

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

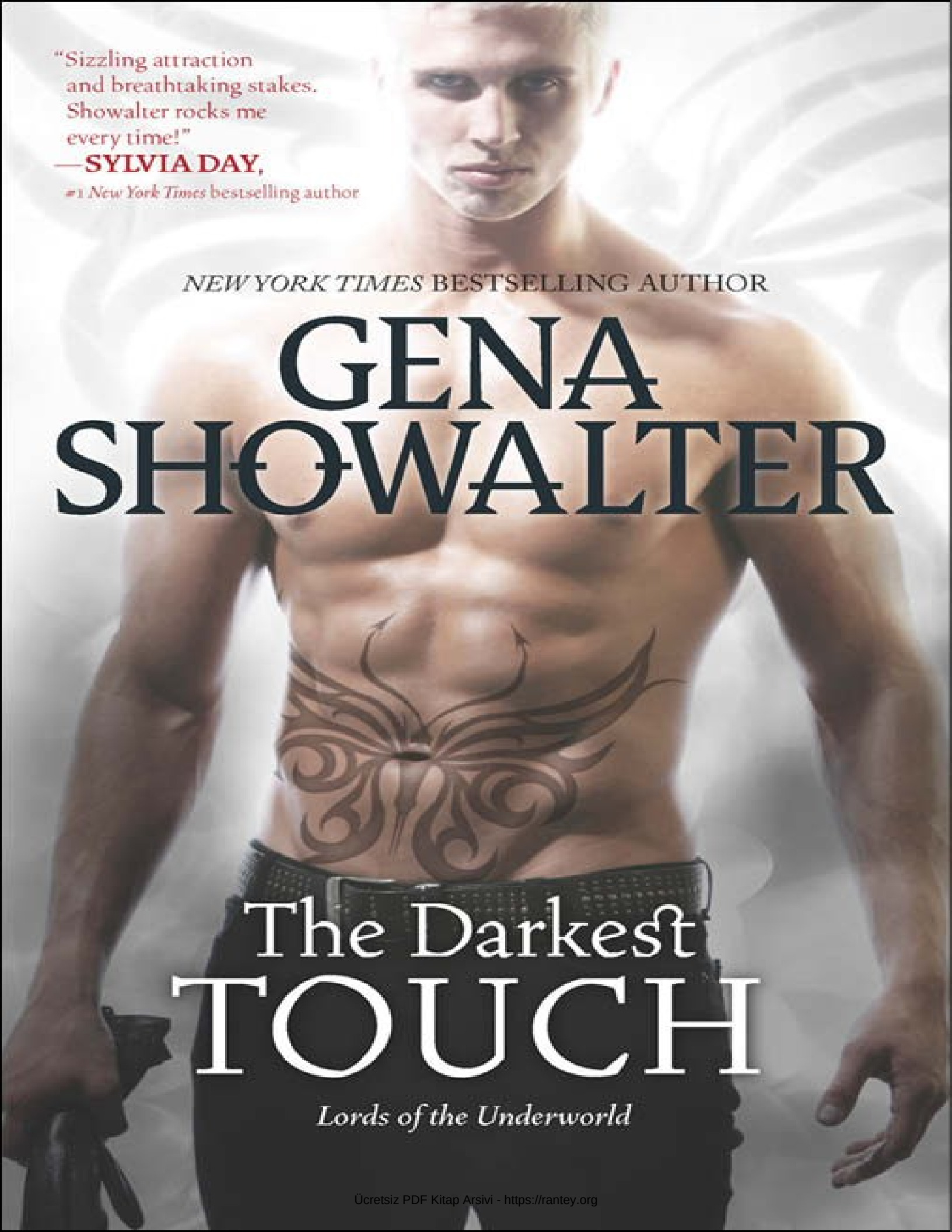
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

"Sizzling attraction
and breathtaking stakes.
Showalter rocks me
every time!"

—**SYLVIA DAY,**

#1 New York Times bestselling author

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

GENA SHOWALTER

The Darkest TOUCH

Lords of the Underworld

"Cızırtılı cazibe
ve brza hækking stat
showalter zocLa me
every ime!"
-SYLVIADAY,
#1 New Yor bestselling author

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHDR

GENA SHOWALTER

The Darkest TOUCH

Lords of the Underworld

New York Times'ın çok satan yazarı Gena Showalter'dan, Yeraltı Dünyası'nın şimdiye kadarki en tehlikeli Lordu Torin'in uzun zamandır beklenen hikayesi geliyor...

Acımasız ölümsüz savaşçı. Hastalık şeytanına ev sahipliği yapıyor.

Torin'in her dokunuşu hastalığa ve ölüme neden olur-ve bir dünya çapında bir veba. Cinsel zevk tamamen yasaklanmıştır ve her zaman demir gibi bir iradeyle baştan çıkarmanın üstesinden gelmiş olsa da, kontrolü parçalanmak üzeredir.

O Keeleycael. Kızıl Kraliçe. Şok edici zaafı olan güçlü güzel bir hapishaneden kaçtığında

Yüzyıllar süren tutsaklığın ardından Torin'le aralarında kaynayan arzu yakıcıdır. Torin'in dokunuşu onun sonu olabilir ama ona direnmek, Torin'in şimdiye kadar verdiği en zor mücadeledir.

ve kazanamayacağından korktuğu tek savaş.

Romanları için övgüler

New York Times çoksatan yazarı

Gena Showalter

"Showalter'ın kendine özgü cızırtılı cazibe, nefes kesici dünyalar ve ölümcül bahisler karışımı beni her seferinde sarsıyor!"

-Sylvia Day, New York Times'ın 1 numaralı çok satan yazarı

"İlgi çekici hikâyeleri ve unutulmaz karakterleriyle Gena Showalter göz kamaştırmaktan asla vazgeçmiyor."

-Jeaniene Frost, New York Times çoksatan yazarı

"Uсталıkla yazılmış, cesur ve umut dolu paranormal romantizm hayranları için Showalter'ın kitabı tam size göre."

-RT Book Reviews, Burning Dawn hakkında

"Yeraltı Dünyası'nın Efendileri serisi... giderek daha tatmin edici hale geliyor. Bazen uzun soluklu bir seride karakterler ya da hikâyeler yolunda gitmeyebilir ama Showalter'ın yeteneğinde böyle bir durum söz konusu değil. Kimya hiç bu kadar ateşli olmamıştı ve hem karakterler hem de içinde yaşadıkları dünya çok güzel. detaylı."

-RT Book Reviews, The Darkest Craving üzerine

"Showalter, girift bir şekilde geliştirilmiş bir dünya, karmaşık ve yoğun karakter arkları ve karanlık ile sihrini yapıyor, zorlayıcı paranormal temalar. Bu edebi yumruğu, sayfaları okuduktan uzun süre sonra bile aklınızdan çıkmayan, dayanılmaz derecede ayrıntılı sahnelerle mideye indiriyor."

-USA TODAY, Wicked Nights üzerine

"Gena Showalter okuyucuları sayfalara nasıl yapıştıracağını
ve her zaman gülümseteceğini biliyor."
- Lara Adrian, New York Times çok satan yazarı

"Cızırtılı bir sayfa çevirici daha... Gena Showalter tamamen
büyüleyici bir hikaye sunuyor!"
-Kresley Cole, #1 New York Times çok satan yazarı
Ateşle Oynamak

GENA
SHOWALTER'dan
da temin edilebilir
ve Harlequin HQN

Karanlıktan
Sonra
Yanan
Şafak
("En Karanlık Melek
"i içeren duoloji) En
Karanlık Arzu
Ay Doğduktan Sonra
Uyanan Güzellik
(P.C. Cast ile düoloji)
Kötü Geceler
En Karanlık Baştan
Çıkarma En Karanlık
Teslimiyet En Karanlık Sır
En Karanlık Yalan
Karanlığın İçindeki
En Karanlık Tutku
En Karanlık Fısıltı En
Karanlık Zevk En
Karanlık Öpücük
En Karanlık Gece
Vampirin Gelini
Su Perisi Kral
Atlantis'in Mücevheri
Ejderhanın Kalbi İki
Kat Sıcak
Ateşle Oynamak Bir
Eş Yakalamak
Hayvan İçgüdüleri
Zevk Kölesi Taş
Prens

Harlequin Nonfiction'dan

Ölümsüzlerle Çıkmak
(Jill Monroe ile)

Harlequin TEEN'den
Zombi Kalpler Kraliçesi Zombi
Camından
Alice in Zombieland
Twisted
Çözölmüş
İç içe
geçmiş

Ve Gena'nın yepyeni çağdaş romantizm serisi
Örijinal Kalp Kıranlar'ı bekleyin

All For You ("The One You Want" şarkısını içeren antoloji)
Ne Kadar Yaklaşırsan
O Kadar Sıcak
Yanarsın Ne Kadar
Sert Düşersen

Çok yakında!

GENA SHOWALTE R

En Karanlık Dokunuş

Sevgili okuyucu,

Hiç sahip olamayacağınız ve arzulamamanız gereken bir şeyi istediniz mi? Torin'in dünyasına hoş geldiniz. Onun için her gün inkâr üzerine bir çalışma. Başka bir insanla temas kurmayı soluyacağı havadan, yiyeceği yemekten ya da içeceği sudan daha çok arzuluyor ama bu yasak. Tam olarak yasak değil ama kesinlikle felaket. Onunla bir saniyelik ten tene temas kesin ölüm demektir.

Ama sonunda eldivenler çıkıyor.

Hiç kimseyi Keeley'i istediği gibi istememiştir. Spoiler uyarısı: Günaha boyun eğecek ve ona dokunacaktır.

Hasta mı? Yoksa gezegende şeytana karşı bağışıklığı olan tek kadın o mu?

Bunlar bana en çok sorulan iki soru. Cevap vermeyi reddettiğim iki soru. Hâlâ da reddediyorum. Neyi itiraf edeceğim? Onun için mükemmel kadın kahramanı bulmak amacıyla bu kitabı üç kez yeniden yazdım. Sonuç, hayal ettiğim her şey ve daha fazlasıydı. Ama daha da önemlisi, Keeley

Torin'in ihtiyacı olan her şey, o bilmese bile. Aşka,

kahkahaya ve sonsuza dek mutluluğa!

Her şeyin gönlünce

olmasını dilerim, Gena

Showalter

Yıllar boyunca inanılmaz derecede kutsanmış oldum.
Bazı harika insanlarla tanıştım ve inanılmaz, ömür boyu
sürecek arkadaşlıklar kurdum. Sana bakıyorum, Kresley
Cole.

Muhteşem, zeki, esprili ve yeteneklisiniz,
ve bana pek çok yönden ilham veriyorsunuz. TEŞEKKÜRLER!

Ben de sana bakıyorum, Jill Monroe.
Tüm iniş ve çıkışlarda yanınızdaydınız,
Beni neşelendiriyor, teselli ediyordun. Beni arayıp "Birkaç
günüğüne kaçalım" dediğimde evet demekte hiç tereddüt
etmedin. Daha da iyisi, bir şekilde bize bir balayı süiti
ayırtmayı başardığımda hiç tereddüt etmedin. Hem de iki
kez.

Muhteşem editörüm Emily Ohanjanians'a.
Bir şey işe yaramadığında bana söylemekten korkmuyorsun
ve sonra beni daha iyi bir şeye yönlendiriyorsun ve ben çok
Minnettarım! Bu kitabı yazmak için yaptığım ilk denemeyi
hatırlıyor musunuz? Başka kimsenin böyle bir şansı
olmayacağı için çok mutluyum LOL.

Ve Naomi Lahn'a, yarışmamın kazananı.
Çok tatlısınız ve desteğiniz takdirin ötesinde!

İçindekiler

Birinci

Bölüm İkinci

Bölüm

Üçüncü Bölüm

Dördüncü Bölüm

Beşinci Bölüm

Altıncı Bölüm

Yedinci Bölüm

Sekizinci Bölüm

Dokuzuncu Bölüm

Onuncu Bölüm

On Birinci Bölüm On

İkinci Bölüm

On Üçüncü Bölüm

Bölüm On Dört

On Beşinci Bölüm

On Altıncı Bölüm

[On Yedinci Bölüm](#)

[On Sekizinci Bölüm](#)

[On Dokuzuncu](#)

[Bölüm Yirminci](#)

[Bölüm](#)

[Bölüm Yirmi Bir](#)

[Yirmi İkinci Bölüm](#)

[Yirmi Üçüncü Bölüm](#)

[Bölüm Yirmi Dört](#)

[Bölüm Yirmi Beş](#)

[Yirmi Altıncı Bölüm](#)

[Yirmi Yedinci Bölüm](#)

[Yirmi Sekizinci Bölüm](#)

[Yirmi Dokuzuncu Bölüm](#)

[Otuzuncu Bölüm](#)

[Otuz Birinci Bölüm](#)

[Otuz İkinci Bölüm](#)

[Otuz Üçüncü Bölüm](#)

[Otuz Dördüncü Bölüm](#)

[Sonsöz](#)

[İstediğın Kişı](#)

[Ne Kadar Yaklaşırsan](#)

[Yeraltı Dünyasının Lordları Karakterler Sözlüğü ve](#)
[Şartla](#)
[r](#)

[Alıntı](#)

"Burcum ne? Yengeç."

-Torin, Yeraltı Dünyasının Efendisi

BİRİNCİ BÖLÜM

"ÖLME. Sakın ölme." Çılgına dönen Torin giysiler, silahlar ve tıbbi malzemelerle dolu sırt çantasını karıştırdı. Günler öncesinden hazırlamıştı, körü körüne ihtiyacı olabileceğini düşündüğü her şey. Ağız koruyucusu yoktu. İyi. Onsuz devam ederdi.

Aceleyle arkadaşının hareketsiz bedenine yaklaştı ve beline sarıldı. Kadının değerli hayatı, geçen her saniyeyle birlikte ellerinden kayıp gidiyordu. Kalp masajı son çareydi ama aniden tek umudu haline gelmişti ve bir zindanda kilitli oldukları, hücrelerinde başka kimse olmadığı için sorumluluk ona aitti

Tek başına. Başka birine nadiren bu kadar yaklaşan adam.

Bana Wonder Doc de.

Eldivenli ellerini Mari'nin narin göğsünün üzerinde düzleştirdi - hareketsiz, çok hareketsiz. Ama yapması gerektiği gibi ilerlemek yerine, kendini karşı cinsle kurduğu nadir ve olağanüstü bağın tadını çıkarmak için duraklarken buldu. Çok yumuşak. Çok tatlı.

Ne halt ediyorum ben? Çenesini sıktı, itti.

Çatlak.

Çok sertti. Az önce göğüs kafesini ve muhtemelen birkaç kaburgasını kırmıştı.

Suçluluk duygusu kalbini delip geçmişti ve eğer bu organ onarılamayacak şekilde parçalanmamış olsaydı, canı yanabilirdi. Mari'nin göğsüne daha nazikçe bastırırken şakaklarından ter damlıyordu. Başka bir şey kırılmadı. Güzel. Tamam.

Tekrar tekrar bastırdı ve hızını giderek artırdı. Ama ne kadar hızlı çok hızlıydı? Ne yardımcı oldu? Ne zarar verdi?

"Hadi, Mari." İnsandı ama güçlüydü. Kırılğan ama dirençliydi. "Benimle kal. Bunu atlatabilirsin, biliyorum yapabilirim."

Başını yana eğmiş, cam gibi gözlerini hiçbir şeye dikmemişti.

"Hayır. Hayır!" Nabzını kontrol etti, bekledi... ama en zayıf atışı bile hissetmedi.

Baştan başlamak için ellerini göğsüne götürürken, bakışları kızın kan sıçramış dudaklarına kilitlendi; zihni ayrılmaları, öksürüğün kaçması için. Bu, hastalığın hala onu rahatsız ettiği anlamına gelirdi, ama hasta olmak her gün ölmekten daha iyiydi.

haftanın.

"Mari, lütfen." Sesindeki çaresizliği duydu ama umursamadı. Bu kadar tatlı birini öldüren ben olamam.

Torin daha sert itti, bir çatırtı daha duydu.

Lanet olsun. Hercai bir ağlak değildi, ama gözyaşları gözlerinin arkasını yakmadıysa kahretsın.

Bu kızı bir arkadaş olarak görmeye başlamıştı ve yaşadığı sayısız yüzyıla rağmen, bunlardan çok fazla yoktu. Sahip olduklarını da hep korumuştı.

Ona kadar.

Eğer o olmasaydı, ilk etapta asla hastalanmazdı.

Tekrar nabız aradı. Hâlâ atmıyordu.

Küfrederek işine geri döndü. Beş dakika... on... yirmi. Mari'nin yaşam desteği idi, onunla ölüm arasında duran tek şeydi; ne kadar kanıtlanırsa kanıtlanırsın bunu yapacaktı gerekli.

Atlat, Mari. Atlatmak zorundasın.

"Bununla savaş!" Ama onda hiçbir değişiklik olmadan bir sonsuzluk daha geçince, sonunda çabalarının hiçbir işe yaramadığını kabul etti. Kız çoktan gitmişti.

Çoktan ölmüş.

Ve onu geri getirmek için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Torin bir kükremeyle yerinden fırladı ve kafesteki bir hayvan gibi hücrede volta atmaya başladı. Kolları titriyordu. Sırtı ve kalçaları ağrıyordu. Ama fiziksel acı ile karşılaştırıldığında Zihinsel mi? Duygusal mı? Bu onun hatasıydı. Ne olduğunu biliyordu.

kıza dokunursa ne olacağını biliyordu ve yine de onu daha yakına çekmişti.

Canavar! Başka bir kükremeyele duvarı yumrukladı, derisi yarılrken ve kemikleri kırılırken acının amansız zonklamasının tadını çıkardı. Tekrar tekrar yumrukladı, taşta çatlaklar belirdi, etrafını toz kapladı.

Eğer durup Mari gibi bir kızın neden arkadaşlığa o kadar aç olurdu ki, onunla birlikte olmayı kabul ederdi ve hala hayatta olurdu.

Alnını yıkılmış duvara dayadı. Ben Hastalık İblisi'nin bekçisiyim. Yalnız uçmam gerektiği gerçeğini ne zaman kabul edeceğim?

En çok arzuladığım şeyden sonsuza dek mahrum kalmak.

"Mari, sevgilim," diye hafif aksanlı bir ses yükseldi. Dişi... lezzetli... Panik ve acıyla ıslanmış olsa bile. "Bağ koptu. Neden koptu?"

Torin'in damarlarındaki kan yakıtı dönüştü ve sanki içine alevli bir kibrit atılmış gibi tutuştu. Kendi kalp atışlarının giderek hızlandığının farkına vardı.

Hücrenin kapısına doğru yürümek ve onu tüketen her metal çubuğu sökmek; onunla konuşmacı arasındaki mesafeyi silmek için her şeyi yapmak.

Aşırı bir tepki. Bunu biliyordu. Tıpkı başka bir insana karşı böylesine dayanılmaz bir farkındalığın kendisi için alışılmadık olduğunu bildiği gibi. Aynı zamanda kontrol edilemez ve durdurulamazdı, tüm dünyası bu tek kadının etrafında dönüyordu.

Ve bu ilk kez olmuyordu. Ne zaman konuşsa, söylediği kelimeler ne olursa olsun, ses tonunun boğukluğu her zaman bir vaat taşıyordu mutlak bir zevk. Sanki onu öpmek, yalamak ve emmekten daha çok istediği bir şey yokmuş gibi.

Yıllarca inkar ettiği erkeksi içgüdüleri bağırdı: Gel, küçük güve. Alevime yaklaş.

Yoksa ben sana gelirim....

Parmaklıklara doğru yürüdü ve daha önce binlerce kez yaptığı gibi, hücreleri arasındaki gölgelerin ayrılmasını diledi. Ama olmadı.

İyi. Görünüşü bir gizem olarak kaldı.

Her nasılsa ona olan saplantısı daha da artmıştı... ve sadece beş dakikalık bir öpüşme, yalama ve emme için dünya çapında bir veba salgınını seve seve göze alabileceğini düşündü.

Kendimden nefret ediyorum. Biri onu köprücük kemiğinden asmalı ve sopalamalı. Tekrar.

"Mari!" dedi saplantısı. "Lütfen."

Hastalık bir çılgınlığa dönüşerek Torin'in kafatasına çarptı, aniden kaçmak için çaresiz kaldı.

Ondan kaçmak mı? Alışılmadık bir tepki daha. Genellikle iblis potansiyel bir kurbanla bu kadar yakın olmaya bayılırdı.

Şeytan Mari'ye nasıl da gülmüştü....

Ondan da nefret ediyorum.

"Mari şu anda konuşamaz," dedi Torin. Ya da hiçbir zaman.

Kabul... yaralarımın üzerine tuz dökmek gibi.

Barlar sarsıldı. "Ona ne yaptın?" Hiçbir şey... Her şeyi.

"Söyle bana!" diye bağırdı dişi.

"Onun elini sıktım." Kelimeler ağzından patladı, acı ve kesici. "Hepsi bu kadar." Ama bundan çok daha fazlasını yapmıştı, değil mi?

Onu etkilemek için çok zaman ve çaba harcamıştı. Onu beslemek. Onunla konuşuyor ve gülüyordu. Sonunda eldivenlerinden birini çıkaracak kadar rahat hissetti ve parmaklarını iç içe geçiriyorlar. Bilerek.

Kötü bir şey olmayacak, demişti. Ya da belki bakışları söylemişti. Hevesliliğinin sisi yüzünden ayrıntılar bulanıklaşmıştı. Göreceksin.

Ona inanmıştı. Çünkü ona inanmayı bir sonraki nefesini almaktan daha çok istemişti. Ona öyle sıkı sarılmıştı ki, küle dönmüş bir dünyada son bir bardak suyu yeni keşfetmiş susamış bir adam, fiziksel tepkisinin gücüyle neredeyse dizlerinin üzerine çökecekti. Duygu üstüne duygu onu alt etmişti. Erkeksi sertliğine çok yakın olan kadınsı yumuşaklık. Burnuna çiçek kokuları geliyordu. Bu

İpeksi saçlarının uçları bileğini gıdıklıyordu. Sıcaklığı onunkiyle karışıyor. Nefesi onunkiyle kesişiyor.

Anında bir bağlantı, anında bir mutluluk yaşadım ve neredeyse kot pantolonumu kremleyecektim. Bir el sıkışmayla.

Bu yüzden ölmüştü.

Onun için dokunuşun kazara ya da kasıtlı olması, kurbanın insan ya da hayvan, genç ya da yaşlı, erkek ya da kadın olması hiç fark etmezdi... iyi ya da kötü; yaşayan herhangi bir canlı

onunla temas ettikten kısa süre sonra hastalandı. Kendisi gibi ölümsüzler bile. Aradaki fark, ölümsüzlerin bazen hayatta kalması ve ondan kaptıkları hastalığı başkalarına yayabilecek taşıyıcılara dönüşmesiydi. Bir insan olarak Mari'nin hiç şansı olmamıştı.

"Bana gerçeği söyle," dedi saplantısı. "Her ayrıntıyı."

Onun adını ya da insan mı yoksa ölümsüz mü olduğunu bilmiyordu. Sadece Mari'nin onu kurtarmak için şeytanla bir anlaşma yaptığını biliyordu.

İki kadın, Torin'in algılayabildiği hiçbir gerçek suçtan dolayı yüzyıllardır burada hapsedilmişti - "burası" her neresiyse artık. Hapishanenin sahibi Cronus'un, birinin hayatını mahvetmek için hiçbir zaman bir nedene ihtiyacı olmamıştı.

Torin'inkini mahvetmesine kesinlikle yardım etmişti.

Torin'e bir iyilik borcu vardı ve Torin, Torin olduğu için, erkeğin karanlık şöhretini görmezden gelmeyi ve dokunuşundan rahatsız olmayacak bir kadın istemeyi seçmişti. Cronus, Cronus olduğu için, uygun bir aday arama zahmetine girmemiş ve mahkûmlarından birini, tatlı, masum Mari'yi işe almıştı.

Torin, "Cronus kızla bir anlaşma yaptı," dedi.

"Bunu biliyorum." Saplantısı gerçek bir büyük kötü kurt gibi oflayıp pufladı. "Mari yaklaşık bir ay boyunca günde bir saat yatak odanızda yanıp sönmekle lanetlendi, hepsi de sizi ona dokunmaya ikna etmek umuduyla."

"Evet," diye mırıldandı. Karşılığında Cronus en yakın arkadaşını -şu anda ızgara yapan kadını- serbest bırakacağına söz vermişti.

Cevaplar için Torin.

Cronus'un yalan söylemesi şaşırtıcı değildi.

En azından sonunda onunkini aldı.

Torin o anda kışını kaldırıp hastaneye gitmek istemişti. Mari'nin hasta olduğunu fark etmişti ama o aptal lanet onu görünmez zincirlerle bu hapishaneye bağlamıştı. Geri dönmek zorundaydı. Başka seçeneği kalmayan Torin, Mari göz açıp kapayıncaya kadar bir yerden başka bir yere taşınırken ona tutunmuş ve onunla birlikte seyahat etmişti. Ona elinden geldiğince iyi bakmıştı.

Ama elinden gelenin en iyisi yeterince iyi değildi. Asla yeterince iyi olamayacaktı.

"Nedenler umurumda değil," dedi kadın. "Sadece sonuç. Mari şu anda ne yapıyor?"

Ayrıştırma.

Söyleyemem, sadece... söyleyemem. Sessizce eldivenlerini çıkardı ve ellerini kürek gibi kullanarak omzunun üzerinden kürek kürek toprak attı. Kazdığım ilk derme çatma mezar değil ama bunun son olacağına yemin ederim. Artık doğaçlama arkadaşlıklar yok. Asla olamayacak şeyler için daha fazla umut ve hayal yok. Benden bu kadar.

"Beni görmezden mi geliyorsun?" diye sordu. "Nasıl bir varlığı kışkırttığının farkında mısın?"

Torin görevine hiç ara vermedi. Mari'yi gömecekti. O bu cehennem çukurundan çıkmanın bir yolunu bulacaktı. Kızla birlikte gelmeyi seçtiğinde bıraktığı işine devam edecekti.

Cameo ve Viola'nın aranması ve kurtarılması

Birkaç hafta önce kaybolmuştu - mesafe ihtiyacını anlayan arkadaşlar.

"Ben Keeleycael, Kızıl Kraliçe'yim ve bir elbise askısı alıp ağzınızdan tüm iç organlarınızı çıkarmaktan büyük mutluluk duyacağım."

Hastalık durgunlaştı ve sessizleşti. Bu da bir ilkti.

Kızıl Kraliçe. Başlık Torin'e bir şekilde tanıdık gelmişti. Bir çocuk masal kitabından, evet, ama bundan daha fazlası vardı. Nerede duymuştum? Gözünün önüne bir görüntü

geldi.

Zihninde. Gökyüzünde harap bir bar. Evet, tabii ya. Yunanlıların kralı Zeus için çalışırken, orada birçok kaçak ölümsüzün izini sürmüştü. Kızıl Kraliçe'nin sözleri, korkmuş erkek ve kadınların titreyen ellerinin ardında, delilik ve zalimlikle birlikte fısıldanmıştı.

Yeteneklerini en güçlü ve en aşağılık yırtıcılara karşı kullanmaktan her zaman keyif almıştı. sözde Kızıl Kraliçe ilgisini çekmişti. Ama fısıldayanlara onun kim olduğunu ve ne yapabileceğini sorduğunda sessiz kalmışlardı.

Belki de bu mahkûm konuştukları kişiydi, belki de değildi. Artık pek önemi yoktu. O olmayacaktı onunla savaşmak.

"Keeleycael," dedi. "Bu oldukça ağız dolusu. Onun yerine sana Keeley dememe ne dersin?"

"Sadece dostlarım için ayrılmış bir onur. Bunu kendi sorumluluğunuzda yapın."

"Teşekkürler. Edeceğim."

Ondan yumuşak bir hırıltı. "Bana Majesteleri diyebilirsiniz. Ben de sana Sıradaki Kurbanım diyeceğim."

"Genelde Torin, Hotness ya da The Awesome'ı tercih ederim." Acı çekerken gülümsemeye yardımcı olan lakaplar. Muhtemelen Proctalgia Fugax'ı seçmeliydim - yani tam anlamıyla bir baş belası.

"Mari neden sessizliğe gömüldü, Torin?" Keeley sanki yarınki yemek menüsünden daha önemli bir şey konuşmuyorlarmış gibi sordu. (Fare güveci.)

Mari'nin öldüğünü biliyordu, değil mi? Ona bunu itiraf ettirmek bir çeşit cezaydı.

"Cevap vermeden önce," diye ekledi, "bilmelisin ki bana gerçeği söyleyen düşmanı kurtarmayı bana yalan söyleyen arkadaş."

Fena bir slogan değil. Yalan söyle ve öl onun sloganı oldu.

Ve gerçekten de durum tersine dönseydi, o da aynı şeyi isterdi: cevaplar. Ama yine de, durum tersine dönseydi ve o, adamlarından birinin ölümüne yol açmış olsaydı

adaleti sağlamak için elinden geleni yapardı. Ama en güçlü ölümsüzler için yaratılmış bu hücrelere hapsedilmişken, öfkesinin içinde boğulmaktan başka yapabileceği bir şey yoktu; duyguları gittikçe koyulaşırken çaresizdi, hatta belki de onu çıldırtıyordu. Bu acımasız bir kaderdi.

Bu aynı zamanda bir bahaneydi.

Büyük çocuk donumu giyme zamanı. "Mari... Öldü. O öldü."

Sessizlik.

Öyle baskıcı bir sessizlik ve onunla birlikte karanlık ki, sanki bir şekilde duyuşal yoksunluk tankına düşmüşler gibi.

Artan üzüntüsünü bastırmak için çaresizce konuşarak, "Kronos'un Mari'yle yaptığı anlaşmayı bildiğine göre, benim bir Yeraltı Dünyası Lordu olduğumu da biliyor olmalısın. Pandora'nın kutusunu çalıp açarak içindeki iblisleri serbest bırakan on dört savaşçıdan biriyim. Ceza olarak, her birimiz o iblislerden birini kendi bedenlerimizde barındırmakla lanetlendik. Bana dünyanın en kötü STD'si olan Hastalık verildi. Deriden deriye bulaşan hastalık. İnsanları hasta ediyorum. Benim işim bu ve bunu durdurmanın bir yolu yok. Dediğim gibi, bana dokundu. Birbirimize dokunduk. Ama hepsi bu kadar sürdü. O öldü. O öldü," diye tekrarladı içi boş bir şekilde.

Yine sessizlik.

Diğer Lordların Şiddet, Ölüm ve Acı gibi kötöleri ağırladığını kabul etmemek için çenesini kilitledi. Binlerce masum insan onların ellerinde ölmüş ve binlercesi de yaptıklarının iğrençliğine ağıt yakmıştı.

Her şeye rağmen, hiçbir arkadaşı onun kadar Hastalık kadar sefil. Kurbanlarını seçtiler. Torin seçmedi.

Ne lanet bir ödölüm ben.

Onu kim ister ki? Sevecek ve öldürecek birini arayan bekâr ölümsüz erkek.

Geçmişteki sevgililerinin anılarıyla bile kendini rahatlatamıyordu. Gökyüzünde yaşarken, savaş görevleriyle ve çok az şeyle ilgilenmişti, kadınlar başka bir şeyle değil

Vücudu dikkat çekene kadar. Ama ne zaman bir sevgili seçse, savaşçı içgüdüleriyle hükmetme ve boyun eğdirme güdüsü onu ele geçirmiş ve istemeden yaptığı sertlik, dişileri daha kıyafetleri çıkmadan ağlatmıştı. Bu da kıyafetlerinin hiç çıkmadığı anlamına geliyordu.

Belki dişileri devam etmeleri için ikna edebilirdi ama kendisinden duyduğu tiksinti çok büyüktü. Savaş alanında mükemmeldi ama seks mekaniğinde ustalaşamıyor muydu?

Aşağılayıcı.

Şimdi, bir zamanlar küçümsediği şeylere sahip olmak için çaresizce, bir zamanlar hâlâ sevdiği şekilde düşmanlarıyla savaşımadan, dürüstlüğünden geriye kalan azıcık şeyi ten tene her şeyle takas edebilirdi.

"Torin," dedi Keeley ve duyduğu gerginliğe rağmen yine de eskisi gibi çiğ bir açlıkla tepki verdi. "Sen masum bir kızı öldürdüğünüzü fark ettiniz, değil mi?"

Kazdığı çukura yerleşti, eldivenlerini giydi ve başını yukarı kaldırdığı avuçlarına yasladı. "Evet." Bakışları Mari'ye kaydı. Mari onun durumunu biliyor olabilirdi ama bir yanı onu güvende tutacağı konusunda ona güvenmiş olmalıydı.

Şimdi ona bak.

"Torin," dedi Keeley tekrar. "Suçun için seni cezalandıracağımı da anladın mı?"

"Beni şu anda incittiğimden daha fazla incitemezsin." "Bu doğru değil. Seni ve arkadaşlarını duydum, sen biliyorum."

Bunun konuyla ne ilgisi var? "Bununla nereye varmak istediğini açıklarsan, konuşmanın geri kalanına yatırım yapmaya karar verebilirim." Aksi takdirde, serbest kalmanın yolunu bulma zamanı gelmişti.

"Sen dünyanın en kötü SSTD'sine sahip olabilirsin," dedi, "ama ben dünyanın en kötü öfke nöbetini geçiriyorum."

İlginç ama uygulanabilir değil. "Beni azarlıyor musun yoksa yardımcım olmak için mi başvuruyorsun?"

"Sessizlik!"

Hastalık bir korkak gibi geri çekildi.

"Eminim Atlantis'i duymuşsunuzdur," diye kolayca devam etti. "Muhtemelen bilmediğin şey ise, sırf biraz küçük olduğum için adanın deniz tarafından yutulmasını sağladığımdır. hükümdarına kızgın."

Gerçek mi? Yoksa abartı mı?

Her iki durumda da... bu onu, kızın sesiyle aynı hararetle heyecanlandırıyordu. Nihayet. Hayallerimin rakibi.

"Kızgınlığımdan daha fazlasını kazandın, savaşçı. Burada bir arkadaşım vardı. Sadece bir tane. O benim ailemdi." Keeley burnunu çekerken bir duraksama oldu. "Kan bağıyla değil, ama çok uzak bir bağla. Daha büyük. Bir zamanlar nefret dolu bir yaratıktım ama o bana sevmeyi öğretti. Ve sen onu benden aldın."

Kızın acısı onu doğradı.

"Torin," dedi kadın ve Torin içgüdüsel olarak bunun büyük ve korkunç bir fırtınadan önceki son sessizlik olduğunu anladı.

"Evet, Keeley." Eğer kalbini isterse -bir hayat için bir hayat- ona verirdi.

Fırtına koptu ve övgüyle bahsettiği öfkesini ortaya çıkardı. "Seni öldüreceğim," diye bağırdı. "Seni ölesiye öldüreceğim."

Kafesinin parmaklıkları artan bir şevkle takırdadı. "Hayal bile edemeyeceğin kadar acı çekeceksin, çünkü daha önce pek çok kişiye yaptığım şeyi sana da yapacağım. Peynir rendesiyle derini yüzeceğim ve smoothie yapmak için organlarını bir blendera dolduracağım. Kafatasını öyle bir yumruklayacağım ki beynin göz çukurlarından dışarı sızacak."

"Buna nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum."

"Merak etme. Yakında dilini kesip temizlik bezi olarak kullanacağım ve bir daha asla kimseye cevap vermek zorunda kalmayacaksın!" Hücreesine bir taş düştü... bir çığın ilki, öfke ve keder ona yüzyıllardır süren hapisliğin kesinlikle çaldığı gücü veriyordu.

Yıkıldım. Bu kadının en iyi ve tek arkadaşını elinden almış,

ona acı ve sefaletten başka bir şey bırakmamıştı.
Hayatımın hikayesi.

Bir sonraki eyleminin onu öldürmesini diledi ama bunun sadece ölmüş olmayı dilemesine neden olacağını biliyordu. Aldığı her yara İblise karşı direncini ve dolayısıyla kendi bağışıklığını zedeleyerek Hastalığın yükselmesine ve ona bulaşmasına izin verdi. En azından bir süreliğine. Yine de. Torin hayal ettiği gibi yaptı. Pençeleriyle göğsüne girdi, kalbini çıkardı... ve Keeley'nin hücreesine yuvarladı.

İKİNCİ BÖLÜM

KEELEY, savaşçının hâlâ çarpmakta olan kalbini, en karanlık yanlarının gerçekten takdir ettiği ürkütücü bir hediye olarak sunmasının üzerinden kaç gün ya da hafta geçtiğinden emin değildi. Tek bildiği, adamın bir sonraki günü Ancak uzun süre acı içinde inledi ve tahmin etmesi gerekirse ciğerlerinin parçalarını öksürerek çıkardı.

Kendi şeytanı tarafından hasta mı edildi? Hak etti.

Ve çektiği acılar öfkesinin en keskin yanlarını köreltmış olsa da, onu öldürmeyi planlıyordu. Unutmayacağım. Unutmayacağım, unutmayacağım, unutmayacağım.

"Yapılacak en doğru şey bu. Sence de öyle değil mi Wilson?" diye sordu her hareketini izlemekten hoşlanan kayaya.

Sessiz kaldı, her zaman sessizdi. Soğuk omuz tedavisi onun uzmanlık alanıydı.

Adamın tavrı onu üzmemişti. Hiçbir zaman iyi geçinememişlerdi.

"Mari'yi kurtarmak için planlarım vardı, biliyorsun. Sadece zamana ihtiyacım vardı. Aslında sadece birkaç hafta daha." Ya da aylar. Belki de yıllar. Zamanın varlığı sona ermişti. Ama Mari kendini umursamamıştı, sadece Keeley'i umursamıştı.

Kız Keeley'nin her gün kendine ne yaptığını biliyordu. Belki de bilmek doğru kelime değildi. Şüphelenmişti. Ve Keeley'nin herhangi bir şekilde acı çektiği düşüncesinden nefret etmişti. Bu yüzden Mari, tatlı Mari, harekete geçmeye, Cronus'un intihar teklifini kabul etmeye ve Keeley'nin serbest kalmasını sağlayabileceği tek yolla sağlamaya karar vermişti. Keeley'nin itirazlarına rağmen.

"Cronus anlaşmanın kendisine düşen kısmını bile yerine getirmedi," diye açıkladı Wilson'a. Mari kendi sözünü tutarken ölmüştü ama Keeley hâlâ serbest bırakılmamıştı.

Nefret onun içinde derinlere gömülmüş, ruhunun karanlığında kök salmış ve acısının zengin toprağıyla beslenmişti. Yapacak çok şey vardı. Önce Torin'in icabına bakacaktı. Sonra Titanların kralına, bir zamanlar herkesin düşündüğü gibi iyi bir adam olmayan Prometheus'a yaptığını yapacaktı. Dünyayı ateşle kutsamamıştı. Ne kadar gülünç. Ama her santimini alevler içinde bırakmaya çalışmıştı.

"Ama onu cezalandırdım, değil mi?" Manyakça bir neşeyle güldü. "Her yeniden canlandığında karaciğerini kesip bir kuş sürüsüne yedirdim." Günden güne... yıldan yıla.

Zeus, elbette, bu işi üstlenmişti. Ama bu sefer öyle olmadı.

Ben Kızıl Kraliçe'yim. Sonunda tüm dünya beni öğrenecek ve korkacak.

"Yakında," dedi.

Wilson homurdanmış olabilir.

"Göreceksin." Keeley hücresinin köşesine büzülmüş, kolunun alt kısmına sivri uç haline getirdiği taşı saplıyordu. Zonklayan kolundan kan akıyordu.

ve siyah örümcek ağları görüşüne doğru sürüklendi. Yine de bastırdı, daha sert kesti, daha derine indi.

Bundan çok daha kötüsünü yaşadım.

Mari'yi kaybetmek gibi... Zift kadar karanlık bir hayattaki tek güneş ışığını.

"Mari beni kınamak yerine her zaman teselli etti. Bana bir kez bile acımasız bir söz söylemedi." Keeley eliyle Wilson'a kanlı bir bıçak sapladı ve ekledi, "Ama sen... ah, sen. Bana verdiğin tek şeyin keder olduğu gerçeğini inkâr etmeyi aklından bile geçirme."

Piç kurusu ona sıırttı.

"Benimle hep alay ettiniz ama o beni sürekli besledi. Bana attığı kemirgenlerin sayısını sayamam." Kaç kişi bu kadar özverili bir şekilde paylaşımda bulundu, bulabilecekleri tek yemeği, eninde sonunda yiyeceklerini bilerek verdi? Açlıktan ölmek mi? Hiçbiri!

Aralarında onları birbirlerine bağlayan gerçek bir bağ oluşması şaşırtıcı mıydı?

Ama bu tür bağlar Keeley'nin halkı Küratörlerin can damarıydı. Ya da diğer ırkların onlara taktığı isimle, Parazitler. Bu bağlar çıplak gözle fark edilemezdi. göz ve mistik dokunaçlar gibi, gücü emmek için onaylı ya da onaysız diğerlerine yapıştı... ve diğer uçtaki kişinin sunabileceği başka ne varsa.

Keeley ne kadar çok tahvil alırsa, o kadar çok güce sahip olacaktı.

ve bu güç üzerinde daha fazla kontrol sahibi oldu. Ama dikkatli olmak zorundaydı. Bağlar iki yönlü çalışırdı. Alırdı ama aynı zamanda verirdi de.

Kendi gücünün ona karşı kullanılması hiç eğlenceli değildi.

"Ama bağ Mari'ye yardım edemedi, değil mi?" Şimdi de edemezdi.

Keeley'nin öfkesi geri döndü ve iki katına çıktı. Çığlık atarak bıçağı düşürdü. Esaret uzun zamandan beri insanlığının, ayağa kalkıp tırnaklarından geriye hiçbir şey kalmayana kadar duvarlardan taş parçaları koparıırken hiç bu kadar belirgin olmadığından şüpheleniyordu. Sıcak gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

Kraliyet ağlamaz.

Royalty. Ağlamaz.

Ağlamaz.

Bu doğru. Gözyaşları onun göze alamayacağı bir zayıflıktı. Gözlerini sildi, kolları titriyordu. En yeni yarası protesto ediyor, daha fazla kanıyordu. Nefes al... nefes ver.

Şu anda Keeley'nin geriye kalan tek bir bağı vardı. Etrafındaki topraklarla. Her şey için yeterli olmalıydı. planlamıştı.

Wilson'ın yanına çöktü ve "Güçleneceğim. Başaracağım."

Öyle mi? Soruyor gibiydi.

Çenesini kaldırdı. "Kimse benden bir şey çalıp da hikayesini anlatacak kadar yaşayamaz."

Değer vermeye değer çok az şeyi vardı. Bir krallık. Sonunda içindeki herkes onu reddetmişti. Muhteşem bir Nişanlısı ona yalan söyleyip ihanet edene kadar. Ve sonra Mari, onu hiç incitmemişti.

Şimdi gitti. Sonsuza dek. Bir hıçkırık serbest kaldı.

Kraliyet ağlamaz. Asalet dayanır.

"Ben sadece bir kızım." Kelimeler boğazını parçaladı, asit yutmuş gibi hissetmesine neden oldu. "Arkadaşı olmayan bir kız."

Torin acı dolu bir inilti çıkardı. "Özür dilerim. Çok özür dilerim."

İyileştin mi? Çok erken! "Özürlerin asla yeterince iyi olmayacak." Elini kaydırarak hücreğine daha fazla moloz gönderdi. Wilson da kafesinden dışarı yuvarlandı.

"Wilson!" diye bağırarak çılgınca onun peşinden koştu. Koridora ulaşmayı başardı; orada da öylece durdu, bir kez daha ona baktı, sonsuza dek ulaşamayacağı bir yerde.

"İyi," dedi ona, çenesi titreyerek. "Öyle olsun. Bensiz bir hiçsin. Zaten senden hiç hoşlanmamıştım."

"Keeley?" Torin sordu.

Bir kaya tarafından reddedildi. "Bu işe karışma, savaşçı. Bu Wilson ve benim aramda." Oturamayacak kadar tedirgindi, hücresinin ortasında volta atıyordu. Gözden ırak, gönülden ırak.

En azından teoride. Yalnızım. Yine yalnızım.

"Yüzyıllardır buradayım," diye mırıldandı kendi kendine. "Wilson her şey boyunca benimle kaldı. Duvara zincirlendiğimde bile." Silahı olmadığı için, ellerini kemirmek zorunda kalmıştı.

Kollarını kurtarmak için bileklerini, elleri tekrar büyüdüktan sonra da bacaklarını kurtarmak için taşları ve kemikleri bileyip bıçak haline getirmesi ve ayaklarını kesmesi gerekti.

"Ve o beni terk etti

Şimdi mi? O da Cronus kadar piçtir."

Büyük finali kaçıracaktı. Kükürt izlerini derisinden kesip çıkarmak için gereken zahmetli süreci tamamlayacaktı... ve her şey patlayacaktı.

Yaraların bir adı vardı... bir adı... koğuşlar! Evet. Halkı onlara böyle diyordu.

Koğuşlar! Birkaç deneme yapmasına rağmen, parmakları neredeyse sustalının sapını kapatamayacak kadar şişmişti, silahı almayı başardı.

"Aptal koğuşlar ve aptal kükürt," diye homurdandı. Her nasılsa onlar tüm ırkının kriptonitiydi. Kısacası, Keeley'nin en kötü kâbusuydu.

Sülfürik kayaları ruhun ya da bedenin üzerinde gezdirmek bir ölümsüzü bile yaralayabilirdi, ama onda bu yaralar zayıflık eşlik eder. Eğer bunlardan yeterince varsa, gücünü tamamen yok edebilirlerdi. Ne kadar muazzam olsa bile.

Çok az şey tarafından bu kadar alçaltılmış.

Torin ve Cronus'u, her bir koğuşu kaldırılmadan doğru düzgün cezalandıramazdı. Ve cezalandırılmaları gerekiyordu.

Etinin bazen -yara izleri hala bozulmadan- tekrar bir araya geldiğini düşünürsek, bu titiz ve sinir bozucu bir işti. Her şey her zaman vücudunun durumuna bağlıydı. İyi beslendiğinde yepyeni hücreler yaratabiliyordu. Aç kaldığında ise sadece eskilerini yeniliyordu.

Tam da bu yüzden son birkaç haftadır hücremden geçen her böceği sakladım. Ölü böcekler sürünüyor. Daha bu sabah büyük bir kahvaltı yaptım.

Bir zamanlar, koğuşlar her santimini kaplamıştı. Onları sırtından çıkarmak için duvarlara cehennemden gelen çizik pedleri gibi davranmak ve ovmak, ovmak, ovmak zorunda kalmıştı. Yüzü, gövdesi ve bacakları daha az acı verici olmasa da daha kolay olmuştu. Geriye kalan tek şey kolundaki birkaç küçük yara iziydi... ve bir tanesi tekrar tekrar yenilenmişti.

Bu sefer değil.

Torin, "Gerçekten çok üzgünüm," dedi.

Ondan bu kadar nefret etmeseydi, sesinin gırtlaktan gelen erkeksi tonunu heyecan verici bulabilirdi. Onun Pişmanlık gerçek mi?

"En azından hâlâ Wilson var," diye ekledi. "Her kimse artık."

"Benim evcil kayam. Yakın zamanda yollarımızı ayırdık."

"Bunun için de özür dilerim."

"Üzülme. Bu ortak bir karardı." Bir duraklama. Sonra, "Hala üzgünüm."

"Sadece... nefesini sakla, yakında son nefesin olacak." Eli sustalının üzerinde sıkılaştı. Olan olmuştu ve asla geri alınamazdı. Asla, asla, asla. "Daha önce bana yanlış yapan birini affetmek gibi bir hata yaptım." Sevdiği ve evlenmeyi planladığı adamı.

"O zamandan beri sonuçlarıyla yaşamak zorundayım."

Gerçi... Hades'e minnettar olması gerekirdi.

Onunla tanışmadan önce, yetenekleri üzerinde çok az kontrolü vardı. Tek bir güç patlamasıyla, bir saniyeden kısa bir sürede halkının yarısından fazlasını katletmişti.

Halkının geri kalanı intikam peşindeydi.

Hades yardıma koştu ve onu kendi evi olan yeraltı dünyasına taşıdı. Ona her şeyi öğretmişti. sadece hayatta kalmak için değil, gelişmek için de bilmesi gerekiyordu. Hatta sarayını yerle bir ettiğinde ve yeni bir saray inşa etmek zorunda kaldığında bile onu övmüştü. İşte benim iyi, korkusuz kızım.

Keeley bıçağı o kadar derine sapladı ki kemiğe çarptı.

"İntikam almak için yanıp tutuştuğunu biliyorum," dedi Torin, sesi onun artan öfkesinin denizinde bir cankurtaran salı gibiydi, "ama buradan çıksak bile intikam alamayacaksın. Bana dokunamazsın yoksa hasta olursun."

Bu konuda da pişmanlık duyuyor gibiydi. Kesinlikle bir yalan.

"İntikam almanın tek yolu seni öldürmek değil, savaşçı."

Gerilimle çatırdayan bir duraklama. "Ne demek istiyorsun?" "Adınızı duyduğumu söylemiştim, değil mi?" Galen.

Kıskançlık ve Sahte Umut, Yeraltı Dünyası Lordlarının en büyük düşmanlarından biriydi... ve burada bir tutsaktı. Aylardır öyleydi. Birlikteliklerinin ilk birkaç haftasını bilgi alışverişi yaparak geçirmişlerdi.

Eğer hastalık ve açlık yüzünden kötüleşip sessizliğe gömülmeseydi, bunu yapmaya devam edecekti.

Bu da talihsizlikti. Bilgi altından daha değerliydi ve o her zaman daha fazlasını arzuluyordu. İşte bu yüzden Bir zamanlar dünyanın bir köşesinden diğerine uzanan bir casus ağı kurmuştu. Titanların ve Yunanlıların bile bilmediği şeyler biliyordu. Sadece onları hatırlaması gerekiyordu.

"Arkadaşlarınızı seviyorsunuz," dedi. "Onlara destek ol. Onları koruyun."

"Bunun konuyla ne alakası var?"

Romalı gladyatörleri şekerleme gibi gösteren Yunanlıların eski bir kraliyet askeri olarak, nerede olduğunu bilmeliydi. bu şekilde devam ediyordu. "Bunu duyduysanız beni durdurun ama... Onları öldürebilirim."

Kafesinin parmaklıkları takırdadı. Tam isabet.

"Onlara yaklaşmayacaksın," diye bağırdı. Ya tam gücüne kavuşmuştu ya da artan öfkesi artık onu yönlendiriyordu.

"Sana hiçbir şey yapmadılar."

"Mari sana hiçbir şey yapmamış gibi mi?"

"Sen orada değildin. Olayların nasıl geliştiğini bilmiyorsun. Bir kaza için beni suçluyorsun."

"İkimiz de senin kendini suçladığını biliyoruz. Neden ben suçlamayayım?"

Bir an geçti ve bir sonraki konuşmasında yine soğukkanlı ve derli topluydu, ses tonu aslında durgundu. "Bana psikanaliz yapmaya kalkma prenses. Kendimi suçluyorum, evet. Sen de beni suçlayabilirsin. Ama hıncını benden çıkar, başkasından değil."

Adam onu göremese de, kadın çenesini kaldırdı. "Ben bir kraliçeyim. Bana bir daha 'prens' derssen seni öldürmeden önce hadım ederim." Yıllardır hadım etmek onun tercih ettiği cezalandırma yöntemi. İşin sırrı bileğini çevirmesindeydi.

"Sana sadece prenses dediğim için minnettar olmalısın." diye mırıldandı.

"Ve bilmelisiniz ki, hak ettiğimi düşündüğüm kişiye uygun gördüğüm her şeyi yapacağım."

"Bu tavrınız bana, hala ne yapacağınızı bilmediğinizi düşündürüyor.

büyük bir hata yapıyorsun." Sakinlikten çekiciliğe geçmişti ama bu bile keskin kenarlı çeliği köreltmemişti.

her kelimesine eşlik ediyordu. "Sen ölümsüzlerin korktuğu Kızıl Kraliçe olabilirsin ya da olmayabilirsin ama ben bir savaşçıyım.

Biri vidalanmaz. Savaş alanında, rakibimi kesen bir bıçağın verdiği his hoşuma gider. Kan kokusunu severim. Beni canlandırıyor. Hatta egzersiz yaparken acı çığlıklarının güzel bir film müziği olduğunu düşünüyorum."

Onların dünyasında güç önemliydi. Ve az önce kendini tarif ettiği gibi.

Seksi.

Hayır, seksi değil!

"Esname," demekle yetindi.

"Esnemek mi?" Parmaklıklar çok daha sert takırdadı. "Az önce esnedin mi

Ben mi?"

"Bil diye söylüyorum, senin gibi savaşçıları kahvaltıda yedim."

Hiçbir şeyi kaçırmadı. "Peki, tükürdün mü yoksa yuttun mu? Boş ver. Cevap verme. Cinsel sapkınlığınızın bu durumla hiçbir ilgisi yok. Odaklanırsan memnun olurum."

Yanakları alev alev yanıyordu. "Ben bundan bahsetmiyordum!" "Hey, buraya yargılamak için gelmedim. Buraya geldim çünkü

- "Durdu, hissedilir bir şaşkınlık duygusu, yıkanmamış bedenlerin ve pisliğin kokusunu asla tam olarak kaybetmeyen havayı yoğunlaştırdı.

Neler oluyordu? "Ne yapmayı umuyordun? Mari'ye yardım etmeyi mi?

Artık çok geç. Yapmadın. O gitti ve-" Keeley'nin çenesi öylesine şiddetli titriyordu ki, sonraki sözcükleri söylemekte zorlandı. "Ve birinin bunu ödemesi gerekiyor. Birkaç kişi."

"Güven bana. Ben-" tık... "-ödeyeceğim." Paslı menteşelerin iniltisi son kelimeye eşlik etti. Sonra... ayak sesleri mi duyuldu?

Kaşlarını çattı, kafası karışmıştı. Az önce- Kaçmış mıydı!

Keeley ayağa fırladı, sustalı elinden düştü. Torin hücresinin önünde duruyordu, omzundan bir sırt çantası sarkıyordu. Oh...aman. Bir kızın isteyebileceği her şeye ve daha fazlasına sahipti. Paralı asker, uzun boylu ve soğukkanlı, bilenmiş bir katil. En sevdiğim. Benim zayıflığım.

Yüzyıllardır başka birini görmemişti... birine dokunmamıştı. Torin neden bu kadar muhteşem olmak zorundaydı? Saçları bembeyazdı ama kaşları ve kirpikleri gece karasıydı ve bu zıtlık duyusal bir zevk veriyordu. Ama, ah, gözleri... en şaşırtıcı özelliği idi. En nadide zümrütler gibiydiler, yeşilin farklı tonlarıyla iç içe geçmişlerdi ve tek bir kusurları bile yoktu.

Uzun süredir ölü olduğunu düşündüğü sinir uçları canlandı ve karıncalandı. Ağzına nem doldu. Damarlarındaki kan eridi.

Mesafeyi kapat... dokun ona...

Kesinlikle değil... belki. Gömleğinin yakasında bir yırtık vardı, bu da malzemenin doğaçlama kendi kendine yaptığı ameliyattan sonra tamamen iyileşmiş iri, kaslı bir göğsün üzerinde açılmasına neden oldu. Tadı...

"Kaçışı olmayan bir hapishaneden nasıl kaçtın?" diye sordu. Yoksun bırakıldım. Hepsi bu kadar. Bir karıncayiyen bile onun üzerinde bu etkiyi yaratabilirdi.

"Unuttuğum bir sır," diye yanıtladı.

"Bu bir cevap değil."

"Böyle olması gerekmiyordu." Bakışları onun üzerinde gezindi.

yoğunluğu sersemleticiydi - en saf haliyle saldırganlık. Gözbebekleri büyüdü, siyah hızla yeşili gölgede bıraktı. En zarif tutulma. Şehvetten mi kaynaklanıyordu? Bu kötü çocuk, tuhaflıklarına rağmen onu çekici mi buluyordu?

Damarlarındaki kan arzuyla kaynıyordu.

Peki ya suçu?

Kaynama giderek azaldı. "Yapabiliyorken kaçsan iyi olur, savaşçı."

"Yoksa ne olur prenses?" "Canını daha çok yakarım."

Dilini bir kesici dişinin üzerinde gezdirdi. Daha önce çok kolay sergilediği sükunet için mücadele mi ediyordu? "Ben Seni bir kez uyaracağım. Sadece bir kez. Bir daha asla arkadaşlarımı tehdit etme. Bunu yaparsan seni bitiririm. Bunu yapmak istemeyeceğim ve hatta sonrasında kendimden nefret edeceğim ama yapacağım. Anladın mı?"

Oh, evet. Anlamıştı. "Fark ettiğimden daha iyi bir koruyucuymuşsun."

Bir an için adamın arkadaşlarına karşı keskin bir kıskançlık hissetti. Bu adam tarafından yürekten seviliyorlardı, hiçbir şey esirgenmiyordu. Mari gittiğinde göğsümde jiletler vardı, Dünyada Keeley'i savunacak kimse yoktu. Savunulmaya ihtiyacı olduğundan değil. Ben, ve sonsuza dek eşi benzeri olmayan bir barut fıçısı olacak. Ama bu jest hoş karşılanabilirdi.

Parmaklıkları salladı. "Dedim ki, beni anlıyor musun?"

Çok sert.

Derin bir nefes aldı; adamın kokusundaki deri ve misk, asırlık rütbeden sonra hoş bir rahatlama olmalıydı, ama kollarında tüyleri diken diken oldu onu kızdırdı. Başka bir erkek olsaydı, bu tepkiyi hayvani cazibe olarak adlandırırđı. Ama o öyle değildi. Ve eğer Daha zayıf bir iradeye sahip olsaydı, arzusuna boyun eğer ve daha da yaklaşırdı. Bir tutsak değil de bir kadın olmanın nasıl bir his olduğunu hatırlardı.

Ama o Kızıl Kraliçe'ydi ve daha zayıf bir iradeye sahip değildi.

Ayaklarını dikti ve olduğu yerde kaldı. Erkek onu rahatsız etti. Not edildi. Günaha girerek durumu daha da kötüleştirmek için hiçbir neden yoktu.

Ne güzel bir ayartma.

Hiçbir şey onu Mari'nin intikamını almaktan

alı koyamazdı. "Keeley," dedi. "Dikkatini bana ver."

Emir mi? "Bana bir daha ne yapacağımı söylersen omurganı ağzından sökerim."

Gözünü bile kırpmadı. "Bunu yapmak muhtemelen sandığınızdan daha zor."

"Oh, biliyorum. Bu tecrübe ister, ki bende var. Hem de fazlasıyla." Yine, gözünü bile kırpmadı. "Kibir asla iyi bir görünüm değildir."

"Ben kibir giymiyorum. Gerçeği giyiyorum." Sakin ol. "Anladığım şey şu savaşı. Bir zamanlar kimseyi incitmeyeceğime yemin etmiştim. ve ben asla yalan söylemem. Özellikle de kendime." O Çenesini kaldırdı, inatçı bir kadın olduğunun farkındaydı. "Sen, Torin, beni incittin."

Kederle içini çaktı ama yine de gözlerinde heyecan parlıyordu. Bu yan yana duruş onun kafasını karıştırmıştı. "Yani biz

Savaş mı?" diye sordu.

Ona soğuk bir gülümseme sundu. "Biz zaten savaşıyoruz, savaşçı."

"Bu durumda, seni şimdi öldürmem akıllıca olur."

"Lütfen. Dene." Kendi kapısını açtığı gibi onun kapısını da açması gerekecekti... daha önce denediği bir şey. binlerce kez. Benim yapamadığımı o nasıl yaptı?

Kaşlarını çattı. "Gerçekten senin gibi bir kadının beni yenebileceğini mi düşünüyorsun?"

Onun gibi bir kadın mı? Bu da ne demek oluyor?

İçinden öfke boncukları yuvarlandı. "Senden daha büyük ve daha iyilerini alt ettim."

"Daha büyük belki, ama daha iyi mi? Şüpheli. daha iyisi yok."

Kibir ona kesinlikle yakışıyordu. "Tüm canavarlıkların babası sayılan Typhon'u duydun mu? Yarı ejderha, yarı yılan. Tüm tavırları. Zeus onunla övünmeyi sever. Onu yenen bendim, ama onu parçalara ayıran bendim. bin parçaya böldü ve bir dağın altına doldurdu. Neden biliyor musun? Çünkü ben yanından geçerken kaşlarını çattı. onu."

"Esnemek," dedi Torin.

Omurgası kaskatı kesildi. "Rakibini hafife aldın. Senden önce pek çok kişinin yaptığı ölümcül bir hata. Onlara bu deneyimi sorabilirsin... ama onlar öldü."

Bakışları kapının kilidi ve kapıdaki Kolundaki yara. Sonunda dedi ki, "Kaybının yasını tutuyorsun.

arkadaşının. Sana izin vereceğim. Bu seferlik. Bir daha vermeyeceğim."

Büyük kötü savaşçı iyi davrandığını mı sanıyordu? "Bir seçeneğiniz var. Bu diyarda kalmak ya da gitmek. Yakında bir gün tüm bu hapishaneyi yıkacağım. Bunu yaptığım an, senin için geleceğim. Eğer kalırsan, bu diyardaki işimizi burada bitireceğiz. Sana söz veriyorum. Kalmazsan, arkadaşlarını avlayıp onlarla başlayacağım."

Parmaklıklardan birini yumrukladı.

Öfke, öfke.

İçinden bir ürperti geçti.

"Bana karşı kazanamazsın, Keys. Neden kendini bir savaşa sokasın ki?"

"Kalan zamanını benim için tuzaklar kurarak geçirmeni öneririm" diyerek onun aşinalığını görmezden geldi. Ne yaparsa yapsın kaybedecekti. Ama bu çaba, gelecek yenilgi hakkında daha iyi hissetmesini sağlayabilirdi. Ya da hissettirmezdi. Muhtemelen hissettirmez.

Gözleri kısıldı. "Pekâlâ. Tekrar görüşene dek... majesteleri." Şaşırtıcı bir şekilde onu nefessiz bırakan son bir bakışla zindanı terk etti.

* * *

KEELEY şeytani bir hızla çalışarak son kükürt yarasını kesip oydu. Bu senin için Mari.

Çoktan bitirmiş olacaktı ama akli sürekli Torin'e kayıyordu....

Nefret ediyorum ondan!

Yine de onun beyaz-sarı saçlarının görüldüğü kadar yumuşak olup olmadığını merak etmekten kendini alamıyordu. Ya da hınzır dudakları onunkilere karşı sert mi yoksa yumuşak mı olacaktı? Ya da bronz teninin çok iyi yanıp yanmayacağını ve ona her dokunduğunda altındaki sert kasların sıkılıp sıkılmayacağını.

Tüm vücudunu bir ürperti kapladı. Kötü Keeley. Kötü! Ama çektiği onca acıdan sonra zevki hak ediyordu. Ve gerçekten, Torin ona biraz borçluydu-

Hayatta olmaz. Oraya gitmiyorum.

Ne kadar çaresiz olursa olsun Torin'e sonsuza dek yaklaşılamazdı. Torin güzeldi, bunu inkâr edemezdi ama her şeyi bir perspektifte tutması gerekiyordu. Hades'e bakın. Torin'den birkaç santim daha uzun, başka birinde hiç görmediği bir güce sahipti. Siyah saçları hiçbir zaman seksi bir şekilde dağınık değildi ve gece yarısı gözleri her zaman mükemmel bir donanıma sahip olduğu vahşi bir cinsel düşkünlük vaat ediyordu. Yine de Hades'in yatak arkadaşının derisini soyması, giysilerini soyması kadar olasıydı.

Keeley, şefkat nedir bilmeyen kraliçe, onun çekiciliği karşısında çaresiz kalmıştı. Ona aşık olmuştu. Hem de çok. Yüzyıllara yayılan cızırtılı bir aşk filizlenmişti.

"Çok güçlüsün, tatlım," demişti bir gün. "Ama bu güç dengesiz. Kazara bana zarar verebilirsin... eğer seni koruyup en kötü yeteneklerini susturmazsak. Ancak o zaman sana karşı güvende olurum. Ve ben güvende olmak istiyorum. Sonsuzluğumu seninle geçirmek istiyorum. Sen de bunu istemiyor musun?"

Onu sevmişti ve aynı zamanda onunla aynı fikirdeydi. Güçleri dengesizdi. Ne zaman duyguları onu ele geçirse kötü şeyler oluyordu; mevsim ne olursa olsun, hava da aynı şekilde karşılık veriyordu. Tsunamiler.

Kasırgalar. Kutup girdapları. Tornadolar. Orman yangınları. Eğer evleneceği erkeğe zarar verseydi, ölmek isterdi.

Kendisini kükürtle yaralayarak onun gücünden korunabileceğini ve özellikle onun üzerindeki gücünü yok edebileceğini söylediğinde, halkının asla güvende olamayacağını ve emrindeki herkesin bu kadar ileri gitmesini bekleyemeyeceğini belirtmişti, değil mi?

Çok mantıklı. Tam bir manipülatör.

Hades, var olan en vahşi savaşçı, emrinde yüzlerce iblis ordusu olan erkek ve oldukça kelimenin tam anlamıyla cehennemden gelen eski sevgilisi, gücünün

ne daha fazla ne de daha az. Buna katlanması mümkün değildi.

Ama yara izleri işlediği suçların en kötüsü bile değildi. Onu zayıf düşürdükten sonra, bir fıçı viski karşılığında Cronus'a satmıştı.

Asla unutmayacağım iki şey var. Suçlar bana ve gücüme karşı işledin. Ve Hades bunun bedelini çok ağır ödeyecek. Kafasını kesip beynini çıkarmayı planladı. Cadılar Bayramı'nda balkabağı iç organlarını düşünüyorum.

Gökyüzünün en alt katında bir kabin kuracak ve şimdiye kadar haksızlık ettiği herkesin gelip kafatasını tuvalet olarak kullanmasına izin verecekti.

Tek kelimeyle: büyü.

Sustalı kolunun diğer tarafından çıkarken Keeley tısladı. Kararsız bir şekilde silahı bir kenara bıraktı ve yeni tıraş edilmiş damgalı deri parçası. Kan yere sızarken, ışıkta kolunu inceledi. Bu son yara izi geri dönecek miydi?

Bir dakikadan diğerine geçerken bekledi. Derisi yara izi bırakmadan tekrar bir araya geldi! Yapmış mıydı? Başarmış mıydı?

Olamaz....

Elini kalbinin düzensiz bir şekilde çarptığı göğsüne bastırdı. Yine ben mi oldum? Yüzyıllardır süren çalışma sonunda bitti mi? Ayağa kalktı, bir şey bekliyordu. Ani bir güç dalgalanması ona ikinci bir darbe vuracaktı.... ama hiçbir şey yoktu.

Çok özledim.

Ayrıca ezici bir zafer duygusu da bekliyordu ama... bunu da hissetmedi. Kararlılık onu doldurdu, başka hiçbir şeye yer bırakmıyordu. Yapması gereken daha çok şey vardı. Torin'i öldürmek. Cronus'u öldür. Hades'i öldür.

Mari'nin yasını tut.

Az önce çıkardığı deri parçasını elbisesinin kalan cebine tıktırdı. Benim ödülüm. Ona dokunmamak için dikkatli olmalıydı çünkü kükürt

temas ettiğinde onu zayıflatırdı. Ancak onu bir kenara atıp herhangi birinin onu bulmasına ve belki de kendisine karşı kullanmasına da izin veremezdi.

Hücresinin parmaklıklarına doğru yürüdü, her adımı bir öncekinden daha emin, zihni daha berraktı. En ufak bir güç akışını dışarı itmeye çalıştı - metal genişledi Anında.

Gerçekten tekrar kendim oldum. Baş döndürücü beklenti kararlılığının yerini aldı ve adımlarına ara vermeden Wilson'ı aldı.

"Eğer benimle kalsaydın," dedi ona, "seni korurdum. Şimdi mi? Unut gitsin." Bir sıkma hareketiyle onu toza çevirdi ve Mari'nin hücreesine odaklandı. Bir başka güç akışı da parmaklıkların genişlemesine neden oldu.

Muhafaza Keeley'ninkiyle aynı büyüklükteydi, duvarları daha pürüzsüzdü ve üzerinde kan izi yoktu. Ortasında bir Tabut büyüklüğünde bir toprak yığını.

İçinden öfke fışkırdı ve bu öfkeyle birlikte gözeneklerinden şimşekler çakarak etrafını çınlattı. İşte bu! İşte bu! Bir saniye sonra, bir rüzgarla ayaklarından çekildi, cildi lezzetli bir şekilde cızırdadı ve kanı köpürdü. havada asılı kaldı.

Tüm zindan sallanmaya başladı, tavandan toz ve döküntüler yağıyordu. Çok geçmeden, tahribat çok fazlaydı.

yaşlı duvarların taşıyamayacağı kadar büyüktü. Teker teker yıkıldılar, kapının parmaklıkları büküldü, sonra ufalandı, tavan çatladı, sonra düştü.

Tek bir kaya ya da beton parçası bile ona sürtünmeye cesaret edemedi.

Sakin ol. Tüm diyarı yok etmek istemiyorum. En azından şimdilik.

Derin bir nefes...dışarı.... Sarsıntı yavaşça azaldı, sonra durdu, toz yavaş yavaş temizlendi. Keeley aşağıya, aşağıya süzüldü, zindan etrafında bir yığından başka bir şey değildi.

O

Rüzgâr saçlarını savururken bir kayanın üzerine düştü.

Gözlerini kapatarak, sonsuza dek yaşayacağı ilk özgürlüğün tadını çıkardı. Güneş, bulutlardan oluşan bir duvarın arkasından çıkıp kışın soğuğuna rağmen yüzünü okşuyordu. Muhteşemdi.

Bir dalın çıtırtısı yankılandı ve kaskatı kesilerek etrafındaki ormanı taradı. Kararmış ağaçlar, kavrulmuş toprak. Duman ve kül kokuları.

Mutluluğun ölmek için geldiği Ağlayan Gözyaşları Diyarı'na hoş geldiniz.

Keeley'nin duygularının yardımı olmadan yağmur yağdığında, yağmur tüm diyarı sular altında bırakıyordu. Hücresinde kaç kez boğulma tehlikesi atlattığının sayısını unutmuştu.

Bir zamanlar Cronus'un evi olan bu yer, şu anda kana susamış ve aşağılık bir yaratık ırkı olan ve neredeyse hiç kimsenin adını ağzına almaya cesaret edemediği Konuşulmayanların evidir.

Yine de Konuşulmayanlar adımı söylemekten korkuyor.

Sırıttı ve ona bakan herkesin saf şeytan olduğunu düşüneceğini biliyordu. Haklı da olacaktı.

Zavallı Torin.

Geride kalmak için her şeyi yapacağından emindi, sadece arkadaşlarını onun deliliğinden kurtarmak için onu bitirmek için bile olsa. Bu da onun dışarıda bir yerde beklediği anlamına geliyordu.

Beklenti.

Heyecanlanamam. Bu bir işti. Kanlı, kanlı bir iş.

Bir fikir oluştu. Yakında, Hades kölelerini onun peşinden gönderecekti. Birkaç haftada bir, onu kontrol etmeye ve tutsak kaldığından emin olmaya geleceklerdi. Torin'i kemirmelerini izlemek eğlenceli olabilirdi. Torin kıvranarak acı çekecek, onlar da hastalanacaktı. Sonra her birinin kafasını koparabilirdi.

Pek çok düşmanı için ideal bir son. Karar verildi.

Tamam. Bunun için yardım yoktu. Heyecanlandım.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

KIZIL KRALİÇE. KIZIL KRALİÇE, diye düşündü Torin, inanamayarak. Gökyüzündeki ölümsüzlerin onun hakkında sadece fısıldamalarına şaşmamalı.

Çılgınca mı? Zalimce mi? Aynen öyle. Muhtemelen onun adını yüksek sesle söylemenin Beetlejuice etkisi yaratacağını ve onu gerçekten çağıracağını düşünmüşlerdir.

Şimdi en azından unvanı anlamıştı. Böyle bir güçle, bütün orduları bir çırpıda öldürebilirdi. Ve bu da arkadaşlarımı tehdit eden kadın. Benim tek Aile.

Ciddiyim. Duuude.

İblis ürperdi.

Torin, dikenlerle kaplı budaklı ağaç dalları ve kendisine gerçek dişleriyle saldıran kırılğan yapraklar arasında gizlenen Keeley'yi uzaktan, bir sürüngen gibi, tamamen şaşkınlıkla izledi. Etrafına zindandan parçalar yağarken olduğu yerde duruyordu ve tek bir yaralanmıştı. Bu tam olarak doğru değildi. Kolu harap olmuştu. Ama yine de. Hapishaneyi getirmişti. tıpkı iddia ettiği gibi, aşağı yuvarlanıyordu ve bunu yapmak için parmağını bile kıpırdatmıyordu.

Başka ne yapabilirdi ki?

İçinde bir şeyler kıpırdadı. Aynı şiddetle savaş alanında hissetmeye alışkındı. Bir zamanlar uğruna yaşadığı ve bir daha asla sahip olmayı düşünmediği his.

Gülümsedi.

Aptal! Bu kazanamayacağı bir savaştı.

Kimse yapabilir miydi? Çıkarken diğer mahkûmları serbest bırakmamış olsaydı, bugün her biri ölmüş olacaktı.

Umursar mıydı?

Kesinlikle olmaz.

Tutsaklardan bahsetmişken... erkeklerden biri ona tanıdık gelmişti. Bir deri bir kemik kalmıştı ama tanıdıktı ve içinde bir öfke uyandırıyordu. Torin onu bulamamıştı - ya da daha sonra, onu bulamamıştı.

Artık bir önemi yoktu. Başında daha büyük bir tehdit vardı. Birden fazla şekilde.

Keeley için neredeyse kaç kez geri döndüğünün sayısını unutmamıştı. İstemesi gerektiği gibi onu incitmek ya da ona bağırarak için değil, sadece onu tekrar görmek, onunla alay etmek için. Affetmesi için yalvarmak için. Onun kadar kalpsiz olmadığını kanıtlamak için- hatırladığı kadar muhteşemdi. Aptalca çekiştirmeye, onu sürekli daha yakına çağıran görünmez bir kordona son vermek için. Sadece... onunla olmak için.

Ne kadar aptalca değil mi?

Onu öldürmek zorundayım.

Güçlü ve cesur güzelin bir mezarda öldüğünü hayal ettiğinde göğsüne bir pişmanlık acısı saplandı.

Lanet olsun! Onun kaderi hakkında çelişkili hissetmemeliydi. Ve ailesine yönelik tehdidini kendisine hatırlatmak zorunda kalmamalıydı.

Biraz olumsuz pekiştirme zamanı. Torin parmaklarını yanındaki kalın ağaç dalının etrafında dolaştırarak yapraklara kendisiyle ziyafet çekme izni verdi.

Jilet gibi keskin dişler derisini sıyırdı ve elinden kan damladı. Yapraklar piranha gibi beslenme çılgınlığına kapıldı ve geriye kemikten başka bir şey bırakmadı. Kolunu çekerken canı çok yanmıştı. Bitki hakkında endişelenmesine gerek yoktu.

Hastalığı yayarsa bir saat içinde ölür.

İyileştikçe Keeley'i daha dikkatli incelemeye başladı. İki şey rahatsız edici derecede netleşti. Olumsuz pekiştirme işe yaramamıştı, onu öldürme arzusu tuhaf bir şekilde yok olmuştu. Ve onu bir güç testinde yere atma arzusu büyüdü. Bir güç testi, hepsi bu.

Gözleri genişti ve sanki etrafındaki erkekleri yatağa çağırıyormuş gibi şehvetli bir şekilde yukarı kalkmıştı. Soy beni, dediler. Bana ne istersen yap.

Saçları kir içinde ve karmakarışık olsa da, telleri sessiz güneş ışığında parlak kobalt mavisi parlıyordu. Dudakları kırmızıydı, erotik bir şekilde dolgundu, kadınların sahip olmak için bir servet ödemeye razı olduğu türden... ve erkekler her taraflarına sahip olmak için bir servet ödemeye hazırdı. Teni kusursuzdu, buz kadar saftı ve aynı zamanda mavi renkliydi.

Olağanüstü. Yaşayan, nefes alan bir Şeker Eriği Perisi, Zindan Sürümü.

Porno müziğini aç.

İnledi. Bu olmaz. Bundan başka bir şey.

Yüzyıllar önce, Torin zamanının çoğunu tanıştığı her kadını beceriyordu. Ve iyiydi. Erkekler arasında bir tanrı. Hiçbir şey anlaşılmayı tamamlayamayan o kaba asker gibi değildi. Sevgililerini duvarlara yaslamış, sehpalardan üzerine yatırmış ve bir hayvan kadar vahşi bir şekilde yere yatırmıştı ve onlar da buna bayılmıştı.

Asla giremeyeceğim kapıları açan, asla sahip olamayacağım şeylerle benimle alay eden geçit uyuşturucum.

Keeley kolunu kaldırdı ve işaret parmağını uzattı. Şimşek gökyüzünü yararak ucuna çarptı. Yere düşmedi ve ayakları üzerinde bile sallanmadı. Ama gülümsedi.

O da neydi öyle?

Hastalık, kızıdan uzaklaşmak için umursamazca Torin'in kafasına çarptı.

Torin ilk kez iblisle aynı fikirdeydi. Keeley ile savaşmak, onun yaptığı gibi hızlı bir kapma ve bıçaklama olmayacaktı.

Bekleniyordu. Bu zaman alacaktı. Sahip olmadığı zaman. Cameo ve Viola kendilerini bulamayacaklardı. Pandora'nın kutusunu avlama ve yok etme ihtiyacını da unutmayalım. Bu dünyada ya da başka herhangi bir yerde onu ve tüm arkadaşlarını tek bir hamlede öldürebilecek tek şeydi.

Ya da öyle düşünmüştü.

Hiç ses çıkarmamış olmasına rağmen Keeley'nin başı ona doğru döndü. Buz mavisi bakışları ona kilitlendi ve daraldı. Aralarındaki mesafeye rağmen -yaklaşık yüz metre-karnına yumruk yemiş gibi hissetti.

Ve hoşuna gitti.

Sadece onu öldür ve git.

"Saklanıyor musun?" diye sordu. "Beni hayal kırıklığına uğrattın."

Lanet olsun. Aynı kaldıkları süre boyunca, onun sadece seni emmek istiyorum sesine karşı bir bağışıklık geliştirememişti. Gerçi öyle olsaydı da muhtemelen fark etmezdi. Kirli, yırtık pırtık bir elbise giymişti, kolları yırtılmış, uyluk boyu yıpranmıştı ve tamamen Tarzan-Jane seksiliğindeydi.

Bir ışık huzmesinin içine girdi. "Merak ediyorum. Koca bir binayı nasıl devirdiniz? Ve bunu yapmak için neden bu kadar bekledin?"

"Torin, Torin, Torin." Cık cık etti. Soğukkanlı görünmesine rağmen gözleri nefretle parlıyordu. "Sen şeytan tarafından ele geçirilmişsin. Bir dokunuşla insanları öldürüyorsun. Sırlarımı bana karşı kullanmanın senin kaptan köşkünün çok dışında olduğunu sanmıyorum. Cevap vermeyi reddedersem anlayışla karşılar mısın?"

"Elbette. Ama yeteneklerinizle, daha fazla insanın sizi tanımamasına şaşırdım."

"Hayatta kalanları nadiren terk ederim. Bu şekilde daha az dedikodu oluyor." Ona bir kez baktı... iki kez... ikincisinde daha yavaş ilerledi. Dudaklarını yalayarak onu düşündürdü-

Hayır. Düşünme. Zaten çelik gibi sertti.

Misery'nin muhteşem bakıcısı Cameo bile onu bu kadar güçlü ve bu kadar az etkilememişti ve aylarca çıkmışlardı.

"Bir kıza iyilik yapmak ister misin?" Keeley sordu. "Bana hücrenin kapısını nasıl açtığını anlat. Bu hapishane ve sen, Yeraltı Dünyası'nın Efendisi, o değilsin."

Torin'in kapının kilidini açması sadece bir saniyesini almıştı. Günler önce kaçmadığı için kendini tekmelemek istiyordu. Cronus'un Her Şeyin Anahtarını göğsüne mühürlediğini nasıl unutabilirdi? Her kilidi, her zaman, her yerde açabileceğini.

"İyilik yok," dedi. "Bugün olmaz." Saldırın ona. Şimdi!

"Elbette." Gülümsedi ve kötü niyetli bir diş gösterisinden başka bir şey olmamasına rağmen, sanki bir

Doğrudan üreme sistemine bağlı gizli, sihirli bir düğme.

Yoğun, cızırtılı uyarılma için buraya basın.

Bir adım geri gitti. Bu o değil. O olamaz. Hobileri genellikle onu istenmeyen arzulardan uzaklaştırırdı ama şu anda bir bilgisayara ya da video oyunlarına, bir mutfağa, bir kameraya, bir bilyardo masasına, bir satranç tahtasına, bir deste kâğıda ya da binlerce başka şeye erişimi yoktu. Ve, tamam, vay canına.

Görünüşe göre seks hakkında düşünmemek, seks yapmaya çalışmamak ve gerçekten seks yapmamak Tor Tor için çok fazla boş zaman anlamına geliyordu.

Ama o olmasa da -gerçekten, gerçekten o olamazdı- onu bir cariye gibi giyinmiş olarak hayal etmekten kendini alıkoyamıyordu. Işıltılı sütyen. Mavi, tabii ki, şeffaf pantolonlarla eşleştirilmiş. Külot yok.

Zihninde onu dizlerinin üzerine çöktürdü ve zonklayan her santimini yutmasını istedi.

Ne de olsa yutkunma eğilimi vardı.

Ona hevesle itaat etti -onun tadını bilmeden bir an daha yaşayamazdı- ağzını açtı, onu derinlere götürüyordu. Ta ki dibine ulaşana kadar. Kendinden geçmiş bir inilti onu terk etti, ses onun uzunluğu boyunca titreşerek zevkini yoğunlaştırdı.

Evet. Bu. Onun istediği de buydu.

İçinden akıp giden hislerin muhteşemliğine karşı dişlerini sıkarak zorunda kaldı. Asla sahip olamayacağı ve istememesi gereken şeye duyduğu özlem. Sıcaklık. Kalp atışlarının yarıışı.

Yeter artık. Durun!

Mari ona hiçbir şey öğretmemiş miydi?

Cameo mu? Anlaşmalarından duyduğu memnuniyetsizliği hiçbir zaman açıkça dile getirmemişti ama Cameo bu duyguyu odadaki başka bir varlık gibi hissetmişti. İhtiyaçları vardı. Sevgilisi tarafından idare edilmeye. Sevilme ve okşanmak. Masaj yapılmasına.

Rahatlatılmış. Sıkıldı, yoğuruldu... dolduruldu.

Karşılayamadığı ihtiyaçlar.

Hayal kırıklığına uğratmaya mahkum. Her zaman.

Ayrıca, bu kadın onu öldürmek istiyordu. Onu değilse bile, arkadaşlarını. İşlediği bir suç için. Bu aptalca bir şey değildi. Basit bir kalp kalbe konuşmayla çözebilecekleri yanlış anlaşılmalardı.

Keeley ellerini açtı, baksana ne kadar harikayım. "Sana bir iyilik yapacağım ve bunun nasıl olacağını senin seçmene izin vereceğim. Her iki kolunu da çıkarmamı mı yoksa her bir organını kendi ellerinle kazmaya zorlamamı mı tercih edersin?" Her nasılsa daha sakin görünüyordu ve nefretinin alevleri daha da sıcaktı.

"Bana dokunamazsan, bu şeylerden herhangi birini nasıl yapmayı planlıyorsun?"

"Sana gösterebilecekken neden söyleyeyim ki?" dedi. Spoiler uyarısı: Bir sonraki numaram bir öncekini fındık tekmeleyecek."

"Fındık tekmesi mi?" Öldürücü öfkesi olmasaydı, mükemmel bir kadın olabilirdi. "Gerçek kraliçeler bu şekilde konuşmaz."

"Bu kraliçe biliyor."

Bir saniye sonra, temel ayaklarının altından kayıp gitti. Hayır, doğru değil. Düşmemiştir.

Havaya fırlatıldı ve havada asılı kaldı, uzuvları gerildi... ve daha da gerildi... ta ki her iki omzu da yuvalarından çıkana kadar. Derisi yırtılmaya başladı. Her yerinde keskin ağrılar vardı. Her an her bir uzvunu kaybedebilirdi.

Bu deneyimle ilgili sapıkça olan şey neydi? Baskıyı sevdi, tadını çıkardı.

"Bunu nasıl yapıyorsun?" diye sordu nefes nefese kalarak.

Ona bir öpücük verdi.

Hardcore. Savaşçılar için ön sevişme gibi.

Ben hasta bir adamım. Har har.

"Şu anda," dedi, "aşırı bir çaresizlik nöbeti yaşıyorsunuz. Aynı çaresizlik Mari'nin de bağışıklık sistemini yağmaladığını ve talan ettiğini hissetmiştir."

Baskıyı unut. Suçluluk duygusu onu boğdu.

Keeley'nin çenesi titredi. "Onu ağılattın, savaşçı. Bazen yemin ederim hıçkırıklarını hâlâ duyabiliyorum."

Gözlerini sıkıca kapattı. "Yap o zaman. Bitir beni." Bunu hak etmişti. Ve o tatmin olacak, arkadaşları onun gazabından kurtulacaktı.

"O kadar çabuk mu?" diye sordu. "Hayır. Daha yeni başlıyoruz." Üzerindeki baskının bir kısmı hafifledi.

"Haydi!" diye bağırdı yaraları iyileşirken. "Neyi bekliyorsun? Böyle bir şansı bir daha yakalayamazsın."

"Aslında, istediğim kadar şansım olacak."

"Yeteneğinize bu kadar güveniyor musunuz?"

"Belki de yeteneksizliğinize o kadar güveniyordumdur."

Alay o kadar kötü yaktı ki, ruhuna biraz aloe vera sürebilirdi. Her zaman yedek kulübesinde, asla oyunda değil.

Rahat bir ses tonunu zorlayarak, "Kaybınız ve her şey için size iyi davrandım-" dedi.

"Bu da senin hatandı!" diye tükürdü, baskısı yeniden artıyordu.

"-Ama iyi niyetim resmen tükendi."

Hayvani bir kükreme aniden ormanda yankılanarak, ertelemekten başka bir anlamı olmayan uzun, abuk sabuk bir konuşmanın başlangıcını böldü ve ona bundan bir çıkış yolu düşünme şansı verdi.

Torin yere düştü, yere çakıldı. Nefesini kaybetse de ayağa fırladı. Arkasında dallar kırıldı. Uzuvar birbirine çarptı. Başka bir kükreme duyuldu, bu seferki daha yüksek ve daha yakındı.

Bir şey bu tarafa doğru geliyordu ve çok hızlıydı.

Günlerdir bu ormandaydı ve hiçbir yaşam belirtisi yoktu. Etobur bitkiler dışında. Şimdi Bu mu?

Keeley'ye baktı. Ellerini kalçalarına koymuş, her yönüyle sinirli bir kadın gibiydi. Komik bir şeydi. Bu bile seksiydi.

Düşüncelerini temizlemek için kafatasının yan tarafını yumrukladı ve bu gerçekten de işe yaradı. Evden getirdiği hançeri avuçladı, bu yeni meydan okumayla yüzleşmeye hazırdı.

Yaratık bir toz bulutuyla çevrili olarak geldi.
Fark ettim ki bu Konuşulmayan Kişi'ydi. Yarı insan, yarı canavar. Kafa derisinden saç yerine yılanlar dans ediyor ve tıslıyordu. Ve derisi yerine, kömürleşmiş kürk kalıntılarına benzeyen bir şey vardı. İki uzun dişi alt dudağının üzerinden kılıç gibi çıkıntı yaparak çenesine kadar uzanıyordu. İnsan elleri olmasına rağmen ayakları jilet gibi keskin toynaklardı.

Siyah bakışları Torin'in üzerinde gezinerek her ayrıntıyı katalogladı ve çatallı dili dudaklarını okşadı. "Benimkini."

* * *

KEELEY en yeni rakibini inceledi. Ne kadar çirkin bir şey. Konuşulmayan Kişi hapishanenin düştüğünü duymuş ve ne olduğunu öğrenmeye kararlı bir şekilde koşarak gelmiş olmalıydı.

Şimdi güzel bir Torin yemeği yemeye hevesli görünüyordu.

Sıraya girin. Konuşulmayan Kişi gibi bir etobur olmayabilir ama bir ya da on ısırik isterdi.

Baştan çıkarma fikriyle flört etmeyi bırak ve savaş! Bu yaratığın ve kardeşlerinin parmaklıkları kırmak için çılgınca hapishaneyi işgal ettiği tüm zamanları düşündü ve mahkumlara ziyafet çekiyorlardı. Parmaklıkları asla geçememiş olsalar da, uzanıp çok yaklaşanları yakalamayı başarmışlardı; emeklerinin korkunç meyvelerini duymuştu. Çıgıllıkları. Asla kabul edilmeyen merhamet yakarışlarını. Muzaffer sevinç kıkırdamaları.

İntikam acıtacaktı.

İlk saldırısını yapmaya hazırlanırken, Torin tozların arasından uçtu ve hançerinin ucunu yaratığın boğazına sapladı... ama sonra ortadan kayboldu. Nereye gitmişti? Yakınlarda olmalıydı. Galen'e göre Torin parlama yeteneğine sahip bir ölümsüz değildi.

Konuşulmayan Kişi ayakta kaldı, hızla iyileşti ve daha da sinirlendi.

Torin yeniden ortaya çıktı ve vurdu - tekrar ve tekrar ve tekrar - her seferinde daha fazla hasar verdi. Konuşulmayan Kişi ona tutunmaya çalıştı. Denemek anahtar kelimeydi. Torin korkudan ziyade heyecan sergiliyor, her zaman mükemmel anda eğiliyordu.

Kabul etmekten ne kadar nefret etse de, savaşçının ustaca becerisi onu etkilemişti.

Sorun şu ki, bu adamla gerçek bir temas kurmayacaktı. ya da yumruk atamazdı. Bacaklarını bile tekmelemezd. Bir salgını önlemeye kararlı mısın? Aşağılık Konuşulmayanlar arasında bile mi?

Belki de Mari'ye yaptıklarından dolayı gerçekten kötü hissediyordu.

-Keeley ani mide bulantısını yavaşlatmak için elini midesine bastırdı ama bu onun kaderini değiştirmeyecekti.

Değiştiremezdi. Onun kurtarıcı bir özelliği vardı.

Dürüstlük. Onu bitireceğine söz vermişti ve bitirecekti.

Konuşulmayan Kişi Torin'e bir pençe savurdu ve bu kez Keeley bunu kişisel olarak algıladı.

Torin öldürmek için onundu. Başka kimsenin değil. Ona zarar vermeyi aklından geçiren herkes otomatik olarak kendi ölüm fermanını imzalamış olurdu.

"Sana beş saniyelik bir avans vereceğim," diye bağırdı Konuşulmayan'a. "Hızlı koşmanı öneririm."

Onun sesini duyunca yaratık dondu kaldı. Siyah bakışları ona döndü ve daraldı. "Sen."

"Dört." Keeley saçlarını kabarttı. "Eminim iç organlara olan düşkünlüğüm ve iç organları sevmediğim hakkındaki söylentileri duymuşsunuzdur.

merhamet göstermek. Sizi temin ederim ki ikisi de doğru. Sadece kardeşine sor. Oh, bekle. Soramazsın. Hücreme yaklaştı ve ben de onun bağırsaklarını deştim. Üç."

Torin havaya doğru atılarak Konuşulmayan'ın gözünü kesti. Acı dolu bir feryat yankılandı. Canavar sonunda pençelerini Torin'e geçirdi ve onu göğsünden vurdu. Torin asma köprüden geriye kalanların üzerinden aşağıdaki karanlık hendeğe doğru süzüldü.

Ölüm emri imzalandı, mühürlendi ve teslim edilmek üzere. "İki. Bir."

"Her zaman en lezzetlisinin sen olacağını düşünmüşümdür," diye böbürlendi canavar, dikkatini tekrar ona vererek. Ona doğru bir adım attı,

Bir an aralarında yüz metre mesafe olsa da, bir an sonra adam onun önündeydi. Adam onun üzerinde yükseliyordu. Kokuşmuş nefesi yüzünü havalandırıyor, tenini yakıyordu.

"Sonunda haklı olup olmadığımı öğreneceğim."

"Gördüğüm kadarıyla kimse sana iyi bir diş fırçasının değerini öğretmemiş." Elini burnunun altında salladı.

"Merak etme. Dişlerimi senin kemiklerinle temizleyeceğim." O

Ona saldırdı, Konuşmayanlar yemeklerini yumuşatmaktan çok hoşlanırdı.

Adamın göğsüne çarpan bir güç ışını göndererek tüm vücudunun sıkışmasına neden oldu. Tam bir tane daha gönderecekti ki, sert bir şey yan tarafına çarparak onu yoldan uzaklaştırdı. O şey sıkı duruyordu, İnatçı tutuş, onunla birlikte seyahat etmek, havada bükülmek, yere indiklerinde darbenin ağırlığını almak.

Nefesini tuttu ve dengesini yeniden sağladı; o sırada nefes nefese kalmış, çatık kaşlı bir Torin'in tepesinde belirmediğini fark etti.

Çenesindeki kaslar esniyor.

Aptal! "Bunu neden yaptın?" diye sordu.

"Ne tür bir aptal diş, üç katı büyüklüğünde bir canavar beynini kulak deliğinden çıkarmaya hazırlanırken orada öylece durur?"

Bana yardım mı ediyor?

Ama neden?

Düşünceler... raydan çıkıyor...

Islak saçlar Torin'in yüzüne yapışmış, su damlacıkları aşağı, aşağı süzülerek kir izlerini temizliyordu. Dikenli kirpikler

çerçevenlenmiş zümrüt gözleri tehdit ve şehvetin şehvetli bir karışımıyla parlıyordu.

Ham bir cinsellikti o. Erkekliği, kadının şimdiye kadarki tüm kadınsı savunmalarını kıracak kadar vahşiydi.

dikleşti, ondan sıcak, cinsel bir tepki aldı. Titreme, nefes darlığı.

Bitmeyen açlık.

Konuşulmayan Kişi'nin en azından birkaç dakikalığına daha yok olduğunu bildiğinden, Torin'in güzel dudaklarının dış hatlarını izlemek için uzandı. Kıpırdamadan durdu, belki de

aynı çaresiz ihtiyacı hissetti -kesinlikle ona bunu yapması, istediğini alması için meydan okudu- ama son saniyede, sanki onu okşamak yerine ona vurmayı planlamış gibi geriye doğru savruldu.

"Yapma," diye tersledi. "Aramızda kıyafetler olduğu sürece iyi olacaksın, ama ten tene temas seni bile mahveder."

Öfke. Ona ve kendisine. Onun lekesini nasıl unutmuş olabilir?

Rahatlama. Herhangi bir tür zayıflığa izin verilmedi.

Yine öfke. O Mari'nin katiliydi! Düşman. Torin'e duyduğu arzu, intikam arzusundan daha güçlü olamazdı.

Kemikleri titremeye, yer sarsılmaya başladı. Ve Rüzgâr tehlikeli bir çılgınlığa dönüştü. Gökyüzü bunaltıcı bir karanlığa bürünürken gök gürledi.

Torin kargaşanın kaynağını ararken, bunun kendisinden geldiğini fark etmedi.

Konuşulmayan Kişi beklenenden daha çabuk iyileşti ve dikkati dağılmış olan Torin'i yolundan çekip Keeley'yi boynundan yakaladı. Ayaklarından kaldırılırken mücadele etmedi. Buna gerek yoktu.

"Artık o kadar kibirli değilsin, değil mi dişi?"

"Birinin günün tuvalet kağıdı kelimesi var, değil mi?"

Boynuna keskin bir acı saplandı. Az önce omurgasını kırmıştı. Oh, pekala.

"Seni kafanı koparacak kadar güçlü bir şekilde sıkmaktan alacağım büyük zevki bilmeni istiyorum." Sesi jilet gibiydi, onu kesiyordu, sırtışı yavaştı ve

Muzaffer... ve bunun için daha da şeytani. "Yararı bir pipet gibi kullanacağım ve seni kurutacağım."

Yaratıcı. "Beni bitirmek için... senden daha fazlası gerekecek." Etraflarındaki titreşimler yoğunlaştı ve kısa süre içinde onun içine yayıldı.

Şaşkınlık, yere düşmeden hemen önce kaşlarını çattı. onu bütünüyle yutmakla tehdit ederek açıldı. Güvenli bir yere atlamak için onu serbest bıraktı, ancak bir santim bile düşmedi. Hayır, havada kaldı, rüzgar daha da sertleşti, saçlarının uçlarını ve elbisesinin eteklerini kamçıladi. Yıkık bir elbise.

Gece karanlığındaki bulutlar dalgalanıyor, çığlık atıyorlardı. acı çekti... ve sonunda şiddetli bir fırtına doğurdu. Buzdan hançerler topraklara yağdı... Konuşulmayan Kişi. Kesik. Kesik.

Kesik. Kesikler Torin'in ona verdiklerinden daha derine inmiş, derisi yırtılmış ve kan sızmıştı.

Sırıtarak parmağını ona doğru uzattı. Konuşulmayan Kişi topuklarını dikmeye ve yerinde kalmaya çalıştı ama onun gücünün kementine karşı koyacak kadar güçlü değildi ve çok geçmeden ondan sadece birkaç santim uzakta durdu. yırtılmanın kenarına. Ona zarar vermeyi ummuştu. Torin'e zarar vermeyi ummuştu.

Şimdi öldü.

Torin alçalarak yaklaştı ve hançerini Konuşulmayan'ın ayak bileklerinde gezdirdi. Canavar bir böğürmeyle dizlerinin üzerine çöktü. Ama yere inmeden hemen önce döndü ve bir kez daha iri kolunu savaşçıya doğru savurdu. Iskaladı. Torin Birkaç metre ötede çömeldi ve buz ona da çarparak aynı kesici hasara yol açsa da, daralan bakışlarını Konuşulmayan'ın üzerinde tutarak yeni bir saldırıya hazırlandı.

Ona izin veremem. Duygularım... neredeyse kontrol edemeyeceğim kadar güçlü...

Eğer dikkatli olmazsa, Torin bir kaos anında öldürülebilirdi. Adalet bunun neresindeydi?

Derin nefes aldı... verdi... ama "neredeyse" çoktan çökmüş ve yanmıştı. Çok uzun zamandır çok fazla şey hissetmişti.

bir tür çıkış. Torin'i menzil dışına çıkarmaya çalıştı. Belki başarmıştır. Belki de başaramadı. Öfke, savunmasının duvarlarını yıktı ve içinden taşı; etrafındaki izleri kaybetti. Omurgası yeniden hizalandı, iyileşti ve kavislenerek vücudunun eğilmesine neden oldu.

Acı feryatları patlak verdi ve bunlar ondan gelmiyordu.

Derinin riiliip'i.

Kemiklerin kırılma sesi.

Bir bedenın patlaması. Akan kanın vınlaması.

Sıçrama. Parçalanmış organların sağanağı.

Sıcak sıvı üzerine sıçradı. Şarapnel parçaları ona çarptı.

Ama fırtına ne kadar çabuk geldiyse o kadar çabuk dinmişti. Keeley yere doğru süzüldü. Görüş alanını temizlemek için gözlerini sildi. Konuşulmayan Kişi enkaza dönüşmüştü ve hiçbirini tanımlanamıyordu. Keeley'i tanıyamayacaktı.

Bundan kurtulamazdı. Asla yeniden canlanamayacaktı. Bu onun için sondu.

İyi kurtulduk.

Ama Torin'den hiç iz yoktu.

Ya umduğı gibi onu uzaklaştırmıştı ya da bağırsakları katliama karışarak ölmüştü. Vicdan azabı onu kalbinden vurdu. Çünkü umduğı gibi bir intikam alamayabilirdi. Hayır yüzünden değil,

İmkansız. Altta yatan bir kayıp duygusu.

Onu özleyemem.

Ya da yapabilir miydi? Torin Mari'nin katiliydi, evet ama aynı zamanda Keeley'nin kızla olan tek bağlantısıydı. Yaşayanlar diyarıyla olan tek bağı.

Ona doğru parlamaya çalıştı. Kıpırdamadan durduğunda, Panik içeri sızdı, sakın bir suikastçı. Herkese kilitlenebilirdi... ölümler hariç.

Ölmemişti. Yeraltı Dünyası'nın korkutucu bir Lorduydu ve onun tam olarak tespit edemeyeceğı kadar hızlı hareket ediyor olabilirdi.

Evet, o olmalı.

İleri doğru yürüdü. O dışarıdaydı ve onu bulacaktı.
Nerede saklandığı önemli değildi. Savaşlarını bitireceklerdi
ve o da yaşayanlar diyarına başka bir bağlantı bulacaktı.
Hayat, mükemmellikle tanış.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

TORIN ormanda koşarken, kurduğu tuzaklardan kaçınmaya dikkat ediyordu - Keeley'nin önerisi olmasa da kuracağı tuzaklar, teşekkürler. Uzuvarlar yüzüne tokat gibi çarptı ve yapraklar yanaklarını ısırmaya çalıştı ama fark etmedi bile. Bir saniye önce Konuşulmayan'a karşı son bir saldırı başlatmaya hazırlanırken, bir saniye sonra olaydan epeyce uzaklaşmıştı. Keeley ona işaret vermiş olmalıydı.

Neden böyle bir şey yapsın ki? Onun ölmesini istiyordu, değil mi?

Cevap gerçekten önemli mi? Sırt çantasına dün ihtiyacı vardı. Keeley'nin arkadaşlarının -tek ailesinin- yanına yaklaşmasına izin veremezdi ve eğer bu onun beynine bir kurşun sıkması gerektiği anlamına geliyorsa, öyle olsun.

Ve gelmiş geçmiş en kötü düşman ödülü... Kızıl Kraliçe'ye gidiyor.

Bir binayı devirecek kadar güçlü olduğu için değil. -gerçi bu onu kesinlikle en üst seviyeye koyuyordu- ama bir canavarı dikiş yerlerinden patlatabildiği, yağmur yağdırabildiği için kan ve bağırsak.

Cidden. O Konuşulmayan Kişi'yi sabah odunu gibi dövmüştü ve sonuç aynı olmuştu: bir patlama.

Torin, Keeley'nin kabul konuşmasını hayal edebiliyordu. Kurbanıma teşekkür etmek istiyorum. O ve iç organları olmasaydı, burada olamazdım.

Yaşadığı yüzyıllar boyunca, korkunçluk söz konusu olduğunda en kötünün de kötüsünü gördüğünü düşünmüştü.

Yanılmıştı.

Dün sabah saatlerce uğraşıp diktiği yapraklardan oluşan duvarı yıkıp geçti. Acınası bir savunma ama Adam elindekilerle çalışmak zorundaydı. Mahkumlardan üçü

Kendisine yaklaşan olursa önce öldürüp sonra soru soracağına dair tehditlerine rağmen kampta serbestçe bekledi. Ondan diyardan çıkmanın bir yolunu bulmasını bekliyorlardı.

Şimdiye kadar hiç şansı olmamıştı. Keeley'nin tehdidini boş ver.

Torin yüzlerce farklı âlem olduğunu biliyordu; bazıları yan yana, bazıları üst üste yığılmış, hatta bazıları diğerlerinin etrafına sarılmıştı. Sadece parlama yeteneği olmadan birinden diğerine nasıl geçeceğinden emin değildi.

"Merhaba dostum," dedi Cameron. "Bize katılman çok hoş."

Üçlü iki erkek ve bir diğiden oluşuyordu. Cameron, Saplantının koruyucusu. İrlandalı, Kayıtsızlığın koruyucusu. Ve Kış, Bencilliğin bekçisi.

Pandora'nın kutusunu açan ölümsüzler arasında olmasalar da iblislerle lanetlenmişlerdi.

Ama. Kötülük söz konusu olduğunda, her zaman bir "ama" vardı. O zamanlar Tartarus'un yeraltı aleminin mahkumlarıydılar. Ve Lordlardan daha fazla iblis olduğu için, mahkumların büyük bir kısmına artıklar verildi.

"Gemiye terk etme zamanı," dedi. Keeley peşinden gelecekti ve eğer üçlü ona yakın bir yerdeyse çapraz ateşte çivileneceklerdi.

Kimse onun aciliyetini fark etmemiş gibiydi.

Her neyse. Onların vasisi olarak imza atmamıştı. Dinlemezlerse, başlarına geleni hak etmiş olurlardı.

Cameron Winter'ın yanına yaklaştı ve ona bir kase yem yahnisi. İkisi kardeşti, hatta belki de ikizdi. Her ikisinin de gümüşle çevrelenmiş aynı lavanta gözleri, aynı bronz tenleri ve saçları vardı.

"Bu küçük açıklık tüm ormandaki en iyi soğuk pınara sahip," dedi Cameron, "ve babamın mutlu banyosuna ihtiyacı var

kez." Yerde bulduğu metal parçalarla yaptığı dövme tabancasını eline aldı ve bileğine şu anda ayırt edilemeyen bir resim çizmeye devam etti. Görünüşe göre Her hapsedilişini ete kemiğe büründürmek gibi bir saplantısı vardı. "Gitmiyoruz."

"O zaman yakında kendini yakmanın keyfini yaşayacaksın." Bu kadar basitti.

İrlandalı yatay bir ağaç kütüğünün üzerine tünemiş, bir dalı oka dönüştürmekle meşguldü. Görünüşü arkadaşları kadar medeni değildi. Başının tepesinden iki boynuz uzanıyordu. Koyu, dümdüz saçları beline kadar sarkıyordu, birden fazla jilet tellere dokunmuştu. Keskin elmacık kemikleri vardı. Siyah, gizemli gözleri. Elleri sürekli pençeliydi. Ve çoğunlukla bir insanın üst yarısına sahip olsa da, bir keçinin alt yarısına sahipti. Kürk ve toynaklar.

Yarı satır, yarı başka bir şeydi ve Torin'in dikkatle baktığını hissederek başını kaldırdı. "Fack aff," dedi Ada'ya özgü zengin aksanıyla. Lakabı da buradan geliyordu. Gerçek adı Puck bilmem ne. Ya da belki Puke bir şey. Daha az umursamadığında söylemek zor.

Torin omuz silkti. "Dediğim gibi, bu senin cenazen. Tadını çıkar. Ya da eğlenmeyin." Sırt çantasının önünde dizlerinin üzerine çöktü ve ceplerini boşalttı. Keeley'yi yere fırlattığında üstünü aramış ve çalmıştı -kızın taşıdığı tek eşyaya bakarken kaşlarını çatı- kanlı, yaralı bir deri parçası.

Neden olmasın ki? Hotpants McCuddlesworth tam da birinin işkencesinden hatıra taşıyacak bir tipti. Ancak Torin'in zihni zindanın devrildiği ana döndü, toz duman dağıldı, Keeley'nin kolundaki yarayı hatırladı, kıpkırmızı olmuş bir kas yığınıydı. Sanki bir deri parçası kesilip alınmış gibiydi.

Yara izlerini daha yakından inceledi. Binlerce küçük turuncu benek dokunun içinde parıldıyordu.

Başparmağını etin üzerinde gezdirirken kaşlarını çatı. Aşırı sıcaktı, ısı doğal değildi. Alevlerden mi? Belki de. Muhtemelen. Ama et neden erimiyordu? Sadece kükürt parçaları vücut dokusunu gerçekten yakmadan-

Brimstone. Tabii ki. Lav damarları olan sülfürik kayalar toprağın derinliklerinde bulundu. ve

midesinden aşığı düştü. Bunun bir koğuş olması gerekiyordu. Küratörleri yenmek için kullanılan türden.

Keeley bir Küratör müydü? Bir parazit mi? Ya da bir parazit Kendini birinden korumak mı?

Eğer o bir Küratörse, türünün son örneğıydi - sonuncusu değilse bile - ve fark ettiğinden çok daha tehlikeliydi. Küratörler çevrelerindekiyle görünmez bağlar kurarlardı, ve vampirler gibi onları emip kuruttular.

Bağ koptu, diye bağırdı. Oh...kahretsin.

Öyleydi. O bir Küratördü. Hastalık ürperdi.

"Küratörleri hiç duydunuz mu?" diye sordu istenmeyen misafirlerine.

Her birinden keskin bir nefes.

"Hayır," dedi İrlandalı sonunda, kuru bir ses tonuyla.

"Bizler hiçbir fikri olmayan moronlarız."

Bunu evet olarak kabul edecek. "İçlerinden biri hapishaneden kaçtı ve bu yeterince kötü olsa da beni öldürmeye kararlı." Konuşulmayan Kişi olmasaydı bunu çoktan yapardı.

"O zaman ölmüş sayılırsın, dostum." Cameron başını işinden kaldırmadı. "Çünkü sanırım Keeley Küratör, ve şuna bak, o piliç delirmiş. Ne demek istediğimi anlıyor musun, dostum? Onun asansörü sadece F ve U katlarına gidiyor."

"Anladım. Teşekkürler." Ahmak. Torin onun hakkında istediğı kadar konuşabilirdi. Ama görünüşe göre bunu başkası yaparsa ciğerlerini oyup içini taşla doldurmak istediler.

Yanına aldığı yarı otomatik silahı, ardından da uzun menzilli bir tüfeğın parçalarını çıkararak meşgul oldu.

"Bir keresinde bir Küratörle kapışmıştım." Cameron bir... yağmur düşünü mu bitirdi? Gözyaşı okyanusu mu? "Tüm ailemi yok etmeye çalışıyordu ama yatakta gerçek bir yaban kedisiydi. "Bir keresinde Çılgın olanlar hep öyledir. Muhtemelen bu yüzden onlar benim en sevdiğim." Bir duraklama. "Gerçi bir keresinde bir sentorla yatmıştım, o da-"

"Hikayelerinden biriyle başlama." İrlandalı ona bir sopa fırlattı. "Ayrıca, onlar asla senin değil. Onları başkalarından topluyorsun."

Cameron kaşlarını çatarak, "Nereden biliyorsun?" diye sordu. "Çünkü anlattığın kişi benim, aptal."

"Sen kime aptal diyorsun, yarım akıllı?"

"Ben yarım akıllı değilim, seni aptal."

Çocuklar.

Torin yeni düşmanı hakkında başka ne biliyordu?

Küratörler insanlardan önce yaratılmışlardır. Bir zamanlar ışık ruhlarıydılar, yeryüzünü korumakla görevlendirilmişlerdi, ona ve mevsimlerine bağlıydılar. Ancak liderleri En Yüce Olan'a ihanet edip, insanlarla çiftleştiklerinde her şey değişti.

Onu en yüksek cennetin yüce hükümdarı olarak gasp etmeye çalışan düşmüş melekler. Küratörlerin yapmadığı şey Çok geç olana kadar anlaşıldı mı? Düşenler ruhun ebedi karanlığıyla lanetlenmişlerdi ve bu lanet kısa süre içinde ırkları arasında yayılacaktı.

Onların soyundan gelenler -insanlar ve düşmüş melekler gibi- Nefilim ve hatta iblisler olarak biliniyordu.

Geriye dönüş. Küratörler bedeni olmayan ruhlardı. Keeley'nin nasıl bir tane edindiğini anlayamıyordu. Ama bunu yapmıştı. Aksi takdirde hapsedilemez ya da ona o taşları fırlatamazdı. Ya da onu tehlikeden uzaklaştırmak için ittiğinde altında kalamazdı...

Oraya gitmiyorum. Tekrar sertleşecekti.

Kükürde ihtiyacı vardı. Ama kayalar ne kadar kavurucu sıcak olursa olsun, bir tanesini Keeley'ye taşıyıp onu yere yatırarak üzerine sürmesine imkân yoktu. Hem zaten o kusursuz tende yara izi bırakma fikri de hoşuna gitmiyordu. En basit çözüm kendini yaralamaktı. Ne de olsa koğuşlar iki yönlü çalışırdı.

Belindeki tabancayı kılıfına soktu ve Cameron'dan dövme ekipmanları. "Bunu ödünç alacağım. Umarım sakıncası yoktur."

Savaşçı, Chuck Norris'i çok iyi taklit etti.
Bir keresinde bir Happy Meal'i ağlatmıştı. Bir düşmanını
telsiz telefonla boğdu. Periyodik tabloyu yok etti.
çünkü o sadece sürpriz unsurunu tanır.

Ama ben daha kötüyüm.

Torin eldivenlerini çıkarırken gülümsemesi cehenneme
soğuk bir davetti. "Eşyalarını geri almaya çalışabilirsin ama
öksürük ve veba salgını başlatmadan başka bir canlıya
dokunamama sorunuyla buradan uzaklaşacaksın. Tamamen
size kalmış."

Sessizlik.

Ben de öyle düşünmüştüm.

Motorun kancasını dikkatlice çıkardı, sonra daha fazla güç
vermek için onu kurcaladı. Kalın bir çelik boru buldu ve
birkaç parça daha ekleyerek sert toprak katmanlarını
kırmak için derme çatma bir kırıcı yarattı. Ter döküyordu
ama bu iyi bir terdi. Dürüst emekten. Bunu özledim.

Motor durduğunda ellerini kullandı. Arkadaşları yardım
etmek için en ufak bir teklifte bile bulunmadılar, sadece
devam ettiler

güveçlerini yiyorlar. Güzel. Ödülü paylaşmayacaklardı. Ve
ödüllendirildi.

İki adım aşağı... dört... altı... sekiz, tırmanabilmek için
duvar boyunca oluklar bırakmaya dikkat ederek, küçük bir
kükürt parçası keşfetti. Çeyrek büyüklüğündeki kayalar tam
da hatırladığı gibiydi, siyahtı ve üzerlerinde altın rengi
çatlaklar vardı; sıcaktı, yakınlığı su toplamasına neden
oluyordu.

Delikten çıktı ve eldivenlerini arka cebine soktu, sonra
çelik boruyla biraz daha sihir yaptı, onu ve bir dalı
kullanarak bir çift maşa yarattı. İçeri döndüğünde
kayalardan birini kaldırmayı başardı. Dal yukarı çıkarken
alev aldı ama ucu küle dönüşmeden ve kaya düşmeden
önce düz bir zemine ulaşmayı başardı.

Muzaffer bir edayla yanına oturdu.

Korkunç Üçlü ona bön bön baktı.

Winter ilk kez konuşarak, "İşte," dedi. Birçok kişinin taklit etmeye çalıştığı ama çok azının mükemmelleştirebildiği kadınsı bir çalımla ona doğru yürüdü ve bacaklarının arasına girdi.

Buna cevap vermeliydi, ama aşağıda hiçbir şey olmuyordu.

İçine bir sıkıntı yayıldı. Neden o değil de Keeley?

Winter ona doğru uzandı ve "Sana yardım etmeme izin ver" dedi.

Torin ondan uzaklaşarak, "Bu sana son uyarım. Bir daha bu kadar yaklaşırsan bir elini kaybedersin.

Taş için bir oyun yaparsanız daha da fazla kaybedersiniz."

Cameron homurdandı. "Kız kardeşim hakkında bilmen gereken bir şey var. O her zaman başkalarının sahip olduğu şeyleri ister."

Gözleri kararlılıkla parlıyordu ve kabul etmek gerekir ki bu bile hoş bir görüntüydü. Çok güzeldi.

Sıfır. Zilch. Nada.

Keeley'nin, sadece Keeley'nin onu etkileyebileceği düşüncesinden hoşlanmıyordu.

Yine de ona verdiği tepki harika bir porno başlığı olurdu. Lonesome Chub.

Ahbap. Yeter artık!

"Kendini bir savaştan kurtar," dedi, parmaklarını ona doğru sallayarak. "Kükürtü bana ver."

"Yapın," dedi Irish. "Taraf tutmak zorunda kalmak istemiyorum." Sanki zaten yapmamış gibi. Belki de bu davanın

Kayıtsızdı ama bir yanı kıza değer veriyordu. Ona attığı özlem dolu bakışlar gözünden kaçmamıştı.

"Kazmama yardım etmeliydin," dedi Torin.

"Peki bu tırnaklar kirli mi?" Kadın başını salladı. "Asla."

"Bak ne diyeceğim," dedi Torin. "Sana o tırnakları vermeyeceğim.

ve anlayışına karşılık seni öldürmeyeceğim. Bu nasıl?"

Yavaşça, sanki her adımı acı veriyormuş gibi, ondan uzaklaştı. "Yeterince adil."

Güzel sözler. Ama ona söz verdiği savaşı çoktan planlamaya başlamıştı bile.

Garip bir şekilde, başka bir değerli rakiple karşılaşma ihtimali onu heyecanlandırmamıştı.

Dikkatini dağıtmaktan bıkan Torin kolunu kayaya sürttü. Bir kez öne, bir kez arkaya. Hepsi bu kadar sürdü. Anında bir yanma oldu, eti ve kasları pişti.

Neredeyse böğürüyordu. Güzel. Neredeyse değil. Böğürdü. ve küfretti, sonra nefes nefese sırt üstü düştü. Havadaki koku... öğürmek için yeterliydi. Kükürt parçaları dokuya yapışmış,

onu yaralıyor, asla tamamen yenilenmesine izin vermiyor.

Kış kayaya atladı.

Uh, uh, uh. Kız onu kapamadan önce tekmeyele delikten aşağı attı ve aceleyle üzerini toprakla örttü.

"Dediğim gibi," diye açıkladı bitirdiğinde. "Kazmama yardım etmedin."

"Dediğim gibi," diye yineledi Winter.

"Savaş." "Hata, adamım." İrlandalı tsked.

"Paylaşmak önemsemektir," dedi Cameron. "Açgözlülük sizi öldürür."

Torin onlara, "Buradaki tek müttefikiniz benim," diye hatırlattı. "Tehditleri azaltın ya da kampımı terk edin."

Winter kaşlarını çatı. Diğer ikisi omuz silkti. Ondan hoşlanmıyor olabilirlerdi ama ona ihtiyaçları vardı.

Ve Küratörümü bulmam gerek. Neredesin, Keeley?

Uzun yaşamı boyunca sayısız kan davasına karışmıştı, ama bu belki de ilk kan davası olacaktı.

aslında eğlenceli olduğunu düşündü. Eğlenmeyi hak etmiyordu ve durumun doğası ve ciddiyeti göz önüne alındığında bu kesinlikle yanlıştı ama artık geri dönmek için çok geçti.

Bu sefer Keeley ne yaparsa yapsın hazır olacaktı.

* * *

Keeley'nin ayak bileğine bir ip dolandı. Tek bir kalp atışıyla havaya fırlatıldı ve baş aşağı asıldı.

Ciddi misin? Yine mi bu? Yere çakıldı. Torin'in suç defterine bir işaret daha.

Avının üzerinden sadece kırk altı saat geçmişti ve şimdiden gergindi. Adam hayattaydı, evet, ama ondan kaçmıştı. Tuzakları onu rahatsız etmişti.

Gök gürültüsü tepesinde patladı. Bu ses onu rahatsız etti, Ona her an başka bir yağmurun gelebileceğini hatırlatıyordu. Duygularıyla hiçbir ilgisi olmayan bir yağmur. Olmak zorunda o zamana kadar gitmiş.

Peki Hades'in köleleri neredeydi? Onları Torin'in parçalarıyla besleme planından vazgeçmişti. Savaşçıya tamamen konsantre olabilmek için onların ölmesini istiyordu.

İleriye doğru yürüdü, yoluna çıkan ağaçları devirmek için güç akışlarını itti. Onu bulacağım.

Hades'le birlikte kaç kez bir düşmanın izini sürmüştü? Sayısız. O iyiydi. En iyisiydi. Belki biraz paslanmıştı ama kararlılığını her zaman yeteneğine tercih ederdi.

Whoosh!

Bir dizi ok ona doğru uçtu. Kolayca sıyrıldı ve hala ayakta duran bir ağacın dallarından sıçrayan mantikoru gördü. Bir insanın kafasına, bir aslanın gövdesine ve kuyruk yerine bir yaylı tüfeğe sahipti. Onu bir güç akımıyla yakaladı ve yerinde tuttu. Sonra, sadece bir düşünceyle, derisini yırtıp tek parça halinde bıraktı ve kanlı leşini tekrar içine -içine- doldurdu. Yere düştüğünde, kıvranarak orada kaldı.

Konuşulmayan Kişi'nin ölüm haberi yayılmıştı ve yaratıklar sürüler halinde dışarı çıkmıştı, görünüşe göre beş yıldızlı bir yemek ve kaçış için hazırdılar.

Onun meşhur Kızıl Kraliçe olduğunu fark etmemiş olmaları.

Yüksek bir tıkırtı dikkatini çekti, kulakları seğirdi. Köşede bir laelap belirmiş, ona doğru koşuyordu. Bir kez yakaladığında asla pes etmeyen metal bir köpek. Benekli av. Kör olabilir, bacakları kesilebilir, kan Yaralardan akıyordu ama yine de hedeflediği kurbanı ulaşmanın bir yolunu bulmaya çalışıyordu.

Bunun için sabrım yok.

İç geçiren Keeley bir güç akışı daha serbest bıraktı, yarattığı bir top haline getirdi ve onu bir krep gibi düzleştirdi. Küçük metal parçalar her yöne uçu.

Torin'in erkeksi kokusu bir rüzgâr dalında sürüklenerek dikkatini çekti. Adam çok yakındaydı!

Dışarı çıkın, nerede olursanız olun dışarı çıkın.

Koklarken diğer üç mahkûmun da kokusunu aldı. İkisi erkek, biri kadın. Keeley kan tadı alana kadar dilinin kenarını ısırdı. Kimdi bu

Torin'e kadın mı? Son kız arkadaşı mı?

Muhtemelen. Gecelerini yalnız geçirmek için fazla güzeldi.

Bu düşünce onu rahatsız etti ama nedenini anlayamadı. Tabii... Evet, tabii ki. Mari sonsuza dek bir sonsuza dek mutlu olma şansı vardı, Torin de öyle olmalıydı. Bunun Keeley'nin ona karşı duyduğu çekimle hiçbir ilgisi yoktu.

Zaman geçtikçe azalmayan, aksine artan bir çekim.

Başka bir kötü çocuk evresi geçirmeyecek kadar akıllıyım.

Öyle mi?

Lütfen?

Ancak Torin'in çekiciliğinin çaresizliği etrafında toplandığına kendini ikna etmek gittikçe zorlaşıyordu. Herhangi bir erkek de onu aynı derecede güçlü bir şekilde etkileyebilirdi. Sadece bir erkeğin yeşilin farklı tonlarıyla bezenmiş, her biri bir öncekinden daha parlak zümrüt gözleri vardı. Sadece bir erkekte o şehvetli dudaklar vardı... Teninde nasıl bir his uyandırırlardı?

Yumuşak bir baskıyı mı yoksa sert bir talebi mi tercih ederdi?

Hayır! Zevk yok. Ondan değil. Sadece intikam. O-Stratejik olarak yerleştirilmiş bir sarmaşığa takıldı ve tökezledi. As

Ayağa kalktığı anda bir vınlama sesi daha duydu. Yaklaşık elli metre ötede bir yaylı tüfek asmaya bağlı bir dala demirlenmişti. Metal uç çekiç gibi çarpan kalbine saplanmadan önce oku sapından yakaladı.

Vay, vay. Torin'e karşı bir işaret daha.

Öfke titreşimleri. Gök gürlüyor.

Belki de Torin'i öldürme planını genişletmesi gerekiyordu. Onu bulacak, bu kadar karşı konulmaz olduğu için ona işkence edecek ve sonra da kız arkadaşını onun önünde öldürecekti.

Tek kelimeyle mükemmel! Mari gurur duyardı.

Keeley'nin omuzları çöktü, göğsü yeniden sızlamaya başladı. Aslında Mari böyle bir plan için onu azarlardı. Kız ses tonunu yumuşatarak şöyle derdi: "Keeley, tatlım, sen de pek çok insan öldürdün ve her kurbanın geride bıraktığı en iyi arkadaşısı vardı. Bunu biliyorsun. Aynı günahı işlediği için bir başkasından nefret etme. Ve geçmişin içinde debelenme. Bu bataklık gibidir ve sizi kapana kısıtır. Affedin ve yolunuza devam edin."

Mari'si çok bilge.

Ama... Keeley, Torin'in neden olduğu bu rezaletten kurtulmasına izin verebilir miydi?

Yapamam. Sadece yapamam.

Kalbi kırılmıştı. Sadece intikam parçaları tekrar bir araya getirebilirdi.

Düşünceler içinde kaybolmuş bir halde ilerlerken, harap bir tahtanın üzerine bastı. Ortası kırıldı ve ne olduğunu bile anlayamadan bir çukurun dibine çakılarak düştü. Ayak bileği burkuldu ve dizleri büküldü. Keskin ağrılar içinde patladı ama başa çıkamayacağı bir şey değildi.

Altın yıldız, Torin. İşini iyi yapmıştı.

Üzerine bir gölge düştü. "Bu şekilde olmak zorunda değildi, biliyorsun."

Derisi delice bir sıcaklıkla karıncalanarak yukarı baktı. Şeytani savaşçı çukurun üst kenarında duruyordu, Bir tüfeğin namlusu kafasına doğrultulmuştu. Nefesi boğazında düğümlendi ama silah yüzünden değil.

Hatırladığımdan daha da güzelmış.

O aynı zamanda bir hırsız. Mari'yi çaldı. Gün ışığı. Mutluluğumu.

"Gerçekten mi Torin? Gerçekten mi?" diye sordu, hayal kırıklığına uğramış gibi, ona verdiği aşağılayıcı tepkiyi maskeleyerek. Kan,

Teniyle birlikte ısıniyordu. Her hücresi şarkı söylüyor, sadece erkek sertliğinin kadın yumuşaklığına baskısının verebileceği bir his patlaması için yalvarıyordu. Elleri kaşınıyordu. Ona dokunmak için. Hayır, hayır. Onu öldürmek için. Tabii ki. Mari için. Tatlı Mari.

"Bir güç savaşına silah getirmek? Hiç akıllıca değil."

"Getirdiğim her şeyi bilmek istemezsiniz prenses."

"Haklısın, çünkü bunların hiçbiri sana yardımcı olmayacak." O

çukurun tepesine doğru parladı ve ateş etmeye fırsat bulamadan silahı elinden kaptı. Koku

Sandal ağacı ve baharat ondan süzülüyordu ve ağzı sulandı. Tek bir tat, sadece bir tane. Ve sonra...

Daha fazlasını isteyeceğim.

Bunu nasıl yapıyordu? Nasıl oluyor da onu durdurulamaz bir kimyanın çıldırtıcı fırtınasına sürüklüyor, içinde ürperene kadar beklenti oluşmasına neden oluyordu? Sadece Ona yaklaşıyor!

Beyaz bakışlarını onun üzerinde gezdirdi. Nefesleri sığlaşmaya başladı ve dudaklarını yaladı.

Beni arzuluyor mu?

Adam ona dokunmuş bile olabilirdi, kadın bu karanlık ve sarhoş edici düşünceye o kadar güçlü tepki verdi ki. Acı... çok fazla, çok yoğun. Ezici.

Hayır! Hayır! Sadece hayır.

"Söylemeliyim ki, Bayan Keys. Çok iyi görünüyorsunuz."

Hiçbir şey gösterme. Her şeyi sakla. "Belli ki," dedi ve ardından parmaklarını bilinçsizce saçlarında gezdirerek bu cesur ifadeyi mahvetti.

Son karşılaşmalarından bu yana, derisini yüzmeye yetecek bir güçle tepeden tırnağa temizlenmişti - yine. Kirler gitmiş olsa da, yeni kıyafetler bulamamıştı ve hala aynı yırtık pırtık paçavrayı giiyordu.

Keeley, en iyi şekilde görünmektense, her konuşmasına "Büyük şişman kadın taşaklarımı görmek ister misin?" diye başlamayı tercih ederdi. Kendi insanları onu eksik bulmuştu. Hades'in yordakçıları tuhaf rengi yüzünden onunla alay etmekten zevk alırlardı.

Yeterince iyi olmama, uyum sağlayamama duygusu kalp kırıcıdır.

"Ama bunun konuyla ne ilgisi var?" diye bitirdi.

"Sana söyleyeceğim... Sen bana ne kadar iyi göründüğümü söyledikten sonra," dedi ve sırtlamak için mücadele ediyor gibiydi.

Tuzak! Cevap verme. Diğer yandan, bakışlarıyla onu keşfederken.

Uzun kollu siyah bir tişört giymişti ve üzerinde "One Of Bu Şeyler Ait Değil: William. Külot. Kadınlar." Deri pantolonu yırtılmıştı. Siyah eldivenler ellerini örtüyordu. Belinde metal bir zincir asılıydı. Görünüşe bakılırsa tipik kötü çocuk üniforması hiç değişmemişti... ve hâlâ onu heyecanlandırıyordu.

Affet beni, Mari.

Kendini "Akşam yemeği gibi görünüyorsun." derken buldu. Bu sözleri bir hakaret olarak söylemişti. Etobur canavarların dışarıda bir yerde onu yemeyi beklediğini hatırlatmak istemişti ama zavallı, ihmal edilmiş bedeninden geçen her his

vücudu aniden yükselmiş, neredeyse bir inilti çıkaracaktı.

"Beni yemek istiyorsun, öyle mi?" derken sesi ona çakıl taşlarının üzerindeki dumanı hatırlatıyordu, yumuşak ama sertti.

Seviyorum. Gerçekten istiyorum. Ağzımın onun her yerinde olmasını istiyorum. "Cevap vererek senin seviyene inmeyeceğim." Ya da gerçekten kendimi küçük düşürmeyeceğim.

"Peki, o zaman, bir pazarlıkla ilgileniyor musun?" diye sordu, onu şaşırtarak.

"Ne demek istiyorsun?"

"Beni öldürmeye çalışmak yerine, etinin karşılığını başka bir şekilde alabilirsin. Mesela, bir şaplak? Olmaz mı? Peki ya iyi bir kırbaqlama? Yirmi kırbaqla mı? Otuz mu?" Kız sessiz kalınca ekledi, "Pekala, kırk. Ama bu benim son teklifim."

Bu... cazipti. Aralarındaki çekışmeyi sona erdirirken kan dökme ihtiyacını tatmin etmenin bir yolu. Ancak, o

Mari ise hastalığından kurtulamamıştı. Benzerine benzer olmalı.

"Saygıyla reddetmek zorundayım," dedi. "İyi. Elli kırbaç."

Neden o- Anlayış, kafa karışıklığının üzerinden başını uzattı. "Oh, anladım. Gücümü iş başında gördün. Benden korkuyorsun."

Burun delikleri alevlendi ve gerçekten de ondan geri çekildi.

"Korkmak mı? Prenses, size bir iyilik yapmaya çalışıyordum, uğramak üzere olduğunuz büyük yenilgiden dolayı sizi biraz utançtan kurtarmaya çalışıyordum. Bazı nedenlerden dolayı, artık kendimi o kadar da iyi hissetmiyorum.

yüce gönüllü." Omuzlarını dikleştirdi. "Şöyle yapalım. Giysilerin örttüğü bir şeye bir yumruk atalım."

Yumruğunu sıktı ama tereddüt etti. "Sen bir yumruk at. Eldiven giyiyorsun. Şimdi düşününce bu bana garip geliyor. Beni hasta etmek istemen gerekmez mi? Bu tüm sorunlarını çözerdi."

"Hayır, bu onlara eklenir. Mari'nin ölümünden sorumlu olduğumu bilmekten nefret ediyorum. Buna bir de seninkini eklemek benim için hiç de iyi bir fikir değil."

Bu sözler onu tedirgin etti. Ama belki de planı buydu. Onu bir döngüye sokacak ve sonra fark edemeyeceği kadar sersemlemişken ona saldıracaktı. Ona gününü gösterecekti!

Keeley iki kolunu da ona doğru uzatarak, "Bunu yapacağım. Sana bir güç patlamasıyla vuracağım ve hayatının en büyük acısı içinde kıvranacaksın. Hiçbir şey seni rahatlatmayacak."

"Harika." Sonra, kadın tereddüt edince, "Bekliyorum" diye ekleme cüretini gösterdi. "

"Koşuyor olmalıydın."

"Neden? Kışıma mı bakmak istiyorsun?"

Onun hiç korkmamasına nasıl tepki vermesi gerekiyordu? "Son bir sözün var mı?"

"Elbette." Bakışları kızın üzerinde yavaşça, harika bir şekilde yavaşça gezindi ve bir sonraki konuşmasında sesi Erimiş bal. "Eğer son bir dileğim olsaydı, onu

Ellerimi her tarafına sürebilirim, sonuçlarına katlanamam. Ağzımı da. Sana dokunmak, seni tatmak ve seni patlatmak istiyorum."

Birden nefesi kesildi ve "Böyle konuşma" dedi.

Ona gülümsedi ama bu sadece nefessizliğini daha da kötüleştirdi. "Ne yapman gerekiyorsa yap Keys. Ben hazırım."

"Tamam. Yapacağım." İşte bu kadar. Savaşlarının ilk saldırısı. Mari için biraz intikam. Keeley'nin yapılacaklar listesinden bir madde silinmişti.

Peki vicdan azabı onu neden hareketsiz tutuyordu? "Hiçbir şey beni durduramaz," dedi.

"Öyle olacağını düşünmemiştim."

Bunu yapabilirim. Omuzlarını yuvarladı, ellerini salladı. Pekâlâ, tamam. Ona acı çektirmeyeceğim. Senin için Mari, bunu hızlı ve acısız yapacağım ve onu burada bitireceğim.

Kollarını uzattı, avuçlarından şimşekler çakıyordu. Torin tökezleyerek geri çekildi ama planladığı gibi kızarmak yerine ısıyı ve enerjiyi emiyor gibiydi.

Ağzı birkaç saniye açılıp kapandıktan sonra, "Bunu gerçekten yaptığına inanamıyorum," dedi.

"Sana yapacağımı söylemiştim." Kafası karışan Keeley bir yıldırım daha fırlattı. Yine kızarmadan tökezleyerek geri çekildi. "Neler olduğunu anlamıyorum."

Gömleğinin yakasını kavradı ve kendini gözden geçirmek için gömleğini başının üzerine çekti. Yıldırım siyah delikler bırakmıştı, ama vurulduğunu gösteren pembe çizgiler bile yoktu. Ama kaslar vardı. Çok ama çok fazla kas. Boğazını bir yumru doldurdu. Onun daha önce de güzel olduğunu düşünmüştü... ama bu çok güzeldi. Hiç kimse onunki gibi bir fiziğe sahip değildi. Halat halat güçle kesilmiş, teni solgun ve kusursuz, karnında siyah bir kelebek dövmesi vardı.

"Dik dik bakıyorsun," dedi.

Ve muhtemelen ağzının suyu akıyordur. "Ee?"

"Bu yüzden sınıfın geri kalanıyla paylaşma vaktim geldi." Eldivenlerinden birini sıyırdı ve kolunun bir yanında ve diğer yanında uzanan kalın yara izlerini ortaya çıkardı. Benekli yara izleri

sarı-turuncu biberli. "İşte bu yüzden beni öldüremedin."

Yumru çözüldü ve keskin bir nefes aldı. Onun bir Küratör olduğunu biliyordu ve ona karşı önlem almıştı.

Ve onun ölümünü hızlı ve acısız yapmayı düşünmüştü. Tekrarlamayacağı bir hata.

"Kendini çok akıllı sanıyorsun," diye tükürdü. "Peki, sana haberlerim var-"

"Kapa çeneni Keys," diye tersledi, onun üzerinden konuşarak.

Onun tarafından şaşkına çevrilen kadın dudaklarını birbirine bastırdı.

Çok az insan onunla bu şekilde konuşmuştu, tepkisinden çok korkuyorlardı. Çok otoriterdi.

Titremez. Ölmeyi tercih ederim.

"Bir zamanlar bana bir seçenek sunmuştun." Gözleri, dokundukları her şeyi yakan ikiz cehennemlere dönüştü.

Ve onlar

her yerine dokunuyor gibiydi. "Şimdi sana bir şans veriyorum. Ya benden ve intikamından uzaklaşırsın ya da acı çekersin."

BEŞİNCİ BÖLÜM

AÇILDI-KONTROL EDİLDİ.

Evet, işlevsizliğe "eğlence" kattım.

Torin muhtemelen bir doktor çağırmalı. Cialis'in bile bu kadar yoğun bir reaksiyona neden olmaması gerekiyordu.

Yüz otuz iki dişi olan ve Incredible Hulk'u zapt eden şey nedir? Fermuarım.

Bir an için, penisinin bir randevuda üçüncü tekerlek gibi davranmaya karar vermiş olması gerçeğiyle eğlendi ve işleri karıştırmak, özel konuşmalara burnunu sokmak ve en uygunsuz zamanlarda ilgi talep etmek için ortaya çıkar. Ama bu eğlence uzun sürmedi.

Keeley onu dünyayı sarsan gücüyle öldürmeye çalışmıştı -iki kez!- ve eğer onu kükürtle atlatmasaydı kesinlikle başaracaktı. Yani koçbaşı büyüklüğünde bir ereksiyona sahip olduğu gerçeği, hepsi Çünkü ona o buz gibi gözlerle bakmış, ona yumruk atması için cesaretlendirmişti. Onun için bile.

Ama daha da kötüsü? Jedi zihniyle onu B seçeneğini seçmesi için kandırmaya çalışıyordu. Acı çekmesi için. Çünkü onunla daha fazla zaman geçirmesinin tek yolu buydu.

Ben bir canavardan daha kötüyüm.

Hayır, hayır. Her şeyi yanlış anlamıştı. Onunla daha fazla zaman geçirmek istemesinin nedeni tamamen fedakârlıktı. Eğer o

Torin'le meşgulken, dikkatini onun arkadaşlarına vermiyordu.

İşte bayanlar ve baylar, her durumu kendi lehinize çevirmenin yolu budur.

Mavi renkli güzel, kadınsı inatçılığın mükemmel bir örneği olarak çenesini kaldırdı. "Ben... acı çekmeyi seçiyorum," dedi, bir savaş duruşuna geçiyor. "Ne yüzünden zayıflamış

olabilirim

Ama ben hâlâ karşılaştığınız en güçlü varlığım. Kralları öldürdüm, krallıkları yıktım."

Sırıtmamalıydın.

İblis, kızdan uzaklaşmak için sabırsızlanarak kafatasına vurdu.

Olmuyor.

"Zayıflamaktan fazlası var prenses. Ciddi şekilde sınırlı." Kükürt aslında ona zarar vermesini engelliyordu, çünkü gücü onun bir uzantısıydı. "Bir an durup bunu yeniden düşünmek istemediğine emin misin? Belki bir artılar ve eksiler listesi yaparsın?"

"Bu bir tartışma mı yoksa fiziksel bir savaş mı olacak? Düşündüm."

Pekala o zaman. "Unutmayın. Eğer tenime dokunursan, hastalanırsın. Ve eğer, mucizelerin mucizesi, hayatta kalırsan

şiddetli ateş ve kanlı öksürük, taşıyıcı olursunuz ve başkalarına bulaştırırsınız."

"Konuş, konuş, konuş, falan, filan," dedi ve vurdu. Elinde bir dal parlamış olmalıydı çünkü bir saniye önce yumruğu adamın yüzüne doğru savrulurken, bir saniye sonra sivri dal adamın çenesine çarptı.

Ağzında kan. Bir acı mızrağı. Tökezledi, Doğruldu ve zaten şişmiş olan dudaklarını sildi. Sinirlenmiş olmalıydı. Ya da kızgın. Evet, öfke muhtemelen doğru tepkiydi. Onun yerine, -şok edici!- canlanmıştı. Hatunu sakatlamıştı ama o yine de saldırmanın bir yolunu bulmuştu.

Belki de uzaylılar beynini ele geçirmişti.

"Bunu kazanmak için bir şans istiyorsan," dedi, "bana daha sert vurman gerekecek."

"Oh. Tamam." Whack!

Gözlerinin arkasında yıldızlar vardı ama yine de gülmek istiyordu.

Ona sadece istediği şeyi vermişti ve bunun için onu suçlayamazdı.

Kesinlikle uzaylılar.

Kadın üçüncü kez salladığında, adam hazırды, sopayı yakaladı ve kadının elinden aldı. Etkisiz hale getirilmesiyle irkildi. Onun değerli bir rakip olmasını beklemiyordu, Yapmış mıydı? Pezevenk tokatlayıcıyı serbest bıraktı ama tokat yere düşmeden kayboldu.

Ne olduğunu merak etmesine gerek yoktu. Başka bir yerde parlamıştı.

"Beni yenemezsin," dedi, onun etrafında dönerek. Görünürde bir yemeği olan bir yırtıcı.

Adrenalin kanına karıştı, damarlarında dalgalar oluşturdu. "Yapabilirim... ama teslim olmanı kabul etmeye hazırım."

Aniden tiz bir çığlık yankılandı. O ve Keeley birlikte yukarı baktılar, bir sfenks tepelerinde daireler çizerek uçuyor, bulutlardan ustalıkla kaçıyor. Çıplak göğüslü yaratık bir aslanın kalçalarına, büyük bir kuşun kanatlarına ve bir kadının gövdesine sahipti. Direktten yeni inmiş, sana hayatının kucak dansını vermek isteyen bir kadın.

Hadi Küçük T. Bundan biraz almakla ilgileniyor olmalısın. Nada.

Sfenks bir ağız dolusu dişini gösterdi, pençelerini açtı geniş ve yüzüstü eğilmiş, aşağıya doğru süzülüyordu, belli ki niyeti bir şeyler koparmaktı. Keeley havada bir el salladı ve yaratığın iki kanadı da bir ayağın altında teneke kutu gibi buruştu. Sfenks spiral çizerek aşağı indi. ağaçların tepelerine doğru yükseliyor.

Vay canına. Keeley herhangi bir şeyi ya da herhangi birini bir silaha dönüştürmek için büyük miktarda güç kullanabilir. Brimstone yaraları. Bildiğim iyi oldu.

Bitir şunu. Adam bacağına bir tekme attı ve kızın dikkati dağılmışken ona çelme taktı. Geriye doğru düştü ve eğer adam onu elbisesinin ortasından yakalayıp döndürmeseydi çukura yuvarlanacaktı. Adam onu çabucak bıraktı. Kadın bir ağaç köküne takılıp tökezledi ve kış üstü düştü.

"Hâlâ kaybedeceğimi düşünüyor musun?" diye sordu, sonunda sırtışının ortaya çıkmasına izin vererek.

Başını kaldırdığında gözleri - buz gibi soğuk gözleri - küçücük yarıklara dönüştü. Bir an için Kadın ve erkek arasında şaşırtıcı bir bağ... Öfkesi onu ele geçirmeden önce bir anlık içgüdüsel bir arzu. Gök gürültüsü yeniden başlarken ve altındaki zemin sallanırken bile sarsıldı. Hapishane yıkılmadan hemen önce hissettiği şey buydu. Konuşulmayan Kişi patlamadan önce hissettiği şeydi.

"Öfkem konusunda seni uyarmıştım Torin."

"Ah. Küçük prenses şaplak yediği için kızgın mı?"

Sarsıntı şiddetlendi. Ondan mı geliyordu? Prensес sinirlendiği için mi?

"Sana söyledim. Ben aşağılık bir prenses değilim!"

Keeley ayağa fırladığında rüzgâr etrafını sarmıştı. Birbiri ardına ortaya çıkan dallar ona tokat atıyordu.

Neyi bekliyorum ben? Harekete geç! Saldırıya karşı koyabilir ve kadının kafasına yumruk atabilirdi. Bilinci yerinde olmadığından kendini savunamazdı ve adam ona istediğini yapabilirdi. Mesela, onu bağlayıp-

Oraya gitmiyorum.

Ama ona fiziksel olarak zarar vermeyi kendine yediremiyordu. Ki bu akıl almaz bir şeydi! Zeus için çalışırken, fırsat eşitliği olan bir işkenceci ve katildi. Hiçbir şey. onu durdurmuştu. Şimdi bu mu?

"Hepsi bu mu?" dedi.

O ve Keeley birbirlerinin etrafında dönerken dallar gözden kayboldu.

"Oh, merak etme." Ona kaşlarını çattı. "Bende daha fazlası var."

Sağdan ve soldan ayak sesleri geliyordu. Süvarilerin geldiğini anlamak için bakmasına gerek yoktu ve artık oyalanmaya gerek yoktu.

Keeley döndü.

Cameron bir taraftaki yeşilliklerin arasından, Irish ve Winter da diğer taraftaki yeşilliklerin arasından geçtiler. Keeley ikiliye odaklanmış, Cameron'ın Torin'in yaptığı şeyi yapmasına izin vermişti.

ve kafasının yan tarafına bir yumruk attı. Kadın yere yığıldı, gözleri kapandı. Gök gürültüsü ve sarsıntı kesildi.

Tek bir saniyede sıfırdan maksimuma. Torin'in içindeki kutsal olmayan öfke işte bu kadar çabuk kaynadı.

"Plan bu değildi!" Tüm gücünü kullanarak eldivenli yumruğunu Cameron'ın burnuna indirdi. Kıkırdak sadece kırılmakla kalmadı, paramparça oldu. Savaşçı geriye doğru tökezlerken kan fışkırdı. "Ona asla zarar verme."

Winter ve Irish, Torin'e dokunmaya cesaret edemeseler de gözlerini hançer gibi dikmişlerdi.

"Neden şikâyet ediyorsun, Hastalık?" Winter parmak eklemlerini kırdı. "Bir Küratör'ün gururlu yeni sahipleriyiz. Hepimizin istediği buydu."

"Bu doğru. Hepimizin istediği şey. Sen korkup kaçtın, ben de kurtarmak için üzerine çullandım," diye hırladı

Cameron Torin'e. "Kızın tek koruma kaynağımız olan ormanı yerle bir etmesine saniyeler kalmıştı. Ben gerekeni yaptım."

Makuldü ama bu onu Torin'in gazabından kurtarmayacaktı. Keeley ayaklarının üzerinde durduğu, acı çekmediği ve ona odaklandığı sürece orman ve içindeki her şey yıkılabilirdi. Ve bunun ona karşı duyduğu ereksiyonla hiçbir ilgisi yoktu. Ya da ona, onun her yerine dokunma ihtiyacıyla. İlk başta sert. Sonra yumuşak. Çimdiklemek ve yoğurmak için. Teninin görüldüğü kadar soğuk mu yoksa bembeyaz sıcak mı olduğunu keşfetmek için. Ama Mari'nin katilini cezalandırma hakkını hak ettiği için. Ya da en azından denemeyi.

Torin yumruğunu sıktı, öfkesi katlanarak arttı.

"Kardeşıme tekrar saldır," dedi Winter, tehdit dolu sessiz ses tonuyla. "Bakalım ne olacak."

Irish kollarını devasa göğsünün üzerinde kavuşturmuş, pençeleri ışıktaki parlıyordu. Sessiz ama ölümcül bir meydan okuma.

Beklenti. Heves. Çatışmaya giremem. Kızıl Kraliçe'yi korumalıyım.

"Küratör size kapalı," dedi. "Her birinize."

Üçlü ayaklarını çimlerin üzerinde de koşturabilirdi. Ona saldırmaya o kadar hazırıldılar ki.

Kollarını açtı. Şimdiye kadar ne yapacaklarını öğrenmiş olmalıydılar. "Bu konuda ne yapacaksınız, ha? Hadi ama. Bir şeyler deneyin. Lütfen."

Bu üçünün taşıyıcı olması konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Onlara dokunacaktı, evet ve hastalanacaklardı. Ancak daha sonra, masum biriyle temas etmeden önce onları öldürecekti.

Cameron ayaklarına tükürerek, "Beni düşmanın olarak görmek istemezsin," dedi.

"Görüyorum ki notu almamışsın." Torin ona sert bir bakış fırlattı. "Biz zaten düşmanız." Adamın Keeley'ye yaptıklarından sonra bu değişmeyecekti. Asla.

Çatırdayan sessizlik.

Winter, "O bir parazit," dedi. "Seni ve sevdiğin her şeyi yok edecek."

"Almak istediğim bir şans," dedi, kendisini bile şaşırtarak. Bana neler oluyor?

"Hata," dedi Cameron. "Büyük hata."

"Bu benim ilk hatam olmayacak."

"Hadi. Gidelim." Winter kardeşini çekti. "Yakında gerçeği göreceksin."

Onun görmesini sağlamayı planladığı için mi?

Irish bir süre daha orada durdu, seçeneklerini düşünürken başparmağını çenesine sürttü. Sonra o da geri çekildi.

Üçü de yeşilliklerin arasında kayboldu.

Kesinlikle geri döneceklerdi. Ama sadece aynısından daha fazlasını alacaklardı.

Torin, Keeley'nin yanına çömeldi ve onu dikkatle sırt üstü yatırdı. Şakağındaki bir kesik alnında kıpkırmızı bir iz bırakmıştı. Kirpiklerinin oluşturduğu gölgeler yanağının tatlı yükselişindeki çürüğü gizleyemiyordu.

Fırsatım varken Cameron'ı öldürmeliydim. Torin elini uzattı, ama parmaklarını fırçalamadan önce yumrukladı.

Keeley'nin narin tenine karşı.

Eldiven giyyordun, hatırladın mı? Ona zarar vermez.

Homurdandı. Baştan çıkarmanın sesi her zaman çok tatlıydı. Ve bu sefer, doğru olanı yapmıştı. Ona dokunabilir ve enfes yüzünün hatlarını öğrenebilirdi. Ona zarar veremezdi. Bu şekilde değil.

Göğsünde öyle güçlü bir sızı belirdi ki inlemesini durduramadı.

Ama ona dokunmamalıydı. Bunu sadece tekrar yapmak isteyecekti... ve tekrar... zaten yıpranmış direnci kırılana kadar

Yolun geri kalanını çözdü ve bir bağımlı gibi ten tene temasa geçti.

Bölgeyi taradı. Etrafta ağaçlar vardı. Düşmanın geldiğini görmesini sağlayacak gerçek bir açıklık yoktu. O-

Keeley bacağına bir tekme atarak adamın ayaklarını altından çekti. Adam sert bir gümbürtüyle yere düşerken, Keeley onun ivmesiyle yuvarlandı ve sağ dizi ile sol ayağı yerde, kendi çömelmiş halini aldı. Bir eliyle ağırlığını tutarken, diğer eliyle Irish'in bir mantikorum kuyruğundan kestiği arbaleti -çalmış olmalıydı- doğrulttu ve bir ok hazırladı.

* * *

"VAY, VAY," dedi KEELEY. Böbürleniyorum. Kına yakmamalıyım.

"Seyircilerimiz gitti ve seninle olan potansiyel ittifakın da üç dangalak arasındaki bağ koptu. Sanırım seni turşu denen bir şeyin içinde buldum."

Alnındaki bir damar, yükselen öfkesinin bir kanıtı olarak şişkinleşti. "Turşumu yemekten çekinmeyin prenses. Ne zaman istersen."

Bu öfke ona mı yönelikti? Yoksa kendisine mi?

"Bu bir penis şakası mıydı? Ve sana söyledim. Ben aşağılık biri değilim.

Prensес." Unvanını zor yoldan kazanmıştı, teşekkürler.

Birdenbire, Zaman Aşımı kutusuna kilitlediği anıları özgürlük için savaşmaya başladı. Hayır! Hayır! Hayır, hayır, hayır. Burada olmaz, şimdi olmaz. O

Torin'e, savaşlarına konsantre olması gerekiyordu. Ama...

çok geç, gelgit çok güçlüydü. Geçmiş ortaya döküldü ve onu tüketti.

On altıncı yazında bir kraliyet galasına katıldı. Katılan diğer tüm kızlar gibi o da zamanının çoğunu Küratörlerin prensine ağzının suyu akarak geçirdi. Prens onunla flört etti, hatta dansa kaldırdı - ki babası kralın dikkatini çekmişti.

Kız üst sınıftan bir masum olduğu için, kral onunla evlenmeden ona sahip olamıyordu. Kural kuraldır, kraliyet için bile. O da bunu yaptı. Şu anki karısını öldürdü. ve Keeley ile evlendi. Teklifini reddetmiş olmasına rağmen.

Ama aslında seçim hiçbir zaman ona ait olmamıştı. Kral Mandriael ne isterse, onu alırdı. Her zaman. Güç eşittir haktı ve aralarında en güçlü olan oydu. Kaderle değil, zorla. Kral hariç tüm Küratörlere doğduklarında küçük bir koğuş verilirdi. Bu şekilde vatandaşlar asla hükümdarlarından daha güçlü olmazlardı.

Onu yeminini etmeye zorlamak onun için çok kolay olmuştu. Gücünün basit bir şimşeği kızın canını yaktı ve kız çaresizce "Evet!" dedi.

Yıllarca onun her hareketini kontrol etmiş, ne zaman hoşuna gitmese onu cezalandırmıştı. O da ona Onu terk etmek, gizlice kaçmak ve bir daha dönmek için her şeyi yapmıştı ama evlendikleri gün aralarında bir bağ oluşmuştu. Ondan nefret ediyordu ama yine de ona ihtiyacı vardı.

Ve tüm acılarına rağmen, onun yönetimi sırasında kraliçe olarak taç giymedim. Reddetmişti. Ayrıca varislerini de öldürmüştü.

yakışıklı prens, böylece hiç kimse onun tahtında hak iddia edemeyecekti.

Mandriael'in bilgisi dışında, Keeley hamileliği önlemek için önlemler almıştı - tek isyanı buydu; öldürülen çocukların hiçbiri ondan olmamıştı.

Hayır, unvanı kral onu çırılçıplak soyduktan sonra gelmişti. ve onu kırbaçladı. Herkesin içinde. Onunla konuşurken gözlerinin içine bakmaya cüret ettiği için. Acı içinde, kanlar içinde, çaresiz,

sadece gücün tadına bakmak istemişti. Ama bir enerji okyanusu onu doldurmuş ve içinden patlamıştı.

-Kralı patlatmak.

Hak ettiğini buldu.

Ancak taç giyme töreninden sadece birkaç saat sonra, özgürleştirmeyi planladığı insanlar isyan etti.

Kraliçe bir günden daha az bir süre için.

Onu pusuya düşürmüşler, kraliyet kürsüsünde etrafını sarmak için taht odasına dolmuşlardı. Kimse silah taşımıyordu. Ama artık kılıçlara ve hançerlere ihtiyaçları yoktu. Onlar da korumalarını kaldırmışlardı ve güçleri bir girdap gibi ona çarpmıştı. Ama onunki yine de daha büyüktü, çok daha büyüktü ve hiç çaba sarf etmeden hepsini birden havaya fırlatmıştı.

Küratörler arasında fısıltılar vardı, kralın bastırdığı iddialar. Bazıları sözde doğuştan

Sadece etraflarındaki enerjiyi kullanmakla kalmayıp onunla bağlantı kurma, onu manipüle etme, hatta onu kontrol etme ve başkalarının onu kullanmasını engelleme yeteneği. Bu iddialar -kehanetler- onlarca yıl önce çalınan ya da yok edilen bir kitapta yazılıydı.

Halkı nefret dolu küfürler ve tehditler savururken bile bunları yapıp yapamayacağını merak etmişti.

Sen bir fahişeden başka bir şey değilsin!

Bizi sonsuza kadar burada tutamazsın. Düştüğümüz an ölürsünüz.

Kanında dans edeceğim!

Öfke içinde birikmiş, sonunda dışarı sızmıştı. Dışarıda şiddetli bir fırtına yükselmiş, önüne çıkan her şeyi, hatta sarayı bile ezip geçmişti. Küratörler havada kalmış, buz, su ve enkazla hırpalanmışlardı. Ama Keeley öyle değildi. Ona dokunulmamış, zarar görmemişti. Köylüler, üst sınıfın tamamı birer birer korkunç parçalara ayrılırken dehşet içinde bakmak için kaçışmayı bırakmışlardı.

Başkalarına, masumlara zarar vermekten korkmuş ve kaçmaktan başka çaresi olmadığına karar vermişti. Köylüler onu takip etti,

onu bitirmeye ve kendilerini benzer bir kaderden kurtarmaya kararlı.

Haftalarca ormanda saklanmıştı. sefil varoluşunda ilk kez, gerçek bir sonuç alamadan, hayatta kalmak için elinden gelenin en iyisini yaparak - başarısız olarak. İşte o zaman Hades onu buldu.

Bir hayat tek bir kalp atışıyla değişebilir.

Tüm dünya tek bir kalp atışıyla değişebilir.

Hades onun da düşündüğü karanlık prensti. karşı koyacak kadar yakışıklıydı, ona ilaç verdiğini çok geç fark etti.

Zihnini bulanık tutmak ve böylece her kararının kolayca manipüle edilebilmesini sağlamak için her öğün. İlaçların gereksiz olduğunu bilmiyordu.

yemeğe olduğu gibi sevgiye de aç kalmıştı.

Oh, bu nasıl da acıttı! Ne kadar kolay lokma olmuştu. Ona tutunmak ve onu mutlu etmek için çaresiz. Sadece ihanete uğramak için. Söylediği her şeye körü körüne inanmak. İsteddiği her şeyi yapmaya istekli olmak.

Bir daha asla! Dersini almıştı. Kararlar asla duygulara dayanmamalıydı. Sadece mantığa. Aksi takdirde hatalar yapılırdı.

Torin'le büyük bir hata yaptığını fark etti. Ölümcül darbeyi indirmekte tereddüt etmişti çünkü adamın güzel bir yüzü vardı ve içini zevkle titretiyordu.

"Keeley," dedi parmaklarını yüzünün önünde şıklatarak.

Kız gözlerini kırpıştırarak odaklandı ve "Ne?" diye bağırdı.

Zümrüt gözleri parlayarak ona gülümsedi. Sanki hiç gecikmemiş gibi sohbete kaldığı yerden devam etti. "Düşün benim

Turşu yorumunu bir davet olarak görüyorum. Reddederek duygularımı incitmek istemezsin, değil mi? Sanırım bir yerde kraliyet ailesinin biz sıradan insanlardan daha katı görgü kurallarına bağlı olduğunu okumuştum."

Ona saldırmak yerine gülümsemesini nasıl sağlamıştı? Ve o kafasının içinde kaybolurken neden onu silahsızlandırıp öldürmemişti? "Bu kraliçe gidiyor

Görgü kurallarını hiçe sayarak reddetmek. Yanında tifo ile gelen bir turşuyu yememeyi tercih eder."

Parıltı soldu ve aslında onun kaybının yasını tuttu.

"Yoksa küçük bir kara vebayla birlikte mi geliyor?" diye zorladı.

devam etmek için. "Hayır mı? Peki ya botulizm? Lassa humması? Yaklaşıyor muyum?"

"Oh, çok yaklaştın," dedi. "Asla unutamayacağın bir vuruşa."

"İkimiz de biliyoruz ki bugün dayak yiyen tek kişi sensin."

"Konuş, konuş, konuş." Kolunu yolundan çekti, sonra aynı anda onu boynundan yakaladı ve bacağını ayak bileklerinin arkasına geçirerek ona çelme taktı.

Düşerken kendini yakalamak için döndü. Ama bir de ne görsün, yüzü toprağa gömülmüş, nefes nefese kalmış, kolları arkadan kilitlenmiş.

Kendine geldiğinde bir süre şaşkın bir sessizlik oldu. yatakları... ve onun sert vücudunun kendisine doğru bastırıldığını fark etti. Yeni pozisyonun çöküşüyle savaştı. Hayır. Pozisyonun aşağılamasıyla.

"Buna turşu diyebilir misiniz?" diye sordu kayıtsızca.

"Muhtemelen Meksika çatışmasını seçerdim," diye aynı rahatlıkla devam etti.

"Çatışma, her iki tarafın da diğerini tehlikeli bir durumda tuttuğu anlamına gelir. Şu anki konumumuz itibariyle kendimi tehdit altında hissetmiyorum."

Adamdan yayılan sıcaklık onu sarıyordu. Ve kokusu... tüm o sandal ağacı ve baharat. Hepsi erkek kokusu. Hücreleri bunu yaptı

şarkı söylerken, kanı arzuyla kaynamaya başladı.

Çok üzgünüm,
Mari. Kontrolü ele
almalıyım.

"Bakalım bakış açını değiştirecek bir şey yapabilecek miyim?" Arkasında parladı - hayır. Olduğu yerde kaldı. Neden -Farkına varma aniden kristalleşti. Kükürt taşı! Derisine gömülü olduğu ve onu tutmaya devam ettiği sürece

ona karşı güçsüz olacaktı... her şeye karşı.

Güçsüz... çaresiz. Panik titreşimleri göğsünü yakıyordu.

Çaresiz olamam. Yine mi?

Bacağını tekmeledi, topuğu adamın arka tarafına çarptı.

"Kıpırdama," diye emretti.

Çaresiz... çok çaresiz... yakında hapsedildim. Karanlıkta bırakıldım, dünyanın belasını yemeye zorlandım, kendi pisliğimde çürüdüm, çok pis, çok aç. Unutuldum. Hayır, hayır, hayır!

Çırpındı, tekmeledi ve çırpındı. Gökyüzünden kar taneleri yağıyor, etraflarına yığılıyordu.

Tutuşunu sıkılaştırdı. "Keeley. Dur."

Kurtulmak zorundaydı. Adam tutuşunu daha da sıkılaştırırken omzundaki acıyı görmezden gelerek sırtına doğru mücadele etti. Sonra onu serbest bıraktı -evet!- ama sadece iki bileğini tutup başının üzerinde tutacak kadar uzun bir süre.

Kirpiklerinde, teninde kar taneleri... kadınıninkinde. Soğuk, çok soğuk. Çaresiz.

"Seni incitmek istemiyorum." Dişlerini gösterdi, çatık kaşları tehditkârdı... neredeyse çaresizdi. "Sana bir şeyler yapmak istiyorum... Onları düşünmemeye çalışıyorum. Başaramıyorum. Kıpırdama. Lütfen, sakın ol."

"Bırakın beni." Bir yalvarış belirdi ama yutkundü. Bir keresinde özgürlüğü için Hades'e yalvarmış, o da ona gülmüştü. Torin'e aynı şeyi yapmazdı. fırsat. "Bırakın beni!"

"Bir tür anlaşılmaya varana kadar olmaz."

Çırpınmaya devam etti, yeni bir zemin kazanamadı. Çok çaresizdi!

Nefes alamıyordu, nefes almak zorundaydı. Kalçalarını oynattı, biraz daha kıpırdandı. Bacaklarından birini aralarına sıkıştırıp çıplak ayağını adamın çıplak göğsüne koymaya çalıştığında, adam temas etmeden hemen önce geri çekildi.

Sonunda özgürüm.

Sert zemine uzanmış, değerli havayı içine çekiyordu.
"Teşekkür ederim."

Tekrar üzerine yürüdü ama bu sefer onu tutmadı. Ona hiçbir şekilde dokunmadı, o da ona karşı koymadı. Adam sadece onu karın saldırısından korudu, yüz hatları endişeyle kararmıştı.

"İyi misin?" diye sordu.

Ondan gelen garip bir soru.

Kalp atışları yavaşladı, ancak uzuvları geçen her saniye daha da ağırlaştı. "Bilmiyorum," diye cevap verdi
Dürüstçe.

Torin önce gökyüzüne, sonra da ona baktı. Gökyüzüne, ona. Sanki bir gizemi çözmüş gibi başını salladı ve ondan uzaklaşmaya çalıştı.

"Yapma," dedi, kendini şaşırtarak. Onu daha yakın mı istiyorum? "Senin sıcaklığına ihtiyacım var." Gerçek. Kısmen. Başka bir canlıya bağlanmak için can atıyordu... ona. Çok uzun zaman olmuştu.

Yerinde kaldı. Bakışları onunkilerle kilitlendi ve bu hem işkence hem de mest ediciydi. Panik olmadan, ona duyduğu arzu -duygu- hiçbir filtreye sahip değildi ve inkar edemeyeceği itici bir güç haline geldi.

Bunu yapmayın.

Mecburen. "Birlikte kaldığınız kadın sevgiliniz mi?" diye sordu.

Gözlerini kırıştırtarak ona baktı. "Kadın mı? Oh. Kış demek istiyorsun.

Hayır."

Rahatladım mı?

Belki de. Onun durumu herhangi bir kadın için zordu, doğru, ama Keeley herhangi bir kadın değildi. Ona sahip olabilirdi.

Ama onu neden isteyeyim ki? Ondan nefret ediyorum. Yine de uzanıp parmak uçlarını onun sırtında gezdirme dürtüsü

göğüs onu bombardımana tuttu... o da yaptı, uzandı.

Hastalanmayacak kadar güçlüyüm.

Onun tepkisini ölçmek için yarı yolda durakladı.

Çenesi sıkıca kenetlendi. "Yapma," diye mırıldandı ama Sanki bunu yapmasını istiyormuş, ona ihtiyacı varmış gibi yerinde kaldı. "Ciddiyim. Yapma."

"Bana teşekkür edeceksin." Gerçekten de iblisi onunla boy ölçüşemezdi. Kim olabilir ki? Kendi sınıfımda.

Yolun geri kalanına uzandı ve avucunu adamın kalbinin hemen üzerine koydu. Ten tene. Adam irkildi ama geri çekilmedi. Tısladı ama aynı zamanda inledi. Sanki aralarındaki ani bağ, acı ve mutluluğun eşit parçalarıymış gibi. Cehennem ve cennet.

"Keeley." Bir talep ve zorunluluk.

Benden daha fazlasını istiyor. Olmak zorunda.

Yakacak kadar sıcaktı, ipek gibi yumuşak ama çelik gibi sertti ve hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti. Basit bir dokunuş

Beni düşürdü.

"Sen..." İstedğim, ihtiyaç duyduğum ya da mümkün olacağını umuyordu. Parmak uçlarını adamın köprücük kemiği boyunca, boynundan yukarıya... dudaklarına doğru gezdirdi. Dudaklar ayrıldı ve o da bundan faydalanarak ağzının içindeki nemli sıcaklığı hissetmek için bastırdı.

Adam sertçe emdi ve kadın inledi. Bu ses onu her ne kadar büyümlü bir sis perdesine bürünmüş olsa da sarsarak uyandırdı. Geriye çekildi, içinden korku yayılıyordu. Köylülerin bir zamanlar ona yaydığı dehşetin aynısı.

"Torin?" Biraz daha ver.

"Keeley." Başını salladı, sanki onu hâlâ hissedebiliyormuş gibi göğsünü ovuşturdu. "Bana dokunmamalıydın. Sana izin vermemeliydim. Bu olaydan sağ çıksan bile enfeksiyona karşı bağışıklığın olacak ama yine de yayabileceksin. Bu yüzden iyileşmene rağmen seni öldürmek zorunda kalacağım."

ALTINCI BÖLÜM

BENİM HATAM.

Ateşi yakarken bu sözler Torin'in zihninde yankılanıyordu ve göğsüne yumruk yemiş gibiydi. Keeley yere oturmuş, onun her hareketini izliyordu. Biliyordu, çünkü hissedebiliyordu

Sırtında delikler açan bakışlarının sıcak pingi. "Olay "dan beri onunla dövüşmeye kalkışmamıştı. Hareketsiz ve sessiz kalmıştı.

Yakında hastalanacaktı. Tıpkı diğerleri gibi. Ve o da kendi varlığına lanet edecekti.

Bir ağacın arkasına sakladığı çantasını karıştırıp kalan tüm ilaçları çıkarırken bir uyuşukluk hissine kapıldı. Birkaç antibiyotik, daha az antiviral. Öksürük kesiciler, antihistaminikler, dekonjestanlar. Ağrı kesiciler. Hatta dil üzerinde çözünen vitamin şeritleri.

Antibiyotikleri ve bantları ona doğru fırlattı, ayrıca bir matara su verdi. "Haplardan iki tane al. Şeritlerden birini em.

Enfeksiyonu önlemeye yardımcı olacaklar."

Mükemmel bir dünyada, bu yeterince iyi olurdu. Ama onların dünyası mükemmele yakın bile değildi.

Ondan cevap yok.

Eğer onu zorlamak zorunda kalırsa-

Bir giysi hışırtısı, bir yudum su yutulduğunu duydu.

İyi kızdı. Onu zorlamaya... ellerini tekrar onun üzerine koymaya nasıl tepki vereceğinden emin değildi. Daha yumuşak bir kadın yok.

Suçluluk duygusu, Hastalık kadar onu da mahvetmeye kararlıydı. Hiçbir zaman yüzeyden uzakta değildi, her zaman zehrini kusmak için bir an kolluyordu. Sırada

üzüntü... öfke. Keeley'e. Kendisine. En çok da kendisine. Onun dokunuşunu hiçbir şeyi istemediği kadar çok istemişti.

Felaket ondan mümkün olduğunca uzaklaşması için bağırırken, o da Keeley'nin çok güçlü olduğunu söyleyerek günaha girmenin kıyısına kadar koşmuştu. bağışıklık kazanacaktı. Sonunda gizliden gizliye arzuladığı her şeye sahip olabilecekti.

Ama bu bir yalandı. Her zaman yalandı.

Neden onunla savaşılmaya teşvik etmişti? Neden panikledikten sonra onu rahatlatmaya çalışmıştı? Olası tek sonuç gerçekleşmişti. Ne şok edici.

Şimdi Keeley zayıflığının nihai bedelini ödeyecek ve ya kalan tek Küratörlerden birini öldürmekten ya da başka bir taşıyıcı yaratmaktan sorumlu olacaktı. Ve o mükemmel dünyada bir dişi taşıyıcıda yaşamayı dilerken sonunda dokunacağı, sarılacağı, öpeceği ve memnun edeceği birine sahip olacağı anlamına gelirdi, ama işler böyle yürümüyordu. Torin ona ikinci kez dokunursa, başka bir hastalığa yakalanacaktı.

İblis sadece bir hastalıkta değil, sayısız hastalıkta uzmanlaşmıştı.

Zamanla birlikte hastalıklar da sık sık tür değiştirmiştir. On üç yüzlerin kara ölümü yerini on sekiz yüzlerin kolera salgınına bırakmıştı. Dünyanın kötülükle mücadele etmesini zorlaştırdığını düşünüyordu. Torin'in mücadele etmesi için.

"Seninle uğraştıktan sonra hiç hastalanmayan biri oldu mu?" Keeley sordu.

Kadının sesindeki umut... Adam çöktü, tamamen acı çekiyordu. "Hayır."

"Ama ben süper güçlüyüm."

O sadece süper güçlü değildi; şimdiye kadar karşılaştığı en güçlü kişiydi. "Hastalık belirli güç türleriyle beslenir. Başka nasıl büyür sanıyorsun?"

Alt dudağını dişledi, hap şişesiyle oynadı. "Kendimi iyi hissediyorum."

"Bu son olmayacak."

Omuzları çökerek, "Kurbanlarınız genellikle ne kadar süre hayatta kalıyor?" diye sordu.

"Yaklaşık bir hafta. Nadiren daha uzun." Ateşin diğer tarafına yerleşti. Kendimi bir arada tutabileceğimden emin değilim. "Nasıl?

İçinde insan olmayan gerçek bir insan bedeni mi aldınız?" diye sordu, dikkatini dağıtmayı umarak. "Küratörler ruhlardır."

İfadesinde bir öfke parlaması, etraflarındaki dünya titriyor. "Biri bana verdi. Neden?"

Onun sorusunu duymazdan geldi. "Kim verdi? Ve nasıl?"

"Fark etmez." Özlemle ekledi: "Eskiden hayvanlarla iletişim kurmak, bilirsiniz."

Aslında şaşırtıcı değil. Diğer tüm peri masalı prensesleri de öyleydi. "Eminim siz ve hayvan dostlarınız gerçekten teşvik edici sohbetler yapmışsınızdır."

"Evet." İç çekti. "Ceset her şeyi değiştirdi." "Onu geride bırakamaz mısın?" Olabilecek bir şey onu kurtardı.

"Pek sayılmaz. Onunla kaynaşmış durumdayım." Bakışları onun üzerinde keskinleşti.

"Neden hâlâ buradasın? Neden beni iğrenç kaderime terk etmiyorsun?"

Kısalık yerine ciddiyeti seçti. "En sevdiğim oyunu oynamak üzereyken seni terk etmem mümkün değil.

Beceriksiz Doktor ve İşbirliği Yapmayan Hasta." Ancak istediği sonuçları elde edemedi.

Ona kaşlarını çatı. "Yani... bana yardım mı edeceksin? Yine mi?"

"Deneyeceğim." Ama bu yeterli olacak mıydı? Mari'yle olmamıştı.

Azı dişlerini gıcırdattı. İnsana karşı süper kötü. Büyük fark. Bu tamamen yeni bir top oyunuydu.

Şu halime bak. Daha iyisini bilmeme rağmen en iyi senaryoyu umuyorum.

"Neden?" diye sordu. "Sana sadece acı, ıstırap ve sonunda ölümle karşılık vereceğim."

Kelimeleri o kadar basit ifade etmişti ki, sanki sadece elmas gibi parlayan ayak tırnaklarını tartışıyorlardı. Neredeyse gülümsüyordu. Neredeyse.

"Bana zarar vermek istemenizin nedenlerini anlıyorum. Bana karşı olan şikayetiniz yasal ve işleri yoluna koymak için ne gerekiyorsa yapacaksınız. Olabildiğince doğru, Suçlarımın derinliğini düşünürsek. Ama seni burada acı çekmen -" ölmen "- için yalnız bırakmayacağım."

Tam olarak anlayamadığı keskin bir kayıp duygusu yaşadı. Onun ölümünü düşünerek mi? Neden? Onu çok az tanıyordu. Arkadaşı değildi. Suçluluk hissetmeliydi, evet, ama daha fazlasını değil.

"Ama neden?" diye ısrar etti. "Beni uyarmıştınız. Hatta bu şekilde acı çekmeyi ben seçtim. Hatırladın mı?"

Gerçeğe değer verdiğini iddia ediyordu, bu yüzden ona verdiği şey buydu: bildiği gerçeği. "Mari öldüğü için üzgünüm. Ona dokunduğum için üzgünüm. Hastalandığı ve böyle korkunç bir şekilde öldüğü için üzgünüm. Ölüm. Sevgili arkadaşını kaybettiğin için üzgünüm. Ondan ya da senden uzaklaşacak kadar güçlü olamadığım için üzgünüm." Göğsündeki acı, bir bıçak ya da pençeden çok daha ölümcül olduğunu kanıtladı.

"Özellikle de bundan iyi bir şey çıkmayacağını bildiğim halde. Her şey için çok üzgünüm ama yine de hiçbir şeyi değiştirmek için yapabileceğim bir şey yok. Geçmiş geçmişte kaldı. Bitti, bitti.

Ben de sizin gibi sadece yoluma devam edebilir ve işleri yoluna koymak için elimden geleni yapabilirim."

Başını başka yöne çevirdi. Gözyaşlarını saklamak için mi? İçindeki sızı keskinleşti. Ama acıyı hoş karşıladı, hak etti. "Ağlama. Lütfen, ağlama."

"Asla!" diye hırladı, tüyleri diken diken olmuştu. Daha iyi.

Büyük bir güçle nefes aldı, sonra daha büyük bir güçle nefes verdi. "Belki de senden uzaklaşıp Cronus'un peşinden gitmeliyim. Düşünmek için zamanım olacak." Parmağını toprakta sürükleyerek onun tanımadığı bir sembol yarattı. "Mari ile pazarlık yaptığımı duydum. Benimle pazarlık yapmaya çalıştıktan sonra. Onun öleceğini biliyordu ve

itirazlarıma rağmen

ve onunla yer deşiştirmeye istekli olmasına rağmen, yine de size gitmesine izin verdi. Cezalandırılmalı."

"Cronus öldü." Ve dünya bunun için çok daha iyiydi.

"Başı kesildi."

"İntikamımı benden esirgemeye kim cüret edebilir?" diye homurdandı, yaşadığı şok şaşırtıcı derecede sevimliydi.

"Kasıtlı değildi. Arkadaşım onu savaş alanında öldürdü. Şimdi Titanların lideri o."

Göz kırp, göz kırp. "Bir kadın mı?"

Başını salladı. "Yeraltı Dünyası Lordlarından birinin eşi."

"Ve Titanlar ona hizmet etmeyi reddetmedi mi?"

"Hayır. Neden yapsınlar ki?"

Gözlerinde huşu. Kıskançlık. "Çünkü... sadece çünkü!"

Orada bir hikaye vardı. Muhtemelen pek çok hikâye vardı ve her birini dinlemek isterdi. "Halkınızdan ne haber?" diye sordu. "Dışarıda başkaları var mı?"

"Bildiğim kadarıyla, geriye kalan tek saf tür benim, diğer Küratörler düşmüş meleklerle çiftleşti, bunun onları daha güçlü yapacağını düşündüler. Ama tek yapabildikleri soylarını sulandırmak ve yok olmak oldu."

Dürüst bir cevaptı ama duyguları hakkında hiçbir ipucu vermiyordu. Diğerlerini özlüyor muydu? Kayıplarının yasını mı tutuyordu?

Ve başka bir soru: Neden ona sarılabilmeyi diledi? Ahbap.

Sarılmak öpüşmeye, öpüşmek de sekse yol açabilir.

Roket bilimi gibi bir şey değildi.

Artık tarihteki en yaşlı bakire olmayacaktı.

Sonunda bir kadının iç duvarlarını hissedecekti. Sıcak sıkışma. Kendi elinin bile taklit edebileceğinden şüphe ettiği o ıslak sıkışma.

Kendini ondan uzak tutmak için yanındaki ağaç kökünü kavradı - bunu yapamazdı, onu alamazdı. Kadının ona dokunduğu yer hâlâ karıncalanıyor olsa da...

Keeley'e olan çekimine teslim olmak gerçekten o kadar korkunç olur muydu? Özellikle de şimdi? En kötü hasar çoktan verilmişti. Nasıl olsa ölecekti ve-

Durun!

Ona aynı anda iki hastalık bulaştırma riskini göze alamazdı. Hayatta kalma şansı sıfır olurdu. Tabii eğer bir şans varsa.

"Neden düşmüş bir meleklerle çiftleşmedin?" diye sordu.

"Zaten bir nişanım vardı ve ayrıldığımızda gerçek ortaya çıkmıştı. Düşmüş melekler Küratörler için zehirdi ve karanlığın lanetini yayıyorlardı. Oh, ve ben kilit altındaydım."

İçinden sıcak ve karanlık bir şey geçti. "Nişanlı mıydınız?"
Odaklandığım şey bu mu?

"Evet," dedi. "Neden?" Ona bir dal parçası fırlattı. "Bir zamanlar birinin beni böyle bulması büyük bir sürpriz mi? beni sonsuza kadar elinde tutmak istemesine itiraz mı ediyorsun?"

"Pençelerini kınına sok, vahşi kedi. Gücenmek istememiştin." İçinde yanan o sıcak ve karanlık şeye Kıskançlık. Kıskanması için hiçbir neden yoktu. O buna hazımsızlık derdi. Çünkü olan buydu.

Ne tür bir adam onun kalbini kazanmıştı? Ona yaltaklanan türden bir adam, kesinlikle. Ne kadar yumuşak ve narin görünse de, Torin onu kırbaçlanmış bir kadın olarak hayal edebiliyordu.

Sap'ın en sevdiği cinsel ıvır zıvırdı, ne zaman canı çekerse çıkarıp oynardı. Muhtemelen de sık sık.

Hazımsızlığı dişlerini büyüttü ve organlarını kemirdi.
"Adam şimdi nerede?"

"Bilmiyorum. Muhtemelen kimsenin şikayeti olmadan yavru köpeklerin kafasını kesebileceği ve yavru kedilerin bağırsaklarını çıkarabileceği bir yerdedir."

İlişki kötü bitmişti. Anladım.

"Bak," dedi ve içini çekti. "Sohbetiniz için minnettarım. Gerçekten minnettarım. Hiçbir zaman senin en büyük hayranın olmayacağım, ama kabul etmek isterim ki Hellhound, öyle olduğunu sanıyordum. Bu yüzden hala yollarımızı ayırıp savaşıma daha sonra devam etmemizin daha iyi olacağını düşünüyorum.
tarih."

"Kal. Bırak seninle ben ilgileneyim."

"Ben hasta değilim."

"Biz bunu hallettik. Olacaksın."

"Hayır. Sana söylüyorum, ben çok güçlüyüm. Daha önce hiç tanışmadın.

Bu yüzden nasıl tepki vereceğimi bilemezsiniz-" İcini burkan bir öksürük inkârını yarıda kesti. Vücudunun kaldıramayacağı kadar büyük bir güçle kamburunu çıkardı ve ağzını kapattı.

Sessizleşene kadar dakikalar geçti. Titreyen ellerini uzattı. Avuçlarına kıpkırmızı lekeler bulaşmıştı.

Kar bir kez daha yağmaya başladı ve bu sefer parlak şimşekler gökyüzünü aydınlatarak ona eşlik etti. Havanın onun ruh haline tepki verdiğini fark etmişti ve bunun korku ve acının bir işareti olması gerektiğini düşündü.

Onun bakışlarıyla karşılaştı ve başını salladı.

"Hayır. Hayır." "Evet. "Enfekte olmuşsun."

* * *

Bir saatten kısa bir süre içinde, nehirler dolusu kan kusmaya başladı.

İki saatten kısa bir süre içinde ateşten harap oldu.

"Yağmur", "boğulmak" ve "köleler" gibi şeyler söyleyerek ona bir şeyler anlatmaya çalıştı ama anlamını Torin anlayamadı. Anladığı tek şey "öldürme..." oldu.

Eğer taşıyıcı olursa onu öldüreceğini söylemişti. Ve öldürmeliydi de; en iyisi bu olurdu. Onun için, dünya için.

O zaman neden onu kurtarmaya çalışıyorsun?

Çünkü ona sarılma isteğinden kurtulamıyordu. Çünkü ona borçluydu.

Çünkü ölürse ona asla sahip olamazdı.

Yere yumruk atarak toprağı savurdu. Gerektiğinde taşıyıcı şeyle ilgileneceklerdi.

Mümkün olduğunca nazik bir şekilde ona ilaç verdi. Alnını serin tutmak için mataradaki suyun bir kısmını kullandı. kalanını boğazından aşağı döktü. Ancak ertesi günün ortasında su bitmişti ve daha fazlasına ihtiyacı vardı. Onun

Öksürük daha da kötüleşti ve ateşi tehlikeli bir şekilde yükseldi. Yeterince güçlü olan kadın Ölümsüzler için bir hapishaneyi yıkmak, artık acı içinde kıvranamayana kadar zayıfladı, göğsü zar zor inip kalkıyor, nefesleri hırıltılı... hatta bazen tıkırdıyordu.

Ölüm çingırağı. Bunu iyi biliyordu.

Ama yaklaşan kıyametin en belirgin işareti nedir? Hakkında Yirmi metre etrafındaki çimler kurumuştı. Yakındaki ağaçlar devrilmiş ve kurumuş, geriye kırılğan yapraklar ve kararmış kabuklardan başka bir şey bırakmamıştı.

En azından kar durmuştu. Küçük bir teselli. "Sadece dayan prenses," dedi, onun dayanamayacağını biliyordu.

onu duydu ama yine de konuşmak zorunda kaldı. Onu kucağına aldı, kıyafetlerinin sabit bir bariyer olarak kalmasına dikkat etti.

Ama ten tene temas olmadan bile, onu endorfin yağmuruna tutmayı başardı, dalga dalga en Şimdiye kadar bildiği en yoğun mutluluk onu doyuruyordu. Sertleşti. Zonkladı.

Ellerini tekrar üzerimde istiyorum.

Yeter artık! Onu ormanın içinden geçirerek Korkunç Üçlü'yle paylaştığı açıklığa doğru götürdü. Onunla savaşıyorlardı. Kendisini öldürmeye bu kadar kararlı bir kadına neden yardım ettiğini anlamayacaklardı. Kendisi bile zar zor anlıyordu. Ama orada değillerdi ve görünüşe göre bir süreliğine gitmişlerdi, onu savaşma zahmetinden kurtarmışlardı.

Torin, Keeley'yi kaynağın çıkıntısına oturttu. Bir bez parçasını soğuk suya batırdıktan sonra terden boncuk boncuk olmuş alnına örttü. Dişleri takırdıyor ve birkaç saniyede bir kasılıyordu ama ateşi hiç düşmüyordu.

Onu kucağına aldı ve elbisesi ve her şeyiyle havuzun ortasına bıraktı. Sıvı çenesine kadar dalgalanıp akıyordu... ama yansıttığı ısı aslında suyu ısıtıyordu. Hayal kırıklığı ve korku onu yiyip bitirdi.

"Hades," diye mırıldandı, sesi kırık bir törpüden biraz daha fazlaydı. "Benim..."

Üzerine korkunç bir durgunluk çöktü. Yeraltı dünyasının eski hükümdarı Hades mi? Torin'in bırakın bir canı, sakız çiğnerken bile güvenmeyeceği bir erkek mi? Saf kötülük? William the Ever Randy ve iblislerin kralı Lucifer'in babası mı?

Gerçi dürüst olmak gerekirse Hades, William ve Lucifer'in öz babası değildi. Onları bir tür şaibeli, doğaüstü evlat edinme yoluyla sahiplenmişti. Ama daha adil olmak gerekirse, bu onu daha da kötü yapıyordu.

Keeley o adamı mı aradı? Cidden mi?

"Yapma," diye yalvardı. "Lütfen, bunu yapma."

Hades ona zarar mı vermişti? Büyük bir sürpriz değildi ama yine de Torin parmaklarını çatlattı. Ona her ne yapıldıysa erkeğin yüz katı.

"Şşş." Torin onu sakinleştirmek için eldivenli elini çenesinin kıvrımında gezdirdi. Bu benim için değil, onun için.

Şimdi de kendime yalan mı söylüyorum?

Kadının kemiklerinin inceliğine hayret etti ve her biri bir öncekinden daha baş döndürücü olan binlerce mutluluk dalgasına karşı savaşmak zorunda kaldı. "Ben buradayım. Torin burada. Sana kötü bir şey olmayacak prenses. Buna izin vermeyeceğim."

"Ben seni seviyorum. Sen de beni seviyorsun.

Düğünümüz... lütfen."

Sertleştii, birkaç gerçek kristal gibi netleştii. Hades onun bahsettiği nişanlısıydı. Aslında adamla bir gelecek planlamıştı. Bunun için yalvarmıştı.

Kıskançlık. Evet, hissetti. Kıskançlık, hazımsızlık değil. Gerçeği daha fazla inkâr edemezdi. Ama yine de böyle bir duyguya tahammül edemez. Keeley onun değildi. Ona ait değildi ve asla da olmayacaktı. Çünkü onlar bile sorunlarını çözmeye çalışsa da -ki bu pek olası değildi- onu asla tatmin edemeyecekti. Teklif ettiği şey asla yeterli olmayacaktı.

Bunu zor yoldan öğrenmişti.

Gözlerine yerleşen hoşnutsuzluğu izlemek için mi? Ölmeyi tercih ederdi.

Bu konuda yeterince aşağılanma yaşadım.

"Çaresiz," diye fısıldadı. "Çok çaresiz. Kapana kısılmış." "Şşşt," dedi tekrar. "Seni yakaladım. Ben gitmiyorum her yerde."

"Torin?" Başı ona doğru eğildi. Kolları havada süzülüyordu. Suyun yüzeyi boyunca saçlarının kıvrılan uçlarına sürtünüyordu. Islak saç telleri maviden ziyade bal kahverengisi gibi görünüyordu.

Yumruğuma sarıldığında çok güzel görünecek. Ona doğru açıyı vereceğim, daha önce hiç karşılaşmadığı bir beceriyle ağzını alacağım ve-

Hiçbir şey.

Kesik kesik bir nefes verdi, ancak o zaman suyun önemli ölçüde soğuduğunu fark etti.

Sonunda ateşi düşmüş müydü?

Onu pınardan çıkarıp bir çim yığınının üzerine yatırdı ve bıçakların solmasını beklerken korkudan gerildi. Bir dakika diğerine geçtiğinde ve onlar yemyeşil kaldı, rahatladı.

Bakışları onun üzerinde gezindi. Teninin rengi büyük ölçüde düzelmiş, ateş kırmızısı gitmişti. Ama elbisesi tenine yapışmış, her muhteşem kıvrımı ortaya çıkarmıştı.

Tekrar gerildi... gözlerini kaçırmak zorunda kaldı. Ama ne kadar özenle denerse denesin, bakışları kadına yapışıp kalmıştı. Göğüsleri tatlı ve yağrulmaya muhtaçtı. Meme uçları boncuk boncuktu, emilmek için adeta yalvarıyordu. Karnı içbükeydi ve göbeğinin içine su yerleşmesine izin veriyordu.

Yalayarak çıkarabileceği bir su.

Kesin şunu. Her açıdan yanlıştır.

Bacakları uzun ve kıvraktı, adamın belini sarmak için mükemmel uzunlukta idi. Ya da omuzlarına. Yara izi ya da dövmesi yoktu, teni kilometrelerce kobalt ipeği gibiydi.

Ondan seks vaadi fıskırıyordu.

Zaten yıpranmış olan kontrolü kopma tehlikesiyle karşı karşıyaydı.

Hayır! Elini yüzüne götürdü, sonunda kadının bir şekilde ördüğü büyüü bozdu. Evet. Onu suçla. Aptal!

Onun nesi vardı böyle? Kız hastaydı, muhtemelen ölüyordu ve adam ona entrika mı çeviriyordu?

Berbatım.

Onu iyileştirin. Sonra da ondan kurtul. Daha sonra Cameo ve Viola'yı bulma arayışına vicdanı rahat bir şekilde devam eder.

Korkunç Üçlü gibi Viola da yanlış zamanda Tartarus'a hapsedilmiş ve artık iblislerden birini almıştı. Ürperdi.

Narsisizm'i almıştı.

Kötünün de kötüsü. Viola etrafta olmak için tam bir kabustu ama aynı zamanda ailesinin bir parçasıydı.

Bir adam ailesini korudu.

Mari'nin Keeley'nin tek ailesi olduğunu düşündü. Ve ben onu alıp götürdüm.

Küratör'e intikamdan daha fazlasını borçluydu. Ona başka bir aile daha borçluydu. Ama bir taşıyıcıyı masumlarla tanıştırmasının imkânı yoktu. Bu, roket güdümlü bir el bombasıyla fıçıdaki balığı vurmak gibi bir şey olurdu.

Diğer yandan arkadaşları. Taşıyıcılarla nasıl başa çıkacaklarını biliyorlardı. Yüzyıllardır Torin'le uğraşıyorlardı ve hiçbirisi hastalanmamıştı. Ondan kaçma konusunda uzmandılar. Belki de Keeley'nin

Onu öldürmek zorunda kalmayacaktı.

Bu fikir... onu itmedi.

Onların güvenliğini tehdit etti.

Evet, ama Torin onlara zarar vermeyeceğini biliyordu. Öfkesinin altındaki onur çekirdeğini görmüştü.

Grupla birlikte bir nebze mutluluk bile bulabilirdi. Arkadaşlarından ikisi Harpy'lerle çıkıyordu, büyük katliamlara yol açmalarıyla ve yetişkin erkeklerin korkudan altlarına işemelerine neden olmalarıyla tanınan bir dişi ırkı. Bu Keys için rüya gibi bir en iyi arkadaş malzemesi olmalıydı. Ve bunun bir önemi yoktu, erkeklerin hiçbirisi onun için bir oyun oynamayacaktı; herkes alındı.

Onlarla birlikte yaşayan Randy William hariç, ama o da koğuşı Gilly'ye çok fazla göz kulak oluyordu.

son zamanlarda daha dikkatli. Kız bir insandı ve çok yakında on sekiz yaşına basacaktı.

Torin doğum gününde ikisi arasında ne olacağından emin değildi, sadece bir şeyler olacağını biliyordu. Önemli bir şey değil. Keeley muhtemelen Budapeşte'ye taşınmayı protesto edecekti. Muhtemelen mi? Ha! Ama bir yolunu bulup onu buna ikna etti. Çünkü daha iyi bir çözüm yoktu... ve onu elinde tutmasının başka bir yolu yoktu.

YEDİNCİ BÖLÜM

CAMEO, Sefaletin Bekçisi, eski bir dondurma kamyonunun arkasındaki kilidi açtı. Paslı menteşeler gıcırdarken kapı sallanarak açıldı. Aracın içine atladı ve tüm parmakları soğuktan uyuşana kadar her iki taraftaki dondurucuları karıştırdı. Elbette aradığı şeyi bulacaktı- Lanetler!

Erkek arkadaşlarının bir zamanlar ona taktığı hırıltıyı serbest bırakarak

Cameo yumruğunu şoför koltuğunun arkasına vurarak, "Mavi, PMS yaşıyor olmalı," dedi. Eğer bulamazsa yakında soğukkanlı bir cinayet işleyecekti. Her türlü çikolata. Şekerleme. Dondurmalı sandviç. Napoliten.

Ve aklında zaten bir hedef vardı.

"Ağlayacak mısın?" diye sordu söz konusu hedef. "Eminim ağlayacaksın."

Açık kapı aralığında durmuş, kamyonun içine bakıyor ve patentli sırtışıyla onu izliyordu. Onun adı Lazarus, ve onlar ortaklıklar... Ne kadar zamandır emin değildi. Zamanın varlığı sona ermişti.

Arkadaşını geri almak için mi? Ugh. Hayır. Tanıdık? Daha iyi. Cameo, tanıdığı Viola'yı geri almak için Titanlar tarafından yaratılan eski bir eser olan Soyma Çubuğu'na dokunmuştu; dünyalar arasında bir tür köprüydü, Pandora'nın kutusuna giden yolu göstermesi gerekiyordu. O kutuyu bin parçaya bölmek için sabırsızlanıyorum! Çok tehlikeliydi.

Bir saniye önce eli çubuğun üzerindeydi, bir saniye sonra başka bir boyuttaydı... alemde... her neyse!

Lazarus da Çubuk'a dokunmuştu ama bunu aylar önce yapmıştı. Ona yapışmanın bir yolunu bulmuştu.

ve onunla birlikte diğerk tarafa geçti. Bunu nasıl ya da neden yaptığından emin değildi. Ona sormuştu ama o cevap veren biri değildi. Ya da anlayış. Ya da merhamet.

Ne biliyordu? Başka bir aleme açılan bir kapı bulmuşlar ve oradan geçmişlerdi. Oradan da başka bir kapı, başka bir diyar buldu. Hiçbirine aşına değildi. Bazı bölgeler ilkeldi. Bazıları ise iyi nüfuslu ve moderndi. Hepsi tehlikeliydi.

"Zoloft'u düşündünüz mü?" Lazarus sordu. "Bu ağlama nöbetlerine yardımcı olması gerekiyordu. Ya da ben öyle duydum. Sesine de iyi gelebilir. Sesinden bahsetmiş miydin? ses trajik mi?"

Yaklaşık bin kere.

Aralarındaki mesafeyi kapattı. O çok güzel bir adamdı. Yaratılmış en güzel adamlardan biriydi; ona sormanız yeterli. Ama çok yoğundu. Vahşiydi ve öldürdüğü zaman öldürürdü. Biraz oynadıktan sonra. İblis tarafından ele geçirilmiş arkadaşları bile bu kadar acımasızca dövüşmemiş ya da bu kadar şiddetli oynamamıştı.

bir düşmanın ağzına uzanıp omuriliğini kopardığı biliniyordu.

Aracın içinde olduğu gibi dururken -ayakları yere sağlamca basarken- ikisinden daha uzun olması gerekirdi. Ama değildi. Ve bu onu rahatsız ediyordu. Boyu yedi beşti, hiç de kısa sayılmazdı ama Lazarus'la kıyaslandığında küçücük bir hiçti.

"Hançerlerim olduğu ve onları kullanmaktan korkmadığım gerçeğini düşündün mü?" diye sordu.

Mürekkep rengi saçları alnına dökülürken yüzünü buruşturdu. "Neden hançer kullanıyorsun? Sesin yeterince silah."

Konuştugu her kelimenin kederle katmanlandığını, pişmanlığa batırıldığını ve hüznle yuvarlandığını biliyordu, teşekkür ederim. "Eğer benim sesin kendini öldürmek istemene neden oluyor ve beni son darbeyi vurma zahmetinden kurtarıyor... peki, neden önümüzdeki birkaç saati sana hayatımla ilgili her şeyi anlatarak geçirmiyorum?"

Dudaklarının kenarları kıvrıldı. Onu belinden tuttu. ve onu döndürerek yere yatırdı. Elleri kızın üzerinde kaldı ve kara gözleri parıldadı.

"Neden kendimi öldüreyim ki? Senin etrafında olmak işkence, evet, ama aynı zamanda son derece eğlenceli."

Çoğu erkek ondan korkardı. Arkadaşları Onu koruyor ve duygularını incitmemek için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlardı. Bu adam sonuçlarından korkmadan onu her fırsatta kışkırttı.

Kadın adamın ellerini tokatlayarak uzaklaştırdı, ama adam sırf onu kızdırmak için birkaç saniye daha onu tuttu.

Ama... bu. Ne kadar yakışıklı olursa olsun ondan etkilenmesine izin vermemesinin nedeni buydu. Kişilik önemliydi ve onunki berbattı.

Benimki de öyle. Bu birbirimiz için mükemmel olduğumuz anlamına gelmiyor mu?

Hayır! Hayır!

"Bırakın beni," diye talep etti. "Henüz değil."

Bir dakika geçti. İki dakika. Onunla dövüşebilirdi ama neden gücünü boşa harcasındı ki... özellikle de nerede olduğunu beğendin mi?

Onu ancak iyi ve hazır olduğuna karar verdiğinde serbest bıraktı.

Ondan sinsice uzaklaştı. Bugün kendini alışık olduğu dünyaya çok benzeyen bir diyarda buldu. Tek fark, hiç insan yoktu. Arabalar kaza yapmış ve terk edilmişti. Yollar terk edilmişti. Ağaçlar ve yeşillikler büyümüştü. Binalar yıkılmıştı.

Her yerde ölülerin kemikleri vardı. Ama elektrik hatları hala çalışıyordu ve piller bitmemişti. Çok garipti.

"Hiç erkek arkadaşın oldu mu?" Lazarus onun arkasında adımlarını hızlandırarak sordu.

"Ben binlerce yaşındayım. Ne düşünüyorsun?"

"Bence sen biraz erkek etine aç kız kurusu bir bakiresin."

Derin bir nefes aldı... tuttu... tuttu... yavaşça bıraktı. Ben sakın, mantıklı bir kadınlm. "Birkaç erkek arkadaşım oldu ve bakire değilim. Ve eğer bana sürtük dersen, dilini keserim."

"Hayır, yapmayacaksın. Dilimi olduğu yerde istiyorsun. Güven bana.

Ama merak ediyorum. Kaç erkek arkadaşın var?" "Seni ilgilendirmez."

"Sayılamayacak kadar çok. Not edildi. Yatakta nasılsın?"

"Asla bilemeyeceksin."

"Lütfen. Tahmin edebiliyorum. Ne zaman bir erkek içine girse inliyordun ama zevkten değil. Numara yapıyordun, çünkü mutsuzdun. Hemen ereksiyonunu kaybetti ve başka bir yerde olması gerektiğine dair saçma sapan bir şeyler söyleyerek çekip gitti. Tatmin olmamıştınız ve sizinle bir daha hiç konuşmadı."

Haklı olmasaydı çileden çıkabilirdi.

Çoğunlukla.

İlişkileri denemişti, ama sadece bir kez aşk yüzünden. Düşmanlarının daha sonra öldürdüğü sağır bir insanla. İki kez, karşılıklı saygı ve hayranlıktan dolayı. Tıpkı onun gibi ele geçirilmiş ölümsüz savaşçılarla. Sayısız kez, çaresizlikten.

Ona en ufak bir ilgi gösteren ve kusurlarını görmezden gelebilecek gibi görünen herkesle.

"Ben yatakta tatmin oldum," dedi, "erkeğim de yle."

"Dostum, tekil. İlginç."

Nasıl oluyor da etrafımda bu kadar çok dönüyor?

"Başkalarıyla birlikte oldum."

"Evet, ama onlardan tatmin olmak hakkında hiçbir şey söylemediniz."

Ve yalan söylemeden bunu yapamazdı. "Kapa eneni," diye tersledi.

"Sinirine mi dokundum, gnışığım?"

Sadece sahip olduğu en ham olanı.

Alexander'ı, yani insanını hayatının her günü özlüyordu. İlişkilerinin sonunda ona yaptıklarına rağmen.

ilişki.

Sekiz yaşındayken hastalanıp işitme yetisini kaybettiğinde evinden atılmıştı. Her nasılsa, Antik Yunanistan'ın kenar mahallelerinden kurtulup saygın bir demirci olmuş, yakışıklı, güçlü ve onurlu bir adam haline gelmişti.

Mutluluk için tek şansı oydu.

Onu düşünemez. Bu sadece şeytanını daha da güçlendirir, onun ıstırap ihtiyacını besler.

"Sadece... kapa çeneni," dedi. Ama Lazarus'un susmayacağını biliyordu.

Hiç yapmadı. Kız patlayana kadar bastırır ve dürtmeye devam eder, sonra da kız duygularını kontrol etmeye çalışırken arkasına yaslanıp gülerdi. Gülmeyi severdi. Ve o

ona katılmayı çok istiyordu. Eğlenceli görünüyordu. Ama onun eğlencesi olacak durumda değildi. "Peki ya sen ve karın? Onu memnun ettin mi?"

Nefesini içine çekti. "Ona öyle deme."

Sonunda. O da sinirlerine dokunmuştu. "Neden olmasın? Juliette de öyle, değil mi?"

"O bir düşman. Onu bir daha bulduğumda farkı anlayacaksın."

Juliette bir Harpy'ydi ve Harpy'ler ömür boyu çiftleşirdi. Kız Lazarus'a bir kez bakmış ve onun kendisi için doğru kişi olduğuna karar vermişti. Eşi; Lazarus'u elinde tutmak için çok çaba sarf etmişti.

onu yanına almış, güçlü savaşçıyı bir şekilde köleleştirmişti. Lazarus kaçmak için Cameo'nun arkadaşı Yenilginin Bekçisi Strider'ın kafasını kesmesine ve Soyma Çubuğu'nun ruhunu ve bedenini içine çekmesine izin vermişti... burada iki parça bir şekilde yeniden birleşip iyileşebilmişti.

Anlamamıştı ama işte oradaydı.

Neden Viola'ya değil de ona rastlamak zorundaydım?

Aptal Rod.

"Arkadaşlarım beni bulacak, biliyorsun." Torin onun ortadan kayboluşunu izlemişti. Onu arıyordu, bunu biliyordu ve asla vazgeçmezdi. Onu seviyordu.

Arkadaş olarak. Belki... kız arkadaş olarak.

Torin, Cameo'nun sahip olduğu iki ölümsüzden biriydi. uğraşmışlardı. Dokunmama meselesini halletmek zor olmuştu ama başarmışlar, birbirlerinin önünde kendilerini tatmin etmişlerdi. Eğlenceli ve heyecan vericiydi... ilk başta. Ama ikisi de kendilerinin bir parçasını geride tutmuş, başka, daha derin bir seviyeye geçmelerini engellemişlerdi. O zamanlar nedenini bilmiyordu. Geriye dönüp baktığında, suçlunun korku olduğunu açıkça görebiliyordu.

Onun bu anlaşımdan sıkılmasını, daha iyi bir şey arzulamasını ve kendisini terk etmesini bekliyordu.

Onun sesini beğenmemesini, daha iyi bir şey arzulamasını ve kendisini terk etmesini bekliyordu.

"Yolculuğumuzun bu noktasında, senin tek dostun benim," dedi Lazarus, sesinde bir öfke damlası vardı. "Bensiz hayatta kalamazsın."

"Aslında, hayatımda ilk kez sensiz gerçek mutluluğu tadabilirim."

Ellerini kalbinin üzerinde düzleştirdi. "Ahh. Sanki Her zaman övündüğün o hançerlerden birini bana sapladın." Keşke.

"Ama açık olmak gerekirse," diye ekledi, "bana gerçek mutluluğu hiç tatmadığını söylüyorsun, erkeğin size o muhteşem zevki yaşıyor mu?"

Ondan hiçbir şey saklayamaz mıydı? "Seks hayatımla neden bu kadar ilgileniyorsun?"

"Fazla umutlanma, günüşiğim. Henüz kesin bir sonuca varmadım ama sana bir şans vermeyi düşünüyorum."

İnanılmaz bir şekilde durup ona baktı. "Beni denemek mi istiyorsun?"

Koyu renk gözleri neşeyle parlıyordu. "Evet, rica ederim. Ama dediğim gibi, fazla umutlanma. Şu anda hayır kutusuna yönelmiş durumdayım."

Dilini ağzının çatısına bastırdı. "Seni zavallı beynini yorma zahmetinden kurtarayım. artı ve eksileriyle. Görünüşe bakılırsa sen, bu gemideki son adamsın.

ve ben hala seni istemiyorum. Bir kirpiyle çiftleşmeyi tercih ederim."

"Demek acıdan hoşlanıyorsun? Anladım."

Gah! Onu toz içinde bıraktı.

Aceleyle arkasından seslendi: "Bilmem gereken başka hoş sürprizler var mı? Çünkü bu küçük ifşaat sizi evet kutusuna daha da yaklaştırdı."

Yüzüne bile bakmadan onu tersledi.

"Acıya karşı bir yakınlığı var ve soğuk omuz tedavisi uygulamayı seviyor. Sanki piyangoyu kazanmışım gibi," dedi. "Bir daha asla yapışkan bir durum hakkında endişelenmeme gerek kalmayacak. Tek yapmam gereken seni kızdırmak ve kendi başına gideceksin."

Öfke onu doldurdu ve-

Durdu, tamamen şok olmuştu. Bu doğru. Öfke onu doldurdu. Onu doldurdu. Üzüntüye yer bırakmadı.

Yer değiştirme yasası iş başındaydı. Eğer bir şeyle doluysanız, başka hiçbir şeye yer kalmazdı. Başından beri planı bu muydu?

Hayır, hayır. Tabii ki hayır. Onun duygularını önemsemesi gerekirdi.

Ama çok uzun zamandır ilk kez depresyon, ıstırap, sıkıntı ya da Sefalet'in bin bir çeşidine dair hiçbir ipucu hissetmiyordu. Gözlerini kapadı ve tadını çıkardı, Birdenbire daha taze kokan havayı solumak ve artık çok yakmıyor gibi görünen bir güneşin sıcaklığının tadını çıkarmak.

Ancak çok geçmeden bir fiş çekildi ve öfke boşaldı. Hüzün geri döndü. Her zaman, geri döndü.

Hiçbir zaman birkaç saniyeden daha uzun süre keyif, eğlence ya da mutluluk hissedememişti.

Çoğunlukla herhangi bir gün boyunca küçük tahriş edicilerle bombardımana tutuluyordu. Çok yüksek, çok sabit bir ses. Tam olarak doğru olmayan bir sıcaklık. Göğsünde bir türlü geçmeyen bir ağrı. Her biri birlikte çalışarak gerçekten korkunç bir şeye dönüşüyordu: mücadele edilemeyen bir ıstırap.

Gerçekten korkunç bir varoluştı.

Neden vazgeçmiyorsun?

İblisin sözleri, kendisinin değil. Canın cehenneme.

O piç kurusuna bu zevki tattırmayacaktı.

Lazarus geri vitese takarken tek kelime etmedi ve bu onun hayatını kurtardı.

Henüz yıkılmamış, terk edilmiş bir bakkal dükkânına geldiler. Çatlak cam kapıyı toz kaplamıştı. Silahlarından birini avuçladı ve içeriye bakmak için tozu temizledi. Işık yoktu. Sadece karanlık vardı. Ama hiçbir gölge hareket etmiyordu ve içeri doğru ilerledi.

"Acaba eczanede stok var mı?" dedi Lazarus. "Kafayı mı bulacaksın?"

"Sana şu konuştuğumuz Zoloft'tan getireyim."

Ondan nefret ediyorum.

Arabalardan birini kaptı ve günlerdir bir şey yememiş olmasına ve midesinin açlıktan guruldamasına rağmen meyve kutularını ve su şişelerini atlayarak reyonlarda ilerledi. Doğruca buzdolabı bölümüne gitti ve iki kutu birayı boşalttıktan sonra arabaya birkaç altılı paket attı. Sonra şeker reyonuna gitti.

Jelibon. Red Hots. SweetTarts. Ekşi sakız kutuları. Ama çikolata yok.

Neden ben?

Lazarus bir kavanoz yer fıstığı, plastik bir tabanca ve bir çift sahte kelepçe attı.

"Ciddi misin?" dedi.

"Ne? Ben hırsız polis oynamayı severim."

"Seninle hırsız polis oynamayacağım." "Sanki seninle oynayacağım bir oyunmuş gibi."

Ben sakın, mantıklı bir kadımsın. Onun yeni mantrası.

"Etrafta başka kimseyi görmüyorum. Sen görüyor musun?"

"Tabii ki biliyorum."

Sertleşti. "Bu da ne demek şimdi?"

Kederliymiş gibi iç çekti. "Senin acayip cesur olduğunu, etrafımızda olup bitenleri umursamadığını sanıyordum ama meğer körmüşsün. Neredeyse

kalp kırıcı." Bir elini kalbinin üzerine koydu. "Bunu sana söylemekten nefret ediyorum, günüşiğim, ama soğukkanlılık puanların nosedive."

"Söyle bana!" diye ısrar etti. Ona etraflarında olup bitenlere gerçekten bakmadığını söylediği son seferde, yakınlarında gerçek bir dev vardı.

"Sana daha iyisini yapacağım. Sana göstereceğim." Lazarus aniden ciddileşerek eğildi, onları burun buruna getirdi ve gözlerinin içine baktı. "Ruhları görebiliyorum ve zihnimi seninkine bağlayarak bu yeteneği kısa bir süreliğine paylaşabilirim. Sen Hoş geldiniz."

Başka tarafa bakmaya çalıştı; adam çok yoğun, çok büyüleyiciydi ve sahip olduğu her içgüdü, dikkatli olmazsa kendini tamamen kaybedeceğini ve asla bulunamayacağını haykırıyordu. Ama adam onu çenesinden kavradı ve yerinde tutarak bağlantının devam etmesini sağladı.

O siyah, dipsiz gözbebeklerinde küçük alevler canlandı. Çatırdıyor, tütüyordu. Kelimenin tam anlamıyla tütüyordu. Dallar ondan yayılıyor ve aralarındaki havayı doyuruyordu. Her seferinde nefes aldığında, turba ve kül kokusu aldı. Onun Zihni bulanıklaştı ve düşünceleri raydan çıktı. Gördüğü ve bildiği tek şey o oldu.

Tek istediği buydu.

"Ne... yapıyorsun... Dur," dedi ve ayaklarının üzerinde sallanıyor olabileceğini düşündü.

Büyüyü bozarak onu serbest bıraktı. Kadın hızla gözlerini kırptırdı, ve başını salladı. Sis dağıldı. Sarhoş edici koku kayboldu.

"Bak," dedi, sesi acımasızdı.

"Sakın yapma-" Bu da ne böyle? O şeyler de neydi? Onlar.

Onlardı. Her yerdeydiler. Timsah bedenleri, insan kafaları- insan zombi kafaları. Raflara tırmanıyorlardı, ve her biri ona sanki yiyebildiğin kadar yiyebileceğin lezzetli bir açık büfeymiş gibi bakıyordu.

"Günde yaklaşık iki yüz bin insanın öldüğünü biliyor muydunuz?" dedi, sesi garip bir şekilde duygudan

yoksundu. "İçinde

Yani bizim dünyamız. Bizim diğer dünyamız."

"Ve bunda sadece ikimiz kaldığımıza göre, kesinlikle sırada biz varız. Bunu mu söylemeye çalışıyorsun?"

İki hançerini de avuçladı. "Hayır, o şeyleri öldürerek bugünün kotasını dolduracağımı söylüyorum."

* * *

Güvensizlik'in eski bekçisi BADEN, kayalardan oluşan bir çemberin ortasında duruyordu. Stonehenge'in güçlendirilmiş bir versiyonu.

Kayaların her birinin arasında bir sis duvarı vardı ve sisin farklı bölgelerinde film sahnelerine benzer sahneler oynuyordu.

Arkadaşlarının hayatlarından sahneler.

Cameo'nun onun yardımına ihtiyacı vardı. Arkadaşının sert dış görünüşünün ardını göremiyordu, onun etrafındakilerden daha fazla canavar olduğunu bilmiyordu. Ve Baden bunu ona söyleyemezdi. Burada kapana kısılmıştı.

Hayat oldukça berbattı çünkü sadece kapana kısılmış değildi, Açıgözlülüğün eski bekçisi Cronus ile kapana kısılmıştı,

ve Strife'in eski bekçisi Rhea, her ikisi de mütevazı bir hizmetçi arayışında olan yerlerinden edilmiş kraliyet mensupları. Burada bulamayacaklar. Bir de Pandora vardı. Hiç iblis bekçisi olmamıştı, şanslı kız, ama her zaman bir baş belası olmuştu.

Dördünün de doğal yaşamlarında kafaları kesilmişti ve dördünün de ruhları parçalanmış bedenlerini terk edip burada süzülüyordu, yolculuğu durduramıyorlardı-şimdi, bu her neyse onu terk edemiyorlardı.

"Neden kendine bu şekilde işkence ediyorsun?"

Yumuşak, tatlı ses arkasından geliyordu. Ritim bir aldatmacaydı. İyi bildiği bir aldatmacaydı. Döndü ve Pandora'nın sisin içinden adım atışını izledi. Bir metre boyunda, kötü tavırlı, omuz hizasında siyah saçları olan bir kadındı.

mavi parlıyordu. Yüz hatları keskin ama güzeldi, geri kalanı neredeyse onun kadar kaslıydı. Toplamda güzel bir paketti

- eğer kadınlarınızı buzdan kalplerle seviyorsanız.
Yatağında biraz sıcaklığı tercih ederdi, teşekkürler.

Geldiği ilk andan beri savaş halindeydiler ve akla gelebilecek her şekilde birbirlerine saldırıyorlardı. Ama Cronus ve Rhea geldiği anda birleşmişlerdi, Kraliyet ailesine saldırıyor.

"Torin Kızıl Kraliçe'yle birlikte," dedi. "Ve o-" "Ne! Kızıl Kraliçe mi? Bir bakayım." Pandora

Torin'in, muazzam gücüne bir şekilde sahip olan efsanevi kadınla etkileşimlerini gösteren sis bölümü

Buzul Çağı'nı başlatan Bermuda şeytan Üçgeni'nin gizemini yarattı. Neredeyse var olan her diyarda, her kraliyet evinde, her ölümsüz ve insan ırkının içinde bir casus ağı kurmuş bir kadın. Bilmediği çok az şey vardı.

Yapamayacağı çok az şey vardı.

Eğer iki klan savaşıyorsa ve o bir taraf seçerse, karşı taraf hemen beyaz teslim bayrağını çekerdi.

Baden gibi ölü bir adam için o bir küp altındı.

O ve Torin Feryat Eden Gözyaşları Diyarı'ndaydılar ve orada Dr. Ken ve Cinayete Meyilli Manyak Barbie'yi oynuyorlardı.

Baden, Torin'in kimseyi iyileştirmeye bu kadar kararlı olduğunu görmemişti.

Sonuçlarına rağmen sevişmeye mi çalışıyorsun?

Onu suçlayamam. Gerçi Baden'in güzeller arasından seçim yapma şansı olsaydı, daha az cani birini seğerdi. Binlerce yıldır siyah saçlı bir engerekle sıkışıp kalmıştı. "Tatlı" güzel bir değişiklik olurdu.

Her neyse. Baden, Torin'in Cameo ve Viola'yı alıp arkadaşlarının yanına dönmeyi ne kadar çok istediğini biliyordu.

"Sence Kızıl Kraliçe bizi kurtarabilir mi?" Pandora ellerini birbirine sürterek sordu.

"Eğer hastalıktan kurtulursa... ve eğer Torin onun özel yetenek setinin büyüklüğü. Evet. Başarılı bir arama ve kurtarma çalışması yapmasını sağlayacaktır."

Her şeyden önce Keeley, şimdiye kadar dövölmüş her seti elde etmek için çarklar çevirmiş, anlaşmalar yapmış ve öldörmüş olan Hades'ten bir çift yılan çelengi temin edebilecekti. Mistik

Kutsal emanetler insanlar ya da ölümsüzler tarafından takılabilir ve her ruhu onlar için somut hale getirebilirdi. Ama daha da önemlisi, emanetler Baden gibi bir ruh tarafından takılabilir ve onu herkes ve her şey için somut.

Kaybettiğim her şeyi geri kazanabilirim.

"Ama Pandy," diye ekledi gülümseyerek. "İkimiz de onun sadece benim için geleceğini biliyoruz. Sen geride kalacaksın - eğer ben seni de yanımda götürmeye karar verdim. Bir dahaki sefere bana saldırmak istediğinde bunu düşün."

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Yapmam gereken başka bir seçim daha var, değil mi?

Torin üç gün boyunca Keeley'ye ihmalkâr anne babasının, sadist kocasının ve hilekâr sevgilisinin baktığından daha iyi bakmıştı. Hepsi bir arada! Onun her ihtiyacını karşılamıştı, ona yiyecek ve su sağladı, onu leş yiyen hayvanlardan korudu ve alnını temizledi.

Terler boncuk boncuk dökülüyordu. Hatta tahta parçalarından minyatür hayvanlardan oluşan bir hayvanat bahçesi bile oymuştu, her biri mükemmel detaylarla dolu bir hazineydi.

Sanki hediyeleri nasıl karşılayacağından emin değilmiş gibi, homurdanarak "Al bakalım," diyerek parçaları ona doğru itti.

Benim! Asla paylaşmayacağım!

Şimdi ona hem ölüm hem de yaşam borcu vardı. Ve bu konuda ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

Mari'ye de bu kadar özen göstermiş miydi?

Keeley onun nasıl ağladığını hatırladı, "Ölme. Sakın ölme." Ve, "Hadi, Mari. Benimle kal."

Mari'yle ilgilendiğini fark etti. Kederinden onun acısını tamamen göz ardı etmişti.

Hapishanedeyken hayatta kalmak için kalbini çıkarmış olmalı çünkü kalbi kırılmıştı ve artık başa çıkamıyordu.

Mide krampı.

Yine Mari'nin öğütlerini duydu zihninde. Onu affet. Defterini temizleyin. Yapılacak en doğru şey bu.

Bir protesto düşünmeye çalıştı ama dünya görüşü değişmekle meşguldü. Torin bir hata yapmıştı. Pişman olduğu bir hata. Acı çekiyordu ve muhtemelen hayatının sonuna kadar da çekecekti. Daha fazla bir şey yapmasına gerek yoktu, değil mi?

"Torin," dedi.

Sırtını ona dönmüş, bir sonraki yemeği hazırlamakla meşguldü. Omuzları sanki kasları gerginlikten düğümlenmiş gibi genişlemişti. "Evet, Keys?"

"Tehlike bölgesinin tamamen dışında mıyım?" Daha önce nezle bile olmamıştı, Torin'in iblisiyle ilk raunda hiç hazırlıklı değildi. Tekrar tekrar asit yutma hissi mi? Tamam. Olma hissi Diri diri yakılmak mı? Kontrol et. Vücudundaki her kemiğin kırıldığından ve çatlaklardan buz sızdığından emin...devamı Ateş... Yine mi buz? Şah, şah ve mat.

Ama en azından hayattayım.

Bütün hastalıklar bu kadar iğrenç miydi?

"Aksini dileyebilirsin," dedi. "Sen bir taşıyıcısın, ama evet. Hayatta kalacaksın."

"Güzel." Öyle miydi? Taşıyıcı olmak artık insanları hasta edebileceği anlamına geliyordu.

Gizli arzularından ve en büyük hayallerinden vazgeçmek zorunda kalacaktı: ölümsüzlerden oluşan küçük bir krallığı fethetmek, onların yardımsever kraliçesi olarak hüküm sürmek ve sonra onu asla kızdırmayacak iyi bir adamla evlenmek, sonunda bir kendi ailesi.

Keeley ilk kez sevinecek ve şımartılacaktı.

Boğazındaki yumruyu yuttu. "Kendimi taşıyıcı gibi hissetmiyorum."

"Ne hissettiğinin bir önemi yok. Unuttun mu? Hata yapma lüksün yok."

"Senin yaptığın gibi mi?"

"Aynen öyle," diye mırıldandı.

Titreyerek, "Sadece bekle. Yanıldığını kanıtlayacağım."

"Lütfen yapma. İnsanlar ölecek."

"Yapmayacaklar."

"Yapmamız gereken ilk şey sana bir çift eldiven bulmak" diyerek onu görmezden geldi.

Hayır. Hayır! Yer biraz sarsıldı. "Yeterince engelim var. Bir tanesine daha tahammül edemem."

"Üzgünüm prenses, ama yapılanları geri alamayız."

Ama bir tedavi bulabilirlerdi. Kesinlikle. Bana bu kadar güç, basit bir hastalığın kurbanı olmam için verilmedi.

"Dediniz ki

Eğer taşıyıcı olursam beni öldürürsün. Neden denemedin?"

"Fikrimi değiştirdim."

"Neden?"

Ardından gelen sessizlik inatçılıkla damlıyordu.

İyi. Yön değiştirdi. "Seni hasta edebilir miyim?" Sonuçları olmadan ona dokunabilir miydi?

Ona tekrar dokunmak istiyor muydu?

Konuşulmayan Kişi'yle dövüşürken onu nasıl koruduğunu, sertliğinin yumuşaklığına nasıl baskı yaptığını hatırladı. En azılı savaşçılar tarafından arzulanmanın ne kadar tatlı bir his olduğunu.

Onun dokunuşu, hastalığının korkunç olmasından daha harika olmuştu.

Sandal ağacı ve baharat kokuları almadan nefes alamıyordu artık. O parlak zümrüt gözleri görmeden gözlerini kapatamıyordu, yaramazca parlıyordu ya da alnına düşen, siyah kaşlarıyla cilveleşen bembeyaz saçları. Ya da o kırmızı ve yumuşak dudakları.

Kabarcıklı bir ihtiyaç akımı onun her santimetresini sardı. Ben istiyorum. Ona dokunmak istiyorum. Ve onun kendisine dokunmasını istiyordu... her yerine.

"Hayır," dedi. "Ben zaten bir taşıyıcıyım. Ama seni daha hasta."

Hayal kırıklığı arzusunu soğuttu. Kollarını kendine doladı ve "Artık daha iyi olduğuma göre planların nedir?" diye sordu.

"Bu diyardan çık. Evine dön." Durakladı. "Seni de yanımda götüreceğim."

Birlikte kalmak mı istiyordu? "Ama Torin," dedi kadın, aniden nefessiz kalmasına şaşırarak.

"Evet, Keys."

Sesinin boğukluğu ipeksi, samimi bir okşamaydı, bir şekilde zihinsel bir kapıyı tekmeleyerek açtı ve özleminin geri dönmesine izin verdi. "Bu akıllıca değil" demek istedi. Onun yerine, "Hiç kız arkadaşın oldu mu? Eğer öyleyse, hiç birlikte uyumak?" Tehlikeli bir konu. Dikkatli olun.

Daha önce de onun gergin olduğunu düşünmüştü.

"Evet... ve hayır." "O -ya da onlar- senin ihtiyaçlarını nasıl karşıladı? Nasıl

onlarıinkiyle ilgilenir misin?"

"Bu konuşmayı yapmayacağız, Keeley."

"Utandığın için mi?"

"Çünkü bu seni ilgilendirmez."

"Yanlıı. Dünya bana ait, ona bağılıyım; bu da herkesle ilgili her şeyin beni ilgilendirdiğı anlamına geliyor."

Bir elini havada salladı, açık bir reddedişti bu.

"Bağlardan bahsetmişken, benimle bir bağ kurma."

Sekiz kelime. Bir ret. Düşünebileceğinden çok daha güçlü bir acı. "Merak etme. Hıyarcıklı veba ile kalıcı bir bağ kurmak öncelikler listemde üst sıralarda değil."

"Güzel," diye tersledi.

Üzerlerine hafif bir sis yağmaya başladı. "Dişiler seni fiziksel ihtiyaçlarını karşılayamadığın için mi terk etti?" diye sordu. Beni incittiği gibi onu da incitmiş olmalı.

Döndü ve bakışlarını onunkilere kilitledi. Su damlacıkları kirpiklerine takıldı. Ondandır öfke yayılıyordu ama yine de teni kızarmak yerine soldu. "Evet," diye itiraf etti usulca.

"Onlar yaptı. Şimdi mutlu musun?"

Yakınından bile geçmedi. Bu da onu şaşırttı. Az önce kısasa kısas yapmıştı ama yine de özür dilemek istiyordu. Neyim var benim böyle? "Yani onlara hiç dokunmadın mı? Eldivenleriyle bile ne oldu?"

"Çok nadiren." Kaşlarını çatı. "Peki ya sen ve Hades?"

"Peki ya biz?" diye sordu, sis aynı hızla kayboldu. göründüğü gibi.

"Birlikte yattınız, değil mi?"

Çalkantılı flörtlerini duymuş muydu? "Duyduk. Ayrıldık da."

"Neden?"

"Çünkü sen ve önceki kız arkadaşların gibi o da benim ihtiyaçlarımı karşılayamadı." Yani, kükürt yaralarından ve zindanlardan kaçınmak için.

Torin dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Seni memnun etmek zor mu o zaman?"

"Pek sayılmaz. Ben en kolayıyım."

"Pek sayılmaz," diye alay etti. "Günlerdir seninle ilgileniyorum prenses. Bir şey istediğine her karar verdiğinde dikkatimi çekmek için bir zil çalabilseydin, onu çalmayı asla bırakmazdın. Sadece birkaç adım ötede olmama rağmen."

Bunu kötü bir şeymiş gibi söyledi. "Ben bir kraliçeyim. Bizim işimiz bu."

"O zaman kraliyet ailesinin bu kadar kötü bir şöhrete sahip olmasına şaşmamalı."

Oh, hayır, yapmadı. Sonuçlarına katlanmadan ona hakaret edemezdi. "Huzurumda olmaktan onur duyuyorsun, savaşçı. Söyle."

"Yoksa ne olur? Beni patlatacak mısın? Üzgünüm prenses ama bu tehdidin bir raf ömrü vardı ve çoktan doldu."

Öfke akıntıları, bir gök gürültüsü. "Kükürt yüzünden sana zarar veremeyeceğimi mi ima ediyorsun? Çünkü bunu konuşmuştuk. Bir yolunu bulabilirim, sana söz veriyorum."

Ses tonu alçak, neredeyse üzgün, "Bu olasılıktan korkmadığımı söylüyorum. Ölüm hepimizin başına bir gün gelir."

Bu adamla nasıl başa çıkacaktı? Daha önce bir rakibin gözünü korkutmakta hiç zorlanmamıştı.

Bir gök gürültüsü daha, ilkinden bile daha yüksek.

Torin iç çekerek onun önüne geçti ve eldivenli ellerinin arasında yüzünü çerçeveledi. "Bana bak prenses. Lütfen."

Bana dokunuyor. Ve bu iyi, çok iyi. Daha fazlasına ihtiyacım var.

Daha fazlasına sahip olmalıydı. Ona odaklanmadan

edemezdi.

"Sana söyleyecek bir şeyim var," dedi. "Hayatını değiştirecek bir şey."

Beni asla bırakma. "Tamam."

"Bilgi, domatesin bir meyve olduğunu bilmektir; bilgelik ise onu meyve salatasına koymamaktır."

Gözlerini kırıştırdı, zihni onun ne demek istediğini anlayamamıştı. "Ben... buna nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum."

Başparmakları dudaklarının kenarlarında gezindi. Gökyüzüne baktı, başını salladı ve ağzının kenarları seğirerek onu serbest bıraktı. "Sanırım fırtınamız uzaklaşmaya karar verdi."

"Bu çok güzel." Tekrar dokun bana.

Ateş çukuruna geri döndü.

Onu kışkırt... başka bir fiziksel bağlantı için herhangi bir şey.

Öz azim konuştu. Öğrenmedik mi Ders mi? İki kere mi öğrenmemiz gerekiyor? Kötü çocuklar kötü şeyler yapar.

Umurumda değil.

Torin'i istiyordu. Ve böylece ona sahip olacaktı.

Dün onu öldürmeyi arzuluyorduk. Bugün onu baştan çıkarmayı mı arzuluyoruz?

Ne olmuş yani? Ben bir kıyım. Fikrimi değiştirmeye hakkım var.

Bir çift olacaklarına karar verdi. Dokunmak -zevk- çok uzun zamandır ondan esirgenmişti. Onun varlığı bir gerçektir.

unutmasına asla izin vermedi. Başka kız arkadaşları da olmuştu, bu yüzden romantik bir ilişkiyi nasıl idare edeceğini biliyordu. Onlar

bunu yapabiliirdi, bu işi başarabiliirdi. Ve uyanık, temkinli olacaklar, asla tehlikeye meydan vermeyeceklerdi.

Tek yapması gereken onu ikna etmektir.

Denemek için daha iyi bir zaman olamazdı. "Kirliyim," diye açıkladı. "Kesinlikle pisim ve banyo yapacağım."

"Aferin sana."

Çok alaycı.

Düşeceğinden habersiz.

"Bir iyilik yap ve elbisemi çıkarmama yardım et," dedi.
Boğuk bir ses onu terk etti. "Bağları yok, fermuarı yok.
Çekerek giyip çıkarıyorsun."

"İyi haber o zaman. Bu kadar güçlü olduğunuza göre, herhangi bir sorun yaşamazsınız."

Bakışları onun üzerinde gezindi ve ısındı. Sanki onun tadını şimdiden alabilecekmış gibi dudaklarını yaladı. "Ne oyunu oynuyorsun prenses?"

"Fark eder mi?"

"Evet. Ve neden bana öyle bakıyorsun?" "Ne gibi?"

"Sanki ben bir kahramanım. Ben kahraman değilim. Ben bir kötü adamım."

Bunun onu daha çok arzulamasına neden olduğunun farkında değil miydi? "Peki, iyi bir küçük kötü adam ol ve elbisemi çıkarmama yardım et."

"Hayır." "Sana yaklaşmayacağım." diye eklerken sesi gırtlığa dönüştü.

Kesinlikle baştan çıkarılmış. Kontrolü ne kadar zayıftı?

"Pekala. Yanına geleceğim." Kalçaları sallanarak aralarındaki mesafeyi kapattı. Elini uzattı.

Sarsılarak uzaklaştı ama sonra tekrar yaklaştı.

Parmaklarını adamın bileklerine doladı ve ellerini kalçalarına doğru yönlendirdi.

Direndi. İlk başta.

"Sakin ol, savaşçı. Kıyafetlerimiz bizi koruyor."

Parmakları onun etrafında kenetlendi ve sıkıca tuttu. Onun unutulmuş bir balon gibi uçup gideceğini mi düşünüyordu?

"Sırada... ne var?" diye homurdandı.

Tam olarak teslimiyet değil ama yeterince yakın.

Öne doğru eğildi, nefesi adamın kulağının üzerinde gezinirken dikkatliydi. "Tek yapman gereken iyi hissetmek."

"Bunu yapabilirim." Onu kendine doğru çekti. Birdenbire aynı hizaya gelmişlerdi, kadının en yumuşak kısımları adamın en sert kısımlarını kucaklıyordu. Göğsünün altından bir hırıltı yükseldi, sanki bu çalıntı anda bir hayvandan biraz daha fazlasına gerilemişti. "Hemen şimdi yapıyorum."

Zevk... dikkatli olma düşünceleri sis gibi buharlaştı. "Daha fazlasını yapmak ister misin?"

"Daha fazla. Evet." Nefes almak için mücadele ederken dudakları aralandı. Gözleri daha önce hiç kimsede görmediği bir vahşilikle parlıyordu.

mahkûmlardan daha fazla, onu morartacak kadar sert sıktı. "Daha fazlasını alacağım ve bundan hoşlanacaksın."

Başka bir gün olsa böylesine amansız bir baskıya bayılırdı. Ama ateş onu kırılğan ve ağırlı bırakmıştı ve kükürt taşına bu kadar yakinken, geçen her saniye daha da zayıflamış olma ihtimali yüksekti.

"Bana dikkat et," diye fısıldadı.

Sanki ona yumruk atmış gibiydi. Lanet okudu ve teması keserek geri adım attı.

Kabul edilemez. Onu takip etti ve daha ileri gidemeyince kollarını onun omuzlarına doladı. "Sana durmanı söylemedim, savaşçı."

"Yapmalıydın." Göz kapakları yavaşça inerek gözlerini kapadı. "Peki ya bana zarar vereceğine dair ettiğin yemin?"

Ne olmuş ona? Ona sürtündükçe, sürtündükçe kanı ısındı. Lezzetli sürtünme ona olan ihtiyacını artırdı, gerginlik karnının derinliklerinde kıvrıldı. Dudaklarını ısırsa... dilini onun ağzına soksa ne olurdu?

Dürtülerime direnmeliyim!

"Keeley."

"Konuşma," dedi. "Sadece bana karşı hareket et."

Bir anlık hareketsizlik. Sonra kalçalarını salladı, ereksiyonu kadının göbeğine baskı yaptı. Kızın nefesi kesilince adam geri çekildi. Geri döndü ve bir nefes daha verdi. Onu daha da yaklaştırdı, daha da sert ovdu.

Evet. Evet! Bu tam da ihtiyacı olan şeydi. Ama adamın elleri de onu daha sert sıktı ve bu biraz canını yaktı ve kadın inledi. Bir saniye sonra-

Bitti mi?

Onu itti, nefes almak için savaşırken yumruklarını sıktı ve açtı. "Bunu bir kez söyleyeceğim, sadece bir kez. Aramızda hiçbir şey olmayacak prenses. Eğer bir daha böyle bir şey denersen, canavarların bile korktuğu bir yanımı göreceksin."

Dizleri titriyor, bükülmekle tehdit ediyordu. "Peki. Nasıl istersen öyle olsun." Şimdilik. Vazgeçecek biri değildi, gülümsedi.

Bir sirenin gülümsemesini umdu ve o izlerken elbisesini çıkardı. "Ben başımın çaresine bakarım."

Burun delikleri alevlendi ve bir kez daha tökezleyerek ondan uzaklaştı. Ama bakışları... bakışları ona kilitli kaldı, ısıtıyordu... onu her seferinde lezzetli bir ısırıkla yiyordu. "Suya gir," dedi. "Şimdi."

"Neden? Beni itici mi buluyorsun?" Yavaşça döndü ve çalımlarla pınara doğru yürüdü. Ama suya girmedi. Bir ayağını kayalara dayadı ve ona baktı, kendisinde çekici bulduğu bir şeyler olması için dua ediyordu. Bir elini yanında gezdirerek, "Yoksa beni karşı konulmaz mı buluyorsun?" dedi.

* * *

Keeley'nin suyun altına dalması sonsuza dek sürdüğü için Torin en temel savaşçı içgüdüleriyle savaşmak zorunda kaldı. Dokunmak. Almak. Sahip ol. Sonra da gitmesine asla izin verme.

Onun olacaktı, sadece onun.

Kadın o kadar muhteşemdi ki ona her baktığında içi paramparça oluyordu. Ama cazibesi görünüşünden daha derindi. Açık ve dürüsttü, bu çok nadir görülen bir şeydi. Aynı zamanda korkusuzdu, odadaki dev şeytandan -kız arkadaşların seni fiziksel ihtiyaçlarını karşılayamadığın için mi terk etti- hava durumunu tartışır gibi rahatça bahseden ilk potansiyel sevgiliydi.

Diğer herkes bu konunun etrafından dolanırdı. Gerçek onu bir şekilde kıracaktı, zaten kırılmış olduğunu hiç fark etmemişti. Ama bu kız... onun için asla yeterli olamayacağını anlamıyor gibiydi. Çok yakında ona verebileceğinden daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Kahretsin, neden anlamadı? Elleri hâlâ onun için kaşınıyordu. O göğüsler... bacaklarının arasındaki kobalt rengi tutam... onunla oynayabilirdi... parmaklarını güzelce ve derinlemesine sokabilirdi. Onun için çok agresif olmayacaktı, bir daha olmazdı. O yapmazdı

Onu çok sıkmak ya da çok güçlü bir şekilde itmek. Kendine izin vermezdi. Yaptığı şey hoşuna gidecekti.

Ya da değil.

Hayal kırıklığı onun uzmanlık alanıydı. Az önce kanıtladığı gibi.

Keeley kaynağın kenarına eğildi ve sırt çantasını karıştırdı. Enfes göğüslerinin uçları su çizgisinin üzerinden yukarı bakıyordu, meme uçları olgunlaşmış küçük yaban mersinleri gibiydi.

Ahbap. Başka tarafa bak.

Bir kalıp sabun çıkardı ve onu bir ödül gibi havaya kaldırarak baştan çıkarıcı bir şekilde sırttı. Ama sonra onunla ilgili her şey baştan çıkarıcıydı ve adamın akıl sağlığından parçalar çalıyordu.

"Temizliğin kraliçesi olmak üzereyim, ne ne," diye şarkı söyledi. Sonra sesi boğuk bir şekilde alçalıp bakışlarını onun üzerinde gezdirerek ekledi: "Ama kesinlikle yeniden kirlenmeye ikna edilebilirim."

Çok fazla arzudan ölen bir adam olmuş muydu, yoksa Torin ilk mi olacaktı?

Ondan ne istiyordu? Hades

onu nasıl memnun etmişti?

Aptalca bir soru. Torin'in nefret ettiği bir soru. Adam öldürülmesi gerekenler listesinin en başındaydı. Birinci düşman.

Mesafeye ihtiyacım var. Şimdi! "Bize biraz yemek avlayıp döneceğim." Keeley sarsıldı, "Ama-" dedi.

"Beni özlediğin için şikayet mi edeceksin prenses?" Ses tonuna tam da doğru miktarda alaycı bir hava katmıştı. Onu kızdırmak. "Ne kadar tatlı."

Gözleri küçük yarıklar halinde kısıldı. "Eğer ben bir prenses isem, sen de Beyaz Atlı Prens'sin. Bu yüzden devam et ve bütün

İhtiyacın olan zaman, Yakışıklı. Şu anda tek başıma daha çok eğleneceğime eminim."

Direkt vuruş.

Gitmek için döndü.

"Torin," diye seslendi, seks-me sesi artık hiçbir şeyi ele vermiyordu.

"Ne?" diye tersledi.

"Yakında yağmur yağacak. İnanın bana, bu gerçekleşmeden önce diyardan çoktan gitmiş olmak istiyoruz."

"Neden?"

"Boğulmayı sever misin?" "Kimse sever mi?"

"İşte bu yüzden."

Küçük bir yağışın boğulmayla ne ilgisi var? "Döndüğümde geri geleceğim." Sanki ayakları yanıyormuş gibi havalandı. Geri kalanı kesinlikle yanıyordu.

Bunu ona neden yapıyordu? Her şey yolundaymış gibi davranıyordu.

Affedildi mi? Sanki onun iyiliğini umursuyormuş gibi...

Onu yatağına almazsa ölür müydü? Ya da yerde. Ya da küvette.

Cezalandırma mı? Belki de. Ama o öyle düşünmüyordu. Banyoya girmeden önce ona bakışı... sanki onun içine girdiğini hissediyormuş gibi...

Ereksiyonu serbest kalmadan önce pantolonunu yeniden ayarlamak zorunda kaldı.

Ondan gerçekten etkilenmiş miydi? Arkadaşı, Çapkınlığın Bekçisi Paris gibi karşı konulmaz ya da Yenilginin Bekçisi Strider gibi kararlı değildi ama tamam, evet, savaşçıyı fena halde etkiliyordu. Onu ele geçirdiğinden beri pek çok kadın onun mal ve hizmetlerinden biraz olsun faydalanmaya çalışmıştı.

Ama Keeley'e karşı tehlike sınırını bile aşamıyorum. Eldivenli dokunuşlar burada... orada. Hata yaparsam sonuçlarına katlanamam.

Bir saatten fazla bir süre ormanda sinsice dolaştı. Sonunda bir şeyin izini bulduk. Kökenleri belirsiz bir grup dört bacaklı yaratık. Onları takip etti Avını görene kadar toynak ve pençe izlerinin kombinasyonu. Devasa geyik-şeyler, az önce akşam yemeği büfesinin ana yemeği haline geldiklerinden habersiz, ondan uzağa bakıyorlardı.

Kamptan tabancası ya da tüfeği olmadan ayrıldığını fark etti. Hançerini kullanmak zorunda kalacaktı. İyi. Her neyse.

A

Savaş ona iyi gelebilirdi. Ağaçlardan birine tırmandı, saldırı için pozisyon aldı ve ıslık çaldı.

Tüm yaratıklar kaskatı kesildi. En büyüğü dönüp suçluyu aramak için sıçradı ve işte o zaman Torin gerçeği anladı. Karşısında herhangi bir geyik yoktu; tamamen başka bir şeyle karşı karşıyaydı. Bir aslan, iblis, goril ve bal porsuğunun karışımı umurunda değildi.

Torin sessizleşti. Belki fark edilmekten kaçabilirim.

Tabii ki, o zaman yaratık başını kaldırdı ve onun bakışlarıyla karşılaştı. Dünya dışı yeşile karşı neon kırmızısı.

Çok geç.

İşte hiçbir şey olmuyor, diye düşündü ve atladı.

* * *

Keeley yaklaşan ziyaretçiyi fark etti. Sonunda Hades'in köleleri mi?

Öfkeli mırıltılar ziyaretçinin tam olarak kim olduğunu bilmesini sağladı ve bu bir iblis sürüsü değildi. Belki biraz fazla

heyecanla onun veda sözlerini düşünerek ayağa kalktı ve bulduğu atleti ve kamuflaj pantolonunu düzeltti sırt çantasının içinde, Torin'le yüzleşmeye hazır.

Yeşilliklerden oluşan bir duvarı aştı ve onu gördü. O da Aniden durdu, bakışları onun üzerinde gezindi, daraldı ve sıcaklıkla patladı.

Övgünün başlamasını bekledi.

"Ben yokken bir fırtına çıktı," dedi.

Tamam. Umduğu gibi bir açılış değildi ama tamamen bir kayıp da değildi. "Evet." Hayatta olduğu sürece her konuşmayı istediği yöne çekmeyi öğrenmişti. "Yağmur çiçeklerin açmasına neden oldu, tıpkı-"

"Her ne kadar uzun sürmemiş olsa da," diye araya girdi.

"Doğru." Çünkü bu alemden değil, kendisinden kaynaklanıyordu. "Banyomun neden olduğu gibi-"

"Sen boğulmadın."

Argh! "Hayır." Bir elini böğründe gezdirdi ve adam tekrar sözünü kesmeden "Ben çiçek açmaya" diye atıldı.

"Sence de öyle değil mi?"

Ona ikinci kez baktı ve omuz silkti. "Sanırım."

Tahmin mi etti?

Hayal kırıklığına uğradım.

Ona hakaret etmesi gerektiğini düşünerek bir kez daha baktı. Aynı şekilde. Ama adamın yüz hatlarını karartan çatık kaşlarına takıldı ve sadece onu sakinleştirmek istediğini fark etti. "İyi misin?" diye sordu. Boynunun ve kollarının her yerinde çizikler vardı ve elinde sürüklediği Nefilim'in bacağı duruyordu.

"Ben iyiyim. Al sana yemek," dedi ve yarattığı kadının yaktığı ateşe attı. "Hastalanma konusunda endişelenmene gerek yok çünkü ona dokundum. Hastalık onunla birlikte öldü."

"Biraz geriye git. Endişelenmene gerek yok... benim gibi mi?"

Vurgu yapmak için göğsünü yumrukladı. "Endişelenmeme gerek yok mu?"

"Evet, sen. Sen pişir. Biz yiyeceğiz."

Hades ve onun zehri yüzünden, o sadece buldu.

"Bu arada," diye ekledi Torin, "yılanmam gerekiyor."

Yılanmak mı? "Hayır!" diye bağırdı. "Pınara yaklaşma." Henüz değil. Bu, aralarındaki merhaba-nasılsın havasını yok ederdi.

Kaşlarını çattı ve inatçı, dik kafalı bir savaşçı olduğunu kanıtlarcasına pınara doğru yürüdü. "Ciddi misin?" diye bağırdı.

"Peki." Bir ayağından diğerine kaydı. "Serbest bıraktığın mahkûmlardan ikisi geldi ve son derece vasat bir ev sahibesi olmama rağmen, beni tahliye etmeyi düşündüler - beni mahvetmeyi bitirdikten sonra." Fırtınanın sebebi. "Beni karşı konulmaz buldular," diye homurdandı.

Kamp alanını taradı ve bir insanın algısını değiştirme yeteneğine sahip olmayı diledi. Bir kan karmaşası ve bağırsaklar etrafını sardı. Neyse ki kaynağın bir çeşit filtreleme sistemi vardı ve artık tıknaz değildi.

"Sana dokunmadan önce onları öldürdün mü?" diye sordu.

"Ben yenilmez Kızıl Kraliçe'yim. Ne düşünüyorsunuz?"
Ona yaklaştıklarında gözlerindeki korkunç bakış,
Ağızlarından çıkan iğrenç sözlerle birleştğinde, onu geri
dönüşü olmayan bir noktaya kadar kızdırmıştı.

"Güzel." Torin eğilerek eldivenli parmaklarının arasına
ince bağırsak parçası gibi görünen bir şey sıkıştırdı. O da
O şeyi en uzaktaki ağaçların arasına fırlattı. "Sanırım hak
ettiklerini buldular."

Onun gücünden korkmuyordu, ondan kaçmıyordu - ama
ne zaman kaçmıştı ki?

Onu her zamankinden daha çok istiyorum.

"Şimdi," dedi dikkatini dağıtmak için. "Akşam yemeği
hakkında. Size çoktan bir ziyafet hazırladım. Üzgünüm
ama burada
kavrulmuş bağırsaklar."

Bir erkeğin kalbine giden yolun midesinden geçtiğini
duymuştu. Bu tuhaf bir sözdü, çünkü birçok erkeğin
gövdesini yumruklamıştı ve bir kalbe giden yolun dördüncü
ve beşinci kaburgalardan geçtiğini biliyordu, ama sözün
ruhunu anlıyordu. Torin'in ona karşı duygularını
yumuşatabilirse, belki daha fazlasını yapabilirdi.
Onu zevk alması için kolayca ayartabilirdi.

Ne de olsa bana borçlu. Onu üzmemiş miydi? Onu mutlu
etmek zorunda değil miydi? Defterini tamamen
temizlemenin tek yolu.

"Hayatınızın en iyi yemek deneyimini yaşamak üzere
olduğunuzu söylersem abartmış olmam." Torin'e yaklaşarak,
şekerlemelerle dolu taş bir tabak uzattı. "Bir şey değil."

Teklifine bakarken yüzünü buruşturdu. "Twigs.
Yapraklar. Mantarlar. Böcekler mi? Pas."

"Bunu evet olarak kabul ediyorum, lütfen ve
teşekkür ederim." "Hayır olarak kabul et."

"Yumuşak bir hayır mı? Belki
gibi mi?" "Sert bir hayır.
Kesinlikle hayır gibi."

"Yani... Birazını sonraya mı
saklamalıyım?" "Birazını hiçbir
zaman için sakla."

"Ama..." Seni aradım. "Boş ver." Üzüntüsünü gizlemek için omuz silkti ve ağzına bir mantar attı. "Senin kaybın."

"Benim zaferim."

"Birileri belli ki tartışma havasında," dedi. "Ne diyebilirim ki? İçimdeki kötülüğü ortaya çıkarıyorsun."

Üzerlerine aniden hafif bir sis çökmeye başladı. "Sen Kendinle gurur duyuyor musun?" diye sordu usulca. "Önce kendimi sonra da seni öldürmeme beş saniye kaldı."

Torin etrafına bakındı ve içini çekti. "Tüm istatistiklerin yüzde elli birinin işe yaramaz olduğunu biliyor muydunuz?"

"Uh...hayır?"

"Evet ve insanların beşte yedisi kesirleri anlamıyor."

"Bu... kötü mü?"

Sis kesildi ve Torin, "O banyoyu yapacağım," dedi. Gömleğinin yakasından tutup çekti.

İtirazı daha dudaklarından çıkmadan öldü. Başka tarafa bakmanın imkânsız olduğu kanıtlandı. Uyuşturucu sıcaklığı zihninde dönüp duruyor, başını döndürdükten sonra geri kalanını da etkisi altına alıyordu.

Ellerini pantolonunun beline koyarak hareketsiz kaldı. Kadının bakışlarıyla karşılaştı ve kaşlarını kaldırdı. "Arkanı dön."

"Neden? Utangaç mısın?"

"Belki de açlıktan ölmek üzere olan bir kadını asla sahip olamayacağı şeylerle baştan çıkarmaya gerek olmadığını düşünüyorum."

Direnişinin acı bir hatırlatıcısı, onun cesaretini kırmak içindi. Başarılı olduğunu düşünmesine izin verecekti. Şimdilik.

Her zafer, müthiş bir planla gelirdi. Bir tane yaratmasının zamanı gelmişti.

"Yemek yapma teklifini kabul etmeyeceğim," dedi ve arkasını dönerek.

Giysilerin hışırtısı kulaklarını tırmaladı. "Ben Bunu yapmanı tavsiye ederim. Açlıktan ölüyorum ve senin de bildiğin gibi

"Aç kaldığımda huysuzlaştığımı herhalde fark etmişsinizdir" diye ekledi karanlık bir ifadeyle.

"Gerçekten düşmüş bir meleğin yavrularıyla beslenmek istiyor musun?"

"Affedersiniz?"

Su sıçrayınca arkasına döndü. Adam omuzlarına kadar suya batmıştı. "Kaç yaşındasın sen?" Daha yaşlı bir ölümsüz, öldürdüğü canavarı tanıyabilirdi.

"Daha iyisini bilecek kadar yaşlıyım. Yeterince yaşlıyım ki sadece

"Bebeğim, hayat alarmini arasan iyi olur çünkü sana aşık oldum ve ayağa kalkamıyorum."

Tavlama cümlesi... tavlama cümlesi... bir açıklama bulana kadar beynini yokladı ve aydınlandı. "Benimki şöyle olurdu: Güller kırmızı, menekşeler mavi, eğer dediğimi yapmazsan seni öldürürüm."

Uzun bir süre gözlerini kırptırarak ona baktı, kahkaha atmaya ya da küfretmeye hazır görünüyordu.

"Ciddiyim," dedi. "Kaç yaşında?"

"En az üç bin diyeceğim ve öyle bırakacağım."

"Yani... temelde sen bir fetüssün." Neden onun da Ona söylemeye utandım.

Adam sadece sabun kalıbını eline aldığı anda, onu aklından uzaklaştırdı ve sonraki yarım saatini Nefilim'den kurtulmakla geçirdi, çürüyen cesedinin kokusunun arkadaşlarının dikkatini çekmesini istemiyordu. Ve onun arkadaşları vardı. Her zaman sürü halinde dolaşırlardı. Kötülük bir parazitti, hayatta kalmak için başkalarına bağımlıydı.

İç çekerek, dünyanın Küratörleri tam olarak böyle gördüğünü düşündü. Torin de onu böyle mi görüyordu?

Evet. Muhtemelen. Bağ hakkındaki tutumu.

Ona bağlanmak mümkündü. Her zaman mümkündü. Her zamankinden daha dikkatli olmak zorundaydı, özellikle de ilişkilerinin yeni yönüyle birlikte.

"Bu diyardan nasıl çıkacağız?" Torin sordu. "Bilmek istemez misin?" diye tersledi, Torin'e sinirlenmişti. Onu.

"Um, evet. Ben de bu yüzden sordum."

Sakin. Sakin. Şu an için yanlış bir şey yapmadı.

Ona bir kez daha bakmaya dayanamadı. Adam çoktan temiz bir pantolon giymişti ama pantolonu beline kadar sarkıyordu.

Belinde, kaşlarıyla eşleşen koyu renkli bir şekerleme izi vardı. Çok güzel.

"Çok basit," dedi. "Anahtarı bulup kapının kilidini açacağız."

"Ya zaten anahtarım varsa? Kapı nerede?"

Bir anahtar demişti. Anahtar değil. İlginç bir seçim. Oyunu neydi? "Alemin sınırında. Buradan yaklaşık üç gün uzaklıkta. Ya da seni oraya ışınlatabilirim. Bir saniye bile sürmez. Tek yapman gereken kükürt yaralarını kesip atmak."

Ona gülümsedi ve onu yeniden sinirlendirdi. "Teşekkürler ama yürümeyi tercih ederim."

Sanki önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkti. Bu arada, bu çok büyük bir meseleydi! "Birlikte geçirebileceğimiz daha fazla zaman, o zaman."

Bir gömlek giydi ve kuru bir sesle "Yaşasın ben" dedi.

Bir öfke parıltısı, bir gök gürültüsü patlaması. "Ne kadar şanslı olduğunuzun farkında olmadığınızı hissediyorum. Ne kadar ayrıcalıklı. İnsanlar savaş sırasında yanlarında kalmam için bana servet ödedi."

"Rakibiniz olmam dışında."

"Sanmıyorum, ama fikrimi tekrar değiştirmeye kesinlikle ikna olabilirim."

Cevap vermek için ağzını açtığı anda, onu bastırmak için birlikte çalıştığı üç mahkûm aniden kamp alanına saldırdı. İçgüdüsel olarak onları geri püskürtmek için büyük bir rüzgâr estirdi ama onlar da kendilerini güçlerini engellemek için kükürt izleri bırakmışlardı, çünkü hemen içinden geçip ona ve Torin'e yaklaşmışlardı. bir hançer aldı ve onu korumak için hazırlanarak önüne geçti.

Ona duyduğu öfkenin bir kısmı boşaldı.

Üçlü ona ulaşamadan, daha önce Torin'e yaptığı gibi yollarına yüzlerce dal fırlattı ama bu sefer ağaçları da ekledi. O kadar çoktu ki savaşçılar

yollarını bulmaya çalışıyorlardı. Ama denediler, gayretle, şiddetle, ona ulaşmaya sandığından daha kararlıydılar.

"Bunun nasıl bitmesini istersin?" diye sordu Torin'e.

"Önerilere açığım."

"Hadi kapıya doğru gidelim."

"Kamptan ayrıldığımda bile onları ağaçlarla uzak tutabilirim ama ölümsüzlerin çok geçmeden serbest kalıp bizi takip edecekleri kesin."

"Her şey istediğim gibi giderse, onlar bizi yakalamadan bir sonraki diyara varmış olacağız."

"Acele etmemiz gerekecek. Yara izleri-" "Kalıyor."

"Pekala." Ama sonunda seni yatağıma aldığımda, Yakışıklı, kabul etsen de etmesen de o yara izleri ilk gidecek şey olacak....

DOKUZUNCU BÖLÜM

SONRAKİ BİRKAÇ gün Torin'in hayatının en zor günleri oldu. Kelimenin tam anlamıyla.

Keeley arzuyla sarmalanmış bir ayartmaydı. Kendinden geçmiş ve memnuniyet içinde yuvarlanmıştı ve kadının sadece ona işkence etmek için tasarlandığına dair aklında hiçbir şüphe yoktu.

Yürüyüşü ve konuşması-yaşayan seks. Kokusu yenilebilirdi. Yaydığı şeyler-feromonlar ve çatlaklar, kesinlikle. Eşsiz gücü. Mizah anlayışı, biraz çarpık. Onunkiyle mükemmel bir uyum. Düşünme şekli. O güzel kafasının içinde neler olup bittiğinden hiç emin değildi ve bu gizem onun ilgisini çekiyordu. Söylediği şeyler bazen onu şaşırtıyor, bazen eğlendiriyor, hatta bazen kızdırıyor ama asla sıkıyordu.

Arkadaşına olan sadakati onunkini geçebilirdi. Yediği şeyden keyif aldığında çıkardığı küçük sesler, duyulabilir bir okşayıştı. Çok yemek yediğinden değil, bunu anlamıyordu ama ne zaman bu konuda soru sorsa onu susturuyordu.

İlk başta düşündüğü gibi biri değildi. Zalim değil, deli değil... gerçekten değil. Ona göre değildi. O...mükemmeldi.

Onu kendisinden bile koruma ihtiyacıyla yanıp tutuşuyordu. Etraflarındaki dünya tepki vermeye vakit bulamadan önce en kötü duygularını yatıştırmak için, ona ihtiyaç duyması ihtimaline karşı yanında olmak istiyordu. O fırtınalar kızıldığında. Üzüldüğünde kar. Mutlu olduğunda güneşin ışıltısı. Çok nadir bir olay.

Sanki kalbini avucunun içinde tutuyormuş ve onu istediği gibi yönlendiriyormuş gibi, kızın her bir duygusunu harekete geçirebilen tek kişi oydu. Ve işte bu, tam orada

Onu arzulamasının başka bir nedeni daha vardı. Çünkü onu etkilemişti ve bu hoşuna gidiyordu.

Diyarda gezinirlerken, hobilerine odaklanmaya çalıştı. Aklını eğlenmeye hiç hakkı olmayan arzulardan uzaklaştıracak herhangi bir şey. Bütün bir gnome setini oydu-satranç taşlarını şekillendirdi. Binlerce yaprağı çiçeklere dönüştürdü.

Keeley onları çaldı.

Onda sevdiği başka bir şey daha vardı. İstedğini alıyordu.

"Yağmur yağıyor," dedi arkasından.

"Fark ettim." Şiddetli fırtınanın onun duygularıyla hiçbir ilgisi yoktu. Dün sabah başlamıştı ve bir kez bile dinmemişti. Su birikintileri -gerçekte göller- şimdi ayak bileklerine kadar ulaşıyordu.

Ancak sürekli soğuk duş almak bile durumuna yardımcı olamadı. Ağrıyordu. Arzuluyordu. Ve ellerini Keeley'ye sürmeden bırakın bir dakikayı, bir saat daha geçirebileceğinden emin değildi. Eldiven giyiyor, teninin onunkine değmesine izin vermiyordu. Göğüslerini hafifçe avuçlayacak ve

Bacaklarının arasında hafifçe oynayın ve bu yeterli olacaktır.

Yeterli olması gerekirdi. Ama olmazdı, değil mi?

Kalın bir yeşillik duvarını gereğinden fazla güç kullanarak yarıp bir yol açarken kürek kemiklerinin arasından buzlu su damlıyordu. Kızın yine gecikmediğinden emin olmak için omzunun üzerinden baktı.

Tırnak etlerini kontrol etmek için durmuştu, yine.

Sinirlenmesi gerekirdi. İyi bir havluya ihtiyacı vardı, maniküre değil. Sadece kendi başına gitmediğine sevinmişti. Korkunç Üçlü kükürtle yaralanmış ve serbestken, onu koruyacak güçlü, iri yarı bir savaşçıya ihtiyacı vardı.

Bu bir bahaneydi. Bunu o da biliyordu. Keeley kendini herkese karşı savunabileceğini fazlasıyla kanıtlamıştı. Ama işin acı gerçeği şuydu.

Aslında kendine bakardı. İstenmedikçe yemek yemezdi. Sadece hasta olduğunda uyurdu. Sık sık Kendi kafasının içinde kayboldu, dünyanın geri kalanı unutuldu.

O anlarda ne düşünüyordu? Hades'i mi?

Taşaklarını koparıp boğazına tıkmak istiyorum.

"Keeley," diye tersledi Torin. "Yürü."

Onun yanından geçerken dudaklarını büzdü. "Çok mu huysuzsun?"

Lanet olsun. Kalçalarının sallanışı. Dili dışarıda mıydı?

Bir erkek olmalı, aşık bir köpek yavrusu değil.

Daha önce hiç böyle davranmamıştı ve şimdi bunu yapmasının tek bir nedeni olabileceğine karar verdi.

Dişlerini sıkarak, "Benimle bağ kurdun mu?" diye sordu.

Omzunun üzerinden sinirli bir bakış fırlattı, yanaklarından yaş gibi sular süzülüyordu. "Gezegendeki en zeki insanlardan biri olarak memnuniyetle hayır diyebilirim."

"Güzel," diye yanıtladı liderliği ele geçirirken. Bu değildi hayal kırıklığı yaşıyordu.

Kar taneleri yağmaya başladı, yağmura karışarak etrafında süzölmeye başladı.

Onun duygularını incittiğini fark etti.

Harika! Her şeyin üstüne bir de suçluluk duygusuyla baş etmek zorunda kaldı.

İkisinin de dikkatini dağıtma zamanı. "Orman yaratıklarının bizden uzak durduğunu fark ettiniz mi?"

"Açıkça görülüyor ki başarılarımın haberi yayıldı."

Olabilecek en iyi açıklama. "İnsanları öldüren insanları neden öldürdüğümüzü merak ettiklerini mi sanıyorsunuz?"

"Muhtemelen hayır. Demek istediğim, eğer buradaki yaratıkların sadece yarım beyinleri varsa, aslında yeteneklidirler."

Adam homurdandı, sonra kadın kıkırdadı ve ardından ikisi de kahkahalarla gülmeye başladı. Kar durmuştu, bu da onun niyetlendiği şeyi yaptı.

Yeni bir yeşillik duvarını parçalara ayırdı, ağaç dalları ona doğru uzanıyor, yırtıcı yapraklar kopuyordu. "Sonra

sen."

"Benim kahraman-kötü adamım," dedi Keeley, onun yanından geçerken. "Annen günün yarısında böyle bir beyefendi olduğunu biliyor mu? zaman?"

Göğsünde bir sızı. "Benim bir annem yok."

"Ne?" Ona doğru döndü. Gözlerinde acıma yoktu, sadece merak vardı. "Sen de mi hiç geceleri üstünü örten biri olmadı?"

Ya da? "Ben bu dünyaya tamamen şekillenmiş olarak geldim. Ya sen?" "Eski moda bir şekilde, gerçi ben Duygusuz annem ve açgözlü babam oynuyor"

Duygusuz ve açgözlü. Bu düşünceden hoşlanmıyordu. Küçük Kee Kee böyle şeylere maruz kaldı. Şeker Perisi şımartılmalıydı.

Yanağına yapışan ıslak saçları düzeltmek için uzandı ama elini yumruk yapıp kolunu bıraktı. Unutamıyorum. Bir an için bile. Ama kendini tutması gittikçe zorlaşıyordu.

"Sana karşı acımasızlar mıydı?" diye sordu, onun etrafından dolaşıp önden giderek.

"En iyi zamanlarda, evet." Adımlarını hızlandırarak onun yanına geldi. "En kötü zamanlarda bana hiç aldırış etmediler. Muhtemelen bu yüzden mümkün olduğunca çok 'en iyi' zaman olmasını sağladım."

Kalbimi kırıyor. Görmezden gelinmektense cezalandırılmayı tercih edecek kadar ihmal edilmiş bir kız çocuğu. "Özür dilerim."

Sahte bir omuz silkme hareketiyle, "Geçmiş beni olduğum kişi olarak şekillendirdi. Bundan nasıl pişman olabilirim?"

Acımak için değil. Anladım. Ama onun hakkında daha çok şey bilmek istiyordu. Onun hakkında her şeyi bilmek istiyordu.

Çünkü... itiraf etmemeliyim... kendime engel olamıyorum... ondan tamamen hoşlanıyordu. Aptalca, aptalca ama işte oradaydı. Kadının görünüşünden hoşlandığına şüphe yoktu; sürekli ereksiyon halinde olması bunun kanıtıydı. Ama daha da önemlisi, ondan hoşlanıyordu. Kim olduğunu, hatta ne olduğunu.

Bir ilişki hiç bu kadar lanetli olmamıştı.

"Küratörlerin insanlardan önce yaratıldığını duymuştum," dedi. "Doğru mu yanlış mı?"

"Doğru. Dünya bizimdi. Ama bildiğiniz gibi, düşmüş melekler En Yüce Olan'a meydan okudular, kaybettiler ve buraya geldiler. Onlara bağlanan Küratörler ışıklarını kaybetti ve çok geçmeden dünyanın büyük bir kısmı enfekte oldu."

Çoğunu demişti. "Hepsi değil mi?"

"İnsanların yaratıldığı, duvarlarla çevrili bir bölüm, bir bahçe vardı. Ancak düşmüş meleklerin lideri daha sonra oraya da girmenin bir yolunu buldu."

Lucifer mi? "Bu ışıklar," dedi. "Onlardan bahsedildiğini duydum ama anladığımdan emin değilim."

"Imagine Küratörleri birer ampuldür. Kelimenin tam anlamıyla parlıyoruz. Bu, içimizde taşıdığımız vicdanın dışa vuran bir işaretidir."

"Peki ışık olmadan?"

"Mutlak karanlık. Vicdan yok."

"Bunca yüzyıldır ışığını nasıl korudun?" "Kaybetmediğimi sana düşündüren ne? Demek istediğim, sen göremiyorum. Bedenimin içinde saklı."

"Ben de öyle düşünmüştüm. İlk başta. Şimdi mi?" En basit açıklama? "Hâlâ hayattayım."

Dakikalar geçmesine rağmen ondan bir yanıt gelmedi. "Gerçek şu ki," dedi sonunda, "neredeyse kaybediyordum. Bir süre için acı en iyi arkadaşımды ve boğucu karanlık içimi kapladı. Sonra Mari ortaya çıktı ve onu kovaladı. Yeniden nefes alabildim, net düşünebildim ve fark ettim ki sadece onunla tanışmak için binlerce hapse katlandım."

Ve onu götürdüm.

Bununla başa çıkabileceğini düşünüyordu. Ama birinin tek neşe kaynağını yok ettikten sonra insan bunu gerçekten kabullenebilir miydi?

"Bu kapı bizi nereye götürecektir?" diye mırıldandı. "Bir sonraki diyara."

"Hangisi?"

"Buradan farklı bir yer."

Tam bir bilgi kaynağı. "Eve gitmek istiyorum."

"Sorun değil." Masum bir ifadeyle ona göz kırptı. "Yara izlerini kesersen sana orayı gösteririm."

Baştan  ıkarılmıştı. Bir kilo et almak artık onun hedefi gibi görünüyordu. Ama eğer ona sırtını dönerse, yara izleri ona karşı tek silahı olacaktı. Bir savaşçı asla silahlarını teslim etmez.

"Yara izlerini kesmeden eve gitmek istiyorum."

Nefesini dışarı verdi. "O zaman hem iyi hem de kötü haberlerim var."

"İyi haberlerle başlayın."

"Kötü haber," dedi kadın ve adam gözlerini devirdi. "İşıldamak diyarlar arasında geçiş yapmanın tek yolu. Bir de portal açmak. Ama seni flaşlayamam ve gerekli aletler olmadan bir portal a amam. Bu da evine ulaşana kadar diyardan diyara seyahat etmemiz gerekeceği anlamına geliyor ve bu yıllar sürebilir." Onun önünde yürüdü ve elini uzatarak onu durdurdu. "Ama iyi haber şu ki, sonunda kapıya ulaştı."

Hayatta olmaz. Bir uçurumun kenarında duruyorlardı, önlerinde kilometrelerce uzanan bir hiçlik denizi vardı.

"Dur tahmin edeyim," dedi kuru bir sesle. "Atlamamız gerekiyor ve ilk benim atlamamı istiyorsun."

Gözlerini devirdi. "İnsanlar hakkında hep en kötüsünü düşünmek bir hastalıktır, bilirsin. İblisin sayesinde mi?"

"Benim sayemde."

"Sanırım seni iyileştirmek için benden daha iyi biri gerekecek."

" ok iyisin."

Lütfen. "Dalkavukluk yalanın başka bir şeklidir ve karnınıza bir ha er saplanmasına neden olur." Ne kadar güzel değil mi?

"Kötü bir insan beni uyarmazdı. Kötü bir insan basitçe vururdu."

Belli ki gülümsemeye karşı koyarak döndü ve elini uzattı. Parmaklarının ucundan çıkan elektrik  atırtıları havada asılı kaldı, genişledi, uzadı ve

Atmosferdeki çatlaklar, her biri canlı bir renk dizisiyle titreşiyor.

Tek bir parlak ışık patlaması renklerin arasından bir mermi gibi geçerek genişlemelerine neden oldu... sonra tekrar içeri çekilerek-

Bir kapı!

Kenarlarındaki siyah hiçliği ve ona eşlik eden yağmuru hâlâ görebiliyorken, kapının ortasında yeni bir dünya görebiliyordu. Yağmursuz bir dünya.

Keeley kapıyı işaret ederek, "Anahtarınız," dedi.

All-key'i başka birinin önünde kullanma fikri hoşuna gitmese de, ona sahip olmak için Cronus'u öldürmeye çalışan insanların sayısını düşününce, ilerledi.

Topuzu olmadığını gördü ve başka ne yapacağını bilmiyordu. avucunu kapının ortasına dayadı. Bu

Dokunulduğunda katı... ilk başta. Kısa süre sonra elinin altındaki tahıl parıldamaya başladı, dalgalar yukarıdan aşağıya doğru dalgalanıyordu. Sonra, bu kadar kolay bir şekilde, blok yok oldu ve onunla bir sonraki âlem arasında sadece hava vardı.

"Demek Her Şeyin Anahtarı sende," dedi. "Cronus'tan ölmeden hemen önce alındığını tahmin ediyorum. Hapishaneden kaçabilmene şaşmamalı."

Yorum yok. Her zaman Mari'ye yol açacak bir konuşmayı teşvik etmek için bir neden yok. "Sırada ne var?"

"Bu biraz çılgınca görünebilir, ama... yürüyün."

Ukala. Kuru toprağa girdi ve neredeyse rahatlayarak uludu.

Keeley topuklarına yakın kaldı. Rahat edemeyeceği kadar yakın.

Etrafına baktı, başka bir orman gördü, bu bir kâbustan fırlamış gibiydi. Ağaçlar gövdelerinden uçlarına kadar simsiyahtı ve dallarında yılan gibi kıvrılan sarmaşıklar vardı. Her tarafta küçük ateş çukurları yanıyordu. Dumanlar yükseliyor, havayı kalınlaştırıyordu.

"Kayıp ve Buluntu Diyarı'na hoş geldiniz," dedi Keeley, kollarını harap manzarayı kapsayacak şekilde uzatarak.

Hareket ettikçe değişti. Safir saçları koyu, zengin bir kızıla dönüştü, birkaç kalın çikolata buklesi baştan sona örüldü. Buz gibi cildi şeftali ve krem rengine büründü, Ve gözleri... tatlı bir kehribar altınına dönüştüler.

Onu daha önce de güzel bulmuştu. Ama bu...

Nefes kesici.

"Az önce sana ne oldu böyle?" diye sordu öfkeli bir şekilde. şimdi ona nasıl karşı koyabilirdi ki?

Kız bembeyaz kesilmişti ve adamın ona bir kez daha şu onura sahip olduğunu söylemesi için havanın değişmesine gerek yoktu

onun duygularını incitmek.

"Burada sonbahar olmalı," dedi

soğukkanlılıkla. Adam iç çekti.

"Kaba davrandığım için özür dilerim."

Gülümsedi ve ilerlemeye başladı. "Haydi. Karınca yuvasının hemen üzerinde bir kulübe var."

Kızın kızıl saçlarının uçları beline kadar uzanıp kıvrılıyordu ve adam kızın saçlarının karnını gıdıklayıp gıdıklamayacağını merak ediyordu.

Üstüne binip sert ve hızlı bir şekilde ona bindi ve-

Torin inledi.

Hastalık protesto etti. Yüksek sesle.

Kapa çeneni! Torin, iblisin kızıdan kaçmak istemesini ve fırsatını bulduğunda ona hastalık bulaştırmakta tereddüt etmemesini hâlâ tuhaf buluyordu. Belki de o kadar tuhaf değildi. Köşeye sıkışmış kuduz bir köpek gibi, Hastalık saldırmıştı.

Kuduz köpeklerin uyutulması gerekir.

Hoş bir düşünce. "Eğer burası bir karınca yuvasıysa," diye mırıldandı Torin, "karıncaları görmek istemiyorum."

"Akıllıca."

Birkaç dakikalık sessizlikten sonra, "Renkleri nasıl böyle değiştirdin? Bana hiç anlatmadın."

"Aslında ben yaptım. Değişim doğal olarak gerçekteşiyor. Ben etrafımdaki mevsimim."

Tamam. Bu mantıklı. İlkbahar ve yaz aylarında nasıl görüneceğini merak etti - ve sertleşmiş.

Bir sarmaşık uzandı, sanki onun yanında duruyormuş gibi onu kokluyor, saldırmaya hazırlanıyordu. Torin ona doğru uzandı. Keeley başını çevirmeden, o temas edemedi sarmaşığı yakaladı. Asma kuruyup kül olurken tiz bir çığlık yankılandı.

"Etkileyici," dedi. "Belli ki."

Gülümseme. Bu sadece onu cesaretlendirir. "Bir keresinde yaşımlı sormuştun. Şimdi sıra sende. Kaç yaşındasın?"

"Senden çok daha yaşlıyım. Utanç verici bir şekilde yaşılanıyorum.

zamanın başlangıcından beri. Bu da benim senden çok daha bilge olduğum anlamına geliyor. Senin küçük zihninin anlamaya bile başlayamayacağı şeyler biliyorum."

Muhtemelen doğru. "Daha çıplak bile görmediğin beynimin güzelliğine hakaret mi ediyorsun? Kötü bir davranış, prenses. Kötü biçim."

Sertleşti, sonra içini çekti. "Doğru söylüyorsun. Özür dilerim."

Küçük dinamit çubuğu öfkesini kontrol etmekte daha iyi hale gelmişti. Önceden, söylediği söz onu kraliçelerin asla yanılmayacağına dair bir tirada sürüklerdi.

Aklına bir düşünce geldi. Ne kadar zeki olursa olsun, ne kadar çok şey biliyor gibi görünürse görünsün ve ne kadar uzun zamandır buralarda olursa olsun, Cameo ve Viola'yı bulabilirdi... ve Pandora'nın kutusunu.

Çok uzun zamandır arıyordum. Neredeyse vazgeçiyordum. Ama bu kadına böylesine kritik görevler için güvenebilir miydi? Aslında...evet. Eğer bir şeyi yapacağını söylediyse, yapardı.

Onur duygusu daha azına izin vermezdi.

Savaşta hiçbir zaman gerçek bir onuru olmamıştı. Her zaman kirli savaştı. Pis, hatta. Bir hedefi arkadan vurmaktan hiç çekinmedi. Tekmelemekten çekinmezdi.

Birisi düşmüşken.

Onunla birlikte her şey tersine dönmüş ve ters yüz olmuştu.

Dağın tepesine vardığında, ilk kez "kulübe "ye baktı.

tüm futbol takımı ve saha. Bacadan dumanlar yükseliyor ve kızarmış lezzetli bir şeyin kokusu geliyordu.

havayı kokluyor, ağzını sulandırıyor. Torin dallar, yapraklar ve mantarlarla besleniyordu -böcekler asla menüde yer almazdı- ve bu artık yeterli değildi.

İçeride bir dost mu yoksa düşman mı bekliyordu? "Sahibini tanıyor musun?" "Muhtemelen tanımıyorum."

"Muhtemelen mi? Bilmiyor musun?"

"Savaşçı, zihnim bir mantar pano gibi. Üzerine tutturulmuş milyonlarca anım var. Resimler, konuşmalar, planlar, savaşlar, umutlar, hayaller, acılar, üzüntüler ve bazen bilgiler kayboluyor. Bazen çok fazla oluyor ve bazı yılları Zaman Aşımı kutusunda saklamak zorunda kalıyorum."

Ne kadar sevimli.

Cehenneme kadar yolun var. "Her neyse. Bırak ben halledeyim," dedi ve ilerledi.

"Bunun akıllıca olduğuna emin misin? Bu diyar devlerle dolu."

"Güçlü yönler? Zayıf yönleri?"

"Evet. Onlara sahipler."

Gözlerini devirdi. "Neymiş onlar?"

"Az önce söyledim ya. Devler."

"Küçük ikilimiz arasında zeki olan sen misin? Prenses, ben devlerin güçlü ve zayıf yönlerini kastetmiştim."

"Bunu daha açık bir şekilde ifade etmeliydiniz. Ama yapmadınız, bu yüzden hata sizin. Her neyse. Güçleri elbette boyutlarında. Zayıflıkları ise eklemlerinde. O kadar çok ağırlık taşıyorlar ki eklemleri hızla bozuluyor."

Pekala o zaman. Kapıyı çaldı. Hançerini sıkıca kavradı, devin dizlerine saldırmaya hazırды.

Silahlarını kullanması ve yakınlarda bulunan herhangi birinin dikkatini çekmesi için hiçbir neden yoktu.

Çekiş sesleri. Kapı açılırken çığlık atan menteşeler. Torin yukarı, yukarı, yukarı bakmak zorunda kaldı. Mack kamyonu gibi bir adam

önünde duruyordu; diğer devler için bir dev.

"Notu almamış olmalısın, insan. Eğleniyorum yemeğimi avlamak." Mack Truck'ın sesi gök gürültüsü gibi gürledi. "Yemeklerimin kapımın önüne gelmesinden hoşlanmıyorum. İşin tüm eğlencesini kaçırıyor."

"Arkadaşımı bilmem," dedi Keeley, saçının bir tutamıyla oynayarak, "ama o kadar tatlıyım ki harika bir tatlı olacağıma eminim."

Mack Truck ona baktı ve korkmuş küçük bir kız gibi ciyakladı. "Sen!"

"Seni tanıdığını söyleyebilirim," diye mırıldandı Torin.

"Muhtemelen Time Out kutusunun kurbanı," diye izin verdi.

"Senin için casusluk yapmayı reddettim, sen de böbreklerimden birini söküp bana yedirdin," dedi Mack Truck gevrek dişlerinin arasından.

"Ve eminim hoşuna gitmiştir. Bugüne gelince, ben buradayım-" "Tıpkı söz verdiğin gibi diğerini de bana yedir," diye ağzından kaçırdı. "Biliyorum!" Onun cevabını beklemedi, ama hızla

dışarı çıktı ve koştu.

Sadece koştu.

Torin burun kemiğini sıktı. "İçimden bir ses bunun seninle sık sık karşılaşacağımızı söylüyor."

"Teşekkür ederim."

"Evet, çünkü bunu tamamen bir iltifat olarak söyledim. Ben başka yolcu olup olmadığını kontrol ederken burada bekleyin."

"Burada mı bekleyeyim? Öcünün saklandığı yaratığın ben olduğumu biliyorsun, değil mi?"

"Ve öcünün bir pislik olduğunu biliyorsun, değil mi?" Herif kapı zillerini çalmayı ve çalılıklarda saklanmayı severdi.

"Doğru. Ama yine de."

Ah, bu kız. "Korkunç bir kadın olduğunu biliyorum ama senin özel yeteneklerin son çare olacak." Eğer savaşmak zorunda kalırsa, evi ve içindeki her şeyi yok edecekti ve o üç şeyi dört gözle bekliyordu: iyi bir yemek, yumuşak bir yatak ve fantezilerinde istekli bir kadın. "Mütevazı hizmetkârınız mıyım ve her türlü konforunuzu sağlıyormuşum

gibi davranın."

"Ha! Sanki İmkânsız Nihayet Mümkündür Âlemine girmişiz gibi."

Dostum. O kadar da kötü değildi.

Torin devasa oturma odasını, daha da devasa mutfağı ve bu yatak odasıyla dalga mı geçiyorsun?

Hayvan kafaları duvarlara asılmıştı, boncuk gibi gözleri her hareketini inceliyordu. Çoğu daha önce hiç görmediği ve bir daha asla görmek istemeyeceği yaratıklardı. En azından hiçbir

yaşayan biri gölgelerde bekledi.

Fuayeye geri döndüğünde, Keeley'nin eve girmekle kalmayıp, sırt çantasını ayaklarının dibine koyarak mutfağa yerleştiğini fark etti.

"Burada beklemenin anlamını yanlış mı anladın?" diye sordu, ocakta kaynayan çorbayı iki kâseye doldururken. İçinde çeşitli sebzeler varmış gibi görünen berrak bir et suyu. Henüz et eklenmemişti. Tencerenin yanında dev bir parça duruyordu; katran gibi simsiyahtı ve hastalıklı bir hayvandan gelmiş olmalıydı.

Ya da Mack Truck'ın avlamayı sevdiği insanlar.

Torin onu pencereden dışarı fırlattı ve masaya doğru yürümeden önce eldivenlerini yıkadı. Sonbahar yapraklarının ve tarçının kokusunu aldı ve gerildi. Tatlı koku

Keeley'den geldi, sanki Doğa Ana'nın Saplantısı'nı üzerine sıkmış gibiydi; çok farklı ve

Yeni görünüşü kadar kışkırtıcı, kafasını ve ciğerlerini dolduruyor, baş döndürücü bir uyarılma sisini beraberinde getiriyordu.

Onu ele geçirmeliyim. Yakında. Asla.

Kaseyi önüne koydu, sonra sert bir gümbürtüyle koltuğuna oturdu.

Hastalık kafatasına çarptı.

"Yanlış anlamadım," dedi Keeley sonunda. "Ancak sen bana emir verebileceğin gibi gülünç bir yanılgı içindesin." Yemekle oynadı, asla

Aslında bir ısırık aldım. "Bu arada, sana izin vereceğim... ama sadece yatakta. Bir kızın bir yerde sınır çizmesi gerekir."

Sandalyesinin kollarını ölümcül bir güçle kavradı, yerinde kalmak, ondan uzak durmak için gösterdiği çaba iç burkucuydu. Ter şakaklarından aşağı süzülüyordu. Kalbi neredeyse göğsünden fırlayacaktı. "Ye. Ve asla yatağa girmeyeceğiz, Keys.

Bu bir söz. Güven bana, bu senin iyiliğin için."

"Biliyorum," diye homurdandı, kaşığını et suyunun etrafında döndürerek, "ama bu yoksunluğu daha kolay hale getirmiyor."

Onunla yatamadığı için surat mı asıyor? Her biriyle. Adamın. Rüya.

Benim hayalim.

Derin nefes al... ver. Konuyu değiştirmeliyim.

"Hizmetlerinizi hiç kir alıyor musunuz?"

"Üstün cinsel becerilerim mi?"

"Hayır!" Sandalyenin kolları ellerinde kırıldı.

Kadın ona kaşlarını çattı. "Sanki oraya gitmek için hiçbir nedenim yokmuş gibi davranıyorsun ama yine de sormadan önce söylediklerine bakılırsa bu mantıklı bir sonuçtu."

"Haklısın." Beni öldürüyor. Parçalanmış tahta parçalarını yere bıraktı. "Senin üstün Küratör yeteneklerini kastetmişim."

"Neden? Vurmamı istediğin bir düşmanın mı var?" "Kayıp arkadaşlarımı bulmak için yardıma ihtiyacım var. Onları çok seviyorum.

Mari'yi sevdiğin gibi."

"Vay, vay. Şu haline bak. İblislerin uzman manipülatörler olduğunu kanıtlıyorsun. İyi iş çıkardın."

"Ben sadece bir gerçeği ifade ediyorum. Onları bulmak için her şeyi yaparım." Kaşlarını kaldırdı, aniden ilgisini çekmişti. "Her şeyi mi?"

Sesinin alçak tonu... şimdi uyarılmanın verdiği boğukluk... adamın kasıklarına doğru bir zevk mızrağı fırlattı.

Bu konuşma sona ermeden önce o mızraklardan kaç tanesini hissedecekti?

"Hayatınızı riske atmak dışında her şeyi yapabilirsiniz" dedi.

ONA BAKMAK. Onu tekrar korumak. Bir kız nasıl
her türlü duygusal mesafeyi koruması gerekiyordu.

O mu?

Daha iyi bir soru: Bir kız herhangi bir fiziksel mesafeyi nasıl koruyabilirdi?

Keeley az önce onun bir ormanı yarıp geçmesini, kaslarının gerilmesini ve dalgalanmasını izlemiş ve tek yapmak istediği kendini ona atmak olmuştu. Sonra da onun bu evde sinsice dolaşmasını izlemek zorunda kalmıştı.

düşman ve, ne? Onu koruyacaktı. En çılgın fantezilerinin gözlerinin önünde canlanmasını görmezden mi gelecekti?

Ona çok ihtiyacım var. Her bir santimine.

Sonuçlar giderek daha az önemli olmaya başlamıştı. Hasta herif. Onu öldürecek olan yoksunluktu.

Ve gerçekten de yanılıyor olabilir. Ya birlikte olabilirlerse ve kız ikinci kez hastalanmazsa? İblisin etkileriyle savaşmış ve kazanmıştı, değil mi? Bunun bir anlamı olmalıydı.

Benim direncimi kırdığı gibi onun da direncini kırmalıyım.

Ayrıca, bana borçlu.

Aslında, hayır. Borçlu değildi. Şu anda ona hiçbir şey borçlu değildi.

Gerçek sizi özgür kılacaktır.

Onu ne için suçlamıştı? Suçlamamalıydı. Mari Torin ona hayır dese bile, onu durdurmak için önlemler alsa bile, ona dokunmanın bir yolunu bulacaktı. Mari, tüm iyiliğine rağmen inatçı ve dik kafalıydı.

Keeley sonunda olanlardan arkadaşının sorumlu olduğunu kabul etti. Kız Cronus'un şartlarını kabul etmişti.

Torin'e karşı beslediği kızgınlık tamamen yok olmuş, defteri kar gibi bembeyaz silinmişti. Sorun şu ki, onun itirazına karşı tek savunmasını kaybetmişti. Bir bağın oluşmasını durdurmak mümkün değildi.

Ondan nefret ederdi.

Bunun olmasına izin veremem.

Bir sonraki hamlesini düşünürken başını yana eğdi. "Seni anlamıyorum," diye itiraf etti.

Bakışları onun dudaklarına kaydı, oyalandı ve ısındı. "Bu iyi, çünkü ben de seni anlamıyorum." Onu itti ona verdiği çorba kâsesini yaklaştırdı. "Ye. Lütfen."

"Lütfen" neredeyse onu ikna ediyordu.

Anın tadını çıkarın. Günü yakalayın. Alabildiğimi al, alabiliyorken.

"Arkadaşlarını bulmana yardım etmem için ne gerektiğini bilmek ister misin?" diye sordu. "Tamam. Bulduğum her biri için bana dokunacaksın. Beni memnun edeceksin. Ne zaman istersem, nasıl istersem." Ona borçlu değildi ama borçlu olacaktı.

Ona direnmeye kararlıydı ve bu en azından onun anladığı bir şeydi... ama buna tahammül edemezdi. O bir itmeye ihtiyacı vardı ve bunu ona verecekti.

* * *

Ellerimi Keeley'nin üzerine koyayım mı? Evet, lütfen.

Onu memnun etmek mi? Binlerce kez evet.

Torin bu ayrıcalık için seve seve para ödeyebilirdi, ama burada Torin ona para ödemeye hazırdı. Hayat daha iyi olabilir miydi? Ya da daha kötüye?

Dikkatli davranın yoksa. "Beni mi istiyorsun?"

Yavaşça başını salladı.

"Neden ben?" diye sordu. Bilmek zorundaydı. "Neden olmasın?"

Neden olmasın, gerçekten. Çenesini çalıştırdı. "Çoğunu zaten tekrarladığımız ilk on nedeni mi istiyorsunuz yoksa bir ya da iki tanesi yeterli mi?"

Arkasına yaslandı, parmaklarını sandalyesinin kollarına vurdu. Uygun cevabı düşünürken kafasında dönen çarkları neredeyse duyabiliyordu.

"Sinir bozucu ve hatta kusurlu musun?" dedi. "Evet ama aynı zamanda ateşlisin. Ve evet, ben biraz sığ biriyim. Ayrıca çaresiz."

Kusurlu kelimesi zihninde bir zehirdi ve karşılaştığı her şeye bulaşıyordu. "Çaresizsin, değil mi?"
Bunu zaten biliyordum. Neden bu kadar üzüldün? "Vay canına. Gururum okşandı."

Sanat projesini yeni teslim etmiş, çöp mü yoksa bir şaheser mi yarattığından emin olamayan küçük bir çocuk gibi bakarak, "Bunu kabul etmemeli miydim?" dedi.

"Hayır! Bir erkek özel olduğunu düşünmekten hoşlanır." Torin eliyle yüzünü ovaladı. Bu sözler gerçekten ağzından çıkmış mıydı?

"Beni yanlış anladınız. Sen özelsin," dedi ciddi bir şekilde. "Sana bakmayı sevdiğimi söylemiş miydim?"

Alay etti. "Tek düşündüğün fiziksel görünüş mü?" "Sığ biri olduğumu söylemiş miydim?" dedi. Alaycı bir not vardı

Kadının sesi, adamın öfkesini yatıştırdı.

"Ama sana söylemeye çalıştığım şey," diye ekledi, çok fazla şey açığa vurmak istemiyormuş gibi her kelimesi ölçülüydü, "sen bunların hepsi olsan da, aynı zamanda güçlü ve vahşi, hatta kana susamışsın. Ve çivi gibi sert olmana rağmen, aynı zamanda tatlısın. Sen yürüyen bir çelişkisin, ve kendimi büyülenmiş buluyorum. Bazen benden etkilendiğinden emin oluyorum, bazen o kadar emin olamıyorum ama iblisin yüzünden, etkilensen bile bu konuda hiçbir şey yapmayacağından eminim. Bu da sorumluluğu benim ellerime bırakıyor. Ben zevk istiyorum. Sen buradasın. Bana bunu verebilirsin."

Konuşmasının ilk kısmı onu ısıttı. İkinci kısmı ise onu soğuttu. O bir kolaylıktı, başka bir şey değil. "Söyle bana," diye homurdandı. "Neden hem sinir bozucu hem de kusurlu bir kadına zevk vermek isteyeyim ki?"

Nefes nefese kaldı ve "Ben kusurlu değilim" dedi.

"Prenses, öfke nöbetleriniz sizi ucu açık bir prezervatif kadar kusurlu yapıyor." "Ama eğlenceli ve esprilisin, kırılğan ve yine de inanılmaz derecede sağlamsın. Kendim için koyduğum her kural için tehlikelisin. Ayrıca çok da ateşlisin. Ben de sana bakmayı seviyorum."

Çenesi düştü.

"Ne? Eğer bana hiç kimsenin senin ne kadar güzel olduğun hakkında şiirsel sözler söylemediğini söylersen, tanıştığın herkesi şahsen avlar ve onlara aptal derim."

"Çok mu sıcak?" Eli şimdi boynunda atan nabzına gitti.
"Gerçekten mi?"

Bu kaçak treni tekrar rayına oturtun. "Ama o çok cömert teklifini reddetmek zorundayım. Sevişme seansları, hayır

ne kadar evcil olursa olsun, hayatını riske atacaktır." Sanki ona karşı uysal olabilirmiş gibi. "İlk hastalıktan zar zor kurtulduğunu hatırlatmama gerek yok sanırım."

"Ama-"

"Aması yok. Acı içinde kıvrınmanı izlemekten nefret ettim. Nefret ettim.

asla alamayacağın merhamet için ağladığını duymak. Şimdi daha iyisin ama ikinci kez iyileşip iyileşmeyeceğini kim bilebilir?"

Sandalyesinde kıpırdandı, bakışları ona kilitlenmiş ve ürpermişti. "Bana dokunmaktan hoşlanmadığını kibarca söylemeye mi çalışıyorsun?"

İblis kafatasına vurarak küfürler savurdu, hâlâ onu terk etmeye kararlıydı.

"Hayır. Size kibarca bir şey söylemeye çalışmıyorum. Ben kibarlık yapmam. Fark etmedin mi?" Üzerindeki kıyafetleri çıkarıp atabilseydi durum çok daha kolay olurdu. ve ona yalan söyledim, ama hayır. Başkasına, elbette. Ama ona değil.

Pencereden içeri bir güneş ışığı süzüldü.

"Bana dokunmayı hiç düşündün mü?" diye sordu tereddütle.

Hepsi. Hepsi. Lanetlenmiş. Zaman. "Prenses, senin için yanıyorum." Bu konuda aralarında yanlış anlaşılma olmasın.

Dizleri onunkilere değene kadar sandalyesinden aşağı doğru eğildi ve adam neredeyse hayvani bir kükremeyi yutmak zorunda kaldı. Ona uzanmamak için masaya tutunmak zorunda kaldı... ama masanın kenarı da koptu.

Bir nefes daha verdi... şaşkınlıktan, hatta belki de tahrikten.

"Ama bu rotada ilerlemeden önce bunun sonuçlarını düşünmelisin." Lanet olsun! Kesin bir hayırdan buna mı?

"Eldivenlerim yerinde olsa bile kazalar olabilir ve

İkimiz de tamamen giyinik kalacağız. Ayrıca beklentileriniz çok yüksek olabilir."

Kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun? Çok mu yüksek?"

Açıklamayacaktı, çok fazla gururu vardı ve elini havada salladı. "Evet ya da hayır. Şansını denemek ister misin?"

Ne halt ediyorum ben?

Ondan tek bir tereddüt bile gelmedi. "Evet," dedi başını sallayarak. "Öyleyim."

Onu kucağına çekme isteğini bastırdı. Devam etmenin en iyi yolunu planlaması gerekiyordu... ona zarar vermeden ihtiyaçlarını karşılamak için.

"Artık ödeme planı oluşturulduğuna göre..." Doğruldu, birden iş konuşmaya başladı ve "Kaç arkadaşınız kayıp?" diye sordu.

"İki. Ölülerin ruhlarını nasıl takip edeceğini biliyorsan üç." Torin, Baden'in ruhunun hâlâ dışarıda olduğunu öğrendiğinden beri Güvensizlik'in eski bekçisini arıyordu, başka bir alemde hapsolmuş. "Birkaç yüzyıl önce öldürüldü."

"Ruhları diğer herkesi takip ettiğim gibi takip ediyorum. Kolayca."

Bir tutam saçını kulağının arkasına attı, öyle doğaldı ki Kadınsı Torin'in en derin erkeksi içgüdüleri karşılık verdi. Her zamanki gibi. "Ben de aynı ödemeyi bekliyorum."

Ona ödeme yapacaktı. Ona çok ağır ödeyecekti.

Hayır, nazikçe. Ona karşı nazik davranmalı. Onu korkutmak, incitmek ya da kendisine duyduğu arzudan pişman olmasını sağlamaktansa ölmeyi tercih ederdi.

"Anlayacaksın."

Bakışları niyetliydi, "Bu kadar mı? Sadece üç görev mi?"

Daha fazla ödeme mi umuyorsunuz? Zaten çok derinde. Ama yine de cevap verdi, "Mümkünse bir tane daha. Pandora'nın kutusunu bulun ve yok edin."

"DimOuniak demek istiyorsun."

"Resmi" isim. Başını salladı.

Bir an için düşündü. "Bunu da yapabilirim. Hangi görevle başlamamı istersiniz?"

"Cameo ve Viola."

Tırnaklarının sesi yeniden başladı. "Onlar senin kız arkadaşların mı?"

Kıskandın mı?

Bu fikir onu tahrik etti.

Oh, ne şok edici. Onunla ilgili her şeyin onu tahrik ettiği falan yoktu.

"Hayır," dedi.

"Güzel. Onlara ne oldu?"

"Dokunmamaları gereken bir şeye dokundular ve ortadan kayboldular."

"Daha fazla detaya ihtiyacım var."

"Soyma çubuğunun ne olduğunu biliyor musun?" diye sordu. "Herkes bilmiyor mu?"

Tamam o zaman. "Ne işe yaradığını biliyor musun?" "Kesinlikle."

Başka kimse bilmiyordu. "Anlat bana."

"Diğer üç obje ile birlikte çalışır. Zorlama Kafesi, Görünmezlik Pelerini ve Tüm-Gören Göz. İstedğin şeyleri yapmak için dördüne de ihtiyacım olacak ama bu sorun değil çünkü nerede olduklarını biliyorum. Onları uzun zaman önce çaldım ve sakladım ve-"

"Aslında nerede olduklarını bilmiyorsunuz. Arkadaşlarım ve ben onları bulduk."

"Bekle. Seni doğru duyduğumdan emin olmak istiyorum." Öne doğru eğildi ve ellerini onun kalçalarına koydu. "Onları zaten aldın mı?"

Kadının teninin sıcaklığı adamın pantolonunun derisinden sızdı ve adam tısladı. Çok fazla... yeterli değil.

Daha fazlasına ihtiyacım var. Daha fazlasına ihtiyacım var. Daha fazlasına sahip olmalıyım.

"Doğru." Bir şekilde onun ellerini kendisinden uzaklaştıracak gücü buldu. Zamanı geldiğinde ona ödeme yapacaktı -çok sert bir şekilde... lanet olsun, nazikçe- ama aralarında başka bir şey olmasına izin veremezdi. Kendiliğinden bir şey olmayacaktı. Bir daha asla. Bu onun çöküşü olurdu.

Ama gitmek için ne yol ama.

"Bana ihtiyacınız yok," dedi suratını asarak. "Kadınları, merhumu ve kutuyu bensiz de bulabilirsiniz."

"Eserleri nasıl çalıştıracağımızı bilmiyoruz" diyerek göğsünü ovuşturdu.

"Bana, varoluştaki en çok arzulanan nesne de dahil olmak üzere, dünyadaki herhangi birinin veya bir şeyin yerini belirleme ve bu dünyada veya başka bir yerde bir portal açma araçlarına sahip olduğunuzu ve yine de nasıl ilerleyeceğinizi bilmediğinizi mi söylüyorsunuz?"

"Açıkla. Lütfen," diye ekledi. "En çok arzu edilen nesne nedir?" Kutu mu?

Bir an için gözlerinden bulutlar geçti. "Nasıl unutabilirim ki? Bir an için bile olsa," dedi, ses tonunda saygı vardı. "Anlamadığı bir savaşın parçası, yani casuslarım sayesinde sormayı bile bilmediği soruların cevaplarına sahibim."

Lütfen zihinsel olarak geri çekilmeyin.

Neyse ki bulutlar bir saniye sonra dağıldı ve ekledi, "Eserleri bana vermeniz gerekecek. Dördünü de. Onlara sahip olmalıyım. Onlar olmadan kız arkadaşlarını bulup serbest bırakamam."

"Onlar benim değil-" İçini çekti. Neden tartışalım ki? "İyi. Diğer iblis ele geçirilmiş savaşçılarla birlikteler. Hepsini öldürmeyeceğine yemin etmelisin. Ya da herhangi bir şekilde zarar vermemeye. Ya da başkasının öldürmesine veya zarar vermesine izin vermemelisiniz."

Bir duraklama. Sonra duyugudan yoksun bir sesle, "Ya bana saldırırlarsa?" dedi.

Dışarıda hafif bir yağmur çiseliyordu.

Vay canına. Bu sefer ne yaptım?

"Yapmayacaklar." "Nasıl emin olabiliyorsun?"

"Buna izin vermeyeceğim."

Yağmur başladığı gibi aniden durdu. Adamın geride durup arkadaşlarının onu düşürmeye çalışmasını izleyeceğini mi düşünmüştü?

Asla.

"Pekâlâ," dedi başını sallayarak. "Yemin ederim."

Tuttuğunu bilmediği bir nefesi serbest bıraktı. Pek çok şey onun vereceği cevaba bağlıydı. "Bana anlamadığım bu savaşı anlat."

Gözlerinde bir hesaplama parıltısı. "Bu bilgi pazarlığımızın bir parçası değildi, savaşçı. Sana pahalıya patlayacak."

Toplamda beş ödeme yapacaktı. Ama bu... bunu bugün ödemesi için ısrar edecekti. Bunu biliyordu.

Aynen böyle, direnci kırıldı. Gerçekten geciktirmek için bir sebep var mıydı?

Eli dışarı fırladı ve onu saçlarından kavrayarak kendine doğru çekti. "Keeley."

Sıcak nefesi yüzünü okşadı. "Evet, Torin."

Dilini kızın ağzının derinliklerine sokma arzusu onu herhangi bir hastalıktan çok daha fazla rahatsız ederken bile zihni "Ne yapıyorsun?" diye bağırdı. "İstiyorum-"

Güvendesin, diye düşündü.

Ama tek bir zayıflık anı ikisine de mal olabilir.

Direnci hızla geri döndü. Sandalyesine yerleşmesine yardım etti.

"Anlaştık," demeyi başardı.

Titremeler onu sarstı ve neredeyse olacaklardan korkup korkmadığını ya da bunu yapmasını isteyip istemediğini merak etti.

"Titanlar ve Yunanlılar kutuyu istiyor," dedi. "Hayır çünkü sizin ve arkadaşlarınızın terör dolu saltanatına son vermeyi umuyorlar - bu sadece bir bonus olacaktı - ama Çünkü hala içinde saklı olanı istiyorlar."

Hâlâ mı? "İçinde iblislerden başka hiçbir şey olmadı ve sizi temin ederim, kimse onları istemedi."

"Yanılıyorsun."

"Ben haklıyım," diye ısrar etti.

"Hayır, çok ama çok yanılıyorsun."

"Doğru."

"Beni dinle!" dedi ani bir rüzgâr saçlarını karıştırırken.

"Zeus Pandora'ya dimOuniak'ı korumasını emretmedi çünkü içinde hapsolmuş iblisler vardı. Öyle mi?

gerçekten onun gibi mi? O bencil. Güce aç. İnsanların ve hatta Yunanlıların kaderi umurunda değil. Kendi kaderini önemsiyor, başka bir şey değil."

Tartışılmaz. "Peki neden kutuyu koruyan biri var?"

"Çünkü içinde hâlâ bir şey var."

Hayal kırıklığına uğramış bir halde, "Ve şimdi dönüp dolaşıp aynı yere geldik. Şeytanlar onun içindeydi. Serbest bırakıldılar ve arkadaşlarımla benim içime yerleştirildiler. Kutu artık boş."

"Muhakemende büyük bir boşluk var savaştı." O şakağını ovuşturdu, kendi hayal kırıklığı da açıkça aynı derecede keskindi. "İblisler bir düzine. Neden içerdeki önemseyelim ki?"

kutuyu açtınız da hâlâ ortalıkta dolaşan diğerlerini açmadınız mı?" "Çünkü bizimkiler daha güçlü."

"Kendini övme çabası mı?" Kadın başını salladı, açıkça etkilenmemiştir. "Bir düşünün. İblisler kutunun içine dünyayı kötülükten kurtarmak için konmadı. Kötülük zaten buradaydı. İblisler kutunun içine insanların hazineyi elde etmesini engellemek için konuldu."

Hazine kelimesi ağzına takılan bir kanca gibiydi ve onu hikâyenin derinliklerine çekiyordu. "Ne hazinesi?"

Tüm yüzü yumuşadı ve taparcasına "Sabah Yıldızı" dedi. Beynini yokladı, bir şey bulamadı. "Ve bu?"

"En Yüce Olan'ın yarattığı bir şey, onun gücünün bir uzantısı... benim bile sahip olduğumdan çok daha güçlü bir güç. Onunla hiçbir şey imkansız değildir. Ölümler diriltilebilir. Her hastalık iyileştirilebilir. Şeytanlar hiçbir olumsuzluk olmadan ortadan kaldırılabilir. sonuçları."

Tarif ettiği şey... Bu onun tüm hayallerinin gerçekleşmesiydi.

şaşırtıcı bir hayat. Hastalıktan kurtulabilir ve eski ihtişamına geri dönebilirdi. Her zaman arzuladığı hayata sahip olabilirdi... arzuladığı her şeye sahip olabilirdi.

Mari'yi hayata döndürebilirdi.

Keeley'i yatağına alabilirdi. Çırlıçıplak. İstedığı gibi davranabilirdi. Sonuç yok.

Ellerini onun üzerinde gezdirirdi. Onun her kıvrımını izler ve teninin sıcaklığının ve yumuşaklığının tadını çıkarırdı. Onu inletir ve kıvrandırırđı, daha yüksek sesle ve Eskisinden daha sert. Parmaklarını onun içine sokar, önce onu bu şekilde alırdı. Sonra ona sunduğu balı yalayacaktı. Sonra...oh, sonra onu tüm benliğiyle dolduracaktı.

Torin'in tüm hayat planı değişti. Nihai hedefi değişti. Umut dolu.

Sabah Yıldızı'na sahip olmak için hiçbir şeyden vazgeçmeyecek.

"Bunu seveceğini biliyordum," dedi Keeley sırtarak. "İnsanlar aslında Sabah Yıldızı'nın sahibiydi ama Lucifer onu çaldı ve büyük olasılıkla hırsızları korkutup kaçırmak için iblislerle birlikte kutunun içine yerleştirdi. Bir şekilde Zeus onu ele geçirdi."

"Ama eğer bu Sabah Yıldızı bu kadar önemliyse, neden onu Pandora mı? O sadece bir savaşçı. Hem de beceriksiz bir savaşçı."

"Bir düşünün," dedi Keeley tekrar. "Ona kutu yapabildikleri için değil, yapamadıkları için verildi; kutunun cazibesine karşı koyamadığı için. Onun doymak bilmez merakını duymuştum."

"Ama... eğer bu doğruysa, Zeus neden kutuyu kendisi açmadı?

Ve bunu yaptığımız için neden beni ve arkadaşlarımı cezalandırđıyorsunuz?"

"Aptal savaşçı. Sabah Yıldızı'nı istedi, iblislerin gazabını değil. Ve sen kutuyu açtığın için cezalandırılmadın... onu kaybettiğin için cezalandırıldın."

Torin bu yeni bilgi selini ruhunun derinliklerine kadar şok olmuş bir şekilde sindirdi. "Eğer Zeus onun açılmasını bekliyor olsaydı,

"Biz iblislerle savaşmakla meşgulken neden onu almadık?"

"Biri ondan önce davranmış."

"Kim?"

"Önemli değil." Sertleşti, dikkati yana kaydı. Kulakları seğirdi, ona garip bir ses duymuş bir köpeği hatırlattı ve bunu asla ama asla yüksek sesle itiraf etmeyecekti. Her ne kadar çok sevimli olsa da. Kaşlarını çattı.

Kadının tekrar geri çekilmek üzere olduğunu düşünerek bir iniltiyi güçlükle bastırdı.

Ama o, "Hades'in köleleri beni buldu," dedi ve ayağa fırlayarak mutfak tezgahından bir bıçak aldı.

ONUNCU BÖLÜM

DUYGULARIM bir çok kez beni alt etti. Keeley bıçağı sıkıca kavradı. Köleler onu bu diğer âleme kadar takip etmişlerdi. Hapishanede yapmak zorunda kaldıkları gibi onunla alay etmekle yetinmeyeceklerdi.

Önünde eğileyim mi, senin pisliğin?

Gel köpekçik, köpekçik. Parmaklıkların arasından bir fare fırlatıldı.

Lezzetli bir atıştırmalık yiyin.

Cackle, cackle. Gıdıklamalardan nasıl da nefret ederdi. Hayır, bugün onunla savaşmaya gelmişlerdi.

Hades bu sefer kimi ya da neyi göndermişti? Seçilebilecek çok farklı türde köleler vardı. Hayvanımsı. İnsansı. Nefilim. Ruhlar. Ve aradaki her şey.

"Gerçek bir savaş tecrüben var mı?" Torin mutfak tezgâhından bir bıçak aşırarak sordu.

Yüzüne bir dalla vurulduğunu hatırlamıyor muydu?

"Bazılarını." Ancak, onunla olan kavgaların çoğu ve yumruk atmasına bile gerek kalmadı. Ama o yoldan gidemezdi; evi devirirdi. Torin yaralanırdı - aptal kükürt yaraları yüzünden onu güvenli bir yere götüremezdi.

"Eğer gidersen," dedi, "yapabilirim-"

Elini kaldırarak onun üzerinden konuştu. "Hiçbir yere gitmiyorum."

"Ama-"

"Hayır, prenses. Sen buradaysan, ben de buradayım. O kadar." Demir kadar sert bir ses tonu.

Ayağını yere vurdu. "Bitmedi!" Ev sallanmaya başladı.

"Çılgın yeteneklerim var ve onları kullanacağım. Senin varlığın beni engelliyor. Ya çekip gideceksin ya da ben... yapacağım..."

"Şimdi prenses," dedi ve eldivenli parmağıyla çenesinin çizgisini takip etti. "Bana mı konsantre oluyorsun?"

Beni sakinleştiriyor....

Beni çok iyi tanıyor... benim zayıf noktam olduğunu biliyor.

"Süper Güçlü Wonder Woman olduğunun farkındayım," diye devam etti, baştan çıkarıcı ve ateşli bir şekilde, "ama savaşmak için can atıyorum. Buna ihtiyacım var. O yüzden bana bir iyilik yap ve bu işi bana bırak. Lütfen?"

Kalbimdeki küçük çarpıntıyı görmezden gelmeliyim.

Sarsıntı azaldı... tamamen kesildi. "Korkunç bir plan," diye mırıldandı. "Eğer zarar görürsen tepkimi kontrol edemeyeceğim. Belki de en iyisi hiç kavga etmemek." Evet. Mükemmel bir fikir. Ondan uzaklaştı -şimdiye kadar yaptığı en zor şeydi bu- ve kapıya doğru koşarken bileğini kesti.

"Ne yapıyorsun?"

Kapının önünde kıpkırmızı damlacıklar birikti. Ama ilk pencereye ulaştığında yara kapanmıştı. ve tekrar kesmek zorunda kaldı. "İblislerin girişini engelliyorum."

"Şu anda buna bir son verin. Düşman bize burada ulaşamazsa, bizi başka bir yerde takip edeceklerdir."

Onu görmezden gelerek şöyle dedi: "Safların kanıyla işaretlenmiş bir eve kötülük giremez. Ve içimde hâlâ bir Küratörün ışığı olduğu için, hâlâ saf sayılırım." Son pencereye doğru koşarken, sekiz minyon camdan içeri daldı. Parçalar odaya sıçradı, birkaçı etini ısırdı.

Kısa bir süre için geri çekildi.

Yaratıklar hayvan türündendi. En az sevdiği. Örümcek benzeri, her biri on bacaklı, duvarlar boyunca sürünüyorlardı. Ama bu bacakların uçları yumuşak ve yapışkan değildi; metal kancalardı ve dokundukları her şeyi çiziyorlardı.

Tüm köleler ona baktı, kıllı dudakları alaycı bir sırıtışla kalktı ve uzun, keskin dişleri ortaya çıktı.

Bir şey onun her birini başka bir âleme ışınlamasını engelliyordu... ve bunun tek bir geçerli cevabı vardı. Korunmalıydılar. Kesinlikle Hades'in işi.

"Kralımız kaçışınızı duydu ve sizinle konuşmak istiyor, Keeleycael. Bundan zevk almayı bekleme."

Hades onun dışında herkesi her yerde gösterebilirdi. Bundan her zaman nefret etmişti. "Merak etmeyin. Yakında kralınızla bir konuşma yapacağım." İçi titrerken dışı sakindi. Onunla yüzleşmeye hazır değildi. Henüz değil. Ama yakında.

Torin'le yaptığı konuşmadan önce Sabah Yıldızı'nı unutmuştu. Eğer ona sahip olursa Hades'i öldürebilecek, Torin ve tüm arkadaşlarını iblislerinden kurtarabilecek ve Mari'yi hayata döndürebilecekti. Hepsi bir çırpıda.

O zaman Keeley hayallerindeki krallığı yaratabilirdi. Geniş, aşılmaz ve çeşitlendirilmiş. Kendi halkları tarafından reddedilen ölümsüzler için bir yuva.

Ancak nazik, tatlı bir erkekle evlenme kararını tekrar düşünecekti. Uçarı biriyle daha iyi olacağını düşünmeye başlamıştı.

"Gitmeniz için size beş saniye veriyorum." Torin onun önünde bir pozisyon aldı, duruşu meydan okuma, saldırganlık ve heyecandan ibaretti. Bir bıçak daha kapmış ve ikisini eldivenli elleriyle kavırıyordu. "Kalırsan bağırsaklarını ağzından yeniden yönlendiririm."

Bu tehdit kölelerin pek hoşuna gitmedi. Ona tısladılar.

"Bir." Torin'in sesi istekli bir şekilde çınladı. "Beş." Başka hiçbir uyarıda bulunmadı, sadece ileri atıldı.

Örümcekler tavandan ve duvarlardan düşüp Doğruca ona yöneldi, Keeley bir an için unuttu. Endişe kök salmıştı... ona yabancı. Eğer savaşçısının kafasındaki tek bir saç teli bile-

Vay canına. Tamam.

Endişelenmene gerek yoktu.

Torin dizlerinin üzerine çöktü ve kalan mesafeyi kayarak kat etti, minyonlardan birinin altına girdi ve bıçağının ucunu yaratığın gövdesine sapladı. Bağırsaklar yere sıçradı; organlar gümbürdedi.

Biri düştü. Hem de olağanüstü bir şekilde.

Bir aşağı bir yukarı zıpladı, el çırpı ve yedi çift boncuk göz aniden ona odaklandı.

Soğuk bir şekilde sırtarak, "Hastalık Bekçisi'ni yaptıklarından dolayı suçlayamam. Sizi uyarmıştı."

Farklı derecelerde öfke onun sözlerini karşıladı.

Minyonların her biri yüksek vitesle geçerek ona doğru yaklaştı. Üstünü çiz. "Her biri" değil. Torin iki tanesini bacaklarından yakalamış ve arkasına doğru çekmişti. Yaratıklar tutunacak bir yer bulmak için çırpınırken onları serbest bıraktı ve her birini kafatasından bıçakladı.

Üçü gitti.

Hayranlıkla izlemeyi bırakın. Harekete geçin!

Tamam. Beş minyon, neredeyse ulaşabilecekleri mesafede.

Keeley fırladı

harekete geçerek boynunu hedef alan bir pençenin yanı sıra kalbini hedef alan bir pençeyi de kesti. Üçüncü bir pençe koluna çarptı, ancak dizlerinin üzerine çökerek ve dövüş çemberinin dışında dönerek momentumla birlikte aktı.

Jab. Jab. Bir minyonu arkadan bıçaklayarak her iki böbreğini de parçaladı.

Dördü gitti.

Bu neredeyse eğlenceliydi.

Bir pençe ona doğru savruldu. Torin bir eliyle onu yolundan çekti. Diğer eliyle de suçluya doğru hamle yaptı. Bir gümbürtü daha duyuldu.

Kulağıma müzik gibi geldi.

"Kal," diye bağırdı Torin.

Ona havladı mı? Müzik değil. "Çok iyi gidiyordum."

"Ama sıra bende." Torin minyonların arasında dans ederken kolları hızla hareket ediyor, çaprazlama dönüyor ve sonra düzeliyordu,

Her zaman örümceklerden birine ait bir vücut parçasını çıkarırken, ona sert bir bakış fırlattı. Onu izlediğinden emin olmak için mi?

Beni etkilemeye mi çalışıyorsun?

Göğsünde sıcak karıncalanmalar. Daha önce hiç kimse onun için böyle bir şey yapmamıştı. Kral Mandriael kendinden o kadar etkilenmişti ki, diğer herkesin de öyle olduğunu varsaymıştı. Hades yeterince önemsememişti. Sloganı: Beni al ya da bırak. -Hadi git ve beni terk et.

Bekle. Sıcak karıncalanmalar... bir bağın başlangıcı mı? Yutkundu, başını salladı. Hayır! Hayır! Burada olmaz, şimdi olmaz. Hiçbir zaman olmaz. Onunla olmaz. Ama sıcaklık daha da yoğunlaştı, karıncalanmalar daha da güçlendi.

Buna bir son vermeliyiz.

Hâlâ atan bir kalp ona doğru yuvarlandı.

Bu bir hediye idi.

İçindeki sıcaklık, teri teninde bir parlaklık oluşturan kadar bir çentik daha attı.

Eğer ona bağlanırsam, beni hayatından atar.

Giderek büyüyen güzellikler yığınının bir pençe daha katıldı, sonra bir omurilik... bir pankreas. Ve, işte bir mide geldi.

Daha sıcak... hayır, daha sıcak. Çok sıcak. Onu yakıyor, karıncalanmalar hançer gibi saplanıyor. İstesem de istemesem de her an gerçekleşecek.

Belki Torin bağ konusunda fikrini değiştirdi. Ne de olsa onun satranç taşlarını oymuştu. Dalları onun yolundan çekmiş ve yiyecek aramıştı.

Zehirlenme riskini almak istemediğinden her lokmayı gizlice attı. Yine de. Bunu yapmıştı. Onun için yapmıştı.

Ayrıca her gece yumuşak bir palet almasını sağlamıştı. Üşüyüp üşümediğini sormuş ve üşüdüğünü söylediğinde ateşi körüklemişti.

"İzlemiyor muydun bile?" diye sordu.

Sesi -yüksek ve kuşkuyla dolu- onu düşüncelere daldığı korku ve umuttan çekip aldı. Adam önünde durdu

Düşmanın kanıyla kaplıydı. Kızıla bulanmış saçları kafa derisine yapışmıştı. Gömleğinde birkaç yırtık vardı, göğsündeki derin yaraları ortaya çıkardı.

Hiç bu kadar güzel görünmemişti.

"İblisler-" diye başladı.

"Ölüler. Taşıyıcı olamazlar." Kaşlarını çattı. "İzlemedin."

Dizlerinin bağının çözüldüğü gerçeğine ihanet etmemeye çalışarak, "Ettim," diye güvence verdi. "Gerçekten etkileyici bir ıslak çalışma, Yakışıklı. Şimdiye kadar gördüklerimin en iyisi."

Göğsü gururla kabarırken bile ifadesi nötrleşti, bu daha önce ondan bir kez gördüğü bir tepkiydi. O zaman da hoşuna gitmişti, şimdi de gerçekten hoşuna gidiyor. "Korkutucu olabilirim," dedi.

Biri ona aksini mi söyledi? Suçluyu önünde diz çökmeye ve asla gelmeyecek merhamet için yalvarmaya zorlayacağım! "Olabilirsin ve öyleydin."

Bundan memnun bir şekilde başını salladı. "Daha fazla iblis seni avlayacak mı?"

"Muhtemelen bugün değil. Ama yakında." Örümcekler Hades'e dönmeyi başaramadıklarında, onların öldürüldüğünü anlayacaktı. İntikam almaya çalışacaktı.

En hafif suçların bile geçip gitmesine izin verecek biri değildi. "Sana neden saldırdılar?" Torin sordu.

"Durumumu Hades'e bildirmekle görevlendirildiler."

Sanki yeni bir savaşa hazırlanıyormuş gibi ayaklarını iki yana açtı. "Neden? Seni hâlâ istiyor mu?"

"Olabilir. Ama beni sevdiği için değil, eğer düşündüğün buysa. Birlikteyken bile beni sevmiyordu, yoksa beni bir fıçı viski için Cronus'a satmazdı." Acı belli oluyor. "Ben onun için bir tehdidim ve o tehditlerden hoşlanmaz."

Torin'in gözlerinde öfke patladı. "Bir fıçı viski mi? Sen mi paha biçilmezsin?"

Ve böylece aramızdaki bağ yerine oturdu.

Dudaklarından acı dolu bir çığlık döküldü, içinde bir cehennem yanıyordu.

Gücü yükseldi, çatırdadı ve Torin'e olan ihtiyacı aniden

neredeyse dayanılmaz bir seviyeye ulaştı.

"Sorun nedir?" Torin sordu. "Ne oldu?"

Buna nasıl izin verebildim?

Ona söyleyemem. Aklından bile

geçirmemeli. Buna asla güvenmemeli.

"Ben... iyiyim," diye soluk soluğa bağırdı, tüm sistemleri çalışıyordu. "Çok iyiyim."

Hiç bu kadar lezzetli bir şey yaşamamıştım.

Ona dokunmalıyım.

Hayır, hayır.

Ondan keskin bir nefes tıslaması. "Gözlerin parlıyor. Bu yeterince kötü, ama bana bakma şeklinle birleşince..."

Dudaklarını yaladı. Onu öpmeliydi. "Sana nasıl bakıyorum?"

"Sanki sadece bir kahraman değilmişim gibi... sanki özel bir şeymişim gibi." Kelimeleri söylerken bile onlara tam olarak inanamıyormuş gibi tükürdü.

"Bu sürpriz olmamalı. Sana öyle olduğunu söylemiştim."

"Ama değilim!" diye patladı. "Henüz değilsin."

Henüz mi? Neye kadar?

Onu almalıyım.

"Şu anda kötü bir bahis oynuyorum," dedi ve ondan uzaklaştı. "Bunu biliyorsun ama arzunun düşüncelerini etkilemesine izin veriyorsun. Bundan daha zeki olduğunu sanıyordum."

Onu mu suçluyorsun?

Yoksa kendi duygularıyla savaşmak mı?

Bu. Arzusu bağıın içinden geçerek onunkini besliyordu.

Hissetmiyormuş gibi yapmak zorundayım.

Rol yapamam. Çok çaresizim. "Ve ben de senin daha akıllı," dedi. "Aramızda ne olacağına sen karar veremezsin. Artık değil." Ona yavaşça yaklaştı, kasıtlı olarak. Ona sürtünebilirdi ama yapmadı, henüz değil. Bir fısıltı uzaklığında durdu. "Bu durumda yırtıcı olan sen değilsin. Ben yırtıcıyım. İstedığimi alırım."

Tutku ateşi yanaklarını kızartırken bile kendini uzak tutmaya çalışmaya devam etti.

Kararlı bir şekilde onu takip etti. "Ödülümünden mahrum bırakılmayacağım."

Bakışları kızın ağzına kaydı, göz bebekleri irislerinin üzerine dökülmüş mürekkep gibi yayıldı. Ondan yayılan ısı muhteşem bir vuruştı. "Ödül... bilgi için mi?"

"İstedğin bahaneyi kullan." Çok uzun zamandır ilk kez yarını değil, sadece bugünü umursuyordu. Bu anı. Bu adamla birlikte olmak. "Ama bu gerçekleşiyor." Sonunda Keeley göğsünü onunkine yasladı.

Geri çekilmedi, bu sefer değil. Olduğu yerde kaldı, kontrolü ele almak için mücadele ederken dişleri gıcırdıyordu.

Onu kaybetmesine yardım edeceğim. Parmak ucuyla adamın gömleğinin yakasından pantolonunun beline kadar iz sürdü, yaralarından kaçınmaya dikkat etti. Adam ona küfretti ama yine de ondan uzaklaşmadı.

"Daha fazla mı?" diye sordu, iki avucunu da göğsünde düzleştirerek. Kalbi hızlı ve düzensiz atıyordu. Ellerini yavaşça yukarı kaldırdı... yukarı... kolları ensesine dolanana kadar.

"Keeley," dedi inleyerek. Sonra başını salladı.

"Beklemeliyiz. Sabah Yıldızı."

"Beklemek istemiyorum. Artık istemiyorum." Parmak uçlarına kadar yükseldi, dudakları her seferinde daha da yakınlaşıyordu.

geçen saniye. Geri dönüşü olmayan noktaya gittikçe yaklaşıyordu. "İstedğimi istediğim zaman istiyorum."

Nefes almayı bıraktı. Kadının nefesi kesildi. Orada asılı kaldılar, mutlak bir ıstırap anında kayboldular.

Acı ve zevk. Mmm, zevk. Onlar değildi

Aslında hiçbir şey yapmıyordu ama yine de daha fazlasını vaat etmek karşı konulmaz bir cazibeydi... onu daha da yaklaştırıyordu... ta ki gerginlik sarmalına bir an daha dayanamayıp dudaklarını onunkilere bastırana kadar.

Sarsıldı. Kadın yaladı. Dudakları ona kapalı kaldı ama yumuşadı. Hâlâ bana direnmeyi mi düşünüyorsun? Ona karşı eridi, vücutlarını birleştirdi ve bir yalama daha yaptı; bu sefer dili onunkiyle buluşmak için dışarı çıktı.

Hepsi bu kadardı. Bir inilti ile, onun için yolun geri

kalanını açtı. Dilleri birbirine çarptı, bir coşku dalgası

Onu tamamen ele geçirmek... onu boğmak ve hoşuna gitmesini sağlamak... hatta sonunu arzulamasını sağlamak.

Öpücüğünü sert ve çiğdi, onu bir duvara yaslarken çaresizdi. Onu belinden kavradı ve kaldırdı, ağzı onunkinden hiç ayrılmadı. Birdenbire vücutları Mükemmel hizalama. İki yapboz parçası birbirine uyuyordu. Kadın bacaklarını adamın etrafına sararken, adamın elleri saçlarına doğru ilerledi ve telleri yumrukladı. Ama orada uzun süre kalmadılar. Kadının üzerinde dolaştılar, omuzlarını sıktılar, göğüslerini avuçladılar.

Adamın alt kısmı kadının alt kısmına sürtündü. "Harika bir şekilde sertleşmişsin," diye nefesini tuttu.

"İnanılmaz derecede yumuşaksın." En çökmekte olan güçle yoğurdu.

İçinde bastırıldığı tüm ihtiyaçla onun adını inledi ve o-
-Acıyla kükredi ve ondan uzaklaştı. Kadın yere düştü. Titriyordu.

Daha çok titriyor ve nefes nefese kalıyordu. Doğruldu.

Uzun bir süre orada durdu, kısık gözlerle ona baktı, nefes almak için mücadele etti. "Bunu yapmamalıydın. Sana izin vermemeliydim."

"Hasar tamamlandı - eğer herhangi bir hasar varsa."

"Uzun süreli temas-"

"Umurumda değil," dedi, "daha fazlasını istiyorum."

Kadının sözlerini tartarken elleri bir yumuldu bir çözöldü. Sonunda, "Daha fazlasını mı istiyorsunuz prenses? Pekala. Daha iyi bir karar vermeme rağmen, bunu alacaksın. Umarım hazırsındır."

* * *

TORIN, KEELEY'i sevdiği şekilde ensesinden kavradı, onun sevdiği şekilde ve onu kendine doğru çekti. AÇLIK

örümceklerle savaşı bitirdiğinden beri, hatta çok daha öncesinden beri içini kemiriyordu.

Bunu çok iyi biliyor olmalıydı. Açlığı her zaman biliyordu. Ele geçirildiğinden beri, onun için başka bir şey yoktu. Yavaş yavaş yemeyi, her seferinde biraz almayı hiç öğrenememişti. Yemeğin uzun sürmesini. Kanıtladığı gibi. Ve şimdi tek yapmak istediği tıka basa yemekti. ve hiçbir şey kalmayana kadar tıkindı. Aralarındaki boşluğu kapatmaya cesaret ettiğinde, ondan yayılan tarçın kokusu burnunu doldurmuş, beynini buğulandırmış, ağzı sulanmış, elleri kaşınmış ve direnmek nafile olmuştu.

Sonra onu öpmüştü ve kendini uçaktan paraşütsüz atlamış bir adam gibi hissetmişti. Aşağı inişi, serbest düşüşü sevmiş ama inişten nefret etmişti. Ya da hayatta kalabilseydi nefret ederdi. Eski Torin yanıp kül olmuş, alevler onu yıkamıştı. Ama yeni bir Torin doğmuştu, daha güçlü, daha zayıf, ikisi arasında her şey vardı ve Keeley onun tek su kaynağı olmuştu. Bir adamın hayatta kalmak için suya ihtiyacı vardır.

Dilini onun ağzına soktu. Dişleri birbirine çarparak keskin bir acıya neden oldu. Kontrol için savaştı ve gevşedi. Dili onunkine karşı yuvarlandı, almak yerine verdi. Kadın da ona karşılık veriyordu. Elleri adamın belinde çırpınıyor, sanki her an uçup gideceğinden korkuyormuş gibi ona tutunuyordu.

Onun, hak etmediği bu güzel şarabın tadını çıkardı ve onu doğru şekilde işledi; kendini ona karşı nazik olmaya zorladı. Güzel, güzel. İşte böyle. Acele etmedi, her zarif detayı ezberlemesine izin verdi. Saçlarının ipeğini yüzüne sürtünmesi. Dudaklarının yumuşaklığı. Teninin kadife okşayışı. Kokusunun balı. Tadının şekeri.

"Torin," diye soludu, sonra başını kaldırdı ve tüm o iyiliği yanına aldı. "İstiyorum-"

"Hayır," dedi, en kötüsünün gerçekleştiğini biliyordu. İlişkilerini bitirmeye karar vermişti. "Daha iyisini yapacağım." Yapacaktı. Çünkü işi henüz bitmemişti. Hiç biteceğini de sanmıyordu. O da sahip olduğu her fanteziye dönüştü. Hayır, o daha büyüktü. tüm fantezilerinden daha fazla.

"İmkânsız," dedi yumuşak, tatlı bir gülümsemeyle.

Rahatladı ve onu kendine doğru çekti. "Daha fazlasını istiyorum."

"Evet," dedi onun dudaklarına karşı. "Söz vermiştin. Can atıyorum. Keşke..."

Şiddetli kalp atışları dışında her şey durdu. "Ne? Ne diliyorsun? Söyle, ben de sana vereyim."

"Sana göstereyim." Onu yere itti ve üzerine oturdu. "Ellerini iki yanında tut."

Ona dokunmamak mı? Sadece bu fikir bile bir zamanlar savurduğu tehditlerin hepsinden daha kötüydü. derisi peynir rendesiyle çıkarıldı, organları smoothie'ye dönüştürüldü.

"Neden?" diye mırıldandı. "Sana çok mu sert davranıyorum?"

"Çok mu sert?" Burnunu onunkine sürttü. "Savaşçı, benim için fazla sert diye bir şey yoktur. Ama bu seni ilk kez elime alışımdır... Muhtemelen bunu ilk kez yaşıyorsun. Her saniyenin tadını çıkarmaya ve senin de bundan hoşlanmanı sağlamaya niyetliyim."

Zevk...evet. "Sana dokunmadan edemiyorum." Göğüslerinin dolgunluğunu avuçladı, dolgun yumuşaklığını ve ağırlığını hissetmekten zevk aldı. Uçları avucunun altında şişti, dönüşümü hissetti. Muhteşemdi.

Gömleğinin yakasını yakaladı ve malzemeyi ortasından yırttı. Sonra elleri onun üzerindeydi, tırnakları yeni iyileşmiş etindeydi. "Dokun bana o zaman, ama ne yaparsan yap, beni öpmeyi bırakma Yakışıklı."

"Hiçbir şey beni durduramaz." Saçlarını avuçladı ve bir kez daha tatması için onu geri çekti. Dikkatli ol.

Ama kadın onaylayarak inledi ve bir süre sonra kafasının içindeki uyarılar önemini yitirdi. Böyle bir şey yok

Çok sert olduğunu söylemişti ve asla yalan söylemezdi. Dili hevesle onun kiyle buluştu, sertçe itti, vahşi, cinsel bir içindeki zevk. Ondan ne kadar çok şey talep ederse... ona ne kadar çok karşılık verirse, o da onu o kadar çok yutuyor, ziyafet çekiyordu.

Açlıktan ölüyordum ve o bir ziyafet.

"Daha fazla," diye emretti.

Parmaklarını adamın saçlarına doladı ve telleri çekiştirdi. Onu durdurmak için mi? "Kendini tutmayı bırakırsan sana daha fazlasını veririm," dedi. "Kırılmayacağım."

Olabilir. Zaten nefes nefese kalmıştı. Ama kadının daha çok nefes alıyordu. Ağzı kırmızı, nemli ve şişmişti. İddia edildi.

"Ne istediğini bilmiyorsun," dedi ona.

"Sormak mı? Hayır, Yakışıklı. Ben talep ediyorum. Bana daha sert ver," dedi ve ağzını onun kiye bastırdı, içini yalarken sert ve kararlıydı.

Kontrolümdeki tasma yıpranıyor....

Dili daha büyük bir güçle onun kiye doğru yuvarlandı ve kendinden nefret etmesine rağmen, baskının çok fazla olduğunu biliyordu; almasını, almasını, almasını talep etmesine rağmen, duramadı. Çünkü canı acıyordu. Korkunç bir şekilde. Kasları kemiğe yapışmıştı. Şimdiye kadar tecrübe ettiği en şiddetli arzu damarlarında öfkeyle dolaşıyordu, sönmeyen bir ateş. Sadece Keeley'e dokunmak istemiyordu. Ona sahip olmak ve onu da kendisi gibi şiddetli hissetmeye zorlamak istiyordu.

Tasma... koptu.

Nazikliği siktir et. Onu doruğa çıkaracak ve sonra kendi doruğunun peşine düşecekti.

Onu daha sert ve daha hızlı aldı, ama kız aldırıyor gibiydi. İnleyerek ona karşı kıvrandı. Tırnakları adamın sırtını sıyırdı ve gömleğinden geriye kalan, zar zor tutunan malzeme olmasa, kan çekebilirdi.

Bayıldı.

Tekrar göğüslerini avuçladı, o dolgun, ağır göğüslerini, ve başparmaklarını kızın meme uçlarına geçirdi. Eldivenler rahatsız etti

Onu öpmeyi ancak dişleriyle bir tanesini koparacak kadar uzun süre bıraktı. Eli hemen kıza döndü, başparmağı bir kez daha o küçük tatlı tomurcuğun üzerinde gezindi.

Hâlâ bir engel. Gömleğini başından çekti, onu avuçladı ve ürperdi. Saten kadar yumuşaktı. Sıcaktı. Belki de şimdiye kadar dokunduğu en tatlı şeydi.

Adam başını eğdi. Kadın bir inilti daha çıkararak adamın içine doğru eğildi ve adamın şaftı fermuarına doğru sarsıldı. Lanet olsun. Onu sırt üstü fırlatmaya, külotunu yırtıp atmaya ve

içine dalıyor, içindeki basınç neredeyse dayanılmaz bir dereceye kadar artıyordu.

Kız onun için yaratılmıştı. Bundan emindi.

Kıçını avuçladı ve onu kendisine karşı sert, cezalandırıcı bir öğütmeye zorladı, ama buna da aldırmıyor gibiydi.

Meme uçları adamın göğsünü aşındırıyordu ve sürtünmeden en az onun kadar hoşlanmış görünüyordu, tekrar tekrar onun adını haykırıyordu.

Yavaşla! Her an patlayabilirdi. Bu ihtiyaç...

Bu çok fazlaydı. Çok yoğun, diye tekrar düşündü. İçine akıyor, kanını ateşliyordu; çıra gibiydi, onu daha da yakıyordu. Onu bağımlı yapıyordu.

Ondan asla vazgeçemem. İblisin bir önemi yoktu, daha sonrasına kadar da olmayacaktı.

İçinde bir buz yağmuru.

İblis. Sonra görüşürüz.

Kelimeler zihninde yankılandı, buz çiseledi geri kalanı. Keeley hastalanacaktı. Yine. Yaptıklarıyla bundan emin olmuşlardı. Tüm bildiği, daha uzun süre onu öptükçe ve dokundukça daha da hasta olacaktı.

Daha önce birine sadece kısa bir süre dokunmuştu. Hiç bu kadar uzun süreli bir temas yaşamamıştı. Bu onun için yeni bir bölgeydi ve bundan sonra ne olacağından emin olamıyordu.

Ya bu sefer ölürse?

Bir kükremeyele ondan uzaklaştı. Adam ayağa kalkarken kadın yere düştü. Lanet olsun! Ne yapmıştı ki? "Özür dilerim. Çok üzgünüm prenses. Seni beklemeye zorlamalıyım."

Bacakları titreyerek topalladı. "Sadece durduğun için üzgünüm." Gözleri şaşkın, ona doğru uzandı.

Ondan kaçtı. Beni öldürdü! Ama onun ölmesi daha iyi. "Yapma. Yapamayız."

"Yapabiliriz." Tekrar uzandı.

Yine kaçtı. "Hayır, Keys, yapamayız." Ondan bir adım daha uzaklaştı. Kırılma noktadayım. Tekrar üzerine gelirse, onu yakalamasına izin verebilirdi. "Kendimizi hazırlamalıyız. Hasta olacaksın."

Durdu, hatırlatma tüm tavrını değiştirdi. Uysal ve istekliden, gergin ve korumacıya.

"Özür dilerim," diye tekrarladı ama bu sözler asla yeterli olmayacaktı.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

KEELEY sırt çantasından iki tişört çıkardı. Birinde "Strider Beni Her Zaman Yenebilir", diğesinde ise "Kalbimi Paris'te Bıraktım" yazıyordu. Titremesini gizleyemiyordu. Torin'le birlikte giyindikten sonra evi karıştırıp bir makas, bir iğne ve biraz iplik aradı.

"Tişörtlerinizde çok tuhaf yazılar var," diye mırıldandı.

"Arkadaşlarım benim için yapıyor onları."

Adamları bu kadar derinden sevmesine şaşmamalı.

Çıtırdayan şöminenin önüne oturdu ve işe koyuldu, eski gömleklerinin parçalarını kesip dikmeye başladı, ancak akli görevinde değildi. Ben ne yaptım? Nasıl oldu da kendini ikna etmeyi başardı.

ve eğer hastalanırsa, başka bir hastalığa katlanmanın sorun olmayacağını mı? Hasta eşittir zayıf ve zayıf eşittir savunmasız.

Dışarıda kar lapa lapa yağıyor, duyguları sonbahar mevsimini kışa çeviriyordu.

"Nasıl hissediyorsun?" Torin onun önünde volta atarken sessizliği bozarak sordu.

"İyi." Ve bu doğruydı. Hissediordu. Ama geçen sefer de iyi hissetmişti.

"Güzel. Bu çok iyi."

Ama ne kadar sürecektir?

Gömleği ışığa tuttu. Harika! Yapmıştı her şey yanlıştı. Dikişlerini çözdü ve sakın kalmak için elinden geleni yaparak tekrar başladı.

"Dikkatimi dağıt," dedi.

"Pekâlâ. Pandora'nın kutusu açıldıktan sonra onu kim çaldı?" diye sordu. "Bana hiç söylemedin."

"Ve yapmayacağım." Dedikoduları duymuştu, Torin'in o adamlarla arkadaş olduğunu biliyordu. Ona inanmayabilirdi, hatta

ona karşı taraf tutmak. "Kutu hakkında konuşmak istemiyorum." "Peki. Soru oyunu oynayacağız. Sana on tane kolay soru soracağım.

ya da tek bir sert olan. Sen seç."

"Zor." Tabii ki.

"Görmek inanmaksa, görünüş nasıl aldatıcı olabilir?"

"Görmek inanmak değildir. Bunun zor olacağını söylediyini sanıyordum."

"Evet, ama görmenin inanmak olmadığını nereden biliyorsun?" "Üzgünüm Torin, ama sadece bir zor soru soracağını söylemiştin.

soru. Ben zaten cevapladım."

Güldü, omuz silkti. "Fikirlerim tükendi."

"Bana ele geçirilmeden önce nasıl biri olduğunu anlat."

"Vahşi. Kana susamış."

"Başka bir deyişle," dedi, "hiçbir şey değişmedi."

"Saçmalama. Ben artık iyiyim."

"Bunu sana hangi deli söyledi? Sen de benim kadar iyisin."

"Senin şeker ve baharattan yapıldığını düşündüğüm için bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum." Elini saçlarının arasından geçirdi. "Ama benimle dalga geçmenin sırası değil Keys. Seni öyle bir sarsacağım ki beynin kafatasına çarpacak. Belki bu sonunda aklını başına getirir."

"Çok hoş," diye takıldı.

Adam ona ters ters

baktı.

"Hiç bir düşmanınızı affettiniz mi, yaptıklarının sizinkiler gibi bir kaza olup olmadığını merak ettiniz mi?" diye sordu.

"Hayır."

"Ve bu sana kaba gelmiyor mu?" "İyi!

Ben kötüyüm. Ne fark eder ki?"

"Kendini gerçekleştirme, sunduğum birçok hizmetten sadece biri." "Kadınlarımın sessiz olmasını tercih ederim."

Ben onun kadını mıyım?

Aptal kalp, bir ritmi atlıyor.

"Belki seninle kuracağım bir bağ başka bir hastalığı önleyebilir," dedi usulca. Bunu yapmayın. Oraya gitme.

Çok geç.

Ya bağ ona yardım ettiyse?

Volta atmayı bırakıp ona baktı ve küfretti. "Ya da belki bu seni daha da hasta eder. Doğrudan iblise giden bir hat mı? Hayır."

Umut, çabucak tükendi. O haklı mıydı? Bu sefer daha fazla acı çekecek miydi?

Projesini bitirdi ve ona fırlattı. "Biliyorum, biliyorum. Ben süper yetenekliyim ve düşünceli olmanın ötesindeyim. Ben olmasam ne yapardın bilemezsin. Bir şey değil."

Malzemeyi ışığa doğru tuttu. "Nedir bu?"

"Sizin gibi rahatsızlığı olan bir adam için olabilecek en iyi şey. Geri çekilebilir kapüşonlu bir gömlek. Böylece dövüşler sırasında yüzünüzü kapatabilir ve rakiplerinizin yanlışlıkla teninize sürtünmesinden endişe etmek zorunda kalmazsınız."

"Zaten bunun için endişelenmiyorum. Rakiplerim Hastalık tarafından öldürülmezse, benim tarafımdan öldürülür."

Evet, hançerinin nasıl çalıştığını görmüştü. "Ben senin rakibindim ve hâlâ buradayım."

Ona yarım bir gülümseme sundu.

"Haklısın." "Her zaman."

"Ne diyeceğimi bilemiyorum."

Daha önce kimse ona hediye vermemiş miydi? "Teşekkür et ve giy."

"Teşekkür ederim." Hızlı hareketlerle gömleğini çıkardı ve yenisini başına geçirdi, sonra da kapüşonu yerine sabitledi.

"Ee?" diye sordu. "Ne düşünüyorsun?"

"Yanlış anlama prenses ama kendimi Batman gibi hissediyorum."

"Peki, sen Batman misin? Bunu kanıtlamak için ikinizi bir odada birlikte gören oldu mu hiç-" elini onun üzerinde salladı "-gizli kimliğiniz değil mi?"

Adam kapüşonu kaldırıp ona baktı ve kadın güldü. Bir güneş ışığı sanki bilerek onu arıyormuş gibi pencereden içeri süzüldü.

Yüz ifadesi, ondan daha önce hiç görmediğinden emin olduğu bir duyguyla yumuşadı. Şefkat, belki de.

"Gözlerin yine parlıyor," dedi.

"Öyle mi?" Kahkahalar soluk soluğa kıkırdamalara dönüştü. "Öyleler. Ve bu çok hoş."

Eğlencesini kaybederek elini, sanki içinde 3. Dünya Savaşı yaşanıyormuş gibi çalkalanan karnının üzerine koydu. "Ben... acıyorum," diye soluk soluğa bağırdı ve tıkanı. Bir elini ağzına götürdü ama bunun bir faydası olmadı. Eğildi ve kustu.

* * *

TORİN ormanda hızla ilerliyor, botları toprakta derin izler bırakıyordu. Azıcık yeteneği olan herkes onu takip edebilirdi. Beni bul ve öl. Dünyadaki en güçlü insan bile - eğer gerçekten Keeley hastalığa yenik düştü.

Bunun olmasına nasıl izin verebildi?

Yine mi!

Daha fazla dayanamazdı. Bir doktora, ilaca ihtiyacı vardı.

Torin hangi bitkilerin ona yardımcı olacağını biliyordu. Civanperçemi, mürver çiçeği ve nane ateşe iyi gelirdi. Zencefil, papatya, kaygan karaağaç, ahududu yaprağı, papaya ve meyan kökü. Hepsi kusmayı durdurmak için kullanılırdı. O kadar çok seçenek vardı ki, yine de hiçbirini kullanamadı.

Kendi diyarındaki bitkileri incelemişti, buradakileri değil. Alem. Aynı mıydılar? Farklı mı? Belki de zehir?

Yardım bulmak zorundaydı.

Birden fazla devasa ayak izini takip ederek, çamur ve samandan yapılmış, her birinin yüksekliği ve genişliği kulübeyi yeni yürümeye başlayan bir çocuğun ceza kalemine benzeten çok sayıda binanın bulunduğu bir kasabaya ulaştı. Bir bar, bir bakkal, bir başka bar, bir - Bunun ne olduğundan emin değildi. Bir post dükkânı mı? "İnce deriler" insanlardan gelmiş gibi görünüyordu.

Yüzünün her yerinde piercingler olan bir erkek sağdaki en uzak binaya girdi. Dışarıdaki tabelada Heeling Tonacs & Xotic Elicksirs yazıyordu. İşte orası. Olması gereken yer burasıydı. Yazım hataları hiç güven vermiyordu ama başka ne seçeneği vardı ki?

Torin yeni kapüşonunu yerine taktı -Keeley'nin üzerinde ne kadar özenle çalıştığını hatırlayınca göğsü daraldı- ve onu harekete geçiren aciliyetle harekete geçti. O Bir dev sürüsü caddede ilerlerken gölgelerde kaldı. Fark edilmeden uygun verandaya ulaşmayı başardı. Ya da devasa ön kapıyı açtığında kendini fıtık etmeyi.

"-Siğilleri çıkar," diyordu Piercings. "Ödeyeceğim yirmi kilo elmas." Önündeki tezgâha siyah kadife bir çanta bıraktı. "Ve eğer bu konuda tek kelime etmezsen yirmi tane daha alacaksın."

"Tam da aradığım şey bende," diye cevap verdi bir adam. Dövmelerle kaplı bir eczacı. "Ama bu sana pahalıya patlayacak. kırk kilo elmas."

Adamın teklif ettiği buydu. "Otuz," dedi Piercings.

"Tamamdır!" Dövmeler cevap verdi.

Cidden mi? Yardım bulacağım yer burası mı?

Torin zaman kaybedecek ya da pazarlık yapacak durumda değildi. Çünkü

Mümkün olduğunca sessiz bir şekilde ön kapının kilidini çevirdi ve tabelayı Kapalı'ya çevirdi. Kendi sınırlarını biliyordu, aynı anda iki devle ciddi sonuçlar olmadan dövüşemeyeceğini biliyordu ve yolun aşağısındaki post dükkânını düşünürsek, bu iki iyi adamın onun derisini yüzmek isteme ihtimali yüksekti; içlerinden birini öldürmesi gerekecekti.

İlerledi ve Piercings'in hemen arkasında durdu. Başının üst kısmı devin sırtının ortasına geldi. O Kulübeden aldığı bıçağı avuçladı, eğildi ve erkeğin Aşil tendonlarını kesti.

Duvarlardan bir acı feryadı yankılandı. Piercings dizlerinin üzerine çöktü ve tüm bina sarsıldı. Torin uzandı ve boğazını kesti.

Cansız, kanlar içindeki ceset yere yığıldı.

Torin gözlerini Dövmeler'e dikti. "Bunu yapmaktan nefret ediyordum ve

Arkadaşın olsaydı özür dilerdim ama gördüğün gibi istediğimi elde etmek için her şeyi yapmaya hazırım."

Dövmeler gözlerini kısmıştı. "Peki sen ne istiyorsun, insan?"

"Ben insan değilim. Ateşi çıkan ve kan kusmayı durduramayan bir arkadaşım için bir karışım istiyorum." Sanki adam istediğini yapacakmış gibi devam etti - çünkü kesinlikle yapacaktı. "Diğer adama yaptıklarımın dolay beni cezalandırmak için bana zehirli bir şey verersen ve arkadaşım acı çeker ya da ölürse, senin için geri gelirim. Seni hemen öldürmeyeceğim. Önce seninle oynayacağım... Ta ki sen bana tatlı ölüm öpücüğü için yalvarana kadar."

Etkilenmekten çok uzak olan Tattoos öne doğru eğildi ve onları ayıran tezgâhın kenarını kavradı. "Bu dükkândan canlı çıkacağınızı varsayıyorsunuz."

Torin soğuk soğuk sırtarak silahını kılıfına soktu. Sonra eldivenlerinin parmaklarını çekiştirmeye başladı. "Bilmeni isterim ki, bu yolu sen seçtin. Ben seçmedim. Şimdi şöyle olacak. Sana dokunacağım ve sen onu öldüren aynı hastalığa yakalanacak. Hastalık İblisi'nin koruyucusu Torin olduğumu söylemeyi unuttum mu? Belirtiler ortaya çıktığında, ki çıkacak, kendini kurtarmayı umarak kendine bir karışım hazırlayacaksın. Onu senden aldığında beni durduramayacak kadar zayıf olacaksın."

Dövmeler mürekkebinin altında soldu ve geriye doğru bir adım attı. Raf duvarları daha fazla geri çekilmesini engelledi. "Yalan söylüyorsun."

"Öğreneceksin, değil mi?" Torin eldiveni cebine soktu ve diğer eldiveni çekti. "İstediğimi aldıktan sonra gideceğim ve yardıma ihtiyacın olduğunu haykıracağım. Arkadaşların içeri koşacak. Sana dokunacaklar ve onlar da

enfekte olacak. Bir veba dünyanızı kasıp kavuracak ve binlerce kişi ölecek. Tüm bunlar Kızıl Kraliçe'ye yardım etmeyi reddettiğiniz için olacak."

Erkeğin gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. "Sen Kızıl Kraliçe'nin elçisi misin?" Birden nefesini tutmakta zorlandı. "Geri döndüğüne dair bir söylenti duydum... İnanmak istemedim. Evet, evet, elbette her şeyi yaparım. yardım etmeye hazırım. Lütfen ona hizmetlerimi sunmak için ne kadar hevesli olduğumu söyleyin." Dükkânın etrafında koşuşturdu, şişeleri toplamak.

Keeley Kasırgası bu alemde tam olarak ne yapmıştı?

Beş dakika sonra Tattoos, Torin'e koyu keskin bir sıvıyla dolu büyük bir matara uzattı. "Bu onu yatıştıracaktır."

"Şaka yapmıyordum. Eğer ona zarar verirse, geri döneceğim. Eğer kaçarsan, seni bulurum."

"Zararı yok. Yemin ederim! Günde üç kez tek bir ağız dolusu yutmasını sağlayın. Bu sihirli bir tedavi değil," diye ekledi Tattoos aceleyle, "ama gerçekten yardımcı olacaktır. Eğer ölürse, bu benim suçum olmayacak. Elimden gelen her şeyi yaptığımı bildiğinden emin olun."

Eğer ölürse.

Ormanda adımlarını yeniden takip ederken bu sözler Torin'in aklından çıkmıyordu. Eğer kız ölürse, bu tam olarak devin suçu olmayacaktı.

O ölemezdi. Ölemezdi işte. Bir kez daha kaçınması gereken bir arkadaşlığın kurbanı olduğu için değil. Onu eğlendirdiği ve memnun ettiği için de değil. ve onu başka hiçbir kadının yapamadığı şekilde canlandırdı. Ama onsuz dünya çok karanlık bir yer olurdu.

O gerçekten bir ışıktı.

Onu söndüren ben olmayacağım.

Elleri yumruk oldu ve tuttuğu matara neredeyse patlayacaktı.

Dikkatli ol.

Kulübedeki kan kokusu henüz dağılmamıştı. Kokunun örümceklerden mi yoksa kanepeye yayılmış olan Keeley'den mi geldiğinden emin değildi. Kadından akan ter, saç tellerinin yüzüne yapışmasına neden oluyordu. Onun

Yanakları ateşten kızarmış, dudakları çiğnenmekten çatlamıştı.

Bunu ben yaptım. Ben yaptım.

Onu bu durumda, tek başına, kendi başının çaresine bakamayacak halde bırakmak ona acı veriyordu. Tonik buna değse iyi olurdu.

Gözleri kapalıydı, başı bir o yana bir bu yana savruluyordu. "Baba, lütfen. Kralla kalmak istemiyorum." Bir alay kuru kabarma. "Beni ona sen verdin, şimdi onu terk etmeme yardım et. Lütfen! Yapamam. Daha fazla dayanamıyorum....."

Öz babası onu hor gördüğü bir erkeğe mi vermişti? Onu açıkça incitmiş bir erkeğe. Piç kurusu!

Her gün içtiği özel bir kokteyl olan suçluluk, öfke ve keder içinde birbirine karışırken Torin durakladı. Ne kadar ikiye bölünmüş biriydi. Onu başka hiç kimsenin incitemeyeceği kadar incitmişti.

Keeley'nin yüzündeki saçları düzeltmeden önce eldivenleri eline geri verdiğinden emin olmak için iki kez kontrol etti. "Geri döndüm prenses," dedi. "Seni hayatım pahasına koruyacağım, anılarından bile."

Minderlere yaslanıp kıvranırken göğsü hızla inip kalkıyordu. "Bugün kimseyle konuşmadım, yemin ederim. Lütfen onu öldürmeyin, Majesteleri. Lütfen. Onun bir ailesi var. Onun

- Hayır!" Hıçkırıklar. Daha fazla kuru kusma.

"Şşş prenses. Gücünü sakla." Torin soğuk bir bez parçasını prensesin alnına örttükten sonra başparmaklarıyla kan sıçramış ağzının kenarlarını okşadı. "Her şey iyi olacak."

Kızın dudakları tam istediği gibi aralandı ve Torin tonikten bir ağız dolusu döktü. Öğürme krizine girmesi sıvının dökülmesine neden olabilirdi, bu yüzden Torin çenesine baskı uygulayarak ve boğazına masaj yaparak onu yutmaya zorladı. Nazik olmak zalimlik. Şimdiye kadar yaptığı en zor şeylerden biriydi.

Adamın ellerine vurdu ama çabaları boşa gitti. Ne kadar zayıf olursa olsun, bir sineği bile kovalayamazdı.

İçinde çok fazla güç olduğunu ama yine de çok kırılgan olduğunu düşündü.

Herhangi bir iyileşme belirtisi bekledi. Bunun yerine durumu daha da kötüleşti. Ağzından kan fışkırıyor, onu boğuyor ve bu da başka bir kusma nöbetine yol açıyordu. Ne kadar ilaç içtiğinden emin değildi.

Lanet olsun!

İblis güldü, olayların gidişatından keyif alıyordu.

Çaresizlik... Nefret. Keşke ölseydin.

Kahkahalar daha da arttı.

"Hades," diye bağırdı Keeley aniden. "Bana yardım et."

Torin dilini ağzının çatısına bastırdı. "Torin burada prenses."

"Torin..." Sonunda Keeley sakinleşti ve huzurlu gibi görünen bir uykuya daldı. Torin ölüyü sürükledi kulübenin dışındaki örümcekler. Kar yağışı durmuş ve güneş parlamayı kesmişti. Gökyüzü sadece griydi.

Yaklaşan kıyametin bir işareti mi?

Hayır! Hayır!

Sekiz cesedi ve çeşitli parçalarını bir yığın haline getirdiğinde, bir kibrit çaktı ve katliamın ortasına fırlattı. Çok geçmeden alevler yayıldı ve koyu duman havada kıvrıldı, yanmış etin keskin kokusunu taşıdı. Yaratıklar ve çoktan ölmüş olsalar bile Keeley'nin uyandığında onlarla temas etmesini istemiyordu.

Ve inanacaktı. Buna inanmak zorundaydı. Çünkü onsuz tek bir gün geçirme düşüncesi bir anda dayanılmaz bir hal almıştı.

* * *

HADES TARAFINDAN İHANETE UĞRAMIŞ, onu sevdiğini iddia eden tek adam? Hayır. İmkansız.

"Torin geldi prenses."

Torin...onun yeni erkeği.

Ama o burada olamaz. Kapana kısıldım. Tek başıma.

Keeley hafıza ve gerçeklik arasında bocaladı... hangisinin kazandığından emin değildi... tek bildiği kaostan düzen yaratmanın imkansız olduğuydu ve eğer düşüncelerini temizlemeyi başaramazsa...

...Bir odanın sınırlarında volta atıyordu, kalbi tamamen paramparça olmuştu. Hades'in adamları bir saat önce onun için gelmiş, onu en küçük, en seyrek yatak odasına kilitlemişlerdi.

genellikle en düşük hizmetkarlar için ayrılmıştır. Nişanlısı onun burada olduğunu bilmemeliydi. Askerleri onun açık izni olmadan hiçbir şey yapmasa bile.

Onların elinden kurtulmak için mücadele edebilmesi gerekirdi ama yeni koşulları hiçbir şey yapmasını engelledi.

Bu nasıl oldu?

Kükürt ona dokunduğunda acı çekmesin diye Hades'in onu uyutmak için nasıl özel bir şarap verdiğini hatırladı. Kölelerinden birinin

Keeley'e tek bir koğuş vermeye hazır bir şekilde beklemişti, gücünün en kötüsünü yumuşatmak için bir tane, böylece Hades ve onun insanlar onun etrafında güvende olacaktı.

Ama Keeley tek başına, yüzlerce koğuşla birlikte, zayıflamış, nefes almaktan başka bir şey yapamaz halde uyanmıştı.

Hades ona ne yapıldığını öğrendiğinde kölesini öldürecekti. Bunu kesinlikle o emretmezdi. Onu seviyordu ve asla bilerek ona zarar vermezdi.

"Hades," diye bininci kez bağırdı. Böyle devam ederse sesini kaybedecekti. "Sana ihtiyacım var!"

Sonunda ortaya çıktı ve odanın ortasında parladı.

Koyu renk saçları ve gözleri olan güzel bir adamdı; ne zaman bir cinayet işlemeyi düşünse gözleri kıpkırmızı oluyordu. Boyu 1.80'di ve heybetliydi. Ama bunu iyi taşıyordu. Tavrını destekleyecek güce sahipti. Her yerdeki kadınlar onu arzuluyordu. Ama o beni seçti.

"Yeni konaklama yerinizin rahat olduğuna inanıyorum," dedi.

O kadar rahattı
ki.... O biliyordu.

Derin bir yara kalbinin dağılmış tüm parçalarını kesti.
"Neden? Bunu neden yaptın?"

"Sen çok güçlüydün. Eğer bana sırtını dönersen-"

"Sana asla sırtımı dönmezdim!"

"-İnşa etmeye çalıştığım her şeyi kaybedebilirim" diyerek yoluna devam etti.

"Keeley."

Kaşlarını çattı. En yeni ses bir erkeğe aitti ama Hades'e değıl.

"Daha fazla ilaç zamanı, prenses."

Torin'in görüntüsü zihnini doldurdu, nefret edilen odanın sınırlarını gölgede bıraktı... nefret edilen anıyı. Omuzlarına kadar uzanan beyaz saçlarını gördü. Kedi gibi yeşil gözlerini. Torin'in

Her zaman ağzını sulandıran, için için yanan bir seksilik. Şimdi olduğu gibi. Ugh! Çok fazla su vardı. Utanç verici miktarda. Onu boğuyor. Nefes alamıyorum, nefes almak zorundayım.

"Yut."

Soğuk sıvı çiğ, parçalanmış boğazından aşağı ve aynı derecede çiğ midesine aktı.

"Aferin kızıma," dedi.

Sıcak bir şey aşırı ısınmış alnını yumuşatarak rahatlattı. Onun eli değıl. Kesinlikle hayır. Ona dokunmayı reddetti.

Dokun ona. Kelimeler zihninde yankılanıyor, onu dürtüklüyordu.

Adam ona dokunmamıştı, ilk başta dokunmamıştı ama kadın ona dokunmuştu. Sonra onu yakalamış ve hayatının en ateşli öpücüğünü vermişti. Kız hastalanmıştı. Korkunç derecede hasta. Hepsi onun iblisi yüzünden.

Bu doğru. İblis.

O iblisten nefret ediyorum.

Öfke içini yaktı, sıcak, çok sıcaktı ve altındaki minder titremeye başladı.

O iblisi öldürecek.

"Yine mi bu?" diye mırıldandı Torin. Bir saniye sonra yüzüyordu -nasıl? Neden?- ama sarsıntı hâlâ devam ediyordu.

Tıkırdayan tabakların sesi kaydedildi. Kütüklerin

gümbürtüsü.

Oh, evet, diye düşündü soğukkanlılıkla. Yaptığı her şey için hastalık acı çekecek....

Torin küfretti ve kadın yuvarlanmaya başladı. Bir tepeden aşağı mı yuvarlandı? Çimen ve toprak ağzına doldu. Baş dönmesi onu çarptı.

Sakinleştğinde gözlerini açmak için mücadele etti. Gözlerine çamur mu bulaşmıştı? Gözlerini kırıştırdı, Torin ortaya çıkıyordu. Gerçek Torin, onun üzerinde belirliyordu.

Gülümsemesi acımasızdı. "Tekrar hoş geldiniz prenses."

ON İKİNCİ BÖLÜM

TORİN SINIRLENDİ. Keeley bir hastalık daha atlatmış ve hastalandığı kadar çabuk iyileşmişti. Bir saat içinde Kabini yok ettikten bir saat sonra, aslında, ayakları üzerinde sabit duruyordu, tamamen yarışa hazırdı ve kalıcı yan etkileri yoktu.

İlk seferinde anlamıştı. Diğerleri de taşıyıcı olsalar bile iyileşmişlerdi. Ama bu ikinci sefer...

Nasıl hayatta kalmıştı? Ona fikrini sormuştu ve cevabı her zamanki gibi "Merhaba. Kızıl Kraliçe. Süper güçlü."

Belki. Muhtemelen.

Üçüncüye dayanabilecek miydi? Dördüncüye?

Yaptıkları pazarlığı düşünürsek, bunu riske atmaya istekli olabilirdi. Ama o değildi. Artık değil.

Bunu daha önce de duymuştum.

Evet, ama bu sefer ciddiylim.

Hareketleri keserek onu ormana doğru götürdü. O intikamcı devler için tetikte kaldılar. Yıkık kulübenin tozları onları takip ediyordu. Keeley onun arkasında kaldı, sessizdi ve bu sessizlik onu tedirgin ediyordu.

"Benden nefret mi ediyorsun?" diye sordu.

"Senden nefret etmek mi? Senden neden nefret edeyim?" "Cidden sormak zorunda mısın?"

"Tabii ki. Çünkü ben yaptım."

"İblis," dedi iç çekerek. "Kusma." "Belki de sana dokunduğumu unutuyorsundur."

Hayır. Unutmamıştı, asla unutmayacaktı. Onun dokunuşu, ona olan ihtiyacının ne kadar temel olabileceğini kanıtlamıştı,

Nasıl da tüketiyordu... Sonunda ellerini onun üzerinde bulduğunda, zevkten başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

"Bu konu hakkında konuşmayalım." Bir yer aradı Kamp kurmak için güvenliydi ve ayak sesleri duyduğunu sandığında geri döndü, bulamadığı parmak izlerini kontrol etti.

Arzu beynini çürütüyor olmalı.

Ve lanet olsun, sıcak ve yapışkan hava içini kavuruyor olmalıydı. Hava sonbahardan kışa ve cehenneme dönmüştü ama bunun Keeley'yle bir ilgisi olduğunu düşünmüyordu. Onun ruh hali milyon derece sıcaklıkla uyuşmuyordu.

"Gömleğimi seksen altı yapıyorum. Tekrar giyene kadar bana 10 adım yaklaşma." Gömleği kafasına geçirdi, sonra da terini tutması için boynuna doladı.

şakaklarından aşağı süzülüyordu. "Ciddiyim."

Keeley bakışlarını adamın çıplak gövdesinde gezdirdi ve lanet olsun ki bu bir okşama gibi gelmedi. "Çok fena emiyorsun," diye homurdandı.

Belki de ruh hali uyuşuyordu. "Ben de aşırı sıcakladım, biliyorsun. Sanırım iç organlarım bir tür yahniye dönüştü." Gömleğinin kollarını yırttı ve adama fırlattı.

Kolsuz hali ona ilk uyandığında kollarını ve bacaklarını nasıl incelediğini düşündürdü.

Her ne gördüyse -ya da görmediyse- onu rahatlatmıştı.

Ona bunu neden yaptığını sorduğunda, "Sanki sana herhangi bir fikir verecekmişim gibi" demişti.

Bu da ne demek oluyor şimdi?

"Aptalca çifte standartlar," dedi. "Eğer ben "Serinlemek için üstümü çıkarırsam, baştan çıkarıcı olurum, sadece ırzıma geçilmesi için yalvarırım."

"Sakin ol prenses. Seni asla yalvartmam." Ama benim yaptığım da tam olarak bu değil mi?

"Bunu bana bedavaya vereceğini mi söylüyorsun?" diye sordu.

"Hiçbir şey söylemiyorum." Böyle devam ederse, başladıkları yerde biteceklerdi. Başları belaya girecekti.

"Ama neden böcek riskine

Isırdı mı? Sana bir palto bulalım. Belki kürklü bir tane."

"Sanki herhangi bir böcek yanıma yaklaşmaya cesaret edebilirmiş gibi." "Yine de. Dikkatli olmaktan zarar gelmez." İçini kazdı Sırt çantası. "Buralarda bir yerde fazladan bir üstümüz olduğunu biliyorum."

"Bana bunu giydirmeye çalışırsan seni bağlar, keser ve hayvanların organlarını atıştırmalık olarak kullanmasına izin veririm!"

"Herkesin yemek yemesi gerek." Boş ellerini çantasından çıkardı. "Ne yazık ki temiz kıyafetimiz kalmadı."

"Neden vücudundaki deriyi soymuyorum? Benim paltom olabilirsin."

"Akıllıca. Bir sonraki kar yağışı sırasında sıcak kalırsınız." Ayağını yere vurdu. "Seni kızdırmaktaki yetersizliğim çıldırtıcı."

"Daha iyi hissetmeni sağlayacaksa sana bağırırım." Kahretsin, bu onu da daha iyi hissettirebilir.

"Bu son derece yardımcı olur, teşekkür ederim" diyerek neşelendi.

Bir an düşündü ve bağırdı: "Ne cüretle kollarını herkesin içinde açarsın! Haklısın, bu seni alay konusu yapıyor. Bir erkeğe fikir verir. Senin iyi olduğunu düşünmesini sağlar. ağır kutuları taşıyor - ki bu onun işi! Bu çok aşağılayıcı bir durum."

Güldü ve göğüsleri sallandı. Elleriyle tuttuğu göğüsler. Meme uçları sertti, muhtemelen ağrıyordu, çimdiklenmeye ve emilmeye ihtiyaç duyuyordu.

Arkanı dön! Şimdi!

O yapmadı. Yapamadı.

Keeley'nin kahkahası kesildi ve üzerlerine sessizlik çöktü. "Torin," diye fısıldadı.

"Hayır," dedi ve kız dudaklarını yaladığında kendini tekrar söylemeye zorladı. "Hayır."

Bir dal kırıldı ve yalnızlıklarının sona erdiğini işaret etti.

Tanrı'ya şükür. Torin kulübenin enkazından çıkarmayı başardığı bıçaklardan birini avuçladı.

"Şu kayanın arkasına saklan." Davetsiz misafirleri hakkında herhangi bir ipucu bulmaya çalışarak ormanı taradı. Ya da misafirleri.

İnsan mı, hayvan mı, yoksa dev mi? Ya da üçünün bir kombinasyonu?

Keeley söz konusu kayaya baktı ve kaşlarını çatı. "Kızıl Kraliçe saklanmaz."

"Eldiven giymediği zaman giyiyor. Unutma, sen bir taşıyıcısın. Ayrıca, hastaydın. Hastaydın. enerjinizi koruyun. Peki ya duyguların seni ele geçirirse? Hâlâ içindeyken tüm diyarı yok etmememiz muhtemelen en iyisi olacaktır."

Kaşları çatıldı.

Zeminin titreşimiyle zaman uyuşmadığı için Gelen ayak seslerine bakılırsa, ziyaretçinin bir dev olduğundan şüpheliydi. Yaratık Keeley'ye zarar vermek istemediği sürece uzakta. Ancak sözle ya da davranışla tek bir yanlış hareket bu durumu değiştirebilirdi.

Keeley içini çekti ve güvenli bölgeye doğru yürüdü. "İyi. Her neyse. Tartışmak için çok iyi bir ruh halindeyim."

Gerçekten mi? "Bu iyi bir ruh hali mi?" Güneş pek de parlak değildi.

Bir asmaya takıldı, hayır, asma değil. Bir bubi tuzağına. Torin'in diğer diyarda kurduğu düzeneğe çok benziyordu. Ardından gelen tıkırtı ve vınlama onu ele verdi. Dizlerinin üzerine çöktüğünde, ağaçtaki bir delikten bir mızrak fırladı. Hedefi: kalbi.

"Hayır!" Torin ona doğru atladı.

Silahı, göğsüne -ya da onun göğsüne- saplanmadan önce kabzasından yakaladı.

Çarpmanın etkisiyle yuvarlandı ve ayağa fırladı, rahatlaması kısa sürdü. Yeşilliklerin arasından iki insan fırladı. Zihni gerçekleri kurşun gibi fırlattı. Erkekler. İlkel. Her biri peştamal giymiş ve insan yapımı mızraklardan birini tutuyordu. Muhtemelen insanlar Devler avlanmayı sever.

Sağdaki Keeley'i gördü ve mızrağını kaldırarak fırlatmaya hazırlandı.

Düşman.

Torin bir kez daha pazarlıklarla vakit kaybetmedi. Sadece bıçağını savurdu; bıçak erkeğin boğazını kesti,

Dizlerinin üzerine yuvarlanırken kan fışkırdı, sonra yüzüstü düştü, silahı işe yaramadı.

Diğer adam - ona Tarzan diyelim - suratını astı ve kendi mızrağını kaldırdı.

Torin başka bir bıçağı avuçladı. "Yerinde olsam yapmazdım." "Oh, ne güzel." Keeley ayağa fırladı ve alkışladı.

Güneş ışığı aniden onu aydınlattı. "İki seksi savaşçı Ölümüne mücadele. Bu örümcek dövüşünden çok daha iyi. Onayımı aldın, Torin. Devam et."

Tarzan'ın kara gözleri biraz şaşkınlık, çokça da nefretle irileşti. "Sen," diye soluk soluğa bağırdı. "Döndüğünü duymuştuk ama söylentilerin asılsız olduğunu, asla dönmeye cesaret edemeyeceğini sanıyordum."

"Ben mi?" Göğsüne vurmadan önce arkasına baktı. "Sanırım yanlış kızı yakaladınız."

"Sanki unutulabilirmişsin gibi. Neredeyse tüm köyümü yok ediyordun, tüm kutsal ağaçlarımızı kökünden söküp -Tek bir göz kırpışta tüm klanı darmadağın ediyor."

"Öyle mi yaptım? Eminim iyi bir nedenim vardı." Düşünceli bir şekilde çenesine vurdu. "Ama bir şey bulmakta zorlanıyorum.

hafıza. Belki de bu da Time Out kutusunun bir başka kaybıdır."

Torin dikkatini Tarzan'dan ayırmadı ve kılıcını hazır tuttu.

"Oh, biliyorum!" Keeley dedi ki. "Sizin halkınız çocukları tanrılarına kurban etmek için ateş çukurlarına atmayı adet edinmiş." Yanındaki ağaç yerden fırlayıp havada asılı kalırken gözleri kısıldı. "Bununla ilgili büyük bir sorunum var."

"Ve benim seninle bir sorunum var." Tarzan ölümcül bir füze gibi ona doğru koştu. Yarı yolda, ağacı ona doğru savurdu. Adam saldırıya hazırdı ve eğilerek sandığın altına girdi-

ve sonra gelmeye devam etti.

Torin bıçağı savurdu ve adamı göğsünden, hayır, sırtından vurdu. Savaşçı beklediğinden daha hızlı hareket etti... ve

Keeley'e çarptı, onu yere düşürdü ve

ve ellerini onun boynuna doladı, ten tene.

Torin'in üzerine karanlık bir sis çöktü, içinden vahşi bir kükreme yükseldi.

boğazının derinliklerinde. Kendini adamın üzerine atarak onu Keeley'den uzaklaştırdı. Yere çarptılar ve yuvarlandılar, Tarzan

darbenin ağırlığını alıyordu. Hareket etmeyi bıraktıkları anda Torin doğrulup bir çığlık attı. Adamın burnu kırıldı. Dudağı parçalandı ve dişleri fırladı. Çenesi yerinden çıktı.

"Kraliçeye asla dokunmayacaksın."

Tarzan'ın gözleri kapandı, geri kalanı gevşedi. Başı yana doğru eğildi.

Torin pes etmedi. Kızıl Kraliçe onundu. Yalnızca onun. Başka hiç kimsenin elleri ona temas edemezdi. O önce ölecekti.

"Yeter," diye seslendi Keeley. "Canlı olarak mükemmel bir laboratuvar deneyi olacak. Saldırmadan önce onu uzaklaştırmamamın nedeni de buydu."

Ne tür bir hastalık yayacağını öğrenmek için mi? Akıllıca.

Torin Tarzan'a ters ters baktı. "Tebrikler. Ben Böylece acı çekmeni izleyebileceğim." Doğruldu, bakışları Keeley'ye kaydı. Keeley yerde yatıyordu ve endişesi onu Keeley'nin yanına itti.

"Sorun nedir prenses?"

Ağırlığını dirseklerine vermiş, parlak kızıl saçları yanaklarını çerçeveliyordu. Çürükler boğazının zarif çizgisini çoktan bozmuştu. Alt dudağını dişledikten sonra, "Bileğimi burkmuş olabilirim," dedi.

"Bir bakayım." Eşofmanının eteklerini nazikçe kaldırdı. Hafif şişlik, küçük kızarıklık. Öfke bombardımanına tutuldu. Ayağa kalkıp Tarzan'a dönmek istedi: Dişlerimle gırtlakını parçalayacağım. Ama Keeley parmaklarını bileğine dolayarak onu durdurdu.

"Yüzünde kan var," dedi, sesinde yumuşak, kız gibi bir ton vardı... göğsünün daralmasına neden olan bir ton

Acı çekerek.

"Benim değil." Boğulma anısını bir zevk anısıyla değiştirmek istedi. Bunu yapamayınca... bir öfke bombası daha patladı. "Daha fazla mızraklı adam gelmeden buradan gidelim." Tarzan'ı kendisine bağlamak için sarmaşıklar kullandı, savaşçıyı arkasından sürüklemeyi planlıyordu, sonra Keeley'yi kollarının arasına aldı, derisini açığa çıkarmamaya dikkat etti.

Mutlu bir şekilde ona sarıldı, adam ilerlerken güneş ışığı üzerlerinde kilitli kaldı. "Torin... bileğimi burktum demiştim ya? Evet, burktum. Ama iyileştim de."

"Seni yere indirmemi ister misin?"

"Tam tersi. Bana daha sıkı sarılmanı istiyorum." Tekrar alt dudağını kemirmeye başladı. "Belki bunu itiraf etmemeliyim ama kulübede yaptıklarımız sana olan arzumu daha da artırdı."

Güçlü şehvet akımları onu ele geçirdi. "Böyle konuşma."

"Gerçeği söyleme mi?"

"Sen sadece işleri benim için zorlaştırıyorsun."

"Mesele de bu zaten!" dedi. "İkimiz de mutlu bir son istiyoruz. Ama belki ben de biraz daha arada bir yerde istiyorum....."

Diren.

Kuzeye doğru ilerlerken birden fazla bubi tuzağıyla karşılaştı. Tarzan'ın köyünden geriye kalanların bu tarafta olduğunu düşündü ve yönünü değiştirdi. Bir saat daha yürüdükten sonra, ıssız bir mağaraya rastladı.

Keeley'i bir kayanın üzerine yatırdı ve bunu yapmaktan nefret etmesine rağmen onu serbest bıraktı. Keeley onun dudaklarına bakıp kendi dudaklarını yaladığında, adam ondan uzaklaşmak için kendini zorladı.

Mümkün olduğunca kabaca, hâlâ bilinci yerinde olmayan Tarzan'ı kayalık bir duvara bağladı. "Çevreyi emniyete almam gerekiyor."

"Dikkatli olacaksın."

"Ben her zaman öyleyim." Senin dışında. Ve bu değişmek zorundaydı.

Çok geç olmadan.

Torin deli gibi çalıştı, dalları mızraklara dönüştürdü,

sarmaşıkları tuzak telleri olarak yerleştirdi, çukurlar kazdı ve onları

yeşillik. Bir noktada havadaki tüm ısı emildi ve geriye ince bir buz tabakası kaldı. Burnunun ucu buz tuttu ve ciğerleri yandı. İşini bitirdi ve eldivenlerini yakındaki bir nehirde yıkadı. Su da buz tutmuş ve o da küfretmiş.

Kriyojenik olarak dondurulmadan önce mağaraya geri koştu. İçeri adım attığında ilk fark ettiği şey: Tarzan hâlâ baygındı. İkincisi: Keeley dallardan ve yapraklardan bir perde yapmış ve mağaranın çatısına asarak iki bölme oluşturmuştu. Tarzan'ın tarafı ve kendi tarafı. Kendi tarafında sıcak bir ateş çıtırdıyordu... kayalık duvara yaslandığı yere yakın, dizlerini kaldırmış ve yaymıştı.

Çıplaktı, onun için hazırdı.

"Seni düzgün bir şekilde karşılamak istedim," dedi yavaş, neredeyse utangaç bir sırtıyla. Işık ve gölgeler sanki bir tabloda çıkıp canlanmış gibi üzerinde dolanıyordu. "Ayrıca seni baştan çıkarmak istedim... öyle mi?"

Torin'in nefesi kesildi. Uzaklaş. Hayır, kaçtı. Ama daha şimdiden onun kokusunu alabiliyordu... vanilyaya bulanmış o tarçın kokusu... ve daha şimdiden ona çok yakındı, mesafeyi kapattığını bile hatırlamıyordu. Ama kapatmıştı ve aniden kız ona ulaşmıştı ve o da dizlerinin üzerine çökmüştü.

"Bu sefer dikkatli olacağız" dedi. "Tek ihtiyacım olan bir yol olduğunu kanıtlamak için bir şans."

"Evet. Bir şans." Dizlerini kavrarken titredi -elektrikli, eldivenlerle bile- ve onu daha uzağa ayrılmaya zorladı...

Hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim. O bir fırçaladı parmak ucumu onun sunduğu nemli sıcaklığın içinden geçirdim. Bunu tamamen kendime istiyorum. Onu istiyorum.

Bu sözleri yüksek sesle söylemiş olmalı çünkü kadın inledi, sırtını dikleştirdi ve "Ben seninim" dedi.

"Benim olanla ben ilgilenirim." Mutlak kontrolü elinde tutacak.

Hangi mucizenin onu bunu yapmaya, her şeye rağmen ona sahip olmak için bu kadar sabırsızlanmaya ikna ettiğinden emin değildi.

Ama ona sonsuza dek minnettar kalacaktı. Ya da sonsuza dek üzgün.

Zaman gösterecek.

Ama gitmeyecekti. Erken durmayacaktı.

Yine mi?

Meme uçlarını parmaklarının arasında yuvarladı, sonra hafifçe çimdikledi, birini, sonra diğerini emebilmeyi diledi. Dürtüsüne direndi -direnme zorundaydı- ve dikkatini onun çekirdeğine geri verdi. Uzak duramıyorum. Onu ayırdı, yalvarmasına neden olacak noktayı buldu ve bastırdı.

"Torin," diye bağırdı. "Evet!"

Daha sert bastırdı. Daha önce hiçbir kadınla bu kadar ileri gitmemişti ama Keeley ile daha da ileri gitmek istiyordu.

"İçime gir," diye yalvardı.

Bir parmağını güzelce ve derine kaydırды ve hayret etti. "Benim için çok ıslaksın."

"Daha da ıslanıyor," diye homurdandı.

İçeri. Dışarı. Her hissin tadını çıkararak onu çalıştırdı. Onun sıkılığının. Kayganlığı. İyi hissettireceğini biliyordu. Ama bu? Enfes.

İlk başta yavaşça hareket etti, her zaman tadını çıkararak. Ama kısa süre sonra bu ikisi için de yeterli olmadı ve hızını artırdı. Kadının gerginliği hiç azalmadı, sadece daha da arttı, iç duvarları onu sıkıyor, içinde tutmaya çalışıyordu. Ereksiyonu da hareketleriyle aynı anda zonkluyor, aynı ilgiyi talep ediyordu. Dilinin kenarını ısırdı, kanın tadını aldı ve ikinci bir parmak soktu.

Bir zevk nefesi kaçtı.

Onu ne kadar çok çalıştırırsa, o kadar çok hoşuna gidiyor gibiydi. Hiç bu kadar memnun olmamıştı. Hatta kalçalarını kaldırarak adamın hamlelerini karşıladı ve bu en tatlı ıstıraptı. Sıkışmalar yoğunlaştı. İçeri ve dışarı. İçeri ve dışarı. Hızını arttırdı.

İtme ve itme, daha hızlı ve daha hızlı, daha fazla ve daha fazla kullanarak

Sadece ileri geri sallanabilene kadar her yukarı kayışta daha fazla güç.

"Kraliçem bunu seviyor." Huşu içindeydi, alçakgönüllüydü.

"Evet! Oh, evet," diye inledi, göğüslerini sıkarak. "Ama daha sert istiyorum. Daha hızlı."

"Seni incitmek istemiyorum."

"Daha sert!"

Çok emrediciydi. Onu inkar edemeyince, ona daha sert davrandı.

Ondan sonra çıkardığı sesler... Boğazının arkasından gelen mırıltılar, sanki bunun olduğuna inanamıyormuş gibi. Daha fazla nefes. Havayı elektriklendiren kaba sesler.

"Sana daha da fazlasını vereceğim. Al bunu..."

Alabileceğini biliyorum." Ona üçüncü bir parmak daha verdi ve hepsi bu kadar sürdü. Anında doruğa ulaştı, onun adını haykırdı ve ondan bir inilti çekti. Adam

Kadın titrerken parmaklarını içine sokmaya devam etti, ta ki kadın daha fazla dayanamayıp bitkin bir halde yere yığılana kadar.

Tüm hislerini bir kenara bırakarak pantolonunun belini yırttı ve kadının arzusunu aletini kayganlaştırmak için kullandı. Onu şaşırtmaması gereken bir şiddetle aşağı yukarı pompaladı. Kadın ona ne yapmak için doğrulmak istedi ama adam bilmiyordu. Öğrenmeyi göze alamadı. Her ne olursa olsun, ne kadar tehlikeli olursa olsun yapmasına izin verecekti. Onu aşağı itti ve her geçen saniye daha da akılsızlaşarak üzerine çıktı. Bir elini onun şakağına dayadı, diğer eliyle de okşuyordu... okşuyordu.

"Bir gün seni ağzımda istiyorum," dedi ve alt dudağını dişlerinin arasından geçirdi. "Seni boğazımın arkasına kadar götürmek ve yutmak istiyorum. Yutmayı ne kadar sevdiğimi hatırlıyorsun, değil mi?"

Tarif ettiği şeyi... ona asla veremezdi ama hayal edebiliyordu. O kırmızı dudaklar onun etrafındaydı, ona biniyordu.

Sıcak, ıslak emme. Boyunun dibinde yoğun bir yanma başladı. Kavrayışını sıkılaştırdı.

Evet...evet...paramparça olmak üzere. Yanık tüm yol boyunca yükseldi

ve o kadar yüksek sesle kükredi ki sesi duvarda yankılandı.

Tohumları kadının karnına fıskırdı. Zevk... o kadar yüce bir şeydi ki-

Karnının üstünde.

Kelimeler ona çarptı. Farkına varmak gibi. Dehşet gibi. Geriye çekildi. Ten tene temas değildi ama yine de temas vardı. Muhtemelen daha da tehlikeliydi.

Ona döndü ve titreyen bacaklarını itip kıyafetlerini düzeltmeden önce aceleyle onu temizlemeye çalıştı. Zevkin tüm kalıntıları yok oldu.

"Torin?" dedi, emin değildi. Ne kadar mükemmel görünüyordu. Saçları dağınık, teni memnuniyetle kızarmış. Başka bir erkek olsa onu kendine çeker ve saatlerce sarılırdı. Tüm o lezzetli kadınlığın tadını çıkarırken.

Ama onu bir başkasını asla tatmin edemeyeceği bir şekilde tatmin etmişti ve kadın bundan hoşlanmış, hatta belki de bayılmıştı ama adam ona hastalık bulaştırmış olabilirdi. Tekrar.

"Geri döndüğümde," diye mırıldandı, "giyinmiş olacaksın. Sen mağaranın bir tarafında duracaksın, ben de diğer tarafında duracağım. Birbirimizle konuşmayacağız. Birbirimize bakmayacağız bile. Eğer hastalanırsan, bunu halledeceğiz. O zamana kadar..." O mağaradan çıktı.

* * *

KEELEY EMİN DEĞİLDİ... çok fazla şeyi algılayamıyordu.

Bu zevk çok büyüktü. Bir saat sonra, henüz sakinleşmemişti. Asla sakinleşemeyebilirdi. Ve Torin, tatlı Torin'i hırlayan bir canavara dönüşmüştü, henüz dönmemişti.

Benden kaçıyor musun?

Neredeydi o?

Peki bunu nereden öğrenmişti? Sadece parmaklarını kullanarak onu boşalttı ve sonra biraz daha, onu tamamen doyurdu.

Şimdi de ona bakmaktan kaçınmamı mı bekliyor? Onunla konuşmaktan kaçınmamı mı? Ayı gökyüzünden koparmak daha kolay olurdu. Onu her zamankinden daha çok

arzuluyordu.

Nasıl devam edeceğine mantıklı bir şekilde karar verebilmeliydi. Kendisiyle olan bağıını öğrendiği anda onu terk edecek olan bir adama karşı büyüyen hisleriyle nasıl başa çıkacağına -her çökmekte olan dokunuşuyla daha da güçlenen bir bağ. Bunun yerine, bocaladı.

Ona söylemek zorundayım.

Ona söylemek
istemiyorum. İhmal de
yalan kadar kötüdür.

İhmal bir iyiliktir.

Hayatının geri kalanında ona yatırım yapacaktı. Onun geleceğine. Hades'in yaptığı gibi bağıını koparacak kadar şiddetli bir ihanette bulunmadığı sürece, kendi hayatı pahasına bile olsa onun için en iyisini isteyecekti. Duyguları her zaman onunkilere karşılık verecek, onun iyiliği kendi iyiliğinden çok daha önemli olacaktı.

Esprî yapmadan güldü. Bana asla bu kadar bağlanmayacak. İblisin etkilerinden çok fazla korkuyordu.

Sabah Yıldızı'nı bulmak zorundaydı. Ve çabuk.

Bu arada, proaktif olmak zorundaydı. Torin'in bağ hakkındaki fikrini değiştirmek için elinden gelen her şeyi yapacaktı. Onun kalbini kazanacaktı. Sonra da ona söyleyecekti.

Kusursuz bir plan - eğer yüzeyinin çok altına inmezse. Ama başarabilecek biri varsa, o da oydu. O bir savaşçıydı. Ve savaşçılar böyle yapar. Savaşa girerler ve kazanırlar. Onun kendisini -tüm benliğini- aynı yoğunlukta istemesini sağlayacaktı. Kolaydı.

Belki kolay.

Tamam, muhtemelen zordu. Ama o meydan okumaya hazırды!

Torin ilkelden kurtulduğu anda saldıracaktı.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BİR GÜN GEÇTİ.

İki. Üç.

Dört. Tarzan'ın fiziksel yaralarının büyük bir kısmının iyileşmesi sürpriz olmadı. Ama neydi? Adam hiç hastalanmadı. Burnunu bile çekmedi. Bir kez bile öğürmedi.

Torin, Keeley'nin iblisin hastalığının taşıyıcısı olmadığıının sarhoş edici bilgisiyle sarsıldı. Onun hastalıklarından herhangi birinin.

Dahası, Torin'in tohumu onu hasta etmemiştir.

Bu konuda ne düşüneceğinden emin değildi. Heyecanın tadını çıkarmaya cesaret edebilir miydi? Yoksa korkusuna tutunmalı mıydı?

Ona tekrar dokunabilir miydi? Ten tene, sonuçları olmadan?

Düşünmeye gerek yoktu: hâlâ çok riskliydi. Ama ona ne yaptığını düşünmeden edemiyordu, erotik Sürekli tekrar eden bir ara. Parmaklarını onun içine sokmuştu. Ve kız bundan hoşlanmıştı. Hoşlanmak muhtemelen çok hafif bir kelimeydi. Hazır olmadan önce tek bir parmağını bile çıkarmış olsaydı onu öldürebilirdi.

Bu düşünce karşısında sıırttı. Orgazmından beri ikiz güneşler mağaranın dışında parlamaya devam ediyordu. Onları ilk gördüğünde aklını başından almıştı. Kırmızı, pembe ve mor kır çiçeklerinden oluşan güzel bir buket bir mil boyunca açmıştı bile.

Kadının şaşırtıcı tepkisi, adamın elini kolunu bağlama kararını etkilemeyecekti. Ben daha sert şeylerden yapılmışım.

Ama Keeley'nin kahvaltısını hazırlarken bu daha sert şey ruh halini kararttı. Her zamanki dallar, yapraklar ve mantarlar.

Yumuşak yeşilliklerden oluşan bir paletin üzerinde bağdaş kurmuş oturuyordu, parlak kızıl saçları parlak dalgalar halinde sırtından aşağıya sarkıyordu. Normal bir erkek saç tellerini avuçlayabilir ve başını dilediği gibi eğerek sert, morartıcı bir öpücük kondurabilirdi.

Torin yemeği niyetlendiğinden daha büyük bir güçle onun yanına koydu. Kadın her şeyi görmezden geldiği gibi bunu da görmezden geldi. Torin de dahil. Torin'in sözlerini ciddiye almış, ona bakmayı ve hatta onunla konuşmayı reddetmişti.

Burada olmasına rağmen onu özlüyorum.

İşleri her ikisi için de kolaylaştırmayı umuyordu. "Ye. Bitirdiğinde," dedi, onun beslenme ve dinlenme eksikliğinden endişelenerek, "Tarzan'ı öldürüp yolumuza devam edeceğiz." Manzara değişikliği onun ruh halini iyileştirebilirdi.

"Ne? Gerçekten mi? Ben bittim!" Neredeyse ayağa fırlayacaktı. Bir saniye sonra Tarzan ortadan kayboldu. "Onu derisi olmadan köyüne ışınladım."

Bu kadar kolay. Torin bazen onun ne kadar güçlü olduğunu unutuyordu.

"Artık gidebiliriz." Kahvaltıyı geride bırakarak mağaradan hızla uzaklaştı.

Neden bu kadar acelesi vardı? Kaşlarını çatarak lokmaları temiz bir bezin içine attı. Onun peşinden gitti ve

Adımları daha uzun ve daha hızlı olduğu için kısa sürede onu geçti ve bohçayı eline tutuşturdu.

"Ye," diye tekrarladi. "Gerçekten."

"Tabii, tabii." Ormanda ilerlerken, kadın elindeki parçaları yere bıraktı.

"Kes şunu."

"Neyi

durdurayım?"

"Biliyor musun?"

"Öyle mi?" diyerek paçavrayı katladı.

Öğrendiği bir şey. Bir yalandan kaçınmayı umduğunda ama gerçeği söylemek istemediğinde, sorularla karşılık verirdi. "Neden hiç yemek yemiyor ya da uyumuyorsun?" diye sordu.

Sanki az önce kendisini yavru kedileri öldürmekle suçlamış gibi ona ters ters baktı. "Gerçekten benim ya da bir başkasının

yemek yemeden ya da dinlenmeden?"

"Yapabilirsin. Yaptın. Neden?"

Ağzını açtı-

"Bana soruyla cevap verme."

Gözleri kısıldı. "Güzel. Yemek yemiyorum çünkü zehirlenmiş olabilir. Uyumuyorum çünkü kabuslarla ve kırılganlıklarla uğraşmak istemiyorum. Ama kimin umurunda bunlardan herhangi biri? Ben çıplakken aramızda neler olduğunu konuşalım."

Boğucu sıcak onu birden fazla yönden etkilemeye başladı ve gömleğinin yakasını çekti. "Seni asla zehirlemem."

"İkimiz de eğlenceli zamanlar geçirdik," diye devam etti.

"Ben

berbat bitirişinize rağmen bir tekrar planlamaya istekliyim." İfade tereddütle ortaya çıktı, küçümsediğini iddia ettiği zayıflıklarla damlıyordu.

Göğsü ağrıyordu.

Bu aptal ağrıdan nefret ediyordu.

Pekala, yeter! Buna bir son vermenin zamanı geldi. Tüm bunlara. "Neden hala beni istiyorsun?" Görünüşe göre, yeterli değil.

"İhtiyacın olan şeyi sana veremeyeceğimi kanıtlamadım mı? Ne uzun süre, ne de tamamen."

"Bunlar harika sorular," dedi, onun bakışlarına karşılık veremeden.

Verdiği yanıt onu kızdırdı. Onu biraz da öldürdü.

Ne? Ona ihtiyacı olan her şeyi verebileceğini söylemesini mi bekliyordu?

"Sebeplerim ne olursa olsun, bir süre daha birbirimizden keyif alabiliriz," dedi umutla. "Yapamaz mıyız?"

Daha iyi biri gelene kadar mı? Öfkesi büyümüştü, damarlarında kutsal olmayan bir ateş vardı.

Konuşmak isteğe bağlı. Sadece alemin sınırını bulmalı ve bir sonrakinin kapısını açmalıyım, tüm bunları yaparken lanet ellerimi ondan uzak tutmalıyım.

İmkânsızdı. Onun kılıfının sıkılığını biliyordu ve bunu tekrar deneyimlemek zorundaydı. Onu deneyimlemek. O artık bir

Kanında hastalık vardı. Bu ironiye keskin bir kahkaha attı. İblis gibi onun da tedavisi yoktu.

Bu şekilde yaşayamam. Kopabilirim.

Kameo ve Viyola için. Baden için. Kutu için. Dayan, bir arada tut.

"Yardımın için ödeme yapmayı kabul ettim," dedi. "Ve ödeyeceğim. Ama sana başka bir şey vermeyeceğim."

* * *

OUCH. Bağ yüzünden, Torin'in tavrı daha önce sadece meydan okuduğu Keeley'yi kesmişti. Ve başka hiçbir ırk onunki gibi bağlanmadığı için, Keeley ona söylemediği sürece onu ne kadar incittiğini asla bilemeyecekti - ki söylemeyecekti.

Ondan istediği şey suçluluk değildi. Zaten yeterince hissediyordu.

"Eğer seks hakkında konuşmak istemiyorsan..."

diye başladı. Adam keskin bir nefes aldı. Gırtlaktan gelen bir sesle, "İstemiyorum" dedi.

"O zaman yakında en seveceğin konuyu tartışmaya ne dersin? Beni!" İlk çatışmayı kaybetmiş olabilirim ama savaşı yine de kazanacağım. Onun kalbi de benimki kadar iyi.

"Dinliyorum," dedi.

"Ben bir kez evlendim. On altı yaşındayken ailem beni Küratörlerin kralıyla evlenmeye zorladı. Bu birliktelik dört yıl sürdü.

sefil yıllar geçirdi ve ben hiç bebek olmadığından emin oldum. Diğer çocukları için korkunç bir babaydı."

"Dostum. Kendimi aptal gibi hissediyorum. Bir krala verildiğini biliyordum ama onunla evlendiğini bilmiyordum. Unvanın ilk ipucum olmalıydı."

"Dedektif Torin, kral öldükten sadece birkaç ay sonra Hades'le nişanlandım, dünyanın gelmiş geçmiş en kötü düzenbazıyla. Hayatımda yaptığım en büyük hataydı."

Olumsuz başladı. Olumlu bitti. "Benim

En sevdiğim renk gökkuşağı ve kuru üzümün doğanın en tatlı şekeri olduğuna inanıyorum. Nefret edenlerin ne dediği umurumda değil! I

Her şey hakkında her şeyi biliyorum ve şimdiye kadar yanıldığım tek zaman yanıldığımı düşündüğüm zamandır."

Dudaklarının kenarları kıvrılmış olabilir. "Hades'in nişanlısı. Buna alışmış olmalıydım, ama hala sorun yaşıyorum Kafamı bu fikre alıştırmaya çalışıyorum. Nasıl bir şeydi?"

"Heyecan verici. İlk başlarda. Manyetikti."

"Ve cinayete meyilli."

"Evet, ama o zamanlar bu onun cazibesinin bir parçasıydı. Bana kendimi nasıl koruyacağımı öğretti."

"Yine de ders sana pahalıya patladı."

Ne demek istedi? Sormaya çok korktum.

Alaycı bir ifadeyle sırtarak, "Peki... en büyük kusurunuz nedir?" diye sordu.

"Neden? Bu bir iş görüşmesi mi?"

"Olabilir."

Hangi pozisyon için? "En büyük kusurum muhtemelen yatakta fazla bencil olmam."

Bir kahkahaya boğuldu. Sakinleştiğinde, "Yüzyıllardır kilit altındaydın, değil mi?" dedi.

"Doğru."

"O zaman nasıl bu kadar... modern olabiliyorsun?"

"Sakin ol. Bir zamanlar yanımda çalışan bir kahin vardı. Başkalarının onun kafasının içinde geleceği izlemesine izin verme gibi hoş bir yeteneği vardı ve ben de bunu yaptım. Sık sık."

"Eğlenceli ama pek de yararlı değil. Geleceği biliyordun ama yine de hapse girdin."

"Doğru. Hayatımın bu yönünü kasıtlı olarak sakladığından şüpheleniyorum. Benim uğursuz pençelerimden kaçmak için daha iyi bir yol var mı?" Ama ondan bu kadar bahsettiğimiz yeter. "Peki ya sen? Bana ayrıntılı bilgi ver."

Yanlış kelime seçimi. Ya da belki doğru kelimeler. İkisi de ürperdi.

Hatırladığı -ve hâlâ içinde olan- arzuyla ürperdi.

Neden yaptı?

"Eğer cevap istiyorsan," dedi, "yemek yemelisin. Ciddiyim."

Oh, çok iyi. Her adımlarında dürüsttü.

Yolculuk. Onu zehirlemeyeceğini söylemişti ve o da ona inanmıştı. Her hareketi abartarak tek bir lokma yemek için büyük bir gösteri yaptı.

"Daha fazla."

Tamam! Bir avuç dolusu aldı ve hepsini ağzına tıktı. O kadar çok şey vardı ki zar zor çiğneyebildi.

Gözleri neşeyle parıltıyor, ona çocuksu, hatta çapkın bir görünüm veriyordu. "Ben hiç evlenmedim," dedi kadın yutkunduktan sonra.

Başka bir şey söylemeyince gözlerini devirdi. "Vay canına. Yavaş ol. Tüm bu yeni bilgileri kaldırabileceğimden emin değilim." "Benim en büyük kusurum, kusurlarımın olmamasıdır. Biliyor musun? Her zaman mükemmel olmak nasıl bir yük?"

Saçlarını kabarttı. "Evet, aslında öyle."

Gülümsedi ve omzuyla onu dürttü. Sonra, Ne yaptığını fark edince kaşlarını çatı ve boğazını temizledi. "Benim hakkımda ne bilmek istiyorsun?"

Onun bu spontane dokunuştan dolayı üzülmesinden nefret ediyordu ama bunu yapmış olması gerçekten hoşuna gitmişti. Tatlı bir ilerlemeden bahsediyoruz. "Neden kelebek dövmen var?"

Kaşlarından biri havaya kalktı. "Her şey hakkında her şeyi bildiğini sanıyordum."

"Yeraltı Dünyası'nın Efendileri'ni daha önce de biliyordum, yani daha önce. Casuslarım bana dövme hakkında farklı raporlar verdi."

"Casuslar mı? Ne kadar da gizli."

"En iyisinden öğrendim. Hades'ten," diye ekledi, belki parçaları bir araya getirememiştir diye. Belini işaret etti. "Anlamı."

"Farklı insanlar için farklı şeyler. Bana şeytan musallat olduğu gün oldu."

"Yani... bu bir kötülük işareti." "Benim için, evet."

"Bana sorarsanız," dedi, "kelebek bunun için tuhaf bir sembol."

"Bunun bir sembol olduğunu düşünmüyorum. Bence bu, kötülüğün en güzel cephelerin altında bile saklanabileceğini hatırlatıyor."

"Hatırlatmaya sık sık ihtiyaç duyuyor musun?" "Sadece aynaya her baktığımda."

Kıkırdadı. "Az önce güzel yüzüne iltifat mı ettin? Egonuzun okşanmaya gerçekten ihtiyacı olmalı."

"Bir şeylerin okşanmaya ihtiyacı var," diye mırıldandı, ateşli bakışları onun üzerinde gezinerek ürpermesine neden oldu.

Zekice, seksi bir cevap lazım. "Ah, öyle mi?" İyiydi, Majesteleri.

Sertleşti ve dikkatini ondan uzaklaştırdı. "Hakkımdaki rastgele gerçeklere gelince. Porno adım Dr. Miles Long. Yakaladığım Nephilim'leri kuru üzüm yerine yemeyi tercih ederim.

Üzgünüm Keys, ama kuru üzüm doğanın sıçmasının bir sonucudur."

Ha! "Benim porno adım Ivanna Longone. Ve eğer dikkatli olmazsan, kuru üzümlerden bir ordu kurarım ve seni yeriz."

"Bu gerçekten eğlenceli olabilir. Benim için." Sırtışı geri döndü, tüm yüzünü aydınlatıyordu. "Bilgisayarlarla aram iyidir, her şeyi hackleyebilirim ve yüzyıllar boyunca çok daha fazlasını öldürdüm.

Sayamayacağım kadar çok insan. Bir zamanlar," diye itiraf etti tereddütle, "bunun için yaşıyordum. Çok severdim."

"Hâlâ seviyorsun." Onun örümcekleri ne kadar ustalıkla idare ettiğini hatırladı. "Ama sadece savaş alanında."

"Ve söz konusu olan arkadaşlarımdan korunması olduğunda."

Tanıdık bir kıskançlık, öncekinden daha güçlü bir şekilde kabardı. Bu korumanın alıcı ucunda olmak... sadece bir ya da iki kez değil, her zaman, onun geleceği onunki kadar önemli daha tatlı bir şey olabilir mi?

"Onlar da senin için aynı şeyi hissediyorlar mı?"

diye sordu. "Evet."
"Bu güzel olmalı." "Daha
iyi."

"Benden hoşlanma ihtimalleri var mı?" Gah! Ses tonundan neredeyse damlayan muhtaçlık aşağılayıcıydı.

Sözlerini geri alacaktı ama adam ona bir bakış fırlattı, yüz ifadesi sıkıntılı, hatta acılıydı. "Prenses, senin için çılgına dönecekler."

* * *

Üç diyardan daha geçtiler ve Keeley takip edildiklerinden şüphelenmeye başladı. Torin'e hiçbir şey söylemedi. Kanıtı olana kadar onu öfkeden deliye döndürmek için bir neden yoktu. Ve o da öfkelenecekti. Geçen her gün ruh hali daha da karardı. Hatta mağarada söz verdiği şeyi yapmaya bile karar vermişti: asla ona bakıyor ve onunla hiç konuşmuyor.

İlk diyar tam bir duyusal yoksunluk diyarıydı. Karanlık ve sessizlik. Oradan geçmek hem fiziksel hem de zihinsel olarak acı vericiydi. İkincisi tırmanmaları gereken bir buz dağından başka bir şey değildi ve Torin sarılmayı reddettiği için soğuk da en az karanlık kadar kötüydü. Şu anda içinde bulundukları karanlık, ölümsüzler için uyuşturucu olan ambrosia ve haşhaş tarlalarıyla doluydu ve her fırsatta Zulalarını korumaya kararlı ölümsüz uyuşturucu lordlarından kaçmak.

Torin'in korumacı tavrı en azından geri dönmüştü, umursamazlığına ve sessizliğine iyi bir değişiklik olmuştu.

Adamın sessizliği, ona olan duygularının yoğunluğuyla ve onu sahiplenmek için duyduğu umutsuz ihtiyaçla savaşmak için kullandığını ve sonunda arzusunun kazanacağını düşünmek hoşuna gidiyordu. Fakat Fantezi onu ancak bir yere kadar taşıyabildi ve hafif bir sis her adımlarını gölgelemeye başladı.

Bu sabah, kahvaltı avlamak için dolaşmaya çıkmıştı. Kendisi için. Sadece kendisi için. Bunu açıkça belirtmişti. O hayır

Onu baştan çıkarmaya çalışmaktan vazgeçeceğini umarak artık yemeklerini hazırlıyor ya da paletlerini yapıyordu.

İşe yarıyordu!

Bir dal kırıldı. Daha önce hiç görmediği bir savaşçı başı dik, omuzları geride kampa doğru ilerledi. Onu görmemiş olabilirim ama tanıyorum. Ağlayan Gözyaşları Diyarı'ndan gelen tutsaklardan biriydi. Daha tek kelime bile etmeden loliop kokusu kimliğini ele veriyordu.

"Galen," dedi bir selamlama gülümsemesiyle.

Torin kadar uzun ve neredeyse onun kadar kaslıydı. Soluk, kıvırcık saçları ve sabah gökyüzü kadar mavi gözleri vardı. Melek gibi bir görünümü vardı. Kanatları çıkarılmıştı ve yeniden çıkma aşamasındaydı, yumuşak beyaz tüylerle kaplı küçük yumrular omuzlarına kadar uzanıyordu.

Bir anı onu drtkledi. Konuşulmayanlar Ağlayan Gözyaşları Diyarı'nı ele geçirdikten sonra Galen'e ulaşmak için ellerinden gelen her şeyi yaptılar. Onu kaybetme dşncesi Keeley'i rahatsız etmişti. kibir ve canlılık. Bu yüzden, biri onu susturmak niyetiyle üzerine yryene kadar hücresinin parmaklıkları arasından Konuşulmayanlarla alay etmişti. Ancak o yaratığı susturmuş, bir sustalıyla onu burnundan göbeğine kadar yarmış, bağırsakları her yere saçılmıştı.

Bu doğru. Bu yüzden ilk Konuşulmayanı ldrmş ve kardeşinin gazabını kazanmıştı.

"Buraya nasıl geldin?" diye sordu. Onun geçmişi hakkında biraz bilgisi vardı. Torin ve diğer Lordlarla en iyi arkadaştı... Pandora'nın kutusunu çalıp Zeus'a açma planlarını ortaya çıkarana kadar.

Tüm savaşçılar yeryüzüne atıldığında, Galen ve Lordlar arasında uzun ve kanlı bir savaş patlak verdi. Hl devam eden bir savaş.

Torin'in düşmanı olabilir ama benim değil. Al sana savaşçı!

"Seni izliyordum," diye itiraf etti Galen. "Ve bir tek ben değilim. Üç tane iblis tarafından ele geirilmış deli var.

Senin kanın. Torin'in de. Ama son kapıdan geçmeyi başaramadılar. Bir şey değil."

"Onları durdurdun mu?"

"Şiddetle. Kızımın yanına yaklaşmalarına izin veremezdim."

Kız ona gülümsedi. "Çok tatlısın. Teşekkür ederim."

Başıyla onayladı.

"Aç mısın?" Bir avuç kuru haşhaş tohumu uzattı.

Onları çalmak için gereken sıkı çalışma, tatlarını daha tatlı hale getirmeliydi ama Torin'in ilgisizliği dilinde acı bir tabaka bırakmıştı.

Galen başını salladı. "Fazla vaktim yok. Torin izlerimi yakaladı ve peşime düştü. Sadece Konuşulmayanlar'ın dikkatini dağıttığın için teşekkür etmek istedim. hücre."

"Benim için zevk. Gerçekten." Neden bir kadın Onu mu? Güzeldi, vahşiydi ve tam bir kötü çocuktuk.

Ama o Torin değildi. İnatçı, küçümseyici, zehirli Torin. "Bu arada," dedi. "Her ne yapıyorsan Savaşçı, devam et. Onu hiç bu kadar kızgın görmemiştik." Lütfen. "Kızgın değil. O kadar sakın ve soğuk ki, sakın ve soğuk bir şey."

"Hayır. O seni izliyor. O çocuğun içinde bir fırtına kopuyor ve bir gün kopacak. Bunun için ikinizin de daha mutlu olacağına dair bir his var içimde."

Hafif sis nihayet durmuş, güneş parlıyordu. "Onun mutlu olmasını mı istiyorsun?" diye sordu.

"Ben öyle bir şey demedim," diye homurdandı. Bir dal daha kırıldı.

"Git," dedi elleriyle kışkırtarak. Ama Galen yeterince hızlı hareket etmedi ve onu birkaç metre öteye götürmek zorunda kaldı.

Torin kamplarına dalınca uzaklaştı. Böyle bir hareket Torin'e ihanet gibi görünebilirdi ve Torin'in bundan hoşlanmayacağını biliyordu. Ama bu bir ihanet değildi, bir güvenlik önlemiydi.

Kavga olmaması yaralanma olmaması demekti.

Sakatlık olmaması taraf tutmamak anlamına geliyordu.

"Burada biri vardı," dedi, sesi kırbaç gibi şaklıyordu. Sağına, soluna baktı. "Seni tehdit etti mi? Sana saldırdı mı?"

Bu adamın beni izliyor olma ihtimali var. İçinde bir fırtına kopma ihtimali var.

Memnuniyet onu doldurdu. Onun sorularını duymazdan gelerek, "Kahvaltın nerede?" diye sordu.

Sessizce kampın çevresinde suçluyu aradı ve bunu yaparken güneş bin kat daha parlak bir şekilde parladı.

"Gidelim," dedi. "Alemin sınırı sadece bir saat uzaklıkta." Şimdiden buldun mu? O olmadan mı?

Panik tomurcuklandı, sadece soldu. Onu geride bırakabilirdi ama bırakmamıştı. Galen haklı olmalıydı.

Ayağa fırlayıp Torin'e ilerlemesini işaret ettiğinde memnuniyeti daha da artmıştı. "Ben hazırım."

Kaşlarını çatarak önden gitti. Yolun kenarına kadar geldiler. Tam da tahmin ettiği gibi bir saat sonra diyarı terk etti ve Galen'e kilitlendiği için onun çok geride olmadığından emin olabildi.

Ve, tamam, evet, bu tam olarak bir güvenlik önlemi değildi. Ama Galen'i seviyordu ve o iblis ruhlu delilerin icabına baktığı için ona borçluydu. Elbette Torin anlayacaktır. Bir gün. Büyük bir erkeklik krizi geçirdikten sonra.

Omzunun üzerinden ona baktı ve kaşlarını çattı. Neden? Ne düşünüyordu ki?

Kapıyı açtı ve adam kilidi açtıktan sonra içeri adım attı. Onun topuklarına yakın durdu.

Korna!

Etraflarını aniden yoğun bir araba trafiği sardı. araç onlara çarpmamak için direksiyonu kırdı, sonra başka bir araca çarpmamak için tekrar direksiyonu kırdı. Sonunda bir direğe çarptı.

İnsanların diyarı. Torin'in diyarı, arkadaşlarının beklediği yer olduğunu fark etti.

Memnuniyetinin yerini hızla korku aldı. Her şey değişmek üzereydi. Çok yakında Torin diğer Lordlarla buluşacaktı. Sevdığı adamlar ve kadınlarla. Keeley söz verdiği gibi kayıp kızları, ruhu ve kutuyu bulacaktı. Torin de söz verdiği gibi onu memnun edecek ve sonra yolları ayrılacaktı. Artık ona ihtiyacı olmayacaktı.

Ama yine de ona ihtiyacım olacak.

Başarısızlık korkusuyla dolu aptalca düşünceler. Sadece kendimi pes etmeye hazırlıyorum.

Asla! Kalbi için verdiği savaş henüz bitmemişti. Daha zamanı var.

Daha fazla korna sesi. Torin onu trafikten uzak bir kaldırıma çekti. Biri ona çarptı. Bir kadın. Keeley'ye öyle bir baktı ki, sanki Keeley az önce ayakkabısının altını sıyırmış da dikkatini Torin'e çevirmişti ve nefes nefese kalması, Keeley'nin içine bir öfke damlasının sıçramasına neden oldu.

Yer sarsılırken, "Ben kraliyet ailesindenim," diye bağırdı.

Sert parmakları saçlarının arasından geçti ve Torin'le yüzleşmek için döndü.

"Evet," dedi. "Kesinlikle öylesin."

Kadını fark etmemişti; gözleri sadece Keeley'deydi. -Ve ona dokunuyordu, isteyerek, mutlu bir şekilde.

"Teller bal gibi," dedi, hayranlığı her halinden belliydi.

Kalbi kaburgalarıyla tango yapıyordu. Saçlarının rengi yine değişmişti, şimdi altın sarısı parlıyordu. "Summer," diye cevap verdi nefes nefese, gözlerinin saf bir bebek mavisi gibi parladığını bilerek.

"Muhteşem."

"Gerçekten mi?" Kirden lekelenmiş, yırtık pırtık bir tişört ve eşofman giymiş, ayakkabısız, iğrenç derecede bitkin olmalıydı. Ya da daha kötüsü ortalama. İnsan kadın kesinlikle öyle düşünüyor gibiydi.

"Gerçekten mi? I-" Sertleştii, eldivenli eline babasının sözünü dinlemeyen bir çocukmuş gibi baktı ve elini bıraktı.

"Benim bölgemdeyiz prenses. Senin için kurallarım var."

Kurallar mı? "Şaka yapıyorsun, değil mi? Kendimden başka kimseye itaat etmem,

ve bu bile şüpheli." Başka biri ona çarptı. Bu sefer bir erkek.

Torin kaşlarını çattı ve onu itti. "Özür dile ya da öl."

"Özür dilerim hanımefendi. Çok özür dilerim." Adam koşarak uzaklaştı.

"Hanımefendi?" diye bağırdı, Torin'in sert tepkisinin neden olduğu iç erimesini maskeleyemeyi umuyordu. "Annemi mi giyiyorum

Kot mu? Hiç sanmıyorum!"

Torin avucuna sert bir bakış daha attı. Sonra kaşlarını çatarak parmaklarını Keeley'ninkilerle birleştirdi ve onu kaldırımdan aşağı çekti. Şok! Şimdi de benim elimi tutuyor. Gerçekten el ele tutuşuyoruz. Parmaklarımız birbirine örülmüş gibi.

"Kurallar," dedi Torin. "Başka erkeklere bakmayacaksın. Onlarla konuşmayacaksın. Onlara şehvet duymayacaksın."

Tamamdır. Tamamdır. Tamamdır. Çok hevesli görünmemeliyim. "Neden?" "Başka bir vebayla uğraşmak istemiyorum."

Ve bir veba salgını patlak verecekti çünkü... ellerini istediği herkese koyacaktı... onlara zarar verecekti?

Kıskanıyor. Ne umut verici bir başlangıç. "Dediğin gibi olacak."

"Aynen öyle olacak."

Gülümsemek uygunsuz bir yanıt olurdu, değil mi? "Peki nereye gidiyoruz?"

"Cep telefonumu şarj edebileceğim ve arkadaşım Lucien'i arayabileceğim bir yer. O beni eve götürebilir."

Bir panik titreşimi. "Peki ya ben?"

"Bizi takip etmekte sorun yaşamazsınız."

...sarsıcı bir rahatlamayla boğuldu. "Tabii ki yapmayacağım. Ben Kızıl Kraliçe'yim."

"Evet, evet. Süper güçlü. En iyi şekilde davranacaksın."

"Ben her zaman öyle değil miyim?"

"Ben ciddiğim, Keys."

"Evet, beni ciddi şekilde aşığılıyorsunuz ve bir kez daha düşünmek isteyebilirsiniz."

"Arkadaşlarıma zarar vermeyeceksin."

"Vermeyeceğime yemin ettim."

"Biliyorum, ama-"

"Bu cümleyi sakın bitirme," diye tersledi. "Görevlerinizin değerli zamanıma değmediğine karar verebilirim."

Bir duraklama. Kendisi de bir açıklama yaptı: "Özür dilerim." "Üzgün görünmüyorsun."

İçini çekti, içindeki öfke boşalıyor gibiydi. "Öyleyim. Gerçekten öyleyim."

Çok kolaydı. Bu konuda onunla mücadele etseydi daha iyi olurdu. En azından biraz. Çünkü o beş kelimeyle, ondan en çok istediği şeyin, belki de ona tahammül etmesinin tek nedeninin yetenekleri olduğunu açıkça ortaya koymuştu.

Kalbini kazanmak mı? Gerçekten bir şansı var mıydı?

"Sadece... bu iş nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın," dedi, "lütfen evimi yıkmayın."

Ona hiç inancı var mıydı? Yer sarsıldı. "Sen Seni terk etmemi mi istiyorsun?"

"Hayır." Ona doğru döndü, gözleri tehditle parlıyordu.

"Prenses, sizi arkadaşlarımla gireceğiniz bir savaştan korumaya çalışıyorum. Hepsi bu."

Hayır, kendini taraf seçmek zorunda kalmaktan kurtarmaya çalışıyordu.

Benim yaptığım gibi mi?

Neredeyse aynı! "Benim için çıldıracaklarını söylediğini sanıyordum."

Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Yapacaklar. Yapmalılar.

Ama..."

Ama. Her zaman ama.

"Lordları unut. Senden korunmaktan daha fazlasını istiyorum." Bir zamanlar onun kendisine kalkan olma isteğini memnuniyetle karşılamış, hatta bunu sevgisinin bir işareti olarak görmüştü. Peki ya bugün? Bunu gerçekte ne olabileceği için gördü. Yatırımını korumanın bir yolu.

Yumuşadı ama çok az. "İnan bana. Biliyorum. Bunu çok açık bir şekilde ifade ettin."

Oh, hayır, yapmadı. "İçten içe istediğin ama istemeye cesaret edemediğin şeyi yaptığım için beni azarladın mı? Eğer öyleyse, bağırsaklarını deşeceğim."

Omuzları yenilgiyle çöktü. "Bu bir azarlama değildi. Dört lanet gündür ereksiyon olmamın sebebi bu." Oh.

Oh!

Oh? Ciddi misin? Elimdeki tek şey bu mu?

"Düşündüğünüzün aksine," diye devam etti, tehdidi geri dönmüştü, "sizi hasta etmekten zevk almıyorum ve atlatıp atlatamayacağını merak ediyorum." "Sence ateşler

içinde yanmaktan, öksürmekten ciğerlerimi ve içimdekileri kusmak mı?" Öfkesi aynı hızla geri döndü ve daha yüksek bir seviyeye çıktı. Bir kez daha yer sallanmaya başladı. Sakin. Sabit. Etrafta masumlar.

"Senin aksine, seninle birlikte olma şansının bedelini ödemeye değer olduğunu düşünüyorum."

"Hayır, kendi zevkini benim suçluluğumdan daha önemli görüyorsun."

Sert sözler.

Ama aynı zamanda adil. Çünkü doğruydular. Daha önce hiç böyle düşünmemişti -kendi isteklerine karşı onun duyguları. Ama belki de düşünmeliydi.

Kendine şunu söylemeye çalıştı: En azından o benim iyiliğimi düşünüyor. Ama bu pek de teselli ödülü sayılmazdı.

"İyi," dedi. "Bununla başa çıkamazsın. Not edildi. Anlaşmamız iptal oldu."

"Şimdi bekle," diye bağırdı.

"Yine de sana yardım edeceğim," diye tükürdü ve rahatladığı hissediliyordu.

Onun iyiliğini düşündün mü? Lütfen. Gerçek aniden çok açıktı. Onun için o bir iş atıydı ve hep öyle kalacaktı. Daha fazlası değil. "Bana iyilik borçlu olacaksın. Cinsel olmayan. Daha sonraki bir tarihte isimlendirilecek."

Nefes alışları hızlandı, sığlaştı. "İyi," diye tersledi.

"Peki," diye karşılık verdi. "Şimdi ortak olduğumuzu unutup kendimi kaybetmeden önce git arkadaşını ara."

"Bunu istemeyiz, değil mi?" Ses tonunda alaycı bir ifade vardı. "Prenses istediğini almak zorunda yoksa herkes acı çeker."

Onun öfkesi karşısındaki sakinliğinden şikayet etmeden önce. Ne kadar aptalca. "Kontrol sorunlarıyla mücadele ettiğimi biliyorsun. Öfke benim varsayılan özelliğimdir."

"Bildiğim tek şey, duygularınızı bir bahane olarak kullandığınız."

Kendini kontrol edebilirsin ama bunu yapmamayı tercih ediyorsun. Ve şu anda tehlikeli seviyelere ulaşan öfken hakkında sana seslendiğim için orada durup beni nasıl azarlayabilirsin?"

Mükemmel puanları olan aptal adamlar tam bir baş belasıydı. "Ben de seninle bir saniye daha birlikte olmamayı seçiyorum. Buna ne dersin?"

Geri alamayacağı bir şey yapmadan önce, gizlice satın aldığı bir yeraltı evine gitti.

Hades'in yanına taşınmak. Her kızın bir sığınağa ihtiyacı vardır. Ve benim şimdi her zamankinden daha çok ihtiyacım var. Torin'in hâlâ onunla çalışmak istediğine dair söylediği her şeye rağmen, tüm bu tartışma ona başından savılmış gibi gelmişti ve zaten bunlardan çok fazla yaşamıştı.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

CAMEO KÜFÜR ETTİ, duvarı yumrukladı, komodini tekmeledi, şifonyeri devirdi, çekmeceleri odanın diğer ucuna fırlattı... ama hayır, öfkesi azalmadı. O ve Lazarus timsah-zombi melezlerinden -ya da her neyseler- kurtulmak için savaşmışlar ve bir kapıya ulaşmışlardı.

herhangi bir yara almadan, sadece daha berbat bir boyutta sona ermek için. Ya da alemde. Her neyse işte!

Burası seks kölelerinin alınıp satılmasının beklenen bir yaşam biçimi olduğu bir yerdi.

İki adım ötede silahlı savaşçılardan oluşan bir ordu tarafından kuşatıldılar ve savaşa giremeden bayıltıldılar. Bayginken silahsızlandırıldılar, yıkandılar, En gülünç kıyafetleri giymiş -ya da kıyafetsiz- ve buraya kilitlenmişti... insan eliyle yapılmasına imkân olmayan kadar güzel mobilyalarla döşenmiş lüks bir yatak odası.

Lüks ve güzel, evet, ama yine de bir hapishane. Ne yazık ki kapı geçilmezdi ve pencere yoktu.

Lazarus sanki en sevdiği cariyesinin ilgisini bekleyen bir sultan gibi yatağa uzanmıştı. O da bir sultan gibi giyinmişti. Gömleksizdi ama koyu kadife bir Cüppesi geniş omuzlarının üzerine örtülmüştü. Pantolonu dar ve beyazdı, içine elmaslar dikilmişti. Dikişler.

Yanında bir kase meyve duruyordu. Bir tane patlattı ağzına üzüm attı ve ipek gibi sırtarak ona baktı. "Neden yeni durumumuzun tadını çıkaramıyorsun, günüşiğim?"

Onun bu aptal lakabı kullanmasından nasıl da nefret ediyordu. Birlikte geçirdikleri her gün daha da küçümseyici oluyordu.

"Bizi esir alanlar bizi açık artırmaya çıkaracaklar. Bunu anlamıyor musunuz?"

Bir üzüm daha girdi. "Kimsenin seni istemeyeceğinden mi korkuyorsun? Ne de olsa trajik bir sesin var."

Oraya gitmek zorundaydı, değil mi? Her zaman oraya gitmek zorundaydı. Neden? Hatırlatmaya ihtiyacı yokmuş gibi.

"Ayrı düşeceğiz," diye işaret etti.

Sıkılmış bir halde kollarını başının üzerine uzattı. Tembel görünüyordu. Durgun. Cinsel. "Ve?"

"Ve sana ihtiyacım var. Sen benim eve dönüş biletimsin." O, diyarlar arasındaki kapıları nasıl bulacağını biliyordu; o bilmiyordu. O her dünyadaki her canavarı görebiliyordu, gözleri onun algılayamadığı ruhani bir düzleme açılıyordu. Ve o zaman Kendini uyguladığında, her durumdan kurtulmak için savaşabilirdi; o her zaman bu kadar şanslı değildi.

Şu anda onun için çok değerliydi.

"Olay şu, günüşiğim." Meyve kâsesini, kadının zarar vermediği tek komodinin üzerine koydu. "Sana ihtiyacım yok." Koyu renk bakışları kadının boyundan aşağı kayarak hesaplanmış bir amaç. "En azından henüz değil."

"Ne ima ediyorsun?" diyerek sertleşti.

Kaşlarını kaldırdı, eğleniyordu. Her zaman eğlenir. "Ne ima ettiğimi sanıyorsun?"

"Eğer seninle seks yapmazsam, benden ayrıldığın için çok mutlu olacaksın."

"Oh, güzel. Kafanı karıştırdığımı sanmıştım."

Aradaki mesafeyi kapatıp ona doğru hamle yaptı ama o eğildi.

Yumuşak, boğuk bir kıkırdama duyuldu. "Diğer adamların o kadar kötü müydü ki başkalarına şans vermeyi reddediyorsun?"

"Birine bir şans veririm ama önce onu sevmem gerekir." Omuz silkti. "Sen kaybedersin."

"Bunu neden istiyorsun ki? Benden hoşlanmıyorsun," dedi.

Bir an düşündü ve bir omuz silkme hareketi daha yaptı.

"Belki de müsait olman hoşuma gidiyordur."

Oh, romantizm. Sesi kir gibi kuruydu, "Tam şu anda

kendimi sana nasıl atmıyorum?" dedi.

"Bu kesin bir gizem."

Argh! Her şey için bir cevabı vardı. "Mesele şu, Darkpit. Eğer itiraz etmeden satılmana izin verirsen, eminim başka kadınlar da senin için uygun olacaktır. Hatta belki birkaç erkek de." Ona sıırttı. "Sana iyi eğlenceler."

Tehdit onu korkutmadı. "Tam olarak demek istediğim bu. Ve ben olayların bu şekilde gelişmesinden memnun olsam da, ikimiz de senin memnun olmadığını biliyoruz. Ben hayatta kalacağım. Sen kurtulamayacaksın."

Çaresiz değildi! Bir an önce ne düşündüğü önemli değildi. "Beni dövüşürken gördün. İyi olduğumu biliyorsun." "Evet, ama yeterince iyi değilsin," diye cevap verdi kolayca.

"Karşılaştığımız o adamlar mı? Onlar suikastçı. Açıkça En iyinin en iyisi tarafından eğitildim. İşte şartlarım. Soyun, bu yatağa gir ve kendini bana teslim et, ben de seni kimseye satmayayım."

İçinden bir ürperti geçti. Öpüşme düşüncesi Ona... ona dokunmak... onunla birlikte olmak bedenini en ilkel şekilde memnun ediyordu. O güçlüydü ve güzeldi. O en saf haliyle bir güçtü ve kadın onun tadına bakmaktan başka bir şey istemiyordu. Ve derinlerde, ne kadar umutsuzca inkâr etmeye çalışsa da, onu istiyordu. O sarılmak, rahatlatılmak ve evet, zevk almak istiyordu. En azından bir girişimde bulunuldu. Çok uzun zaman olmuştu....

Ama çenesini kaldırdı ve alaycı bir tavırla, "Yani kısacası, fahişelik yapmamı istiyorsunuz," dedi.

Sonunda, eğlence dışında bir tepki. Gözleri Küçük yarıklara kadar daraldı. "Bana karşı hiçbir arzu hissetmediğini mi söylüyorsun?"

Yalan söyleyebilirdi. Umutsuzca yalan söylemek istiyordu. Karşı cinse güvenmek onun için zordu.

Alexander onun içindeki şeytani öğrenir öğrenmez, onu düşmanına teslim etmişti.

Ona yaptıkları korkunç şeyler...

Yine de yaptıkları için Alex'i suçlamamıştı. Korkuyu suçlamıştı. Kaçtığında, ona gitti, düşündü ki

sadece durumunu açıklarsa onu tekrar seveceğini söyledi. Onu sadece başka bir tuzağa çekti.

Özgürlüğüne kavuşmak için mücadele ederken, çalıştığı insanlar, yani Avcılar, ona ulaşmak için onu öldürmeye hazırdı.

Bizimle isteyerek gel ya da ölümünü izle.

Onun ölümünü izlemişti.

Lazarus Alex değil. İblisi biliyordu. Ve eğer o kötüyse, o da on kere kötüydü. Nasıl bir çift oldular.

Ayrıca, aklından geçenleri söyleyemeyecek kadar sonuçlarından korkan bir korkak değildi. "Hayır," diye itiraf etti, "demek istediğim bu değil. Ama güç güçtür. Ayrıca, nüfusun yüzde otuz sekizinin aksine, beni sadece bir kolaylık olarak gören bir adamla birlikte olmayı reddediyorum."

"Bu oldukça spesifik bir rakam."

"İstatistikleri severim." Sinirleri ne zaman tepesine çıksa bu tür şeyler söyleme eğilimindeydi. Torin bu konuda onunla alay ederdi.

Oh, Torin. Seni çok özledim.

Ona asla bu şekilde davranmazdı.

Lazarus doğruldu ve parmağını ona doğru uzattı. "Buraya gel." Kalbi haince çarpmaya başladı. Yutkunarak, dedi ki, "Neden?"

"Çok şüpheli." Cık cık etti. "Yapacaklarımdan mı yoksa sana hissettireceklerimden mi korkuyorsun?"

"Hiçbir şeyden korkmuyorum." Dilini

Ağzının çatısını kapattı ve ayaklarını sürüyerek de olsa kendini adamın kalçalarının arasına soktu. Tüyleri diken diken oldu. Adam ona baktı, koyu renk saçları alnına dökülüyordu,

kirpiklerine sürtünüyordu. Gözleri gece kadar siyahtı ve gözbebeği ile irisi ayırt edemiyordu, ama o zaman bunun bir önemi yoktu. İkisi de onu yakıp kavuran bir sıcaklıkla parlıyordu.

Kemik.

Adam avuçlarını kızın belinde düzleştirdi ve kızın nefesi kesildi. "Çok güzel," diye övdü adam, bakışları onun üzerinde gezinirken.

Dantelden yapılmış pembe bir sütyen ve ona uygun bir külot giymiş, meme uçlarının boncuk boncuk oluşunu izlemesine izin vermişti.

"Çok hassas."

Yutkundu, bir ürpertiyle savaştı. "Ne yapıyorsun?" Kavrayışı sıkılaştı. "Müsait olman seni istememin nedenlerinden sadece biri. Bana diğerlerini sor." Sert bir emir.

Birine itaat etmeyi reddetti. Başını salladı. Bilmek istemiyordu.

Yine de ona söyledi. "Gözlerimi açtığım ve kendimi seninle birlikte bir âlemde kapana kısılmış bulduğum andan beri üzüntünü zevkle değiştirmek için. Peki ya Cameo?" diye sordu boğuk bir sesle. "Bunu yapacağım." Onu kaldırdı ve döndürerek yatağın üstüne fırlattı. Zıplamayı bitirmeden önce kaslı ağırlığı onu sabitledi ve tekrar nefesi kesildi.

"Yardımanızı satın almayacağım," demek için kendini zorladı.

İlk kez gözleri kasvetliydi, herhangi bir eğlence ya da küçümseme belirtisi yoktu. "Belki de seninkini satın almaya çalışıyorumdur."

"Ama ihtiyacın olmadığını söylemiştin-"

Dudakları onunkilere çarptı, dili derinlere daldı, sözlerini kesti, tadının tatlılığı duyularını istila etti.

İyi hissediyorum. Ve iyiydi. Çok iyiydi. İyi, iyi, iyi. Bu kelime zihninde yankılandı. Hiç bu kadar iyi hissetmemiştim.

Ona direnmesi için tüm nedenler önemini yitirmişti. Onu kullanıyordu... iyi, o da onu kullanacaktı. O da Muhtemelen işlerini bitirdikten birkaç saniye sonra onu bir kenara atmıştır. Önce ben onu atarsam olmaz. Ona saygı duymuyordu.

"Sana saygı duyuyorum," dedi ve bu yanıtla ilgili bir şey onu rahatsız etti, ama kadın kendini zevke kaptırdı ne olduğunu tam olarak çözemiyordu. Saçındaki tokaları söktü. "Senin gibi bir kadınla hiç tanışmadım. Yapmak zorundasın

Sana sahip olmak. Olmazsan öleceğim. Ve geçen her saniye seni daha çok seviyorum... Enfes hissine değer veriyorum."

Adam için için yanan başka bir öpücük için tekrar aşağıya daldığında direnç kırıldı, bu sefer daha sert, daha sert. Kız buna bayıldı,

Bu zevk onun sakin yüzünü sıyırdı ve

Sözleri zihninin bir köşesine keskin bir şekilde saplanmaya devam etse de gevezelik ediyordu.

Söylediklerinden mest olmak yerine rahatsız olmalısınız.

Ama neden? Aslında kimin umurundaydı? Sütyenini ortasından yırttı, malzeme açıkta kaldı. Sonra elleri göğüslerindeydi, ağrıyan eti yoğuruyor, başparmaklarını zonklayan meme uçlarında gezdiriyordu.

İçinden giderek daha fazla sefalet sızıyordu ve bu... muhteşemdi.

"Bunu sevdin. Ağzımı daha da çok seveceksin."
Başparmaklarını ağzıyla değiştirdi, dilini oynatarak bir baş döndürücü bir sürtünme. Sonra sertçe emmeye başladı, kadının sırtının yataktan kalkmasına, zevkten uçmasına ve adının dudaklarını ayırmasına neden oldu.

"Bu sefer seni sert ve hızlı bir şekilde alacağım," dedi ve sütyenine yaptığı muameleyi külotuna da yaptı. Bornozunu bir kenara atıp pantolonunu yırtacak kadar uzun süre oturdu. Onu çıplak bıraktı. Görkemli, şaşırtıcı bir şekilde çıplak.

"İkinci sefer yavaş ve tatlı olacak."

Ürperdi. Hayatını savaşçılarla geçirmiş biri olarak, savaş alanında bilenmiş erkeklere alışkındı ama Lazarus bambaşka biriydi.

Kadın onu incelerken demir gibi sertleşmiş ereksiyonunu yumrukladı. "Bu senin için. Hepsi senin için. Asla unutma." Adam bir kez daha bakışlarını kadının üzerinde gezdirirken dizleri kadının bacaklarını sıkıca birbirine kenetledi.

Daha önce, onu böylesine hesaplı bir amaçla bir aşağı bir yukarı süzdüğü zamanların aksine, bu hareket kadının titremesine ve sızlamasına neden oldu. Vahşi bir yoğunluk yayıyor, hiçbir şey saklamıyordu, sanki insanlığını kaybetmiş ve içinde gizlenen vahşi hayvanı bulmuştu. Sanki ona sahip olmak için adam öldürecekmiş gibi. Sanki onun içine batmadan gerçekten yaşayamazmış gibi.

"Senin için ne olduğunu göstermeme izin ver," dedi yumuşak bir sesle.

"Evet." Avuçlarını kızın dizlerinin altına kaydırıp ve

bacaklarını kendi bacaklarının dışına doğru açtı. Ona baktı,
gözleri parlıyordu

ateşli bir şekilde. "Daha güzel." Yavaşça eğildi, ağırlığının olmadığı her saniye acı veriyordu. Ama sonra, nihayet, adam kadının üstündeydi ve kadın bacaklarını adamın beline dolamıştı, hazır, çok hazır.

Kendini penetrasyon için konumlandırırken, kapının çalındığını duyduğunu düşündü. "Lazarus," dedi inleyerek, onu uyarmaya çalışıyordu. Ama tek yapabildiği daha fazlası için yalvarmaktı. "Lütfen. Bu çok iyi."

Şakağından aşağı ter damlıyordu. "Kim olursa olsun uzaklaş." Ama bir saniye geçti, sonra bir saniye daha ve adam kadının yanına girmedi. Bekledi ve kapı çalma sesi daha da yükseldi, daha da hızlandı, ta ki Lazarus irkilerek ayağa kalkıp küfredinceye kadar. "Ne!"

Bu ara ona düşünmek için bir şans verdi. "Bizi esir alanlar," diye soluk soluğa kaldı, bir kavganın başlamak üzere olduğunu anlayınca arzusu azaldı. Odaya dalmak ve onu açık artırma bloğuna sürüklemek üzereydiler. Birinin onu satmasına izin vermesinin imkânı yoktu. Ölmeyi tercih ederdi.

Kapı açıldı ve iki silahlı muhafız içeri girdi.

Kaşlarını çatan Lazarus üzerine bir battaniye atarak çıplaklığını örttü. Battaniyeyi göğsüne bastırdı ve giysileri için çabaladı.

"Yüce ve Muhteşem Ekselansları," dedi muhafızlardan biri.

İki adam da eğildi.

Bekle. Cameo durdu, alnı şaşkınlıktan çatlamıştı.

Lazarus bir tahta gibi kaskatı kesilmişti, sessizdi. "İki saniyen var ve sonra öleceksin."

İkisinin de rengi soldu.

Biri, "Bize sözümüzü kesmememizi söylediğinizi biliyorum, ama siz

bir misafirim var. Kızıl Kraliçe'nin oyunda olduğunu söyleyen bir kölesi. Onu aradığınızı biliyoruz, efendim."

Farkına varıp nefesi kesilene kadar Kızıl Kraliçe'yi düşündü. Ama bu farkındalığın

Kraliyetle ilgisi yok. Lazarus...o...

Ona pişmanlığa benzer bir şeyle bakıyordu. Adamlara el salladı.

İtaat ettiler. Çünkü onlar onun adamlarıydı. Onun adamları.

Ne de olsa o bir mahkûm değildi.

Ayağa kalktı ve pantolonunu çekiştirdi. Sonra ona tekrar baktı ve bu sefer mizah geri gelmişti. "Krallığıma hoş geldin, günüşiğim."

* * *

BADEN PANDORA'yı boynundan tuttu, bacakları yerden sarkıyor ve ona tekme atıyordu. Adam sadece tutuşunu sıkılaştırdı, onu öylesine güçlü bir şekilde boğdu ki gözleri yuvalarından fırladı ve dudakları maviye döndü. Bunu sakince yaptı. İşin içine duyguları karışmış olsaydı, saçları çoktan alev almış olurdu. Bu, ele geçirilmeden önce sahip olduğu ve ele geçirildikten sonra da koruduğu bir yetenektir. Diğer Lordların hiçbirinin karanlık duygulara bu şekilde tepki vermemesinin nedeninden emin değildi,

Pandora, o uyurken ona gizlice yaklaşıp kalbine bir hançer saplamaya cüret etmişti. Ve midesine. Ve uyluğuna. Hızlı bir yumruk, yumruk, yumruk işi.

Eğer başka bir alemde yaşasalardı, bu eylem onu öldürdü. Tekrar. Ama öldürmediler. Burada yaşadılar, diğer ölü ruhlardan ayrı olarak, cennetin herhangi bir seviyesi için yeterince iyi değillerdi ama henüz cehenneme de hazır değillerdi.

Kesiklerin acısını yaşamıştı ama nihai sonucu yaşamamıştı. İyileşmişti ve sonra onun peşinden gitmişti.

"Bana söyleyecek bir şeyin var mı?" diye sordu, aynı sakinlikle. Ya özür dileyecekti ya da acı çekmeye devam edecekti.

Kadın başını sallamaya çalıştığında, adam elini gevşetti.

"Bu şekilde tepki vereceğini... biliyordum," diye nefes nefese kaldı. "Vereceğini umuyordum. Bunun için plan yaptım."

Kaşlarını çattı ve sonra onu serbest bıraktı. Bir kılıç sırtını
yardı ve göğsünden çıktı. Baktı

dizlerinin bağı çözülmeden önce şaşkın bir şekilde
yere yığıldı. Pandora

Yere yığıldı, acı dolu nefesi onunkine karıştı. İçgüdüsel olarak kendini onun önüne attı ve onu arkasında gizlenen düşmandan korudu. Ya Cronus ya da Rhea'ydı ve havadaki zambak kokusuna bakılırsa

Rhea'yı tahmin ediyordu. Pandora'nın canını yakmak ona aitti, başkasına değil.

Ancak Pandora onu tekmeleyerek uzaklaştırdı ve Rhea'nın yardımıyla ayağa kalktı.

Titanların eski kraliçesi, olabildiğince kendini beğenmiş bir şekilde ona sırtıttı. Saçları Pandora'nınki kadar siyah ve teni kremi beyaz olan güzel bir kadındı. Ancak eski kraliçenin gözleri maviyken, Pandora'ninkiler şeytani kalbi kadar karaydı.

İkisi birlikte çalışıyorlardı, değil mi? Bir ihanet duygusu onu vurdu.

Belki Pandora bunu hissetmiştir. Tükürdü, "Ne yaptın sen? Bekliyor musun? Kurtarıldığında beni geride bırakmayı planlıyorsun."

Rhea kendinden emin bir sesle, "Hayır," dedi. "İkimizi de geride bırakmayacak. Nedenini bilmek ister misin, Baden?"

Ona ters ters bakarak kılıcı kabzasından kavradı, metal kemiğe kadar kesiyordu. Silahı göğsünden çekip çıkarırken kan yerine enerji damlaları damladı, kabza içinden sürüklendi, kaburgalarını kırdı ve yeni iyileşmiş kalbinin parçalarıyla ortaya çıktı.

Nefes nefese ama sessiz bir şekilde yerde kaldı.

Onun bu kayıtsızlığı karşısında sinirlenen Rhea ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Sana nedenini söyleyeyim. Çünkü Kızıl Kraliçe'nin Sabah Yıldızı'nı kendi çıkarları için kullanacağını biliyorsun. Seni ikinci kez düşünmeyecektir. Ya da düşünürse, yaptığı yardımın bedelini sana ödetecektir. Peki senin ona verecek neyin var? Hiçbir şey."

"Ben ödemeyeceğim." Torin ödeyecekti ve bunu herkes biliyordu. "Sen de bizim gibi sisleri izledin. Biliyorsun Torin'le ayrıldılar ve Torin'in artık ona yardım edemez. Kendi başının çaresine bakabilir. Biz sadece

Sabah Yıldızı'nı bulmak için kendimize güvenmeliyiz ve bunu ondan önce yapmalıyız. Kendi başına saldırabilirsin, evet, ama böylesine güçlü bir varlığa karşı

Biri arkanızı kollarsa başarı şansınız artar.

Benim gibi biri. Ama Yıldız senin içindeyken istediğim her şeyi bana vereceğine dair yemin edene kadar sana yardım etmeyeceğim.

sahip olmak."

"Hey! Böyle anlaşılmamıştık," diye bağırdı Pandora kraliçeye.

Rhea onu görmezden gelerek saçlarını omzunun üzerinden savurdu ve Baden'e, "O zamana kadar," dedi. Adım adım uzaklaştı.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

KEELEY'nin geride bıraktığını hatırladığı ev, aslında bulmak için geri döndüğü ev değildi. İlkel bir mağaranın ortasında olmalıydı - her ne kadar saray gibi olsa da en güzel tortusu ve tüm hazineleri. Mobilyaları, mücevherleri ya da elbiseleri olmayan bir modern zaman harikasıydı bu. Yeni parçalar bir sultanın hareminden gelmiş gibi görünüyordu.

Bu nasıl oldu?

Arkada duş şelalesi ile tamamlanmış bir kaplıca vardı. Pelüş koltuklar, rengarenk halılar. Güzel gül ağacından oyulmuş ve boncuklu yastıklarla çevrili bir sehpa. Bir zamanlar tavanı süsleyen kristalden yapılmış bir gardırop, bir dizi yetersiz kıyafetle doluydu. Kalçayı saran kotlar. Halter üstler. Mikrominiler.

Sorumlu her kimse, kimliğine dair hiçbir iz bırakmamıştı. Değişiklikler güzel olsa da onu çileden çıkarmıştı. Mabedi izni olmadan işgal edilmişti.

Üstündeki çatı sarsıldı. Yanındaki duvarlar ve altındaki zemin de.

Prenses istediğini almak zorunda yoksa herkes acı çeker. Onu kontrol etmemeyi seçiyorsun.

Torin'in sözleri aklından çıkmıyordu. Nefes aldı... verdi... zihnini olumlu şeylere odaklanmaya zorladı. Uzun, buharlı bir duş alabilirdi. Öldürmek için giyinebilirdi. Sonra Torin'e dönebilir ve onu dört gün daha sertleştirebilirdi.

Ve ne kadar yalvarırsa yalvarsın, kadın ona dokunmayacaktı! Adam onu inkâr etmekten zevk alıyormuş gibi görünürken o da onu inkâr edecekti.

İşte böyle, tıkırtılar kesildi.

Belki de her şeye rağmen tepkisini kontrol edebilirdi.
Keeley tüm mağarayı dolaşarak güvenlik sorunu olup olmadığını araştırdı ve hiçbir sorun bulamadı. Bu, velinimetinin parlayabileceği anlamına geliyordu, bu da sıfır şüpheli listesini daralttı.

sıfıra. Ne arkadaşı ne de ailesi vardı.

Belki de bir düşman?

Ama neden bir düşman ona yardım etsin ki?

Sonra düşünürüz. Hayal ettiği gibi duş aldı.

Her biri kır çiçekleriyle kokulandırılmış favori sabunlar ve yağlar

ve badem. Yıllar sonra ilk kez kestirmeyi çok istemesine rağmen, gizemli tedarikçisi bu ihtimali ortadan kaldırmıştı. Çaresizken birinin ona gizlice yaklaşması riskini göze alamazdı.

Gözleriyle uyumlu bebek mavisi bir bluz giydi, askıları - burada sadece tahmin ediyordu - bir dilek tarafından bir arada tutuldu ve bir çift kısa şort giydi, ardından kıyafeti elmas kabuklu kovboy çizmeleriyle tamamladı. Fena değildi. Biraz eğlenceli, çokça seksi.

Umarım beni arzularken boğulursun, Torin!

"Burada olmana sevindim. Ve çok iyi görünüyorsun."

O ses... kafaya beyzbol sopası yemiş gibi.

Yavaşça dönerek davetsiz misafirle yüzleşti. Hades.

Tabii ki. Çünkü bu, günün eriyen dondurması üzerindeki kiraz tepesiydi.

Hatırladığı kadar, hatta daha da güzeldi. Daha uzun boylu, daha kaslı görünüyordu. Esmer ve şıktı. Gıcır gıcır beyaz bir gömlek ve kırmızı bir kravatla eşleştirilmiş siyah bir takım elbise giyen adam, sanki bir an bile acı ya da ıstırap çekmemiş gibi klas ve sofistike bir objeydi.

Belki de

yapmamıştı. Ama

yapacaktı. Yakında.

Saldırma dürtüsü ani ve güçlüydü, ama o direndi.

Savaşta, çarpışmak için de plan yapmak için de zamanlar vardı. Evet, istediği nihai sonucu biliyordu ama oraya giden yolda çalışmak gerekiyordu. Savaş için yer yoktu.

Bu adamla hata. Özellikle de adamın üzerinde birden fazla kükürt yarasının sıcaklığını hissedebildiği için.

"Neden evimi yeniden dekore ettin?" diye sordu.

"Döndüğünde daha güzel olsun diye."

Sanki onun geri dönmesini bekliyormuş gibi. "Böyle iyiydi. Elbiselerimi istiyorum."

Gülümsemesi yavaştı ama tam gücüne ulaştığında güneş ışığı gibi parlaktı. "İşte benim Keeleycael'im. Benden dondurmasını getirmemi isteyen, ancak dondurmayı yemesine izin verdiğim için bana bağırın kadın."

Bir kız kalori alımına dikkat etmeliydi- Farkına vardı. "Ben senin Keeleycael'in değilim," diye hırladı.

"Emin misin? Bu kulağa dırdır gibi geliyor."

"Ben dırdırcı değilim. Ben bir motivasyon konuşmacısıyım. Ama yaptığın şeyi neden yaptığını tahmin edebiliyorum. Evimi bir aşk kulübesi olarak kullandın. Kabul et bunu."

"Daha fazla aşk kulübesine ihtiyacım yok, tatlım. Onları dünyanın dört bir yanına dağıttım."

"Ben senin evcil hayvanın değilim." Ona vurma dürtüsü yoğunlaştı. "Ama ne kadar cesursun," diye alay etti.

"Dalkavuklarını göndermek yerine bir kez olsun bana kendin gelmeye karar vermen."

Zımnı hakareti elinin tersiyle itti ve tembelliğini açığa vurdu. Bir zamanlar kalbini ve külotunu eriten gülümseme. "Sen enfessin, tatlım. Seni düşünmediğim... seni özlemediğim... seni kollarımda arzulamadığım bir gün bile olmadı."

Bu ne cüret! Olabildiğince sakın bir şekilde, "Seni de düşünmediğim bir gün bile olmadı, yerde, göğsün yarılmış, iç organların etrafında yanan bir çember oluşturuyor." dedi.

Gülümsemesi alaycı bir hal alarak, "Seni geri kazanmak için bu mu gerekiyor?" dedi.

Onu geri kazanmak mı? Sanki! "Bana yalan söyledin, beni zehirledin, beni kandırdın ve hapsedilmemi sağladın. İkinci şansları çoktan geçtik."

"Seni asla zehirlemedim," dedi kaşlarını çatarak.

"O zaman neden hep sis içindeydim?" Cevap doğrudan beynine yükleniyor gibiydi. Bağ... onun karanlığı. Her gün ondan besleniyordu; sis hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

Güzel. Defterinden silinecek bir suç.

Torin'le aralarındaki bağ herhangi bir sersemliğe neden olmamıştı, sadece uyarılmalarında bir artış olmuştu.

"Boş ver," dedi. "Önemli değil. Ben daha yaşıyım. Daha akıllıca. Senin hakkındaki korkunç fikrimi değiştirmek için yapabileceğin hiçbir şey yok." Ayrıca, onu istemiyordu bile. Gerçekten istemiyordu. Onun için bir fıçı viski değerindeyim.

Torin gibi o da ondan sadece bir şey istiyordu.

"Keeleycael-"

"Hayır!" diye bağırdı. "Bana öyle deme." Ben artık o aptal kız değilim. Ses tonunu bir kez daha sakinleşmeye zorladım,

"Bu beni zayıflatma planının bir devamı mı? Senden daha güçlü olmamı engellemek için mi?"

Parmak ucuyla mutfaktaki tezgahın üzerinde gezinerek mekanda yürüdü-

Midesi utanç verici bir homurtu çıkardı. "Çünkü artık çok geç."

-Ve ona verdiği biblolardan birini kaldırdı. Zihinsel not: Çöpe at.

"Sana yaptığım şey bir hataydı," dedi.

Bir hata. Yaşadığı dehşet için güzel bir kelime. "Senin için ne kadar üzücü."

"Bir daha asla yapmayacağım bir şey."

"Çünkü yakında ölü olmakla çok meşgul olacaksın." İç çekti.

"Bu arada. Kölelerine zam yapmalısın. Alay etmeleri, tükürmeleri ve en son beni öldürmeye çalışmaları? Altın yıldız çabası. Gerçekten."

"Alay etmek mi? Tükürmek... öldürmek? Keeleycael-Keeley, sana söz veriyorum, böyle bir muameleden haberim yoktu. Minyonları kaçışınıza yardımcı olmaları için gönderdim."

"Elbette. Bu çok mantıklı. Bana şahsen yardım etmiş olabilirsin ama yine de hapishaneyi ziyaret ettiğini hatırlamıyorum.

Ayrıca, sözünüzün hiçbir anlamı yok."

"Cronus'un beni hapsetmesine fırsat veremezdim." "Ah, canım. Haklısın. Ama sen buna bencillik der miydin? Sen mi? Yoksa sadece soğuk mu?"

"Köleler bana itaat etmediler ve cezalandırılacaklar." diye eklerken sesi tehditle doluydu.

Yalancı! Ve birdenbire, kendisini kullanmaya bu kadar kararlı bir başka erkeğin etrafında olmaya dayanamadı. "Git buradan."

Bir saniye önce yolun karşısındaydı, bir saniye sonra önündeydi, saçlarının uçlarıyla oynuyordu. Baştan çıkarıcılığı vardı...şehvet.

Tek istediği onun gözlerini oymaktı.

"Yaptığım hatanın derinliğini anlamam için senden uzakta geçirdiğim birkaç yıl yetti," dedi.

"Birkaç yıl," diye cevap verdi kuru bir sesle. "Benim çekiciliğim bu kadar güçlü mü? Benim için ne kadar özel."

"Elbette başka kadınlarla da zaman geçirdim ama hiçbiri seninle kıyaslanamazdı. Seni istiyorum, benden daha güçlü ya da değil."

"Oh, öyleyim. Kesinlikle senden daha güçlüyüm."

Gözleri kısıldı. "Yenilmez bir takım olurduk."

Ve işte oradaydı. Onu istemesinin gerçek nedeni. Başını geriye atıp şeytani derebeyine kahkaha atabilirdi. Mwahaha.

"Düşmanlarım için ölümün çok iyi olduğuna inanmıyorum" dedi.

"Gördün mü? Aynı düşünüyoruz."

"Sen benim düşmanımsın. Senden nefret ediyorum."

"Pekâlâ. Zamana ve boşluğa ihtiyacın var," dedi.

"Anlıyorum. Ama yakında senin peşinden geleceğim, tatlım. Yine benim olacaksın."

Küstahlık! Küstahlık! "Üzgünüm ama benim zaten bir erkeğim var." Şu anda hoşlanmadığı biri, ama yine de

Onun. "Aslında, hayır. Üzgün değilim. Beni güldürüyor. Bana zar zor dokunuyor ve ben roket gibi fırlıyorum."

Hades'in kara gözlerinde öfke patladı. "Kim o?"

Bu öfke, onun kalbini kazanmak, onu önemseydiğini düşünmesini sağlamak, böylece ona aşık olmasını ve onu daha kolay incitebilmesini sağlamak için söylenmiş güzel bir yalandı. "Bu seni ilgilendirmez. Ama Hades?" dedi.

"Evet, tatlım," diye cevap verdi ve sesi mutlu gelmiyordu.

Elinde bir hançer parladı ve bıçağı adamın karnının derinliklerine sapladı. O aptal yara izleri yüzünden gücünü ona karşı kullanamıyordu ama bir silah kullanabilirdi. Sıcak kan elini kapladığında nefes nefese kaldı. Beklemenin canı cehenneme. Plan yapmayı da. Saldırmaktan kendini alamadı.

Onun patlamasını bekliyordu.

Adam yine gülümsedi ve kızın dudaklarına sert bir öpücük kondurdu. "Elbiseleriniz yarın gün sonuna kadar iade edilecek. Bir dahaki sefere kadar, tatlım." Ortadan kayboldu.

* * *

TORIN kolunu komodinin üzerinden geçirerek lambayı devirdi. Keeley hangi cehennemdeydi?

Kaybolduğundan beri bir internet kafeye gitmiş, biraz bilgisayar sihirbazlığı yapmış, bir bankayı ziyaret etmiş ve biraz para çekmişti. Lüks bir otel odası kiralamış, telefonunu şarj etmişti. Lucien'i aradı, telesekreter çıkınca mesaj bıraktı.

Bunların hepsi iki saat içinde oldu. Keeley altı saat önce gitmişti.

Kadının onu bulmakta sorun yaşamayacağını biliyordu. Bazı flaşörler -keşke öyle olmasaydı- belirli bir yere gitmekten daha fazlasını yapabilirlerdi; belirli bir kişiye, bir tür bağlantıları olan birine gidebilirlerdi. Ve eğer "bazıları" Süper güçlü Kızıl Kraliçe bunu yapabilirdi. Tek yapması gereken onu bulmak istiyorum.

Disease güldü, onun sürekli yokluğundan memnun olmuştu.

Torin lambayı odanın öbür ucuna fırlattı, porselen tabanı paramparça oldu. Onu gördüğü anda tokatlayacaktı. Sertçe. Kabarcıklı. Ve sonrasında ona hiç merhem vermeyecekti!

Eğer yakında dönmezse, o- Ne?

Onu avla ve geri getir, işte bu. Dövüşmüş olabilirler ama kesinlikle bitmemişlerdi. Eğer o Kim olduğunun hatırlatılmasına ihtiyacı vardı -acımasız, merhametsiz savaşçı- ona hatırlatacaktı. Ve bu konuda nazik olmayacaktı.

"Keeley," diye bağırdı. "Burada Keeley Standart Saati'nde çalışmıyoruz. Torin Merkez'de çalışıyoruz. Geri dön!"

Yanıt gelmeyince komodinin kendisini itti. Çekmeceler çatırdayarak yere döküldü.

"Vay, vay, Yakışıklı. Şimdi kim şımarık prenses?"

Gizlediğinden daha bronz bir tene sahip olan kadın adamın önünde belirdi, saçları gür, altın rengi dalgalar halinde yüzünün etrafına dökülüyordu. Gözleri öfkесinin kalıntılarıyla parlıyordu. Dudakları hafifçe şişmiş ve her zamankinden daha pembeydi.

"Çok mu öfkелisin?" diye takıldı.

Rahatladığı her halinden belliydi. Onu unutmamıştı! Ama rahatlamamanın yerini hemen endişe aldı. "Sen iyi misin? Sana biri mi vurdu?"

Şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. "Hayır.

Neden?" "Dudakların şişmiş."

Onları ovuşturdu, yanaklarına renk geldi. "Biri bana vurmadı ama biri kesinlikle bana asıldı."

Ona asıldım. Onu öpmek gibi.

Zaten gerginim, Torin. Tamamen. Patladı.

Yapmayı ve söylemeyi planladığı her şeyi unuttu ve Keeley'nin yüzüne bakarak, "Kimdi o?" diye hırladı.

Gözleri büyüdü. "Hades. Neden?"

"Neden diye sormaya cüret ediyorsun? Sen bana aitsin! Anlaşmıştık. Başka erkekleri öpmeyeceksin, Keeley. Asla. Beni unuttun mu? kurallar?"

Çenesi düştü ve sanki ona ne söyleyeceğini tam olarak bilemiyormuş gibi anlaşılmaz birkaç kelime geveledi.

Olduğu yerde durdu, çok hızlı, çok ağır nefes alıyordu, boğazı ve ciğerleri yanıyordu. Ona doğru uzandı ama daha önce birçok kez, ellerini yumruk yaptı ve temastan hemen önce bıraktı. Bu delilik. Ben deliyim. Gitmek zorundayım.

"Sen... bana dokunmayı mı düşünüyorsun?" diye sordu, gözleri yeniden açılmıştı.

Hayır, gitmesi gerekiyordu. Şu anda insan içine çıkamazdı. "Alışverişe git. Kendine güzel bir şeyler al. Ben ısmarlıyorum." Kredi kartını ona fırlattı. Kadın işini bitirene kadar sakinleşmiş olmalıydı. "Bir saat içinde geri gel. Belki iki. Aslında, yarın yeniden toplanacağız."

"Düşünüyorsun," dedi. "Düşünüyorsun... Hatta beni arzuluyorsun. Başka bir erkeğin ellerinin üzerimde olduğu düşüncesinden hoşlanmıyorsun ve bu anıyı kendi ellerinle değiştirmek istiyorsun."

İşte bu. Evet. Hades ölecekti ve Torin... Torin bu kadına dokunacak ve asla durmayacaktı.

Azı dişlerini gıcırdattı. "Son şansın, Keeley. Onu almanı ve gitmeni öneririm." Yakında. Kontrolü neredeyse tamamen parçalanmış.

"Yok artık. Sen büyük kötü savaşçısın, yine de defalarca sana karşı gelmek zorunda kaldım. Kendi içimde savaşmak zorunda kaldım - bedeline değer ya da değmez. Şimdi sıra sende."

"Az önce benim de aynı şeyi yapmadığımı söylemenizin imkanı yok. Ben mücadele ettim."

"Ne zaman benden izin almadan pes ettin? Bana çok kolay direndin, hep uzaklaştın. Elbette, Yürürken hırladın, ama yine de beni geride bıraktın. Söyle bakalım. Sen ne zaman-"

"Bu kadar kolay mı?" diye kükredi. Az önce bu kadar kolay mı demişti? Onun ihtiyacının yoğunluğu hakkında

hiçbir fikri yoktu ama ona daha iyi öğretecekti.

Torin onu ensesinden kavradı, kendine doğru çekti ve ağzını onunkine yapıştırdı. Öpücük acımasızdı Saldırı onu susturmak, hükmetmek ve sahip olmak anlamına geliyordu. Onu hareketsiz tutuyor, her şeyi kabul etmesini sağlıyordu. Ama Ona karşı yumuşadığı, ağzının içinde onu karşıladığı an, içinde çalkalanan karanlık vites değiştirdi. Cezalandırma ve hükmetme ihtiyacından baştan çıkarma ve memnun etme ihtiyacına kadar.

Bu Keeley'di. Onun prensesi. Elinden gelenin en iyisini hak ediyordu. Baskıyı azalttı, dilini onun ağzının içinde yuvarladı, onu yeniden öğrendi, tadına baktı. Yaz çilek ve eritilmiş bal. Çok tatlı. Ve benim. Hepsi benim. Yanaklarını çerçeveledi, başını eğdi ve dilini biraz daha derine yuvarladı. Bu sefer kız da ona kendi yuvarlanmasıyla karşılık verdi.

Bu onun felaketiydi.

Öpücüğünü derinleştirdi. Emdi ve ısırıldı. O da aynısını yaptı, parmakları adamın saçlarına dolandı, onu istediği gibi yönlendirirken çekiştirdi. Adamın onu arzuladığı kadar onun da onu arzuladığını bilerek. Baştan çıkarıcı. Mükemmel ve kahretsin, onunla sarhoş oluyordu, onu soyma ve her şeyi alma ihtiyacı artıyordu.

Bir yay gibi gergin.

Ellerini kalçalarına sabitledi ve onu kaldırdı. Kadın bacaklarını ona doladı, ona yapıştı. Kanı alev alev yanan adam yatağa doğru yürüdü, bir dizini şiltenin üzerine koydu ve eğilerek onu sırt üstü yere bastırdı.

"Evet," diye nefesini tuttu, kamburunu çıkararak ona sürtündü.

Zonklayan sertliğine karşı kadınsı bir yumuşaklık. "Canını yakarsam söyle."

"Bana zarar veremezsin. Sert sevdiğimi biliyorsun."

Kadınım hayal ettiğim her şeye sahip. Torin eldivenlerini çıkardı, sonra da gömleğini yırttı. Sütyen yok. Güzel. Göğüslerini yoğurdu, sonra başparmaklarını şişmiş tepeleri. Çıplak başparmakları. Daha önce olduğu gibi, kadının teni ona ipeği hatırlatıyordu. Sıcaklığı onu tahrik ediyordu. Bunu daha önce

daha önce sadece bir kez, ama bu onu bağımlı yapmaya yetmişti. Sonsuza kadar.

Tatmak zorundaydım. Aşağı doğru yaladı, dilini sertleşmiş bir tepe üzerinde gezdirdi, sonra aynısını diğerine yaptı. Her ikisi de kızarana, şişene ve nemlenene kadar. Kadının inlemeleri birbiri ardına geliyor, bu sesler adamın kulaklarına müzik gibi geliyordu.

Başı bir o yana bir bu yana savruluyor, kontrolsüz tutkusunun görüntüsü neredeyse onu uçurumun kenarına itiyordu. "Torin."

Kızın saç tutamlarını elinin etrafına doladı. kafa derisine ulaştı. Sonra hafifçe çekerek onu hareketsiz kalmaya zorladı, kendi iradesi onunkinin üstesinden geldi; kadının inlemeleri en tatlı teslimiyet iniltilerine dönüştü. Diğer eliyle bacaklarının arasında yakıcı bir yol izledi. Parmaklarını külotunun altına kaydırırken titriyordu.

Derine itti... ve onaylarcasına homurdandı. Isı ve bal, herhangi bir engel olmaksızın sıkı bir şekilde kavradı. Kendinden geçerken gözlerini kapadı.

"Prenses ıslanmış." Onu bir öpücük ve bir parmakla daha beslemek için ayağa kalktı.

Kalçalarını sallayarak onu daha da derine gönderdi. "Torin. İhtiyacım var..." Nefes nefese kalmıştı. "Mmm, daha sert. Bana daha sert ver."

Ona istediği her şeyi, ihtiyacı olan her şeyi verecekti. Avucunun topuğunu şişmiş küçük tomurcuğuna bastırdı ve kadın paramparça oldu, yukarı doğru eğildi, tırnaklarını sırtına geçirdi, ağladı, kasılmalar onu ele geçirdi. Bu çok güzel bir manzaraydı, ham ve şehvet dolu, neredeyse onu uçurumun kenarına getirecek bir manzaraydı. Neredeyse. İnatçıydı, onun kendisini bitirmesini istiyordu.

Kadın yatağa doğru sarktığında, adam elini çekti. parmaklarını yalayarak temizliyordu. Dilinin her darbesinde ereksiyonu nabız gibi atıyordu.

"Lezzetli," diye mırıldandı.

Gözleri ıslıl ıslıl, bir elini onun göğüs kafesinin üzerine koydu ve onu sırtına doğru itti. Onun üzerinde yükseldi. "Benim kötü çocuğum

bir ödülü hak ediyor."

Evet. Lütfen!

Adamın beline sarılarak pantolonunu açtı. Fermuarı açtı. Son zamanlarda ona çok fazla sorun çıkaran uzantı serbest kaldı. Ucunda boncuk boncuk nem vardı.

Ne kullanacaktı? Ellerini mi... yoksa ağzını mı?

Kalçaları kendiliğinden kalktı. "Yap şunu."

Başını eğdi, altın rengi saçları bir perde gibi adamın beline düştü. Kızın sıcak ve aç ağzı onu okşarken gerildi, aldığı zevk neredeyse onu derisinden çekip çıkaracaktı.

"Lütfen prenses." Gerekirse yalvarırdı. Elini prensesin saçlarına doladı, onu kendine çekmek ya da daha derine itmek için, emin değildi. "Durma. Bunu istiyorum.

İhtiyacım var." Daha önce hiç daha önce. Her zaman hayal etmişti... her zaman umut etmişti, neredeyse Keeley'nin kendisi kadar güçlü bir cazibe.

Onu boğazının arkasına kadar aldı. Evet, evet, bu daha fazlaydı. Her şeyden daha iyiydi...

Ve... düşünemiyor. İçgüdüsel olarak kalçalarını kaldırdı, tekrar boğazına kadar gitti. Kadın onu tekrar tekrar emdi, daha hızlı ve daha hızlı hareket etti. Onun Zaten yanmakta olan kanı daha da ısınıyordu. Vücudu ağrıyor ve acı çekiyordu, canlı bir his teli gibiydi. Her şey çok fazla olduğunu kanıtladı... yeterli değil...

"Keeley, lütfen."

Sevgili kızım. Hiç vazgeçmedi. Bir sonraki yukarı doğru kayışında dilini ucunun üzerinde gezdirirken kesesini kavradı. Ve hepsi bu kadar sürdü. Bir anlık mantıklı bir düşünceyle kadının ağzından çıkmayı başardı ve arkasını dönerek doruk noktasını yatağın üzerine boşalttı.

Sonunda boşaldığında, kalbi kontrolden çıkmış bir halde onun yanına yığıldı. Ter her santimini kaplamıştı. Nefesini tam olarak tutamıyordu. "Bu..." Her şeydi. "Teşekkür ederim."

Yanlış kelimeler kullanmış olmalıyım çünkü yüz hatları rüya gibi yumuşaklığını kaybetti. Bebek mavisinin üzerine koyu bir örtü çökmüş, duygularını gizlemişti.

"Elbette," dedi sertçe, yataktan kalkıp yırtık pırtık giysilerini giymek için. "Her neyse."

ON ALTINCI BÖLÜM

TEŞEKKÜR EDERİM.

Keeley'nin riske attığı ve katlanmak zorunda kalabileceği onca şeyden sonra, Torin'in ona söylediği ilk sözler bunlar mıydı?

Hayır... Seninle olmak her şeye değer prenses.

Ya da... Sen hayatımın gerekli bir parçasısın, Keys. Beni asla terk etme.

Ama hayır. Teşekkür etti.

Sanki garsonmuşum da siparişini getirmişim gibi.

Gömleğinin askılarını birbirine tutturdu. Torin aceleyle kumaşını yırtmıştı. Ve inatçılığı yüzünden Hades'in ona verdiği giysilerden hiçbirini yanına almamıştı. Etrafta sürtük bir serseri gibi dolaşmak zorunda kalacaktı. Asaletinin bir göstergesi sayılmazdı.

Belki de aşırı tepki veriyorum. Biraz duygusalım. Sadece savaşmak için bir sebep arıyorum...kendimi korumak için-

Hayır! Bunu kendime çevirmeyi reddediyorum.

Torin doğrulup eldivenlerini ve gömleğini giydikten sonra pantolonunu düzeltti. Gömlek yeniydi. Üzerinde "Lucien Kapiyı Çaldı, Ama Ben Hâlâ Sallanıyordum" yazıyordu. Saçları seksi bir şekilde dağılmıştı ve yanakları hâlâ memnuniyetten kızarmıştı. Gözleri parlaktı, dudakları onunki kadar şişmişti. Her santimiyle doymuş bir erkeğe benziyordu -güzel, ahlaksız, hınzır- ve kadının göğsü ağrıyor, aralarındaki bağ gerginlikle çatırdıyordu.

Onun bunu hissedememesinden nefret ediyordu.

Ona söyleme zamanı.

Hayır, henüz değil. Ama yakında.

Sözünü kesmeden önce uzun bir süre onu izledi.

Aralarına sessizlik yerleşmişti. "Seni incittim mi?" "Ne şekilde?"

Cevap vermeden önce düşündü. "Fiziksel olarak."

"Hayır." Onun kullandığı sert güce bayılıyordu. Buna inanmak onun için neden bu kadar zordu?

"Duygusal olarak mı?"

Evet! "Bu konuda konuşmak istemiyorum." Duyguları çok hamdı. Ona vücuduna, hatta belki de kalbine erişim izni vermişti. İşte. İtiraf etmişti. Onunki için savaşa girmişti ama benimkinden vazgeçmiş olabilirdi. Onun üzerinde yarattığı vahşi etkinin başka bir açıklaması yoktu, sağduyusunu bulandırıyor, onu defalarca pervasızlığa sürüklüyordu.

Teşekkür ederim.

Bu kelimelerden nefret edeceğini hiç düşünmemişti.

Bu işte yeni, savaşıyor - iyi bir nedeni var. Belki de ne söyleyeceğini ya da nasıl davranacağını bilmiyordur.

Belki de onun için bahaneler uyduruyordu.

İşin özü: Şu anki Bayan olmaktan bıkmıştı.

Mevcut ama atılabilir. İstekli, ama sadece uygun. Torin hastalık konusunda endişelenmek zorunda kalmadan istediği kadını seçebilseydi, Keeley'i seçer miydi?

Tartışmalarından sonra... bundan sonra? O öyle düşünmüyordu. Hiçbir erkeğin bana değer veremeyeceği kadar neyim var benim? Bir fıçı viskiden daha değersizim.

Yani. Evet. İş bitmişti. Torin'le kalacaktı ama artık onun sevgisini kazanmaya çalışmayacaktı. Bir daha asla kendini ona atmayacaktı. Bir daha asla Onu tutup öpmesi ve orgazma ulaştırması için. İlişkilerinin o kısmı sona ermişti.

Dirseklerini kalçalarına dayadı ve öne doğru eğildi.

"Şimdiden hasta mı hissediyorsun?"

Başına gelebilecekleri hatırlayınca midesi bulandı. "Hayır."

Ne yaptım ben?

"Keeley," dedi. İç çekerek ayağa kalktı.

Bir fırçaya daha katlanmasına imkân yoktu. "Hey, ben zaten havuzdayken bana su satmaya çalışmana gerek yok. Katılıyorum.

Bunu bir daha asla yapmayacağız."

Kaşlarını çattı ve ona doğru bir adım attı. "Bu değil-"
"Hayır!" Çabucak uzaklaştı. Eğer adam ona yaklaşırsa, kollarına düşüp yalvarabilirdi. Hades'e yalvardığı gibi.

Bir daha asla!

"Keeley-"

Tanıdık olmayan bir erkek odanın ortasına doğru parlayarak onu susturdu.

Düşmanca bir tavırla yeni gelenle yüzleşti. Tahminine göre, kılıç ve ateşten trajik bir şekilde yara almış yüzünü çevreleyen dağınık siyah saçları vardı. Gözleri uyumsuzdu, biri mavi, biri kahverengiydi. Siyah smokin bir tişört ve yırtık bir kot pantolon giymişti.

Genel olarak, yardım edemediği ama hayran olduğu sağlam bir kalitesi vardı.

Bu onu bağışlayacağı anlamına gelmiyordu.

"Yanlış kıza geldin Yaralı Yüz," dedi, eline yarı otomatik bir silah tutuşturdu. Kafasına sıkacağı bir kurşun onu öldürmezdi ama ona bir ders verirdi. Hasarlı beyninin muhtemelen unutacağı bir ders. Oh, pekala.

Etrafındaki tüm oda sarsıldı.

Torin kızın önüne atılarak kollarını iki yana açtı ve "Sakin ol prenses. Bu adam düşman değil. O Lucien, benim arkadaşım."

Bir bağlantı kurana kadar isim zihninde yankılandı. Lucien, Yeraltı Dünyası'nın Efendisi. Ölümün Bekçisi. Kendisinininkine rakip olabilecek kadar sert bir öfkeye sahip, kurallara uygun bir ölümsüz.

Galen ona savaşçıların her biriyle olan kişisel deneyimlerini anlattığında, en çok ilgisini çeken şey şu olmuştu bununla tanışmak. Ama artık değil. Lucien az önce korktuğu değişimi başlatmıştı. Torin artık ona ait değildi, sadece ona aitti. Tabii bir zamanlar onun olduysa.

"Tamam. Onu öldürmeyeceğim." Kadın silahı Sarsıntı durduğunda komodin. "Gördün mü? İyi bir küçük kız gibi yeminimi hatırladım."

Torin ona yarım bir gülümseme sundu; güvence mi yoksa özür mü?

-Arkadaşına dönmeden önce.

Lucien onunla göz göze geldi ve sevinci açıkça belli olan bir sırıtışla gülümsedi. "Bu sensin. Gerçekten buradasın."

"Öyleyim." Torin'in sesi de aynı neşe notasını taşıyordu. Keeley birden kendini röntgenci gibi hissetti.

Uzun, güçlü bacaklarıyla, hızlı bir şekilde Aralarında bir boşluk vardı. Torin diğer adamın elini tutmak niyetiyle uzandı ama Lucien önce kendini tuttu ve durdu, ulaşamayacağı bir yerde kaldı. Hem Lucien'e hem de Keeley'ye profilini göstermek için dönen Torin kolunu yanına indirdi.

Bir an için gözlerini kapattı, derin bir nefes aldı. "Üzgünüm," diye mırıldandı. Bir sonraki odaklanışında solgun ama kararlıydı. "Kendimi yeniden eğitmem gerekiyor."

Yani, kendini tutamadığı için Keeley'i suçladı.

Acımı saklamalıyım.

"Aramanı kaçırdığım için özür dilerim," dedi Lucien.

"Any'a'nın bir cesedi saklamasına yardım ettiğimi itiraf etmekten utanıyorum."

Any'a mı? Bu ismi biliyor musun? Galen'den mi? Ya da casuslarından birinden?

Torin kıs kıs güldü. "Bom-chicka-wah-wah departmanında kesinlikle sopanın kısa ucunu aldın."

"Bom chicka wah wah demişken..." Lucien'in işaret ettiği Bakışları ona takıldı ve başı yana eğildi. Merak ondan yayılıyordu.

"Lucien," dedi Torin, aniden sinirlenerek. "Bu Keeley." Lucien başıyla onu selamladı.

"Tanıştığımıza memnun oldum."

"Bundan şüphem yok." Ama, ah! Neden şimdi tanışma ve selamlaşma yapmak zorundaydılar? En iyi halinde değildi. Ve o

elinden gelenin en iyisini yapması gerekiyordu. Eğer Torin'in arkadaşları ondan hoşlanmıyorsa, ona bir bakıcı bulduğunu söylemezlerdi. Hatta ondan

kurtulmasını bile söyleyebilirler.

Aramızdaki her şey bitti, unuttun mu?

Doğru. Ama kabul edilmek her zaman güzeldi.

Torin, "Cameo, Viola ve Baden'i bulmamıza yardım edecek ve sonra Pandora'nın kutusunu yok edecek," dedi.

Sabah Yıldızı. Arkadaşını umutlandırmak istemiyor musun?

Beni arkadaş olarak tanıtmaya nezaketini bile gösteremiyor. Ya da eski zevk arkadaş olarak bile. Ara ve Kurtarma onun için benim her şeyim.

Dans et, küçük maymun, dans et.

Kızgınlık bir baş ve kuyruk çıkardı ve boynuna dolanarak neredeyse onu boğacaktı.

Lucien şaşkınlığını gizleyemeyerek, "Peki tüm bunları nasıl yapacaksınız?" diye sordu.

"Bu bir sorgulama mı?" Kanında garip bir cızırtı onu bir ayağından diğerine kaydırdı. "Peki kim bu Anya?" Masaya doğru yürüdü ve oturdu, sonra külotunu gösterdiğinin farkında olarak ayaklarını tekmeledi. Torin'in bir daha asla elde edemeyeceği şeyi görmesine izin verdi.

Mesafeyi uçarak geçti ve kucağına bir battaniye örtterek onu belden aşağıya etkili bir şekilde örttü.

Kıskanç bir aşğın eylemi. Bir yalan.

Lucien değiş tokuşu izledi ve kaşlarını çatı.

Cızırtı Keeley'yi ayağa kaldırdı, battaniye düşüp ayaklarının dibinde birikti. "Siz çocuklar keyfinize bakın yeniden birleşme." Bakışları uzaklaşmadan önce Torin'i aradı. Adam sert ve öfkeliydi. Neden? Önemi yoktu. "Seninle... sonra nerede buluşacaksak."

Eli dışarı fırladı, parmakları bileğinin etrafında bir kelepçeye dönüştü.

Lucien boğuk bir ses çıkardı ve ona doğru uzandı. Onu Torin'den koparmak için mi?

Elini kaldırdı ve savaşçıyı yerinde sabitlemek için bir güç akışı serbest bıraktı. Daha doğrusu serbest bırakmaya çalıştı. Torin'in yaraları onu durdurdu.

Arkadaşına baktı ve bir an için yüzünde işkenceye benzer bir ifade belirdi. "Bu Keeley ve benim aramda."

"Torin," dedi Lucien. "Bırak onu gitsin."

"Onunla böyle konuşma," diye tersledi. Ona arka çıkmak mı? Her şeyden sonra mı?

Sadece bu seferlik. Çünkü... Çünkü ona acıyordu. Arkadaşları kaç kez birini ondan korumak için böyle bir şey yapmıştı?

Tahmin edebiliyordu: sayısız.

Onu seven insanlar tarafından böyle bir terör olarak görülmek içini parçalamış olmalı.

Ona odaklandı ve eğer gözler ruhun pencereleriye, şimdi onunki tehditle doluydu. "Burada kalıyorsun. Ya hastalanırsan?"

Yutkundu. Evet. O da vardı. Hasta olmaktan daha kötü olan tek şey yalnız başına hasta olmaktı.

Torin kalbinin üzerindeki noktayı ovmak için onu serbest bıraktı. Suçluluğunun kesin bir işaretiydi.

Benimle birlikte olması için onu asla zorlamamalıydım.

Boğazını temizledikten sonra Lucien'e, "Diğerleri nasıl?" diye sorarak dikkatleri Keeley'den uzaklaştırdı.

"Aradığınızı kimseye söylemedim," diye itiraf etti yaralı savaşı. "Henüz söylemedim. Önce gerçekten sen olduğundan emin olmak istedim."

"Anlaşılabilir."

"Çok uzun zamandır yoktun. Ortadan kaybolduğundan beri çok şey oldu." Lucien ensesine masaj yaptı.

"Bu kadar uzun süre mi? Gideli sadece birkaç hafta oldu," dedi Torin. "Hayır. Birkaç aydır."

Keeley, "Zaman farklı diyarlarda farklı geçer," diye açıkladı.

"Vay canına," dedi Torin.

"Bir Anka savaşçısı William'ın kızı Beyaz'ı öldürdü," dedi Lucien. "Kız binlerce küçük böceğe dönüştü ve bu böcekler dünyayı kasıp kavurarak insanlara kötülük bulaştırıyor. Söylemeye gerek yok, suç oranı artıyor."

Torin çenesini patlattı. "Başka ne kaçırdım?"

"Kane, Fae kraliçesi Josephina ile evlendi ve o hamile."

Kane... Felaketin bekçisi.

Josephina... bir şey çağrıştırmadı. Keeley'in son duyduğuna göre, Fae'leri bir erkek palavracı yönetiyordu.

"Kane baba mı olacak? Gerçeküstü hakkında konuşun."
Torin kaşlarını çattı "Çocuğunu nasıl öldürmeyecek? Adımı son gördüğümde kafasına alçı düşüyordu ve bir ampul kısa devre yapıyordu. Ve o gün iyi bir gündü."

Lucien, "Artık ele geçirilmiş değil," diye açıkladı.

Torin başını yavaşça, inanmayarak salladı. "İblisin çıkarılmasından gerçekten kurtuldu mu?"

Lucien başını salladı. "Yaptı."

"Nasıl?"

"Josephina. O şeytanı vücudundan çıkardı ve Hasarlı ruhunu sevgiyle iyileştirdi, görünüşe göre bu ruhani bir ilaç gibi bir şey."

Torin'in bakışları Keeley'ye kaydı.

Aynı şeyi onun için de yapıp yapamayacağını merak ediyordu.

Sadece bana aşık olursan, Yakışıklı.

Ya da Sabah Yıldızı'nı bulduğunda.

"Başka ne var?" Torin arkadaşına sordu.

"Taliyah, Kan ve Gölge Diyarı'ndaki kalemizi ele geçirdi; Kane ile yaptığı bir anlaşmaya göre, biz uzak durmak zorundaydı. Titan ve Yunan güç tanrısı ve tanrıçası Atlas ve Nike kasabaya taşındı. Cameo ve Viola hâlâ kayıp ve kimse onlardan bir fısıltı bile duymadı. Nerede olduklarına dair dedikodular. Anya hâlâ düğünümüzü planlıyor. Kane ve Josephina gibi Gideon ve Scarlet da ilk çocuklarını bekliyorlar. Amun ve Haidee asi gençler için bir rehabilitasyon merkezi açmayı tartışıyor. Gilly yetişkinliğe adım atışını kutlamak için bir parti planlamaktadır ve William kızının ölümüyle ilgili şiddetli bir öfkeye kapılmadığı zamanlarda Gilly'yi öylesine yoğun bir açlıkla izlemektedir ki herkes önce onun gözlerini, sonra da kendi gözlerini oymak ister."

Güncellemeler birbiri ardına Torin'e kurşun gibi çarpıyor gibiydi.

Keeley'nin tanıdığı birkaç isim vardı. William, gizemli kökenlere sahip acımasız, vahşi ölümsüz Hades'in evlatlık oğullarından biriydi. Yeraltı dünyasında yaşamıştı. Keeley ve Hades'in çıktıkları dönemde. Pişmanlık duymayan bir hayduttu, kadın nüfusunu baştan çıkarıyordu. Evli nüfusu. Zevkten -kendi zevkinden- başka bir şey umurunda değildi ve mizah anlayışı bir kara delik kadar karanlıktı. Bir düşmanı her öldürdüğünde gülmüş ve bir arkadaşını her bıçakladığında kıkırdamıştı.

Keeley ondan hep hoşlanmıştı ama bir kadının onun ilgisini çekebileceğini hiç düşünmemişti. Özellikle de bir insanın. Gilly'nin duygusal açıdan kırılgan olduğunu duymuştu.

Pain'in karısının bekçisi Danika'nın arkadaşlık ettiği genç kız.

Duygusal olarak kırılgan... genç... bekar. William'ın tipi olmaya yakın bile değil.

"Eee? Neden burada dikiliyoruz?" diye sordu. "Hadi gidip herkesi görelim."

Torin iki kez baktı ve soluk soluğa ondan uzaklaştı.

"Ne?" Kendine baktı ve nefesi kesildi. Açıkta kalan etinin her yerinde çıbanlar çıkmıştı.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

TORIN BİR ZAMANLAR suçluluk duygusunun en derinlerine indiğini, ona bir sevgili gibi davrandığını, en karanlık arzularını körüklediğini ve tatmin ettiğini düşünmüştü. Yanılmıştı.

Bu suçluluktuktu.

Sınıftaki en aptal çocuk ben olabilirim. Görünüşe göre her dersin kafama çekiçle vurulması gerekiyor.

Bir kadına ten tene dokunmayın; pişmanlık duymayacağınız bir hayata giden yol bu kadar sade ve basitti. Ama defalarca testi geçememişti.

Artık tek yapabildiği Keeley'nin her ihtiyacıyla ilgilenmekti. Yine de, daha önceki seferlerde olduğu gibi, olmasına izin verdiği şeyi hiçbir şekilde telafi etmiyordu.

Salak!

Bu noktaya nasıl geldiğini çok iyi biliyordu. Hades'e öfkelenmiş, erkeğin onu öpmesini kıskanmış ve bu duygular birkaç saniye içinde savunmasını aşmıştı. Pek de mazeret sayılmazdı. Kesinlikle yeterince iyi değildi. Ama o zaman hiçbir şey yeterli olamazdı.

Keeley'e damgasını vurma ihtiyacı onu tüketmişti. Onu bir gardiyan gibi damgalamak istemişti. Onu en basit şekilde kendisine bağlamak istemişti, böylece diğerleri onun tam olarak kime ait olduğunu bileceklerdi. Onun kendisini her şeyden çok arzulamasını istemişti. Belki de istemişti. Ama bu kesinlikle uzun sürmemişti. Pişmanlığı hastalıktan bile önce gelmişti.

Bunu bir daha asla yapmayacağız.

Kelimeler onu rahatsız ediyordu.

Lucien'in getirdiği bitkisel merhemleri Keeley'nin çiğ ve sızıntılı cildine uyguladı ve boğazından aşağı ilaç döktü, sonra da yulaf ezmesi banyosunda ıslanmasını sağladı. Sürekli bir sayıklama halindeydi. Bugün yeni bir seviyeye girmişti.

Yatağın üzerinde çırpınmaya başladığında, çarşafların üzerinde kan lekeleri bırakmıştı.

"Anlamama yardım et," dedi Lucien, odanın diğer tarafında volta atarken. "Ona daha önce dokundun mu? Ve sonra, iyileştikten sonra, bunun olacağını bile bile, isteyerek ona tekrar dokundun? Hayatının sonsuza dek mahvolacağını bilerek mi?"

Hastalık kafasının içinde güldü.

Kuduz bir köpekten başka bir şey değil, hatırladın mı?

Onun zamanı geliyor.

Ama suçluluk duygusu Torin'i umutsuzluk çukurunun daha da derinlerine sürükledi. "O bir taşıyıcı değil. Acı çekiyor ve iyileşiyor. Ama o bir taşıyıcı değil."

"Torin-"

"Seni seviyorum adamım, ama Keeley ile olan ilişkim seni ilgilendirmez."

"yle," diye ısrar etti Lucien. "Seni tanıyorum. Seni yüzyıllardır tanıyorum. Her seferinde dönüşünü izledim Birine dokundum ve onun -ve başkalarının- ölümünü izlemek zorunda kaldım."

"O lmeyecek!" Yumruğunu yatağa çarptı.

Zıpladı ve Keeley inledi.

"zgnm prenses." Eldivenli elini prensesin saçlarında gezdirirken, düğümlere takılmamasına dikkat etti. "ok özür dilerim."

Göz kapakları açıldı, donuk ve ateşli gözleri ortaya çıktı, kr bir şekilde bakıyordu. "Ne zaman tekrar büyüyecekler? Büyümelerine ihtiyacım var. geri."

"Ne var prenses? Yeniden büyümek için neye ihtiyacın var?" Onu böyle görmek içini parçalamıştı. Geçmişte onun yanında uyumayı reddetmişti çünkü bu onu savunmasız hale getirebilirdi. Ya şimdi? Yeni doğmuş bir bebek kadar savunmasızdı.

Benim yüzümden.

Kendini asla affetmeyecekti.

"Ellerim. Ellerime ihtiyacım var." Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü.

Onu ağlattım.

"Ellerin var prenses. Söz veriyorum."

"Sırada ayaklarımı çıkarmak var. Prangalardan kurtulmalıyım. Ellerim," diye bitirdi sözlerini, yan tarafına kıvrıldı ve hıçkırarak ağlamaya başladı.

Bakışları Lucien'e kaydı ama hemen gözlerini kaçırdı; arkadaşının gözlerindeki dehşetin yansımasını görmek istemiyordu. Keeley o hapishanenin içinde bağlıydı ve bir şekilde önce ellerini, sonra da ayaklarını çözüp kendini kurtaracak gücü bulmuştu.

Ama yine de kapana kısılmıştı.

Yeniden büyüttüğü kalbi göğsünün içinde ağlıyordu. Midesi bulanıyordu. Onun gitmesine izin vermeliydi, değil mi? Artık onunla kalmak, onu "korumak" yoktu. Artık baştan çıkarıcı şeylerle oynamak, onunla oynamak yoktu.

Hayatlar tehlikedeydi, evet. Cameo'nun. Viola'nın.

Baden'in.

Sevdiği herkes, gerçekten. Ama madalyonun diğer yüzünde, Keeley'nin hayatı tehlikedeydi.

Eğer yazı tura atmak zorunda kalsaydı, o kazanırdı. Hiç şüphe yok. Yarı yarıya ihtimal yok.

Bu büyük bir ifşaydı ama çok derinlemesine araştırmasına izin veremezdi. Ya da neden onu kaybetme düşüncesinin bile kendisini bir asit okyanusunun derinliklerine batıyormuş gibi hissettirdiğini ve dipte bekleyen tek şeyin ölüm olduğunu. Çünkü dürüst olmak gerekirse? Hislerinin bir önemi yoktu. Onun için en iyi olanı yapmak zorundaydı. Bir kez olsun. Geçmiş acı ve pişmanlıkla doluydu. Geleceğini de aynı şeylerle dolduramazdı.

Dizleri bükülmek üzereyken duvarın serinliğine yaslandı. Bakışları alev alev yanarken Lucien'e odaklandı. "Eve git. Beni her gün ara. İyileştiğinde sana haber veririm. Sonra... Onu burada bırakacağım." Onun yanında güvenilmez olduğunu fazlasıyla kanıtlamıştı. Kız ona baktı ve adam onu istedi. Onun dokunuşunu, öpücüğünü istedi ve o da bunu ona verdi. Sormasına bile gerek yoktu, eğer ona yaklaşırsa, adam ona uzanacaktı.

Sonuçlarını unuttu. Ya da önemli olmaktan çıktılar. Ya da her ikisini de. Bu onun bencilliği idi ve zalimceydi.

Artık yok.

Soğuk ve metodik olacaktı. Ama o her şeyi bitirecekti. "Beni takip etmediğinden emin olacağım."

Keeley'le olan ilişkisi için her zaman bir geri sayım olmuştu. Sonunda sıfırlanmıştı. Sadece anlaşılmak zorundaydı.

Lucien ona kaşlarını çatı. "Ona ihtiyacımız var. Cameo-"

"Umurumda değil!" diye hırladı. Bir hata yapmıştı.

Keeley'nin gücünün boyutlarını açıklıyordu ve arkadaşı onu kullanmaya kararlıydı. "Başka bir yol bulacağız."

Sessizlik.

Torin duvardan aşağı kaydı. Bir daha asla onun renk değiştirmesine tanık olamayacaktı. Bir daha asla onun Şeker Eriği Perisi'nden Yaz Kaçamağı Barbie'sine dönüşmesini izleyemeyecekti. Bir daha asla onunla konuşamayacak ya da onunla gülemeyecekti. Bir daha asla ona sarılamayacaktı.

Ona sarılmak istiyorum.

Ya Sabah Yıldızı'nı tam da o gün bulmuşlarsa? İyileşti mi? Ya bulamazlarsa? Ya yirmi yıl sonra bulurlarsa?

Ya onu kendi başına bulabilir ve sonra ona sağlıklı, bütün bir adam olarak dönebilirse?

Artık keşkeler yok. Birliktelikleri sona ermeliydi. Bugün.

Bu karara her açıdan baktı, hiçbir kusur bulamadı.

Kadının hayatı onun mutluluğundan daha önemliydi ve hepsi bu kadardı.

Bir gün bunun için ona teşekkür bile edebilir.

"Torin," dedi Lucien, kibarlığı Torin'in hak ettiğinden çok daha fazlaydı.

Elini kaldırdı. "Yapma. Sadece ara. İyileştiğinde görüşürüz."

Lucien önce hiçbir tepki vermedi. Sonra isteksizce başını salladı. "O zamana kadar."

KEELEY daha gözlerini açmadan odadaki gerilimi hissetmişti. Sarsılarak doğruldu, savaşıma hazırdı. Gerçek şu ki, kimse ona saldırmak üzere tepesinde belirmiyordu, onu şaşırttı.

Alışkanlık gereği, uyurken kimsenin onu korumaya almadığından emin olmak için kollarını ve bacaklarını kontrol etti.

Neredeyim ben? Neler oluyor?

Torin! Yatağın kenarına bir sandalye çekmişti. Beyaz sarı saçları, sanki parmaklarını tekrar tekrar saç tellerinin arasından geçirmiş gibi, diken diken olmuştu. Granit kadar sert olan gözlerinden acımasız çizgiler dallanıyor, onu izliyordu.

dikkatle. Üzerinde "'O Senin İçin Mükemmel. Devam et,' dedi Alcohol" ve yeni bir çift siyah deri pantolon.

Onun bakışlarıyla karşılaştı ve uzun soluklu bir nefes verdi. Solgun tenine renk geldi ve omuzlarından bir ağırlık kalkmış gibiydi. Daha dik oturdu.

Ona doğru uzanmaya başladı ama kendini durdurdu. "Sen Hayatta kaldı," dedi ondan hiç duymadığı bir sertlikle. "Yine."

Öyle mi yaptım?

Evet. Bu doğru. Çok ama çok hastaydı. "Nasıl olduğundan emin değilim," diye ekledi.

Onun muazzam gücü elbette bir etkendi ama bundan daha fazlası olmalıydı. Mesela... o. Torin gibi. Güç akıntıları bağ boyunca titreşmiş ve onu yüzdürmüştü.

Söyle

ona.

Henüz

değil.

Eldivenlerini çıkardı ve kalçalarına geçirdi.

Her iki elinde de yüzük vardı. Aslında neredeyse her parmağında bir tane vardı. Çoğu gümüş bantlıydı.

Birkaçında büyük mavi taşlar vardı. Hatta her biri farklı bir kolyeye sahip üç farklı kolye takıyordu.

"Neden bu kadar süslendin?" diye sordu. "Lucien eşyalarımı getirdi."

O zaman bu gerçek Torin'di. Hoşuma gitti. Hem de çok.

İçinden nefis bir ürperti geçti. "Peki... seni bu kadar üzen ne?"

"Sekiz gün boyunca hastaydın. Kalbin iki kez durdu. Kalp masajı yaptım." Adamın acı kahkahası kadının içini boşalttı. "Ben

Bu işte iyiye gidiyorsun. Sadece bir kaburgan kırıldı."

Tehlikeli bir konu. Dikkatli olun. "Gördüğünüz gibi, ben iyiyim."

"Bu iyi." Dikkatini yatağın hemen ötesindeki pencereye verdi. "İlişkımız her zaman seçimlerle ilgili olmuştur, Keeley. Kavga etmek ya da affetmek. Dokunmak ya da dokunmamak. Kalmak birlikte, her şeyi riske atarak ya da ayrılarak. İlişkımız her zaman seçimlerle ilgili olacaktır." "I-"

"Daha bitirmedim."

Kalbi çarpmasına rağmen sessiz kaldı. "Bu senin için adil değil," dedi. "Bunu yapmak zorunda kalmamalısın.

benimle birlikte olmak için sağlığını ipotek ettiriyorsun... bu yüzden birlikteliğimize son veriyorum."

Ondan ayrılmak mı istiyordu? "Hayır." Başını iki yana salladı. "Sen gemide olsan da olmasan da bu olacak. Senin

Majesteleri."

Çok iş adamı gibi, çok soğuk. Sanki gelecekteki mutlulukları tehlikede değilmiş gibi.

Belki onunki değildi. Ama onunki öyleydi. "Yapma bunu Torin," dedi.

"Size söylediğim gibi, bu gerçekleşiyor. Derhal yürürlüğe girecek," diye duyurdu, sandalyesinin kenarını sıkıca kavrayarak. "O şey olmadan bu kadar uzun süre geçirmenin nasıl bir işkence olduğunu bilemezsin.

en çok arzuladığım şeydi... ve sonunda onu elde ettiğimde, değer verdiğim kişinin bu yüzden acı çekmesini izlemek zorunda kaldım."

Beni önemsiyor.

Önemsiyor!

"İşimiz bitti," dedi. "Bitirmek zorundayız."

"Öylece vazgeçecek misin? Çöpten daha önemsizmişim gibi beni bir kenara mı atacaksın? Paylaştığımız onca şeyden sonra?"

"Sen çöp değilsin," diye bağırdı ve kadın onu gücendirdiğini biliyordu. "Sen..." Adamın ona attığı bakışta daha önce hiç göstermediği bir sahiplenme, bir vahşet vardı.

Ama başını salladı ve yüz hatları karardı. "En iyisi bu."

"Kimin en iyisi? Benim değil."

"Kesinlikle senin." Sonra, "Arkadaşlarımı sensiz bulacağım. Baden'in ruhunu sensiz kurtaracağım. Kutunun yerini sensiz bulacağım," diye ekledi, sanki kızın açıklamaya ihtiyacı varmış gibi. "Sana iyilik borcum olmayacak."

"Peki ya Sabah Yıldızı?" Bunu yapamaz. Ona izin veremem.

"Eğer-ne zaman-elime geçerse, şey..." Sabırsızlığını gösteren bir hareketle kolunu havada salladı.

Ne oldu?

"O zamana kadar beni Time Out kutuna koyacaksın," dedi. "Bunu bir veda hediyesi olarak düşün."

Unutmak mı? Belki de sonsuza dek? O yapamazdı. Hiçbir yolu yoktu... nasıl yapabilirdi...

Ampul!

Onu önemsemekten daha fazlasını yaptığını fark etti. Onun iyi olması onun için arkadaşlarını ve kutuyu bulmaktan bile daha önemliydi.

Sıcak güneş ışınları ruhunu sardı ve hatta bazı anlarda odanın pencerelerinden bile içeri süzüldü.

Eldivenlerini çıkarmasının nedeni aniden anlaşıldı. Onun yanında kendine güvenemiyordu. Deri bariyer olmadan günaha girmeyeceğini ve ellerini ona sürmeyeceğini düşündü.

"Anlıyor musun?" diye sordu.

Dans edemiyorum. Şarkı söyleyemez. "Evet," dedi sırtmasına engel olamayarak. "Evet."

Ona kafesi yeni sarsılmış bir ayıyı hatırlatarak, "Emin misin?" diye tersledi.

"Kesinlikle."

"Öyle görünmüyorsun."

"Neye benziyorum?"

"Cennet," dedi ve kaşlarını çatı. "Cehennem. Fark etmez." Cebinden bir telefon çıkarıp aradı. "Ben hazırım."

Lucien birkaç saniye sonra ortaya çıktı. Torin ayağa kalktı ve arkadaşına doğru yürüdü.

"Gidin çocuklar." Kışkışlar gibi bir hareket yaptı.

"Birazdan size katılacağım."

Torin ona doğru döndü. "Yollarımızı ayırdığımızı anladığını söylemiştin."

"Söylediğim bu değildi, anladığım da bu değildi."

"O zaman ne?"

Sen benimsin, ben de senin. Birlikte olacağız. Başardı. Tam da istediği gibi onun kalbini kazanmıştı. Tam olarak değil, henüz değil, ama yakındı.

Şimdilik bu kadarı yeterliydi.

"Sana sonra anlatırım," dedi Lucien'e işaret eden bir bakışla. "Yalnız kaldığımızda."

"Keeley," diye homurdandı Torin.

"Büyüleyici," diye şarkı söyledi. "Güven bana. Beni istemezsin düşüncelerimi arkadaşınıza açıklıyorum." Onları kendin duymak hoşuna gitmeyebilir. Ben senin için önemliyim. Yerim doldurulamaz.

Gerekli.

Lucien güldü. "Bana Anya'yı hatırlatıyorsun."

Bacaklarını yatağın kenarına attı. Torin ona üzerinde "Bunlardan Sadece Biri" yazan yırtık pırtık bir tişört giydirmişti.

İfadeler Doğrudur Bâ Gideon Asla Yalan Söylemez." Etek ucu en azından uyluğun ortasına kadar uzanıyordu. "Bana hiç söylemedin. Anya kim?"

"Benim..." Uyumsuz gözlerinin kenarları kırıştı. "Onunla olan ilişkiyi nasıl açıklayacağımı bilemiyorum. O benim kızım. Benim meleğim."

"O bir melek değil." Torin Keeley'ye ters ters baktı.

"Tanıdığım başka biriyle kıyaslanana kadar."

Keeley saçlarını kabarttı. "İltifatlar sizi her yere götürür."

Gözleri daha da kısıldı. "Anya, Lucien'le olan ilişkisinin tamamını bir cinayet planlayarak geçirmiş bir deli.

asla gerçekleşmeyecek bir düğün. Onun nişanlı olmayan nişanlısı. Ama bunun bir önemi yok. Onunla buluşmayacaksın. Burada kalacaksın."

Ona bir öpücük kondurdu. "Yakında görüşürüz." "Asla grşmeyeceğiz."

"Yani... beş dakika mı? Yoksa on dakikayı mı tercih edersiniz?"

"Asla." Lucien'le birlikte hızla uzaklaşırken kaşlarını atıyordu.

Ne muhteşem bir gün!

Aceleyle banyoya girdi, dişlerini ve saçlarını fırçaladı, sonra Torin'in kendisi için bıraktığı temiz tişörtü ve eşofman altını inceledi. Bu sefer olmaz.

Mağarasına gitti ve Hades'in gerçekten de elbiselerini geri getirdiğini gördü. Keeley zincir posta kollu olanı seçti ve belini saran, kıvrılmış deri ve at yelesinden oluşan bir korse giydi. Siyah deri pantolon bacaklarını sarıyor, tam boy treni kalçalarından başlayıp yere kadar uzanıyordu.

Saının st kısmını rd ve geri kalanının altın dalgalar halinde düşmesine izin verdikten sonra çivili elik ve elmaslardan oluşan tacını yerine sabitledi.

Başı dik, Torin'e doğru parladı ve kendini bir kalenin içinde buldu.

Fuayenin duvarları, küçük altın nehirleriyle bölünmüş parlak beyaz mermerden yapılmıştı. Boydan boya asılı olan güzel şamdanların arasına Lordların ve kadınlarının portreleri serpiştirilmışti. Parıldayan avizeler tepede asılı duruyordu ve elmas benekleriyle beneklenmiş siyah oniks zemin aşağıda parıldıyordu. Enfes bir yerdi. Nazik hep kendisi için istemişti. Zengin ama ev gibi. Lüks ama misafirperver.

Torin, Lucien'in yanında durmuş, siyahlar giymiş bir askerin kolunu bir kadına dolamış portresine kaşlarını çatarak bakıyordu.

ince kadife ve dantelden bir elbise giymiş, narin yüzünü çerçeveleyen tüylü bir başlık takmış bir kadın.

Benimki kadar güzel değil.

"Merhaba Torin," dedi Keeley.

Ona bir bakış fırlattı, sonra bakışlarını bir kez, iki kez, üçüncü kez üzerinde gezdirdi, göz bebekleri gittikçe büyüyordu... dikkati tüm doğru yerlerdeydi.

Yavaşça dönerek adamın her açıdan doyasıya bakmasına izin verdi. "Sen bana gerçek seni gösterdin. Şimdi ben de sana gerçek beni gösteriyorum."

"Sen... Söyleyecek söz yok..." Bir adım daha yaklaştı ama arkadaşı Lucien elini omzuna koyarak onu durdurdu.

Keeley öfkesini yuttu. "Sakın beni kovmaya kalkma. Kalıyorum," dedi. "Bu kadar."

* * *

TORIN, Kane'in portresini incelemeye niyetlenmişti ve Josephina inkâr çığlıkları atarken Keeley'i terk etti, yakında onun tarafından hatırlanmayabilirim bile.

Bunu aşmak zorundayım. Ben bir erkeğim, paci'siz bir bebek değil.

Keeley onun diğer tarafına geçtiğinde, bala batırılmış çilek kokusunu almıştı.

...ve o kadar güçlü bir şehvet yumruğu yaşadı ki, ayakta kalmasına şaşırdı.

Şuna bir bakın. Elbisesinin içinde çok güzel.

Hastalık, Torin'e işlediği suçları hatırlatan alçak, gırtlaktan gelen bir hırıltı çıkardı.

"Gitmek zorundasın, Keeley. Ciddiyim."

"Yani bu hiçbir şeyi değiştirmiyor," dedi.

"Eğer kalırsan, sana keder ve acıdan başka bir şey getirmeyeceğim." "Bu kadar melodramatik olma. Sen zaten bana

keder ve acıdan daha fazlasıdır."

"Kolera mı demek istiyorsun? Çiçek hastalığı mı?"

Bakışları bir an için Lucien'e kaydı ve çenesini kaldırdı. "Memnun oldum."

Bir şehvet yumruğu daha. Ona zevk vermiş, daha önce hiç kimseyi doyurmadığı bir şekilde onu doyurmuştu. Kız, adamın

yatak hayal kırıklığına uğradı.

"Doğru," diye homurdandı.

Sanki ilişkilerinin ölüm kalım meselesini tartışıyorlarmış gibi, tanımadığı iki kişinin portresini işaret etti. Koyu renk saçlı bir erkek ve kısa kesilmiş siyah saçları mavi gibi görünen bir kadın. "Bunlar Atlas ve Nike. Onunla azgın bir fahişeyken tanışmıştım.

Onunla hiç tanışmadım, ama casuslarıma göre, o... dünyadaki en acımasız şey neydi?"

"Sen mi?" Torin yardımsever bir şekilde konuştu.

Başını salladı. "Benden daha acımasız."

İç çekti. Yaptığı yorumun onu kızdırmasını, hışımla çekip gitmesini bekliyordu.

Uyarısına rağmen gerçekten de olduğu yerde kalıyordu.

İçine dolan güçlü rahatlama dalgasını hoş karşılamamalıydı.

"Atlas ve Nike bizi birkaç hafta önce buldu," dedi Lucien.

"Anya Nike'ı tanıyordu ve ikisi birlikte takılıyorlardı.

Bu nedenle bugün yine bir ceset saklamak zorunda kaldım."

Çok şey kaçırdım.

Mutfaktan kahkahalar yankılandı ve Torin'in kalbi göğsünde sıkıştı. Oturma odasından müzik sesi geliyordu,

Küçük ayakların pıt pıt sesleri eşlik ediyordu. "Geliyor," dedi Lucien.

Ayak seslerinin şiddeti ve hızı arttı ve çok geçmeden küçük bir oğlan ve kız çocuğu göründü. Durdular ve ona baktılar.

"Biri yeni yürümeye başlayan çocukları kaleye mi getirdi?"

Torin sordu. "Ben yeni yürümeye başlayan çocuk değilim," diye tersledi çocuk.

"Tabii, tabii." Torin avuçlarını bir teslimiyet jestiyle havaya kaldırdı.

"Urban ve Ever'ı hatırlıyoursundur, eminim," dedi Lucien.

"Büyümüşler."

İmkânı yok. Kesinlikle olmaz. "Gideli sadece birkaç ay oldu." O gittiğinde Urban ve Ever daha bebektir.

Lucien, "Maddox ve Ashlyn, Anya'dan bebek bakıcılığı yapmasını istemek gibi bir hata yaptılar," dedi. "Sevgili kadının çocukları Zorlama Kafesi'ne yerleştirdi ve onlara biraz büyümelerini emretti."

"Dostum." Kafese hapsedilen herkes, ne emredilirse emredilsin sahibine itaat etmek zorundaydı. şu anki sahibi Anya'ydı. "Maddox ne kadar kötü bir kriz geçirdi?"

"O mu? Çok kötü değil. Öte yandan Ashlyn..." Lucien ürperdi.

Urban, Torin'in hatırladığı aynı gür siyah saçlara ve ciddi menekşe gözlere sahipti. Ever da aynı bal sarısı saçlara ve parıldayan kahverengi gözlere sahipti. Ve ikisi de Kirli tişörtler ve şortlar giymiş normal çocuklar gibi görünseler de, Torin'in tenine batan doğal olmayan bir enerji yayıyorlardı.

"Merhaba," dedi. "Ben senin Torin Amcanım."

"Hayır." Urban kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "İzinsiz giriyorsun."

Ouch.

"Bu kadar küçük bir çocuk için büyük bir kelime," dedi Keeley ve ses tonu saf gaga goo-goo idi. "Çok tatlısın, bana Kraliçe Teyze Dr. Keeley demene izin vereceğim. Teşekkürlerini sunabilirsin."

"Doktor?" Torin ona sordu.

"Görgü kuralları, alaycılık ve cinayet işlemenin eğlenceli yolları konusunda doktoram var."

Urban, Torin'den Keeley'e, sonra tekrar Torin'e bakarken teninde buz kristalleşmişti. "Size hiçbir şey demiyorum hanımefendi. Sizden hoşlanmıyorum."

Ever'ın üzerinde alev kırintıları parladı. "Evet. Siz yabancısınsız ve yabancılar düşmandır. Düşmana zarar vermeliyiz."

"Çocuklar," diye uyardı bir ses. "Bu sefer kime meydan okuyorsunuz?" şiddetin bekçisi Maddox merdivenden indi, yüz ifadesi ürkütücü bulutlar kadar yumuşaktı. Sonra bakışları Torin'e takıldı ve aniden durdu. "Torin?"

Başını salladı, göğsü daralmıştı. "Tek ve biricik."

"Ama, babacığım." Ever doğuştan sahip olması gereken bir yetenekle surat astı - bu kadar genç biri için fazla ustaydı. "Kimseye zarar veremiyoruz ve William anneme söylemediğimiz sürece çok yakında ciddi zararlar verme şansımız olacağına söz verdi. Sonunda çok yakında ve anneme söylemeyeceğiz. Gerçekten."

Maddox yorgun bir nefes verdi ve "William'ın derisini canlı canlı yüzeceğim," diye mırıldandı.

"Torin!" diye seslendi tanıdık bir ses. "Buradasın!" Ayak sesleri duyuldu ve ardından Anarşi'nin küçük tanrıçası Anya köşeden uçarak geldi.

çocuklar... ancak bakışları Keeley'ye takıldığında durdu. Geri çekilirken kendi dilinde boğuluyor gibiydi. "Kızıl Kraliçe! Hayır, hayır, hayır. Lucien! Torin'in göz alıcı bir sarışınla birlikte olduğunu söylemiştin. Neden onun benim ezeli düşmanım olduğu gerçeğinden bahsetmiyorsun?"

"Kim, ben mi?" Keeley göğsüne vurdu.

Belli ki Time Out kutusunun bir başka kurbanı.

"Sanki unutabilirmişsin gibi. Arkadaşım sana Şirine derdi." Anya ellerini kalçalarına sabitleyerek konuştu. "Onu önünde diz çökmeye ve kendi etini kesmeye zorladın. Oh, ve kendine Kanlı Mary dedirttin."

Keeley çenesini kaldırarak, "O zaman ucuz kurtuldu," dedi. "Teşekkürlerinizi duyacağım."

"Birkaç yıl sonra Zeus'u kraliyet hazinesindeki her şeyi sana vermeye zorladın. Vergi demiştin, Çünkü sevdiği herkesi öldürmemiştin, sadece yarısını öldürmüştün."

"Bunu hatırlıyorum. Az önce nişanlıma saldırmıştı." "Evet, karanlığın kralı!"

Maddox çocukların önüne geçerek onlara kalkan oldu.

"Yani gerçekten düşman o mu?" Ever heyecanla sordu.

"Evet," diye bağırdı Anya, aynı anda Torin de "Hayır!" diye tersledi.

Anya devam etti, "Akşam yemeğinde kalplerini yemeden önce çocukları kaleden çıkarmalıyız ve

tatlı olarak spinal kordonlar!"

"Hey!" Keeley kaşlarını çatarak ona baktı. "Sadece sekiz kez çıkardığım organları yedim ve bu sadece bir noktaya değinmek içindi."

Torin burun kemiğini sıktı.

"Kimse organlarımı tehdit edemez!" Ever bir elini uzattı, avucunun hemen üzerinde bir ateş topu oluştu.

Küçük kız tüm gücüyle alevleri savurdu. Torin, Keeley'nin önüne geçti. Hiç kimse, bir çocuk bile kadınıma zarar vermesine izin veremezdim. Prensesi sadece etrafına uzandı ve onu daha fazla yakamadan o şeyi kaptı.

Benim kadınıma değil. Böyle düşünemezsin.

"Yakalama oyunu mu? Elbette. Ben hazırım." Keeley adım attı

Yanındaki çitirdayan alevleri küçük kıza geri fırlattı ve o da büyük bir şok ifadesiyle alevleri yakaladı.

Urban elini uzattı, bir buz topu oluştu.

Avucunun üstünde. Onu fırlattı ve Keeley daha önce olduğu gibi aynı kolaylıkla yakaladı.

Ancak bu seferki, karşılık veremedi avucunun içinde eridi. "Oops. Benim hatam. Bugün yaz mevsimindeyim, kış değil."

"Kim," diye başladı Maddox karanlık bir sesle, "Kızıl Kraliçe kim?"

"Öyleyim." Keeley kusursuz bir reverans yaptı. "Biliyorum, biliyorum. Benimle tanıştığın için onur duyuyorsun ve heyecanını zor kontrol ediyorsun ama sakın kalmak için elinden geleni yap. Yaltaklanma nöbetlerini utanç verici buluyorum.

-başkaları için."

Maddox gözlerini kırptırdı.

Torin gülümsememeye çalıştı.

Daha fazla ayak sesi yankılandı. Sonra altın sarısı Ashlyn, mavi saçlı Gideon ve belirgin bir şekilde hamile olan Scarlet koşmaya başladı bir köşeden. Evin farklı yerlerinden diğerleri de koşarak geldi. Sessiz Amun ve sevgi dolu Haidee. Esmer Reyes ve sarışın bombası Danika.

Kararlı Sabin ve onun cesur Gwen'i. Ukala Strider ve kızıl

saçlı dehşeti Kaia. Yeni dövmele Aeron, onun

Sevgili eşi Olivia ve bir nevi evlat edindikleri yetişkin kızları Legion.

Torin Legion'u en son gördüğünde - eski bir iblis Pinokyo gibi gerçek bir kıza dönüşmüştü - esaretten ve işkenceden yeni kurtarılmış, harap bir haldeydi. Uzakta geçirdiği zaman ona iyi gelmiş olmalıydı. Yanaklarına güller ve koyu renk gözlerine ısıltı geri dönmüştü.

Lucien Anya'nın yanına gitti ve birkaç sessiz kelime söyledi. O konuşurken Paris ve Sienna belirdi.

Buluşmada sadece Kane, Cameo ve Viola eksikti.

Torin'e farklı duygular yöneltildi. Sevinç, Şaşkınlık, şaşkınlık ve tabii ki Anya'nın tedirginliği. Bu tedirginlik onu rahatsız etmeye başlamıştı. Keeley ne olursa olsun, aileye yeni katılan her bireyi karşıladığı gibi karşılanmalıydı.

"Geri dönmene sevindim dostum," dedi Şüphe İblisi'nin bekçisi Sabin.

"Bebek kim?" diye sordu Yenilgi'nin bekçisi Strider. "O-humph."

Kaia onun karnına dirsek attı.

Kısa ayrılık süresinde binlerce şey değişmiş olsa da bu değişmemişti ve bu Torin'i rahatlatmıştı. Aradaki mesafeyi kapatmayı ve arkadaşlarının her birine sarılmayı o kadar çok istiyordu ki.

Ama hiçbiri onun dokunuşunu hoş karşılamazdı, hatta korumalı bir dokunuşu bile. Keeley, onun uğruna her şeyi riske atmaya hazır olan tek kişiydi.

Uzandı ve eldivenli elini kadının sırtının alt kısmına koydu; kendini durduramadı. Bir destek, minnettarlık ve evet, arzu gösterisi.

Ona şaşkın bir bakış fırlattı.

Omuz silktili. Ne söyleyeceğini bilmiyordu.

"Neler oluyor?" Aeron sordu. "Kızıl Kraliçe de neyin nesi?"

"Suratına bir tekme atacağım!" Anya

"Ya da başkasının yapmasını izleyin. "Ya da başkasının yapmasını izleyin. Kimse yok mu? Kimse yok mu?"

"Yeter!" Yoksa eylemlerimden sorumlu olmayacağım. Keeley tarafsız, hatta sıkılmış bir ifade takınsa da, hafif bir yağmur camlara vurmaya başladı. Acı çekiyordu. "Onun bir adı var ve sen onu kullanacaksın. O olacak her zaman saygıyla muamele görecektir. Onu rahatsız eden herkes bana hesap verecek ve size söz veriyorum, sorular canınızı yakacak."

"Ben zaten ondan hoşlanıyorum," dedi Kaia. "Anya'nın korkudan altına işemesine neden olan biri kesinlikle harika biri olmalı."

"İşemedim!" Anya durakladı ve asık suratla ekledi: "Birazdan daha fazla."

"Torin," dedi Lucien, ses tonunda bir gerginlik vardı. "Eğer Keeley Anya'nın bahsettiği şeyleri yaptıysa-"

Keeley pişmanlık duymadan, "Ah, var," diye araya girdi. "Bunlar ve daha fazlası. Ve daha kötüsü."

"O zaman burada kalamaz. Çocuklar..."

"Lütfen. Böyle bir kulübede kalmak isteyeceğime gerçekten inanıyor musun?" Keeley en yakındaki pencereye doğru yürüdü ve dışarı baktı. "Bu kadar saçma bir şey duyup duymadığımı sor."

Kalbi onun için acıyordu. Çok savunmacı. Ailesi tarafından reddedilmiş. Hades tarafından bir fıçı viski için reddedildi. O kabul görmeyi arzuluyordu. Ve Torin bunu elde etti. Muhtemelen onun istediğinden daha iyi. Hastalık yüzünden. Her savaşın, her kutlamanın arkasında. Arkadaşlarının hayatlarının bir parçasıydı, ama bir kenara bırakılmış, bakılacak ama asla ele alınmayacak bir parçaydı, eğer bu bir anlam ifade ediyorsa.

Öfke alevlendi. "O nereye giderse ben de oraya giderim. İstisna yok."

Nefes alışması odanın ani sessizliğinde yankılandı. Bir saatten kısa bir süre önce ondan kurtulmaya çalışmıştı; ama işte buradaydı, onun yanında kalmaya söz veriyordu. Kadın onun gerekçesini merak edebilirdi ve onun da buna verecek gerçek bir cevabı yoktu.

Sabin ve Lucien öne çıkmadan önce uzun ve sessiz bir iletişim kurdular.

Sabin başını sallayarak, "Kal," dedi.

"Seni daha yeni geri aldık," dedi Aeron. "Seni şimdi kaybedemeyiz."

"O zaman kimse Keeley'yi tehdit edemez." Torin Anya'ya ters ters baktı. "Ciddiyim."

"Peki," diye homurdandı tanrıça. "Söyleyeceklerimi asla duymayacağından emin olacağım."

Gerçekten mi? "Kızıl Kraliçe'nin öfkesine tanık olmuş olabilirsiniz ama Lucien size onun çok daha fazlasını yapabileceğini söyledi mi? Cameo ve Viola'yı bulabilir. Baden'i eve getirebilir." Durakladı, herkesin dikkatini çektiğinden emin olmak için tüm dikkatiyle. "Pandora'nın kutusunu bulabilir." Ayrıca Sabah Yıldızı. Ama bu haberi bir kez daha kendine sakladı. Önce biraz araştırma yapmayı planlıyordu. "Ancak, tek bir kötü söz söylenirse ondan bunların hiçbirini yapmasını istemeyeceğim. Ben duysam da duymasam da."

Sessizlik çöktü, şaşkınlık neredeyse hissediliyordu.

Bum! Kalenin tüm temeli sarsıldı. Kirişlerden tozlar döküldü.

Boom! Boom!

Keeley'e odaklandı. Öfke sorunları mı? Ama Keeley ona ve arkadaşlarına hiç ilgi göstermiyor, sadece dışarıya bakıyordu.

"Neler oluyor?" Ashlyn titreyerek sordu. Kızını kalçasına sabitledi ve oğlunu yanına çekti.

Keeley elini pencereye bastırdı ve "Sanırım... saldırı altındayız" dedi.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

ÖFKE KIVILCIMLARI Keeley'nin göğsünü yerle bir etti. Kızıl Kraliçe olmak tek bir dezavantajı vardı. Düşmanlar. Onları seyahat ettiği her yerde ve kölelerde olduğu gibi sık sık ediniyordu, onu takip ettiler.

Bugünün meydan okuyucuları mı?

Konuşulmayanlar. Onun yeni hayatını tehdit etmeyi düşündüler.

Ölmeleri gerekiyordu.

Yağmur durdu ve gök gürültüsü en az bombalar kadar gürledi.

Konuşulmayanlar'ın etrafında kıvrılmaları için gücünden esintiler gönderdi, onları uzaklaştırmaya hazırды... ve bir demir testeresiyle takip etmeye... ancak kendilerini kükürtle yaraladıklarını fark etti. Zerrecikler solup yok oldu.

Onlara kim söylemişti?

Tahmin etmek zor değil. Şeytan tarafından ele geçirilmiş üç deli.

Onlar kendilerinininkini alacaklar. Sonra görüşürüz.

Konuşulmayanları ezmek için bir plan yapma zamanı. Canavarları bu şekilde yok edemezdi.

umutsuzca istedim- onları patlatmak. Ve sadece yaralar yüzünden değil. Başka kayıplar da olacaktı.

Muhtemelen başka bir sürü kayıp. Torin'in tüm arkadaşları da patlayacak ve kale çökecekti.

Elbette büyük olaydan önce herkesi bir anda kurtarabilirdi - Torin hariç. Ama Lucien onun icabına bakabilirdi. Ancak bu yine de onu bir sorunla baş başa bırakıyordu: Kale.

Onu yok etme, demişti Torin bir keresinde. Hatta bir de lütfen eklemişti.

Şimdi nedenini anlıyordu. Eğer burayı yerle bir ederse, arkadaşları ondan asla hoşlanmayacaktı.

Beni sevmelerini
istiyorum. Bum!

Tüm kale sarsıldı, havayı toz kapladı. Konuşulmayanlar az önce yüksek demir kapıyı yıkmışlardı.

kaleyi çevreleyen ve karşılığında bazı Galen'in ona söylediği bubi tuzakları çevre boyunca yerleştirilmişti. "Neden içeri girmiyorlar?" diye sordu. Kaybolmuşlardı.

Sürpriz unsuru.

Sienna adlı kadın, "Onlar benim en büyük hayranlarım değil," dedi. "Onlara karşı önlemler aldım."

Demek Titanların yeni kraliçesi buydu. Cronus'u gasp eden kişi.

Beklediğim gibi iri bir dişi canavar değil.

"Konuşulmayanlar yabancı mı baba?" Ever şeker gibi tatlı bir şekilde sordu.

"Evet, tatlım."

"Yani onlara zarar verebilir miyim?"

"Evet," dedi savaşçı, sesi çelik kadar sertti. "Onların canını fena yakabilirsin."

"Oh, ne güzel!" Ever sırtıttı ve kardeşine sarıldı.

Urban'ın ifadesi, ona tekrar sarılırken bile soğukkanlılığını korudu.

"Aslında hayır," diye açıkladı Keeley. "Yapamaz."

Ortadaki kırılganlardan biri çatlarken savaşçılarla yüzleşti.

"Üzgünüm, yüce ve güçlü majesteleri, ama bu konuda bir oy hakkınız yok. Bu sefer büyük çocuklar sahaya çıkacak," dedi Strider adlı kişi. "İşleri kendi yöntemimizle halledeceğiz. Doğru şekilde."

"Bir doğru var, bir de daha iyisi." Gözlerini kırpıştırarak çocukları, dişileri ve Yolgezer'i uzak bir yere doğru yönlendirdi.

Savaşçıların geri kalanı doğrudan paniğe kapıldı.

"Onlara ne yaptınız?" diye sordu ikizlerin babası. kükredi. "Neredeler?"

"Elbette," dedi Keeley. "Yeni kızı suçla. Ama tamam, iyi, varsayımın doğru olabilir. Ve sen de Seviniyorlar! Güvendeler. Savaşta sonra onları geri getireceğim." Ellerini birbirine sürttü. "Şimdi, o zaman. Hadi başlayalım, olur mu?"

Bum!

"Torin," diye sordu siyah saçlı erkeklerden biri.

"Onlara zarar verilmiyor," dedi Torin. "Size söz veriyorum. Güvendeler ve geri getirilecekler."

Bana güveniyor. O lezzetli güneş ışınlarından daha fazlası onu buldu.

Takmadığı kol saatini kontrol etti ve "Konuşulmayanlar yakında duvarları aşacak" dedi. O bir zamanlar casuslarının ona bahsettiği bir sığınaktan cephaneliğe doğru parladı. Silahlar. Tüfekler. El bombaları. Alev püskürtücüler. Kılıçlar. "Seçiminizi yapın çocuklar, saygılarımla."

"Seni yatak odana götürebilirim Torin," dedi Lucien. "Yaratıkların sana ulaşmasına izin vermeyeceğiz."

Pardon? Şiddetli ve güçlü Torin'in yedek kalmasını mı beklediler? En iyi oyuncularını yedek bırakmayı mı düşündüler? Kaybetmek mi istediler?

"Adet kramplarından muzdarip değil, o yüzden Ona bu şekilde davranmak," diye duyurdu. Sonra da Torin'e, "Sakin kaçmayı aklından bile geçirme. Bir silah seç."

Bir anlık tereddütten sonra, "Hanımefendi, evet, Hanımefendi," diyerek iki kılıç ve bir tüfek seçti ve kapüşonunu yüzüne çekti. "Ve hayır, anne kötü giydiğinizizi sanmıyorum. Giydiğiniz her kot otomatik olarak bebek kötü olur.

kot pantolon."

Kalbimin bir parçası gitti.

"Konuşulmayanları neden uzaklaştıramıyorsun?" Lucien ona sordu. "Kadınlara ve çocuklara yaptığın gibi."

Torin olabilir. Hayır, kesinlikle yapmaz.... Ama kükürt hakkında konuşursa, canı yanacaktı. Onların

benimkinden daha güvenli. Ama o zamana kadar tek kelime etmedi. "Kendimce sebeplerim var."

Çatık kaşlı bir Sienna Paris'in yanında belirdi. "Herkes kumsalda," diye duyurdu. Keeley'ye ters ters baktı. "Bunu bir daha asla yapma."

Gözlerimi devirmeyeceğim. "Yoksa ne olur? Beni pişman mı edeceksin? Lütfen. Hiçbir şey yapamazsın. Güç kaybediyorsun sevgilim ve öyle görünüyor ki bir süredir de kaybediyorsun." Muhtemelen Konuşulmayanları uzaklaştıramamasının nedeni buydu. "İnkâr etmeye çalışma zahmetine girme. İçimden sızdığını hissedebiliyorum. sen."

Sienna'nın zeytin rengi teni hastalıklı bir tebeşir beyazına dönüştü. "Neden bahsediyor, bebeğim?"

Paris sordu.

"Gemiden atlıyor," diye devam etti Keeley, "ve ben nedenini biliyorum. O senin değil, Cronus'un. Yani sana bağlanmadı. Hayatta kalmak istiyorsan bunu düzeltmen gerekecek."

"Bu bir tehdit mi?" Paris yarı otomatik silahını Keeley'nin göğsüne doğrulttu. "Çünkü kız arkadaşına yönelik tehditlere iyi tepki vermem."

Torin, Keeley'nin önüne geçti ve silahı uzaklaştırdı. "Bunun için zamanımız yok. Bir uyarı daha yapmam gerekmiyor ama yapacağım. Kızımı tehdit etme, yoksa kafana bir kurşun sıkarım."

Ben onunum. Torin'in. "Ve sen iyileşirken," dedi Keeley, "tüm saçlarını tıraş edeceğiz."

Paris dehşet içinde geri çekildi ve rengârenk saçlarını okşadı.

Kendini yüce gönüllü hisseden Keeley ekledi: "Konuşulmayanlar öldükten sonra beni dışın hakkında sorgulamana izin vereceğim. Eğer kız arkadaşını tehdit ettiğin için Torin'den özür dilersen." Benden. O benim.

Torin, "Saygıyla soruyorum," diye ekledi.

Paris sert bir şekilde başını salladı.

"Ben... özür dilerim."

Keeley avucunu Torin'in sırtında düzleştirdi. Torin önce

gerildi ama kısa süre sonra gevşedi. Sonra dönüp baktı, bakışları çok yoğundu.

"Dikkatli olun," diye emretti.

Senin için mi? Her zaman. "Aynen." Onu öpmek istiyorum. Onu öpemem. Şimdi olmaz. Ama sonra... Bu riske değebilir.

Savaşçılar farklı yönlerle koştu, bazıları yukarı çıktı, bazıları aşağı indi, hepsi pencerelerde yerlerini aldı ve düşmana ateş etti. Çok az, çok geç. Ön kapı patlayarak açıldı, tahta ve metal parçaları fuayeye füze gibi fırladı ve birkaç canlı hedefe çarptı.

Bir kadın aceleyle fuayeye girdi. Ve, oh. Oh, wow. Çirkinliğin yeni bir poster çocuğu vardı. Burnu ve ağzı yerine bir gagası vardı. Kuduz bir kuş gibi. Deri bir gömlek giymişti ama Keeley yaratığın neden onu giyme zahmetine girdiğinden emin değildi. Göğüslerinin tepesini örtmesi gereken kumaş kesilip çıkarılmıştı. Meme uçları elmaslarla delinmişti. Kaslı belini ve kalçalarını deri bir etek sarıyordu.

Konuşulmayan Kişi önce sola, sonra sağa dönerek yeni çevresini inceledi. Omurgasından küçük boynuzlar çıkmıştı ve uçlarından berrak bir sıvı sızıyordu. Zehir mi?

Oturma odasında kalan savaşçılar ona ateş açtı ama mermilerin hiçbir etkisi olmadı. Hatta roket güdümlü el bombasını yakaladı ve patlarken elinde ezdi. Beyaz sıcak hava ve keskin parçalar odanın her tarafına yayıldı. Keeley, Torin dışındaki tüm savaşçıları kalenin başka bir bölümüne, zarar görmeyecekleri bir yere fırlattı.

Aptal Brimstone! Bir anda onu nasıl koruyacaktı?

Yere düştü, sonra nispeten zarar görmeden ayağa fırladı.

Üst katta gürültülü bir itiş kakış. Kesinlikle şiddet içeriyor. Müdahale etmeli mi?

Şimşek hızında bir hareketle, dişi Konuşulmayan Kişi arkasına uzandı, kendi boynuzlarından birini kopardı ve Keeley'ye fırlattı. Torin onun yanına çarptı,

onu yolundan çıkardı. Boynuz ikisinin de omuzları üzerinde yükseldi.

Kahramanım benim!

Ama Keeley'nin öfkesi geri döndü, hem de daha büyük bir güçle. Gaga Surat neredeyse adamını incitiyordu.

Kale o kadar şiddetli sarsıldı ki temelden toz yükseldi.

Keeley öfkesiyle boğuşurken, Gaga Surat ona doğru parladi, omuzlarından yakaladi ve odanın diğer ucuna fırlattı. Onu öldürmek için değil, yolundan çekmek için. Torin'i boynundan tutup kaldırdı, ne olduğunu anlamamıştı.

Eylem ona pahalıya mal olacaktı ve Keeley'ye sırtıttı, hepsi beni izle, savunduğun kişiye ne yapacağımı izle.

Sarsıntı, sarsıntı. Gök gürültüsü.

Keeley ayağa kalktı ve ileriye doğru yürüdü, yol boyunca iki hançer çağırdı. Onu deşecekti!

"Torin," dedi.

Bacaklarını kadının beline sararken ağırlığının büyük kısmını Konuşulmayan'ın taşımasına izin verdi. Devrildiler ve o yukarı uzanıp bileğini kırarken ve tutuşunu gevşetirken bile darbeyi emdi. Avucunun topuğunu kadının gagasına vurdu. Kadın bir çığlık atarak ondan uzaklaştı. Yüzünden kanlar akıyordu.

Zaferi Keeley'nin duygularını azaltmadı.

Çoktan nişanlanmışlardı, gücü kaynıyordu, serbest bırakılmak için çaresizdi.

Torin gürültü üzerine, "Keeley," diye bağırdı.

"Onu oyalayın," diye talimat verdi, sonra da kornaya yöneldi. Benimkine. Benim ödülüm. Onu kaptı ve Güney Atlantik'teki uzak, boş bir adaya parladi.

Güç ondan tanıdık bir patlamayla fışkırdı, onu ayaklarından kaldırdı ve tüm adayı salladı. Bir yanardağ parçalandı, lavın gidecek hiçbir yeri yoktu ama... her yerdeydi. Yerde büyük çatlaklar belirdi, bir yıkım ağı. Duman soludu ve öksürdü.

Sustuğunda, öfkesinin en kötüsü enkaza döküldü, kaleye geri döndü. Eğer kötü bir şey ben yokken oldu..

Torin ve Konuşulmayan Kişi onları bıraktığı yerde değildi. Üst kata fırladı. Başka bir şeytan dikkatini çekti. Göğsü yara izleriyle ve bacakları karmin kürküyle kaplıydı. Kükreyip Lucien'e doğru hamle yaparken karanlık bir tehdit saçıyordu, Lucien de ona bir kılıç savurdu.

arkada parlıyor ve kılıcı farklı bir açıdan sallıyor.

Bu sırada Sabin, Gideon otomatik tüfekte mermi yağdırırken Konuşulmayan Kişi'ye alev püskürtür.

"Benim sıram!" Keeley bağırdı. Bu hoşuma gidecek.

Torin'in arkadaşları savaşın ortasında duraklayarak ona ihtiyacı olan fırsatı verdiler.

Yaratığın omuzlarına doğru fırladı ve bacaklarını onun boynuna doladı. Adam onu tutup atmak için uzandığında - iyi şanslar, enayi-

Hâlâ elinde tuttuğu zehirli boynuzu adamın gözüne sapladı. Acı içinde böğürdü, kasları tutuldu. Yere yığıldı, kıpırdamadan yerde kaldı.

Keeley onun altından sürünerek çıktı, ayağa kalktı ve üzerine tükürdü. "İşini bitirin. Kafasını ve kalbini çıkarın, sonra da parçalarını yakın." İş şansla bırakmaya gerek yok.

Biri gitti. Üç tane kaldı.

Evin içinde gezinirken, kalan üç canavarı bir yatak odasında birlikte çalışırken buldu. İki erkek o kadar uzun ve geniş ki yaşayan dağlar gibiydiler. Biri keldi ve kafatasından gölgeler sızıyordu. Kalın, siyah ve kokuşmuş gölgeler. Diğerinin saçları yerine bıçakları vardı. Küçük ama keskin olan bu bıçaklar kafa derisinden çıkıyordu ve her biri kanla parlıyordu.

Torin'in arkadaşlarından biri yerde hareketsiz ve sessiz yatıyordu. Aeron, ağır dövmeli olan.

Keeley onu çok yakından incelemesine izin vermedi.
Henüz değil. Duyguları...

Kalenin duvarları yeniden sallanmaya başladı.

Sakin. Sabit.

Torin arkadaşının önünde durmuş, Gaga Surat'la kılıç dövüşü yapıyordu.

Keeley bir an durakladı, gördüğü manzara karşısında şaşkına dönmüştü. Ne kadar ürkütücü bir görüntü oluşturunlardı.

Hareketleri su gibi akıcı olan gagalı kötü adam ve her hareketi hesaplı ve metodik olan melek gibi kahraman.

Dişi arkasından parladı ama adam bu hareketi bekliyordu ve dönerek kılıcının ucuyla onu karşıladı. Adam ölümcül darbeyi indiremeden kadın ortadan kayboldu,

solunda belirdi. Keeley ona doğru parladı, sinsi bir saldırı niyetindeydi, tam o sırada Torin'in arkadaşlarından biri dizlerinin üzerinde odanın diğer tarafına kayarak hem Konuşulmayan'ı hem de Keeley'nin ayakları yerden kesildi.

"Özür dilerim, özür dilerim,"

diye atıldı. Keeley, "Önemli değil," diye karşılık verdi.

Torin Gaga Surat'a saplamak için kılıcını kaldırdı ama Keeley'yi görünce durakladı.

Duraklama ona pahalıya mal oldu. Gaga Surat bu fırsatı değerlendirerek karnına bir tekme attı ve onu geriye, duvara ve başka bir odaya doğru itti.

Duvarların sarsıntısı şiddetlendi.

Keeley, Torin'in kılıcını kendi elinde parlattı ve sonra parladı, parladı, parladı, bir yerden diğerine gitti, böylece Konuşulmayan Kişi ona asla kilitlenemedi. Ve sonunda yaratık sadece daireler çizerek sallanıyordu, Havada vuruş yapan Keeley, ondan sadece bir fısıltı uzakta belirdi ve bıçağı boynuna sapladı, sonra bıçağı aşağı çekti... aşağı... Gaga Surat'ın karnını ve leğen kemiğini ikiye bölüp kalçalarının arasından çıkana kadar. Kan Kadın acıyla inleyip yere düşerken fişkırdı.

Keeley sıırttı. "Hoşuna gitti mi? Ben aldım."

Keeley'i yere seren iblis ruhlu savaşçı, düşmüş olan

Konuşulmayan'a onu çıkarabilecek kadar yakındı.

Kafa.

İkisi gitti. İki tane kaldı.

Torin döndü ve Keeley'ye baktı. "İyi misin?" "Daha iyiyim."

"Gideon tehlikede," diye seslendi biri alt kattan.

Keeley parladı ve hangisinin olduğunu tahmin etmekte zorlanmadı.

Biri Gideon'du. Mavi saçlı savaşçı basamakları yarılamıştı ve sırtüstü yatıyordu. Başından gölgeler sızan Konuşulmayan Kişi bir kolunu kaldırmış, pençelerini uzatılmış ve hazır.

"Hayır!" Gideon'u kalenin diğer tarafına doğru fırlattı, tam o sırada sırttan Sözsüz Olan ona doğru fırladı ve kolunu aşağıya doğru salladı... aşağıya... başından beri onun planıydı.

Asit uçlu pençeleri kadının şahdamarını parçaladı ve acı dolu çığlığını daha oluşmaya fırsat bulamadan kesti.

Torin'in inkâr çığlığı kulaklarında çınlarken yere çarptı.

Hiç bu kadar kötü yanmamıştım. Düşünceler, parçalanmalar.

Görüşü siyah noktalarla bulanıklaşsa da Torin'in sırttan Konuşulmayan'a yaklaştığına tanık oldu - sadece Konuşulmayan'ın kafa derisinden gelen gölgeler etraflarını sararken ikiliyi gözden kaybetti. Hayır. Hayır! Ama gölgeler kalınlaştıkları kadar hızlı bir şekilde inceldi ve Torin'i avucunda atan bir kalple ortaya çıkardı.

Konuşulmayan Kişi acı içinde soluyarak dizlerinin üzerine çökerken, Torin kalbi onun ağzına tıktı. Savaşçısı kılıcını geri çekti ve vurdu. Yaratığın kafası yere çarptı ve yuvarlandı. Geri kalanı öne doğru düştü, ve merdivenlerden aşağı yuvarlandı.

"Prenses," dedi Torin, onun yanına çömelerek. Elleri yanaklarını avuçladı. Nefes nefese tısladı. "Özür dilerim. Özür dilerim. Yüzünde kan bıraktım."

Bu umurumda değil, demeye çalıştı ama ağzını oynatmakta zorlandı. Siyah, görüşünün geri kalanını yuttu. Etrafında savaş sesleri kaydediliyordu. Homurtular. Metal kesikleri

Kemik boyunca. Çatlaklar. Küfürler. Bir gümbürtü daha.
Sonra

Yumuşak bir Şey bir kez daha yüzünü yumuőatıyordu.

"Benimle kal." Torin'in erkeksi kokusu onu sarmıştı.

"Aeron yaşıyor. Herkes hayatta kaldı. Sizden de aynısını bekliyorum. Beni duyuyor musunuz?"

Ağzının kenarlarından kan fışkırdı. Harika! Ne kadar itici değil mi?

"Benimle bağ kur," diye devam etti. "Yapın bunu. Gücümü al.

Neye ihtiyacınız olursa." Kıyafetlerin hışırtısı.

Senedimi mi istiyor?

Joy.

Torin gömleğini yırtmıő olmalıydı çünkü bir sonraki bildiği Şey, boynundaki yaraya yumuşak pamuk bastırđıęıydı.

"İyileőmekten başka yapacak bir Şeyin yok. Ve iyileőeceksin.

Ben de buradaydım. Boğazım kesildi ve kurtuldum.

Sen de öyle yapacaksın. Tanıdđım herkesten daha güçlüsün.

Güçlü olacaksın.

iyileşmek. Bu bir emirdir prenses."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

TORIN yatağında yatan KEELEY'i izledi. Hareketsiz, çok hareketsiz. Yüzlerce yıl boyunca bu odada uyumuş, bir kadının yanında dinlenebileceği günün hayalini kurmuştu. Ama bu bir rüyadan olabildiğince uzaktı, bu bir kâbustu.

Çarşafı onun kanıyla ıslanmıştı. Şeker Perisi ölüyordu.

"Hayır. Hayır! Seni kaybetmeyi reddediyorum. Beni duyuyor musun?" Bilinci yerinde olmayan Keeley'e bağırarak bunları söyledi.

Ona tekrar tekrar dokunmuştu, sonuçlarıyla yüzleşmeye hazırdı - bu şekilde ölmeyecekti.

O asla ölmeyecek.

Ona çok ihtiyacım var.

Torin'in Mari ile hapishaneye gittiği gün, Danika ona bir portre vermişti. Danika, Her Şeyi Gören Göz olarak sık sık geleceğe dair öngörülerde bulunurdu ve şimdiye kadar hiç yanılmamıştı. Bu portrede Torin koyu renkli deri bir koltuğa uzanmış, bir elinde bir kadeh, diğerinde bir puro tutuyordu. Etrafı insanlarla çevriliydi, hayatın tadını çıkarıyordu. Onun, onların. Yüzündeki gülümsemeye bakılırsa

hiçbir endişe veya tatmin edilmemiş ihtiyaç olmadan yüce bir mutluluk.

Eğer bu onun geleceği olacaksa, Keeley hayatta kalmak zorundaydı. Bu kadar basitti.

Yaralarına basınç uyguladı... ve kanaması durdu. Ama o izlerken, göğsü hareketsiz kaldı, artık yükselip alçalmıyordu.

Artık nefes almıyor.

Göğüs kafesine vurdu, bir dakika bir dakikaya İki... Üç... Boynundaki yara yeniden açıldı. Umutsuzca ihtiyaç duyduğu kan dışarı aktı.

Geri çekildi ve bağırdı, "Haydi, Keys! İyileş!"

Ardından gelen sessizlik onu yaraladı.

"Lütfen! Benim için ne kadar önemli olduğun hakkında bir fikrin var mı?"

Yine sessizlik.

Ama bilemezdi. Ona hiç söylememiştir.

Ruhunun en derinlerinden gelen bir feryatla duvara bir delik açtı ve eklemlerindeki keskin acıyı memnuniyetle karşıladı. Keeley'nin burada kalmasına asla izin vermemeliydi. Yürüyecek gücü kendinde bulmalıydı. ondan ikinci kez uzaklaştı. İyilik için.

Zayıflığı ona pahalıya mal olmuştu. Ona mal olmuştu. Sadece hayal ettiği şekilde değil.

"Keeley! Beni dinliyor musun?" Şifonyeri devirdi, çekmeceler yere saçıldı. Bir tekme attı. ve kalıntıların üzerinde tepindi. "Benim yatağımdasın. Orada sana patronluk taslayabileceğimi söylemiştin. Sana ne yapacağını söyledim, o zaman yap!"

Ama yapmadı.

Her nefes alışında göğsü yanarken, duvardan bir aydınlatma armatürü söktü ve koleksiyonuna yeni bir delik ekleyerek odanın diğer ucuna fırlattı.

Bu kadına değer veriyordu. Hem de çok önemsiyordu. Onu bu halde, kendisinin sebep olmadığı ama onu da koruyamadığı bir yara karşısında çaresiz görünce... içinde bir şeyler koptu. Belki de insanlığının son kırıntıları.

Dizlerinin üzerine çöktü. Kendini bir hayvan gibi hissediyordu, aç ve çaresiz. Tamamen vahşi. Teselli edilemez.

"Sakin ol," dedi Lucien, yanında belirerek.

Sakinleşmek mi? "Neden çenenin kapatmıyorsun?"

Arkadaşına hakaret etmeyi bitiremeden kapısı açıldı ve Danika elinde bir kavanoz toprakla odasından içeri daldı.

"Sienna beni geri getirdi," dedi ve yatağın kenarında durup toprağı -evet, toprağı- döktü. Taneler Keeley'nin yarasını kaplarken, toprak kokusu havayı doldurdu.

Torin daha sözünü bitirmeden ayağa kalkıp Danika'nın yanına geldi, yüzüne yaklaştı ve neredeyse burnunu Danika'nınkine değdirecekti. Ne kadar yakın olduğunu fark edince bir santim geri çekildi. "Bunu yapmak için iyi bir nedenin olsa iyi olur." Yoksa.

Danika'nın gözleri ani bir korkuyla irileşti.

"Öyle," dedi kapı aralığından bir ses. Bu ses onun adamı Reyes'e aitti. "Bir imgelem gördü ve bu ona kızınıza nasıl yardım edeceğini gösterdi." Acının Bekçisi kollarını kavuşturmuş, beklentiyle Torin'e bakıyordu. "Danika'dan uzak dur, yoksa bir sorunumuz olacak, dostum."

Hayatlarını tehlikeye atmadan arkadaşlarıma meydan okuyamıyorum bile.

Dişlerini gıcırdatarak doğruldu ve uzaklaştı.

Danika rahat bir nefes aldı ve devam etti. "Eğilip toprağın kesiğin içine girdiğinden emin olacağım, tamam mı?"

"Neden?" diye bağırdı.

Onun sertliği karşısında irkilerek, "Üzerine biraz toprak sürün derler bilir misin? Görünüşe göre, bu onun türünden geliyor. Küratörler. Keeley yeryüzüne ve mevsimlerine bağlı, bu da onun elementlerine bağlı olduğu anlamına geliyor. Ona yardım ediyorlar."

Bunun mantıklı olduğunu fark etti. Danika'ya dokunmadan onu omuzlayarak yoldan çekti ve Keeley'nin yanına çömeldi. Yarasına nazikçe toprak sürdü. Onun Konuşulmayan'ın saldırısı altında düşüşünü izlediğinden beri ilk kez umutlanmaya başlamıştı.

"Torin," dedi Danika. "Bunu yapman gerektiğine emin misin? Sen-"

"Eldivenliyim," diye hırladı. Keeley'yi riske atamazdı, bir daha asla. Sadece... ona bir şekilde dokunması gerekiyordu.

"Biliyorum ama..." Adam ona ters ters bakarken Danika dudaklarını yaladı. "Boş ver."

Sonraki birkaç dakikalık sessizlik tam bir işkenceydi. Bekledi ama Keeley'nin durumu hiç düzelmedi. O da

Kiri daha sert ovuşturdu, hatta kirin derinlere nüfuz etmesi için derisindeki yırtıkları manipüle etti. Bir şey gözlerinin arkasını yaktı.

"Anlamıyorum," dedi Danika. "Bunun işe yaraması gerekiyordu."

Torin ayağa kalktı, Danika'nın elindeki kavanozu aldı ve içine su doldurdu. Bir element yardımcı oluyorsa, ikisi kesinlikle yardımcı olurdu.

Daha fazla yardım et. Suyu yavaşça yarasının üzerine döktü.

Sessiz ve hareketsiz kaldı. Çok hareketsiz.

Umut öldü; hızlı ve acımasız bir ölümdü.

Hastalık çok tanıdık ve nefret edilen bir kahkaha attı.

Kafasının içinde inkar üstüne inkar çığlıkları atan Torin alnını yatağa bastırdı. Onu kaybetmişti- Hayır. Hayır. Ama kaybetmişti. Güzeller güzeli Şeker Perisi'ni kaybetmişti. Hayır! Hayır! Canavarlar ölmeli, melekler değil. Bu adil değildi.

Hayat -ya da ölüm- ne zaman adil oldu ki?

Bu sondu. Kötülüğün bedeli...karanlığın. Onun değil, onların. Konuşulmayanlar. Kötü şeyler oldu.

Çünkü onlar gibi yaratıkların özgür iradesi vardı.

Artık Keeley'nin saatinde hiç saniye kalmamıştı.

Nasıl devam edeceğim?

"Torin?" Danika söyledi.

"Çık dışarı." Keeley kimsenin onu bu şekilde görmesini istemezdi. "Birkaç saniye içinde yaptıklarımdan sorumlu olmayacağım."

"Ama-"

"Şimdi!" Gözyaşları çenesinden damladı ve yarasında henüz emilmemiş olan sıvının içinde birikti.

Uyuşukluk onu terk edecekti- Kimi kandırıyordu? Onu uzun zaman önce terk etmişti. Yırtacaktı bu odaya, bu kaleye ve sonra da tüm dünyaya yayılacaktı. Hiç kimse onun gazabından kurtulamayacaktı.

Danika, "Bekle. Sanırım nefes alıyor," diye ısrar etti.

Kafasını kaldırdı. Keeley'nin gözleri hâlâ kapalıydı ama o- Evet! Nefes alıyordu, göğsü yükseliyor... düşüyor... tekrar yükseliyor.

Yaşıyordu! "Keeley,
tatlım."

İnlerken başı adama doğru eğildi.

"Buradayım prenses. Buradayım. Bir daha kimsenin seni incitmesine izin vermeyeceğim." Benim bile.

* * *

KEELEY GERİNDİ ve gözlerini kırpıştırarak tamamen uyandı. Etrafını fark ettiğinde kaşlarını çattı ve oturur pozisyona geçti. Tanımadığı bir yatak odasıdaydı ve duvarların her yerinde delikler vardı. Her mobilya parçası yatak da dahil olmak üzere devrilmiş ve darmadağın olmuştu.

İlginç dekorasyon seçimleri.

Güneş ışığı büyük cumbalı pencereden içeri süzülüyor, tek başına oturduğu kral boy canavarın üzerine parlak ışınlar düşürüyordu. Diğer tarafta bir girinti vardı, bu da ona birinin geceyi onunla geçirdiğini düşündürüyordu.

Torin mi?

Bu düşünce onu heyecanlandırdı. Ama o neredeydi?

Gölgelerin arasından gelen bir ses, onun dile getirilmemiş sorusunu cevapladı. "Arkadaşlarıyla birlikte. Uyandığında seni sorgulamak istiyorlar ama o reddediyor."

Tanıdığı bir ses. Gülümseyerek, "Galen." dedi. "Başka biri değil."

Bakışları ikinci kez odanın içinde gezindi.

yerini tespit etmişti. Kırık tahta parçalarının arasında bir köşede oturuyordu. Güçlü ve yığitti, kanatları birkaç santim daha uzundu. "Buraya gelerek büyük bir risk aldın."

Ayağa kalkarken başını salladı. Ona yaklaştı. "Öyle yaptım." "Torin'e zarar vermek için mi?" Savaşçıyı ne kadar sevse de

onunla olan tanışıklığı onu rahatsız etmeye başlamıştı. Torin onun erkeğiydi ve onu desteklemiş, onun iyiliğini arkadaşlarınıninkine tercih etmişti. Onun düşmanı ile arkadaşlık ederse nasıl bir kız arkadaş olurdu?

"Hayır. Torin'in bununla hiçbir ilgisi yok." Galen onun yanına oturdu, kalçası onunkine sürtündü. "Ya da intikamla."

İlginç. Hâlâ dokunmaya muhtacım. Ona karşı bir çekiciliğim olmamasına rağmen yakınlık beni etkilemeliydi. Ama hiç karıncalanma olmadı. Titreme yok.

Torin onu diğer herkes için mahvetmiş miydi? "Artık ondan nefret etmiyor musun?" diye sordu.

"Ondan nefret ediyorum." Soğuk soğuk sırttı. "Ondan her zaman nefret edeceğim.

Bir zamanlar en yakın değilse bile en yakın arkadaşlarımdan biriydi.

Ama bana güvenmedi, hala Pandora'nın kutusunu çalma planımızı Zeus'a açıklayanın ben olduğuma inanıyor."

"Öyle değil mi?"

"Elbette. Ama beni duymadın mı? Bana güvenmeliydi."

Gözlerini devirdi. "Yani sen, suçlu taraf, bir ihanete incinme ve öfkeyle tepki vermeye cesaret ettiği için masum tarafa kızdın. Tipik."

Utanmadan başını salladı. "Bu her şeyi özetliyor, evet." "Ve sen, suçlu taraf, kin tutuyorsun."

Sırtışı geri döndü ama bu kez yüzünde bir sıcaklık vardı.

"Beni anlayan hoşuma gidiyor."

Bir göz devirme daha. "Sen neden buradasın? Ve eğer bana aşık olduğunu ve benimle uğraşmak istediğini söylersen, seni cidden deşerim. Ben Torin'e aidim. O öyle söyledi." Ve o daha iyi değil

fikrini değiştirdi. Bunun bedelini cehennemde

ödeyecekti! "Bu iyi, çünkü benim tipim değilsin."

Hey! "Öfke sorunları olan cesur kızlardan hoşlanmıyor musun?" Kızın burnunun ucuna şakacı bir fiske vurdu.

"Sen

Legion, yani, hayır." Bir dakika düşündü ve kaşlarını çattı. "I Sanırım ona Bal demeliyim. Lordlar ona öyle diyor.

Görünüşe göre kendini yeniden keşfetmiş. İyileşmesinin bir parçası."

Geçmiş konuşmalarından parçalar Keeley'nin zihninde dolaştı ve içini çekti. "Bu Lejyon yarığı Bal piliç." Ona bekaretini veren ve sonra da onu öldürmeye

alışan bir düşman. Sadece alay ederek değil, onu gerçekten zehirleyerek.

Sonra ondan kaçtı. O da peşinden gitmişti, İntikam almak niyetindeydi, ancak Lordlarla olan savaş nedeniyle yavaşladı. Bu süre zarfında Legion-Honey- bir şekilde kendini cehennemde bulmuş ve burada acımasızca işkence görmüştü. "Onu çalmak için mi buradasın?"

Omuz silkti. "Bilmiyorum. Belki de. Öncelikle onunla konuşmak istiyorum."

"Bana bir iyilik yap ve yapma. Henüz değil. Bu insanlar Torin'i yeni geri aldılar ve benimle yeni tanıştılar. Konuşulmayanlarla olan savaştan bahsetmiyorum bile. Eminim biraz bunalmışlardır ve başka bir kargaşaya iyi tepki vermeyeceklerdir." Ayrıca, şu anda Galen'le olan ilişkisini açıklamak da istemiyordu. O ve Torin nihayet ilerleme kaydediyorlardı. Bunu mahvetmek için bir neden yoktu.

"Ona zarar vermeyeceğim," dedi Galen. "Yeterince incindi. Ve kimse burada olduğumu bilmeyecek, söz veriyorum. Ama yardımınıza ihtiyacım var. Odasında bir çeşit engel var ve içeri giremiyorum."

Onu güvenli bir yere götürmek bir şeydi ama Torin'in evinde serbestçe dolaşmasına izin vermek bambaşkaydı. "Bana biraz zaman ver. Yakında Torin bana birkaç iyilik borçlu olacak, ve seninle Honey arasında Yeraltı Dünyası'nın Efendileri onaylı bir toplantı ayarlayabileceğim."

Galen gözlerini kıstı, gölgeler mavinin siyah görünmesine neden oluyordu. "Planınızda ufak bir sorun var. Beklemek istemiyorum."

Başının üstünü okşadı. "Zavallı beyin hasarlı erkek. Sana seçme şansı verdiğimi mi sandın?"

Adam cevap vermek için ağzını açtı ama kadın sessizlik işareti olarak parmağını kaldırdı. Kulakları seğiriyordu... Ayak seslerini fark etti! Birisi yatak odasının kapısına yaklaşıyordu.

"Sonra," dedi ve Galen'i dünyanın öbür ucuna ışınladı. Onu başka bir âleme de ışınlayabilirdi, Onu tuzağa düşürüyordu, ama bazı vicdan azapları vardı. Zedelenmişlerdi ama oradaydılar.

Olabilir.

Aceleyle saçlarını taradı ve Torin'in ona giydirdiği en yeni tişörtü düzeltti - "Reyes En Büyük Acıdır"- bir sonraki ziyaretçisine hazırlanıyordu. Gerçekten de onun yakışıklı olmasını umuyordu. Yapmaları gereken birkaç şey vardı. Tartışın. Galen, evet. Ama ilişkileri hakkında da. Bazı şeyler değişmişti. İkisi de bunu biliyordu. Yakında daha zor kararlar vermeleri gerekecekti.

Aralarındaki bu şeyin yürümesi için ne yapmaya hazırды? Birbirlerinden ne istiyorlardı? Nasıl ilerlemeleri gerekiyordu?

Olası cevaplar konusunda heyecanlıydı, ama aynı zamanda temkinli. Korktuğu gibi, yine fikrini değiştirmiş olabilir.

Ona gösterecekti!

Keeley kırılan mobilyayı parlatarak kaldırdı ve yerine Her parçayı kendine ait bir şeyle. Taşınıyorum ve hepsi bu kadar.

Benden kurtulmaya çalış, Yakışıklı. Sana meydan okuyorum.

YİRMİNCİ BÖLÜM

TORIN merdivenleri tırmanırken bütün sinirleri zedelenmişti. Çok sayıda arkadaşı arkasından geliyordu ve aralarına dönmek için neden bu kadar hevesli olduğunu merak ediyordu.

"Sadece onunla konuşmak istiyorum," dedi Sabin. "İyi davranacağım, yemin ederim."

Belki de yapardı. Ama Sabin'in iyi versiyonu rakibini hayatta bıraktı-ölümün eşiğinde ama hayatta. Adam henüz Keeley'nin iyiliğinin onunkini spa'da bir gün gibi gösterdiğini fark etmemişti.

"Unut gitsin."

Scarlet, "Gideon'u kurtardığı için ona teşekkür edeyim," dedi. "Daha sonra."

"Onunla Cameo ve Viola'yı bulma konusunda konuşmama izin ver," dedi Aeron. "İyileşirken onunla konuşamadığımızı biliyorum ama şimdi daha iyi. Değil mi?"

"Doğru. Ama bu konuyu onunla konuşacağım."

"Peki ya Sienna'nın gücü?" Paris sordu. "Keeley cevaplar için söz verdi."

"Ve onları verecek. Sadece bugün değil. Peki Taliyah'a ne oldu?" diye sordu ve kimse itiraz edemedi konuyu değiştirdi. "Kan ve Gölgeler Diyarı'nda sahip olduğumuz kaleyi neden istediğini öğrenen oldu mu?"

Taliyah, Gwen ve Kaia'nın ablasıydı ve açıkçası buzdan daha soğuktu. Taliyah'ın, Gwen ve Kaia'nın Sadece onunla konuşarak bile donabilirdi. Bu yüzden William'dan "eritme şeyini yapmasını" istediği dünyadaki tek kadın oydu.

Ayrıca William'ın dünyada dokunmayı reddettiği tek kadındı.

"Hâlâ bilmiyoruz," diye yanıtladı Strider. "Taliyah'ın beklediğimizden daha erken ihtiyacı oldu ve ona ulaşamıyoruz. O bize gelmiyor bile."

Onun seçimiyle mi?

"Peki ya William? Döndüğümü biliyor mu?" Torin, adamı ne kadar özlediğini görünce hayrete düştü.

Strider başını salladı. "Henüz değil ama endişelenme. Er ya da geç ortaya çıkacaktır. Gilly'yi ve onun doğum günü partisi planlarını uzun süre yalnız bırakmaz."

"Sevgili günlük," diye mırıldandı Anya. "Birini öldürdüğümünden beri üç saat geçti. Söylemeye gerek yok, hayat berbat. Benim muhteşem Nişanlım gelmiş geçmiş en iğrenç yarattığı öldürmeme izin vermiyor. Ona birkaç yüzeysel bıçak yarası vermeme bile izin vermiyor. Ondan ayrılmayı düşünüyorum."

"Bunu tavsiye etmem," diye yanıtladı Reyes. "Sana ikinci kez evlenme teklif etmeyebilir."

Öfkeyle nefesi kesildi. "Lucien. Söyle ona!"

Lucien ona, "Ben olsam tekrar sorardım," dedi.

Tamam, belki de tuhaflıkların arasına geri dönmek harika bir şeydi.

"Her neyse," dedi Anya. "Torin, bir süre önce Galen ve ekibinden kurtardığımız çocukları hatırlıyor musun? Doğaüstü yetenekleri olanları? Onlara yeni evler bulduktan sonra bile irtibatı koparmadım, onları izledim. Böyle harikayımdır. Bu arada iyi durumdalar.

Biri hariç. O da kaçtı. Kızıl Kraliçe'ye onu bulmasını söylemeni istiyorum."

"Ona sorarım." Yatak odasının kapısına ulaştığında Torin'in ağzında küçük bir gülümseme belirdi. "Pekâlâ millet. Yollarımızı burada ayırıyoruz." Yuhalamalar ve tıslamalar arasında omuzlarını kaldırarak içeri girdi. Elinde kahvaltı dolu bir tepsiyle kapıyı tekmeleyerek kapattı.

Odasının durumunu incelediğinde gülümsemesini kaybetti. Ne. Ne. Cehennem mi? Her köşede altın ve mücevher yığınları vardı. O kadar çoktu ki zeminin bu ağırlığa nasıl dayanabileceğinden emin değildi. Saksı bitkileri vardı.

tavandan sarkıyordu. Dolabından bol miktarda kadın kıyafeti dökülüyordu. Keeley'nin dövüş sırasında giydiği gibi, kötü kraliçenin porno yıldızı versiyonuna benzeyen elbiseler, tamamen dünyasını sallıyordu. Hayvan desenli bir şezlong vardı.

Kenarına siyah kadife bir örtü örtölmüş. Kobalt porselen ve pirinç çiçeklerden yapılmış bir masa. Kenarlarında meleklerin dans ettiği büyük oval bir ayna. Ve Birçok bilgisayar ekranının üzerine bantlanmış, belirli insanları sakatlamak veya öldürmek için hatırlatmalar vardı.

"Sürpriz!" dedi. "Seni benden taşınmamı isteme zahmetinden kurtardım. Bir şey değil."

Erik Şekeri Perisi yatağın ortasına uzanmış, örtüler etrafına dolanmıştı. Bebek mavisi gözlerinde heyecan parlıyordu. Altın sarısı saçları yatağa kadar dökölüyordu.

Daha önce her seferinde olduğu gibi, ona ulaşmak, onu almak için ani bir dürtüye kapıldı, kanı beyaza döndü.

Kendine bir moral konuşması yaptı. Benim iradem demir gibidir. Baştan çıkarmaya karşı koyacak kadar güçlüyüm, Kasırga Keeley'nin baştan çıkarmasına bile.

"Birlikte yaşamanın akıllıca olduğuna emin misin?" Tepsiyi, üzerinde "Tek Gecelik İlişki" yazılı ahşap bir parça olan yeni komodinin üzerine yerleştirdi, sonra da yanına uzandı.

"Bir yolunu bulacağız," dedi.

Çabuk bulsalar iyi olur. "Nasıl hissediyorsun?" "Yüzde yüz."

"Ama...?"

Adamın yüzünü inceledi, derin bir nefes aldı, tuttu... sonra ayağa kalktı.

ve arkasından kapıyı kapatma zahmetine girmeden banyoya girdi. Duşun düğmeleriyle oynadı, her şeyi çözdü ve kısa süre sonra duştan su fişkırmaya başladı.

musluk. Onu neredeyse öldürerek soyundu ve içeri girdi, ardından Torin'in en sevdiği ürünlerle yıkandı, sandal ağacı kokusu havayı yumuşak bir şekilde kapladı.

Küveti odanın geri kalanından ayıran cam buğulanmıyordu, bu da onun meme uçlarının sertleşmesini

izlemesine izin veriyordu... karnını

Titre. Onu düşünerek mi? Ellerinin üzerinde olmasını mı diliyordu? Vücudunun onunkinin arkasında olmasını?

Bir yay gibi gergin.

Trans halindeyken banyoya doğru ilerledi ve tuvaletin kapağına tünemişti. Ereksiyonu çelik bir boru kadar sertti ama görmezden gelinmeliydi. "Ama," diye ısrar etti.

"Bundan sonra ne yapacağını tahmin edebiliyorum ve bu hiç hoşuma gitmiyor."

"Ve bu?"

"Benden kurtulmak için zalimce bir şey."

"Ben değilim."

Sanki o hiç konuşmamış gibi devam etti. "Ben dünyadaki en güçlü ölümsüzden daha fazlasıyım, biliyorsun. Ben bir insanım. Duyguları ve her şeyi olan! Bir fıçı viskiden daha değerliyim."

"Sen her şeyden daha değerlisin," dedi sessizce.

"Benim bir kalbim var ve bu kalp, durup bekleyebilir. Ne?" diye sordu.

Duştan çıkarken sahip olabileceği tek fantezi, su damlacıklarının onun nefis formundan aşağı kaymasıydı. Bakma. Baktı, kanı gittikçe daha sıcak yanıyordu. Her damlasını yalamak için.

"Senden ayrılmak istemiyorum." Ayağa kalktı ve ona gitme, dokunma ve memnun etme isteğini görmezden gelerek, mesafe yaratarak odaya doğru ilerledi. "Ama seni incitmeye devam edemem.

Aynı odada yaşamak temas şansımızı artıracaktır."

"Dikkatli olduğumuzda bana zarar vermedin." "Ya bir dahaki sefere dikkatli olmazsam?"

"Ya berbatsa. Bu benim hayatım, benim kararım." "Suçluluk duygusu..."

Çenesini kaldırdı. "Boş ver suçluluk duygusunu. Bunu benim için yapabilirsin... değil mi?"

Kadının kararsızlığı adamın kalbini bıçak gibi kesti. "Geçmişte dokunuşlarımdan kurtulmuş olman bir mucize. Çok az kişi bunu bir kez bile başarabilir ama sen üç kez başardın.

kez. Dördüncü seferde ne olacak? Beşincide? Bir gün, işler aynı yolda hızla ilerlemeye devam ederse iyileşecek. Bunun olmasına izin vermektense ölmeyi tercih ederim Keys."

Bir cevap oluşturmaya çalışırken dudakları aralandı.

Neden ona gerisini anlatmıyorsun? Her şeyi ortaya dökmek için mi? "Sen benim için özelsin. Sana değer veriyorum. Beni öldürebilirdin.

defalarca. Sen korkmadın. Benden korkmalıydın. Hiç korkmadın. Benden nefret etmeliydın. Bunu başaramıyor gibisin. Benden uzak durman gerekirken, beni kendine daha da yakınlaştırıyorsun. Senin için en iyisini istiyorum. Ama en iyisi ben değilim."

"Ah, Torin." Yavaşça ona doğru yürüdü, hareketleri hâlâ üzerinden damlayan su kadar akıcıydı. "Sen en iyisisin."

Ondan uzaklaştı. Bacakları yatağın kenarına çarptı ve yatağın üzerine düştü, zıpladı. Kadın sadece tam önünde durana kadar geliyordu. Çırılçıplak. Muhteşem bir şekilde çıplak.

"Sen benim için özelsin," dedi. "Bunu sana söylemiştim. Ama bilmediğin bir şey var ki, ben de seni önemsiyorum ve senin için en iyisini istiyorum. Peki ya Torin? Ben en iyisiyim. Beni dövüşürken gördün, değil mi? Peki ya gücümün boyutunu? Kükürt olmasaydı daha fazlasını yapabilir, sana daha fazlasını gösterebilirdim. Çok etkilenirdin."

Onu iddialarına inandırmak için gösterdiği çaresizlik, kalbine saplanan bir başka bıçaktı.

Kükürdü kaldıracağına söz vermek istedi. Hemen. Ama bu bir yalan olurdu. Ona karşı bir silah bulundurma ihtiyacını unutun. Artık bir silahı yoktu. hiçbir şey yapamazdı. Öfkesi ne kadar vahşi olursa olsun, birinin onun yeteneklerini bir anda yok edebilmesi gerekiyordu.

bir an için. Ve başka birinin ona elini sürmesi düşüncesine tahammül edemediği için, bu yük ona düştü.

"Sana ait olmayı o kadar çok istiyorum ki," diye devam etti. "Sadece sözde değil, eylemde de. Her zaman senin için acı çekiyorum."

"Anahtarlar-" Onun çaresizliğini duyabiliyor muydu?

"Hayır. Prenses hâlâ konuşuyor. Sana bağlanmamı söyledin ve ben de bağlandım. Ama Torin, gerçeği itiraf etmeliyim. Sen söylemeden önce yaptım. Ve üzgün değilim! Artık değilim. Bunun olmasını istemedim ve durdurmaya çalıştım ama sen, benim tatlı savaşımcım, karşı konulmazsın. Yine de endişelenmene gerek yok. Ben parazit değilim. Sadece almam, veririm. Şimdiden daha güçlü olduğumu ve benim de öyle olduğumu fark ettin mi? Bir gün duracağım Hastalanmak. Kesinlikle. İblisin hastalığı bitecek. Ondan daha uzun yaşayacağım. Sadece bekle ve gör."

Binlerce duygu içinde çırpınıyordu. En önde? Uyarılma. Birbirlerine bağlanmışlardı. O ve kız. Mümkün olduğunu hiç hayal etmediği bir şekilde bağlanmıştı, kendisi için değil.

Uyarılmanın birkaç adım gerisinde umut, korku ve sevinç vardı. Sahiplenme - o gerçekten benim. Ve korku. Sonra daha da fazla uyarılma.

Çok fazla uyarılma.

Birlikte olma şansı için ona yalvarıyordu. Gözlerinin kapüşonlu, ağır bakışıyla yalvarıyordu. Sesinin yumuşaklığıyla. Güzelliğinin içinden geçen titremelerle küçük bir figür. Şeker Perisi hiçbir şey için yalvarmak zorunda kalmamalı.

Bittim ben.

Ve o... o ham baştan çıkarıcıydı, cinselliğin ete kemiğe bürünmüş haliydi. Ve ne kadar enfes bir bedendi, gülle tozlanmıştı ve çok lezzetli bir şekilde nemliydi. Kendine güçlü olduğunu söylemişti ama aslında zayıftı. Onunlayken hep zayıftı.

"Ya-"

"Ya keyfimize bakarsak ve kötü bir şey olmazsa?" diye bitirdi.

Söylemeyi planladığı şey bu değildi, ama kelimeler asla tam olarak yok edemediği bir umut eşlik ediyordu. Ya haklıysa?

"Bunu yaparsak," dedi, "ten tene temas olmadan yaparız. Kabul ediyorum." Bir soru değil, bir talepti ve

İçine hapsolmuş tüm o yırtık pırtık ihtiyaçla istemeden söylemişti.

"Hayır. Eğer iblisinize karşı tamamen bağışıklık kazanmanın tek yolu onun her bir hastalığına katlanmaksa, o zaman ben-"

"Hayır," diye araya girdi. "Yaşadığın onca şeyden sonra olmaz. Senin için başka hastalık olmayacak. Ve Keys? Bu konuda konuşmak istemiyordum. Anlaştık."

Dudaklarını yaladı. İsteksizce de olsa başını sallamasını beklemek hayatının en büyük işkencelerinden biri olmuştu.

Ama kız bunu yaptığında, adam hiç vakit kaybetmedi. Onu kaldırdı ve kucağına oturttu. Temas anında nefesi kesildi. Tısladı, elektriklendi ve onu yatağa bastırmak için döndü. Gür göğüsleri sallanıyor ve ahududu kadar pembe meme uçları onu büyülüyordu.

Kalçalarını yukarı doğru yuvarladı, onu arıyordu, alabildiği kadarını. Onun görüntüsü... kokusu... yazın en güzel kokusu -taze açmış çiçekler, pamuk ağacı ve uyarılmanın misk kokusu- onun kokusunun daha koyu notalarıyla karışmıştı. Çıkardığı sesler... inlemeler, homurdanmalar ve tatlı mırıltılar.

Doyamadı. Hayatımın çoğunda bir çölde sıkışıp kaldım, sonunda bir vaha buldum. "Sana yapmak istediğim şeyler..."

Sabah gökyüzünden bakışları ona yalvardı. "Yap onları." Kendisinininki kadar düzensiz bir talep. "Hepsini."

Parmaklarını kızın dizlerinin altından geçirdi ve kız nefesini içine çekti. Daha önce olduğu gibi, bacaklarını yerleştirirken eldivenlerin kumaşından teninin sıcaklığını hissedebiliyordu. kalçalarının dışında, onu incelemesi için açıyor. Güzel, pembe ve ıslak bir bal onun içindi. Sadece onun için. Onu tatmayı o kadar çok istiyordu ki şeytanına lanet okudu.

Aklının bir köşesinden kahkaha sesleri geliyordu.

Belki bir yolu vardı. Sadece düşünmesi gerekiyordu. Ama zihni ve bedeni tek bir şeyle ilgileniyordu: onun içine girmek.

Ellerinin yukarıya, bacaklarının arasına gitmesine, onu okşamasına, onunla alay etmesine izin verdi. Nefes alışığı bir okşamaydı

kulaklarını. Yukarı doğru kaymaya devam etti... sonunda göğüslerini avuçladı, meme uçları gözlerinin önünde boncuk boncuk olmuştu. Çok tatlı.

Kahkahalar kesildi.

Ya da belki de zevki için yayılan kadına odaklandığı için artık onu duyamıyordu.

Adam başparmağıyla her bir pembe tepenin üzerinde gezindikçe, kadın sanki onun alayları onun için çok fazlaymış gibi, duyuları kovalayarak yukarı ve aşağı doğru kalktı.

Ondan vazgeçmek istemiyordu

onu tutarak yatağa kadar süründü ve kalçalarını onun kışının altında çalıştırdı, onu daha yakına çekti, en mahrem ihtiyacını ereksiyonunun özgürlük için zorlandığı pantolonunun fermuarına bastırdı. Kalçalarını tekrar tekrar döndürerek ona karşı, onunla birlikte hareket etmesine, ikisine de eziyet etmesine izin verdi.

"Torin," diye mırıldandı. "Şimdiden çok yaklaştım."

Onu daha yakın istiyordu. Sadece başı ve omuzları şiltenin üzerinde kalacak şekilde bacaklarını yanlarına doğru tutarak yukarı kaldırdı, yoğunluğunu ve hızını artırdı. dairesel itişler. Omurganın tabanında bir basınç oluşmuştu, muhteşem bir basınç.

"Keşke içinde olsaydım," diye mırıldandı. O asla Buna benzer bir heyecan yaşamıştı ama içgüdüsel olarak bir sonraki adımın bunu çok aşacağını biliyordu.

"Evet." Vahşi bir ürperti verdi. "Evet. İçimde. Lütfen."

Lütfen kelimesini ilk kez onun dudaklarından duymuştu, bir tehdit ya da alay olarak söylenmemişti ve bu onu etkilemişti. Kontrolü dizginlerinden kurtuldu. Yapamam. Yapmayacağım. Ama itti. Ve itti. Ve ona doğru itti. Daha sert. Daha sert. O kadar sertti ki başı yatağın başlığına çarptı.

Ağırlığını dirseklerine verdi ve kalçalarını daha da yukarı kaldırdı. Sürtünme... Mutluluk...

Bir şekilde kontrolü ele geçirmeyi başardı, onu bir aşağı bir yukarı sürdü. Daha da sert. Daha da hızlı. Kontrol neredeyse kaybolmuştu.

Dudaklarını dişlerinin üzerine sımsıkı kapatan adam, kadının bacaklarını serbest bıraktı ve daha kolay

süzölmesine yardımcı olmak için kalçalarını kavradı. Bakışları buluştu. Adamın gözleri de onunkiler kadar çılgınca parlıyor muydu?

"Öp," dedi.

Evet. Ağzı gür ve ıslaktı, onunkine yalvarıyordu. "Hayır."

"Lütfen," dedi tekrar.

Bir sonraki zevk dalgasından başka hiçbir şeyin önemli olmadığı bir noktaya ulaştığını biliyordu. Gelecek onun için var olmaktan çıkmıştı.

"Hayır," dedi tekrar. Kadının alt dudağını emişini, dişlerini dudağının üzerinde gezdirmişini ve neredeyse dökülüştüğünü izledi. "Yapma... Yapamayız... Biz karar verdik." Bu kadarı yeterli olmalıydı.

"Yapabilirim. Mecburum. Beni affet," dedi ayağa kalkarken.

Geriye yaslandı, göğüslerinin birbirine çarpmasını engelledi.

Göğsüne doğru, dudakları onunkilerle buluşmadan. Ama içten içe onun boşalmaya devam etmesini istiyordu ve o da bunu yaptı ve sonra her şey oldu. Göğüsleri... dudakları...

Bir inkâr çılgılığı, bir teslimiyet iniltisiyle karıştı. Bitmişti. Temas kurulmuştu. Kendinden, zayıflığından nefret ederek dilini dişlerinin arasından geçirdi ve onu dağlayacak kadar sıcak bir öpücükle sahiplendi. Kadının tatlı tadı, asmadan yeni koparılmış üzümlerin ipucunu taşıyordu ve tatlıyla kötünün zıtlığı, kontrolünden geriye kalanlara saldırdı... ta ki hiçbir şey kalmayana kadar.

Ellerini saçlarına doladı ve çekiştirerek onu istediği gibi eğdi. Ağzını derin ve sert bir şekilde aldı, Öpücükte sonsuz bir sahiplenme duygusu, sanki onun ruhunu çalmaya çalışıyormuş gibi. Benim ruhumu. Hepsi benim. Onun her santimine sahip olacaktı. Şimdi. Her zaman.

Ereksiyonunu kadının bacaklarının arasına soktu ve içine girebilmeyi diledi. Ve eğer prezervatifi vardı. Ama daha önce hiç ihtiyacı olmamıştı ve yanında bulundurmuyordu. Hamilelik riskini göze alamazdı.

Tekrar itti, daha sert, o kadar sert ki, eğer kadın insan olsaydı muhtemelen onu ikiye bölerdi. Bu haliyle, yüce, coşkulu bir zevkle tutarsızca haykırdı. Yine de. Hareketlerini yumuşattı.

"Ne yapıyorsun? Hayır." Kan tadı gelene kadar adamın dudağını ısırdı.

Bu hareket onu çıldırtıcı bir şehvet çılgınlığına sürükledi ve itti, itti, tekrar itti. Son slaytta, kadın "Evet!" diye bağırarak ona karşı sarsıldı.

Kadınım orgazm oluyor. Ona yaptığım şeyi seviyor.

Bu bilgi onu yıktı. Zevk içinde kükredi, Dudaklarını ayırdı, boğuk feryadı odada yankılandı. Kasları kemiğin üzerine kilitlendi, çıldırarak boşalmadan önce tekrar tekrar ona doğru dalarken sıkı pantolon... geliyor... ve geliyor... verecek hiçbir şeyi kalmayınca ve yere yığılınca kadar.

"Kızma," diye atıldı. "Lütfen, kızma. Kendime engel olamadım."

Ve onu suçlayamazdı. Bunu o da istemişti.

Nefes nefese kalmıştı ve nefesini tam olarak tutamıyordu, kalbi göğsünün içinde bir tür yarış yapıyordu. "Şu anda iyi bir çılgınlık yapamıyorum." Bu gelecekti. Daha sonra, ikisine de lanet okuyacağından emindi. "Göğsüme bir goril gibi vurmam yanlış olur mu?"

"Yanlış mı? Hayır. Eğlenceli mi? Evet."

Onun alnından öptü. "Temizlenmem gerek."

Ona sarıldı. "Ama gitmeni istemiyorum."

Sonradan parlamaya kararlı mısın? Prensesimin arzuladığı şey... Prensesin yanında rahat etti.

"Bana tahvilden bahset." diyerek pantolonunun aşağılayıcı halini gösterdi.

Parmaklarını onun göğsünde gezdirdi. "Ben gerçekten ama gerçekten bir parazit değilim."

"Parazit olmadığınızı biliyorum prenses." Bunun onu zayıflatacağını, tüketeceğini düşünmüştü ama kadın haklıydı; aslında daha güçlü hissediyordu. Daha sert. "Bağı ne tetikliyor?"

Yavaşça ona doğru gevşedi, vücutları adeta kaynaştı. "Pek çok şey. Sürekli yakınlık. İhtiyaç. Aşk. Hatta nefret."

Aklı aşk kelimesine takıldı. Onun kendisini sevmesini mi istiyordu?

O bilmiyordu. Aşk işleri karıştırır.

Ama bir şey açıktı: Onu sonsuza dek hayatında istiyordu. Eğer dokunuşunun onu hasta etmeyeceği bir gün gelirse, ikisinin de dünyası değişecekti. Kız onun olacaktı. Tamamen. Tamamen. Hiçbir çekince yok, hiçbir şey geri çekilmedi. Göğsü

özlemle daralmışlardı. Aksi takdirde, sadece anlaşmak zorunda kalacaklardı.

O kötü, çok kötü bir adamdı. Daha iyisini hak ediyordu, tıpkı ona söylediği gibi, ama bunu elde edemeyecekti.

"Git," diye fısıldadı ve onu biraz itti. "Temizlen."

Kaskatı kesilmişti ve kızın bunun nedenini yanlış anladığını biliyordu.

Ama yine de olanları sindirmek için biraz zamana ihtiyacı olduğunu düşünerek banyoya girdi. Elini yüzünü yıkadı, eldivenlerini değiştirdi ve pantolonunu indirdi... ve sonra onunla yatağa geri süründü. aslında işliyordu. Buna gerek olmadığına karar verdi. Birlikteydiler. Bu işi başaracaklardı.

Yan tarafına dönerek onu kollarının arasında kilitli tuttu. "Biraz önce aklından hangi düşünceler geçiyordu bilmiyorum ama tam da olmak istediğim yerdeyim." Yapabiliyorken onun tadını çıkarıyordu. "Seninle birlikte."

Kalbinin hemen üzerine bir öpücük kondurdu, sonra meme ucunu ısırdı ve ondan bir tıslama sesi çıkardı.

"Sırlarımdan birini duymak ister misin?" diye sordu.

"Her şeyden çok. Ama beni ısıırken söyle."

Nibble, nibble. "Bazen, hücre hayatının yalnızlığı çok fazla geldiğinde, beni hiç kızdırmayan hoş, normal bir adamla çıktığımı hayal ederdim." Nibble.

"Sahip olduğun şey bu değil," dedi ve sırt üstü dönerek onu üzerine yerleştirdi.

Kadının saçları adamın etrafına dökülerek bir perde oluşturdu. Sadece ikisi vardı. "Biliyorum. O zamandan beri meydan okunmayı sevdiğimi fark ettim. Bana... ben olma şansı veriyor."

"Güzel, çünkü senden hoşlanıyorum." Onunla birlikte olmaktan da hoşlanıyordu. En büyük işkencesi olabilirdi ama

aynı zamanda onun en büyük neşe kaynağıydı. Onu eğlendirdi, ona meydan okudu, onunla oynadı. Hiç sahip olmadığı bir çocuk olmasına izin verdi. olma şansı.

"Sana yaptığım şey hoşuna gidiyor mu?" diye sordu gırtlaktan gelen bir mırıltıyla.

"İstedığimi biliyorsun."

"Güzel," dedi, onu taklit ederek, kemirerek, kemirerek, "çünkü çok daha fazlasını yapmak üzereyim. "

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

Baden'in ölümünden sonraki hayatının bir gerçeği: ittifaklar bir o yana bir bu yana sallanan bir sarkaçtı. Bir adam başını dik tutmalıydı yoksa sözde bir dost onu sırtından vurabilirdi.

Baden önce yalnızdı. Sonra Pandora'nın yanına gitmeye cesaret etti. Sonra Pandora onun karşısında Rhea Takımı'na katılmaya karar vermişti. Ve şimdi... şimdi Baden nefret ettiği bir erkek olan Cronus'la çalışmayı kabul etmişti.

Kızlar Baden'e düşman olduktan kısa bir süre sonra, eski kralı kendi tarafına çekmişti. Baden'in Torin'le ve dolayısıyla Kızıl Kraliçe'yle bir ilişkisi olduğu düşünüldüğünde, Cronus bu eşleşmeden fazlasıyla memnun olmuştu.

Birbirlerinin yanında çalışırken Baden, Cronus'un onu kaç kez tehdit ettiğini hatırlamamaya çalıştı. Tehdit etmek yetmeyince de arkadaşlarına işkence etmeye başladı.

Kızıl Kraliçe bir zamanlar piç kurusuna ne demişti? Düşmüş meleklerin soyundan gelen bir Nefilim. Baden, bu Nefilim'in bir zamanlar kendisini yenmiş olan Yunan hükümdarlarını mağlup edişini ve göklerin alt katının mülkiyetini ele geçişi izlemiş, sonra da kafasını iblisin ele geçirdiği bir kıza kaptırışını seyretmişti.

Ve şimdi o benim tek müttefikim.

Ölümden sonraki hayat muhteşem değil miydi?

"Bunun için hizmetkârlarımız olmalı," diye homurdandı Cronus bir kürek toprağı daha kenara iterken.

Baden'in sırtından aşağıya terler akıyordu. bütün gün güçlendirilmiş olarak uğraşmak. Buna değer. "Ama yok. Bunu kabullenin."

"Halletmek mi? Sen ilgilen! Ben emir vermek için doğdum, itaat etmek için değil. Bu nedenle, liderlik etmek için

doğdum, amelelik yapmak için değil."

Baden, Kronos'un açtığı çukura kalın bir ağaç dalını sabitleyerek, "Öldükten sonra makamının bir önemi yok, o yüzden çeneni kapa ve daha hızlı kürek çek," diye emretti.

Saatlerdir bu işle uğraşıyorlardı... belki de günlerdir. Burada zaman gerçekten zaman değildi. Geçmiş ve gelecek çoktan şimdiki zamanla çarpışmıştı.

Sayısız uzvu teker teker bileyip mızrak haline getirmişler, her birini Baden'in kan asmasının bir parçasıyla sarmışlardı. Sekiz kez tedarik ederken ölmüştü ve silahları görüş sisinin çevresine yerleştirdi.

Ölümlerinin hatırasıyla ürperdi. Kan sarmaşıkları diyarın en uzak ucunda büyüyor, aklı başında hiç kimsenin yaklaştırmaya cesaret edemeyeceği zehirli yapraklarla korunuyordu. O ve Pandora bu hatayı sadece bir kez yapmışlardı ve o da kazara olmuştu. Zehrin neden olduğu acı... ne bu hayatta ne de başka bir yerde daha önce hiç yaşamadığı türdendi. diğeri. Ve bu uzun sürmüştü. Yıllarca işkence eden sabit bir zonklama.

Geri dönmek aptalca ve akıllıcaydı. Bir zehirlenmeye daha katlanmak zorunda kalmıştı... hâlâ da katlanıyordu.

Buna değer, diye hatırlattı kendine. Bir planı vardı. O-

Ağrının artması terlemenin başlamasına neden oldu Dökülüyor ve kasları kemikleri sıkıştırıyor, hatta bazılarını kırıyordu. Ciğerleri daraldı, solunum yolları kesildi. Görüşü karardı. Ama zonklama ne kadar hızlı başladıysa, o kadar çabuk kayboldu.

Bir tane daha gelecekti, hem de yakında.

"Acele et," diye tersledi. Neredeyse bitirmişlerdi, ama neredeyse yeterince iyi değildi.

"Acele et," diye karşılık verdi Cronus.

"Kızlar her an burada olabilir." Bu sabah erkenden ikisini de bir çukura itmeyi başarmıştı. Ama yakında çıkacaklardı. Her zaman çıkarlardı. Sonra da buraya gelirlerdi. Baden'in nerede olduğunu bilmek isteyeceklerdi.

intikam alabilirdi. "Ve sen çok kötü bir dövüşçü olduğun için, alabileceğim her türlü yardıma ihtiyacım var."

Cronus ona bir mızrak salladı. "Benimle bir daha böyle konuşursan dilini kaybedersin."

"Oh, hayır. O değil. Ondan başka her şey." Baden gözlerini devirdi. "Bir tane daha büyüteceğimi biliyorsun, değil mi? Ve bu da beni alt etmeyi başaracağını varsayıyor. Ki bunu yapamazsın. Sen hapishanede kilit altındayken dünyanın en büyük savaşçıları yaşar ve ölür. Onların hatalarından ders aldım. Sonra sen kaçtıktan sonra seni izledim. Güçlü ve zayıf yönlerini senden daha iyi biliyorum."

"Benim zayıflığım yok," diye tersledi eski kral, Baden'in sondan ikinci mızrağı deliklerden birine yerleştirebilmesi için yoldan çekildi.

Baden bunun yerine silahı Cronus'un göğüs boşluğuna soktu. Erkek ona bakakaldı, konuşmaya çalışırken ağzı açılıp kapanıyordu. İttifakların canı cehenneme. Bunu tek başına yapacaktı.

"Nerede yanlış yaptığını biliyor musun?" Baden kayıtsızca sordu. Mızrağın diğer ucunu da Cronus'u ayaklarından kaldırarak yere düşürdü ve sallanmaya bıraktı. "Dikkatinin dağılmasına izin verdin."

"Ben de senin için aynı şeyi söyleyebilirim."

Ses onun arkasından gelmişti. Ve konuşmacı Cronus'la alay ettiği süre boyunca Baden'in başka bir mızrağa uzandığının farkında değildi. Baden iki büklüm oldu ve sopayı kadına doğru fırlatarak sözünü yarıda kesti.

Tek bir saniye bile dikkati dağılmamıştı.

Darbe onu geriye savurdu... geriye... mızrak bir ağaç gövdesine saplanıp onu olduğu yerde sabitleyene kadar.

Cronus gibi Rhea da yaşadığı şoku ifade etmekte zorlanıyordu.

Pandora gölgelerin arasından çıkıp eski kraliçenin yanında dururken Baden soğuk bir şekilde sırtıyordu.

"Etkileyici," dedi.

İltifatın gerçek olduğunu biliyordu ve yanıt olarak başını eğdi. Göğsünün gururla kabarmasına izin vermemeye çalıştı.

"Bunu yaptığın için seni hâlâ incitmek zorundayım," diye ekledi. "Elbette. Deneyebilirsin. Daha azını beklemiyordum."

Adımlarını sabit ve emin atarak ona yaklaştı. Kayalardan ve ağaç dallarından oyduğu hançerleri iki elinde tutuyordu. "Sen göklerde tanıdığım kişi değilsin. Arkadaşları tarafından sevilen kişi. Değişmişsin. Sence dönüştüğün adamı sevecekler mi?"

Kızıl Kraliçe bulunduğundan beri her gün kendine sorduğu bir soruydu bu.

Yapacaklarını düşünmek hoşuna gidiyordu. Kendisi ne kadar sert, haşın ve bıkkın olduysa onlar da o kadar olmuştu. Ama o bir zamanlar uzlaştırıcıydı. Bir sorunla karşılaştığında herkesin yardım istediği kişiydi.

Bir dal kırıldı ve gözlerini kırıştırtarak dikkatini topladı. Gözleri kısıldı. Pandora olması gerekenden daha yakındaydı.

Cronus'a yaptığını ona da yaptığını fark etti.
-dikkatini dağıttı.

El yapımı hançerlerinden birini çekip kendi avucuna sapladı. Kan fışkırdı, sonra da sarmaşıkların her birinin üzerine damlattı. Anında canlandılar, avıyla yeni karşılaşmış yılanlar -ya da vampirler- gibi yükseldiler.

Pandora gözleri büyüyerek durdu. "Onu bana getirin," diye emretti.

Kanıyla sarhoş olan sarmaşıklar, ileri doğru fırlayan kollarının bir uzantısı haline geldi. Pandora kaçmak için topuklarının üzerinde döndü, ama sarmaşıklar onu sadece üç adım attıktan sonra yakaladı. Ayak bileklerine dolandılar ve çektiler. Pandora komik bir şekilde yüzüstü yere kapaklandı, sonra da geriye, Baden'e doğru sürüklenirken yere pençelerini geçirdi.

Sarmaşıklar onun ulaşabileceği bir yere geldiğinde onu serbest bıraktı ve bir sonraki emrini beklemek üzere kollarının etrafında kıvrıldı. İşte bu. Zehirlenmenin buna değmesinin nedeni buydu. O dikti onun

Pandora'nın sırtının küçük kısmına ayağını soktu. Övünmek için ağzını açtı ama siyah bir sis gördüğünde sustu

ormandan geliyordu. Bu şimdiye kadar gördüğü en siyah sisti. Bunun doğal olmasına imkân yoktu. Olamazdı.

Bedenler içinde kıvranıyor gibiydi.

Çığlıklar yankılandı.

"Bu da ne?" Pandora'nın nefesi kesildi. Onunla dövüşmediğini fark etti. Hâlâ yerdeydi ve onun gibi sisi izliyordu.

Kaçmalılar mı? Yoksa savaşmalılar mı?

Mücadele edebilirler mi?

Zonk, zonk, zonk. Acı hafiflediğinde, bir sonraki hamlesinin kendisi için kararlaştırıldığını fark etti. Kaçmak için artık çok geçti. Savaşmak zorundaydı.

Ancak, sis ona ulaştığında... onu sardığında...

Onu binlerce yumruk gibi kavradı, boğdu, hareketsiz tuttu... sürükledi.

* * *

HUYSUZ BİR ÇOCUK GİBİ, Cameo lezzetli yemek tabağını yere itti.

Masanın başındaki Lazarus çatalını bıraktı ve kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Aç değil misin, günüşiği?"

"Yemek için değil," diye bağırdı. İntikam almak istiyordu.

Çatalın yanına koymadan önce peçetesiyle ağzının kenarlarını sildi. "O zaman sana verebileceğim şey için. Çok yaramaz bir kız. Onaylıyorum."

"Kanın için!" Ayağa fırladı, avuçlarını masanın üzerine koydu ve ona doğru eğildi. "Bana yalan söyledin. Seks kölesi olarak satılacağımı düşünmeme izin verdin. Seninle yatağa girmem için beni kandırdın."

Cık cık etti. "Eğlenmemiş gibi davranma."

Patates püresine benzeyen bir avuç dolusu şeyi alıp ona fırlattı. Beyaz salça göğsüne sıçradı, hatta birkaç zerre yüzüne kadar ulaştı.

"Neden buradayım? Nasıl buradayım?" diye sordu.

Kendini temizlemeye zahmet etmedi, sadece dağınıklığı yerinde bıraktı. "Bir zamanlar ruhumun yarısı bedenimden koparıldı ve Soyma Çubuğu'nun içine çekildi. Her kim Asa beni kontrol ediyordu. Bildiğiniz gibi, o Juliette'ti. Sonra Strider kafamı kesti ve bedenimin yanı sıra ruhumun diğer yarısı da Asa'nın içine çekildi. Ruhumun iki yarısı tekrar bir araya gelebildi.

ve bedenime dönüp onu iyileştireceğim. Hayır, başımın kesilmesi benim gibi bir yaratık için son anlamına gelmiyor. Bu aleme tükürüldüm ve her zamankinden daha güçlü olmama rağmen hala

Belirli bir diyarlar şebekesinin dışına çıkamıyordu. Ben de en sevdiğimi seçtim ve devraldım. Tüm bunlar size şunu söylemek için...

Buraya Lazarus Diyarı adını verdiler."

"Orijinal," dedi, bir yandan da zihni fırıl fırıl dönüyordu. Demek Asa'nın yaptığı şeylerden biri de buydu? Bir âlemle diğeri arasında bir kapı açıyordu. "Beni nasıl buldun? Peki ya seyahat ettiğimiz diğer tüm diyarlar?"

"Ne zaman yeni bir ruh Asa'yı kullanıp şebekeme girse hissediyorum ve ava çıkıyorum. Seni gördüğümde, seni hatırladım. Strider'in bir arkadaşı, beni öldüren erkek."

"Demek intikam almak istedin?" Piç kurusu!

Kara başını salladı. "Neden yapayım ki? Beni Juliette'in elinden kurtardı. Soyma Çubuğu onun elindeydi ve onu bana karşı kullandı. Ona minnet borçluyum."

Tamam. Bekle. Bekle. "Anlamıyorum." Sesi yumuşadı. "Neden beni kandırdın o zaman? Neden beni doğrudan buraya getirmedin?"

İfadesi sonsuz bir şefkate dönüşmüştü ve kız bunu da anlamamıştı. "Çünkü sen buraya gönderilmedin. Çubuk'a dokunduğunuzda başka bir yere, elinizde tuttuğunuz tablonun içine gönderildiniz. Sana ulaşmak için buradan ayrılmak zorunda kaldım. Geri dönmek için başka diyarlardan geçmem gerekti.

Ve seni kandırayım mı? Sevgilim, ne kadar eğlenceli olduğunu bilmiyor olmalısın."

Daha önce hiç kimse onu bu konuda suçlamamıştı. "Viola nerede? Asayı benden hemen önce kullandı."

"Onu da seni bulduğum gibi buldum ama gitmesine izin verdim.

O kadar da ilginç değildi."

İlginç mi? Ben mi? Konsantre ol! "Yani nereye gittiğini bilmiyorsun?"

"Hayır. Burada değil, eğer sorduğun buysa. Onu odalardan birinde saklamıyorum, her arzu duyduğumda bana hizmet etsin diye orada tutmuyorum. Bu görev için bir sürü başkası var."

Kıskançlık nöbetleri.

O da bunu reddetti. Kıskanması için bir neden yoktu - o kadınlardan hiçbirini bir daha elde edemeyecekti çünkü çok uzun yaşamayacaktı. Onu öldürecekti!

Savaşçıya sırtını döndü, sanki onu görmeye bir an daha dayanamayacakmış gibi, bir yandan da gizlice bıçağı avuçluyordu. Bıçağı ön koluna bastırdı.

Hazır. "Eğer borçlarınızı bu şekilde ödüyorsanız..."

"Yaşıyorsun, değil mi?" Ses tonunda hafif bir kızgınlık vardı.

Nihayet. Dürüst bir duygu gösterisi.

"Evet. Ve ben gidiyorum," dedi.

"Hayır," dedi usulca, tehditkâr bir şekilde. "Kalmıyorsun. Kalıyorsun."

"Neden

?"

Sessizli

k.

Ne kadar baskıcı bir sessizlik.

"Beni durdurmaya çalışırsan seninle dövüşürüm," dedi aynı yumuşak sesle, aynı tehditkârlıkla.

"Sadece iştahımı kabartıyorsun, günüşiğim."

Yalancı! Onu çekici bulmuyordu. Olamazdı da. Söylediği gibi, o bir eğlenceydi, ama daha fazlası değil.

Bir hata yapmak üzereydi!

Etrafında döndü. Ayağa kalktı, hareket şimşek hızındaydı. Kadın bir hamle yapamadan, adam onu omuzlarından yakaladı ve kendine doğru çekti. Ereksiyonu kadının kalçalarının tepe noktasına çarptı.

Sıcaklık damarlarını istila ederken bile, herhangi bir kadın iş görür, diye düşündü.

"Ben seni istiyorum, sen de beni istiyorsun. Acılarımıza son verelim," dedi, karanlık bakışları hiddetliydi.

"Kendimi benimkinden çıkarmama ne dersin?" Kolunu yukarı kaldırdı ve bıçağı adamın boynunun derinliklerine sapladı.

Adam acı dolu bir soluk verdi ama kıza olan tutumu hiç sarsılmadı. "İyi oynadın, günüşiğim. İyi oynadın."

Silah hala boynundayken, onu kaldırdı ve masanın üzerine koydu.

bulaşıkları. Zorla bacaklarını ayırdı ve aralarına girdi, bakışları onunkilerden hiç ayrılmadı. Damarlarındaki ısı yoğunlaştı ve titredi.

Ellerini onun kalçalarının yanına koydu ve ona doğru eğildi, burnu onunkine değdi. "İşte bu oyunun geri kalanı böyle oynanacak," dedi, sadece ona bakıp kaşlarını çatı.

Adam başka bir şey söylemeyince, kadın dudaklarını yaladı. "Anlat bana."

Heyecanlandım mı? Ne kadar aptal bir kızım.

Ona hiçbir şey söylemedi. Başı yana eğik olsa da doğruldu. "Bir sorun var."

Birinin çığlık attığını duyduğunda son kelime ağzından daha yeni çıkmıştı.

Lazarus bıçağı boynundan çekip çıkardı, yara Anında iyileşti, tam o sırada mutfağın kapıları açıldı ve odaya siyah bir sis doldu.

"Bu da ne böyle?" diye sordu ayağa fırlayarak. Çığlıklar daha da şiddetlenmişti ama bu çığlıkların onun insanlarından mı yoksa sisten mi geldiğinden emin değildi. Ya da her ikisinden.

"Bilmiyorum." Lazarus onu arkasına çekerek bir kalkan görevi gördü.

Bu hareket onu şaşırttı... sevindirdi. İlk kez daha önce hiç böyle bir şey olmamıştı. Kadın adamın bileğine yapıştı ve onu oturma odasına açılan arka kapıya doğru çekti.

Sis onları takip etti... ve hızla onlara ulaştı.

Birdenbire Cameo'nun etrafı sarıldı, göremez oldu... ve sadece çığlıkları duyabildi. Nefes alamıyor, hareket bile edemiyordu.

"Lazarus," diye ağlamaya çalıştı. Ve sonra zihni bomboş kaldı.

YIRMI İKİNCİ BÖLÜM

HASTA OLMAYIN, hasta olmayın. Lütfen, lütfen, hastalanma.

Torin yataktan kalkarken bu mantra Keeley'nin zihninde bozuk bir plak gibi çalıyordu. Torin'in olacıklardan korktuğunu biliyordu. Torin'in onun iblisin enfeksiyonuna yenik düşmesini beklediğini biliyordu. Derinlerde bir yerde, o da biliyordu.

Arkasından komodinden bir lamba kaptı, tabanı kırılana kadar sıktı ve düşmeden önce parçaları parlattı. Adam ona baktı ve kadın masumca göz kırptı.

Eğer hastalanırsa, çok kötü zamanlar geçirir. onunla kalması için ikna etmeye çalışıyordu. Sakin olabilirdi ama tahammülünün sonuna geldiğine hiç şüphe yoktu.

"Keşke sana üzgün olduğumu söyleyebilseydim," dedi, "ama değilim. Birbirimize yaptıklarımız hoşuma gidiyor."

"Ben de hoşlanıyorum ama ikimizi de reddedecek kadar erkek olmalıyım."

"Kendini gerçekten suçlayabilir misin? Ben karşı konulmazım." Cevap vermedi.

Tamamen siyah deri şeritlerden yapılmış temiz bir elbiseyi sessizce giydi. Parmaklarını en son içine sokmasının üzerinden bir saat geçmiş olmasına rağmen, tatmin titremeleri hâlâ devam ediyordu. Yeni açmış çiçeklerin tatlı kokusu yardımcı olmuyordu. Saksı bitkileri doruğa ulaştığı anda filizlenmişti ve Torin'in ona yaptıklarını sürekli hatırlatıyordu... ve onun da Torin'e yaptıklarını, Torin'in nasıl görüldüğünü, hissettiğini ve tattığını. Onunla sevişmeden bile onu nasıl mutlu etmişti.

Sonunda onun içine girdiğinde ne olacaktı?

"Size teþekkür mü etmeliyim yoksa lanet mi etmeliyim bilemiyorum," dedi.

Bu sefer bir teþekkürü sorun edeceğimi sanmıyorum. "Belki ikisi de?" diye yardımsever bir teklifte bulundu.

"Nasıl hissediyorsun?"

"İyiim. Gerçekten."

Kapı çalındı. "Hey, Tor Tor," diye seslendi Strider. "Kızının bir ziyaretçisi var. Ayrıca biri ona hediye göndermiş."

"Prezzies?" Bir mutluluk vızıltısı. "Benim için mi? Ama burada olduğumu kimse bilmiyor."

Torin kaşlarını çattı. "Ziyaretçi kim?" diye seslendi.

"William... ve üç oğlu."

"William burada mı?" Ciyak ciyak bağırarak el çırdtı. Torin ona ters ters baktı. "Onu tanıyor musun?"

Bunu korkunç bir suç gibi gösterdi. "Öyle mi?" Kadın dudaklarını büzdü. İfade etmek istediği şey bir soru olarak ortaya çıkmıştı.

"Onu nereden tanıyorsun?"

"Hades."

"Anlıyorum." Sanki az önce bir karar vermiş gibi başını eğdi. "Hemen geliyoruz," diye Strider'ı bilgilendirdi.

Bakışlarını ondan ayırmadan, daha ılımlı bir tonda sordu: "Siz ikiniz ne kadar yakındınız?"

Yakışıklım kıskanıyor mu? "Biz arkadaşlık, daha fazlası değil."

"Benim tanıdığım William kadınlarla arkadaşlık kurmaz. Onları inine çeker ve ertesi sabah yatağında baştan çıkarılmış olarak uyanırlar." Kapıya doğru yürüdü ve açarak kadının çıkmasını işaret etti. "Gidip sana karşı niyetleri hakkında konuşalım."

Olduğu yerde kaldı. "Eğer hastalanırsam-"

Küfrü kulaklarına hücum etti ve irkildi.

"Eğer hastalanırsam," diye tekrarladı, "iyileşirim. Daha önce her seferinde iyileştim. Yaşadığımız iyi şeylere zarar vermek zorunda kalmayacağım."

"İyi bir şey mi?" diye tükürdü, inanamayarak. "Keeley, sen başıma gelen en kötü şey olabilirsin. Beni önemsememi sağladın ve bunun için seni öldürme ihtimalim çok yüksek." Arkasına bile bakmadan uzaklaştı.

Gözyaşları şaşırtıcı bir güçle kabarıyor, aniden bastıran yağmur pencereye vurdukça batıyordu. Adam endişeliydi. Kız bunu biliyordu. Ve suçluluk duygusu içinde boğuluyordu. O da bunu biliyordu. Ona bunu yapmaya nasıl devam edebildiğini milyonlarca kez sormuştu ama belki de asıl soru şuydu: Nasıl olur da ona bunu yapmaya devam mı edeceksin?

Her çiftin sorunları vardır. Onları aşmaya çalışırlar. Biz çoğundan daha güçlüyüz.

Başı dik bir şekilde, duvarlara yığılmış bir dizi kutunun bulunduğu koridorda ilerledi. Her biri Farklı bir şey. Abanoz. Fildişi. Mermer. Altın. Gümüş. Yeşim. Hediyeler?

Elleri titreyerek en üsttekini açtı ve kırmızı kadife bir yatağın içine yerleştirilmiş bir minyonun siyah kalbini buldu. Bir de not. Hades'ten.

Dediğim gibi. Bir daha asla. Yakında görüşürüz. Sevgiler, H Gelmiş geçmiş en iyi hediyelerden biriydi elbette, ama öfke saksıdaki çiçekler gibi yeşerdi, taç yaprakları yerine dikenler filizlendi ve kale sallandı. Derin nefes aldı...verdi...o notu buruşturdu ve yere bıraktı. Derin bir nefes daha aldı...verdi...

Sarsıntı durdu.

Torin geri döndü. "Bu bir kalp mi?" Eğilip kâğıdı aldı ve okurken kaskatı kesildi. "Bir daha asla ne?"

Keeley büyük bir viski fıçısını salona fırlattı, kapağı çıkardı ve kalp kutularını da boşaltmaya başladı. -İçeride.

"Ne yapıyorsun?" Torin sordu.

"Tahmin edemiyor musun?"

Regifting. "O ne yapıyor?"

"Benimle aşk yaşamaya çalışmak." İmkansız bir görev.

Torin, en yetenekli yırtıcılar kadar hareketsiz bir şekilde, "Savaş için yalvarıyor, değil mi?" dedi.

Onunla, evet. Ama Torin'in Hades'le karşı karşıya gelmesi fikri hoşuna gitmemiştir.

"Bu bedeni bana o verdi, biliyorsun. Önceki sahibi Zeus'un çocuğu Persephone'ydi ama o ölmüştü, ruhu yoluna devam etti. Hades onun bedenini korudu. çünkü görünüşünü beğenmişti. Ve bağ kurma yeteneğim nedeniyle, onu devralmak için mükemmel bir adaydım, ama sonra başa çıkabileceğinden daha fazlası oldum, bu yüzden beni yok etmek için kullandı." Espri yapmadan güldü. "Ve ona bir şans daha vereceğimi mi düşünüyor?" Viski kollarına sıçradı, elbisesini ıslattı. Bir kalp daha gitti. "Bir insanın affedebileceği çok fazla hata vardır ve o sınırına ulaştı. uzun zaman önce."

Tüm kutulardan kurtulmak için iki varil daha doldurmak zorunda kaldı.

İşini bitirdiğinde Polaroid fotoğraf makinesini taktı, orta parmağını uzatarak bir selfie çekti ve resmi fıçı kapaklarından birine ilişti. "Göndericiye iade et," diye mırıldandı ve her birini Hades'in yaşadığı diyara gönderdi.

İşini iyi yaptığını gösteren bir hareketle ellerini birbirine vurarak Torin'le yüzleşti. Adamın rengi solmuştu ve gözleri acı içindeydi.

"Hasta değilim," diye güvence verdi ona.

"Bu değil-" Bir elini yüzünde gezdirdi. "Boş ver."

Başka bir şeyden mi korkuyordu? İç çekti. Ben hiç Onu anlıyor musun? "William bekliyor, değil mi?" Kararlı bir şekilde, nereye gittiğini gerçekten bilmeden yoluna devam etti.

Torin onun önüne geçti, yönünü değiştirdi ve onu oturma odasına götürdü. Kadın yeni çevresini incelerken, Torin ıslak bara doğru yürüdü ve kendine bir içki doldurdu. Her biri bir öncekinden daha güzel olan diğer dört adam onun önünde konumlanmıştı. William'ı tanıdı.

Ever Randy, nam-ı diğer Panty Melter, nam-ı diğer Dark, ama diğerleri değil.

William pelüş kırmızı bir sandalyede oturuyordu, elinde kehribar rengi bir bardak sıvı vardı, siyah saçları dağınıktı ve elektrik mavisi gözleri parlıyordu. Az önce evli bir kadının yatağından mı çıkmıştı?

Muhtemelen. Onu son gördüğünden bu yana geçen yüzyıllara rağmen, adam hiç değişmemişti. Seks yürüyüşü. Ya da otururken.

Diğer erkekler onun arkasında, sandalyesinin yanında duruyordu. Biri keldi. Biri sarışın, biri de esmerdi. Hepsi savaşıydı. Belli ki. Vücutları yontulmuştu. ve gözlerinde hiçbir insanın görmek zorunda kalmaması gereken dehşetler dönüyordu.

Lordlardan birkaçı ve kadınları da oradaydı. Odanın her tarafına dağılmışlardı.

"Keeleycael," diye onayladı William, sesi yumuşak ve zengindi. Öncekinden daha da çökmüştü. Hınzır bakışları üzerinde dolaştığından, giysilerini soyduğundan emindi. Doğuştan baştan çıkarıcıydı, kendine engel olamıyordu. "Bu öğleden sonra oldukça tatlı görünüyorsun."

"Her öğleden sonra, akşam ve sabah yaptığım gibi." Özgüven de kılıç kadar önemli bir silahtı. William'a karşı bir silaha ihtiyacı olduğundan değil, ama bir kız cephaneliğini yeni cilalanmış halde tutmalıydı.

"Onu gittikçe daha çok seviyorum," dedi Kaia adındaki kızıl saçlı Harpy.

Erkeği Strider onu sürükleyerek götürdü ve "Sana tek bir kelimeyle evden atılacağını söylemiştim" diye mırıldandı.

"Ama bay-bee..." Sesleri soluklaştı.

"Uzun zaman oldu," diye devam etti William. "Hades'in sana yaptıklarını duyduğumda çok üzüldüm... özellikle de henüz seni deneme fırsatım olmadığı için."

Torin onun yanına doğru ilerledi, eli hançerinin kabzasındaydı. "Evet," dedi kuru bir sesle. "Tek pişmanlığım buydu."

William ona, sayısız düşmanın boğazını parçalayışını izlediği dişlerini gösteren bir gülümsemenin en ufak bir ipucunu sundu. "Seni şu anda odama taşırdım, sana yaşamak için yeni bir neden verirdim, ama sen de tıpkı ve şu anda uğraşmak için biraz fazla meşgulüm." "İyi arkadaşının, seninle birlikte Torin şimdiden kelleni mızrağın ucunda hayal etmeye mi başladı?" diye takıldı.

Gülümsemesi daha da genişledi. "Sevgilim, bana yaklaşan bir bakış atıyor. Gittiğim her yerde bu bakışlarla karşılaşıyorum."

Gözlerini devirdi. "Peki arkandaki vahşiler kim?" "Sana tahmin oyunu oynatırdım ama güzellikleri her zaman kökenlerini ele verirler. Onlar benim çocuklarım."

Söz konusu "çocuklar" metanetlerini korudular ve sanki sıradaki doğrama tahtasında kendisi varmış gibi ona baktılar. "Vay canına. Casuslarımdan hiçbiri bu bilgiyi almamış."

"Bu haydutların nasıl ortaya çıktığını tüm ayrıntılarıyla anlatmaktan mutluluk duyarım," dedi William. "Bitirdiğimde beyninizin kanayacağından ve gözlerinizi çıkarmak isteyeceğinizden eminim, ama eğer isterseniz riske girmeye hazırım. Sadece söylemen yeterli."

"Kelime."

"Bir keresinde, grup kampında, ben-"

Birisi ona bir avuç patlamış mısır fırlattı.

"Boo! Hiss!" Anya seslendi. "Bunu zaten duydum. Spoiler uyarısı: İki pikolo çalgıcısının sizi mükemmel bir uyum içinde becermesini sağlamanın tek yolu birini vurmaktır."

Keeley arkasında bir dişi olmasından hoşlanmıyordu ama kaskatı kesilmek dışında bunun onu rahatsız ettiğini gösteren başka bir işaret de vermedi. "Neden buradasın William? Beni neden çağırdın?"

Başparmağını omzunun üzerinden geçirerek üç erkeği de işaret etti. "Benim genç delikanlılarım hizmetleriniz. Bir Anka askeri kız kardeşlerini öldürdü." Sesi gerginleşti, çenesindeki kaslar sıkıştı. "Suçlunun icabına bakıldı. Tabii ki. Ama klanı adamlarımın çok ileri gittiğini

iddia ediyor-" son iki kelime için tırnak işareti kullandı

intikamlarını alıyorlar ve her gün misilleme yapıyorlar. Doğal olarak adamlarım bu savaşı kazanıyor ama sürekli çatışmalar beni rahatsız ediyor. Sizin özel yetenekleriniz onların organlarından yapacağımız pastanın üzerine mükemmel bir kan kreması olacaktır."

Birçok savaşa katılmıştı ve takımı bir kez bile kaybetmemişti. Sürekli kazanılan zaferler Hades'i eğlendirirdi. Hades'in onun gücünden korkmaya başlamasının bir nedeninin de bu olduğunu tahmin ediyordu; eğer ona sırtını dönerse ne olacağını merak ediyordu.

Buna göre hareket etmişti ve sadece bu bile korkularının canlanmasına neden olmuştu.

"Bunu düşüneneceğim," dedi ve Torin sertleşti. "Ve eğer sonunda kabul edersem, senin genç delikanlıların bana sonsuz sadakatlerini sunacaklar. Yakında yeni bir krallık kuracağım ve bir kraliyet muhafızı arıyorum."

Duyurusu birkaç farklı tepki aldı.

Torin'den alarm. William'dan eğlence. Çocuklarının her birinden hakaret.

"Bunlar benim şartlarım," dedi omuz silkerek. "İster kabul edin ister etmeyin."

"Fikrimi duymak isteyen var mı?" Anya seslendi.

"Pil yutmayı tercih ederim," diye mırıldandı Keeley ve kızı hayvanat bahçesindeki bir kafese tıktı. Daha doğrusu bunu denedi. Anya kendini beğenmiş bir halde olduğu yerde kaldı.

Vay, vay. Kendini kükürtle yaralamıştı.

Keeley Torin'e ters ters baktı. Onun zayıflığını çoktan arkadaşlarıyla paylaşmış, onların güvenliğini kendisinininkine tercih etmişti. Ve

Bunu yapabileceği tek zaman, Keeley yatakta kıvrılırken, belki bir nebze kurtardığı Gideon'u öldürecek bir yaralanmadan sonra iyileşirken olabilirdi.

Ve evet, tamam, diğer Lordların da Küratörler hakkında Torin gibi bilgi sahibi olma ihtimali vardı ama bundan şüpheliydi. Özellikle de çenesini kaldırıp dişlerini birbirine geçirdiğinde, bakışları tamamen ne bekliyordunuz ki?

Kale sallanmaya başladı. Derin bir nefes aldı....out. Bu ilişki için çalışıyordu, her şeyini veriyordu, ona güveniyordu, onun için hayatını riske atıyordu ve yine de o onu engellemek için çalışıyordu.

Daha ne kadar tahammül edebilirim?

Keeley bakışlarını Torin'den ayırdı. Onunla sonra anlarız. Hep daha sonra. Hayatının hikayesi.

"Peki... bu büyük kalabalık neden?" diye sordu Keeley'nin çıkaramadığı bir ses.

William içkisini bir kenara bıraktı ve ayağa kalktı. Artık rahatlamış bir ahlaksızlığın resmi değil, gerçek bir yağmacıya dönüşmüştü; sıçramaya ve saldırmaya... yutmaya hazırды.

Keeley onun böyle bir tepki verdiğine daha önce hiç tanık olmamıştı.

Lordların ve hanımefendilerin arasından narin görünümlü bir kız geçti, parlak siyah saçları ve kusursuz zeytin teni hoş bir kombinasyon oluştıruyordu. En koyu, en zengin kahverengiden şehvetli gözleri vardı ve bu gözler o kadar uzun ve kalın kirpiklerle çevrelenmişti ki göz kapaklarının etrafında dikenli bir yelpaze oluşturdular. Ama ne kadar muhteşem olsa da genç ve insandı. William'ın vahşi iştahına sahip bir erkek için çok genç ve çok insandı.

Bu meşhur Gilly olmalı.

Doğum günü yaklaşıyordu, Keeley hatırladı. Zavallı sevgilim. William'ın saldırmaya hazırlandığından haberi var mıydı? Zamanın dolmasını mı bekliyordu?

Kız Keeley'ye el salladı, onu saran bir tatlılık ve ışık aurası vardı. "Ben Gillian. Buradaki herkes bana Gilly der, her ne kadar dememeleri için yalvarsam da. Sen hakkında çok şey duyduğum Kızıl Kraliçe olmalısın."

"Bana Dr. Keeley diyebilirsin." Hızlı arkadaş olacağız ve sana Karanlık William'a yıllarca nasıl eziyet edeceğini öğreteceğim.

"Bir selamı hak etmiyor muyum, yavrum?" William mırıldandı.

Gilly-Gillian-bir baletle yarışacak bir zarafetle döndü ve ellerini kalçalarına koydu. "Tüm parti süslemelerimi yakıp kül eden kişi sen misin?"

"Öyleyim." Ve bu konuda üzgün görünmüyordu. "O zaman hayır. Bir selamı hak etmiyorsun."

Keeley kızın adına sinirlenerek kollarını göğsünde kavuşturdu. "Süslemelerini yakıp kül mü ettin?" Onu durdurmanın hiçbir yolu olmayan küçük bir insan.

Gözlerini ona dikti. "Onun bir partiye ihtiyacı yok. Onun için bir sürprizim var."

Evet ve Keeley sürprizin onun pantolonunda olduğuna bahse girerdi. "Senin sürprizin onun istediği şey değil Willy, yoksa süsleri satın almazdı."

William çenesini kaldırdı, gözlerinde kırmızı titreşimler belirdi. "Kızıyor musunuz, Majesteleri? Devam edin. Bana zarar vermeye çalışın. Bakalım ne olacak."

Ne olacağını biliyordu. Hiçbir şey. Torin ve Anya gibi onun da kükürt yaraları vardı.

O yaralardan etkilenmeyen bir silahı olması onun için çok kötü. Bilgi.

Torin'e parlak bir gülümseme fırlattı. "Tahmin et ne oldu? Pandora'nın kutusu açıldıktan sonra kimin çaldığını bilmek istiyordun. Ben sana söylemeye hazırım."

Torin ona bir adım daha yaklaştı.

Tuhaf, tiz bir çınlama aniden kulaklarını doldurdu. Saniyeler içinde gözeneklerinden muazzam miktarda güç sızdı ve dizleri çökmekle tehdit etti.

Neler olduğunu anlamıyorum.

Burnundan ılık ve yoğun bir şey damladı ve sildikten sonra parmaklarında kıpkırmızı çizgiler gördü.

"Odana gidip dinlenmelisin," dedi William. "Belli ki iyi değilsin."

Torin'e söylemek zorunda... "William..." dedi, devam etmek için kendini zorlayarak. "William... dimOuniak'ı çalan kişi... o... sana ihanet eden kişi."

Tüm dünyası karardı.

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

TORİN ensesine masaj yaptı.

On bir gün. Suçunu itiraf eden William'a olan öfkesini yenmek için yeterince uzun bir süre. Savaşçı Lordları izlemiş ve beklemişti. Pandora'nın kutusunu açıldıktan saniyeler sonra çalmıştı ama daha fazla ilerleyemeden Lucifer kutuyu ondan çalmıştı.

Willy onlara ne yaptığını söylemek için hiçbir neden görmemişti,
Çünkü onlara söylemek istememişti. Bunu yaptığı için üzgün değildi, sadece ortaya çıktığı için üzgündü. Tipik bir durum.

William'a göre Lucifer Sabah Yıldızı'na dokunamazdı. Onun karanlığı ışık tarafından ezilecekti ve o nihai yenilgiyle yüzleşecekti. Bu yüzden hiç kimsenin ona sahip olmasını istememişti.

Daha sonra halledilecek bir şey.

Keeley'den daha önemli bir şey yoktu. Ve on bir gün aynı zamanda onun en son hastalığının da süresiydi. Burnundan, hatta gözlerinden ve kulaklarından sürekli kan sızıyordu. Torin, kafatasının arkası patlayıp beyinde büyüyen tümörü ortaya çıkarana kadar sorunun ne olduğunu anlayamamıştı.

Bu korkunç manzara Torin'i neredeyse öldürüyordu... Şeker Perim paramparça olmuştu. En kötü anlarla dolu bir hayatın en kötü anıydı.

Dün kanama nihayet durmuştu ve bu sabah kafatası iyileşmişti. Yaşayacaktı.

"Yakında uyanır," dedi Lucien'e. Savaşçının yatak odası süitinde yalnızdılar ve karşılıklı oturuyorlardı. Torin ilk kez onun yanından ayrılacak kadar rahat hissediyordu.

"Bu iyi. Neden bu kadar mutsuz görünüyorsun?"

"Ona bininci kez arkadaş olalım konuşmasını yapmam ve bunda ciddi olmam gerekiyor." Eğer onlar Şu anki yollarında devam ederlerse, Hades'ten nefret ettiği gibi ondan da nefret etmeye başlayacaktı.

Hades'in affedilemeyecek kadar çok şey yaptığını söylemişti. Torin o noktaya gelmesine izin veremezdi.

Aslında, oraya çoktan ulaşmış olabilir. İblis yüzünden değil, arkadaşlarına kükürtten bahsettiği için. Kendi başlarına hatırlayabilirlerdi, ama onun gücünün büyüklüğü ve aileleri için ne anlama geldiği konusunda korkmuşlardı ve o da, onlar aralarında seçim yapmasını istemeden önce onları yatıştırmayı ummuştu ve Keeley.

Ama onun yaptığı da tam olarak bu değil miydi? Kesinlikle öyle düşünüyordu.

"Bunu söyleyeceğime inanamıyorum ama... onunla çıkmaya devam etmek o kadar kötü bir şey mi?" Lucien sordu. "Seni hiç bu kadar mutlu görmemiştim."

Memnun... kızgın... hüsrana uğramış. Keeley söz konusu olduğunda her zamankinden daha fazla hissediyordu. "Kötü mü? Berbat'ı dene. Onun için iyi değilim."

"Sanırım buna katılmazdı."

Bu da sorunun en büyük parçasıydı. "Bunu ona yapmaya devam edemem." Saçlarını çekti, acıyı memnuniyetle karşıladı. "Onu terk etmeye çalıştım. Sen de gördün. Başarısız oldum. Sanırım başarısız olmak istedim. İstedığimi biliyorum."

Lucien iki parmağıyla yaralı çenesini ovuşturdu. "Benim bir teorim var. Bence Kızıl Kraliçe'ye sonuçlarına katlanmadan dokunabilirsin."

"Teorinin canı cehenneme," diye mırıldandı Torin. "Bunun yanlış olduğunu çoktan kanıtladım."

"Olabilir... bir gün," diye düzeltti Lucien. "Eğer bağlanırsa-" "O bana bağlı."

"Bitirmeme izin verin. Eğer sizinle ve diğerleriyle bağ kurarsa. Bir Küratör olarak, ne kadar çok bağı olursa, o kadar güçlü olur."

Diğerleri mi? Muhtemelen ona bağlanan herkesi soğukkanlılıkla öldürmek istemesi iyiye işaret değildi. Benim kadını. Yalnız benim. Ama onun için anlaşılabildi. Sadece bir sorun vardı. "Ya bağ sayesinde iblisin hastalıklarını geçirirse? Onlarla savaşacak kadar güçlü olabilir ama diğerleri olmayabilir."

Lucien içini çekti. "Evet. O da var."

Torin küfrederek elini yan masanın üzerinde gezdirdi, buz dolu bir bardağı yere süpürüyor. Hayat böyle olmamalıydı. Bu kadar zor olmamalıydı. Verdiği karar ne olursa olsun -kalmak, çıkmak, dokunmak, dokunmamak, bir şeyler denemek, sadece arkadaş olmak- kötü bir karardı.

"Bunu yapmak zorundayım," dedi. "O benim için çok şey ifade ediyor."

Lucien ona acıyan bir gülümsemeye baktı. "Bana bir erkeğin kendisi adına karar vermesine izin verecek bir tip gibi gelmiyor."

"Umurumda değil. Sert olacağım."

"Geçen sefer de serttin."

"Tam bir baş belası. Suratına bir eşek yumruğu yemeden gidiyorum."

Lucien masumca göz kırptı. "Söylediğim bir şey yüzünden mi?"

Torin kaşlarını çatarak ayağa kalktı ve kapıya doğru ilerledi. O sırada

Kapı tokmağına uzandığında kapı hızla açıldı ve Anya odanın içine daldı, neredeyse ona çarpıyordu.

Aniden durdu, ellerini arkasına götürdü ve ona baktı. En azından ona baktığını düşünüyordu. Başında bir şapka vardı ve şapkanın gölgeleri gözlerini kapatıyordu.

"Çıkıyor musun?" diye sordu. "İyi, yani, boo, çok üzgünüm. Sohbet edemeyeceğimiz için çok üzgünüm. Sordun mu?"

Kızıl Kraliçe'ye çocuk hakkında ne söyledin? Peki, hoşça kalın." Çenesiyle koridoru işaret ederek kenara çekildi.

"Lucy'nin Annie'yi biraz yalnız bırakma vakti geldi."

Bu Lucien için iyiye işaret değildi. Benim Şeker Eriği Perim-

Durun!

"Ne yaptın Anya?" Lucien, Torin'in yanına gelerek sordu. Bir ayağından diğerine kaydı. "Bunu Torin'in önünde söyletme bana. Lütfen, bebeğim!"

"Söyle," diye ısrar etti Lucien.

"Şimdi." "Neler oluyor?" Torin sordu.

"Şey... odanızdaki dişi şeytanla ilgili küçük bir sorun olabilir," diye itiraf etti.

Ne! Şeytan kırmızısı gözlerinin önünde parıldadı. "Ona zarar verdin mi?"

"Ne? Tatlı küçük ben mi?" Masum bir tavırla başını salladı. "Ama biraz araştırma yapmış olabilirim ya da olmayabilirim ve tüm saçlarını kesmenin onu ciddi şekilde zayıflatacağını söyleyen bir bilgiye rastladım. Sonra elimde bir makasla gizlice yatak odana girip bunları almış olabilirim de olmayabilirim de." Kollarını kaldırdı ve her iki elinde de altın sarısı kalın saç tutamları vardı. "Bu arada, söylentilerin kesinlikle doğru olmadığını biliyor olabilirim ya da olmayabilirim."

Gidiyorum. Öldürmek için. Öldürecek. Onu.

"Kızıl Kraliçe stil işinin ortasında uyanmış olabilir de olmayabilir de," diye devam etti Anya umursamazca, "ve makası benden alıp bana yeni bir stil vermiş olabilir de olmayabilir de."

Lucien kolunu hafifçe savurarak kadının şapkasını düşürdü. Son derece modaya uygun Anya'nın düzensiz perçemleri ve yüzünün etrafına özensizce sarkan katmanları vardı. "Gülünç görünebilirsin de görünmeyebilirsin de. Ve sevimli," diye ekledi homurdanarak.

"Hiç de sevimli değil," diye kükredi Torin. Haftalar sürmüştü

Keeley'i onun yakınında dinlenmeye ikna etmek. Onun yanında güvende olduğunu, savunmasızken kendisini başkalarından koruması için ona güvenebileceğini kanıtlamak için haftalar harcamıştı. Tüm çabaları bir anda boşa gitmişti.

Anya onu duymazdan gelerek Lucien'e, "Saçlarım yeniden uzayana kadar düğünü ertelememiz gerekecek,"

dedi.

"Neden şaşırmadım?" diye cevap verdi savaşçı.

"Eğer sen ona şaplak atmazsan, ben atacağım. Ve eldiven giymeyeceğim." Torin daha sert sözler söylenmeden ve arkadaşlıkları bozulmadan önce odadan çıktı.

"Hey, Tor Tor," diye seslendi Strider, koridorda ona yetişmek için koştu, sonra da onun yanında tempo tuttu. "Kaia bir süredir

Beni rahatsız ediyor, yani tatlı tatlı soruyor. Keeley ile bir oyun randevusu ayarlamayı istiyor. Cinayet, kargaşa ve bunun gibi saçmalıklarla dolu bir kız gecesi."

"Onunla konuşacağım," dedi köşeyi dönerken.

"Sen bir cankurtaransın," diye cevap verdi Strider. "Ama bunu bir an önce yap.

Kaia'nın rahatsız etmesi -yani tatlı tatlı sorması- acı verici olabilir."

Torin odasına ulaştı. İçeri girmeden önce kararlılığını pekiştirdi -bir karar verdim ve ona sadık kalacağım-. Keeley yatağın kenarında durmuş, ellerini önünde düzgünce kavuşturmuştu. Onu mu bekliyordu?

Çok güzeldi. Saçları gerçekten de büyük ölçüde kesilmişti, dalgalar omuzlarının hemen altında duruyordu. Hala yumruk atacak kadar uzun. Anya gibi onun da kakülleri vardı. Sadece onunkini yana yatırmıştı. Onu daha genç gösteriyordu... Salon Toddler'da tıraş olmuş bir bebek gibi.

Sevimli haklıydı.

Yeni bir elbise giymişti. Muhteşem kıvrımlarına yapışan ve ayaklarının etrafında fırfırlı bir havuz oluşturan kırmızı ipekten bir elbise. Zarifti; göğüslerinin arasındaki, dekoltesini sergileyen derin yırtmaç hariç. Bu çok seksiydi.

Geri adım atarak aralarındaki mesafeyi arttırdı. Ama bunun bir faydası olmadı. Ellerini onun üzerinde gezdirme arzusu her zaman yanındaydı, onu yönlendiriyordu ama şimdi onu tamamen tüketmişti. Diren!

Ama... kız iyiydi ve önündeydi ve bir yatak vardı. arkasından. Onu yatağa fırlatmak ve ağırlığıyla sıkıştırmak ne kadar kolay olurdu.

"Ayrılmak zorundayız," diye bağırdı. Lanet olsun. Boğazını

temizledi ve usulca ekledi: "Arkadaş kalacağız elbette."

Gözleri küçücük yarıklara dönüştü. "Benimle arkadaş olma.
Bu konuşmayı ben icat ettim."

"Keeley-"

"Hayır! Böyle bir şey deneyeceğini biliyordum. Biliyordum!" En azından kale titremiyordu. "Arkadaşlık teklifini ve ayrılık teklifini reddediyorum. Birlikte kalacağız ve bu son sözüm."

İblis hayal kırıklığıyla miyavladı. "Bir ayrılığı reddedemezsin," diye gürledi Torin. "Aynı fikirde değilim. Az önce yaptım."

Yararlanabileceği hiçbir deneyimi yoktu ve ona nasıl yanıt vereceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Dürüstlüğü seçti. "Ayrılmak en iyisi prenses."

"Sen de beni terk etmenin en iyisi olduğunu düşündün, ama çok geçmeden beni bırakmaya dayanamıyormuş gibi kollarına aldın. Bunu neden yaptın biliyor musun? Çünkü beni bırakmaya dayanamadın!"

"Bir hata." Bir elini yüzünde gezdirdi. "Belli ki."

"Buna inanmıyorsun."

"İnanıyorum. Gerçekten, gerçekten inanıyorum."

Yanaklarının rengi soldu. "Hayır. Hayır!" O ayağını yere vurdu, elbisenin etekleri dalgalandı. "Bunu bana yapmaya devam edemezsin, savaşçı. Ya bu işin içindesin

ya da değilsin. Sana bir şans daha vereceğim."

Yap, söyle. "Başka bir şansa ihtiyacım yok. Her şeyi bitirdim.

Hâlâ onunla savaşan sensin."

Derin bir nefes aldı ve omuzlarını dikleştirdi. "Haklısın. Bitti o zaman. Bittik." Ne sözde ne de eylemde hiçbir duygu yoktu. "Sen burada kalacaksın, ben de taşınacağım."

Rahatlamam nerede? "Bu odanın yanında bir oda var."

"Kendime ait bir eve taşınacağım. Şehirde."

"Şimdi bir dakika bekle." Onu burada istiyordu, böylece her zaman nerede olduğunu ve kiminle birlikte olduğunu bilecekti. Böylece istediği zaman gelip onu kontrol edebilecekti.

ve onu ziyaret edecek kadar aptal olan her erkeğin yüzüne ön kapıyı kapattı.

Kaşlarını kaldırıp ona baktı, mağrur ve küçümseyici bir tavırla, tam bir kraliçeydi. "Kararından şimdiden pişmanlık mı duyuyorsun Torin? Evet, çok kötü. Artık çok geç." "Bu sefer kararımı verdim" diyerek dolaba doğru yürüdü.

Bu kadar az kelimeyle onun kararlılığını nasıl ortadan kaldırdı? "Bunu sadece seni incitmek için yapıyormuşum gibi davranıyorsun. Neden senin hayatını kendi mutluluğuma tercih ettiğimi göremiyorsun? Her zaman senin hayatını seçeceğimi."

Gerçek buydu ve bunun farkına varmak onu neredeyse haliya gömüyordu. Onu herkese ve her şeye tercih ederdi, her zaman. Keeley onun için her şeydi. Sahip olmak için yüzyıllardır beklediği kişiydi, yaptığı şeyin bu olduğunu bilmiyordu ama şimdi görüyordu. Onun için başka kimse olamazdı. Ve "hiç kimse" yolunu seçerse Keeley daha iyi olacak olsa da, bunu yapamazdı - bir daha değil. Keeley'nin hayatını kendi mutluluğuna tercih etmek onun mutluluğunu yok ederdi ve bunu yapamazdı, yapmayacaktı. Asla.

Hayatı boyunca reddedilmişti. Önce ailesi tarafından. Sonra kocası tarafından. Sonra da Hades tarafından. Bir fıçı viski mi? Torin en büyük bedeli ödeyecekti: hayatını.

Ayrılmaları için binlerce neden varken, birlikte kalmaları için sadece bir neden vardı. Ama o tek neden O benim. Onu seviyorum.

Seviyorum. Onu seviyorum.

Onu tekrar reddedemezdi.

Bir hata yapmıştı. Düzelteceği bir hata.

Onun önüne geçti ve ellerini sıktı. Ona bakarak, ciddi ve çaresizlikle savaşıarak, "Senden ayrılmaya çalıştığım için özür dilerim. Diğerlerine kükürtten bahsettiğim için özür dilerim. Seni hasta ettiğim her sefer için özür dilerim. Ama eğer beni affedebilirsen, ki affetmen için sana yalvarıyorum. Beni affet, eğer bana söz verdiğin şansı verirsen, ki bu şans vermen için sana yalvarıyorum, burada kalacağım ve seni memnun etmek için elimden geleni yapacağım. Kayıp arkadaşlarımı ya da kutuyu bulabileceğin için değil, sensiz kaybolduğum için."

İlk başta hiçbir tepki vermedi.

"Lütfen, Keeley."

Gözlerinden yaşlar süzüldü, yanaklarından aşağı süzüldü.

Göğsü sıkıştı ve bir eliyle onları sildi.

titreyen parmak. "Bunu yapma prenses. Seni mutlu etmek istiyorum, üzmemek değil."

"Mutluyum," dedi. "Beni kırdın ama sonra tekrar bir araya getirdin."

Tehlikeli bir itiraf, onun üzerinde ne kadar gücü olduğunu ortaya çıkarıyordu. Ama sonra, ona sahip oldu. Sahip olduğu her şey onundu. "Üzerinde çalışılması gereken bir proje olduğumu biliyorum," dedi.

"Evet, ama yine de senden hoşlanıyorum." "Ve sen isteklisin?"

"Öyleyim."

Tanrı'ya şükür. Onu göğsüne doğru çekti, kalbinin coşkulu atışını hissetmesine izin verdi. "Beni affediyor musun?"

Titreyen bir nefes bıraktı. "Evet. İstiyorum. Ama beni bir daha incitme Torin. Lütfen."

Bir tane daha lütfen.

Onu daha sıkı sıkıyordu. Duygusal olarak beni incitme demek istediğini biliyordu, ama o olduğu kişiydi ve bir yanı beni incitme... fiziksel olarak diyordu.

Ona verebileceği tek dürüst cevap neydi? "Kalbin benimle güvende."

Şimdi onu daha sıkı sıkıyordu. "O zaman bana bir sır ver. Kimsenin bilmediği bir şey. Bu konuda ciddi olduğunu kanıtla. Benim hakkımda. Her şeye rağmen. Arkadaşlarına benim hakkımda bir sır vermişsin."

Bir sır... Arkadaşları onu en iyi ve en kötü zamanlarında görmüşlerdi ve onun hakkında her şeyi biliyorlardı... bir şey hariç.

Hastalık kadar güvenilir bir yoldaş olan utanç ve suçluluk duygusu onu diken diken eden bir şeydi. Keeley'ye söylemek akıllıca değildi. Ama onu zaten bu kadar çok inkâr etmek zorunda kalmışken, inkâr etmek bir seçenek bile değildi.

Bir kolunu onun boynuna doladı, gömleği ve elbisesinin geniş yakası tenini koruyordu, sonra diğerini beline doladı. İnatçı bir tutuştu bu. Kadın gitmesine izin vermeden önce onu tamamen dinlemesi gerekiyordu. Kaçmasına asla izin vermeyeceğinden değil. Karar verilmişti. Doğru ya da yanlış, bu işin içindeydiler.

"Bir kız vardı," dedi. Kız ona karşı sertleşti.

Bir sırtışıla savaştı. Beni kendine istiyor, aynı benim onu istediğim gibi. "Onunla şeker ve çiçek olayını ben yaptım."

"Şeker ve çiçekleri severim," diye itiraf etti usulca.

Şeker ve çiçekler, geliyor.

"Yine de," dedi, parmakları göğsüne vurarak. "Bana hayvanat bahçesini ve satranç taşlarını sen verdin. bunlar çok daha iyi hediyeler."

Teknik olarak satranç taşlarını çalmıştı. Ama bu onun hatasıydı, onun değil. Onları hemen teslim etmeliydi. Her zaman en iyi yanımı görmesine izin vermeliydi. "Herkes ona olan ilgim yüzünden peşinden gittiğimi düşünüyor. Bazen Kendimi buna ikna ettim. Ona ten tene dokunduğum gerçeğıyle başa çıkmayı kolaylaştırıyor ve birkaç gün sonra bir

veba binlerce kişiyi öldürdü."

Elini adamın hızla atan kalbinin üzerinde gezdirdi. "Ama gerçek şu ki..."

"Bunu yaptım çünkü kızgındım. Her gün ağabeylerimin istedikleri herkese ve her şeye dokunmalarını izledim. Kavga İstedikleri herkesi ve her şeyi. Ben hep geride kalırdım. Özellikle o gün, Avcılarla yapılan bir savaştan yeni dönmüşlerdi - kim olduklarını biliyor musun?"

İçinden bir titreme geçti. "Evet. Bir zamanlar düşmanlarınız olan Rhea ve Galen tarafından yönetilen bir insan ordusu."

"Aynen öyle. Arkadaşlarım kan içindeydi ve zafer. Kızgındım. Ve işte oradaydı, kulübemin penceresinin dışında duruyordu. Bu güzel kız. Yirmili yaşların ortasında. Dul. Önünde dolu dolu bir hayat vardı. Beni istiyordu. Kasabaya her gitmeye cesaret ettiğimde ve yollarımız

kesiştiğinde bunu biliyordum. Ve

O gece düşündüm ki, neden olmasın? Hayatımda iyi bir şeyi hak ediyordum ve o da hak ediyordu ve onun için ben iyi bir şeydim."

Keeley onun elinin sürtündüğü yeri öptü. "Sen iyiliği hak ediyorsun. Sen iyisin."

Gerisini duyduğunda öyle düşünmeyebilirdi. "Onunla yatacaktım. Planlamıştım. Onu bir patlamayla göndermeyi düşündüm. Onu boşaltacaktım, sonra da hastalık yayılabilir. Evet. Ben gerçek bir kazananım."

"Yani birkaç kusurunuz var," dedi. "Herkesin vardır."

"Ama kadınlarla olan geçmişim zayıf," diye devam etti. "Şeytan ele geçirmeden önce onlara karşı çok serttim. İkinci aşamayı asla geçemedim. Ve bu sefer, ellerimi bu kızın yüzüne koyduktan kısa bir süre sonra, yaptığımdan ve yapacağımdan pişman oldum ve onu terk ettim. Onu ölüme terk ettim.

Ve yaptı da. Tüm ailesi ona katıldı."

Gergin ve sabırsız bir halde Keeley'nin kararını bekledi.

"Bir şey söyle," diye mırıldandı.

"Yaptığın şey korkunçtu, evet. Bundan kaçış yok. Ama hepimiz korkunç şeyler yaptık, savaşçı. Ben kimim ki taş atayım? Ve o zamandan beri her gün suçluluk duygusuyla yaşadın, değil mi?"

Bir soru değil, bir ifade, ama yine de cevap verdi. "Evet."

"O halde yeterince tövbe ettiğini düşünmüyor musun?" diye sordu. "Suçluluk, keder ve ıstırap taşıırken yüzyıllar boyunca kimseye dokunmadın. Eskiden olduğun adam değilsin."

Ondan beklediği sözler ya da tepki bu değildi. Ama sonra, bu Keeley'di. Onun en tatlı sürprizi. "Belki," demekten başka bir şey gelmedi elinden. "Neden biraz uyumuyorsun? Bu sefer kötü bir şey olmayacak, sana söz veriyorum."

"Yorgun değilim."

"Yarın büyük bir gün." "Neden?"

"Neler oluyor?"

"Arkadaşlarımızı bulacağız."

"Yaşasın," dedi. "Ama hala yorgun değilim."

Öyle olmalıydı, Anya'nın onun sözünü kestiğini düşünürsek çok ihtiyaç duyulan dinlenme. "Yorgun ol ya da olma, uyumanı istiyorum. Biz bir çiftiz, değil mi?" Kızın inkâr etmesine fırsat vermeden onu kucağına aldı ve yatağa fırlattı. "Birlikte saçmalıklar yapıyoruz."

"Saçmalık mı? Gerçekten mi? Böyle mi ifade ediyorsun?" "Uyku gibi."

"Dolabımızı düzenlemeyi tercih ederim," dedi. "Ya da yerleri buharla temizlemeyi."

"Çok kötü. Bir keresinde bana yatakta itaat edeceğini söylemiştin. Şu an yataktasın."

"İyi. Uyuyacağım," diye homurdandı, "ama bundan hoşlanmayacağım."

Eldivenlerini sıkarken sırtışı yavaştı. "Bakalım fikrini değiştirebilecek miyim? .."

YIRMI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

En kısa zamanda bir şekerleme daha yapacağım. Keeley hayatının hayranı olmuştu. Torin'in kokusu burnundayken uyumak, onun sıcaklığı Onu sarıp sarmalayan kolları... Bundan daha iyi bir şey olamazdı.

Onunla yiyişmek dışında.

Yenilenmiş ve canlanmış olarak uyandı, dünyayı fethetmeye hazırdı... ve Torin'e olan ihtiyacının bir sızı olduğunu fark etti sonu olmayan. Eğer Hades bir alevse, Torin de bir ateşti. Ona ne kadar çok şey verirse, o da o kadar çok şey istiyordu. Ve şimdi

Gerçekten bir şeyler yapmaya karar vermişlerdi... Onun hepsine sahip olmalıydım.

Ancak Torin tazelenmiş ve canlanmış olarak uyanmamış, onun için yanıp tutuşmuyor ve onun bir parçası olmak istemiyor gibiydi. Temizlendi ve giyindi, duygusal olarak mesafeliydi, geceki tatlı sevgilisinin yerini ona emirler yağdırmaktan hoşlanan buz gibi soğuk biri almıştı.

Giyin. Acele et.

Hayır. Artık önlük yok. Eşofman giy.

Kahvaltını yap. Ve bu arada, bir kişiyi daha aramak için eserleri kullanmanı istiyorum. Bir çocuğu.

Onunla kalma kararından pişmanlık duyuyor muydu?

Hayır, hayır, tabii ki değil. O harika bir avdı. Sırları olan inanılmaz bir av.

Midesi binlerce acı verici düğüme dönüştü. Yeni başladık. Ona Galen'den bahsetmeliyim. Ve anlatacağım, doğru an gelir gelmez. Ama sonraki birkaç dakika geçtikçe, tüm anları, daralmış bakışlarla eşleştirilmiş özlem dolu bakışlardan ve mırıldanılan küfürlerle eşleştirilmiş eldivenli okşamalardan, ardından küçük konuşmalardan oluşuyordu ve "Bu arada, en büyük düşmanını gerçekten seviyorum ve

"Sorun ne söyle bana" ile "Ne demek sorun yok?" arasında gidip gelen "Onu aile Noel partisine davet etmek istiyorum."

Ona güveniyorum. İyi olduğunu söylüyorsa, iyidir. Tavrının ve buna neden olan şeyin, filizlenen aşklarıyla hiçbir ilgisi yoktu.

"Gidelim," dedi.

Keeley ona yetişebilmek için koridorda koşmak zorunda kaldı. Arkadaşlarını bulma zamanı nihayet gelmişti. Belki de sorun buydu, diye düşündü. Bunu berbat edeceğini mi düşünüyordu?

Bazı savaşıçılara emirler yağdırdı. Şunu yapın. Şunu yapın. Ses tonu onlara karşı kendisine olduğundan çok daha sertti ve bundan garip bir rahatlık duyuyordu.

Hem erkekler hem de kadınlar kendilerine söyleneni yaptıkça gerginlik umutla yatıştırıldı.

Paris onun yanında belirdi ve ona ayak uydurdu. "Bu konuşmayı ne zaman planlayabiliriz?"

"Yakında," dedi Keeley.

"Harika. Bunu arama kurtarma işini bitirdiğin an olarak kabul ediyorum." Dallanıp budaklandı.

Any'a'nın yanından geçerken kadın bir parmağını boynunda gezdirdi.

Ölüm tehdidi mi? Keeley esnedi.

Torin geri çekilerek tanrıçaya ters ters baktı. "Bir daha asla." Derisinin yüzeyinin altında öfke yanıyordu. Her zaman Keeley kendi öfkesinden korkuyordu ama belki de onunkinden korkması daha iyi olurdu. Tam o anda, en kötü türden şiddeti uygulayabilecek gibi görünüyordu.

O ne yapardı?

Belki de daha iyi bir soru: Ne yapmazdı?

Beklentiyle ürpermesi kötü müydü?

"O benim," diye hırladı, "ve kafasındaki her saç telini korumak için öldüreceğim. Anladın mı?"

Bir farkındalık şimşeği. Bir neşe.

Anya kollarını kavuşturarak, "Eserlere ihtiyacı olduğu konusunda size yalan söylüyor olabilir," dedi. "Sadece onları bizden çalmaya çalışıyor."

"O değil." Keeley'ye baktı, gözleri vücudunun yansımasına izin vermediği şiddetli, cinsel bir açlıkla parlıyordu. "Ona güveniyorum. Bundan da öte, onu ilk sıraya koyuyorum. Her şeyde."

Bir öncekinden daha yoğun bir ürperti. "Teşekkür ederim," dedi Keeley usulca, kalbi sanki sadece ve sadece onun için atıyordu. Tanrıçaya döndü. "Ve çok ihtiyaç duyduğum saç traşı için de teşekkür ederim. Gördüğünüz gibi, hiç bu kadar iyi görünmemiştim."

"İyi bir saç kesimi yaparım." Lucien saçını kestirirken onun yanında cisimlendi. "Oh, ve bana bunu yapmam söylendiği için... Zorlama Kafesi sizindir. Majesteleri. Mülkiyetimi size devrediyorum."

"Varlığım ile seni onurlandırdığım için bunu bir hediye olarak kabul edeceğim." Torin onu uzaklaştırırken, "Onu birazcık incitebilir miyim?" diye fısıldadı.

"Lütfen yapmayın. Bazı nedenlerden dolayı Lucien ondan hoşlanıyor." Bir köşeyi döndü, açık bir kapının önünde durdu ve Keeley'ye onu geçmesini işaret etti.

Odanın içine doğru fırladı, omzunu bilerek onun göğsüne sürttü. Adam nefesini içine çekti.

Ateşle oyna. Her zaman yanarsın.

Torin ile oyna. Her zaman sonuç alırsın.

Oda orta büyüklükteydi ve çömelmış bir yetişkinin sığabileceği büyüklükte paslı bir kafes, bir camekan içinde Soyma Çubuğu, Reyes ve Danika vardı. Keeley kafesin etrafında yürüdü ve parmak ucuyla üst kenarında gezindi. Soğuk ve sağlamdı, ne kadar baskı uygulanırsa uygulansın asla bükülmeyecek bir metalden yapılmıştı. Kolları karıncalanmaya başladı.

Dikkatini çubuğa verdi. Uzun, yarı kalın bir şaftı ve camdan yapılmış soğanlı bir başı vardı, içinde bir renk denizi dönüyor, parlak bir şekilde parlıyordu. Muhtemelen dünyanın en iyi fallik sembolüydü.

Reyes, Keeley yapamadan Danika'nın önüne geçti. Her Şeyi Gören Göz'ü inceleyin. "Benim kadını senin geçmişini gördü. Seninki gibi bir kötülük asla telafi edilemez."

"Sen bilirsin, değil mi?" dedi, Ona kendi suçlarını hatırlatıyor ve incitmiyormuş gibi davranıyordu. "Bu arada, seni hiçbir şey yapmadan kenara çekebilirim. çaba."

"Dene," dedi basitçe. "Bunu ben hallederim." Kükürtten yara bere içinde kalmış kolunu salladı.

"Ve bende bu var. Gerçeğin pezevenk tokadı. Yolumdan çekil yoksa arkadaşlarını bulamam."

Eğildi ve onları burun buruna getirdi. Büyük ihtimalle ona şiddetli bir şey fırlatmak için ağzını açtı.

Torin savaşçının yoluna girerek onu geri çekilmeye zorladı. uzakta. "O benim onur konuğum ve bize yardım etmek için burada Reyes. Bunu unutma. Danika'ya zarar vermeyecek. Ama onu bir daha tehdit edersen sana zarar veririm."

"Ve bundan hoşlanacağımı biliyorsun." Reyes teslim olmak için ellerini kaldırmadan önce gergin bir an boyunca ona ters ters baktı. "Ama tamam. Ne yapman gerekiyorsa yap."

Planlanan. "Görünmezlik Pelerini nerede?"

"İşte." Reyes cebinden küçük gri bir kare çıkardı. Keeley onu aldı, Danika'ya baktı -küçük, kırılgan bir kız- ve kafesi işaret etti. "İçine tırmanmalısın."

Kızın soğukkanlılığının fişi çekildi, bir titreme onu ayakları üzerinde salladı. "Ama neden?"

Yeter artık! "Arkadaşlarını bulmak istiyorsan, dediğimi dediğim zaman yapacaksın. Tartışmasız."

"Ama..."

"Bu bir tartışmaya benziyor." Keeley ellerini sertçe çırpı. "Bugün küçük bir kurtarma operasyonu mu yapmak istiyoruz yoksa sadece sohbet mi? Her iki durumda da, benim zamanım para demek."

Danika Reyes'e baktı, o da sertçe başını salladı. Oraya doğru yürüdü ama içeri girmeden önce Keeley'ye baktı ve "Teşekkür ederim. Bize yardım etmek için yaptığın her şey için."

Keeley'nin boğazında bir yumru oluştu; neydi bu? Duygu mu?

Hak edilmiş övgüler yüzünden mi? Keyifli, kibirli dış kabuğum bu kadar mı bozuldu?

Kapıyı planladığından daha büyük bir güçle çarparak kapattı ve uğursuz tangırtıyla Danika irkildi.

Keeley, "İzleyicilerim için küçük bir arka plan," dedi. "Ben Kafes'in sahibi. Danika kafesin içinde sıkışıp kaldığı sürece benden başka kimse onu çıkaramayacak. Falan filan."

"Eğer ona zarar verirsen..." Reyes başladı.

"Bunu daha önce konuşmamış mıydık? Ben anlatmayacağım." Ama sürecin işleyeceği kesindi. Keeley çantaya döndü ve çubuğu çıkardı.

"Dikkatli ol," dedi Torin.

Ona, "Benimle dalga mı geçiyorsun?" anlamına gelen evrensel bir bakış attı.

"O çubuğa dokunan son iki kadın iz bırakmadan ortadan kayboldu," diye açıkladı.

"Çünkü onu nasıl doğru kullanacaklarını bilmiyorlardı." Objeyi Kafes'e taşıdı ve ucunu kapağın ortasındaki deliğin üzerine yerleştirdi. "Kenara çekil," dedi.

Danika'ya emretti ve kız itaat ettikten sonra şaftı dibe kadar iterek bir bayrak gibi sabitledi. "Bunu yapabildiğini biliyor muydun?" Torin Reyes'e mırıldandı.

"Hayır."

"Belli ki aptalız."

Keşke yarısını bilseydin, sevgilim. "Büyüleyici, nasıl Sabah Yıldızı'na ilk ben gitsem ne hissederdin? Onunla diğerlerini göz açıp kapayıncaya kadar kurtarabiliriz."

"Evet. Yap."

"Sabah Yıldızı mı?" Reyes sordu.

Danika'ya, "Ellerini çubuğun etrafına koy," diyerek onu görmezden geldi. "Ve ben dönüp izin verene kadar onları çıkarma." "Eğer bana itaat etmezsen, beni başka bir diyarda kapana kısılmış halde bırakacaksın" diye bitirmesine gerek yoktu.

ve öfkeliydi, çünkü bir emir verildiğinde Kafes'in sakini bunu yapmaya zorlanıyordu.

Kız yavaşça uzandı.

"Bu arada," diye ekledi Keeley. "Bu sizin için pek hoş bir deneyim olmayabilir. Özür dilerim."

Danika parmaklarını şaftın etrafında kıvırdı ve çığlık attı.

Reyes ona doğru bir adım attı ama Torin bir kez daha onun yoluna çıktı. Savaşçı onun yanından geçti ama Torin sabit bir engel olarak onu takip etti.

"Şimdi," dedi Keeley kıza. "Gözlerini kapat ve Sabah Yıldızı'nı hayal et."

Kız gözlerini kapattı ama "Bunun ne olduğunu bilmiyorum" dedi.

"Sadece kelimeleri düşünün. Sabah Yıldızı. Sabah Yıldızı." Birkaç dakika sessizlik içinde geçti, hiçbir şey olmadı.

Gerginlik arttı. Eserler kırılmış mıydı?

"Anlamıyorum," dedi Keeley. "Resim Cameo."

Danika'nın sözünü dinlediği anda, çubuğun tepesi açıldı ve daha önceki ışıltısıyla alay eder hale geldi. Parlak renkler her yöne yayıldı ve tüm odayı doldurdu. Kesinlikle kırılmamıştı. Kafesin hemen önünde, bu renkler bir araya gelerek zarif, koyu renk saçlı bir kızın resmini oluşturdu. İnsanlar tarafından merdivenlerden yukarı sürüklenen bir kadın mı? Onlarla mücadele etmedi ama edemezdi de; bilinci yerinde değildi, kafası her yeni basamakta çatırdıyor ve bir kan lekesi bırakıyordu.

"Cameo," diye nefes nefese kaldı Torin.

"Ona nasıl ulaşacağız?" Reyes talep etti.

Sakin ol. "Geçitten geçeceksin. Gördüğünüz sahnenin tam ortasına ışınlanacaksınız." Konuşurken, o Görünmezlik Pelerini'ni küçük bir kare olarak başlayan şey "sirk çadırı" boyutuna gelene kadar açtı.

Torin, "Ben giderim," dedi.

Reyes başını kısa bir süre salladı. "Dokunamazsın. Ona dokunamazsın."

Savaşçısı şiddetli bir lanet savurdu. "Yine mi geride kaldın? Hayır!"

"Bunun için olduğunu biliyorsun-"

Torin onun yerine telaşlı bir sesle konuştu, "Bildiğim tek şey Keeley'nin bunu yapmasından hoşlanmadığım. Onu buna ben ittim biliyorum ama onun için endişeleniyorum. Bunu yapmasını istemiyorum. Benden başka kimsenin bunu yaşamasını istemiyorum. Eğer birisi zarar görürse..."

Yanlış yönlendirilmişti ama tatlıydı. Cameo'yu kurtaracağına söz vermişti, bu yüzden bunu yapacak kişi o olacaktı.

Çantaya, bebeğim. Onlar tartışmaya devam ederken, Keeley Pelerini omuzlarına geçirdi ve geçide doğru ilerledi.

Torin, ona odaklanmış gibi görünmeden her hareketinin bir şekilde farkında olarak, "Ne yapıyorsun prenses? Sakın-"

"Yakında döneceğim!" Bileğinin bir hareketiyle kumaş parçasını başından geçirdi ve gözden kayboldu.

"Hemen buraya gel-"

Geçitten geçerek onun tiradını yarıda kesti. Pelerin tek geçiş bileti olduğu için onu takip edemeyecekti.

Bana sonra teşekkür edecek.

Kükürt ve çürük kokusu hemen burnuna hücum etti ve öğürdü. Tamam. Yeraltı dünyasındaki diyarlardan birinde olmalıydı ama aralarından seçim yapabileceği çok fazla yer vardı.

Lucifer tarafından yönetilen. Hades tarafından yönetilen.

Düşmüş melekler ve Nefilimler tarafından yönetilen

binlercesini de unutamazdı. En azından Pelerin onu her yerde maskeliyordu.

Cameo'yu sürükleyen insanlar Keeley'nin kokusunu alamıyor, hatta onu duyamıyorlardı.

Grup yukarı doğru tırmanırken, kıza yapmak istedikleri şeyler hakkında mırıldanıyorlardı... liderlerinin -her kimse- yapmalarını yasakladığı şeyler. Karanlık, korkunç şeyler. Keeley'nin içine bir öfke çığı düştü.

Grup merdivenin tepesine ulaştı, bir köşeyi döndü ve bir koridorda ilerledi. Altı tane kapalı kapı vardı ve soldaki üçüncü kapıyı seçtiler. Bu

Tavandan sarkan prangalar dışında boştu. Cameo'yu ayağa kaldırmayı başardılar ve bileklerini

bağladılar. Üçü odadan çıktı. Dördüncüsü geride kaldı.

Diğerlerinden biri kapının önünde durdu ve "Ona dokunursan seni öldürür" dedi.

"Eğer öğrenirse. Öğrenmeyecek."

"Ben olsam bundan o kadar emin olmazdım. Bunu kendisi için istedi. Bu yüzden diğerleriyle birlikte değil."

"Tekrar söylüyorum. Öğrenmeyecek."

Kapı kapandı ve Cameo ile birlikte içerideki lingerer mühürlendi.

Onun göğsünü sıkmak için uzandı.

Bunun bedelini ağır ödeyecek.

Keeley Pelerini bıraktı, arkasına geçti ve ellerini onun boynuna doladı. İçinde büyük bir kötülük kıvranıyor olsa da kesinlikle insandı. İblis ele geçirmişti o zaman. Nasıl olmuştu da

genellikle kötü ruhlar için ayrılmış bir diyarda yaşamaya gelir?

Fark etmez. Kafatasının tabanına yumruk attı, omurgasını tuttu ve yırttı. Bir balığı fileto çıkarır gibi. Onunla savaşılamayacak kadar şaşırmıştı... ve sonra tepki veremeyecek kadar öldü.

Adam yere yığılırken, kadın ellerini bir başka iyi iş için birleştirdi. Tekrar olarak ne yapmalıydı? Sorumlu kişiyi bulup yakalayana kadar evin her tarafını mı taramalıydı? Erkeği - dişiye? - Torin'e hediye olarak sunabilirdi.

Ama...hayır. Cameo'nun dün tıbbi yardıma ihtiyacı vardı. Ölümsüz olabilirdi ama geçirimsiz değildi. Oh, pekala.

Doğrudan bir kurtarma yeterli olacaktı. Keeley, Cameo'nun zincirlerini çözmek için gardiyanın anahtarlarını kullandı,

Kızı güç akımlarıyla sardı, böylece Pelerin tarafından örtülürken arkasında süzölmeye başladı. Ellerini Çubuk'un üzerinde tutarak Danika'nın açık bıraktığı portala doğru adımlarını geri çekti. Bir saniye sonra Cameo'yu eserlerin bulunduğu odanın içine soktu. Bıraktığından daha dolu bir odaydı.

Lordların hepsi oradaydı, çoğu volta atıyor, Anya Keeley ve onun niyetleri hakkında aşağılayıcı şeyler mırıldanıyordu.

Bir gün hesaplaşma olacak, tanrıça.

Keeley Cameo'yu yere yatırdı ve Pelerini çıkardı, ardından katlayıp cebine koydu. "Geldik," diye anons etti ve herkesin dikkatini çekerek cisimleşti.
tüm dikkatimle.

"Cameo!" Torin patladı.

"O yaşıyor. Ve sen," dedi Danika'ya, "ellerini Çubuk'tan çekebilirsin. Sen," dedi Reyes'e, "Kafesi açabilirsin."

Torin, yaralı kadının yanına çömelirken Keeley'ye bir bakış bile atmadı; hatta Keeley'yi iterek yolundan çekti. Diğerleri de kızın etrafında toplandı, Keeley'i daha da geriye iterek... kısa süre sonra onu ve az önce yaptığı iyiliği unutarak.

Kızın yaralandığını ve bakıma ihtiyacı olduğunu anladı. Sadece grubun onun iyiliğini biraz olsun umursamasını diledi. Bu zaman alacak. Hepsi bu kadar. Bir gün o da grubun kabul gören bir parçası olacaktı.

Kararlı bir şekilde Kafes'e doğru ilerledi ve kapıyı açarak Danika'nın dışarı çıkmasına izin verdi. O bile Cameo'nun yanına koştu.

Zaman.

Aeron, dövmeli olan, Cameo'yu nazikçe kollarına aldı ve ayaklarını sürüyerek odadan çıktı. Diğerleri de topluca onu takip etti.

Ben de böyle sevilmek istiyorum. Ait olmak.

Anya sadece "Çocuğu buldun mu, bulmadın mı?" demek için geri döndü.

Torin'in bahsettiği mi? "Bakma şansım olmadı."

Tanrıça yumruğunu kaldırdı. "Eğer sırf benden intikam almak için yalan söylüyorsan..."

Belki Keeley etrafındakilere saldırmak yerine onlara saygı duymayı öğrenirse, onlar da kendisine saygı duymayı öğrenirler. Ek...biç. "Yalan mı?" dedi. "Ben asla yalan söylemem. Mümkün olduğunda onu bulacağım."

"Güzel. Ve... teşekkürler. Sanırım." Anya yola çıkmadan önce derin bir nefes aldı.

Keeley koridorda ilerledi ve neredeyse yarım saat boyunca ne yapacağını ya da nereye gideceğini bilemeden öylece kaldı. Diğer kızı, Viola'yı bulmak için Danika yeniden şarj olana kadar beklemesi gerekecekti.

Eller omuzlarına yerleşerek onu kendi etrafında döndürdü. Torin'le yüz yüze geldi ve her zamanki gibi onu görmek onu coşku dolu bir hale soktu.

"İyi misin?" diye sordu.

Gözleri cam gibiydi, köşelerinden gerginlik çizgileri dallanıyordu. "Cameo'ya yardım edebilir misin? Durumu kötüleşiyor."

Yırtılmaya yakın. Cameo için. İçini kıskançlık sarmalları sardı. "Sanırım öğreneceğiz. Yolu göster."

BÖLÜM YIRMI BEŞ

TORIN PAKETLEDİ, deli gibi endişeliydi. Cameo'nun nefes alacak gücü bile yoktu. Kalp atışları tehlikeli derecede yavaşlamıştı. refleksleri tepkisizdi. Arkadaşlarının yaptığı hiçbir şey ona yardımcı olmamıştı.

Keeley Cameo'ya bakmak için herkesi kenara çekmişti. Güçlü, yetenekli Keeley. En iyi kızını kurtaracaktı.

Hayır, en iyi kızı değil. Artık değil. Keeley, Cameo'yu tahtından indirerek birinciliği ele geçirmişti ve bu asla değişmeyecekti. Ama o açıkça onu üzecek bir şey. Ve neden olmasın? Çoğu zaman sınırda bir morondur.

Çoğu zaman mı? Lütfen. Hepsini dene. Ama bu moron, kadınının gözlerindeki yaralardan hoşlanmıyordu, değerli bebek mavisini duygusal bir laciverte çeviriyordu.

İşleri yoluna koymak zorundaydı. Ve sorunu ortaya çıkarır çıkarmaz da düzeltecekti.

Keeley, "Birisi ruhunun içine bir septa yerleştirmiş," diye açıkladı. "Ve ruhu bedenine bağlı olduğu için, fiziksel olarak onu zehirliyor, uyarılara cevap veremez hale getiriyor."

Sorular ve talepler çınladı.

"Septa nedir?"

"Ruhuna nasıl bir şey yerleştirildi?"

Ama bir tanesi diğerlerinin üzerinde gürledi. "Çıkar onu. Şimdi." Sabin'in elleri iki yanında kenetlenmişti, parmak eklemleri çoktan bembeyaz olmuştu.

"Benimle bu tonda konuşmak istemezsin, savaşçı," diye cevap verdi Keeley.

Torin'den başka biri onun yanıtını duyduysa bile bunu anlayamadı çünkü herkes konuşmaya devam ediyordu.

"Dışarı," diye bağırdı sonunda hepsine. "Şimdi." Bu şekilde hiçbir şey yapamazlardı.

Sessizlik çöktü.

"Dışarı," diye tekrarladı. "Bırak çalışsın. Sen sadece onun dikkatini dağıtıyorsun."

Protestolar vardı. Tabii ki protestolar oldu. Bu alfa oğlanları ve kızları kimseden emir almamaya alışkındı. Ama sonunda odadan dışarı çıktılar.

Cameo durumu kontrol etmekten çok daha fazlasını istedi.

Olduğu yerde kaldı. Kadınıni terk etmeyecekti ve diğerleri de buna katlanmak zorundaydı.

Keeley, "Onu kaldırın." dedi. "Ona dokunamayacağımı biliyorsun."

"Anlıyorum." Keeley'nin gözlerindeki yaralar kanıyor gibiydi.

Ne oluyor be? "Prenses," dedi.

Onu bir çırpıda durdurdu, "Onu hasta etmeyeceksin. Gümleğiniz ve eldivenleriniz onu koruyacaktır."

Doğru, ama özellikle Cameo'nun durumu bu kadar dengesizken bunu riske atmazdı.

Keys'le konuşabilmek için bu işin bir an önce bitmesini isteyerek kapıyı açtı ve tam da beklediği gibi herkesi koridorda toplanmış buldu. "Sabin," diye seslendi. "Sen gerekli."

Savaşçı kalabalığın arasından kendine yol açarken konuşmalar sessizleşti. Torin vahşinin odaya girmesine izin verdi, ama kapıyı kapatmaya çalıştığında William yumruklayarak içeri girdi.

İyi. Her neyse. Sabin'e "Cameo'yu yukarı kaldır," dedi.

Sabin hiçbir soru sormadı, sadece öne doğru ilerledi ve kızın arkasına yavaşça yerleşti, sırtı yatak başı.

Keeley, Cameo'nun bacaklarının arasına çömeldi, onu düzleştirdi

elini Cameo'nun kalbine dayadı. Kız sarsıldı ama tek tepkisi bu oldu.

"Ne yapıyorsun?" Sabin sordu.

"Her zaman böyle geveze misin?" William omzunu duvara yasladı. "Ve evet, demek istediğim her zaman bu kadar sinir bozucu musun?"

Keeley ikisini de görmezden geldi. Elini kızın göğsünde aşağı yukarı, bir o yana bir bu yana, yavaşça, çok yavaşça hareket ettirdi; ta ki Cameo'nun sırtı kamburlaşp acı dolu çığlığı duvarlarda yankılanana kadar.

Sabin hırladı, "Her ne yapıyorsan, dur."

"Güven bana," dedi William. "Ya da güvenme. Muhtemelen güvenme. Ama onun durmasını gerçekten istemiyorsun. Eğer kendini daha iyi hissedeceksen, sevişiyorlarmış gibi davran. Ben yapıyorum."

Keeley'nin yanaklarının rengi soldu ve nefesi sık bir şekilde çıkmaya başladı. Her ne yapıyorsa Cameo kadar onun da canını yaktığı açıktı ve Torin bundan hiç hoşlanmamıştı. Hem de hiç hoşlanmamıştı. Cameo nefes nefese geri çekildiğinde, Torin onu çekmeye kararlı bir şekilde ona doğru uzanıyordu.

"İyi misin?" diye sordu.

"Yakında... olacak." Keeley elini açtı ve bir- Bu da neydi böyle?

Bir mürekkepli kalemin uzunluğu ve genişliği kadardı ve en karanlık gece kadar siyahtı. Üzerinden mürekkepli sis dalları kıvrılıyordu.

"O çirkin ole ile uğraşmak zorunda kalmanı istemiyoruz şey." Septayı kapıp bir mendile sararak cebine koyarken William'ın ses tonuna keyif katıyordu. "Sana büyük bir iyilik yapayım, kendimi tamamen dışarı atayım ve senin için bu işi halledeyim."

"Onları Hades yapıyor," dedi Keeley ve Torin çok hızlı bir şekilde kıpırdamadan durdu.

Erkeği sadece bir kez görmüştü ama bu kadarı yeterliydi. Hades kara bir bulutun içinde seyahat ediyor, kurbanlarının çığlıkları içinden yankılanıyordu. Size baktığında, kendinizi cehennemin en derin ve en sıcak çukurlarında hapsolmuş gibi hissediyordunuz. Hiçbir şey yapmazdı ki Karşılığında bir şey alacaktı ve karşılığında ne isterse istesin kendi annesine ihanet edeceği çok açıktı.

Zaten onu öldürmeyi planlıyordum. Bu sadece işi bitirdi. Cameo'nun göz kapakları açıldı ve "Geldiler... kara bulut..." diye mırıldandı.

Torin onun yanına çömeldi ve çılgın bakışlarıyla karşılaştı. "Şşşt. Güvendesin."

"Beni aldı... Lazarus'u almaya çalıştı... başaramadı."

O ve Sabin şaşkın bir bakış paylaştılar. Lazarus mu? Strider'ın kafasını kestiği savaşçı mı?

"Onu kurtarmalıyım..." Torin'e doğru uzandı.

Sabin'in onu yana doğru çekmesiyle aynı anda geriye doğru şaha kalktı ve bir bağlantıyı zar zor engellemeyi başardı. Kadın

Sanki bu küçük hareket, kalan azıcık enerjisini de tüketmiş gibi yatağa doğru sarktı.

"Bahsettiği kişiler büyük olasılıkla Hades'in köleleri," dedi William.

Torin doğruldu. "Hades neden Cameo'yu ve ölümsüz bir savaşçıyı istesin ki?"

Sabin soğuk bir sırıtışla, "Ona sormamız gerekecek," dedi.

O

Keeley'e odaklandı. "Korumalı, değil mi, ve sen ona ışık tutamazsın?"

"Doğru," diye sert bir şekilde cevap verdi.

"Danika doğrudan ona bir portal açabilir mi?"

Kaşlarını çattı. "Evet, ama bir geçit açmak onu tüketir. Bunu yapabilecek kadar güçlenmesi günler sürer. Ve Hades'in onun neler yapabileceğini bilmesini gerçekten istiyor musun? Ne olduğumuzu yapmaya çalışıyorsun?"

"Keeley haklı. Unut onu." Torin bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Viola ve Baden'i kurtarmak, sonra da kutuyu bulmak en önemli önceliklerimiz."

"Evet," dedi. "Baden biraz zor olacak ama. O bir ruh. Ben değilim. İkimizden biri yılan çelengi takmadığı sürece ona dokunamam ve onu geçitten geçiremem."

"Bunları hiç duymadım, ama ne gerekiyorsa yapacağım. bir çift elde etmek için gerekli." Sabin yataktan kalktı ve kapıya doğru ilerledi.

Diğer savaşçıların Cameo'yu kontrol etmek için odaya girmelerine izin verdiğinde Torin, Keeley'yi gözden kaybetti. "Çekilin yolumdan," dedi ve kalabalık Kızıldeniz gibi ikiye ayrıldı... tam da kadının salona doğru adım attığını görebileceğı bir zamanda.

Onun peşinden gitti ve bir köşeyi dönerken ona yetişti. "O tatlı kafanın içinde neler oluyor? Prenses?"

Sessizlik.

Tahammül edilemez! Ama kadın yatak odasının kapısına varıp içeri girene kadar dilini tuttu. "Beni dondurma," dedi. "Konuş benimle."

"Bu sabah konuşmak istediğın gibi, Cameo'nun Kurtarma mı?" Saçlarını omzunun üzerinden savurdu ve küçümsediğini belli edecek kadar uzun süre adamın gözleriyle buluştu. "Yoksa sana tek kelimelik yanıtlar mı vermeliyim?"

Götlük etmişti. Anladım. "Senin için endişelendim ve bunu iyi idare edemedim."

"Cameo için endişelenmiş görünüyordun. Bunu gayet iyi idare ediyor gibiydin."

"Dinle, o ve ben bir süre çıktık ama-" Kızın keskin nefesini duyunca durakladı.

"Kız arkadaşın olup olmadığını sordum." Keeley her kelimeyi sıkılmış dişlerinin arasından geçirdi. "Bana yalan söyledin. Bana yalan söyleyen bir dostu kurtarmaktansa bana doğruyu söyleyen bir düşmanı kurtarmayı tercih edeceğimi söyledikten sonra yalan söyledin."

"Hayır demedim. Hayır dedim, çünkü o değil. Artık değil, bir daha asla."

"Anlambilim." Keeley bir çanta kaptı ve giysilerini içine doldurmaya başladı.

"Anlambilim değil. Ne halt ediyorsun sen?"

"Başka bir odaya taşınmana yardım ediyorum. Bu odayı tutmaya karar verdim ve onur konuğı ben olduğum için ilk seçimi ben yapacağım."

Hastalık neşelendi.

Kapa çenenı. "Başka bir oda bulmayacağım, Keys." "Bulacaksın, çünkü senden

ayrılıyorum."

"Asla olmaz. Bu işi yürütmeye karar vermiştik." Birlikte öldüren çift birlikte kalır.

"Bir şartla. Beni bir daha incitmeyeceksin." Çantayı adamın ayaklarının dibine fırlattı. "Eğer ince ipucumu yakalayamadıysan, yakaladın."

"Ve bunun için üzgünüm." Çantayı aldı ve yerleştirmeye başladı. "Ama ben de kalıyorum."

"Oh, gerçekten mi?"

Bir saniye sonra çanta tekrar dolmuştu. Dişlerini sıktı. Kıyafetleri göstermişti.

"Hiç komik değil," dedi.

"Neyin komik olmadığını bilmek ister misin? Sen ve Cameo!" "O sadece bir arkadaş."

"Cehennem gibi. Sen sadece ona yaltaklanıyordun."

"Yaltaklanmıyordum ve aramızdaki şey yaklaşık bir yıl önce oldu."

"Daha da kötü!"

"Yürümedi. Asla yürümezdi çünkü o sen değilsin."

Yüz ifadesi biraz olsun yumuşadı ve "Kim ayırdı? Sen mi o mu?"

"Karşılıklı mı?"

"Bilmiyor musun? Oh!" Gözlerinde ateş parladı. "Bil bakalım ne oldu? Galen'den hoşlanıyorum. Bu doğru," dedi Galen kaşlarını çatınca. "Ondan hoşlanıyorum. Hem de çok. Cronus'un zindanında bir tutsaktı ve biz konuştuk. Bizimle birlikte diyar diyar dolaştı. Ona yardım ettim. Şimdi benimle kalmak istiyor musun?"

Şok. Evet, bunu yaşadı. Öfke. Onu da yaşadı.

Torin'in zihni dönüp duruyordu, bir zamanlar düşündüğü ama unuttuğu sorular bir anda cevaplarını bulmuştu. Zindandan serbest bıraktığı erkek, tanıdık olduğunu düşündüğü ama

Galen'di. Adamın yanakları çukurlaşmıştı, her zamanki solgun saçları koyu çünkü kirle kaplanmıştı. Derisi kâğıt gibi ve beyazdı, kanatları çıkarılmıştı.

Keeley, "Onu serbest bıraktınız," dedi.

"Evet ve bunun için kendimi affetmem gerekecek," diye tersledi.

Onu orada çürümeye bırakmalıydık!

Galen bir zamanlar Torin'in en iyi arkadaşıydı ama ona ihanet etmişti. Sonra da Baden'in katili. Savaşçının günahları çok büyük ve içler acısıydı. Torin'in daha fazla öldürmek istediği kimse yoktu. Hades bile.

Ama ne kadar şok olmuş ve kızgın olsa da, "Hâlâ seninle kalmak isteyip istemediğimi sordun. Cevabım evet. Her şeyi yapabilirdin ve ben yine de seni isterdim."

Çenesi düştü, kapandı. "Nasıl diyebilirsin ki Bu mu?" diye haykırdı. "Sana nasıl inanabilirim? Kıymetli Cameo'na dokunmazdın, ama sen her zaman bana dokunmaktan mutlu olur."

Bir saniye bekle. "Yapmam için ısrar ediyorsun."

"Ve dediğim gibi, beni kabul edersen çok mutlu olursun," diye bağırdı.

"Elbette çok mutluyum," diye karşılık verdi. O da duvarların sarsılmasını bekledi ama sarsılmadı. "Sana dokunmaya zorlanıyorum. Bu dürtü sürekli ve çoğu zaman karşı konulamaz. Eğer ellerimi sana sürebilirim, bunu yapacağım. Sen karşı koyamayacağım bir cazibesin. O değil."

Keeley gözlerini kırıştıtarak ona baktı, omuzları çökmüş gibiydi.

Yutkundu ve "Oh." dedi. Sonra başını salladı, gözleri kısılmıştı. "Eğer bu doğruysa, neden o gelir gelmez beni unuttun?"

Şimdi de Şeker Perim saçmalamaya başladı. "Prenses, seni hiç unutmadım. Her zaman farkındayım. Başka birine bakıyor ve onunla konuşuyor olmam bunu değiştirmez. Cameo'yu odasına götürdüğümüzde geride kaldığını biliyordum ve bunun Anya'yla uğraşmak istemediğin için olduğunu düşünmüştüm. Cameo'yu Anya'ya götürmeyi planlamıştım.

yerleşir ve senin için geri gelir."

"Oh," dedi yine. Zıplayarak yatağın üzerine düştü.

Onu kollarına almayı o kadar çok istiyordu ki. Bunu yapamazdı ama onunla başka şekillerde ilgilenebilirdi. "Bir

süredir

Yemek yemeyeli çok uzun zaman oldu," dedi. "Burada kal." Durakladı ve ekledi, "Lütfen. Lütfen beni bırakma ve lütfen beni zaman aşımı kutusuna koyma. Rahatına bak. Hemen döneceğim ve en sevdiğim kapüşonlumu giyeceğim ve sarıl."

Şaşkın bir şekilde başını salladı.

Aceleyle mutfağa gidip meyveler, kuru üzümler, fındıklar ve ekmeklerden oluşan bir ziyafet hazırladı. Eksik olan tek şey böceklerdi. Ürpertici sürüngenleri avlamayı reddediyordu... tabii kız istemediği sürece. Onun istediği her şeyi yapacağına dair bir his vardı içinde.

Bu kız bana ne yapıyor?

Tepsiye şeker ve çiçek ekledi ve söz verdiği gibi odaya döndü. Kadın gitmemişti, bir santim bile kıpırdamamıştı.

"Teşekkür ederim," dedi usulca, çiçeklerden birini koklarken.

Onun yanına oturdu. "Demek... Galen, ha?" diye sordu, kızın alnındaki bir tutam saçı düzelterek.

Bir kuru üzüm çiğnedi, başını salladı. İlişkilerinde ne büyük bir değişiklik olmuştu. Artık onun verdiği yemekten kaçınmıyordu ama ona yemek yiyecek kadar güveniyordu. Bunun gibi tatlı anlar

tüm karanlık olanları buna değer kıldı.

"O bir yalancı, bir hain. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Yanlış. Öyleydi. İnsanlar değişir."

Nadiren. "Eğer bize ulaşmak için seni kullanıyorsa-"

Ona bir kuru üzüm fırlattı ve o da sanki bir bomba fırlatmış gibi davranarak onu güldürdü.

"Ben sevebilir biriyim, biliyorsun," dedi. "Galen ile olan ilişkimin seninle hiçbir ilgisi yok."

"Sevimlisin, bu kesin." Ve yalanabilir. Ve belli ki ağzının dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı vardı; bir üzüm attı. Suyu tatlıydı ama Keeley kadar tatlı değildi. "Sadece... ona karşı dikkatli ol, tamam mı? Ben de ona güvendim ve o-"

Torin gözlerini kırıştırdı. Keeley ve yatak odası ortadan kaybolmuş, etrafını aniden kapkara bir zifiri karanlık sarmıştı.

Kafası karıştı. İkinci kez gözlerini kırptırdı ve yeni bir çevre belirdi. Metal parmaklıklı bir yer. Çok ama çok sayıda parmaklık. Üstünde ve yanındaydılar. Arkasında ve altındaydılar.

Bir hücreye kapatılmıştı. Mari'yle paylaştığından farklıydı, daha küçüktü ve bir zindanın içinde değildi. Açıkta, kilometrelerce uzanan toprak yığınının ortasındaydı. Yeraltı mı?

Ne. Ne. Cehennem mi?

* * *

KEELEY ayağa fırladı. "Torin?" Parlayamıyordu ama bir saniye önce yanındaydı, bir saniye sonra gitmişti. "Torin!"

"Cameo'yu ben zehirlemedim."

Hades'in sesini duyunca kara bir öfke kapladı içini ve kalenin duvarları sarsıldı. Torin'i ondan almıştı - bedelini ödeyecekti!

"Lucifer yaptı," diye devam etti. "Biz savaştayız. Onu tanıdığım kadarıyla sana gelip, bana karşı savaşta ona katılırsan Cameo'yu pençelerimden kurtaracağını söylemeyi planlıyordu."

"Tabii ki Lucifer yaptı," diye alay etti. "Her zaman diğer kötü adamı suçlarsın."

Hades kapiya yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuştu.

"Torin'e ne yaptın?" diye sordu.

Ona dişlerini gösterdi. "Bana karşı daha nazik olmalısın, tatlım. Onun kaderi benim ellerimde."

"Onu geri verin. Zarar görmeden."

Onu görmezden gelerek, "Sana bir hediye getirdim," dedi.

Duvarlar daha şiddetli sarsıldı. Sabit. "Oh, ne güzel," diye cevap verdi kuru bir sesle. "Gönderene iade etmem gereken başka bir şey daha."

"Bunu isteyeceksin, sana söz veriyorum."

"Tek istediğim Torin. Ve eğer bana hediyenin penisin olduğunu söylemeye cüret edersen, kaburgalarının arasına bir hançer daha saplarım."

İnci gibi beyaz dişleri pişmanlık duymayan bir sırıtışla parladı. "Penisimi istiyor musun? Çünkü tek yapman gereken istemek ve ben de sana vereceğim. Tekrar ve tekrar."

Erkekler! "Torin. Şimdi."

Gülümsemesi hiç solmadı. "Bir gün benim hakkımdaki fikrini değiştireceksin."

Mümkün değil. "Torin'i geri getir."

"Rekabeti iade etmek mi? Akıllıca değil. Ve ben çok akıllı bir adamım."

"Buradaki varlığınız bu ifadenin ne kadar yanlış olduğunu kanıtlıyor. Bana yalan söyledin, beni kullandın, beni kandırdın, Beni aşağıladın, yok ettin ve hayatımın yüzyıllarını çaldın. Seni bir daha asla istemeyeceğim."

"O zaman onu serbest bırakmam için bana bir sebep ver."

"Sana az önce altı tane verdim. Ama burada birkaç tane daha var. Çünkü bana borçlusun. Çünkü o sana hiçbir şey yapmadı. Çünkü beni mutlu ediyor ve ben de biraz mutluluğu hak ediyorum. Sadece Çünkü! Seçimini yap."

Koyu renk gözlerinde bir acı titreşimi - daha önce ondan hiç görmediği bir duygu. Kesinlikle bir numara.

Yumuşatamıyorum.

"Keeley," dedi iç çekerek. Bir eliyle yüzünü ovaladı. "Sana yaptığım şey için gerçekten pişmanım."

"Bunun yeterince iyi olduğunu mu düşünüyorsun? Yüzyılların acısını sileceğini mi? Suç defterini temizlediğini mi?" Ona doğru uçtu ve tokat attı. Sertçe. Sonra, çok iyi hissettirdiği için onu tekrar tokatladı. "Geri dön Torin."

Hades onu durdurabilirdi ama yapmadı. Kabul etti. Ona tekrar tokat attı. "Torin'i geri ver!" Tekrar. "Ciddiyim."

Beşinci vuruşu yapmak için elini kaldırdığında, Hades yatağın yanındaki masaya gitti ve üstüne iki metal kolluk yerleştirdi. İkisi de altındı, bir ucunda bir yılanın başı, diğer ucunda kuyruğu vardı. Bir çift yılan çelengi. "Nasıl uygun görürseniz öyle kullanmanız için."

"Peki ne kadar ödeme bekliyorsunuz?"

"Hiçbir şey."

Ha! Bu erkek, bir tür ödeme talep etmeden hiçbir şey vermemişti.

"Sana söz veriyorum," diye ekledi.

"Yeterince iyi değil."

"Kan yeminim o zaman." Bir elindeki hançeri parlattı ve diğerini kesti. Kıp kırmızı damlalar yere damlarken, "Çelenkler için ödeme beklenmiyor," dedi.

O...gerçekten ciddi ydi. Ne kadar şaşırtıcı. Çenesini kaldırdı ve "Teşekkür etmeyeceğim" diye tersledi.

Sanki daha azını beklemiyormuş gibi başını salladı. "Sana bunu vermeme ne dersin?"

Odanın ortasında telaşlı ama zarar görmemiş bir Torin belirdi. Hades'i gördü ve dramatik bir değişim onu ele geçirdi. Saldırmaya hazırlanırken kasları gözle görülür bir şekilde genişledi ve sanki iki katına çıktı.

Hades sert bir bakışla onu süzdü. "İblisinizi ortadan kaldırabilir ve yaşamanızı sağlayabilirim. Ve yapacağım."

Torin ona doğru bir adım attı ama sonra durdu.

Keeley onun kafasının içinde dönen çarkların gıcırtısını neredeyse duyabiliyordu. Onu dinlemeyin, diye bağırmak istiyordu. Onun pazarlıkları karşı taraf için asla iyi sonuçlanmaz.

Sonra, beklediği gibi, Hades şartını ortaya koydu. "Bunu yapacağım... Keeleycael'den uzaklaştığın an, asla onu bir daha görmek ya da onunla konuşmak için." Kendini beğenmiş, dişlek bir sırıtışla karanlıklar kralı ortadan kayboldu.

BÖLÜM YİRMİ ALTI

PIÇ KURUSU.

Torin'in şimdiye kadar istediğini düşündüğü her şey ona sunulmuştu. İblislerden arınmış olmak, istediği zaman istediği kişiye dokunabilmek, istediği zaman istediği kişiyle dövüşebilmek, seks yapabilmek ve asla endişelenmek zorunda kalmamak. Kasıtlı olmadıkça bir başkasını asla incitmemek.

Bir şey için asla suçluluk, üzüntü veya pişmanlık duymayın kontrol edemiyordu. Ama tabii ki tek yapması gereken sevdiği ve nefesinden daha çok arzuladığı kadından vazgeçmekti. Sonunda ona zarar vermeden bunu yapabilecekken, ona asla dokunmamak.

Öyle bir şey olmayacak.

Bunu düşünmesine gerek yoktu. Keeley onundu ve ondan vazgeçmeyecekti. Bir rüya için bile.

Keeley ona arkasını döndü. "Bunu söylediğime inanamıyorum ama... Hades'in teklifini kabul edebilirsin ve duygularımı incitmek konusunda endişelenmene hiç gerek kalmaz. Seni bir zamanlar talep ettiğin gibi Zaman Aşımı kutusuna koymadan önce pazarlığın kendi payına düşen kısmını yerine getirdiğinden emin olacağım."

"Hayır." O unutulmayacaktı. Asla. Ona doğru yürüdü, yüreğindeki ateş her santimetresine yayılıyordu. "Gitmene izin vermeyeceğim. Asla bırakmayacağım. Seni yanımda tutacağım."

"Hayır. Bu senin her zaman istediğin şey. İhtiyacın olan şey." "İhtiyacım olan şey sensin."

"Hayır!"

Onu kaybetmek. "O kötü biri. Ona güvenmiyorum." Hades ne zaman ortadan kaldıracaktı? Birkaç yüzyıl içinde mi? Nasıl yapacaktı? Torin'i nasıl bir hayatta bırakacaktı? Girmek gibi Zorlama Kafesi ve ayrılması emrediliyor

Evet, yaşıyacaktı ama iyi olmayacaktı. Bitkisel hayatta kalacaktı. En azından teoride.

Bu riske değmezdi.

Hades de öyle. Lanetlilerin kralıyla ilgili çok fazla değişken vardı. Hiçbirinin önemi yoktu.

"Sana söyledim," dedi. "Anlaşmanın kendisine düşen kısmını yerine getirmesini sağlayacağım."

"Pazarlığının canı
cehenneme!" "Hayır,
Torin, beni dinle."

"Hayır. Beni dinle Keys." Onun için her şeyi bitirmeye kararlıydı. Bunu anladı. O yollardan geçmişti. Ne kadar inatçı olursa olsun, söylediği hiçbir şey onun fikrini değiştiremezdi. Onun onayı olsun ya da olmasın, uzun vadede onu en mutlu edeceğini düşündüğü şeyi yapacaktı.

Ona izin veremem.

Devam etmenin tek bir yolu olduğunu anladığında çaresizlik onu ele geçirdi. Sözler işe yaramazdı ama eylemler işe yarardı. İstedikleri her şeye sahip olabileceklerini kanıtlamak zorundaydı.

"Biliyor musun?" dedi. "Artık dinlemek yok, konuşmak yok. Seni istiyorum. Tamamen. Ve sana sahip olacağım." Ona ne kadar ihtiyacı olduğunu kanıtlayacaktı. Onu öylesine tatmin edecekti ki, bir daha yanından ayrılmak istemeyecekti. "Sonrasında, hasta olmayacaksın."

Gözleri irileşti ve adam onu kandırdığını anladı. "Nasıl?" diye sordu nefes nefese.

"Sana göstereceğim." Eğer bir hata yapar ve yanlışlıkla onun tenine dokunursa, tehdit ettiği gibi yapardı. Bunu biliyordu. Bunu mahvedemem.

Üzerimde baskı vardı.

Getir onu. "İstekli misin?" diye sordu.

"BEN... BEN..."

Onu kendime çekiyorum. "Sen güçlüsün, senden daha güçlü kimse yok.

Her şeye dayanabilirsin. Ve bana kaç kez ödülün sonuçlarına değeceğini söyledin?"

"Sayısız." Dudaklarını birbirine bastırdı, başını salladı.
"Önce bunu iyice düşünelim."

"Prenses, Hades özgürlük için tek seçeneğim değil ve kesinlikle en güvenilir olanı da değil. Sabah Yıldızı'nı unutuyorsunuz."

"Unutmuyorum. Sadece artık ona güvenmiyorum. Onu bulmaya çalıştım ve başarısız oldum."

Onu tekrar kaybetmek.

"Ayrıca," diye ekledi, "Sabah Yıldızı bir olasılık olsa bile beni daha önce terk etmeye istekliydin. Ya tekrar tekrar dener ve bulamazsam?"

"Ya yapabilirsen?"

Bir ayağından diğerine geçti. Ağzını açtı, kapattı.

Sarsılıyor... Daha iyi bir zaman olamazdı. Saldırdı, onu belinden tutup yatağa fırlattı. O zaman Zıplamayı bitirdiğinde, kızın çırpınmak yerine olduğu yerde kaldığını fark etmekten memnun oldu, nefesleri hızlı ve sığ geliyor.

Yatağın ayak ucuna doğru ilerledi. Altın sarısı saçları yastıkların üzerine yayılmıştı ve tutkuyla parlayan gözleri onunkiyile kilitli kaldı. Benimkine. Kanı, barajı tamamen yıkılmış, yeni uyanmış bir nehir gibi içinden akıyordu.

"Bunu yapıyoruz," dedi. Dolaptan bir ceket çıkardı, ince bir ceketti, malzemesi ve ona doğru fırlattı. "Sütyenini çıkar, tişörtünü bırak, sonra bunu giy."

İtaat ederken dudaklarını yaladı. "Sonuna kadar gidecek miyiz?"

Yumuşakça sordu, ama daha az güçlü değil.

Başını yavaşça eğdi. "Sonuna kadar."

Yavaşça yatağa doğru uzandı. Gömleğinin ve ceketinin içinden meme uçlarının çoktan sertleştiğini ve emilmeye hazır olduğunu görebiliyordu.

"Kotlar," dedi. "Kurtul onlardan. Külotları da."

İkisinden de sıyrıldı ve üzerindekileri bir kenara fırlattı.

Bu kadar uzun bacaklar, evreninin yeni merkezinde duruyor.

Pembe... nemli. Kalbi neredeyse duracaktı.

İkinci kez uzaklaştı - muhtemelen hayatının en zor göreviydi.

"Torin?"

Bunu düşünmüştü. Hem de çok. Arzuladığı her şeye, onun arzuladığı her şeye sahip olmanın bir yolunu bulduğunu düşündü. Bir çift pamuklu pantolon ve bir çift eldiven bulup ona verdi. Her ikisini de çekerken titremeleri şiddetlendi.

Kadın gözleri alev alev yanarak onu izlerken, adam fermuarını açtı ve zonklayan ereksiyonunun üzerindeki baskının bir kısmını kaldırdı; ama bir tanesini bile atmadı. giysisinin bir parçası. Ve yapmazdı.

Yatağa tırmanmadan önce prezervatif taktı.

Keeley nefesini içine çekti. Bilinçli bir boşlukla ona doğru ilerledi. Sonunda bacaklarının arasına yerleştğinde, parmaklarını ayak bileklerinin etrafına doladı, teninin parlak sıcaklığı aralarındaki katmanları yakıyordu. Kadın Başparmaklarını ayaklarının kemerlerinde gezdirirken inledi, sonra yukarı... yukarı... dizlerine ulaştığında durdu.

"Ellerimin üzerinde olmasından hoşlanıyor musun?" diye sordu. "Her şeyden çok," diye nefes nefese kaldı.

Yukarı... yukarı... devam etti ve pamuğun ortasına ulaştığında öne doğru eğildi, ceketin kenarını bacaklarının arasına yerleştirdi ve diliyle bastırdı, vücudu Ondan tamamen korunmuş. Hatta tükürüğünden bile. Onun gizli ama özü tarafından reddedilmemesi gereken yerlerini yaladı. Kadın kıvranıyor, kalçalarını kıvrıyor, daha fazlasını istiyordu ve adam da dilini daha sert, daha hızlı daireler çizerek kullanıyordu.

"Torin!" İnleyerek ayaklarını yatağa gömdü ve eldivenli parmaklarını Torin'in saçlarında gezdirmek için uzandı.

"Harika hissettiriyor."

Erkekler genellikle tüm hayatlarını onun gibi bir kadın arayarak geçirirler. Ama ona sahipti. Ona. Sadece ona. Onsuz olan

deneyim. Ona geri dönölmez bir şekilde zarar verebilecek biri. Ama yine de ona doyamıyor gibiydi.

"Keşke balın boğazımdan aşağı damlasaydı." Dilini kıza karşı kullanmaya devam etti, kız ıslatırken bile dirençli malzemeyi ıslattı. Çok uzun sürmedi onu gerçekten tadabileceğini hayal etmeden önce. Çok tatlı, çok güzel.

Ona karşı, onunla birlikte hareket etti ve adam dişlerini oyuna soktu, onu ısırıldı... sonra onu emdi... sonra tekrar ısırıldı... ve kavislerinin hızını artırdı, ona doğru eğildi, eğildi ve sonra onun adını haykırdı, hızlı ve sert bir şekilde boşalırken sesi kırık bir törpü gibiydi.

Ama onunla işi bitmemişti.

Yukarı doğru ilerledi. Ceketin içinden göbeğini yaladı. Bu bölgeyi hiç düşünmemişti. Fantezilerinde göğsüne ve göbeğine -iyi olduğunu düşündüğü şeylere- yönelirdi, başka bir şey aklına bile gelmezdi. Ama Bu kadının her santimi onun için değerliydi. Yutulması gereken bir ziyafet.

"Sana ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu ve adam meme ucunu ısırırken nefesi kesildi. "Lütfen izin ver-"

"Sadece zevk almanı istiyorum. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamadım ve sana her şeyi vermek istiyorum." Dudaklarını göğüs uçlarından birinin üzerine yerleştirip emerken göğüslerini, yumuşak, gür göğüslerini yoğurdu, sonra aynısını diğerine yaptı.

Başka bir şey söylemek için ağzını açmıştı - "Evet Torin, ne istersen Torin," dışında bir şey dinleyeceğinden değil, ama zevki bir başka ateş perdesine yükselirken kelimelerin yerini bir teslimiyet iniltisi aldı.

Sertçe emdi ve inleme bir iniltiye dönüştü. Kadın adamın ensesini kavrayarak onu yerinde tuttu. Adam eldivenli elini adamın bacaklarının arasına sokarken, dizleri adamın yanlarında aşağı yukarı hareket ediyordu.

Elini karnından aşağı indirdi, pantolonunun belinin altında tünel açtı. Kıpırdamadan durdu ama adamın elini sıkıca kavradı. Adam

Parmaklarını kızın nemli sıcaklığına bastırırken jilet gibi keskin bir uçurumun kenarında dengede duruyordu.

Sarsıntılar onu ona karşı salladı. İnledi, sonra daha fazlası için yalvardı, daha sert. Adam daireler çizerek ovdu... yukarı ve aşağı... tekrar daireler çizerek... ta ki kadın soluk soluğa kalana, tutarsızca mırıldanana, bacakları iyice açılana kadar.

"Doldur beni," diye yalvardı. "Lütfen, doldur beni."

Direnmek için çaresiz, ona tek bir parmak verdi. Kadının iç duvarları onu öylesine harika bir şekilde sıkıca kavradı ki, o anda dökülmesini engellemek için dilini ısırarak zorunda kaldı. Alnını göğüs kafesine yasladı, kasları sarhoş edici bir arzu seliyle esnedi, damarları yeni bir kan hücumuyla genişledi, her santimine beyaz-sıcak zevk pompaladı. Şakaklarından, kürek kemiklerinin arasından ter damlıyordu.

"Çok iyi, Torin. Çok iyi. Beni delirtiyor... Hayatta kalacağımdan emin değilim. Böyle öleceğimi kim bilebilirdi? Bana ne yapıyorsun?"

Sana her şeyimi veriyorum. Ona bir parmak daha verdi, önce yavaşça içeri ve dışarı hareket ettirdi, sonra daha hızlı itti... daha da sert... şaftıyla umutsuzca yapmak istediği gibi.

Henüz değil.

"Bir tane daha alabilir misiniz prenses?"

Onun cevabını beklemedi, sadece üçüncüsünde çalıştı.

* * *

KEELEY farkına varmak ve ihtiyaç duymakla yanıp tutuşuyordu. Torin onu diğerlerinden, her şeyden önce seçmişti ve şimdi vücudu adamın şiddetli ilgisinden dolayı acı çekiyor, giysilerinin altındaki teni karıncalanıyor ve uzuvları titriyordu. Muhteşemdi.

Muhteşemdi.

Sonuna kadar gitmeli ve her şeyi bitirmeliydi, onu bu noktaya itmemeliydi. Ve belki de o pişman olacaktı... yarın. Torin üzerine uzanmış, ağırlığı onu yere yapıştırmış, sıcaklığı ve kokusu onu sarmışken, tamamen zevkle dolmuştu. Doyurucu

Kemiklerini sızlattı, aklını başından aldı, her hücrelerini gıdıkladı. Çökmekte olan bir hisle yaşıyordu.

Ve Torin...

Oh, evet! Parmaklarını kızın içine sokup çıkarıyordu, onu yeni zirvelere taşıyordu, çünkü zevk veren oydu. Ve ah, onun da aynı ölçüde zevk aldığından emin olmalıydı. Hayır, daha fazla. Bu işte yeniydi ve öyle olmalıydı-

Parmakları, içinde çığlık atmasına ve daha fazlası için yalvarmasına neden olan bir noktaya dokundu, düşünceleri tamamen onun tarafından tüketildi. Geri dönüşü olmayan bir noktaya ulaşmıştı.

Başarılı bir savaşçı gibi, onun zırhındaki bu çatlaktan tam olarak yararlanmak için yerleşti, sürtündü ve sürtündü... çok iyi!... ve sürtündü...

Aralarına uzandı, elini onun şaftına dolamak istiyordu. Ama adam bir eliyle onun kollarını başının üzerinde tutuyor, diğer eliyle de ona işkence etmeye devam ediyor, sürekli içine girip çıkıyor, girip çıkıyordu.

"Torin."

"Çok ıslaksın prenses."

"Evet," diye nefes nefese kaldı. "Seni istiyorum. Her şeyi istiyorum. Bana ver. Çok uzun zaman oldu ve hiç kimseyi seni özlediğim gibi özlemedim."

* * *

TORIN parmaklarını Keeley'nin lezzetli ıslaklığının sıcak kısılacından çekerek çenesini sıktı ve bakışlarını kendisine çevirmeye zorladı. Kızın hayal kırıklığı çığlığı kulaklarına müzik gibi geldi. Gözleri buğuluydu ama pırıl pırıl parlıyordu, yanakları koyu bir gül rengini almıştı. Hiç bu kadar güzel olmamıştı.

Yakında gerçekte ona ait olacaktı.

"Senden vazgeçmeyeceğim," dedi. "Bu asla değişmeyecek."

Göğüslerini adamın göğsüne sürtmek için yukarı doğru kalkarken kirpikleri titreyerek kapandı. O sert, tatlı meme uçları

baş döndürücü bir sürtünme yarattı. "Lütfen. Lütfen. Torin, acıyor." "Canının yanmasını istemiyorum." İçinden bir titreme geçti, onu çözüyordu. Keeley onun ilk aşkı olacaktı...ve sonuncusu. Onu istediği gibi bir başkasını asla istemeyecekti.

Başka erkekler tek bir kişi düşünerek paniğe kapılabilirdi ama Torin sevinçliydi. Artık ne anılarında ne de eylemlerinde soluk bir ikame ile yetinmek zorunda kalmayacaktı.

"Benim için hazır mısın prenses?" Çelik gibi sert boyu fermuarından içeri uzandı ve lateksin yerinde kaldığından emin oldu. "Başlığı tut." derken kanı daha sıcak yanıyor ve kalbi daha hızlı atıyordu.

Kadın itaat ettiğinde, adam pantolonunun ortasında bir delik açtı ve bacaklarının sağladığı beşiğin arasına yerleşti. Giriş için kendini konumlandırdı, sadece ucu iç duvarlarını aşıyordu ve ah, cehennem, erimiş sıcaklığını şimdiden hissedebiliyordu, onun sıklığını ve anlık coşku seline karşı dilini ısırmak zorunda kaldı.

Titriyor, bitmek bilmeyen coşku dalgalarıyla mücadele ediyor, yavaşça, her seferinde bir santim içeri itiyor, ona boyuna alışması için zaman veriyordu. Katıksız coşkunun ilk tadına alışması için kendine zaman veriyordu.

Bunu çok uzun zamandır istiyordu. Bunun için beklemişti. Hayalini kurmuştu. Yüzyıllar boyunca bunun eksikliğini lanetlemişti. Ve işte buradaydı, diğerlerini gölgede bırakan bir kadın tarafından ona veriliyordu.

"Torin!" Ayaklarını şiltenin üzerine koydu ve kalçalarını kaldırarak onu daha derine itti... o kadar derine... ta ki prezervatifin tabanına kadar içine girene kadar.

Sarsıntılar şiddetlendi. O... O... Kelimeler kifayetsizdi.

Hayır, doğru değil. Bir tane vardı. Sonsuza kadar.

Buna sonsuza dek sahip

olacağım. Ona sonsuza

dek sahip olacağım.

Kız onun etrafında sımsıkıydı, herhangi bir yumruktan daha sıkı. Kavurucu derecede sıcak, tatlı ve yumuşaktı. Nasıl yapacağından emin değildi

Onsuz yaşadı ve bunu bir daha asla yapamayacağını biliyordu.

"Kımılda," diye soluk soluğa bağırdı. "İçimde hareket etmelisin."

Evet, evet. Oh, evet. Geri çekildiğinde, sürtünmenin sıcak kayganlığını hissettiğinde, coşku duygusu yoğunlaştı ve bundan nefes alamadı; bacaklarını beline sardı, baskı uyguladı, onu geri kaymaya zorlamaya çalıştı. Ama o yapmadı.

Direndi, geri çekilmeye devam etti... neredeyse tamamen içinden çıkana kadar. Bir an için orada durdu, kontrolünün yıpranmış kenarlarıyla alay etti, tekrar içeri girdiğinde onu neyin beklediğini biliyordu, buna çok açtı. Açlıktan ölüyordu.

"Torin!" diye bağırdı.

Kadının açlığının artmasını isteyerek biraz daha bekledi... sadece bir saniye daha... tüm gücüyle geri itmeden önce.

Tüm yatak sallandı, yatak başlığı

duvara çarptı. Bir portre düştü, camı kırıldı. "Evet. Evet, evet, evet." Başını geriye atıp bağırdı,

"Tekrar."

Hiçbir şey onu durduramazdı.

Geri çekildi ve içine dalmadan önce bir kez daha girişinde durdu. Ondan sonra bir baraj yıkıldı. Artık durmak yoktu, onu durdurmak yoktu. Daha hızlı, daha hızlı, daha sert ve daha sert, duvara sürekli çarparak itti. O kadar ıslaktı ki, sıcak, iç kiskacının sıkılığına rağmen kayması kolaydı. Zevkini kovaladı - artık bir istek değil, bir gereklilikti. Paramparça olacaktı.

İlk kez onun içine boşalacaktı. Kadınının içine. Başka biriyle hiç yaşamadığı bir şeyi onunla yaşayacaktı. Onu tanıyacaktı, her şeyini. Ona sahip olacaktı, her şeyine. Ona her şeyini verecekti.

Kadın dişlerini adamın göğsüne geçirdi ve adam gömleğinin içinde bile bu acıyı hissetti. Kadını onu kuşatmıştı. Aynı anda her yerdeydi. Tadı ağzından gitmiyordu. Çığlıkları kulaklarında yankılanıyordu. Adını haykırıyor, tekrar boşalıyor, uzunluğunu sağıyor, ona karşı eğiliyor, sırtını pençeliyordu. Ve... ve... düşünceleri parçalandı.

Zevk içinde patladı, onu doldurdu, tüketti.
Ona karşı ürperdiğinde, doruk noktası onu yakıp
kavururken, dönüştüğü hayvan gibi kükredi. Görkemli.
Tamamlanmış. Tatmin olmuştu.
Markalı.

BÖLÜM YIRMI YEDİ

KEELEY temiz kıyafetlerini giydikten sonra - bir çift boxer şort ve Torin'in üzerinde cesurca şöyle yazan bir tişört "Maddox Burayı Yumrukladı" ve her yere sıçramış sahte kan lekeleriyle yatağına geri döndü, "Bu sefer sana bir teşekkür borçluyum" diye mırıldandı ve derin, huzurlu bir uykuya daldı.

onu ikna etmeden uyudu. Onu izledi, onun tarafından tamamen dehşete düşürüldü. Yastığının üzerine serpilmiş altın dalgaları okşadı, yüz hatlarının saflığını içti. Dudakları ayrılmıştı, nemliydi, hatta ısırıldığı yerden şişmişti, ve onları tatmayı çok istiyordu.

Hiç kimse onun kadınından daha güzel değildi. Ona hissettirdiği şeyler... yapmasına izin verdiği şeyler.

İnsanlar bir leoparın beneklerini değiştiremeyeceğini ve yaşlı bir köpeğin yeni numaralar öğrenemeyeceğini söylemeyi severdi. Ama o yanıldıklarını kanıtlamıştı. Onu değiştirmiş, bir zamanlar ulaşılamaz olduğunu düşündüğü şeyi ona vermişti. Sadece seks değil, niteliksiz bir kabullenme. O artık Torin değil, Keeley'nin adamıydı.

Başının tepesini öptü. Bekâretini kaybetmenin rahatlama başka bir şey getireceğini hiç düşünmemişti ama yine de tamamen çözülmüştü. İlk kez gezegendeki en güzel, en esprili, en seksi, en zeki ve en güçlü hatunla birlikte olmuştu. Ona zevkin gerçek anlamını öğreten, onu başkaları için mahveden biriyle. Açlığı çok büyük olsa da, tek bir arzusu vardı: Keeley. Kahvaltı, öğle ve akşam yemeği ve aradaki her atıştırma.

Ve ona sahip olabilirim. Ona karşı dikkatli olabilirim. Onu doyurabilirim.

Koridordaki bir kargaşa düşüncelerini böldü. Patırtılar, sarsıntılar. Sesler.

Keeley nefesinin altında mırıldandı.

Eğer biri onu uyandırırorsa, bunun bedelini cehennemde ödeyecekti.

Kadının yerleşmesini bekledikten sonra yavaşça yataktan kalktı, pantolonunu düzeltti ve kapıya doğru yürüdü. Lucien Anya koridorda durmuş, meyve sepeti gibi görünen bir şeyi ileri geri dolaştırıyordu.

"Özür dile," diye emretti Lucien.

"Asla!" diye bağırdı.

"Kapa çeneni!" Torin fısıltıyla bağırdı. İkisi de ona odaklandı.

"Başka bir kelime yok. Başka bir gürültü yok. Keeley uyuyor ve onu uyandıran kişiyi sakat bırakacağım."

Anya'nın gözleri kısıldı ama Torin'in beklediği gibi çığlık atmak yerine sepeti ona doğru itti ve sessizce, "Kadın arkadaşın için. Çünkü Lucien onun saçını kestiğim için üzgün."

Lucien boğazını temizledi.

"Ben de özür dilerim," dedi. "Daha fazla kesmediğim için özür dilerim. Ama bir daha yapmayacağım. Tamam mı? Tamam mı? O yüzden ona düzgünce şaplaklandığımı söyleyebilirsiniz." Bakışları onun üzerinde gezindi, dağınık saçlarına baktı ve gülümsedi. "Görüyorum ki Kızıl Kraliçe de bir şaplak yedi."

Torin kapıyı yüzlerine kapattı. Yumuşak bir kıs kıs gülüş bile

Keeley'nin mutlak sessizliği onu rahatsız ediyordu, o kadar. Sepeti bir kenara koydu, ne de olsa meyve sepeti değildi. İçinde ışıltılı saç tokaları, yaldızlı fırçalar, gümüş taraklar, dantel kaplı lastik bantlar ve "Benim hatam" yazan bir not vardı. *A.

Kadınlar.

Yatağın kenarına doğru ilerledi. Rahatsızlık Keeley'yi uyandırmamıştı, Tanrı'ya şükür.

Sonraki birkaç saati gürültü devriyesinde geçirdi. Reyes söylediği bir şey için Keeley'den özür dilemek üzere kapıya geldi ama Torin onu gönderdi. Ve duyduğu her gümbürtü, gıcirtı ya da hışırtı onu fısıldayarak bağırmak için odadan dışarı fırlattı.

suçluyu. Arkadaşları ona tuhaf tuhaf bakıyordu ve uzakta

geçirdiđi zamanın beynini uyuřturduđunu dűřűndűklerini biliyordu ama umurunda deđildi.

Son dönüşte William kapıda onu bekledi. Erkek duvara yaslanmış, ellerini arkasına sabitlemişti.

"Bugün biraz çıldırmışsın diye duydum." William'ın sırtışı alaycıydı. Her zamanki gibi. "Bütün arkadaşlarının "Sessiz ol ya da öl oyunu."

"Beklemek değil. Talep etmek."

"Ben muhteşem haberciyi oynuyorum. Muhtemelen şimdiye kadar doğmuş en muhteşem kurye. Fark etmemiş gibi davranma."

Torin kaşlarını kaldırdı. "Bana asılıyor musun Willy?"

"Sen öyle san. Tıpkı benimle karşılaşan herkes gibi. yol. Kışımı gördün, değil mi?"

"Gördüğüm kadarıyla egonun okşanmasına ihtiyacın var."

"Ben kibre inanmam. Ama kendime ve muhteşemliğime inanırım."

Bu sonsuza kadar sürebilir. "Bana ne söylemeye geldiysen söyle ve kaybol."

William yüzünü buruşturdu, konuşmaktansa taş yemeyi tercih ederim, ama yine de, "Petri kabına söyle, adamlarım Anka Kuşu'yla savaşımız sırasında onun hizmetleri karşılığında kraliyet muhafızı olarak kaydolacaklar," dedi.

Yumruğu William'ın burnuna değmeden önce hareket ettiğini bile fark etmedi. Kıkırdak kırıldı. Kan aktı. Willy, Keeley'e petri kabı mı dedi? Tabii ki hayır. Hiç komik değildi.

Uzaktan bile değil. Ama doğruydı. Çünkü Torin her zaman dikkatli davranmazsa onu tam olarak bu hale getirecekti, değil mi?

William yine gülümsedi ve dişlerinde kan vardı. "Umarım o küçük aşk dokunuşuyla bir tırnağını kırmamışsındır."

Torin tam cevap vermek üzereydi ki William'ın söylediği başka bir şey. Kraliyet muhafızı. Keeley'nin "hızlı bir başlangıç" yapmayı planladığı krallığı hatırlayınca lanet okudu.

Taşınmayı mı planlıyordu?

Bensiz olmaz.

"Savaşın bir parçası olacak mısın?" diye sordu. Çünkü Torin olacak gibi görünüyordu. Keeley'ye elinden geldiğince yardım edecekti. Hatta belki yeniden savaşır, diye düşündü, heyecanı artıyordu.

"Bir girip bir çıkıyorum. Benimle sohbet etmeye kararlı Axel adında bir Gönderilmiş Kişi var ve beni takip ediyor. Onunla sohbet etmemeye kararlıyım, bu da bir yerde uzun süre kalamayacağım anlamına geliyor."

Gönderilmişler. Gökyüzünde yaşayan kanatlı savaşçılar. İblis avcıları ve bir şekilde Lordların müttefikleri. "İşte sana bir fikir. Neden Axel'i öldürmüyorsun?"

"Kendimce sebeplerim var." William elini havada sallayarak konuyu tamamen kapattı. "Hades Keeleycael'i geri istiyor. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Torin'in gözünün altında bir kas seğirdi. "Biliyorum. Bir çift kılıklı taşak emebilir. O benim."

William gözlerini devirdi. "Utaniyor musun? Çünkü ben senin adına utanıyorum. O benim," diye alay etti. "Bu kadar kırbaçlanmış olman çok üzücü. Hepinizin öyle olması. Neden siz savaşçılar tamponlarınızı nazikçe çıkarmıyor ve erkekler."

Torin bir goril gibi göğsüne vurdu. "Hey, bunu duyduysan beni durdur... Gilly."

Anında ruh hali katili. Torin'in bile hissedebileceği kadar keskin ve yoğun bir gerilim adamdan yayılıyordu.

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum," dedi William. "Ben onun cömert hayırseveriyim ve o da benim nankör bağımlım. Ben bir... baba figürüyüm." Sesi son iki kelimedede takıldı ve hırıltıdan başka bir şeye dönüşmedi.

Torin ona sıırttı. "İnkâr, inkâr, inkâr, öyle mi?" "Kapa çeneni."

"Dostum, umarım düğününde sağdıcın ben olurum."

* * *

KEELEY bir sarsıntıyla uyandı, nefesi kesildi ve doğruldu, binlerce düşünce aynı anda onu bombardımana tutmuş gibiydi. Öncü mü? Torin'e aşığım.

Midesi dibe vurdu. Onu seviyor muydu?

Oh...kahretsin. Yaptı. Ten tene temasın onu hasta etmesine rağmen. Onu öldürmeye çalışmasına rağmen. onu birden fazla kez terk etti. Ona sadece bağlı değildi, onun gücünden faydalanıyordu. Onun tarafından tamamen büyülenmişti. Onun büyüğü altındaydı. Onun istekli tutsağı.

Etrafını taradı ve hâlâ onun yatak odasında olduğunu fark etti. Yatağın kenarına bir sandalye çekmişti.

Onun uyanık olduğunu fark eden adam komodinden bir yemek tepsisi aldı ve yanına koydu.

Gözlerinin altında koyu halkalar vardı ve saçlarına örgü bir bere geçirmişti. Neden olduğu karışıklıkları gizlemek için mi? Yorgun ama seksi görünüyordu. Stresli ama rahatlamış.

"Hastalandım mı?" diye sordu, dehşet içinde. "Hayır," dedi adam.

Rahat bir nefes aldı.

"Arkadaşlarıma bağırarak için içeri girip çıkıyordum. Ye," dedi. "Gücünü topla."

Hâlâ bana göz kulak oluyor. Onu çok seviyorum.

"Neden arkadaşlarına bağırdın?" diye sordu.

"Çünkü beni kızdırdılar."

"Şifreli cevap." Neyi bilmesini istemiyordu? "Ve yine de doğru."

Ağızına bir üzüm attı ve yuttu. Suyu soğuk ve tatlıydı, lezzetliydi.

"Keşke Danika diğer kızı bulmama yardım etmeye hazır olsaydı." Viola'yı, Baden'i ve gizemli çocuğu ne kadar çabuk aralarına alırlarsa, Keeley de o kadar çabuk gidebilirdi

kutuyu arıyor... Sabah Yıldızı'nı. "Ama o değil, değil mi?"

"Henüz değil. Biraz önce Reyes'le konuştum. Danika uyuyor ve sadece onu zorladığında uyandı.

onu

besleyebilirdi."

Yazık.

Keeley arşıafları boynundan ayak parmağına kadar sardı ve yerleşti.

Torin'in kucağına oturdu, kollarını ona doladı, tenine sürtünmemeye dikkat etti. "Sana bir sır vereceğim," dedi. "İblislerden arınmış olduğun düşüncesi beni ne kadar mutlu ediyorsa,

Ben de korkuyorum. Ya başka bir kadın istediğine karar verirsen?"

Daha önce hiç tecrübe etmediğı bir cinsel alem yapmak isteyecek miydi? Keeley onun için geçici bir düşündün mü?

Düşük öz saygıdan nefret edin! Güvensizlikten nefret edin! Şüphelerden nefret edin!

Kolları da onun etrafında dolandı. "Bu asla Olur," diye güvence verdi ve bu sertliğı onu memnun etti.

"Bunu şimdi söylüyorsun ama..."

"Söyle. Varlığımın her zerresiyle bunu kastediyorum. Senin için kayboldum Keys ve bulunmak istemiyorum. Sensiz bir an bile düşünemiyorum, düşünmek de istemiyorum. Sen benim hazinemsin, bağımlılığımın, dokunmak değil. Sen benim hastalığımsın ve tedaviyle hiçbir alakan olsun istemiyorum."

Güvensizlikler yanıp kül oldu.

Boğazını temizledi, aniden tedirgin oldu. "Bu arada, William'ın çocukları William'ın çocukları senin kişisel koruman olma konusunda hemfikir."

"Gerçekten mi?" Ne kadar harika!

"Bu krallığını nerede yönetmeyi umuyorsun?" "Şey, tam burada. Belli ki. Kızıl Kraliçe olacağım Yeraltı Dünyası'nın Lordları ve onların tüm dostları. Bana teşekkür edebilirsin," diye eklemekten edemedi, onunla alay ediyordu... ama aynı zamanda oldukça ciddiydi.

İfadesini kaplayan kara bulutların ardından yavaş bir sırıtış belirdi. "Daha iyi bir fikrin olduğunu hiç sanmıyorum."

"Biliyorum, değil mi? Ama her şeyin bir sırası var." Kendi

sırıtışı gizlice ortaya çıktı. "Sırayla diş fırçasına ve duşu ihtiyacım var. Bunu gerçekleştir."

Eldivenli parmağını kızın yanağında gezdirdi. "Şimdiden bana patronluk mu taslıyorsun?"

"Ben senin kraliçenim. Yapmam gereken şey bu."

Ona bir gülümseme daha gönderdi, öyle parlak bir gülümseme ki kalbinin derinliklerine kadar parlıyordu, "Ve sadece itaat etmem mi gerekiyor? Direnmek yok mu?"

"Oh, savaşçı. Umarım direnirsin." Sesine boğuk bir kenar girdi. Ağgözlü. "Bir cezayı hak edeceksin."

"Öyle mi? Ne tür bir ceza?" "Bana hizmet etmek zorunda kalacaksın. Tekrar tekrar."

Bakışları kadının dudaklarına düştü, oyalandı. "Benimle seks yapmak hoşuna gitti mi?"

Titreyerek, "Sevmek çok hafif bir kelime, Yakışıklı," dedi.

"Ten tene temasımız olmamasına rağmen mi?"

"Yine de."

"Bu sizin için yeterli olacak mı?"

Onu istiyordu, tıpkı söylediği gibi ona değer veriyordu ve bu her zaman yeterli olacaktı.

"Diş fırçası. Duş. Sonra ne kadar yeterli olabileceğini kanıtlayacağım." Kraliyet havasına bürünerek ellerini çırpı. "Bunu gerçekleştir, savaşçı ve Kızıl Kraliçe bunu yaptığın için seni mutlu edecek."

YIRMI SEKİZİNCİ BÖLÜM

BADEN kara sisi hatırladı... ve onu sisin içinden sürükleyip çıkaran cehennem kölelerini. Onu buraya, bir hapisane hücreğine, savaşılamayacak kadar bitkin bir haldeyken getirmişlerdi. Buranın doğal değil de ruhani bir âlem olduğunu düşünebilirdi çünkü 1) iblisler sürekli yanından geçiyordu ve 2) ona dokunabiliyorlardı. Ama bileklerinde kilitli altın bantlar vardı, nabız gibi atıyordu ve dokunamaması gereken şeylere dokunabiliyordu.

Yakalanmasından kimin sorumlu olduğunu tahmin etmesi gerekseydi, Lucifer derdi. Zebanilerden aldığı dedikodular.

Lucifer, Yeraltı Dünyası'nın Efendileri'nin değer verdiği her şeyi topladı.

Lucifer, güçlü bir Gönderilmiş Kişi'yi kendisiyle evlenmeye zorlayan bir dişi olan bir tür gölgeler kraliçesiyle ittifak kurdu.

Gönderilmişler gerçeği öğrendiklerinde çılgına döneceklerdi. Onlar iblisleri öldürmekle görevli kanatlı savaşçılardı, onlara yardım etmekle değil.

Ve son olarak Lucifer, bir zamanlar babası olarak gördüğü adamı öldürmek için Hades'in tahtını ele geçirmeye hazırlanıyordu.

Baden sadece kendisinin bir pazarlık kozu olacağını tahmin edebiliyordu. Lordları Lucifer'e karşı değil de onunla birlikte savaşmaya zorlayacak bir şey. Ancak Baden'in anlamadığı şey, Cronus ve Rhea'nın da onunla birlikte hücrede kapana kısılmış oldukları gerçeğiydi. Lordlar bu ikili için hiçbir şey yapmayacaktı.

Ama daha önemlisi, Pandora neredeydi?

"Bu bir rezalet!" Cronus bağırdı. "Bana bu şekilde davranılmaya nasıl cüret edilir? Ben Titanların kralıyım."

"Artık değil," diye tükürdü Rhea ona. "Sen hiçbir şeyin kralısın."

"Kapa çeneni, kadın. Senin fikrin sorulmadı."

Omuz silktili, sonra tırnak etlerini kontrol etti. "Fikrimi belirtmiyordum. Gerçekleri söylüyordum."

İkili tartışmaya devam etti.

Baden bir hançer istedi. Bir kaşık bile işe yarayabilirdi. Sadece boğazlarını açmak ve ses kutularını kesmek istiyordu. Yolun aşağısında bir kapı gıcirtısı duyuldu.

Baden hücresinin parmaklıklarına doğru koştu. İki iblis yürüme yolundan aşağıya, ona doğru ilerliyordu. İkisi de 1.80 boylarında ve kas yığınıydı. Boynuzları Kafa derilerinden çıkıntılar vardı ve kanatları sırtlarından uzanıyordu.

Dikkatlerini çekmek için elini uzattı ve iki çift parlayan kırmızı göz ona dikilip daraldı.

"Kız. Pandora. Onu bu diyara sen mi getirdin?" İkisi de sararmış dişlerini gösterdi ve neşeyle güldü.

Dehşet Baden'in midesini bulandırdı. Bunu, evet, evet yapmışlardı anlamına alıyordu. Ve ona iyi davranılmıyordu.

Bu düşünce onu öfkelenlendirdi. Pandora'dan nefret ediyordu.

Nefret etmişti

kendini onunla sıkışmış bulduğu gün. Ama yüzyıllar boyunca sahip olduğu tek şey oydu. Tek yoldaşı. Ona işkence edildiği düşüncesine tahammül edemezdi. Buna katlanamazdı.

Sağ taraftaki iblisi yakaladı ve yarattığı hapishane parmaklıklarına çarptı. Diğer arkadaşının imdadına yetişti ve Baden'in suratına bir yumruk indirdi. Baden sağlam durdu. Cronus ve Rhea sonunda çenelerini kapatıp bu çabanın amacını anladılar ve ona yardım etmek için koşular Hücrenin anahtarını bulma umuduyla iblisleri gizlice yokladı.

Baden bir tane bulamadı.

Majesteleri nihayet geri çekildiğinde, yarattığı serbest bıraktı ve ulaşamayacağı bir yere gitti. Gözü şişiyor, hatta ağzına kan sızıyordu.

"Çağrıldığımız için şanslısın. Aksi takdirde," dedi yakaladığı kişi, "sana öyle bir ders verirdim ki

asla unutmayacağım."

Bunu daha önce hiç duymamıştım, diye düşündü kuru bir sesle. İkili uzaklaştı.

"Bana bir anahtar bulduğunu söyle," diye sordu Baden. "Bulmadım." Cronus.

"Ben de." Rhea.

Baden parmaklıklardan birini tekmeledi. Acı bacağından yukarı yayıldı, sonra da zonklamaya başladı ve ona zehrin üzerindeki etkisini azaltmadığını ve en iyi halinde olmadığını hatırlattı.

Yine de hücreden çıkmanın tek bir yolu vardı.

İblisler kapıyı açmak zorundaydı. Bu da onlara meydan okuması gerektiği anlamına geliyordu.

"Hey," diye bağırdı. Lütfen. Beni dinle. "Çağrıldığın için şanslısın. Bana istediğin dersi vermeye çalışabilirsin ama ikimiz de biliyoruz ki seni saniyeler içinde sırtüstü yatırıp öldürürüm. Korkaklar!"

Hiçbir şey yok. Yanıt yok. Umutsuzluğa kapıldı.

Ta ki bir ayak sesi duyana ve iki iblis tekrar görüş alanına girene kadar. Gözleri kısılmış, daha parlak parlıyordu. Dişlerini açmışlardı ve salyaları akıyordu.

Arkadaşlarına "Hazırlanın," dedi. Onlara güvenemiyordu. Fırsat verilirse onu bir an bile düşünmeden geride bırakacaklarını biliyordu. "Lordların sizi bulmak ve kurtarmak için dört eseri kullanmasını istiyorsanız, bu kafesten kaçmama yardım edeceksiniz."

İblisler hücreye girerken menteşeler gıcırdadı.

"Bakalım neler yapabiliyorsun," dedi içlerinden biri.

Evet. Yapalım.

* * *

CAMEO yatağının başlığına yaslanmıştı. Arkadaşları birkaç gündür odasına girip çıkıyor, onu eve davet ediyor ve kontrol ediyorlardı.

Torin yakınına çektiği ama ulaşamayacağı bir sandalyede oturuyordu. Onun kucağına kıvrılmayı, kollarının kendisini sarıp rahatlattığını hissetmeyi çok istiyordu ama buna cesaret edemiyordu. Hiçbir zaman, hiçbir nedenle cesaret edemezdi. Hayatı ne kadar sefil olsa da, dokunmak ve başkalarıyla bağlantı kurmak sahip olduğu tek şeydi. Onlardan vazgeçemez, bir hastalık taşıyıcısı olamazdı. Hiçbir erkek için, hatta bu adam için bile.

Ayrıca odasında bir yabancı vardı. Kapalı kapıya yaslanmış, kollarını kavuşturmuş, sabah gökyüzü rengindeki zeki gözleriyle her şeyi izleyen güzel bir sarışın.

Omuzlarından sarkan kısa dantelli kolları olan siyah bir elbise giymişti. Yontulmuş üst kısmı kıvrımlarına uyuyordu ve ortasından aşağıya doğru iniyordu, beli şeffaftı- tamamen transparan. Eteğindeki fırfırlar tül katmanları halinde kabarmadan önce diz hizasına kadar iniyordu. Güçlü ve bir o kadar da kötü görünüyordu.

Torin ile kadın arasında garip bir gerilim vardı. Çatırdayan bir gerilim. Cameo'nun derisi bir şeyler için kaşınıyordu.

Hayır. Birisi.

Neden Lazarus'u unutamıyorum? O bir yalancı. Bir hilekar. Ama aynı zamanda büyüleyici. Baştan çıkarıcı.

Görünüşe göre ben sadece Misery değilim. Ben aptalım.

"Arkadaşımla biraz yalnız kalmak istiyorum," dedi Cameo kıza. Yüzyıllar süren savaş ona yabancılara karşı temkinli olmayı öğretmediyse bile, onu köleliğe zorlayan bu muhteşem erkek kesinlikle öğretmişti.

Torin başını salladı. "Üzgünüm Cam, ama Keeley benimle kalacak. Her zaman."

Ne kadar özel bir ton. Daha önce onun kullandığını hiç duymamıştı.

Farkına varış çok sert oldu ve Cameo'nun nefesi kesildi. "Siz ikiniz birliktesiniz."

Sert bir şekilde başını salladı. Omuzları sanki kendini bir darbeye hazırlıyormuş gibi dikleşti. Sanki Cameo ona bağıracaktı gibi,

ona ilişkinin ne kadar yanlış olduğunu söyle.

Kız -Keeley- yerinden kalktı ve tam da Cameo'nun yapmak istediği gibi bir balerin zarafetiyle Torin'in kucağına yerleşti. Cameo'ya yapacağı gibi onu itmedi, ama ona sarılmadan önce teninin iyice örtüldüğünden emin oldu.

Cameo ayakta olsaydı, şok onu dizlerine kadar delebilirdi. "Ama... bu..."

"Gördüğünüz en şirin çift biziz. Biliyoruz. Devam edebilirsiniz." Keeley elini salladı, buram buram kraliyet kokan bir jestti bu.

Cameo neredeyse "O benim önce erkek arkadaşım, kadın" diye bağıracaktı ama bir şekilde kendini tuttu. Torin ve Cameo birbirlerini derinden sevmişlerdi... sadece aşkların sevmesi gerektiği gibi değil. Bu şekilde değil.

"Sana karşı bağlılığı var mı?" Cameo onun adına mutlu olmayı çok isteyerek sordu.

İblisimden nefret ediyorum.

Torin başını salladı, yüz hatlarına tanıdık bir suçluluk duygusu yayılıyordu. "Hayır."

Keeley, "Ama yine de bana kadınoğlunun bildiği en büyük zevki veriyor," dedi, gururu apaçık ortadaydı.

Cameo'nun gözleri büyüdü. "Yine de ona ten tene mi dokunuyorsun?"

"Evet." Koltuğunda kıpırdandı, konuşmanın gidişatından rahatsız olduğu belliydi. "Ama aynı zamanda... başka yollar da buldum."

"Bu yolları şiddetle tavsiye ederim," dedi Keeley. "Ama bunları benim erkeğimle denememeni de şiddetle tavsiye ederim."

Torin kızın giderek sertleşen ses tonuna şaşırtıcı bir tepki verdi ve Cameo uyandığından beri ilk kez gülümsedi. Bağırsaklarına inen bir yumruk gibiydi. Onunla bunu yaşayabilirdim -eğlence ve kıskançlık, sahiplenme ve saplantı- ama mesafemi korudum. Mesafeyi memnuniyetle karşıladım. O da öyle yaptı.

Şimdi, onun hayatıyla eğlenen ve onu baştan çıkararak ve muhtemelen ona istediğini verdiğinde onu kovacak olan adamı arzulamak zorunda kalmıştı. Kötü hayat seçimleri hakkında konuşun.

Benim uzmanlık alanım.

"Keeley seni almaya gelmeden önce sana ne olduğunu hatırlıyor musun?" Torin ona sordu.

Keeley onu kurtarmış mıydı? Harika! Onu sevmemezlik edemem, değil mi?

Cameo geçmişini düşündü. Sis onu boğmuştu. İblisler sisin içinden çıkıp onu sürüklemişti. Sonunda nefes alabiliyordu. Ama sonra kendini bir taht odasında buldu. Etrafta ateşler çıtırdıyordu. İblisler bir o yana bir bu yana dolaşıyordu. Çığlıklar aşırı sıcak havayı dolduruyordu.

Güzel bir adam onun üzerinde belirdi. Solgun saçlar, kara büyülü gözler. Yüz hatları o kadar mükemmeldi ki göğsünü ağrıtıyordu.

"Bana küçük bir görevde yardım edeceksin," dedi, sesi baştan çıkarıcı bir fısıltıdan başka bir şey değildi.

Yine de ürpermişti, ondan iğrenmişti ama aynı zamanda onun tarafından tuzağa düşürülmüştü. Onunla ilgili bir şey...

Belki de Misery'nin ona tapması ve kafasının içinde bir kedi yavrusu gibi mırıldanması gerçeğiydi.

Ondan kaçmaya çalışmış ama bir iblis sürüsü onu tutmuştu. Onu bıçakladı

Keskin ve siyah bir şey ve onu içinde bıraktı.

"Başka seçeneğin olduğunu mu sanıyordun?" diye sordu ve soğuk bir şekilde sırtıttı. "Yanlış düşünmüşsün." Sonra iblislere baktı. "Onu odasına götürün."

Onu sürükleyerek götürdüler.

Tüm bunları Torin'e anlatırken zayıflığından ve savaşıarak kurtulamamasından utanıyordu. O bir savaşçıydı ama zaman zaman zor durumdaki bir genç kız gibi görünüyordu. Bundan nefret ediyorum!

"Lucifer," dedi Keeley ve sesi sinirli çıkıyordu. "Hades doğruyu söyledi. Bir kez olsun."

Torin, "Tabii ikisi birlikte çalışmıyorsa," dedi.

"Pek olası deęil. Lucifer hakkında ne kadar Őey duydunuz bilmiyorum ama dūőūőūnden ōnce zamanını cennet ve yeraltı dūnyası arasında bōlūőūrtmūőū. Kimse gerēekten hizmet edemedięi iēin

iki efendisi vardı, sonunda bir seēim yapmak zorunda kaldı: Hades ya da En Yūce Olan. Daha būyūk bir gūē ve daha yūksek bir mevki elde edeceęini dūőūnerek Hades'i seēti."

"Bir hata," dedi Torin.

"Aynen ōyle. Hades onu sadece kendisine ihanet etmesi iēin oęlu olarak kabul etti, onu yeraltı dūnyasına baęlarken kendisinin ōzgūrce dolaőmasına izin verdi. Ve o zamandan bu yana geēen yūzyıllar iēinde, birbirlerini mūttefik olamayacak kadar ēok incittiler. Őzellikle de ikisinin de hiēbir Őeyi affetme kapasitesi yok gibi gōrūndūęū iēin."

Cameo'nun bakışları ikili arasında gidip geldi. Senkronize olmuşlardı. Birbirlerinden besleniyorlardı. Torin konuşurken elinin Keeley'nin kolunda bir aşağı bir yukarı hareket ettiğinin farkında mıydı acaba?

Kollarında tuttuğu hazineyi?

Boğazından midesine kadar bir sızı onu yerle bir etti. Cameo'yla gerēekten birlikte olabilmek iēin korkusunu ve suēluluk duygusunu asla geride bırakamamıőtı ama Keeley iēin bunu kesinlikle yapmıştı.

Belli ki duyguları ēok derindi.

Cameo'da hiē bōyle bir Şey olur mu?

Kendim iēin ōzūlūyorum.

Yeni bir Şey yok.

Durmak zorundayım.

"Acaba Viola'yı da buldu mu?" dedi Torin.

"Onu gōrmedim," dedi Cameo. Ama sonra, yeraltı dūnyası uēsuz bucaksızdı ve bir sūrū iblis gelip gitmiő, dikkatini daęıtmıőtı.

uzun sūre hava alamamıőtı. Oh, ve iblisler onu ōst kata sūrūkledięinde kafasına aldıęı darbeyi unutamıyordu. Kızı kesinlikle ıskalayabilirdi.

"Eęer o oradaysa," dedi Keeley, "ve Lucifer Cameo'nun gittięini fark ettiyse, Viola denen bu kiő iēin gūvenlięi artırmıő olacaktır. Onu yakalamak daha zor olacaktır."

"Önemli değil. Onu yakalayacağım." Torin kararlılık saçı kısıp gözlerle Keeley'ye baktı. "Beni dinliyor musun? Tüm dikkatin bende mi?"

Cameo ile hiç bu şekilde konuşmamıştı. Şimdiden cennette sorun mu çıktı?

"Kulaklarım var, değil mi?" Keeley onun göğsüne daha sıkı yaslanarak, "Kulaklarım var, değil mi?" dedi.

"Biliyorsun ve çok güzeller," diye yanıtladı. "Ama ikimize de bir iyilik yapmalı ve onları kullanmalısın. Bu sefer bensiz geçitten geçmeyeceksin. Tekrar ediyorum. Geçmeyeceksin. Yapacak mısın? Anladın mı?"

Keeley, sanki az önce bir tür korku iletmiş gibi ürperdi. yaramaz yatma zamanı hikayesi. "Eğer itaatsizlik edersem ne yapacaksın?"

Eli kızın kalçasında durdu ve sıkı, eldiven gerildi. Adamdan yayılan ısı o kadar çok ve o kadar sıcaktı ki Cameo'nun üzerine vurdu ve onu titretti. "Sana göstermem gerekecek." Keeley'i kalkan olarak kullanarak ayağa fırladı - ereksiyonunu gizlemek için mi?

"Bizi mazur görün," dedi, Noel Baba'nın ziyarete geldiğini yeni öğrenmiş bir çocuk gibi bakarak. "Çözmemiz gereken bir tartışma var."

"Güle güle." Keeley, Cameo'yu sürükleyerek odadan çıkarırken ona el salladı.

Cennette sorun yok. O kadar güçlü konuşmuştu çünkü güçlü hissetmişti, istiyordu... ihtiyaç duyuyordu. Cameo yastıklara gömüldü. Aklının bir köşesinde hep ondan ayrılmakla hata yapıp yapmadığını düşünüyordu. Ama hayır, yapmamıştı.

Onun için asla doğru kadın olamayacaktım.

Diğer yandan Lazarus.

Ondan alınmış olması iyi bir şeydi. Aksi takdirde onunla kalabilirdi ve sonunda

onu bir kenara attı. Kimse onun karanlık duygularıyla uzun süre başa çıkamazdı.

Peki neden hala onun için geri dönmek istiyordu?

YIRMI DOKUZUNCU BÖLÜM

KEELEY VE TORIN günü yatakta, derisiz seks yaparak geçirdiler. -Ustaların kendilerini işlerine adamaları gerekiyordu ve bu durum sadece ara sıra kapının çalınmasıyla kesintiye uğruyordu. Paris ve Sienna sohbet etmeye hazırdı ve Keeley bunun

Onları inkâr etmek nafîle ve zalimceydi. Bağ kurmanın esaslarını, Sienna'nın nasıl zihinsel bir düğmeye basması ve sahip olduğu güçlerin Cronus'a ait olduğunu düşünmeyi bırakıp onları kendisininmiş gibi görmesi gerektiğini anlatmıştı. Örneğin, Keeley'nin bedeni Kendisine ait olduğunu iddia etmeseydi, yaşadığı yer çürüyecekti.

Keeley, Sienna'nın güçlerini koruması ve hatta güçlendirmesi için gerekli sürecin diğer adımlarını titizlikle özetlemek için biraz zaman harcadı ve kızla Paris dikkatle dinledi. Yapmaları gereken her şeyi kavramış gibi göründüklerinde Torin onları dışarı attı. Keeley'yle biraz daha eğlenmişti ama Gideon ve Scarlet'in de onu dinlemesi uzun sürmemişti.

Gideon'u ölümcül bir darbe indirmeden önce Konuşulmayan Kişi'den uzaklaştırdığı için Keeley'ye teşekkür etmeye gelmişti.

Kesintiler Torin'i rahatsız etse de Keeley'yi sevindirmişti. Ölümsüzlerden oluşan bu ekip sonunda onu kabul etmişti. Onun katkısını ve onayını arzuluyorlardı. Tüm hayallerim, sonunda gerçek oluyor.

Günündeki tek pürüz, bir başka yaramaz oyun zamanından sonra Torin'in sessizleşmesi ve dalgınlaşmasıydı.

Hades'in teklifini mi düşünüyorsun?

Korku ortaya çıktı ve istenmeyen düşünceleri beraberinde getirdi. Acaba

Torin'in bunun kendisi için yeterince iyi olmadığına karar

vermesi an meselesiydi, ya da onun için? Başını iki yana salladı. O Torin'in hazinesiydi. Bu değişmeyecekti. Artık zamanı gelmişti.
ona inancı vardı.

Reyes akşam geç saatlerde kapılarını çaldı. Danika'nın iyileştiğini ve eserleri tekrar kullanmaya hazır olduğunu söyledi.

Keeley gündelik kıyafetlerini giyerek Torin'e şöyle dedi: "Belki de kutuyu tekrar bulmaya çalışmalıyım. Sabah Yıldızı sayesinde Viola ve Baden'e ulaşmak için bir geçide ihtiyacımız kalmayacak."

Bir an düşündü. "Danika'yı kurutursa ve başarısız olursak, birkaç gün daha dışarıda kalırız."

"Risk almaya değer," dedi. Ancak, kalabalıklaştıklarında Danika tüm doğru şeyleri yapmasına rağmen bir portal açılmadı.

Kutunun üzerinde bir çeşit mistik blok olabilir mi?

Kim böyle bir şey yapabilecek güce sahipti? Çok az ölümsüz.

"Anlamıyorum," dedi Keeley, Torin'e bir fiske vurarak. özür dileyen bir bakış. "Ama bu konuda endişelenmeyeceğim." Kıza, "Viola'yı resmet." diye emretti.

Şimdiden biraz yorgun görünen Danika gözlerini kapattı. Çubuğun ucundan hemen ışık fışkırdı ve odayı doldurdu.

Torin Keeley'nin yanına giderek kolunu onun beline doladı. Odaya doğru yürürken, arkadaşları onunla gitmekten vazgeçirmeye çalışmış, onun yerine başka birini göndermişlerdi. İşler kötü giderse vebaya neden olmayacak birini. Anya ya da Kaia, hatta Strider gibi. Ama Torin kesin bir dille reddetmişti. Keeley neredeyse, kendisinin de orada olacağını söylemişti. Sonunda. Hatırlamak onu ürpertti.

Son zamanlarda bunu çok yapıyorum, seviyorum. Onu seviyorum.

Sonra ışık azaldı, hava başka bir alemi, bir kapıyı ortaya çıkarmak için ayrıldı ve Viola'nın nerede olduğu belli oldu Cameo öyleydi. Tıpkı kadının tarif ettiği gibi bir taht odası vardı. Ateşler kasıp kavuruyor, iblisler itişip kakışıyordu.

baştan sona. Lucifer kafataslarından oluşan tahtın tepesinde oturuyordu.

bir zamanlar Hades'e aitti, parmaklarını kollara vurarak bir şey bekliyordu. Birini mi?

Neredeydi-

Orada. Keeley'nin midesi bulandı. Kız Viola olmalıydı, çünkü tıpkı Torin'in tasvir ettiği gibiydi. Sarı saçlı.

Tarçın rengi gözler. Bronz ten. Mükemmel kıvrımlar. Bir duvara zincirlenmişti, kolları ve bacakları açıktı, kıyafetleri soyulmuştu. Ağzında bir tıkaç vardı.

Ona karşı hangi suçlar işlenmişti?

En azından Keeley hapsedildiğinde yalnızdı.

Onu kurtarmadan önce işkencecilerini öldüreceğim. Hatta onu yeni en iyi arkadaşım bile yapabilirim. Herkesin bir yardımcıya ihtiyacı vardır.

Torin'in Keeley'yi tutuşu sıkılaştı. "Hazır mısınız?"

Başını salladı, Pelerini açtı ve ikisini de örttü. Nereye gideceğini bildiği için kıza parlayabilirdi... belki. Yeraltı dünyası zor bir yerdi ve bir flaşörü tünellerden oluşan bir labirentte tuzağa düşürebilirdi. Yine de ona ulaşırsa, hemen geri dönebilirdi... yine belki. Ya Viola korumalıysa? Ama Keeley'nin yapamayacağı şey Torin'i parlatmaktı, çünkü onun hâlâ kendi korumaları vardı. Çubuk tarafından açılan geçitten geçmesi gerekiyordu, bu da şu anlama geliyordu portaldan geçiyordu. Tabii ki, bunun anlamı ikisinin de geçitten geçmesi gerekecekti; geçitten bir kez adım attıklarında, açık kalsın ya da kalmasın, bir kez daha geçitten adım atıp bağı koparana kadar geçide bağlı kalacaklardı.

Birlikte içinden geçerek taht odasına girdiler. Duman havayı kalınlaştırmış, karartmıştı. Kükürt ve çürüme kokusu burun deliklerini sızlattı. Acı çığlıkları ve neşe kıkırdamaları kulaklarına hücum etti.

Burası hatırladığından daha büyüktü, duman daha yoğundu. Çığlıklar her geçen dakika daha yüksek ve daha fazlaydı. Viola'nın yanında kısa siyah saçlı ve bir savaşçının yağsız kas kütlesine sahip bir kadın vardı; o da zincirlenmişti. Kimdi bu kadın?

Torin onu fark etti ve sertleşti. "Pandora."

Pelerinin altında kimse konuşmalarını duyamazdı, bu yüzden ikisinin de sessiz olması gerekmiyordu. "Eğer Pandora buradaysa, senin Baden'li çocuk da muhtemelen yakınlardadır. Ama ben yılan gibi çelenkler ve onlara dokunamayacağız. Onlar için daha sonra geri gelmemiz gerekecek." Güvenlik daha da sıkı olduğunda. Muhteşem.

"Gerek yok. Kapüşonumun altında çelenkler var," dedi Torin.

Becerikli adam.

"Ama görünüşe göre bunlara gerek kalmayacak," diye ekledi. "Pandora kendi çiftini giyiyor."

Keeley baktı ve kızın bileklerine sarılmış metal bantların zincirlerin altından dışarı baktığını gördü. "Güzel. Hadi şu kurtarma görevini başlatalım. Yavaşça ilerleyin, adımlarınız benim...iyi...iyi."

Dişilere yaklaştıklarında, Keeley ikisini daha dikkatle inceledi, sahip olabileceği yaraları kontrol etti. daha önce gözden kaçmış. Her iki kızda da görünür bir yara yoktu ama karınlarında ve kalçalarında hırpalandıklarını gösteren is lekeleri vardı.

Biri bunun bedelini ödemeli. Keeley'nin elleri yumruk oldu ve sarayın duvarları sallanmaya başladı.

Hâlâ tahtında tüneyen Lucifer etrafına bakındı ve kaşlarını çattı.

Merhaba, biri.

Torin'in sıcak nefesi kulağını okşadı. "İnsan midesinin her iki haftada bir yeni bir mukus tabakası üretmek zorunda olduğunu, aksi takdirde kendi kendini sindireceğini biliyor muydun? Ayrıca araştırdım ve böceklerin elma, eşek arılarının çam fıstığı ve solucanların da kızarmış domuz pastırması gibi tadı olduğunu öğrendim."

"Çok tuhaf şeyler biliyorsun," dedi ve titremesi durdu. "Ama böceklerin tadı aslında fıstığa benziyor."

"Bunu aklımda tutacağım."

"Kızları bir savaşa sokmadan eve götürebilmek için dikkatlerini dağıtmamız gerekecek," dedi.

Ve bunu yapmanın tek bir yolu vardı. "Ben Lucifer'ın icabına bakacağım. Sen kızları portaldan geçir, sonra benim için geri dön." Bu diyarın her yerinde parlayabilse de, geçide tekrar giremez ve bir daha çıkamazdı.

Pelerin. "Yarın kükürt izlerinin silinmesi konusunda ciddi bir tartışma yapacağız. "Peki ya bir gün seni tehlikeden uzak tutmam gerekirse?

Ben mi?"

"Onları gitmiş say," dedi, onu şaşırtarak. "Ama oyun planını beğenmedim. Yaptığın düşünceyi sevmiyorum Lucifer'la ilgili herhangi bir

şey." "Torin-"

"Yine de ne kadar zeki ve güçlü olduğunu biliyorum," diye devam etti, "bu yüzden dikkatli olmanı bekliyorum. Ufacık bir çizik bile beni kızdırır."

Müthiş vuruşlar gelmeye devam etti.

"Keşke seni öpebilseydim," dedi. Sonra, diye düşündü ürpererek. İkisi için de bir ödül -sonuçlarına lanet olsun. "Sen de dikkatli ol, yoksa kızarım." Sonra Pelerin'i Torin'e bırakarak taht odasının hemen dışında parladı.

İblisler onu fark etti ve ileri atıldı. Üzgünüm çocuklar, ama sizinle bir toplantı için burada kalmayacağım. Kapıları iterek açtı ve Hades onu "oğlunu" ziyarete getirdiğinde yaptığı gibi içeri girdi.

Lucifer ayağa fırladı, muzaffer bir sırıtış ağzının kenarlarını kaldırdı. "Keeleycael. Ne kadar olağanüstü. Özgür olduğunu duymuştum ve beni görmeye geleceğini umuyordum." Bakışları onun üzerinde gezindi. "Ama bu kadar... korkunç görünmeni beklemiyordum."

Çenesini kaldırdı. Yani elbiselerinden birini giymemişti. Ne olmuş yani? "Hades'i mahvetmek için planların olduğunu duydum."

Başını eğdi, inkâr etmeye bile çalışmadı.

"Yardı mı mı ister misin?" diye bitirdi ve adam güldü. Hiç tereddüt etmedi. "İsterim."

Bakışlarının odayı taramasına izin verdi. Pelerin'in altından çıktığına göre artık Torin'i o bile göremiyordu. Ne oldu?

Ne yapıyor?

"Bana gel," dedi Lucifer, ona el sallayarak. "Kendimizi yeniden tanıyalım."

Ne kadar resmi ve kibar; ne kadar yalancı. "Etkilendim," dedi

-Yerinde kalırken. "Benimle burada sohbet etmek istiyorsan, Hades'in asla yapamayacağı bir şeyi yapmışsın demektir; iblislerin seni kesinlikle takip etmelerini ve sana asla ihanet etmeyeceklerini bilmelerini sağladın. Özel olarak konuştuğunuzu duydukları sözleri asla kamuya açıklamayın."

Çenesi sıkıştı.

Tam isabet. Az önce ona askerlerinin önünde açıkça konuşamayacaklarını hatırlatmıştı. Zebanilerin Hades'e ispiyonculuk yapabileceklerini ve büyük olasılıkla yapacaklarını. Şimdi Lucifer onu taht odasından dışarı çıkardığında, bu onun fikri değil, kendi fikri olduğu için olacaktı.

"Haklısın," dedi. "Evet. Ama senin rahatça oturabileceğin bir yer olmadığını yeni fark ettim."

Sırtamaz. "Bu doğru."

Adam ona doğru yaklaşırken, karanlık gözlerindeki sert parıltıyı fark etti - maskeleyemediği bir parıltı. Kötülük! Hiç bitmeyen umutsuzluk çukuru.

Ona kolunu kullanmayı teklif etti.

Gözlerini oymayı tercih etse de kabul etti. Onu, iblislerin en iğrenç şekillerde zina yaptığı özenle hazırlanmış koridorlardan oluşan bir labirentten geçirerek ana süite götürdü. Yatak odası bir hedonizm çalışmasıydı. Siyah saten, siyah kadife, siyah deri. Duvarlarda asılı oyuncaklar ve silahlar. Her yerde aynalar. Karanlıkta parlayan mumlar.

İblisler arkalarından koşarak yemek tepsileri taşıdılar. Dakikalar içinde, beş yıldızlı bir yemek deneyimi kuruldu, bir masa

odanın ortasını işgal ediyordu. Görünüşe her zaman önem verirdi. İnsanların onun ilgili olduğunu düşünmesinden hoşlanırdı, etkileşimlere nezaketle başlamayı severdi, yardımcı rolünü oynardı ya da hedefinin ne istediğini düşünürse onu yapardı ve sonra,

Kişi iyice bağlandığında, psikopat düğmesini çevirirdi. Bu onun oynadığı bir oyundu.

Sandalyesini uzattı ve o da oturdu.

"Ne kadar da nazıksın," diye mırıldandı. Altımdan söküp atmaya planladığı bir temel atmaya çalışıyor.

Ona şarap gibi görünen ama muhtemelen kan olan bir bardak doldurdu ve ona bir tabak hazırladı, ama kız içindekilerin yarısını bile tanımlayamadı. Sanki o da tek bir ısırik bile.

Onu izlerken sandalyesinde arkasına yaslandı.

"Kaynaklarım bana Yeraltı Dünyası'nın Lordları'na katıldığınızı söylüyor."

Sesinde nefretin izleri vardı ve kadın bunun nedenini tahmin edebiliyordu. Lordların onu takip etmesi, iblislerinin hayatlarını yönetmesine izin vermesi gerektiğini düşünüyordu. Savaşçılarının içlerindeki kötülüğe direnmeye devam etmeleri onun için bir dikendi.

"Evet, vardı," diye itiraf etti. Neden inkâr etsin ki?

"Kaynaklarınız size ayrıca Hastalık Bekçisi'nin bana hastalık bulaştırdığını da söyledi mi?

tekrar tekrar? Beni birçok kez terk ettiğini mi?" Sesinde kızgınlık mı vardı?

Kesinlikle. Torin hakkında kötü konuşmuş olmasından nefret ediyordu,

Düşman için de gerçek gerçektir ve bundan kaçış yoktu. En azından bu onun gizli hikâyesine güven veriyordu.

İlgileniyormuş gibi yaparak yemeğiyle oynadı. "Bunu neden önemsiyorsun ki?"

"Önemsemek mi?" Güldü. "Seçeneklerimi açık tutmayı seviyorum, tatlım. Hepsi bu."

"Ve sen gerçekten Lordların bir seçenek olduğuna mı inanıyorsun?" Ses tonundaki kuşkuyu engelleyemedi.

Adam ona ters ters baktı ve kadın zihinsel olarak kendini azarladı. Dikkatli davranmalı ve onu kızdırmamalıydı.

Önünde asla tam olarak ulaşamayacağı bir havuç vardı. Korunuyordu. Artık ona ihtiyacı olmadığına karar verirse gücünü ona karşı kullanamayacak.

Yatak odasının kapısı aniden açıldı ve goril benzeri bir iblis içeri daldı. "Üç mahkûm kaçmaya çalıştı,

Lordum, ama fazla uzağa gidemediler. Sizin cezanızı bekliyorlar."

Keeley kaskatı kesildi. Torin, Viola ve Pandora mı? Muhtemelen.

Görev başarısız! Hasar kontrol zamanı.

"Neredeler?" Lucifer eskisi kadar sakin bir şekilde sordu. "Taht odasındalar, kralım."

"Onları buraya getirin."

İblis hiç vakit kaybetmeden hızla uzaklaştı.

Boğazı kuruyan Keeley sordu: "Onlarla ne yapacaksın? Ve neden tahtının yanında zincirlenmiş iki kadın var?"

Koyu renk gözleri ona doğru parlıyordu. "Ne yapmamı istersiniz? Ve bunu yapmak beni memnun ettiği için."

"Bırakalım gitsinler mi?"

Gülümsedi, başını salladı. "Her zaman yumuşak bir kalbin vardı. Hades'in sana yaptıklarının seni sertleştirdiğini ummuştum."

Mari ve sonra Torin olmasaydı, kalıcı olarak olurdu.

"Biliyor musun, zamanlama bana tuhaf geliyor," dedi, sesi sadece gözlemseldi. "Size de öyle geliyor mu? Sen geliyorsun ve aniden bir kaçış girişimi oluyor."

"Bana garip gelen şey, mahkumlarınızın daha önce kaçmaya çalışmamış olması."

Üç mahkûm içeri sürüklenirken tek söylediği "Hmm," oldu.

Keeley rahatlamak için kendini tuttu. Ne de olsa Torin, Viola ve Pandora değil, kızıl saçlı bir savaşçı -Baden, kesinlikle- ile Cronus ve Rhea'nın ruhları vardı. Her üçü de Yılanlı çelenkler.

Vay, vay. Bakışları Cronus'un üzerinde daraldı. Erkek Onu yüzyıllar boyunca hapsedmiş ve Mari'nin ölümünde uğursuz bir rol oynamıştı. Bedeninin intikamı ondan çalınmış olsa da.... onun ruhuna yapabileceği pek çok şey vardı.

Duvarlar sallanmaya başladı.

Cronus onun düşüncelerinin yönünden şüphelenmiş olmalıydı. Onu esir alanlara karşı mücadele etti.

"Fikrimi değiştirdim," diye açıkladı. "Kesinlikle gitmelerine izin vermeyin. Hançeri ölüye saplama oyunu oynayacağız."

Mantıklı düşünceler, arzularının karanlığının üzerinde, görmezden gelemeyeceği parlak ışıklarla belirdi. Torin, Baden'in burada olduğunu biliyor muydu? Viola ve Pandora'yla birlikte kaçtığını fark eden olmuş muydu? Umarım başarılı olmuştur.

Eğer yakalanırsa... yaralanırsa...

Bu diyarı ve içindeki herkesi yerle bir edeceğim.

"Harika bir fikir." Lucifer yemekten bir ısırık bile almamış olmasına rağmen peçetesiyle ağzının kenarlarını sildi.

"Pandora nerede?" Baden hırladı. "Ona ne yaptınız? Söyle bana!" Vahşi bakışları Keeley'ye kaydı, Lucifer'a döndü ve tekrar Keeley'ye dönüp genişledi. "Kızıl Kraliçe. Sen de buradasın. Neden buradasın?"

Onu tanıyor muydu?

Zaman Aşımı kutusunun kurbanı mı?

"Değerli dişinize tam olarak ne yaptığımı size göstermek benim için bir zevk olacaktır." Lucifer ayağa kalktı.

Keeley'nin ayağa kalkmasına yardım etti ve Keeley taht odasına yapılan bu yolculuğa itiraz etmek için hiçbir neden bulamadı. Elbette Torin gitmişti.

Ama o zaman neden alarm çalmamıştı?

Lucifer ona yol gösterdi, onu asla bırakmadı. İlk sorun - eğer onun elinden kurtulamazsa, yeraltı dünyasında başka hiçbir yere gidemezdi. Şu aptal koğuşlar!

Panik yapacak zaman yok.

Kapılar Lucifer için açıldı, böylece adımlarında hiç duraklama olmadı. Odaya girdiklerinde, "Bu gece, Keeleycael, yatağımı ısıtacaksın ve seni cariyem olarak damgalayacağım," dedi.

İkinci sorun. "Peki ya...hayır."

"Sizi bu konuda bir seçeneğiniz olduğuna inandırdım mı? Özür dilerim."

"Beni zorlayacak gücün olduğunu düşünüyor musun?"

Güldü. "Yakın zamanda Yeraltı Dünyası'nın Lordları tarafından sevilen iki dişiyi yakaladım. Onları taht odamdan hatırlayabilirsin. Zincirli olanları. Öyle mi? Onlara zarar verip Hades'i suçlamayı planlamıştım. Lordlar onun peşine düşecek, dikkatini dağıtacak ve bana saldırma fırsatı verecekti. Kapımda belireceğini bilseydim, hiç zahmet etmezdim. Sen çok daha iyi bir dikkat dağıtıcı olacaksın."

Öfke içini yakıp kavururken -beni kullanmaya çalış, Kızıl Kraliçe, asla! Viola ve Pandora gitmişti. Ve iblislerin hiçbirini fark etmemişti.

Etkileyici. Ustaca. Torin bunu nasıl başarmıştı?

Lucifer ona su katılmamış bir öfkeyle baktı. "Görünüşe göre seni hafife almışım. Kendi dikkat dağıtıcım. Bravo. Ama önemli değil," dedi soğuk gülümsemesini bir kez daha ortaya çıkararak.

"Bu konuda ne yapabilirsin?" diye sordu, sonra göğsüne öyle sert vurdu ki göğüs kafesi çatladı. Adam nefes almaya çalışırken, kadın onun yüzüne yumruk attı. Jab, jab, jab. Döndü, alçaldı ve daha küçük bir minyonu boynundan yakaladı, tekrar döndü, geldiği yoldan geri döndü ve savurdu. Yaratığın boynuzları Lucifer'in derisini kesti ve kalçasına saplanarak vücudundaki en büyük kemik olan uyluk kemiğini kırdı.

Homurdandı ve gözden kayboldu. Arkasında cisimlenmesini bekleyerek döndü. Elinde bir hançer parladı, onu bıçaklamaya hazırды. Ama adam onu kandırmıştı. Boşalttığı yere elinde bir parça kükürtle geri dönmüştü. Omuriliğinin tepesine bastırarak saçlarını, etini ve giysilerini yaktı. Acı ve güçsüzlük içinden yayılırken bir çığlık attı.

"Bu, Keeleycael, yapabileceklerimin ve yapacaklarımın sadece başlangıcı."

OTUZUNCU BÖLÜM

TORIN, "Açık tutun!" diye bağırarak geçitten hızla geçti. Taşımak zorunda kaldığı iki kızı portalın dışına bıraktı. yeraltı dünyasını patates çuvalı gibi kollarının altına aldı ve döndü. Keeley'e ulaşmalıydı. Ama geçitten geri atlarken, geçit kapandı ve o da Kafes'e doğru savruldu. "Hayır! Aç şunu, Danika."

Nefes nefese çubuğa yaslandı, ter içindeydi, yüz hatları solgundu. "Deniyorum... yapamam... çok üzgünüm."

"O kadar uzun süre zar zor açık tuttu." Reyes kafesin kapısını menteşelerinden sökmeye çalıştı ama metal sabit duruyordu. "Sıkışmış. Neden sıkışmış?"

Çünkü Kafes'in sahibi Keeley'di ve sadece ona yanıt veriyordu. Ya da... belki Tüm Anahtar'ın sahibi Torin'e de. Ama Danika'yı serbest bırakırsa, Keeley'nin komutları geçersiz kalarak Asa'nın kontrolünü kaybedecek miydi?

Bunu riske atamam.

Bunu Reyes'e açıkladı, panik ve aciliyet onu zorluyordu. "Keeley'i geri almamız gerek."

"Dani çok yorgun." Reyes bir hançer çıkardı ve kilidi başarısız bir şekilde açtı.

Torin odadan dışarı fırladı. Bütün arkadaşları salonda toplanmış, kararı bekliyorlardı. "Lucien," diye bağırdı ve savaşçı herkesi iterek öne çıktı. "Beni yeraltı dünyasına ışınl. Bunu bir portal olmadan da yapabilirsin."

"Evet ama yeraltı dünyasının neresinde? O kadar geniş ki, günlerce bir milden diğerine atlayabilirim ve tüm alanı kaplayamam."

"Lucifer'in bir sarayı."

"Daha spesifik olmanız gerekecek. Ne kadar mil varsa o kadar sarayı var."

Hiçbir yere varamıyordu. "William," diye bağırdı Torin.

"Sen mi çaldın?" Savaşçı Lucien'in yanına geldi.

"Hades'e git." Bu sözleri bir lanet ya da tehdit olarak söylemeyeceğim hiç aklıma gelmezdi. Erkek Keeley'yi kurtarabilirdi ama Torin kurtaramazdı. Bu fikir bile onu hasta ediyordu. Ama onun hayatta kalması gururundan daha önemliydi. "Ona Lucifer'ın nerede olduğunu bilip bilmediğini sor ve Keeley'yi o adamdan uzaklaştırmasını istediğimi söyle."

Hades onu yeraltı dünyasının içinde istediği yere götürebilirdi ama dışına çıkaramazdı. Rod'un geçidinden girmişti ve bu yüzden oradan çıkmak zorundaydı. Işıldamak işe yaramazdı. Ama Pelerin olmadan geçitten geçemezdi. Torin'in eseri Hades'e vermesi gerekecekti; tabii Torin de onunla gitmezse, ki Hades bunu yapmakta kesinlikle ısrar edecekti. Ama

Günün sonunda, burada çok az pazarlık gücü vardı. Keeley'i güvende tutmak için her şeyi yapardı. Hades ne isterse.

Bunu ayarladığı için Torin'den nefret edebilirdi ama Torin onun işkence görüp ölmesinden nefretiyle uğraşmayı tercih ederdi.

Evet, güçlüydü ve kendi başının çaresine bakabilirdi ama Hades koşulları biliyordu. Lucifer da biliyordu. Ve Lucifer tutsaklarının kaybolduğunu fark eder etmez, noktaları birleştirecek ve Keeley suçlanacaktı. Onu cezalandırmaya çalışacaktı.

William göğsünü kaşıdı. "Bundan dolayı üzgün olduğunu söyleyebilirim ve kalbim senin için kanıyor. Muhtemelen. Muhtemelen de değil. Ama bunu nezaketle reddedeceğim ve suçu reddetme zorunluluğu. Beni daha iyi tanımalısınız. Hiçbir şeyi karşılıksız yapmam."

Torin onu yakasından tutup sarstı. "Ben sormadım."

William gözünü bile kırpmadı. "Bu bir meydan okuma mı? Bu bir meydan okuma gibi hissettiriyor."

Ödeme mi istedi? Güzel. "Fiyatınız?"

"Keeley kitabımı Anya'dan çalmış olmalı."

Kitap. Onun kıymetlisi. Sayfalarında hayatını nasıl kurtaracağını anlatan kehanetler vardı... ya da öyle bir şey. Tanrıça onu yıllar önce çalmış ve savaşçıdan saklamıştı. "Eğlence olsun diye."

"Tamamdır."

"O zaman ben de Hades'le birlikte döneceğim," dedi William ve gözden kayboldu.

"Ondan vazgeçmeyeceğim," diye seslendi Anya. "O şey elindeyken nasıl biri olduğunu bilmiyorsun."

Ve umurunda da değildi. Torin ona kendisiyle ne yapabileceğini söyledi ve bu aslında anatomik olarak mümkün olmayan birkaç şeyi içeriyordu.

Kaia, "Torin karanlığa gömüldü, millet," diye mırıldandı.

Dağınıklığı temizleyin. Hazır olun. William'ın ne kadar çabuk döneceği belli olmazdı ve çabuk dönse iyi olurdu.

"Maddox, Viola'yı yatak odasına götür. Tıbbi yardıma ihtiyacı var.

Dikkat. Lucien, Pandora da içeride. Viola ile aynı durumda. Çelenk takıyor, bu yüzden herkes ona dokunabilmeli."

Emirlerine uyuldukça bir hareketlilik patlak verdi.

"Baden?" Sabin sordu.

"Onu görmedim."

William cisimlendi, Hades de onun yanındaydı.

Torin kalabalığa, "Dışarı," diye bağırdı ve Reyes ile Danika dışındaki herkesi eser odasından çıkardı.

William ve Hades onun arkasından girdiler ve William kapıyı tekmeleyerek kapattı.

Bu odada bir gergedanı boğmaya yetecek kadar testosteron vardı. "Keeley'yi kurtarabilecek misin, kurtaramayacak mısın?" diye sordu Hades'e dik dik bakarak.

Karanlık Lord ona ters ters baktı ama dikkati Reyes'e kayana kadar sessiz kaldı. "Kadının iki gün boyunca dinlenecek. İkinci günün sonunda Keeleycael için bir geçit açacak. Başarısız olursa hiç hoşnut olmayacağım."

Olayların bu şekilde gelişmesiyle zaten gergin olan Reyes, hançerlerinin kabzalarını kavradı. Kan yere döküldü. "Nasıl

olur da

Kafesin içine hapsolmuşken dinlenebilir mi?"

"Bir yolunu bulmak zorunda kalacak. Ve sen," dedi Hades, sonunda Torin'le konuşmaya tenezzül ederek. "Benimle geleceksin. Kızıl Kraliçe'yi geçitten geçireceksin."

Yani Hades Pelerin'le bile geçemez miydi? "Karşılığında ne istiyorsun?"

Erkek gözlerini kıstı. "İkimiz de bunu karşılığında hiçbir şey talep etmeden yapacağımı biliyoruz. Onun için. Senin için değil."

Hades... onu seviyor muydu? Gerçekten mi?

Benim kadını! Benim kadını!

"Ama döndüğümüzde," diye devam etti Hades, "kenarda beklemekten bıktım. Onun peşinden geleceğim. Ve onu kazanacağım. Senin sahip olmadığın şeyi ona verebilirim."

Her karanlık duygu büyüdü ama o dilini tuttu.

Şimdi şımarmanın sırası değildi.

Bir saniye sonra odanın duvarları yok oldu.

Etrafında başka bir dünya şekillendi. Yeraltı dünyasının boğucu sıcaklığı. Çığlıklar, duman ve umutsuzluk. Lucifer'in sarayının dışında yangınlar daha fazlaydı ve görünürde hiçbir neden yokken her yerde patlak veriyordu.

Her şekil ve büyüklükteki iblisler kayalık duvarların üzerinde sürünüyordu

ve kafatası şeklindeki devasa girişi koruyordu.

Şimdiye kadar kimse onları fark etmemişti.

Hades, "Teklifimi kabul etmiş olsaydın bu durumda olmazdı," dedi.

Lütfen. "İkimiz de biliyoruz ki bana başka bir iblis vermek için Hastalığı benden söküp alırdın."

Hades bunu inkâr etmedi. "Eretil Disfonksiyon. Ya da kendini sakatlama. Muhtemelen ikisi de. Bunun yerine, sana bunun böyle olmasını dilediğim."

Torin'in elinde aniden iki kısa kılıç belirdi. Hades'ten bir armağan, erkeğin aptalca bir hareketiydi. "Önce ben seni öldürmezsem."

Hades tehdidi görmezden gelerek, "İşin kötüsü, ona zarar vermek zorunda bile kalmazdın. Başından beri cevabı biliyordun,

Sadece korkunuzdan bunu göremeyecek kadar kendinizi kaptırmıştınız."

Neden bahsediyordu? Başından beri cevap bu muydu? Keeley'i hasta etmeden onunla birlikte olmanın yolu nedir?

"Söyle bana!" diye sordu.

Aldığı tek yanıt? "Asla" diyen soğuk bir gülümseme.

Cevabı ondan öğrenmeye çalışacak zaman yoktu.

Sonunda iblisler artık yalnız olmadıklarını fark ettiler ve dudaklarını ağızla yalamak için ne yaptıklarını bıraktılar. Zevk mırıltıları patlak verdi.

"İçeri girmek için savaşmaya hazır mısın?" Hades sordu.

Ve daha fazla zaman mı harcıyayım? "Beni içeri sokman için hazırım." "Üzgünüm, yavrum. Böyle bir şey olmayacak. Kendimi göstereceğim, ama sen... bu noktadan sonra tek başınasın." Hades göz açıp kapayıncaya kadar ortadan kayboldu.

Güzel. Torin ilerledi. Bir zamanlar savaşlar için yaşardı. Onları hep arzulamıştı. Bugün bir tane alacaktı.

İblisler ona saldırdı, dişlerini gösterdiler. Kılıçlarını geniş bir yay çizerek savurdu. Bir kafa, çıkarıldı. Başka bir kafa, çıkarıldı. Pençeli bir el ona uzandı. Tekrar kılıcını savurdu. El, kol olmadan yere çarptı.

Gittikçe daha fazla iblis ona doğru koşuyor, etrafını sarıyordu.

Sürekli bir hareket halindeydi, adrenalin içine doğru dalgalanıyordu. Bir duraksamayla kendi uzuvlarından birini kaybedebilirdi. Bu meydan okuma ona enerji verdi.

Torin bir kükremeye bir kafa daha çıkardı. Sonra bir tane daha.

Bir kol. Bir el. Başka bir kafa. Ceset parçaları etrafına yığılmıştı. Siyah kan fışkırdı ve sıçradı, onu yaktı.

Sonunda çift kapıyı geçip fuayeye girdi. Her yerinde çizikler ve kalçasında bir oyuk vardı. Damarlarında ateş vardı. Muhtemelen bir çeşit iblis toksini. Ama umurunda değildi.

İki iblis köşeyi döndü ve doğruca ona yöneldi. Ayak sesleri arkasında yankılandı. Yaklaşıyorlardı. Kılıçları geriye doğru savurdu, et ve kemiğin direncini hissetti ve arkasındakileri bıçakladığını anladı. Sonra kılıçları ileri doğru savurdu ve o ikisinin kafalarını kopardı. Kafalar yuvarlanırken, kırmızı gözler onun üzerindeydi... onun dışında... onun üzerinde
Yine... ileri atıldı, kadını almaya kararlıydı.

* * *

LUCIFER'IN TAHTINA ZİNCİRLENDİK. Sanki Prenses Leia ve Jabba'ymışız gibi. Aşağılayıcıydı! Ama en azından Keeley bikini yerine bir tişört ve eşofman giyyordu.

Yine de, sırtının aptal koğuşlarla kaplı olduğu düşünöldüğünde küçük bir teselli.

İlki onu o kadar zayıflatmıştı ki Lucifer diğerlerini verirken onu tutmak zorunda bile kalmamıştı. Şimdi tehlike bölgesinden birkaç santim bile uzaklaşamıyordu.

Lucifer ona daha fazla koğuş verir, tıpkı babasının yaptığı gibi onu tepeden tırnağa örterdi.

onu yatağını ısıtmaya zorlama tehdidini yerine getirdi.

-Bütün gücüyle savaşıacağı yerde

Eğer dışarıda bir kargaşa patlak vermemiş olsaydı.

Pencereden dışarı bakmış, yüzlerce kölesinin katledildiğini görmüş ve düşmanını beklemesi için onu taht odasına sürüklemişti. Ne de olsa görünüş her şeydi.

En azından onun için. Torin buradaydı! Kalbi beklenti ve heyecanla dört nala atıyordu.

Tek serseri? Hades de buradaydı.

Eski kralları Lucifer'in kraliyet kürsüsünün kenarına doğru yürürken sayısız kölesi duvarlara yaslandı. "Dikkatimi çekmek istediniz." Sakinliği köleleri ürpertti. "Artık senin."

İkisi birbirini sevmiş olabilir... bir zamanlar. Ama kötülük kötülüğe sadık kalamazdı. Ve Lucifer en az onlar kadar kötü biriydi. Daha fazlası için doyumsuz bir ihtiyacı vardı. Daha fazla güç. Daha fazla övgü. Daha fazla bölge. Daha fazla kontrol. Teminat Hasar onun için hiçbir şey ifade etmiyordu. Çaldı. Yalan söyledi. Öldürdü.

Hoşuna gitti.

Gücünün yeraltı dünyasının ötesine geçmesini istiyordu. Bu savaşın tek amacı buydu. Hades'i alt ettikten sonra, rekabet tehdidi kalmayacağını düşünmüştü. Ama En Yüce Olan'ı unutmuştu. Bir zamanlar bu diyarın diğer yarısını yöneten ve ona Lucifer kadar sıkı sıkıya bağlı olan William'dan bahsetmiyorum bile. Ancak William da tıpkı Hades gibi kaçmanın bir yolunu bulmuştu.

"İstediğim şey," dedi Lucifer, "bana boyun eğmen. Bunu yaparsan kızı alıp gidebilirsin."

Hades'in ağzının alaycı bir kıvrımı, Lucy'nin çok aşına olduğu bir kıvrımdı. Lucy tokatlanmak üzereydi. "Bana karşı bir savaşı kazanabileceğin gibi yanlış bir izlenime kapıldığımı varsayıyorsun. Krallığımın anahtarlarını teslim etmeden önce önlem almayacağımı varsayıyorsun."

Lucifer'ın yüzü soldu çünkü bunun doğru olduğunu biliyordu.

Kapılar patlayarak açıldı ve içeriye sayısız iblis bedeni ve çeşitli kopmuş parçalar yuvarlandı. Torin cansız dağın üzerinden tırmanarak doğruca Hades'in yanına yürüdü. Başını kaldır.

Hades kızgınlığını gizleyemedi.

Keeley bir rahatlama iniltisi yuttu. Torin siyah yapışkan maddeye bulanmış olabilirdi ama hiç bu kadar vahşi görünmemişti. Ayağa kalkmak için hamle yaptı ama Lucifer, Torin'e sarılı zinciri sarsarak Boynuna dolanmış, onu aşağıda tutuyor.

"Onu bana ver," diye hırladı Torin. "Şimdi." Tırmanmaya başladı

Merdivenlerden inerken zaten kanlı olan kılıçları hazırda ama Hades bir kolunu uzatarak onu yerinde kalmaya zorladı.

Hades'in ne düşündüğünü biliyordu. Lucifer'in

Onu yakalayıp ya boğazını kesecek ya da onunla birlikte kaçacak. Ya da ikisini de. O haklıydı.

Ama sonra Lucifer'in egemenliği altında hizmet ettiği varsayılan tüm köleler, dişlerini ve pençelerini göstererek ona meydan okudular.

Hatta birkaçı tavandan düşerek vücutlarını Keeley ile onu yakalayanın arasına soktu.

"Sana söylemiştim," dedi Hades kendini beğenmiş bir tavırla.

Kendilerinden o kadar emin bir şekilde ilan ettikleri sözler ve gerçekler - dalkavukların bağılılıklarının sahte olduğu - Lucifer'ı öfkeliendirdi ve yine de ona saldırmaya çalıştı. Ancak köleler onun yerine darbeleri karşılayarak bir sıyrık bile almasını engelledi.

Hades, merdivenleri hızla tırmanan Torin'i serbest bıraktı.

Lucifer tipik görkemli üslubuyla, "Bu iş daha bitmedi," diye anons ettikten sonra parlayıp söndü. Bu raundu kaybettiğinin farkındaydı,

Hem de oldukça kötü bir şekilde.

Torin zincirinin uzunluğunu kesip onu tahttan kurtarıırken köleler ondan uzaklaştı. Torin Kollarını ona doladı ve kalbi şakağında dört nala atarken ona sarıldı.

"Benim için geri döndün," dedi. Ondan hiç şüphe etmemişti.

"Senin için mi? Her zaman."

Benim tatlı beyaz atlı
prensım. Hayır. Kralım.
Benim diğer yarım.

"Bu buluşma ne kadar dokunaklı olsa da," diye alay etti Hades, "yapacak başka işlerimiz var."

O haklıydı. Ve onun için de gelmişti, bu da onu şaşırtmıştı. Hiçbir zaman bir başkası için kendini ortaya koyan biri olmamıştı. Ödeme için bile.

Belki de değişmişti.

Bu, geçmişini unutmaya ve onunla takılmaya hazır olduğu anlamına mı geliyordu? Hayır. Sadece cinayetini başlangıçta planladığı kadar acı verici hale getirmeyebilirdi.

"Baden burada," dedi.

Hades'in uzun bacakları aralarındaki boşluğu kemirirken

Torin kaskatı kesildi. Karanlık Lord onun önünde çömeldi,

"Bu Baden'in Lordlara geri verilmesini istiyor musunuz?" diye sordu.

"Evet," dedi.

"O zaman ben halledeceğim. Budapeşte'deki kalede sizi bekliyor olacak."

Zor oldu ama başardı - teşekkür ederim dedi.

Başını öne eğdi. "Önümüzdeki iki günü bu sarayda geçireceksiniz. Elbette benim onur konuğum olarak. Her şeyi Gören Göz'ün sizin için geçidi açmasını beklerken, her türlü ihtiyacınızı karşılayacağım ve tamamen korunduğunuzdan emin olacağım."

Başka bir seçenek göremeyince, "Torin de kalacak," dedi.

Hades sinirli bir şekilde çenesini oynattı. "Buna gerek yok. Onu şimdi geri verebilirim."

"Torin kalacak," diye ısrar etti. "Birlikte yatacağız."

"Yeterince var-"

"Ya aynı odada olacağız ya da gideceğiz," dedi Torin.

"Dışarıda neyle karşılaşacağımız umurumda değil."

Hades sertçe başını sallarken gözlerini Keeley'den ayırmadı.

Ona gülümsedi. "Bize kalacağımız yeri gösterebilirsiniz."

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

SARAYIN HER YERİNDE köleler Torin'in kornealarını çamaşır suyuyla ovmak istemesine neden olan şeyler yapıyordu. Ayrıca, sanki altına bir atıştırmalık paketi saklamış gibi, sayısız kırmızı, boncuk bakışlar fermuarının üzerinde duruyordu.

Hades bir kapı açtı ve onları geniş bir odanın içine soktu. "Hepsi sizin. Bir şeye ihtiyacınız olursa adımları haykırın, karşınıza çıkacağım." Keeley ile konuşuyordu, sadece Keeley ile. Ama Torin'e attığı tehditkâr bakış çok şey anlatıyordu. "Onun adını haykırırsan nasıl tepki vereceğimden emin değilim."

Torin kapıyı yüzüne kapattı.

Keeley aceleyle odayı dolaştı, gözetleme deliklerini tıkadı ve iki yönlü olması gereken aynaları kapattı.

"Bunu benden duyunca kulağa aptalca geleceğini biliyorum," dedi, "ama kendimi yeraltı dünyasındaki tüm cinsel yolla bulaşan hastalıklar için yiyecekmişim gibi hissediyorum." Burası muhtemelen Paris'in pantolonundan daha fazla hareket görmüştü.

Keeley hiçbir şey söylemedi, sadece çelik gibi bir kararlılıkla ona doğru yürüdü ve kılıçlarından birini aldı. Ensuite banyoda onu temizledi, sonra gömleğini çıkardı ve yeni dağlanmış sırtını ortaya çıkardı.

Öfke içinde patladı.

"Kesin şunları üzerimden," diye bağırdı.

İlk içgüdü: reddetme. Ona zarar vermesine imkan yoktu.

Ama yara izleri zincire eşdeğerdi ve onu savunmasız bırakıyordu. Ve kızın onu ne kadar hor gördüğünü biliyordu.

kırılmalık. Birinin bunu yapması gerekiyordu ve başka birinin ona dokunmasına izin verirse lanetlenecekti.

"Yatağa uzan," diye talimat verdi. Kadın tereddüt etmeden itaat etti.

Ne güzel kıvrımlar. Saten gibi bir ten. Zarif omurga.

Şakağına sert bir yumruk attı, yumruk. Bu seksi bir oyun zamanı değildi.

Hastalık garip bir şekilde sessizdi. Eve döndüğü için mutlu muydu? Torin, "Özür dilerim," diye fısıldadı ve işe koyuldu.

Bir kez bile ağlamadı, ama bu olması gereken bir lütuf değildi. Acı eşiğı yüksek olduğu için değildi. Öyleydi. Ya da bu çok az kaydedildi. Ediyordu. Bu

Çünkü bunu daha önce de yapmak zorunda kalmıştı. Yıllarca. Onlarca yıl. Yüzyıllar. Bu kadar uzun süre bu kadar çok acıyla tek başına yaşamıştı. Ne bekleyeceğini biliyordu ve kendini buna karşı çelikleştirmişti.

Katlandığı onca şeyden, çektiğı onca acıdan sonra yine de geleceğinin bir parçası olması için Torin'i seçmişti.

Ben buna layık değilim.

Ama olacaktı. Kendini yapacaktı. Onu tüm kalbiyle, her şeyiyle, varlığının her zerresiyle seviyordu. Neye ihtiyacı varsa o olacaktı. Ona ne isterse verecekti.

Koğuşu kesip çıkarmayı bitirdiğinde titriyordu. Mümkün olduğunca dikkatli bir şekilde açık yarayı suyla ıslattı, sonra da elindeki tek şey olan gömleğinin şeritlerini kullanarak bandajladı. Keşke bir saksı bitkisi ya da

-

Kafa tokadı! Sadece toprağıba bağlı değildi. Torin'e de bağlıydı.

Yine de, aralarındaki bağı rağmen, adam ona her dokunduğunda midesi bulanıyordu. Ama karnına boşaldığında menisine karşı olumsuz bir tepki vermemişti. Bunun bir anlamı olmalıydı. Belki onun kanına da olumsuz tepki vermezdi. Hatta olumlu tepki verebilirdi.

Eylemlerini "kudret "e dayandırabilir mi?

Bandajın kenarlarından kan damlıyordu. Evet.

Evet, yapabilirdi. Evet, yapabilirdi.

Kılıcı kendine çevirdi.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu zayıf bir sesle.

Tıslayarak bıçağı kükürt yaralarının katmanlarının altına bastırdı ve kesti. Ona söz vermişti.

Onları çıkarmak için daha iyi bir zaman olamazdı. Kanlı et yere düştü ve ona bir parça kanı hatırlattı.

traşlı jambon. Keeley'nin bandajını sıyırdı ve kolunu yaranın üzerinde tutarak kıpkırmızı damlacıkların içeri sıçramasına izin verdi. Tüm bölge ıslandıktan sonra bandajı geri aldı ve baskı uyguladı -sonunda, ne mutlu ki, Keeley bayıldı.

"Torin," diye soludu birkaç saat sonra, ellerinin üzerinde dik durmaya çalışarak.

"Buradayım prenses. Buradayım." Eldivenli eliyle şefkatle yanağını okşadı. Onun yanından hiç ayrılmamıştı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Daha iyi. Sen?"

"İyi, gayet iyi. Tekrar düz yat ki yarayı kontrol edebileyim."

Kadın itaat etti ve adam bandajı nazikçe sıyırdı. Hayretle gördü ki, kadın neredeyse iyileşmişti. Kas ve deri yakında solacak olan ince pembe çizgiler bırakarak tekrar bir araya gelmişti.

Kanı onu hasta etmeden ona yardım etmişti.

Yoksa kükürt izlerinin silinmesi işe yaramış mıydı?

Hades'in alaycı sözleri aklının bir köşesini kurcalıyordu. Cevabı başından beri biliyordu. Bunu fark edemeyecek kadar korkuya kapılmıştı.

Yara onu zayıflatmıştı. Bağışıklık sistemini zayıflatmış olabilir. Torin sonunda ona dokunabilir miydi? sonuçları?

Bu kadar basit olmasını ummaya cesaret edebilir miydi? Bu kadar kolay? Bunu öğrenmenin tek bir yolu vardı....

"Teşekkür ederim," dedi ayağa kalkarken. "Her şey için." Çarşaf düştü, dolgun göğüsleri ve pembe meme uçları ortaya çıktı.

Kavurucu bir arzu patlaması, hızlı ve keskin, onu ele geçirdi.

Ona uzanmasını engellemek için örtüyü kavradı.

Yakında.

"Hayır," dedi. "Teşekkür ederim."

* * *

İKİ GÜN SONRA, tıpkı planlandığı gibi, Danika paylaştıkları yatak odasının ortasında bir portal açtı.

Yaraları iyileşmiş olan Keeley, Görünmezlik Pelerini ikisini de kaplayarak Torin'in yanından geçti.

Bir şeyler değişmişti. Torin'in adımları daha hafifti, gülümsemeleri daha hızlı ve daha sık geliyordu. Bu hoşuna gitmişti ama

kaynağını açıklamadığı için, ona güvenmiyordu. Hayır, güven doğru kelime değildi. Bunun sürüp sürmeyeceğini bilmiyordu.

Pelerini çıkararak diğerlerinin onları görmesine izin verdi. Reyes Keeley'yi görür görmez, "Dani'yi serbest bırak," dedi.

Koşarak geldi ve kafesi açtı. Reyes zayıf ve dağınık sarışını kollarına aldı ve odadan dışarı taşıdı.

Torin, Keeley'yi de peşinden sürükleyerek savaşçının peşinden hızla gidiyordu. Koridorda takılan birkaç kişi vardı, ve onun dikkatini çekmeye çalıştılar.

"Dostum. Baden Strider'la birlikte Call of Duty oynuyorlar. Baden'in bu kadar ezik olduğunu biliyor muydun?"

"Tek eksiğimiz o lanetli kutu ve Anya'nın bulmak istediği çocuk. Buna inanabiliyor musun?"

Torin cevap vermedi. Keeley'yi aceleyle odalarına götürdü ve aceleyle kapıyı çarptı. Ama yüz ifadesi yumuşak ve şefkatliydi.

"Sonunda." Kızın elini kendi eliyle iç içe tuttu. "Artık sana özgürce dokunabilme şansım var. Yanılıyor olma ihtimalim de var. Ama kanım yaralarının iyileşmesine yardımcı oldu, seni hasta etmedi ve seni zayıflatan kükürt izlerini yok ettim. Fark etmeliydin... düşünemedim. Ama eğer risk almak istiyorsan..."

Onunla birlikte olmak istiyordu... tamamen? Hiçbir şey saklamadı mı?

Aralarında kıyafet yok mu?

Sanki bunu düşünmesi gerekiyormuş gibi. Yanağını avuçladı. Adam onun dokunuşuna doğru eğildi, onun

sıcaklığının ve hissinin tadını çıkardı.

"Seni istiyorum, Torin. Hepinizi istiyorum."

Avucunu öperken yüz hatlarında bir rahatlama ifadesi belirdi. "Soyun, sırt üstü yat ve gözlerini kapat."

* * *

BEBEĞİNİN HÜZNÜ ONU İZLEMEDEN, ONU YAVAŞ YAVAŞ KIRMADAN, Torin içinde biriken gerginliğin en ufak bir şekilde bile olsa azalmasını bekliyordu. Ama olmadı. Onun yanında olmak bir prize takılı olmak gibiydi. Güç akıyor ve farkındalık cızırdıyordu. Bu asla değişmeyecekti.

"Sana hep hayal ettiğim şekilde dokunacağım." Hiçbir şey geri çekilmedi.

"Mmm. Evet."

Eldivenlerini attı. O kadar güzel bir tuval sunuyordu ki, yatağının üzerine serilmiş kadın formu, her yere aynı anda başlayabilmeyi diledi. Çenesini kendinden geçmeye karşı çelikleştirirken parmak uçlarını alnında gezdirdi, burnundan aşağı indirdi. Nefesinin sıcaklığı tenini okşadı. Samimi ve erotikti. Bir his mucizesi, bağlantı. Dudaklarının dolgunluğunun izini sürdü, yumuşaklığının tadını çıkardı. Çenesini, yakasını, omuzlarını. Kollarından aşağıya ve parmaklarının arasındaki ağa indi. Kadının teninde tüyler diken diken oldu ve adam onları hissetmekten zevk aldı.

Kadın da ona dokunabilmek umuduyla ona doğru uzandı. Adam onu bileklerinden tuttu ve kollarını başının üzerine kaldırdı. "Yatak başlığını kavra." Eğer ellerini onun üzerine koyarsa, odağını kaybedecekti.

Kız razı olana kadar bekledi, sonra hassas eklemlerinin her birinin izini sürdü. Çok sayıda vardı ve hepsine bayılıyordu. Onun her santimine tapıyordu. Elleriyle... ağzıyla.

Kız, adamın ağzında pamuk şeker gibi eriyor ve her bir hücresiyle kaynaşıyor gibiydi.

"Torin."

Göğüslerini avuçladı, meme uçlarının incileşmesini izledi. Ne tatlı küçük mücevherler. Ağzı onlar için sulandı ama tek bir parmak ucunu karnının ortasından geçirip göbeğinin etrafında dolaştırdı. Karnı titriyor, nefesi kesik kesik geliyordu. Külotunu çıkarmamıştı ve adam Parmaklarını nemli merkez boyunca gezdirdi. Kız inlerken sırtı kavislendi.

Acımasızca, kumaşın kenarlarını çizerek onunla alay etti. Kalçaları yuvarlandı, onu istediği yere zorlamaya çalıştı. ona en çok ihtiyaç duyan kişiydi. Ama her zaman bir fısıltı uzaklığında kaldı ve "nemli" kısa sürede "sırılsıklam" oldu. Onu ödüllendirmek için külotunu çekip bir parmağını derinlere daldırdı ve sadece onun sıkılığını ve sıcaklığını değil, aynı zamanda kendisine hazır olduğunu da hissetti.

Haykırdı, sonra adam çekilirken tekrar haykırdı.

Göz kapakları fiske fiske açıldı, vahşi, umursamaz bir ihtiyaçla parlıyordu. "Torin."

Nemli parmağı ağzına alırken onu izlemesine izin verdi. Onun tadına bakarken aldığı zevke tanık olmasına izin verdi.

Kalçalarının yuvarlanması çılgınca bir hal aldı. "Bencil olma. Bana dudaklarının tadına baktır."

"Hepinize dokunmayı bitirene kadar, istediğim kadar bencil olacağım... ve bundan hoşlanacaksınız." Yavaşça bacaklarının uzunluğunu takip etti, yavaşça, yukarı, sonra aşağı, her bir ayak parmağının ucuna dokunmadan önce dizlerinde ve sonra ayak bileklerinde oynamak için durdu. Vücudu bir hazine haritası gibiydi ve her noktası Nereye girerse girsin, her sinir ucu tepki veriyor, alev alıyordu.

"Torin." Kadının nefessiz kalması onu ruhunun derinliklerine kadar heyecanlandırdı.

"Lütfen."

Adam gömleğini yırttı ve kadın onayladı. O da Ağzını onunkine bastırarak yukarı fırladı. Dili sert bir hamleyle onunkiyle buluştu ve bu zaten alev alev yanan bir cehenneme yakıt oldu. Adam onun güzel göğüslerini yoğurdu.

gücünü yumuşatırdı. Ama sonra, onun vahşiliğinden ne kadar zevk aldığını biliyordu.

Dişleri adamın dilini, dudağını ısırdı. Adam onun meme ucunu sertçe çimdikledi ve kadın ona karşı kıvrılırken "Evet, oh, evet, evet!" diye bağırdı, yumuşaklığı mükemmel bir onun sertliği için beşik.

Nefes nefese kalmış, bunun şimdiye kadar tattığı en tatlı ıstırap olduğunu düşünmüştü. Kadının uyarılmışlığının kokusu duyularına nüfuz etti ve ağzını yeniden sulandırdı.

"Sana dokundum ve seni öptüm, bu konuda haklısın," dedi. "Ama şimdi seni hayal ettiğim gibi tadacağım."

Düzensiz bir mırıltı. "Hayatta kalacağımdan emin değilim."

"Dene." Karanlık bir vaatle kıkırdadı ve onun kıvrımlarından aşağıya doğru yaladı. Göğüslerinden başladı, o muhteşem meme uçlarını emdi, oynamak için göbeğinde durdu. "Ellerini başının üzerinde tut," diye emretti.

"Ciddiyim. Sakın bırakma."

"Cesaret edemezdin." Bir titreme onu sarstı. Ne kadar baş döndürücü bir manzara. "Savaşçım ne isterse onu alır."

Dizleri yatağa dayanana kadar bacaklarını ayırdı - her türlü kaprisime karşı tamamen savunmasızdı. Ya da daha doğrusu, onunkilere karşı tamamen savunmasızdı. Külotu tamamen sıırılsıklam olmuştu.

Memnun bir homurtuyla üzerindeki örtüyü yırttı ve mükemmelliğini ortaya çıkardı. Benim için yapılmıştı. Uzun uzun yaladı, tatlılığın ve sıcaklığın tadını çıkarırken gözleri kapandı.

Daha fazlası için yalvardı. Adam buna mecbur kaldı, kendi arzusu öfkelenirken bile onu hiçbir şeyden mahrum edemezdi. Başka bir

içeri girmeden önce uzun uzun yaladı, birazdan şaftıyla yapacağı şeyi parmaklarıyla taklit etti. Çılgınca dalgalanırken, tutarsızca mırıldanırken, balı karşı koyamayacağı bir uyuşturucuydu, onun uyarılmasının hassas tomurcuğunu emdi.

Memnuniyet çığlığı duvarlarda yankılandı.

Acı ondan bu sesi çıkarmayı başaramamıştı ama zevk başarmıştı. Daha sert emerken gülümsüyordu. Parmakları saçlarına dolanmış, onu teşvik ediyordu.

"Talepkar küçük prenses." Buna bayılmıştı. Ama yine de kendini durmaya zorladı.

İnledi ve adamın başını tekrar aşağı itmeye çalıştı. "Torin! İşin bitmedi!"

"Eller." Tek bir kelime. Tek bir emir. Ama o anladı ve itaat etti. Ve o an bir kez daha Başlığı kavrayarak işe koyuldu, yaladı, emdi, hatta ısırdı.

"Bu iyi. Çok iyi."

Kalçaları adamın şakaklarını sıkıyor, bu baskı artan arzusunun bir kanıtı oluyordu. Ama onun ne yaptığını biliyordu. Bir kez daha kontrolü ele geçirmeye çalışıyordu. Ama kızını tanıyordu ve onun kontrol istemediğini biliyordu, gerçekten, burada değil, bu yüzden bacaklarını tekrar ayırmaya zorladı, onu geniş açık tuttu.

Canlı bir arzuyla titredi ve daha fazlasını yapması, onu daha ileriye, daha derine götürmesi için ona yalvardı ve o da yaptı... hislerin hüküm sürdüğü bir alemin derinliklerine.

Damlayan çekirdeğini bir parmağıyla besledi ve kadın doruğa ulaştı,

Etrafında kenetleniyor, adını tekrar tekrar haykırıyordu. Bir parmağını daha soktu, derinlere itti, orgazmı uzattı, kalıcı hale getirdi. Onu yalıyor, emiyor, hâlâ içine girip çıkıyordu... Ta ki kadın nefes nefese yatağa yığılana kadar.

Ondan uzaklaştı ve doğrulup birkaç saniye boyunca onu izledi, memnuniyetini seyretti. Kadını tatmin olmuştu. Bu baş döndürücü bir düşünceydi ve sadece tamamlanma ihtiyacını artırdı.

Vakit gelmişti.

"Pantolonumu çöz."

Hevesle doğrulup oturdu. Saçları karmakarışık, teni alaca bir gül rengine kızarmıştı. Göğsü daraldı. Benim, hepsi benim.

Keeley titreyen parmaklarıyla onun zonklayan ereksiyonunu serbest bıraktı. Ve bunu yaparken onun balını yalamasını izledi.

parmaklarını bir kez daha.

"Seninle yaşayabilirim prenses."

"Yapabilir misin?" Elini tuttu, parmaklarını ağzından çekti ve kendi parmaklarını içine çekti. "Bizimle yaşayabilirim."

Sıcak ve ıslak basınç, lezzetli bir ihtiyaçla ürpermesine neden oldu. Ona ihtiyacı vardı. Ona sahip olmak zorunda.

Adam ondan uzaklaştığında kadın itiraz etti. Ama yine de yaptı, yatağın yanında durdu, botlarını çıkardı ve pantolonunu tekmeledi. Cebinden bir prezervatif çıkardı ve kendini kılıfına soktu. Onu çıplak olarak almak, onu bu şekilde hissetmek istese de, bir çocuk asla bir seçenek olmayacaktı. Hareketleri telaşlıydı - eğer bir saat içinde onun içine girmezse

Birkaç saniye sonra kıvrılıp ölebilir.

Nihayet ona dilediği gibi dokunmakta özgürdü, ellerini omuzlarında, göğsünde... karnında gezdirdi. Bunun ihtişamı, olacağını bildiği gibi neredeyse çok fazlaydı. Çok fazla ama aynı zamanda mükemmeldi. Bir rüya daha gerçek olmuştu.

"Tüm bu güç," diye övdü.

"Beğendin mi?" Elini kalın aletinin etrafında kıvırdı ve lateksin içinden bir, iki kez pompaladı, sonra kesesini çekiştirdi. Geçmişte, bir kadının kendisini izlemesinden her zaman hoşnut olmamıştı ama bunun nedeni başka hiçbir kadının Keeley olmamasıydı. Onu izlediğinde, kadının aldığı zevk

Yüzü hissettiklerini daha da artırdı.

"Sevmek... ve arzulamak."

"O zaman sana verelim." Onu ayak bileklerinden yakaladı ve çekti.

Düşerken zevkten nefesi kesildi. Sonra alt yarısının yatağın kenarından sarktığını fark ederek inledi. "Çok yaramaz."

Bacaklarının arasına girdi ve ayak bileklerini omuzlarına sabitledi. Oradaki baskı yüceliğin ötesindeydi. Manzaralar... daha çok, onun önünde sergilenen çıplaklığı.

Göğüsler dolgun ve mükemmel, meme uçları şişmiş ve kırmızı. Göbeği titriyor. Sarı bukleleri uyarılmışlığıyla parlıyordu.

"Beni bu tatlı bedeninin her hücrelerinde hissedeceksin," diye söz verdi. Ve onu hissedeceğim.

"Evet. Yap şunu!"

Ona alışması için zaman veremeyecek kadar sarsılmış bir halde içine daldı. Sonuna kadar girdi. Ve ah, kahretsin, iç duvarlarının ipeği... sıcaklık... ıslaklık... her duyu artmış, muhteşem ve yine de neredeyse dayanılmaz. Çok iyiydi. Haykırırken sırtı kavislendi, tekrar boşalmaya başlamıştı bile. Çok sıkı. Etrafında bir mengene, onu sıkıyordu. Tekrar tekrar sert ve acımasızca içine girdi, her akıllara durgunluk veren vuruşta kayboldu, her duygudan daha fazlasını arzuladı.

Bu zevkti. Bu
tatmindir. Bu...
hayattı.

Ama başka bir zirveye yaklaştığında, adam ondan çekildi. Kız onun amacını anlamadı ve inledi.

Bacaklarını indirdi ve onu yüzüstü çevirdi, sonra bir kez daha içine girdi. Kadın onu överken, yalvarırken, daha sert, daha hızlı olmasını isterken, yukarı uzandı ve yorgani avuçladı. Çok geçmeden bir başka tamamlanma çılgınlıkları onun homurtularına karışarak odayı doldurdu. Eğer onu unutursa... hayır, hayır... bu an sonsuza dek zihninde damgalanacaktı - sonsuza dek ruhuna kazınacaktı.

"Çok yaklaştım prenses." Eğildi ve boynundan omzuna uzanan hassas kordonu ısırdı.

Çılgılık attı, onun etrafında kıvrıldı, iç duvarları onu tekrar sağdı. Bu sefer sadece çok fazla değildi, fazlasıyla yeterliydi. Daha fazla dayanamadı. Tamamen parçalandı, kadının içine aktı, kadın onu kurutana kadar her damlasını ona verdi.

* * *

SAATLERCE GÜLDÜLER VE SARILDILAR -ve tabii ki tekrar seviştiler- ve Torin'in mutluluğu daha da arttı.

neredeyse onunla patladı.

Şimdiye kadar herhangi bir hastalık belirtisi yoktu.

İkinci kez seviştiklerinde, onu öğrenmek için zaman ayırmıştı, tıpkı onun kendisini öğrendiği gibi. O da Parmaklarını omurgasının çıkıntıları boyunca sürüklemekten önce omuzlarındaki katılığa masaj yaptı. Adamın arka tarafındaki sert tümsekler takdire şayan bir şekilde sıkılmıştı. Önüne geçip ellerini göğsünden aşağıya, vücutlarının arasına kaydırды ve ereksiyonun tabanını yumrukladı. Başparmağını nemli yarığın üzerinde gezdirdi ve adam onaylarcasına inlediğinde, başparmağıyla yarığı yaladı.

küçük boncuk.

Ona arzuladığı her dokunuşu yapmıştı ve bir daha asla eskisi gibi olamayacaktı.

"Kalede birkaç iyileştirme yapacağım," dedi, onun yanına sokulup dizini bacağında gezdirerek, "Şu anda bir taht odamız eksik."

"Ve hiçbir ev bir tane olmadan tamamlanmış sayılmaz. Unutmayın, kraliçem olarak tahtınızın benimkinden daha küçük olması gerekiyor."

"Üzgünüm Yakışıklı, ama sonunda benim yönetimimin yüce statüsünü kabul ettiğin için heyecanlansam da, ayaklarımın dibinde oturacaksın. Anaerkillik denen şeye sahip olacağız."

"Bu kadar yaşlısın ama bu kelimeyi doğru telaffuz etmeyi öğrenmemiş olmana şaşırdım. Ataerkillik. Benimle birlikte söyle. Pay-tree-arc-ee."

Meme ucunu büktü. "İşkence. Benimle birlikte söyle." Kahkahası odanın içinde gümbürdedi.

"Ben çok iyiliksever bir efendi olacağım," dedi. "Ben Tek isteğim, herkesin ben ne zaman ne dersem onu yapması. Ve odaya girdiğimde selam vermelerini. Ve günde en az bir kez bana hediye getirmelerini. Ve ayağıma gül yaprakları atsınlar.

geç."

"Hepsi bu kadar mı?"

"Muhtemelen değil."

"Bana adil geliyor," dedi.

"Elbette muhafızlarımla kaptanı olacaksın."

"Ve kalene günde en az üç kez saldıracağım." Onu sırt üstü yuvarladı ve şakacı bir şekilde boynunu kemirdi. "Kimi kandırıyorum ki? Günde altı kez."

Kahkahalarla çığlık attı ve ondan uzaklaşmaya çalıştı. "Gıdıklanıyorum! Hemen dur!"

"Asla! Yağmalanacak bir hazine var."

Kahkahaları kıkırdamalara dönüştükten sonra sessizleşti. "Torin?"

"Evet, prenses?" Boynuna vuran nabızı yaladı.

"Emrimde hizmet etme şerefine nail olduğunuz için memnun musunuz?"

Ne kadar ciddi bir ses tonu. "Ben... senin altında mı? Bu şekilde mi istiyorsun?" Onu ters çevirerek kucağına aldı. "Bu şereften çok memnunum."

Saçlarının uçları göğsüne değecek şekilde oturdu. "Oh, bunu sevdim."

Nefes kesici. Yukarı uzandı, ensesindeki saçları avuçladı. "Sırada ne olduğunu görene kadar bekle."

BÖLÜM OTUZ İKİ

En yükseklerden en düşüklere kadar.

Yirmi dört saat geçmesine rağmen hiçbir hastalık belirtisi görülmemişti.

Ama Torin'in birkaç gün önce keşfettiği gibi, yanılmıştı.

Kendini koğuşlardan kurtarmanın bir faydası olmamıştı.

Sadece kaçınılmaz olanı geciktirmişti. Keeley'i bir hastalık vurmuştu ve çok kötü vurmuştu. Uyuyordu,

uyandırılmıyordu,

Yiyip içemiyor, Hades onu kontrol etmeye gelip en iyi ölümsüz doktorlarla dönene kadar besinsizlikten ölüyordu.

Keeley bir seruma bağlandı ve sadece başka diyarlarda bulunan ilaçlarla dolduruldu, ama yine de yanakları çukurlaştı, cildi solgunlaştı ve Torin...

Torin tüm umudunu kaybetti.

Her şeyi çözdüğünü, sonunda sonsuza dek mutlu olmanın yolunu bulduğunu düşünmüştü. Ama sadece kendini kandırıyordu.

Dahası, Pandora'nın kutusunu bulamazlardı -Keeley'nin denediğinde karşılaştığı engeli unutmamıştı... iki kez- bu da Sabah Yıldızı'nı bulamayacakları anlamına geliyordu. Seçenekleri kalmamıştı.

O ve Keeley eskisi gibi devam edebilirlerdi -kalbi sıkışmıştı- eğer Keeley bu yeni hastalıktan kurtulursa. Giysileri üzerlerindeyken seks yapmaya devam edebilirlerdi, öpüşmeye cesaret edemezlerdi, her okşayış ölçülü, çekingendi, giysilerin kayma ihtimaline karşı, ama bu yeterli olmayacaktı. Bir daha asla yeterli olmayacaktı. Ona sahip olmuştu. Her şeyiyle. Hiçbir şeyine. geri çekildi. Sonsuzluğun geri kalanı için istediği şey buydu; ihtiyacı olan şey buydu.

İhtiyacı olan şey. Kabul etse de etmese de.

Ama ikisi de buna sahip olamazdı. Ve hata yapmaktan o kadar yorulmuştu ki. Umut etmekten, denemekten ve sonra

onun acı çekmesi için ön sırada oturuyordu, suçlunun kendisi olduğunu biliyordu. Eğer direnmiş olsaydı, bunlar olmayacaktı.

Kendi kendine onu bir daha asla reddetmeyeceğini, ona böyle bir acı yaşatmayacağını söylemişti ama bu konuda da kendini kandırıyordu. Onu terk etmek zorundaydı ve bu sefer bunu ona kabul ettirmek zorundaydı. İkisine de kabul ettirmeliydi.

Kelimeler yeterli olmazdı. Kalıcı bir şey yapmalıydı, geri alınamayacak bir şey. Onun nefret edeceği bir şey.

Onu inceledi, yatakta nasıl da hareketsiz yatıyordu, sadece bir makine sayesinde hava alıyordu. Motorunun sessiz uğultusu kulaklarını dolduruyor, ona müstehcen geliyordu. Kendinden nefret ederek omuzlarını dikleştirdi, çenesini kaldırdı. Ne yapması gerektiğini biliyordu.

* * *

"KONUŞMAMIZ GEREKİYOR," dedi Torin.

Yüzündeki ifade Keeley'nin midesinin bulanmasına neden oldu. Karşısındaki adam zalim ve umursamaz görünüyordu ve hayallerindeki sevgili değildi.

Başka bir hastalıktan yeni kurtulmuştu. Onu terk etmişti. Sadece bu sabah duş almak ve yemek yemek için hasta yatağından kalktı. Bu bir kutlama zamanı olmalıydı, her ne olacaksa değil. Tahmin edebiliyorum.

"Pekâlâ." Yutkundu. "Konuşalım." Yatak odalarında yalnızdılar. Adam kapıya yaslanmıştı, eli kapı kolundaydı, sanki gitme arzusu kalma arzusundan daha güçlüydü.

"İşimiz bitti," dedi.

Biliyordum!

"Fikrimi değiştiremeyeceksin, Keeley. Bu sefer değil."

Adamın bu kadar açık bir şekilde ifade ettiği sözlerinde bir kesinlik havası vardı ama kadın yine de başını salladı.

"Hayır."

"Gidiyorum ve geri dönmeyeceğim. Bana geri dönmeyeceksin ve bana dönmeyeceksin."

Özüne kadar bir savaşçı olarak ayaklarını yere bastı ve savaşa hazırlandı. "Yine hastalanmam hoşuna gitmedi. Anlıyorum. Ama biz tatlı, nadir ve değerli bir şey oluşturduk. Korktuğun için bundan vazgeçme."

"Korkmak," diye yineledi, sonra şakasızca güldü. "Dehşete düşmeyi dene."

"Torin-"

"Sana yalan söyleyip seni sevmediğimi ya da Cameo gibi başka birine ilgi duyduğumu ya da Hades'in teklifini kabul et. Yalanlardan ve yalancılardan nefret edersin ve nefretin bunu kolaylaştırır. Ama gerçek şu ki.

seni hasta ediyor. Acı çekmenin sebebi olmaktan bıktım."

"Sen... beni seviyor musun?"

"İstiyorum."

"Torin-"

"Ama bu yeterli değil," dedi ve yine ses tonundaki kesinlik onu korkuttu.

"Bu kadarı yeter! Birlikte her şeyin üstesinden gelebiliriz." "Üstesinden gelemeyiz. Kanıtladığımız gibi."

"Kutuyu bulacağız," dedi, çaresizlik onu aceleci yapıyordu.

"Yapacak mıyız?" Başını iki yana salladı. "Hayır, sanmıyorum."

Ağzındaki nem kurudu. "Hata yapıyorsun."

"Hayır." Küçük gülümsemesinde sadece hüznün vardı. "İlk defa doğru olanı yapıyorum. Bir erkeğin hayatında ilk olmak, kurtarılmaya değer bir hazine olmak istedin. Ama öylesin. Sana bunu söylemiştim. Ama şimdi sana gösterme zamanı, çünkü eylemler kelimelerden daha iyidir. Seni kendimden kurtaracağım."

Ona doğru bir adım attı. Adam görüldüğü kadar soğukkanlı değildi çünkü geri sıçradı ve kapıya çarptı.

"Yapma."

O haklı. Yalvarma. Asla yalvarma. "Lütfen bunu yapma," diye fısıldadı yine de. Kelimeleri durdurmak

mümkün değildi.

"Biz birbirimize aidiz. Seni seviyorum. Seni çok seviyorum ve sonsuza kadar seninle olmak istiyorum. Bu sonsuzluğun ne olduğu umurumda değil. gerektirir."

Yüzü kızardı. "Anlamıyorsun, Keeley. Bu iş çoktan bitti."

"Hayır. Buna inanmayı reddediyorum." Dışarıda yağmur yağmaya başladı.

kale duvarlarında. Bir gök gürültüsü. Bir kar yağışı. Bana cevap veriyor. Çünkü Torin'e olan bağı kopma aşamasındaydı.

"Özür dilerim." Kapı kolunu çevirdi.

Hayır! "Eğer bu odadan çıkarsan, seni geri almam. İşim biter. Senin gibi ben de yoruludum. İleri geri konuşmaktan yoruludum."

"Güzel," dedi başını sallayarak.

Yağmur ikiye katlandı. Gök gürültüsü daha da arttı, kar daha da şiddetlendi. "Bir gün seni geri almam için bana yalvaracaksın. Ne kadar büyük bir hata yaptığını, bu işi yürütebileceğimizi anlayacaksın."

"Yapmayacağım."

Kendisinden önceki Hades gibi, onu yok etme arayışında geri adım atmayı reddetti, onunla olan her bağı koparılan kadar tatmin olmadı. "Torin. Lütfen."

Geriye uzanıp gömleğinin yakasını kavradı ve kumaşı başının üzerine çekerek göğsünü ortaya çıkardı. Brimstone yaraları.

Yumruk yemeyi tercih ederdi. Tökezleyerek geri çekildi, dizleri yatağın kenarına çarptı. Yere yığıldı, yatağın üzerinde zıplıyordu. Bu ona olan güvenine ihanetti. Nefret ettiği her şeyin bir sembolüydü. İnşa ettikleri her şeye sırtını döndüğünün bir işaretiydi.

Bir çırpıda, bağı kül oldu ve onu yaralı, içi boş bir halde bıraktı. Acı, ah, acı. Şimdiye kadar katlanmak zorunda kaldığından daha fazla.

Onun gücü olmadan hava on kat daha kötüleşti. "Bunu nasıl yapabildin?" diye fısıldadı.

"Üzücü olan şu ki, sorulacak daha iyi bir soru var. Neden daha önce yapmadım?"

Gözyaşları yüzünden aşağı akıyor, bir yanıt oluşturmaya çalışırken ağzı açılıp kapanıyordu.

Ama onun kalbini parçalara ayırmayı bitirmemişti. "İkimize de bir iyilik yap ve sonunda beni Time Out kutusuna koy.

Orası benim

aittir." Kapıyı açtı ve onu -ve çok geçmeden kaleyi- terk etti.

* * *

TORIN, ölümsüzlere hizmet veren karanlık bir kulübün arka tarafında oturmuş, sekizinci ambrosia aromalı viskisini yudumluyordu. Berbat bir ruh hali içindeydi. Keeley'den ayrıldığından ve arkadaşlarına veda ettiğinden beri öyleydi... ne kadar zaman geçtiyse artık. Bir hafta mı? Dört hafta mı?

Sonsuzluk mu?

Bazı tepkiler zihninde canlandı.

Strider: Dostum. Hıyarlık yapma. Kal. Bu işi çözeceğiz. Her an kıcıma tekmeyi basabilecek, Yenilgi İblisi'nin günlerce acı çekmemi sağlayacak bir kadınla birlikte olmak benim için kolay mıydı sanıyorsunuz? Hayır. Ama bu konuda korkup onu terk etmedim. Uğruna savaşmaya değerdi. Değil mi?

Senin mi?

Sabin: Taşaklarına vurulman lazım.

Baden: Seni özledim, daha yeni buldum ve sen gidiyor musun? Ben yokken kalbini bir buz kütesiyle mi değiştirdin?

Lucien: Nereye gitmen gerekiyorsa git, ama ben seni bulacağım ve seni haberdar edeceğim... hayır, bana kafanı sallama. Merak seni delirtecek. Bir Bir gün bana teşekkür bile edeceksin.

Bir gün.

Bir günden nefret ediyordu. Bir gün Keeley onu unutacaktı, tabii henüz unutmadıysa. Bir gün hayatına devam edecekti. Başka bir adam bulacaktı. Başka bir sevgili edinecekti.

Ondan nefret ediyorum! Her kimse, onu hak etmiyordu. Torin onu öldürecekti.

Hayır, onu öldüremem.

Kahretsin, onu özlemişti. Onunla ilgili her şeyi. Gülüşünü. Gözlerinin duygularıyla parlamasını. Saçlarının renk değiştirmesini. Eski dünyanın cazibesi ile modern coşkunun karışımı. Onun vahşiliği. Onun gücü. Savunmasız olduğu zamanlarda bile sürekli sergiliyordu. Onun tatlılığı. Söylediği aptalca şeyler. Söylediği zekice şeyler. Yaptığı tehditler. Yaptığı tehditler. ona karşılık verdi. Onu her şeyin üstünde tutması. Onu korumak için katlandığı mesafeler. Krallığı inşa etmek istedi. Öfkesi. Onu öfkesinden sakinleştirme yeteneği.

O çok değerliydi. Onun yanındayken kendisi olabiliyordu, nazik olmak, duyguları incitmek, gözyaşlarına neden olmak konusunda endişelenmesine gerek yoktu. O neşeydi. Huzurdu. Başka hiç kimse bu kadar saf bir kalbe sahip olmuş muydu?

Saf...ve kırık. Benim yüzümden.

Onu terk etme niyetini sakince dile getirirken solgun, mumlu yüz hatlarını hayal etmeye devam etti. Onun içinde derinlerde bir şeye zarar vermişti. Asla düzeltilemeyecek bir şeye. Adamın onu terk ettikten bir gün sonra kükürt yaralarını kestiğini bilmiyordu, bilemezdi de. Onlara bakamayacak kadar kendinden iğrenmişti.

Ama çok az çok geç.

Sadece onu mutlu etmek isterken, onu tekrar incittim. Bunu nasıl yapabildim?

Köprücük kemiğimden asılmalı, sopalanmalı ve Hadım edilmiş.

Bugün, duygularını viskiyle boğmayı umarak ölümsüzlere hizmet veren bir bara gelmişti. Ama tek istediği

iyi bir çılgınlık yapıyordu. Keeley onu olasılıklara inandırmıştı. Her şeye rağmen onunla bir gelecek istemesini sağlamıştı. Ne kadar zalimce. Özellikle de daha iyi bilmesi gerekirken!

Çılgınlık doğrudan öfkeye dönüştü. Ondan daha yaşlıydı, daha akıllıydı da. Eğer birisinin onu

Bir ilişki içindeyken kafamı temiz tutmamı isteyen oydu. Ama hayır. Gidip işleri karıştırmaması, ona alıştığından daha fazlasına sahip olabileceğini düşündürmesi gerekiyordu. Ve şimdi o

onsuz yaşamak zorunda mıydı? Onsuz mu?

Lanet olsun ona!

Hades onunla aşk mı yaşıyordu?

Torin'in parmakları bardağını o kadar sıkı sıktı ki paramparça oldu.

Keskin acılar, kan kuyuları. Ama yaraların farkına bile varmadı.

Bir dişi yanından geçip gitti ve parmak ucuyla yanağını çizmeye çalıştı. Hırlayarak onu bir yumrukla uzaklaştırdı. Eldivenli eliyle, veba salgını başlatmaktan korktuğu için değil. Dünya bunu emebilirdi. Keeley dışında biriyle birlikte olmak mı? Hayır! Asla. Başka hiç kimse onunla kıyaslanamazdı, hiç kimse de kıyaslanamazdı.

Onu unutmak zorundayım.

Birisi onun yanındaki sandalyeye kaydı.

"Gidin. Yoksa acı çekersin," diye çıkıştı.

"Her iki durumda da acı çekeceğime dair bir his var içimde."

Tanıdık bir ses duydu ve başını kaldırdı.

Elbette değildi ama öyleydi.

Galen buradaydı.

Bunu hak ediyorum. Gerçekten hak ediyorum.

"Güzel gömlek," dedi Galen.

Torin yere baktı. Tişörtte "William'ın malı" yazıyordu.

Omuz silkti. Bugün ne giydiği pek umurunda değildi - yoksa dün müydü? Ahbap. Muhtemelen bir duşa ihtiyacı vardı.

Parmakları yüzünün önünde şakladı ve bakışlarını tekrar Galen'e çevirdi. Eski arkadaşında da aynı sarışınlık vardı. saçlar, aynı sert yüz hatları. Beyaz kanatlar bir kez daha geniş omuzların üzerinde yükseliyordu. Ama kanatlar Torin'in hatırladığından daha küçüktü ve yeni yeni çıkıyordu.

Nefret göğsünde çiçek açmalıydı ama açmadı. Suçluluk duygusu ve mutsuzluğu çok fazla yer kaplıyordu.

Galen bir eliyle kanatlardan birinin tüylerini okşadı.
"Cronus beni hapsetmeden önce onları kesti."

"Zavallı. Burada ne işin var?" Torin bir viski daha içti ve yanmasını memnuniyetle karşıladı. "Beni öldürmeye mi geldin? İyi o zaman. Öldür." Her şey böyle yaşamaktan daha iyiydi.

Sanki gerçekten yaşıyormuşum gibi.

"Buraya seninle dövüşmeye gelmedim. Kaleye geri dönüyordum ki, senin aylak aylak dolaştığına dair bir haber aldım. Kendim görmek istedim."

Torin omuz silkti. Her neyse. Bir zamanlar bu adam her şeyde onun yanında durmuştu. Her savaşta, her muharebede, boş zamanlarının neredeyse her anında. Birbirlerinden ayrılamazlardı. Ve Torin kutuyla ilgili ihaneti affedebilirdi ama adamın onu öldürmek için harcadığı yüzyılları affedemezdi.

"Artık gidebilirsin."

Galen'in bakışları onun üzerinde kaldı, inceliyordu, niyetliydi. "Seni hiç böyle görmemiştim. Çok karamsarsın. Ne zaman bir vajina edindin?"

Oraya gideceğim. Tamam. "Kadın düşmanı bir domuz olduğunu bilmiyordum. Ve beni tanıımıyorsun. Artık tanıımıyorsun. Tanıyormuş gibi davranma." Bir bardak daha aldı. Onları masanın üzerine dizilmiş.

Galen bardağı elinden düşürdü. Torin dudaklarını büzdü.

"Hayır," dedi Galen. "Seni tanıımıyorum. Ama sen de beni tanıımıyorsun."

"Öğrenmek umurumda değil."

"Ama yapacaksın. Bunca zaman sen ve diğerleri yaptıklarımı kıskançlık ya da kin yüzünden yaptığımı düşündünüz, belki kısmen öyle de oldu ama Pandora'yı önemsiyor olabileceğimi ya da büyük bir hata yaptığımızı düşündüğümü bir kez bile aklınıza getirmediniz."

"Lütfen. Eğer bu doğru olsaydı, bizimle konuşabilirdiniz." "Konuştum!" Galen yumruğunu masaya vurdu. "Daha fazla bir kez. Ama kimse dinlemedi."

Evet, Galen'in birkaç endişesini dile getirdiğini hatırlıyordu. Pandora bizden biri ve yine de ona zarar mı vereceğiz? Ve bu kutu hakkında gerçekten ne biliyoruz? İçinde ne var? Söylentiler duydum... karanlık, çarpık bir şey...

"Tamam. Sen masumsun. O konuda. Ama daha sonra Baden'in kellesini aldın."

"Herkes hata yapar," diye mırıldandı Galen.

Bir gün hata yaptığının farkına varacaksın. Keeley'nin sesi bir kez daha aklından geçti. Yine "bir gün".

Bununla başa çıkamıyorum. Kırılma noktasında. "Bir kez daha soracağım ve eğer cevap vermezsen kesmeye başlayacağım. Burada gerçekten ne yapıyorsun?"

Galen uzun bir süre sessiz kaldı. Başka bir kadın masalarının önünden geçerken durup parmaklarını savaştının saçlarına doladı.

"Ne kadar da güzelsin," dedi. Adam kaşlarını çatıp onu itince, yırtıcı bakışlarını Torin'e odakladı. Torin'in karanlık ifadesi onu kaçışmaya itti.

"Legion'ı görmek istiyorum. Tatlım," diye düzeltti Galen.

"Onsuz konsantre olamıyorum. Ondan başka bir şey düşünemiyorum. Yemek yiyemiyorum, uyuyamıyorum. Ona ulaşmaktan, onunla konuşmaktan, ona sarılmaktan, acılarını dindirmekten başka hiçbir şeyin önemi yok."

Gökyüzünde, Galen önemli bir oyuncuydu. Aynı kadınla asla iki kez birlikte olmazdı. Çorap gibi değiştirilebilirlerdi. Şimdi adamın umutsuzluğu Torin'inkini çağırıyordu. Hoşlanmaktan hoşlanmak.

"Onu seviyorsun," dedi.

"Bilmiyorum."

"Konuşulmayanlar kaleye saldırdıktan sonra durumu pek iyi değildi, bu yüzden Aeron ve Olivia onu başka bir yere götürdüler ama nerede olduğunu bilmiyorum."

Galen bir eliyle yüzünü ovuşturdu. "Bana anlattığın için teşekkür ederim."

"Teşekkürlerinizi saklayın." Torin bir tur daha içki için işaret etti. "Bu arkadaş olduğumuz anlamına gelmez."

"Kendini övme. Bugün benim düşmanımsın, yarın da düşmanım olacaksın."

"Güzel."

"Güzel."

İçkiler geldi. Ama Galen ayağa kalkıp uzaklaşmadı. Torin bardaklardan birini ona doğru itti. Savaşçı onu aldı.

Mükemmel bir uyum içinde içkilerini yudumladılar. Muhtemelen saatlerce daha devam ederlerdi ama masaları birden Torin'in çok sevdiği örümcek benzeri köleler tarafından sarıldı. Sayabileceğinden çok daha fazlası. Pençeler etrafını sarmış, kopmak için bekliyorlardı.

Torin parmaklarıyla kışkırtıcı bir hareket yaptı. "Ya git ya da acı çek."

"Hades seninle konuşmak istiyor," diye duyurdu yaratıklardan biri. "Onun dışisine iyi bakmadın."

"Onun dışisi!" Torin masaya bir yumruk indirdi ve içkiler devrildi. "O benim!"

Galen gülerek, "Şimdi başınız belada beyler," diye geveledi.

Torin ayağa fırladı, sallandı. "Benimle dövüşmek istiyorsan, tamam. Ama sonuçtan memnun kalmayacaksın."

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

KEELEY'nin ilk üzüntü nöbetinden sonra -hissettikleri için çok hafif bir kelime- üzerine bir uyuşukluk çökmüştü. Bu iyi bir şeydi. Hiçbir şeyi yok etmemişti.

Gerçi kaleyi yağmurdan neredeyse su basacaktı. Ama neredeyse hiç sayılmazdı.

Torin'in onu terk etmesinden beri, Hades'i günde en az bir kez savuşturmak zorunda kalmıştı. Nerede olursa olsun onu ziyaret ediyor, söz verdiği gibi ona romantizm yaşıyor, hediyeler sunuyordu. Antik eserler, silahlar, en sevdiği yiyecekler, onu şımartmak için sevdiği tüm yollarla ilgili hikayeler. Dün gece sonunda ona durmasını söylemişti, sadece durmasını. Artık canına tak etmişti. Aralarında hiçbir şey olmayacaktı. Şansı vardı ve Torin gibi o da bunu mahvetmişti.

Erkekler berbattı.

Diğer tüm Lordlar hariç. Torin yaptı diye ona sırtlarını dönmemişlerdi. Ona yatağında kahvaltı getirmişler, ağlarken yanında oturmuşlar, dikkatini dağıtmışlar, ona kendi hayatlarıyla ilgili hikayeler anlatmışlardı.

Çaresiz durumda, içgüdüsel olarak onlara bağlanmıştı. Ona anlayamadığı şekillerde yardım etmişler, onu hiç bilmediği şekillerde güçlendirmişlerdi.

Bu sayede Anya'nın değer verdiği çocuğun yerini tespit edebildi. Los Angeles sokaklarında yaşıyor ve görünmez olma yeteneğini kendi avantajına kullanıyordu. Ama gelip kalede kalmayı reddetmişti ve Anya onu zorlamak istememişti, bu yüzden tanrıça elinden geldiğince ona göz kulak oluyordu.

Keeley birçok kez Pandora'nın kutusunu bulmaya çalışmış ama başarılı olamamıştı. Umudunu yitirmişti.

ve Torin'e sözlerini yedirecekti. Ama şimdi... şimdi işi bitmişti.

Hepsiyle işim bitti.

Yeni hayat planı: her günü ağlamadan atlatmak.

Satranç taşlarını ve origami çiçeklerini geride bırakarak, yeni bağlarına rağmen kendi başına yola çıkmaya hazır bir şekilde çantasını hazırlıyordu. Gözyaşları gözlerini yakarken

elbiselerinden birini gereğinden fazla güç kullanarak içeri tıktı. Aptal Torin.

"Yani gitmeyi mi planlıyorsun? Öylece mi? Bahse girerim veda bile etmeyecektin."

Anya. Harika! Hiç fırsat bulamıyorum. Keeley arkasını dönmeye zahmet etmedi. "Tercih ettiğin bu değil mi? William bana kitabını senden çalmam gerektiğini söyledi, eğer kalırsam bunu yapacağım. Muhtemelen yapacağım, çünkü daha önce hiç aslında hiçbir şeyi kabul etmedi."

"Sana kitaptan bir sayfa versem ve buna iyi desek nasıl olur?"

"Tamam. Her neyse. Bana postala."

"Elbette. Yarın postaya yarım sayfa veririm." "Ama az önce dedin ki-"

"Merak etmeyin. Postane tamamen güvenilirdir. Çeyrek sayfayı sorunsuz bir şekilde alacaksınız. Şu vedalaşma olayına geri dönelim. Bu pek kraliçeye yakışır bir davranış değil, değil mi?"

"Aslında umurumda değil."

"Yapmalısın. Sen bir savaşçısın, koşucu değil."

Savaşçılar bile yaralanır ve iyileşmek için zamana ihtiyaç duyarlar. "Omurganın alınmasına iki saniye kaldı. ağız."

"Daha iyi." Anya fırlayıp kendini yatağın üzerine attı ve çantayı yere attı. Keeley'nin bir saattir düzenlemekle uğraştığı içindekiler döküldü. "Onu seviyorsun, değil mi?"

Sanki Keeley adamın kimliğini gerçekten tahmin etmek zorundaymış gibi. "Evet, ama yine de onun kara kalbini çıkarıp önünde yemek isterdim."

"Bunu bir keresinde bir adama yapmıştım," dedi kız.
"Önce tereyağında sotelemeni tavsiye ederim. Ama tahmin edin ne oldu? Hepimiz erkeklerimizi öldürmek isteriz. Bir alfaıyla yaşamanın yan etkisi bu."

Keeley çantayı yatağına geri koydu, eğildi ve giysileri, silahları ve eserleri topladı.

Anya çantayı ikinci kez tekmeledi.

Derin nefes al... ver. "İki bacağını da kesmekten ve onlarla seni öldüresiye dövmekten korkmuyorum tanrıça."

"Kulağına ne kadar eğlenceli gelse de, reddedeceğim. Ama kendim için değil. Senin için. Bacaklarıma ihtiyacın olacak." Anya ayağına kalktı. "Toparlanmak bekleyebilir. Dışarı çıkacağız ve pis, kirli şeyler yapacağız. Bu senin aklını Torin'den ve onun terk etme yöntemlerinden uzaklaştıracak. Asla unutamayacağı bir ders alacak."

"Ona bir ders vermek istemiyorum." Yalan makinesi çalıştı. Ona ders vermek istiyorum. Çok kötü. "Ama tamam, peki. Ben de varım."

"Harika. Ben en sevdiğim parti hayvanlarını toplarken iki dolarlık bir fahişe gibi giyinmek için beş dakikan var. Kaia ve Nike. Oh, ve Viola! Döndüğünü unutmuşum. Fuayede olun ve geç kalmayın yoksa çoktan sarhoş olmuş olacağız ve muhtemelen sizi tamamen unutacağız." Sırıtarak fırladı gitti.

Keeley tam bir dakikasını şaşkınlıkla geçirdi. Tanrıça gerçek miydi?

Bir sonraki dakikayı bir elmasa dönüşerek geçirdi. Çivili sütyen ve poposunun kıvrımlarının üzerinde yükselen şort. Bu "kıyafeti" altı inçlik stilettolarla eşleştirdi. Sonra, boş vakti olduğu için cildinin her yerine simli losyon sürdü. Ama o sırada fuayede kimse yoktu.

Saniyeler geçtikçe Anya'nın kendisini kandırıp kandırmadığını merak etmeye başladı. Eğer bu Keeley'nin hırpalanmış özgüven tabutuna çakılan ilk çivi olacaksa.

Bıçaklar zaten yaralı olan göğsüne saplanıyordu.

Ama sonra Anya merdivenlerden üç kadınla birlikte uçarak indi: Kaia, Nike ve muhteşem sarışın Viola. Keeley'den bile daha açık saçık giyinmişlerdi; iç çamaşırları, külotları ve jartiyerleri vardı.

Anya yumruklarını sıktı ve "Ho takımı... toplanın!" diye bağırdı.

İşte o anda Keeley dişilere bağlandı.
İçinden giderek daha fazla güç akıyordu, hiç bilmediği kadar. Sarhoş edici ve harikaydı.

Bu insanlar olmadan nasıl yaşayacağım?

Maddox köşeyi dönerek geldi ama onları görünce durdu. Çenesi düştü, gözleri neşeyle parlıyordu. "Adamların bunun olduğunu biliyor mu?"

Kaia parlak kızıl saçlarını kabarttı. "Elbette. Kıyafetimi Strider seçti."

"Benimki o kadar harika ki kendi ellerimle dikmiş olmalıyım," dedi Viola ve yakın zamanda işkence görmüş bir kadın gibi görünmüyordu. Mutlu ve kaygısız görünüyordu. "Dikiş dikmek birçok yeteneğimden biri, bundan eminim."

Bilmiyor muydu? Huh. Belki de kendine ait bir Time Out kutusu vardı.

Arabayla yakındaki bir kulübe, yaramaz ölümsüzler için bir yeraltı oyun alanına gittiler. Loştu, karanlığı sadece flaş ışıklarının renkli parıltısı bozuyordu. Duvarlarda çok sayıda ayna vardı. Çiftlerin öpüştüğü ya da doğrudan seks yaptığı siyah deri koltuklar.

Torin'i özledim.

Hayır! Oraya gitmeye cesaret edemem.

Bara doğru yürürken Nike kolunu Keeley'nin omzuna attı ve müziğin gürültülü, düzensiz nabzının üzerinden bağırdı.

"Hoşuna giden bir adam görmezsen, iki meraklı gibi davranırım ve küçük maymunlar gibi sevişiriz. Atlas'ın umurunda olmaz, sadece ayrıntılar konusunda ısrar eder."

"Ne kadar nazıksınız. Teşekkür ederim." Garip bir şekilde, cevabı alaycı değildi. "Ama ben zevkle ilgilenmiyorum. Sadece... unutuyorum."

Eğer bu doğruysa, neden Time Out kutusunu kullanmadım?

Sırf bu yüzden!

Kaia ona sempatik bir gülümseme sundu. "Ben de o yollardan geçtim."

Barda Anya, Legspreader adında bir şey ısmarladı ve kadeh kaldırdıktan sonra her biri birer kadeh içti.

bardaklarının içindekileri aynı anda içti. Aşağı inerken yaktı ama midesine her iki ucunda bir küp altın olan sıvı gökkuşağı gibi yerleşti.

"Daha fazla!" diye bağırdı. Ve on bir atış sonra hâlâ emrediyordu. Zihnine bulutlar yerleşmişti ve Soğuk iliklerine kadar işlemişti. Uyuşukluk geçmeye başlamıştı, ama daha fazla gökkuşağı ve altın yerine, acı titreşimleri yaşamaya başladı, mutsuzluğu kendini belli ediyordu. Bunu görmezden geldi.

"Ben harikayım," diye bağırdı Viola dünyaya, kollarını açıp dönerek. "İç beni!"

Aralarındaki bağ sayesinde Keeley kızın kendine duyduğu aşırı sevgiyi hissetti ama bunun altında... Vay canına, Keeley kendi acısının çok büyük olduğunu düşünmüştü. Bu kız acı çekiyordu.

Keeley başını sallayarak, "Muhtemelen yasadışı olacak kadar müthiş bir yapım var," dedi. "Ve Torin piçin teki."

"Whooo hooo," diye şarkı söyledi kızlar.

Keeley iki el daha ateş etti.

Bir grup ölümsüz şekil değiştiren, piyango kazanmış gibi gülümseyerek yanlarına geldi. Ortadaki, en uzun boylu olanın gözü sadece Keeley'deydi.

"Bu gece ay dolunay değil ama bahse girerim beni ulutabilirsin," dedi.

"Muhtemelen seni iki kez ulutabilirim," dedi Viola ona.

Ama bakışları Keeley'den hiç ayrılmadı. "Peki ya sen? tatlılık?"

Keeley ona, "Ben de onu iki kez ulutabilirim," dedi. "Sana gelince, ben erkeklerden uzak durmaya yemin ettim."

Ellerini kızın belinde gezdirdi ve sıktı. "Fikrini değiştirmem için bana bir şans ver."

"Fikrini değiştirebilirim," dedi Viola.

"İzin almadan dokunma," diye tersledi Keeley erkeğe. Çok hızlı ve çok fazla düşünerek ondan uzaklaştı. Ve yanlışı. Torin ona hayranlıkla bakmıştı.

Arzuyla karışık, sanki onunla ilgili her ayrıntıyı ezberliyormuş gibi. Bu adam onu istiyordu, evet, ama hiçbir şey yoktu

ama gözlerinde şehvet vardı. İstedliğini elde ettiği anda onu unutacaktı.

Ben de aynı şekilde perişan olacağım.

"Ona kesinlikle izin vermelisin," dedi Kaia, omzunu okşadı. Acıma duygusu aralarındaki bağı sarmıştı. "Torin'in tek başına uçtuğu falan yok."

Keeley nefes alma yeteneğini kaybetti. "Ne?" Çoktan hayatına devam mı etmişti? Kendi ıstıرابında kaybolmamış mıydı? Aptallık mı? Onu özlediği kadar çaresizce özlemiyor muydu?

Anya Kaia'nın ensesine bir tokat attı. "Az önce bir kulübe gitti," dedi Keeley'ye. "Lucien bana öyle söyledi zaten. Tatlım onu dün sabah görmüş. O da Torin'in berbat durumda olduğundan bahsetti. Korkunç görüldüğünden ve kimsenin yatıştıramayacağı bir öfkesi olduğundan."

Torin bir kulüpte. Keeley'e dokunmaktan korkuyor ama başkalarına dokunmuyor mu? Onu pervasız ve umursamaz yapacak bir alemde mi?

Kulübün duvarları sallanmaya başladı.

Şekil değiştiren ellerini ikinci kez kızın üzerine koyduğunda, kız onu binanın diğer tarafına savuracak kadar yoğun bir güç akışıyla itti.

Nike, insanlar yoldan çekilip diğerlerine çarparken, "Sen etrafta olması gereken kullanışlı bir hatunsun," dedi, cesetleri ve mobilyaları deviriyor.

Birden fazla kavga çıktı.

"Benim düşündüğümü mü düşünüyorsun?" Nike sordu.

"Kesinlikle. Bu okulu yönetmek için işaretimiz bu!" Kaia yumruklarını kaldırarak konuştu.

Kızlar harekete geçerken Keeley olduğu yerde duruyordu. Viola bir Fae erkeğinin kafasına sandalyeyle vurdu. Anya kırık camla bir vampirin karnına vurdu. Kaia Anka Kuşu'nun ateşli ağzının içine uzandı ve dilini kopardı.

Şiddet devam etti ve sonunda ayakta kalanlar sadece kızlar oldu. Kanlı ve bereli ama ayakta. Beşlik çaktılar.

"Gidebilir miyiz?" Keeley sordu.

Kızlar arasında binlerce konuşma geçerken kapıya doğru ilerlediler, her biri "Gördün mü ben..." diye başlıyordu.

Dışarıda serin hava Keeley'nin aşırı ısınmış tenini okşadı.

"Majesteleri?" diye seslendi kadınsı bir ses.

Keeley bölgeyi araştırdı. Ayın altın ışığı Sokak lambalarının beyaz ışığıyla karışarak soluk saçlı ve iri mavi gözlü güzel bir Fae dışısını aydınlattı. Irklar arasındaki ortak özellikler.

Kız öne doğru koştu ve resmi bir selam verdi en saygıdeğer kraliyet mensupları için ayrılmıştır. "Savaşçı Galen benden size bir mesaj iletmemi istedi. Cömertçe ödeme yapacağınızı söyledi."

Bir mesaj mı? "Söyle bana."

Fae titreyerek, "Hades onu yakaladı. Onu ve Torin'i. Onları kilit altına aldı."

"Ne?" diye haykırdı diğer kızlar hep bir ağızdan, iyi halleri dibe vurmuştu.

Kulübün duvarları gibi zemin de sarsıldı. Torin Hades'in elinde miydi?

Ona karşı kullanmayı mı düşündün?

Torin onu ne kadar incitmiş olursa olsun, ona işkence edilmesini istemiyordu. Onun tek bir çizige bile katlandığı düşüncesi bile onu öfkelenlendirmeye yetiyordu.

"Kıza odamdaki altın yığınlarından birini ver. Geri geleceğim," diye duyurdu. Doğrudan Hades'e doğru parladı.

Lucifer'dan çaldığı yatak odasında değil, Kan ve Gölge Diyarı'nda inşa ettiği kaledeki yatak odasındaydı. Yatağının etrafına perde çekilmişti ama Keeley onun orada olduğunu biliyordu. Konuşuyordu, sesi alçak ve baştan çıkarıcıydı. Bir kadın zevkle inledi.

Ne güzel. Keeley de onun tarafından unutulmuştu.

"Hades!" diye bağırdığında sarayın duvarları şiddetle titredi. Konuşmamız gerek."

Kadınsı bir şok nefesi. Bir erkek laneti.

Hareket eden bedenlerin hışırtısı.

"Bu kadar yeter, Tally," dedi Hades ve sonra perdeyi kenara itip yatağın yanında durdu.

Kadın ortağını bir an bile göremeden perdeyi yerine indirdi.

Saçları diken diken olmuştu. Gömleksizdi, kasları sergileniyordu. Pantolonu üzerindeydi ama çıkarılmıştı. Yanakları kızarmış, teni ısırik izleri ve çiziklerle doluydu.

Keeley'nin bakışlarıyla karşılaştığında başını yana eğdi.

"Neler oluyor?" diye sordu kadın -Tally- açıkça sinirlenmiş.

Onu görmezden gelerek Keeley'e, "Bir daha asla bu kıyafetten başka bir şey giymemen için resmi bir talepte bulunuyorum" dedi.

"Torin ve Galen'i kilit altında tutuyorsunuz."

İnkâr etmeye çalışmadı, yakalandığı için utanmış gibi bile görünmedi. "Biliyorum. Torin'in tavrı beni rahatsız etti. Galen sadece engel oluyordu."

"Beni serbest bırakın," diye talep etti bu Tally kişisi. "Derhal!" Zincirler şangırdadı.

Hades perdeyi tokatladı. "Yeter dedim. Emirlerime uyulmadığında neler olduğunu hatırlayın."

Ağız dolusu küfür yankılandı.

Keeley, "Bırakın onları," diye emretti.

"Hayır. Ve şimdi bu tartışma bittiğine göre... bize katılmak ister misin?" Yatağa doğru el salladı.

Kadından tıslayan bir öfke.

"Hayır, teşekkürler," dedi Keeley. "Torin ve Galen'i serbest bırakın." "Neden bırakayım ki? Torin gözlerini acıyla doldurdu."

Ciddi olamazdı. "Bahanen bu mu? Sen de aynısını yaptın!"

"Evet, ama telafi etmeye çalışıyorum."

"Telafi etmek mi istiyorsun? Tamam. Torin ve Galen'in gitmesine izin ver."

Adam kaşlarını çatı. "Bu senin motivasyon konuşmalarının bir parçası mı? Yoksa buna dırdır diyebilir miyiz?"

Yumruğunu ona doğru salladı. "Yap şunu."

İnatçı bir tavırla kollarını göğsünün geniş kısmı üzerinde kavuşturdu. "Torin seni yine incitecek. Fiziksel olarak ve duygusal olarak."

"Son şansın," dedi, duvarlar daha sert sarsılıyordu... daha sert. "Bırakın onları."

"Eğer yaparsam," diye cevap verdi, sesi eşitti, "sana borçlu olacaktım gibi hissediyorum. Ben."

Dişlerini sıktı. Bir zamanlar onun gücünden korkmuş, kendi gücünden daha büyük olduğunu düşünmüştü. Belki de durumun gerçekten böyle olduğunu kanıtlamanın zamanı gelmişti. "Bunu kendi başına sen açtın." Vurdu.

* * *

TORIN kafasının içinde kırıcı kullanan yüzlerce küçük adamlar uyandı. Kendini yavaşça dikleştirdi, gözlerini ovuşturdu. Galen karşısında oturuyordu, kurumuş kan ve çürüklerle kaplıydı. Saçları dağınıktı ve garip açılarla dışarı çıkıyordu.

Torin'in parmakları, kendi parmaklarını taramaya çalışırken bir yumak yuvasına takıldı.

Hatıralar zihninde yuvarlanıyordu... köleler... pençeleri ona doğru uzanıyor, viski üzerine dökülüyor, ısırıkları Kolları ve bacakları, kafasına tekrar tekrar çarpan bir şey. Sonra... karanlık.

"Hades," dedi Galen. "Piç herif bizi kilitledi."

Sarayın duvarları sarsıldı ve Torin kaşlarını çatı. Keeley burada mıydı? Hades'le birlikte mi?

Tabii ki hayır. Ayağa fırladı ve hücre kapısına doğru koştu, sonra ellerini kilidin üzerine koydu. Kapı anında açıldı. Teşekkürler, All-key. Uzun, dar bir koridordan aşağı koştu.

"Bunu nasıl yaptın?" Galen sordu. "Önemli değil.

Keeley'i bulmamız gerek. Sanırım o burada."

"Burada olduğuna eminim. Hizmetçilerden birini onu bulması için gönderdim."

"Aptal!" Torin bağırdı. "Yapmamalıydın-"

Önündeki duvar tamamen patladı, devasa enkaz parçaları her yöne uçtu. Hades kaba açıklıktan ok gibi fırladı ve Torin bunun kendi iradesiyle olduğundan şüpheliydi. Dude kırık taş denizinde yuvarlandı, yol boyunca kafasını çarptı ve çarptı.

Keeley erkeğin arkasından süzüldü ve ne kadar görkemli bir görüntü oluşturdu. Teni -çoğu çıplaktı- beyaz bir gül kadar solgundu ve kelimenin tam anlamıyla parlıyordu, parlak ışık akıntıları etrafında parıltıyordu. Açık pembe saçlarından oluşan yelesi yüzünü çerçeveleyordu. Güzeldi, evet, ama aynı zamanda görkemliydi. Eski bir savaş atı gibi. Ve evet, tamam, eğer bu benzetmeyi yüksek sesle yaparsa kız onun kemiklerini toz haline getirebilirdi. Ama görünüşün bununla hiçbir ilgisi yoktu.

Bir zamanlar insanlar atlarını savaş için eğitirlerdi. Sadece savaşa girmeleri için değil, savaşı sevmeleri için. İstemek için. O hayvanlar hiç korku hissetmezdi. Korkmazlardı.

Kılıçtan, mızraktan ya da hançerden uzak durdular ama burun deliklerini şişirip toynaklarını yere vurarak düşmanı harekete geçmeye cesaretlendirdiler, geçmesini istediler. Yaşayıp yaşamadıkları ya da ölüp ölmedikleri umurlarında değildi, yeter ki aksiyonun tadına varsınlardı. Bu Keeley'di.

Onsuz yaşamıyorum, sadece varım.

Hades ayağa kalktı, burnundan ve kulaklarından kan damlıyordu. Gözlerinden biri şişerek kapanmıştı. Onun bu durumu Keeley'nin cesaretini daha da artırıyordu.

Hades, "Bir sonraki hamleni iyi düşün," dedi. "Bu senin son hamlen olabilir."

"Bunun beni korkutması mı gerekiyor?" diye sordu sakince. "Korkuyla beslendiğini, bunun seni daha güçlü yaptığını biliyorum. Çok Senin için kötü, sana sunacak bir şeyim yok." Erkek ona ters ters baktı.

"Beni öldürebilseydin bile," diye devam etti, "bir topun içine girip ağlayarak ölmezdim. Hayır, dışarı çıktığımda silahlarımı ateşlerim... ama aynı şeyi senin için söyleyemem." Bir şimşek

Avucundan fırlayan yıldırım Hades'in göğsüne çarparak onu geriye savurdu.

Erkek korumalıydı ama Keeley şu anda ne kadar güçlü olursa olsun, bu korumalar onu durdurmaya yetmiyordu.

Torin ikisinin arasına girdi, bakışları şimdi ayağa kalkmaya çalışan erkeğin üzerindeydi. Adamın dövüşünü görmüştü. Kendini tuttuğunu biliyordu - gölgeler içinden fırlayıp Keeley'nin etrafını sarmıyor, etini yerken onun hayatını boğmuyordu. Ama bu her an değişebilirdi.

Hades ellerini yumruk yaparak ona ters ters baktı. "Akıllıca değil, Hastalık."

Torin, "Ona yaklaşmana izin vermeyeceğim," dedi.

"Beni durduramayacaksın," diye cevap verdi

Hades. "Getir o zaman."

"Yeter!" Keeley bağırdı. İleri atıldı, ışık artık o kadar parlak değildi. Öfkeli bebek mavileriyle Torin'i delip geçti. "Bunun seninle hiçbir ilgisi yok. Evine git."

Onsuz bir evi yoktu. "Seni terk etmiyorum." "Bu sözleri ilk kez duymuyorum," diye tersledi.

"Şimdi git."

İrkildi. Bunu hak etmişti. "Tamam. Şuna ne dersin? Sensiz gitmek istemiyorum."

Gözlerinde acı vardı ama el sallayarak onu başından savdı. "Ben artık seni ilgilendirmiyorum, tıpkı senin de artık benim."

"Birlikte ya da ayrı, sen her zaman benim endişem olacaksın." "Ne kadar tatlı." Hades alay etti.

"Yeter dedim!" Diğer erkeğe odaklandı. "Hades, biz uyuşmuyoruz ve bunu sen de biliyorsun. Bana her zaman kızacaksın daha güçlü olmak. Size hayır denmesinden nefret ediyorsunuz."

Ona ters ters baktı. "Ve sen de çok inatçısın, Keeleycael. Sana kızgın değilim. Seninle gurur duyuyorum. Ama ölmekle ilgili cesur sözlerine rağmen, dünyadaki tüm zamana sahip olduğunu, sonun senin için asla gelmeyeceğini düşünüyorsun. Gelebilir. Ve bir gün gelecek. Hepimiz için. Geçmiş bırakmalı ve gelecek elinizden kayıp gitmeden önce ona iki elinizle sarılmalısınız. Ben buradayım. Bana tutun."

Cehennem gibi.

Hades'in sözleri Torin'in kalbine saplanan bir ok gibiydi. Dünya kadar zamanları yoktu. Sonları gelecekti. Geleceğe tutunmalı ve asla bırakmamalıydı. Keeley onun geleceğiydi. Her zaman öyleydi, her zaman da öyle olacaktı.

O olmadan, hiçbir şeyi yoktu.

Ona "bir gün" geleceğini ve yaptıklarından pişman olacağını söylemişti ve ne kadar da haklıydı. Sadece o günün, onu terk ettiği gün geleceğini bilmiyordu. Onunla iyi bir ilişkisi vardı, en iyisiydi ve bundan vazgeçmişti. Korku yüzünden. Çünkü düşüncelerini yönetmesine izin vermişti. bir kez daha, eylemlerini yönlendiriyor.

Sonunda gerçeği görün. Artık korkup kaçmak yok.

"Bana tutun," diye atıldı Torin. "Seni bırakmakla hata ettim ama sakın beni bırakma. Lütfen, Keys."

Onunla yüzleşti, ağzı sallanıyordu. "Ciddi misin sen? Bana benimle kalacağını söyledin-yanan. Senin için önemli olduğumu söyledin-yanan! Ben de sana yalancıları sevmediğimi söyledim ve bunda ciddiydim."

Hayır. Hayır, pes etmiyordu. Bir daha asla. "Seni incittiğim için özür dilerim, yalan söylediğim için çok özür dilerim. Ne kadar üzgün olduğumu asla bilemeyeceksin. Ama benim için önemlisin. Sensiz olmanın nasıl bir şey olduğunu öğrendim ve bu korkunç. Hayatımda yaşadığım en kötü şey. deneyimli."

"Evet," dedi gözlerini kısarak. "Striptiz kulüplerinde geçirdiğin zamanın berbat olduğuna eminim."

"Öyleydi. Beni asla geri almayacağını söylediğini biliyorum ve benim aksime sen asla yalan söylemezsin. Ama bunu yapman için sana yalvarıyorum. Sadece bu seferlik. Sadece benim için. Bunu hak etmesem bile. Ama sen benden daha iyi bir insansın. Daha tatlı, daha güçlü ve daha zekisin. Çok daha zekisin. Lütfen. Lütfen. Lütfen. Sensiz ben bir hiçim prenses. Seni terk etmek hayatımın en büyük hatasıydı."

İnatçı bir tavırla başını salladı. "Hayır."

Devam etti. "Kimsenin bana dokunmasına izin vermedim, kendim de kimseye dokunmadım. Tek

düşünebildiğim sendin."

Yine de kararlılığını korudu ve kısa ve öz bir şekilde "Hayır" dedi.

"O seni istemiyor, Hastalık," diye tersledi Hades.

"Tek istediğim-" diye devam etti Torin, ancak keskin, yoğun bir acı içine saplanınca durdu.

Keeley'nin yüz hatları dehşetle yıkandı ve çığlık attı.

Torin göğsüne baktı. Bir mızrak sırtını yarmış ve önünden çıkmıştı.

Tanıdık bir ses, "Zehrin tadını çıkar," diye bağırdı. "Hades'e ya da Keeley'e zarar vermeyeceğini biliyordum ama sen... seni içten dışa yok edecek ve senin kaybın yüzünden acı çekecekler."

Lucifer.

"İyi eğlenceler," dedi adam ve buharlaştı.

Torin'in görüşü bulanıklaştı, dizlerinin bağı çözüldü. Kahkaha sesleri duydu... bir mücadele, giderek uzaklaşan...

Sonra... hiçbir şey.

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

KEELEY öylesine yüksek sesle çığlık attı ki, ölümsüzlerin kulak zırları bile patlamış olabilirdi. Birden Torin'in yanına fırladı. Eldiven giymiyordu ama yine de parmaklarını Torin'in boynuna bastırdı.

Ten tene. İlk başta hiçbir şey yoktu. Onunla buluşacak bir ritim yoktu. Ama sonra hissetti. Yumuşak bir gümbürtü.

Çok yumuşak.

Hasarlı kalbi titriyor, kanı yarısından dışarı akıyordu. Mızrak akışın bir kısmını durdurmaya yardımcı oluyordu ama eğer Lucifer'ın söylediği gibi zehirliyse -ve Torin'in tepkisine bakılırsa öyle olduğundan emindi- kanın dışarı çıkması gerekiyordu.

Bu yüzden onu çekip çıkardı ve bir kenara fırlattı. "Ne yapabilirim ki?"

Galen! Onun burada olduğunu unutmuştu. "Gömleğin!"

Elbiseyi başının üzerine çekti ve ona uzattı.

Torin'in göğsüne bastırdı.

İnlemedi bile.

Umutsuzca Hades'e baktı. "Lucifer hangi zehri kullanmış olabilir?"

Sessizce tırnak etlerini inceledi.

"Hades, lütfen. Ne istersen yaparım. Sadece onu iyileştirmeme yardım et."

Karanlık Lord o zaman onunla yüzleşti ve başını salladı.

"Aynen dediğin gibi olacak. Ne istersem."

Bir saniye sonra, hem Hades hem de Torin maddeleşti.

Keeley titreyen bacaklarını itti ve bu bir mücadele idi.

Çünkü suçluluk duygusu omuzlarına çok ağır bir şekilde çökmüştü. O olmasaydı, Hades Torin'i hapsedemeyecek ve Lucifer onu mızraklayamayacaktı. Hepsi benim hatamdı.

Torin'in birliktelikleri boyunca yaşamak zorunda kaldığı suçluluk duygusu bu muydu? Onu terk etmesine şaşmamalı. Onu affetmeliyim, defterini temizlemeliyim. Her şey için. Çünkü beni affetmesine, defterimi temizlemesine ihtiyacım var.

Biri olmadan diğerine sahip olamayacağını biliyordu.

Orada öylece durmuş, onun yaşayıp yaşamayacağını merak ederken, yaşadığı acı, reddedilme, burukluk ve öfke Bunca zaman boyunca -onun güzel yalvarışları karşısında bile- içinde sakladığı şeylerden kurtulmuştu. Ona duyduğu aşk içini doldurdu.

"Keeley," dedi Galen, onun bakışlarını üzerine çekerek. Yüzünde acı çeken bir ifade vardı. "Başka ne yapabilirim?"

"Diğer Lordlara neler olduğunu ve Torin'in iyileşir iyileşmez geri döneceğini söyleyin." Eğer iyileşmezse... Boğazında büyüyen yumruyu çıkarmak için boğazını temizledi. Galen'in tedirgin ifadesi karşısında, "Onlara seni Kızıl Kraliçe'nin gönderdiğini ve zarar görürsen hiç hoşnut olmayacağını söyle," dedi.

Adam başını salladı ve kadın onu kaleye götürdü.

Sonra Hades'e gitti. Torin'i bir hastaneye götürmüştü. bir çeşit laboratuvar. Kazanlar kaynayıp buharlaşıyor, raflar tanımlayamadığı şeylerin şişeleriyle dolup taşıyor ve aşırı büyümüş çalılar bacaklarını kullanarak duvarlara tırmanıyordu.

Torin bir masaya bağlanmış, ağzı metal bir kancayla açık tutuluyordu. Yanında, sırtı kamburlaşmış yaşlı bir erkek farklı sınıfları birbirine karıştırıyordu. Savaşçısının yanına koştu ve ellerini kendi ellerinin arasına aldı.

Diğer adam ona ters ters baktı. "Ben Hey You. Burası benim bölgem. Sen kimsin? Burada ne arıyorsun?"

"Ben Kızıl Kraliçe'yim ve istediğim her yere giderim."

"Bu doğru." Hades onun yanında belirdi. "Öyle." Torin'in ağzındaki kancayı çıkardı - aslında bir kanca değil, doğrudan midesine giden bir tüp.

Hey You topallayarak geldi ve Hades Torin'in ağzını açık tutarken hazırladığı karışımı savaşçının boğazından aşağı döktü.

Torin'i izledi, bir tepki bekledi. Cildi solgun, neredeyse mavi kaldı. Gözleri kapalıydı. Biçimi hareketsizdi. Göğsündeki yara hâlâ açık ve sızıntı yapıyordu. "İşe yaraması ne kadar sürer?"

"Bütün gece," dedi Hey You, şimdi topallayarak uzaklaşıyordu.

O kadar uzun yaşamıştı ki, zaman onun için çok az şey ifade ediyordu ama bütün bir gece aniden sonsuzluk gibi gelmişti.

Onu dikkatle izleyen Hades'e baktı. "Ona dokundun. Ten tene."

"Bağışıklığı olduğu sürece herkes yapabilir."

"Sen bağışık mısın?"

Başını salladı. "Bir süreliğine."

"Ne demek bir süreliğine?" "Onun kanını yuttum."

"Onun kanı mı? Enfeksiyonlu kanı mı?"

Hades uzandı, yanağını okşadı ve ona ne isterse borçlu olduğu için orada durup buna tahammül etmek zorunda kaldı. Ama yüz ifadesi hoşnutsuzluğunu yansıtıyor olmalıydı, çünkü kaşlarını çattı ve elini bıraktı.

"Kanını seninle paylaşırsa," dedi Hades, "sana dokunduğunda hastalanmazsın. En azından kısa bir süre için. Sadece

Kanının damarlarında dolaşmasına yetecek kadar uzun bir süre. Yaklaşık bir, belki iki gün sürer, sonra başka bir doza ihtiyacın olacak."

"Ama... haklı olamazsın. Daha önce de benimle kanını paylaştı ve yine de midem bulandı."

Kaşlarını çatan Hades, Torin'in parmaklarından birinin ucunu dikti ve ona doğru uzattı.

Parmağı ve kanı ağzına çekti, ne kadar zorlama olursa olsun her şeyi denemeye istekliydi. Bir ölümsüz olarak, bu tür şeyler ona yabancı değildi.

"Bundan önce kanını ne zaman paylaştı?" Hades sordu. "Neden?"

"Buraya en son geldiğimizde, ben israf hastalığına yakalanmadan önce."

"Ah. Kükürt yaralarının alınmasıyla zaten zayıf düşmemiş

olsaydın kan işe yarardı."

"Ama yara izlerinin giderilmesiyle gücüm geri geliyor."

"Güç, evet, çünkü ruhani bir doğası var. Ama senin Vücudu büyük ölçüde kesilmiş ve suyu çekilmişti. Torin bile fiziksel olarak yaralandığında iblisin hastalıklarıyla mücadele etmekte zorlanıyor."

"Ama... bu nasıl mümkün olabilir?"

"İblis bir ruhtur ve onun ruhuna bulaşır. Ama kötülük onun bedeninde barınıyor. Bağışıklık yaratan bir beden. Bu bağışıklıklar onun kanında ve menisinde bulunur."

Sihirli meni mi? Torin onun içine girip onu hastalıktan kurtarabilir miydi? Ya da onu yutabilir miydi? "Ben... şey, ben ikincisini tattım," diye itiraf etti, yanakları kızarmıştı, "ve yine de midem bulandı."

"Tadına bakmak hastalığı bir süreliğine engelleyebilir ama ortadan kaldırır. Tam doz almanız gerekir. Öyle ya da böyle."

"Ama... neden derisi enfekte oluyor da vücudunun geri kalanı enfekte olmuyor?"

"Tenin, ruhun içinde ne varsa onu yaydığını herkesten daha iyi biliyorsun. Sen sana ait olmayan bir beden içindeki bir ruhsun ve yine de o ten mevsimlere göre değişir, tıpkı ruhun gibi."

O... haklıydı. Deri ruhu yayıyordu ama sıvılar vücuttan fışkırıyordu.

Bu da demek oluyor ki.

Nihayet! İsteddiği her şeye sahip olmanın bir yolu. Torin, sağlık. Bir aile. Günde sadece bir kez onun kanını içmek zorundaydı. Ya da onu diğer şeyle beslemesine izin vermeliydi.

Heyecandan tüyleri diken diken olmuştu. Bu Torin'in de tüm hayallerinin gerçeğe dönüşmesiydi.

Ama gerçeklik onu ezerek geri döndü. Hades'e hâlâ istediği şeyi borçluydu ve bunun ne olduğunu tahmin edebiliyordu.

"Onu seviyorsun," dedi karanlık lord. "Seviyorum."

"Ama ben öyle emredersem benimle kalacaksın."

Gözlerini kapadı, başını salladı. Anlaşma, özgürce yaptığında anlaşmaydı. "Bu senin kararın mı? Seninle kalmam mı?"

Baskıcı sessizlik.

Onunla yüzleşirken derin bir nefes aldı. Çenesini kaldırmıştı, derin bir erkeksi gurur pozu veriyordu ama ifadesi boştu. "Hades... lütfen bana bunu yaptırma."

"Yapmayacağım." Sert bir ses tonuyla ekledi: "Kendini kapana kısılmış hissedersin ve ben bunu sana zaten bir kez yaptım."

Umut yumuşak kanatlarını açtı. "O zaman ne istiyorsun?"

"Açıkkçası Lucifer'la savaş halindeyim."

"Ve?" diye sordu adam sessizleşince.

"Ve sen benim yanımda olacaksın, yolun her adımında bana yardım edeceksin."

Umduğundan çok daha fazlasıydı. Ve o anda gerçeği gördü. Adam onu önemsiyordu. Onunla arasını düzeltmek istiyordu. Yaptığı şey için gerçekten pişmanlık duyuyordu.

"Seni affediyorum." Torin'i bıraktı ve sedyenin etrafından dolaşarak kollarını Hades'e doladı. "Teşekkür ederim."

O da ona sarıldı, öyle sıkı sarıldı ki, sanki bırakmak istemiyormuş gibi, ama sonra bıraktı - bıraktı ve ondan uzaklaştı. Boğazını temizledi. "Fikrimi değiştirmeden önce adamını al ve buradan git."

"Yapamam. Onun

koruyucuları var." "Yok."

Yenilerini de mi kesmişti? Keeley geri dönerek Torin'in gömleğinin eteklerini kaldırdı. Bronz ten... yara izi yok. Elektrik

İçini bir sevinç kapladı.

Hiç vakit kaybetmeden Torin'i Budapeşte'deki yatak odasına ışınladı. Anya'ya neler olduğunu anlatmak için yanıp sönmeden önce onun rahat etmesini sağladı ve daha önce içeri girecek kadar aptal olan herkesi şahsen öldüreceğini söyledi.

izin vermişti.

Sonra bekledi. Ve volta attı. Ve biraz daha bekledi. Torin'in zamanını böyle mi geçirdiğini merak etti.

İblisin hastalıklarından kurtulmaya çalışıyordu ve başını salladı. Evet. Muhtemelen.

Sonunda, saymayı unuttuğu kadar çok saatin ardından, bir nefes aldı ve sarsılarak doğruldu. Keeley hemen onun yanına koştu.

"Ben buradayım. İyisin. İyileştin."

İnanamıyormuş gibi başını salladı.

Aslında onu görüyordum. "Keeley! Buradasın." Onu kollarının arasına aldı ve hatırı sayılır gücünün her zerresiyle ona sarıldı. "Buradasın." Sonra gözlerinin içine bakabilmek için onu geri itti. "Beni bırakma. Lütfen bırakma.

beni terk et. Ama eğer yaparsan, anlarım. Ayrıca seni dünyanın sonuna kadar takip edeceğim. Cennette ya da cehennemde. Seni bulamayacağım hiçbir yer yok. Sen benimsin, bir kere kaçmana izin verdim ve bir daha yapmayacağım. Asla. O yüzden kendini benden uzak tutmaya çalış, sana meydan okuyorum, ben de sana savaş açacağım."

"Vay canına, savaşçı," dedi gülerek.

Gülüşü onu sinirlendirmiş gibiydi. Ona ihtiyatla baktı.

"Hiçbir yere gitmiyorum," dedi kadın. "Sefil bir haldeydim

Sensiz. Senden ayrı geçirdiğim her dakikadan nefret ettim. Sonsuzluğun geri kalanını, sırf bir şeyi kanıtlamak ve beni incittiğin için seni incitmek için yanımda olmanı dileyerek geçirmek istemiyorum."

Adamın kolları tekrar kızın etrafına dolandı ve onu daha da sıkı tuttu. O kadar sıkı ki nefesi kesildi, buna değermiş!

"Her şey için özür dilerim."

"Özür dilerim. Ve beni hasta edeceğin için endişelenmene gerek yok. I-"

"Endişelenmedim." Gömleğinin eteklerini öptü. "Benim için her şeye katlanmana izin vereceğim. Ben bir vericiyim."

Bu. En çok özlediği şey buydu. Onun alay etmesini. Belki de en çok değil. Onunla olan bağını, yoğunluğunu, bakışlarını ve ona dokunuşunu da özlemişti.

"Ama ciddi," dedi sıcak karıncalanmalar göğsünü gıdıklarken. Giderek daha sıcak. Ve daha da sıcak. "Senin kanını ya da -bunu itiraf etmekten neredeyse nefret ediyorum çünkü arkasından şakalar geleceğini biliyorum- ama... senin menini günde en az bir kez aldığım sürece, iblisin hastalıklarına karşı bağışık olacağım. Hepsine karşı. Tabii bu da başka bir doğum kontrol yöntemine ihtiyacımız olacağı anlamına geliyor, Çünkü bir süreliğine tamamen bana ait olmanı istiyorum ama bir şeyler bulacağız."

Başını kaldırdı ve dikkatle ona baktı. "Bu kan ve meni olayı kanıtlandı mı?"

"Evet. Sen bayıldıktan sonra yüzüne dokundum, kanını içtim ve aradan yirmi dört saatten fazla zaman geçmesine rağmen midem bulanmadı."

Gözleri büyüdü. "Cevabı başından beri biliyordum." Onun yüzünü öptü, dudaklarını ısırdı. "Teşekkür ederim. Teşekkür ederim prenses. Çok teşekkür ederim."

"Hades'e borçluyuz."

"Beni geri alan ve bana bir şans daha veren o değil. Ve kararından asla pişman olmayacağından emin olacağım," dedi. "Günlerimin geri kalanında kötü davranışımı telafi etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım." Onu serbest bıraktı,

sadece yanaklarını okşamak için. "Seni seviyorum. Sen benim hazinemsin, Ve sen her şeye değersin. Her şeye değersin. Senin için kuru üzüm bile yerim."

"Beni bu kadar çok mu seviyorsun?" diye sordu usulca. "Her şeyimle, her zaman olacağım her şeyimle."

"Güzel, çünkü ben de seni seviyorum." En sevdiği deri koltuklardan birini odanın köşesine fırlattı, sonra Torin'i içine çekti. Erkeklerin sevdiği şeylerle birlikte. Bir bardak viski ve bir puro.

İkisine de baktı ve güldü. "Tek ihtiyacım olan şey kalabalık," dedi.

"Ve senin de bir tane olacak. Bu senin tahtın ve Hazır olur olmaz yeni taht odamıza taşınacağız." Birkaç adım

ötede durmuş, erkeğinin görüntüsünü seyrediyordu.
Benim sonsuza dek erkeğim.

"Şimdi cezan. Bana bir orgazm yaşatacaksın. Ayrı kaldığımız her gün, ve belki, sadece belki, ödeştik diyeceğim," dedi.

Hınzır bir gülümseme ağzını kavislendirdi. "İki katına çıkar ve anlaşıyoruz." İçkisini boşalttı ve purosunu söndürerek ikisini de bir kenara koydu. Parmağını ona doğru kaldırdı. "Ve, Prenses mi? Başlamak için daha iyi bir zaman olamaz."

EPİLOG

BİRKAÇ GÜN SONRA, Keeley yemek odasının kapısında durmuş, içeriye bakıyor ve bunalmamaya çalışıyordu. Bu onun ilk aile yemeğiydi. Tüm Lordlar ve aileleri buradaydı.

Ve onlar onun ailesiydi. Onlara bağlanmış olmasına rağmen kimse hastalanmamıştı. Torin'in şeytanı ona o kadar çok ihanet etmişti ki asla Birinin oluşması konusunda endişelenmek zorunda kaldılar, çünkü şeytanın onlara yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Dahası, bu bağlar ona Hades'i yenme gücü vermişti; Torin'den önce Hades onun elinde oyuncak olmuştu. incinmişti. Ona güç vermişlerdi ve karşılığında Yeraltı Dünyası'nın Efendileri'nin tüm hayallerini gerçekleştirecekti. gerçekleşecekti. Pandora'nın kutusunu bulup yok edecekti. O Sabah Yıldızı'na sahip çıkacaktı.

Ama bu başka bir günün planıydı.

Sadece Pandora kutlamalara katılmamıştı. Uyandıktan kısa bir süre sonra tek kelime etmeden çekip gitmişti. Ama William ve çocukları bile buradaydı. Yine de William bakışlarını Gillian'dan ayıramıyor gibiydi. Bu neredeyse utanç vericiydi.

Kadın avcısı -eski-, sanki başka bir şeyi okşadığını hayal ediyormuş gibi parmağını çatalının üzerinde gezdirdi.

Tamam. Kesinlikle utanç vericiydi. Öyle bir şey vardı ki Gözlerindeki yoğun sıcaklık, ona bakarken bile güneşten kavrulmuş gibi hissetmesine neden oluyordu.

"Buna inanabiliyor musun?" Galen Keeley'ye sordu.

Onun yanında durmuş, herkesi aynı şaşkınlık ve dehşetle izliyordu. Sadece Torin onu affetmişti ama kimse onu öldürmeye çalışmıyordu, o yüzden bunu bir kazanç olarak görüyordu.

Galen, pek de coşkulu olmayan bu karşılamayı umursamıyor gibiydi.

"Neredeyse yapamıyorum. Sanki tüm gerçek umutlarım tek bir günde meyve vermeye karar verdi." Her rüya değil. Sabah Yıldızı hâlâ kayıptı. Ama onu bulacağım. Aramaktan asla vazgeçmeyeceğim. Onu bulup kullanacağım ve bu Lordları da beni mutlu ettikleri kadar mutlu edeceğim.

"Hepsi benim değil. Henüz değil." Bakışları Honey'ye döndü. Tek endişesi oydu.

Bu sabah dönmüştü ama onunla konuşmayı, yalnız kalmayı reddetmişti; Torin onu zorlamıyordu, bu yüzden hâlâ buradaydı. Ayrıca Torin onu davet etmişti. ve başlangıçta bazı protestolar olsa da, erkeği kutlamaya katıldığında herkes kabul etmişti.

"Kızıl Kraliçe bunu istiyor."

Ondan korktukları için değildi. Torin'in onu mutlu etmek için ne kadar ileri gidebileceğini biliyorlardı.

Torin'in bir kase bezelyeyi yüzünü buruşturan ve tiksintiyle ürperen Urban'a, sonra da aynı tepkiyi veren Ever'a uzatışını izlerken kalbi sevgiyle kabardı. Torin sadece güldü. Artık mesafeyi korumak konusunda o kadar katı değildi. Arkadaşları da öyle. Bunu görmek inanılmazdı.

Kane ve Josephina, Keeley'nin parlama gücü sayesinde akşamı onlarla geçirmeye gelmişlerdi ve şimdi Gideon ve Scarlet'le sohbetে dalmışlardı, kadınlar hamilelikleriyle ilgili hikâyeler anlatıyorlardı.

Ama her zaman olduğu gibi Keeley'nin dikkati Torin'e döndü. Daha önce, Torin sandalyesinde otururken onun için striptiz yapmıştı.

Daha sonra onun kucağına tırmanmış ve sevişmişler. Sonra birlikte duş almışlardı. İlk duşlarıydı. Birçoğunun ilki olduğundan şüpheleniyordu. Elleri birbirlerinin üzerindeydi. Adamın ona nasıl fısıldadığını hatırlayarak ürperdi: "D vitamini iğnene ihtiyacın var mı prenses? Yoksa ona ilaç mı demeyi tercih edersin?"

Komik adam. Büyülü menisiyle çok gurur duyuyordu. O Hayatlarının geri kalanında onunla bu konuda dalga geçeceğine dair bir his vardı. Dört gözle bekleyeceği başka bir şey, diye düşündü sırtarak.

Kahkaha sesleri duyuldu. Gözlerini kırıştırtarak kendine gelen Keeley, Torin'in Cameo'yu kolunun altına alıp eldivenli eliyle saçlarını okşamasını izledi. Kadın fiziksel olarak iyileşmiş olsa da

Torin'in söylediğine göre, Soyma Çubuğu'nun içindeyken ruh hali her zamankinden daha karanlıktı.

Torin, Keeley'nin bakışlarını üzerinde hissetmiş olmalıydı ki ona doğru baktı ve göz kırptı.

Ona bir öpücük verdi.

Ayağa kalkıp aradaki mesafeyi kapattı ve bakışları Tişörtünün üzerinde sevgiyle. Bu tişörtte "Kızıl Kraliçe'ye Karıştım ve Tek Kaybettiğim Kalbim Oldu" yazıyordu. Şimdiye kadarki en iyisi.

Onu kucağına çekerek, "Neden yemiyorsun? Seni zehirleyeceğimizi düşünmediğini biliyorum."

"Sanki buna cesaret edebilecek biri varmış gibi. Ben sadece manzaranın tadını çıkarıyorum." Şakağını öptü, dudakları teninde gezindi.

"Bana bir şans daha verdiğin için sana teşekkür ettim mi?" "Binlerce kez."

"Sensiz kaybolacağımı söylemiş miydin?"

"O da var."

"Benim her şeyim olduğunu mu?"

"Evet."

"Tamam, ben cidden iyi bir erkek arkadaşım."

Kadından bir kahkaha patladı. "Kesinlikle öylesin. Ve mütevazısın da."

Adam onu serbest bıraktı ve kadın kaybettiği için inledi. Ama uzun süre onsuz kalmak zorunda değildi.

Tek dizinin üzerine çöktü ve kızın ellerinden birini tuttu. Zümrüt gözleri ona bakıyordu, ciddi ve niyetliydi. "Seni tüm varlığım ile seviyorum. Sensiz bir hiçim ve seninle olmak istiyorum.

Hayatımın geri kalanını seninle geçirmek istiyorum.

Sadece kısa bir süre değil. Çünkü eğer ev kalbin olduğu

yer ise, o zaman sen benim

Eve. Keeleycael, Keeley, Keys, Kızıl Kraliçe, Prenses, Bayan Torin olma onurunu bana bahşedeceğinizi umuyorum."

Adam bir yüzük uzattı ve kızın nefesi boğazında düğümlendi. Mücevherde pırlanta yerine küçük bir kar küresi vardı, sadece çifti görebileceği kadar büyüktü. İçeride kucaklaşıyorlar. Tahtadan oyulmuş minik bir çift. Bunu o yapmıştı. Onun için yapmıştı.

Bir aşağı bir yukarı zıplarken gözyaşları yanaklarından süzülüyordu. "Evet! Ben Bayan Torin olacağım ve sen de Bay Dr. Keeley olacaksın ve Anya'yı tekmeleyecek bir düğün planlayacağız. Lucien'in."

"Hey!" Anya seslendi. "Kendini başarısızlığa hazırlıyorsun."

Torin ayağa fırladı ve Keeley kendini onun bekleyen kollarına attı. Bir zamanlar, tapılmaktan ve şımartılmaktan başka bir şey istememişti. İyi bir adamla yuva kurmayı ve krallığını yönetmeyi düşünmüştü. Şimdi ise tapılan biriydi. Şımartılmıştı. Ama onun iyi bir adamı yoktu, vahşi bir savaşçısı vardı. Tam da ihtiyacı olan şey.

"Seni mutlu edeceğim," diye yemin etti. "Prenses, zaten yapıyorsun."

* * * * *

Gena Showalter'ın nefes kesen paranormal
hikâyelerini seviyorsanız,
yeni çağdaş romantizm serisine bayılacaksınız,
ORIJINAL HEARTBREAKERS:

"İSTEDİĞİN KİŞİ"
(ALL FOR YOU antolojisi) THE
CLOSER YOU COME
NE KADAR SICAK
YANARSAN O KADAR
SERT DÜŞERSİN
Harlequin HQN'den çok yakında!

Hikayelerden ikisine bir göz atmak için okumaya devam
edin!

İstediğın Kişı

Original Heartbreakers serisinin ön romanı (All for You antolojisinde yer almaktadır)

"Otur," dedi Dane, kanepeyi işaret ederek. Islak barda kendine üç parmak viski doldurdu. Arkasını döndüğünde Kenna bıraktığı yerde duruyor, gergin bir şekilde bir ayağından diğerine geçiyordu. Ona güvenmeyecekti. ya da rahatla. Tamam o zaman. Masanın kenarına yaslandı, istemeyerek de olsa onun güzelliğine kapıldı. "Ben istiyorum ki

"Buraya son gelişindeki davranışım için özür dilerim."

"Tamam. Vay canına. Buz gibi bir şey bekliyordum." O Eşarbinin üst kısmıyla oynayarak kaymasına neden oldu ve çilli göğüs dekoltesini daha da ortaya çıkardı. "Ama bir özür? Bir bip bile değil."

Bir fırının içine düştüğünü hissetti. Çok sıcaktı, kürek kemiklerinin arasından aniden ter damlıyordu. Kalbi sanki göğsünden kaçmaya çalışıyormuş gibi düzensiz bir şekilde çarpıyordu. Onun

Elleri kaşınıyordu ve lanet olsun ki pantolonu en sevdiği uzvunu neredeyse boğacak kadar daralmamıştı.

"Eğer beni affedebilirsen-" diye başladı. "Ki affetmedim," diye araya girdi. "Ama eğer yapabilirsen-"

"Gerçi muhtemelen yapmayacağım."

"Evet, ama eğer yapabilirsen, ben-" Muhteşem yeşil gözlerindeki alaycı parıltı onu susturdu. "Şuna mı gülüyorsun?

Ben mi?"

"Sadece birazcık." Dudaklarının kenarlarında bir gülümseme belirdi, tüm yüzünü aydınlattı. Birdenbire parladı ve adam fırına geri düşmediğini, aksine çoktan pişmiş olduğunu fark etti.

Bana bir çatal sapla. Bittim ben. Kemiklerime kadar yandım.

Adam ısı yayıyor olmalıydı, çünkü aralarındaki hava tamamen cızdırdıyordu. Gülümsemesini kaybetti, yüz hatları karardı. Adam lanet okudu. Başka kadınlar da böyle parlıyor olmalıydı, ama beynini yokladığında hiçbir şey bulamadı.

"Özür dilerim," dedi boğazını temizledikten sonra. "Kendime engel olamadım. Çok... niyetliydiniz. Ve gerçekten, özür dilemenize gerek yok, Bay Michaelson."

"Dane."

"Sen bir çocuktun," diye devam etti. "Durumun dehşetine tepki veriyordun."

"Duruma tepki vermedin."

Bir sonraki gülümsemesi daha yavaş oldu ama daha az parlak değildi. "Bu sadece benim her zaman senden daha zeki olduğum anlamına geliyor."

Akıllı ağız.

Muhteşem bir ağız. Tadı nasıldı?

Dur. Dur! Dur!

Ne tür nadir bir yaratık sürekli olarak büyük Michaelson servetinin kötü hükümdarı mı? Gökkuşağının sonunda altın bir tek boynuzlu at mı? Bu onun için yeniydi. Ama... hoşuna gittiğini fark etti.

Tüm sevgililerinin kalbini böyle mi çalmıştı?

Bu düşünceden nefret ederek kaskatı kesildi. Daha önce kendini West'in haklı olduğuna ikna etmişti... Kenna'nın sadece söylentilerin sahteliğine kapılmış tatlı bir kız olduğuna. Belki de buna inanmak istemediğinden, onun da annesi gibi olmasını istemediğinden şüphelenmişti. Ama işte buradaydı, büyüleyici daha önce hiç yaşamadığı bir kıskançlığın ateşini körüklüyordu.

"Çocuğun var mı?" Soru, durduramadan onu terk etti.

Yüz hatları kapandı ve tüm duygularını gizledi.

"Evet." Peki o zaman. Eğer bir söylenti doğruysa.

Neden hepsi değil?

"Altı yaşında," diye ekledi Kenna. "Ama hesap yaparken kendini yorma. Ben sana söyleyeyim. On altı yaşında hamile kaldım ve onu on yedi yaşında doğurdum."

Ses tonundaki bir şey onu rahatsız etti. Sevgi ve şefkat duyuyordu elbette ama aynı zamanda keder ve acı da duyuyordu. "Babası-"

"Durun bakalım, Bay Michaelson."

"Dane." Ona Bay Michaelson demekle ısrar etmesi onu sinirlendirmişti.

Bu gece beni hayal kırıklığına uğratan çok şey var.

"Hayatımın o kısmını seninle tartışmayacağım," dedi.

Yeterince makul. Bu konuyu açmış olması bile onu şaşkına çevirmişti. O, dünyanın en özel insanlarından biriydi.

Varoluşuyla ilgili en basit sorulara bile cevap vermeyi reddeder, sormaya cüret edenleri ise her zaman hor görürdü. Yine de burada durmuş, Kenna'yı en önemli konuda sorguya çekiyordu.

hayatının mahrem detaylarını. Sanki bilmeye hakkı varmış gibi.

Ondan uzaklaşmalıydı. Yapmak için geldiği şeyi yapmıştı. Özür dilemişti. Ama aralarındaki ilişkiyi bu kadar gergin bırakmak istemiyordu. Ne de olsa birbirlerini tekrar göreceklerdi.

Evet. Nedeni buydu. Başka bir nedeni yoktu. "Öğrenci olduğunuzu söylediğinizi duydum. Ne okuyorsun?"

Sanki gülmesini bekliyormuş gibi çekingen bir tavırla, usulca "İlköğretim" dedi.

Takdire şayan. "Ne zaman bitiriyorsun?" "İki yıl sonra. Umarım."

"Neden geç başladın?"

Ağır bir iç geçirdi. "Bak. Ben görebiliyorum Gözlerindeki merakı daha önce defalarca gördüm, o zaman neden gerçekten sormak istediğin şeyi sormuyorsun? Ben bir koca çalan fahişe?"

Çenesinde bir kas kasıldı. Bakışları kızın vücudunda gezindi ve elbisenin kızın her bir kıvrımını nasıl sardığını bir

kez daha fark etti. Her erkeğın etrafını sarmak için can atacağı muhteşem bacakları vardı, ayakları fahişe topuklarıyla kaplıydı.

"Öyle misin?" diye sordu.

Gözleri kısıldı, koyu kirpikleri birbirine karıştı. O sahipken eğlencesiyle parlıyor, öfkesiyle vahşice çatırdıyordu. Bu kız ne hissediyorsa, gerçekten hissediyordu. Duygular onun ruhunu derinden etkiliyordu.

"Ya öyleysem?" dedi. Çenesi yukarı kalktı. Omuzları geriye gitti. Yüzüne o sahte gülümsemeyi yapıştırdı, kesinlikle parlamayan bir gülümseme. "Geçmişim beni şimdi incinebilecek duygulara sahip bir insan olmaktan çıkarır mı?"

Kendimden nefret ediyorum. "Hayır," dedi. "Sen bir fahişe değilsin. Buna hakkım yoktu. Kenna, ben-"

"Zahmet etmeyin. Hoşça kalın, Bay Michaelson." Kütüphaneden çıktı ve bir daha arkasına bakmadı.

* * * * *

Ne Kadar Yaklaşırsan

Original Heartbreakers serisinin 1. kitabı

Jason-Jase minyon öfke yumağını arka bahçeye doğru fırlattı. Kız onunla her adımda mücadele etti ama Jason onu sanki değerli bir futbol topuymuş gibi tuttu ve elinden hiç bırakmadı. Partinin konukları geniş sırtışlarla onu izliyor, gösterinin tadını çıkarıyorlardı. Hatta birkaçı bu küçük sahnenin nasıl sonuçlanacağını merak ederek onu takip etti.

Arkasında, az önce birlikte uyuduğu fişek bağırdı, "Kız kardeşimi hemen yere bırak, seni aşırı büyümüş Neandertal!"

Brook Lynn yatak odasına dalmadan önce Jessie Kay'le yattığına pişman olmasaydı, o anda pişman olurdu. Strawberry Valley'e yeni taşınmıştı ve ilk kez gerçekten kök salıyordu. Tabiri caizse, yediği kaba pislememeye karar vermişti, ve her şeyi mahvedecekti. Bu onun yeni başlangıcıydı. Temiz bir tuval ve o da bunu böyle tutmaya niyetliydi. Mükemmel bir drama fırtınası yaratmak değil. Ama birkaç birayı fazla kaçırmıştı ve Jessie Kay kucağına tırmanıp onu kasabaya düzgün bir şekilde karşılayıp karşılayamayacağını sormuştu ve hepsi bu kadar.

En azından bir daha tekrarlanmayacağını, bir ilişkinin filizlenmeyeceğini açıkça belirtecek kadar akli başındaydı. Asla.

Özgürlüğünü seviyordu.

Ayrıca, kadınlar zaten uzun süre etrafta kalmıyordu. Annesi kesinlikle kalmamıştı. Sayısız koruyucu anne yapmamıştı. Hatta kız arkadaşı bile. Daphne veda bile etmeden çekip gitmişti.

Sundurma lambalarından gelen ışık yüzme havuzunun üzerine altın bir parıltı yayıyor ve havuza girmeye karar veren çifti aydınlatıyordu.

Çıplak dalış. On mil yarışındaki diğer herkes gibi onlar da kargaşayı duydular ve gölgeli bir köşeye kaçtılar.

Jase tek kelime etmeden Brook Lynn Dillon'ı derinlere fırlattı.

Jessie Kay koluna vurarak bağırdı, "Aptal! İmplantlarının suyla dolmaması gerekiyor. Onları özel bir yapıştırıcıyla kaplaması gerekiyordu."

Lütfen. "İmplantlar ıslakken her zaman daha iyidir." O bilmeli.

Kendi payına düşeni halletmişti.

"Göğüslerinde değiller, seni moron. Kulaklarında!"

Vay canına. "Kurşunu gömmek için iyi bir yol," diye mırıldandı.

Brook Lynn çırpınarak yukarı çıktı. Kenara kadar yüzdü ve kız kardeşinin yardımıyla dışarı çıktı.

Ona bakmadan önce saçları kulaklarını kapattı. İntikamcı bir melek.

Doğaçlama smaç basmanın onun çekiciliğini azaltacağını ummuştu ama... hayır. Düz beyaz bir tişört ve bir çift siyah pantolon giymişti. Şimdi giysilerin her parçası üzerine yapışmış, nefes kesici incelikteki yapısını, avuç içi kadar göğüslerini... sert meme uçlarını... ve bir şekilde bir mil uzunluğundaki bacaklarını ortaya çıkarmıştı.

Bu özellikler kendi başlarına herhangi bir erkeğin huzuru için tehlikeli olabilirdi. Ama bu mucize vücudu bir meleğin yüzüyle eşleştirdiğinizde - kocaman bebek mavisi gözler ve Cennetten gelen bir elçinin sahip olmasına asla izin verilmeyecek kalp şeklinde dudaklar... kötü dudaklar... günaha davetiye... Neredeyse aşırıya kaçıyordu.

İlk bakışta ne düşündü? Ben istiyorum.

Onun kimliğini öğrendiği an ne düşündü?

Kahretsin, yanlış kardeşi seçmişim.

Ama artık yapacak bir şey yoktu. Olan olmuştu.

"İşitme cihazlarınız için üzgünüm -" ya da her neyse "- ama odamda kedi kavgalarına izin verilmiyor. Sen

Beck'in ev sahipliği yapmayı planladığı Jell-O Dövuş Gecesi sırasında tüm anlaşmazlıkları ringe saklaması gerekiyordu."

Brook Lynn çenesini kaldırdı, tam bir inatçı kadın görüntüsüydü. Gözlerini ondan ayırmadan, "Jessie Kay, arabaya bin," dedi.

O akşam ilk kez kız kardeşi onun sözünü dinledi ve ayakları tutuşmuş gibi havalandı.

West ve Beck yanına geldi, ikisi de manzarayı inceliyordu: sırlıklam olmuş, muhtemelen üşümüş, bir heykel gibi hareketsiz duran muhteşem bir kadın ve lanet olası bir ereksiyonla savaşıyorum.

"Ne oldu böyle?" Beck bir elini saçlarında gezdirerek sordu.

Bu hareket, arka planda bir yerde kadınsı bir takdir ışığını ortaya çıkardı.

Standart tepki. Kadınlar Beck için çılgına dönme eğilimindeydi, kendi kendini orospu ilan etmesine ve sürekli bir sevgiliden diğerine geçmesine rağmen.

Brook Lynn, Jase'i göstererek, "Bu onunla benim aramda," dedi.

"Elin kanıyor." West kaşlarını çatarak ona doğru uzandı.

"Ben seni ilgilendirmem." Kadın ondan uzaklaştı, Temastan kaçınıyordu ve Jase kolundan tutmasaydı havuza geri düşecekti.

Ne kadar ince bir kemik yapısı olduğunu, cildinin ipek kadar yumuşak ve pürüzsüz, erimiş bal kadar sıcak olduğunu fark etti. Ne de olsa soğuk değildi. Ne kadar uzun süre dayanırsa, temasın o kadar elektrikli olduğu ortaya çıktı, bir şekilde yıllarını duygularının etrafına diktiği sert kabuğu kırdı, neredeyse onun her yerine dokunma arzusuyla titreşene kadar...

Ona tutun. Ne oluyor be?

Onu serbest bıraktı ve aralarındaki mesafeyi genişletti. Bu sert kabuk sadece sırtmak ve kıkırdamak için değildi. Hayatta kalmak içindi. Duygular ona karşı kullanılabilecek bir zayıflıktı. Arzu, aşk, nefret, umut. Fark etmezdi. O

unutulabilir olduğu kadar geçici bir şey olan şehvet dışında her şeyle savaştı. Başka bir şey hissetmek, iyi ya da kötü bir şeye değer verdiği anlamına geliyordu ve bu da o şeyin -her neyse- elinden alınabileceği anlamına geliyordu.

Hiçbir şey hissetme. Hiçbir şey istemiyorum. Hiçbir şeye ihtiyacım yok.

Brook Lynn bileğine baktı.

Açıklayamadığı bir şey, ona odaklanmadan önce gözleri daraldı. "Bana bir daha dokunma," dedi.

"Merak etme. Endişelenmeyeceğim." Beck ve West'e, "Herkesi içeri alın. Ben onu hallederim."

* * * * *

Gena Showalter'ın THE DARKEST CRAVING kitabından bir alıntı için okumaya devam edin.

Yeraltı Dünyasının Lordları Karakterler ve Terimler Sözlüğü

Aeron-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Gazap'ın eski bekçisi
Alexander-insan; Cameo'nun eski sevgilisi
All-key-Sahibini her türlü kilitten kurtarabilen ruhani bir emanet

Her Şeyi Gören Göz-Cenneti ve cehennemi,
geçmiş ve geleceği görme gücüne sahip insan;
Danika Ford Amun-Yeraltı Dünyasının Efendisi;
Sırların Bekçisi

Anya-(minör) Anarşi tanrıçası; Lucien'in sevgilisi
Ashlyn-doğaüstü yeteneklere sahip insan dişi; Maddox'un karısı

Atlas-Titan güç tanrısı
Axel - Gönderilmiş Biri

Baden-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Güvensizliğin eski bekçisi

Siyah - William'ın dört gölge savaşçı çocuğundan biri

Zorlama Kafesi-içine hapsolmuş herkesi köleleştirme gücüne sahip obje

Cameo-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Sefaletin Bekçisi

Cameron-Takıntının Bekçisi

Görünmezlik Pelerini - kullanıcısını meraklı gözlerden koruma gücüne sahip obje

Cronus-Titanların eski hükümdarı; Açgözlülüğün eski koruyucusu

Danika-insan dişi; Reyes'in kız arkadaşı; Her Şeyi Gören Göz olarak bilinir

dimOuniak-Maddox ve Ashlyn'in kızı

Pandora'nın Kutusu Ever'e bakın

Titanların soyundan gelen ölümsüzlerin Fae ırkı
Işıldama - sadece bir düşünce ile kendini taşımak

Galen-Kıskançlığın ve Sahte Umudun Bekçisi
Gideon-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Yalanların
Bekçisi Gilly-İnsan dişi

Yunanlılar-Olimpos'un eski hükümdarları
Yeşil - William'ın dört gölge savaşçı çocuğundan biri
Gwen-Harpy; Kaia, Bianca ve Taliyah'ın kız kardeşi;
Sabin'in eşi

Hades-yeraltı dünyasının eski hükümdarı
Haidee-eski Avcı; Amun'un sevgilisi
Avcılar-Yeraltı Dünyası Lordlarının ölümlü düşmanları

Kayıtsızlığın İrlandalı Bekçisi

Josephina- Fae kraliçesi; Kane'in eşi
Juliette - bir Harpy; kendini Lazarus'un eşi olarak görür

Kaia-part Harpy, part Phoenix; Gwen, Taliyah ve
Bianca'nın kız kardeşi; Strider'ın eşi
Kane-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Felaket'in eski bekçisi
Keeleycael-Küratör; nam-ı diğer Keeley, nam-ı diğer
Keys, nam-ı diğer Penses, nam-ı diğer Kızıl
Kraliçe

Lazarus-ölümsüz bir savaşçı; Typhon ve isimsiz bir
gorgonun tek oğlu

İnsan bedenindeki Lejyon-şeytan kölesi; Aeron ve
Olivia'nın evlatlık kızı; nam-ı diğer Honey

Yeraltı Dünyasının Lordları - bir zamanlar Pandora'nın
kutusunda kilitli olan ibislere ev sahipliği yapan
sürgündeki ölümsüz savaşçılar

Lucien-Yeraltı Dünyası Lordlarının lideri; Ölümün bekçisi
Lucifer-şeytanların kralı

Maddox-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Şiddetin Bekçisi

Mari-bir insan dişi

Sabah Yıldızı - dünya tarihindeki en güçlü şey

Karışık kökenli Nefilim-çocukları

Nike-Yunan güç tanrıçası

Olivia-bir melek; Aeron'un sevgilisi

Pandora'ya kızmış, baltasını taşa vurmuş bir savaşçı kadın

Pandora'nın Kutusu-aka dimOuniak; Zulüm tanrıçasının

kemiklerinden yapılmıştır; bir zamanlar iblis

lordlarını barındırıyordu, şimdi kayıp

Soyma Çubuğu-Ruhu bedenden ayırma yeteneğine sahip
obje

Paris-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Çapkınlığın Bekçisi

Yunanlıların soyundan gelen anka ateşiyle yaşayan
ölümsüzler

Kan ve Gölgeler Diyarı-Yeraltı Dünyasının Lordlarının
eski kalesinin bulunduğu yer

Kırmızı - William'ın dört gölge savaşçı çocuğundan biri

Reyes-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Acının Bekçisi

Rhea- Strife'in eski bekçisi

Sabin-Yeraltı Dünyası Lordlarının lideri; Şüphe'nin
koruyucusu

Scarlet-Kabusların bekçisi; Gideon'un karısı

Sent Ones-kanatlı savaşçılar; iblis suikastçılar

Sienna-Titanların hükümdarı; Paris'in

sevgilisi

Strider-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Yenilginin Bekçisi

Taliyah-Harpy; Bianka, Gwen ve Kaia'nın kız kardeşi

Tartarus- ölümsüzler için bir yeraltı hücresi

Titanlar-Titanya'nın hükümdarları; düşmüş meleklerin ve insanların çocukları

Torin-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Hastalıkların Bekçisi

Konuşulmayanlar - etobur yaratıklardan oluşan kana susamış bir ırk

Maddox ve Ashlyn'in oğlu Urban

Viyola-minör tanrıça; Narsisizm'in koruyucusu

White- William'ın dört gölge savaşçı çocuğundan biri; vefat etti

William the Ever Randy-ölümsüz savaşçı
Şüpheli kökenler; diğer adıyla Külot Eritici

Bencilliğin Kış Bekçisi

Yunanlıların kralı Zeus

En Karanlık Dokunuş'u sevdiyseniz, bu nabız
hızlandırıcı diğer kitapları da kaçırmayın.
New York Times'tan **Yeraltı Dünyasının Efendileri**
Başlıkları
çok satan yazar Gena Showalter:

"En Karanlık Ateş" (prequel novella)
En Karanlık Gece En
Karanlık Öpücük
En Karanlık Zevk
"En Karanlık Hapishane" (roman)
En Karanlık Fısıltı
Karanlığın Yüreği ("En Karanlık Melek" novellasını içerir)
En Karanlık Tutku En
Karanlık Yalan
En Karanlık Sır En
Karanlık Teslimiyet En
Karanlık Baştan
Çıkarma En Karanlık
Arzu

Daha fazla heyecan verici paranormal romantizm mi
arıyorsunuz?
Lords of the Underworld'ün spin-off serisini hemen indirin!

Karanlığın Melekleri:
Kötü Geceler

Güzellik Uyandı Yanan Şafak

Yeni yayınlarımız hakkında bilgi almak, özel tekliflere erişmek, ücretsiz  evrimi i okumalar ve çok daha fazlası için Harlequin.com'da bizimle bağlantı kurun!

İletişimde kalmanın diğer yolları:

Harlequin.com/newsletters
[Facebook.com/HarlequinBooks](https://www.facebook.com/HarlequinBooks)
[Twitter.com/HarlequinBooks](https://twitter.com/HarlequinBooks)
HarlequinBlog.com

BİRİNCİ BÖLÜM

New York
Şehri
Günümüz

JOSEPHINA AISLING, motel odasındaki yatağın üzerine yayılmış olan erkeğe baktı. Ölümsüz bir savaşçıydı, hiçbir ölümlünün olmayı umamayacağı kadar güzeldi. Jet, kestane ve keten rengi ipeksi saçları yastığın üzerine dökülmüştü, rengârenk teller kusursuz bir goblen oluşturuyor, gözü bir dakika oyalanmaya davet ediyordu, sonra bir dakika daha... tatlı merhamet, neden sonsuza kadar olmasın?

Adı Kane'di. Uzun, çocuksu kirpikleri, güçlü bir burnu ve inatçı bir çenesi vardı. Bir buçuk metre boyunda, sadece en kanlı savaş meydanlarında kazanılabilecek türden bir kas yapısına sahipti. Lekeli ve kirli pantolonlar giymesine rağmen

kalçasının sağ tarafında büyük bir kelebek dövmesi olduğunu biliyordu, mürekkebi kalın ve siyahtı, biraz da pürüzlüydü. Kanatların üst kısımları malzemenin üzerinde uzanıyor ve sanki böcek derisinden kalkmak ya da daha derine inmek için mücadele ediyormuş gibi arada bir minik dalgalar dalgalanıyordu.

İkisi de mümkündü. Dövme mutlak, mutlak kötülüğün bir işaretiydi, Kane'in bedeninde bulunan iblisin görünür bir işaretiydi.

İblis... ürperdi. Cehennemin hükümdarları. Yalancılar, hırsızlar. Katiller. Hiçbir ışık belirtisi olmayan karanlıktılar. Ayarttılar ve baştan çıkardılar. Mahvettiller, işkence ettiler ve yok ettiler.

Ama iblis Kane değildi.

İrkındaki tüm güçlü Fae'ler gibi o da hayatının büyük bir bölümünü Kane ve arkadaşlarını -Yeraltı Dünyası'nın Lordları- inceleyerek geçirmişti. Aslında, Fae kralının emriyle,

Casuslar sayısız yüzyıllar boyunca savaşçıları takip etmiş, onları izlemiş ve rapor etmişlerdi. Kâtipler daha sonra tanık oldukları hikâyeleri ve resimleri içeren kitaplar basmışlardı. Anneler bu kitapları satın almış ve çocuklarına okumuşlardı. Sonra, o çocuklar büyüdüklerinde, kendi kitaplarını satın almışlardı.

görmezden gelinemeyecek kadar güçlü oldu.

Yeraltı Dünyası'nın Lordları, Fae diyarı Séduire'deki en iyi ve en kötü pembe dizinin yıldızları haline gelmişti.

Josephina her zaman her detayı yutardı. Özellikle de aşırı seksi Paris ve yıkıcı derecede yalnız Torin'le ilgili olanları.

Kane, güzel trajedi, neredeyse üçüncü sıradaydı.

Muhtemelen onun hayat hikayesini kendi hayat hikayesinden daha iyi anlatabilirdi.

Binlerce yaşındaydı. Hayatı boyunca sadece dört ciddi kız arkadaşı olmuştu. Bir süreliğine de olsa

bir dizi anlamsız tek gecelik ilişki. Düşmanı Avcılarla kanlı savaşlar üstüne kanlı savaşlar yapmıştı. Üç kez, onu yakalamayı başarmışlardı.

Ona işkence ediyordu ve kaçış haberini almak için nefesini tutarak bekliyordu.

Daha da geriye, başlangıca gidersek, o ve arkadaşları Pandora'nın kutusunu çalıp açmışlar ve içindeki iblisleri serbest bırakmışlardı. O zamanlar Yunanlılar iktidardaydı ve savaşçıları şu şekilde cezalandırmaya karar vermişlerdi. Bedenlerini, serbest bıraktıkları kötülük için bir hazneye dönüştürdüler. Kane felaket taşıyordu. Diğerleri ahlaksızlık, hastalık, güvensizlik, şiddet, ölüm, acı, gazap, şüphe ve yalan taşıyordu,

Sefalet, Sırlar ve Yenilgi. Her yaratık neredeyse zayıflatıcı bir lanetle birlikte geliyordu.

Çapkınlık her gün yeni bir kadınla yatmak zorundaydı yoksa zayıflar ve ölürdü.

Hastalık, bir veba salgını başlatmadan başka bir canlıya dokunamazdı.

Felaket, Kane'in gittiği her yerde felaketlere neden oluyordu; bu gerçek Josephina'nın yüreğini parçalıyor ve derin bir yankı uyandırıyor. Tüm hayatı bir felaketti.

"Dokunma bana," diye mırıldandı, sesi keskin, duygusuz bir törpüydü. Güçlü bacakları çoktan hırpalanmış çarşafı tekmeleyerek uzaklaştırdı. "Çek ellerini. Dur. Dur dedim!"

Zavallı Kane. Bir kabus daha başına bela oldu.

"Kimse sana dokunmuyor," diye güvence verdi ona.

"Güvendesin." Adam sakinleşti ve kadın rahat bir nefes aldı.

Ona ilk rastladığında, cehennemde bir kürsüye zincirlenmişti, göğüs boşluğu yarılmış, kaburgaları açılmış ve ortaya çıkmıştı, el ve ayak bilekleri yıpranan tendonlarla asılı duruyordu.

Yerel kasaptan alınmış bir sığır etine benziyordu.

İki kiloluk bir but rosto ve bir kilo kıyma alacağım.

İğrenç. Sadece iğrenç. Senden tamamen iğreniyorum.

Yıllar boyunca yalnız başına o kadar çok zaman geçirmişti ki, kendisiyle konuşmak tek eğlence kaynağı haline gelmişti... ve ne yazık ki, arkadaşlık. Ben olsam 4 kilo domuz filetosu sipariş ederdim.

Durumuna rağmen, onu bulmak başına gelen en iyi şeydi. O, özgürlüğe giden biletiydi. Ya da Muhtemelen... Kabul mü?

Üvey kız kardeşi ve Fae'lerin gelmiş geçmiş en iyi dişisi olan Prenses Synda bir Lord değildi ama Sorumsuzluk İblisi'ni taşıyordu. Görünüşe göre, yaramaz, kutu çalan savaşçılardan daha fazla iblis vardı ve fazlalıklar ölümsüzler için bir yeraltı hapisanesi olan Tartarus'un mahkumlarına verilmişti. Synda'nın ilk kocası da bu mahkûmlardan biriydi ve erkek öldüğünde iblis bir şekilde onun içine girmişti.

Fae kralı bunu öğrendiğinde, nedeni ve çözümünü hakkında ayrıntılar için bir av başlatmıştı. Şimdiye kadar herkes boş çıktı.

Kane'i Fae Yüksek Mahkemesi'nin bir toplantısına getirebilir, onu gösterebilir, cemaatin sorularını yanıtlamasına izin verebilirim ve babam beni görebilir, gerçekten görebilir, hayatımda ilk kez.

Omuzları çöktü. Hayır, asla geri dönmeyeceğim.

Josephina her zaman kraliyetin şamar oğlanı olmuştu ve öyle de kalacaktı, Synda'nın verdiği cezaları çekecekti. Sevgilinin zamanı gelmişti.

Synda'nın her zaman vadesi vardı.

Geçen hafta, prenses bir öfke nöbeti sırasında kraliyet ahırlarını ve kapana kısılmış tüm hayvanları yakıp kül etmişti.

İçeride. Josephina'nın cezası mı? Sonu Olmayan'a bir bilet. Cehenneme açılan bir kapı.

Orada bir gün bin yıl gibiydi ve bin yıl da bir gün gibiydi, bu yüzden sonsuz bir sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca aşağıya, aşağıya, kararmış bir çukura düşmüştü. Çılgılık atmıştı ama kimse duymamıştı. Merhamet için yalvarmış ama kimsenin umurunda olmamış. Ağlamıştı, ama asla bir çapa buldum.

Sonra, o ve başka bir kız cehennemin ortasına inmişlerdi.

Aslında hiç yalnız olmadığını fark etmek ne kadar da şaşırtıcı. Kız bir Anka kuşuydu, Yunanlıların soyundan gelen bir ırk. Her tam kanlı savaşçı ölümden dirilme yeteneğine sahipti, tekrar tekrar, daha da güçlenerek Her dirilişten sonra -son ölüm gelene ve artık bedensel bir restorasyon olamayana kadar.

Kane tekrar çırpınmaya ve inlemeye başladı.

"Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim," dedi ona.

Yine sustu.

Keşke Anka Kuşu da ona bu kadar iyi karşılık verseydi. Ne zaman

Kız onu ilk gördüğünde, ona karşı nefret duymuştu,

Titanların çocuklarınınkinin çok ötesinde bir nefret.

Josephina ve Yunanlıların çocukları genellikle birbirlerine karşı bir şeyler hissederlerdi. Ama yine de Anka Kuşu, Josephina'yı öldürmeye çalışmamıştı.

onun yerine, kendi azalan enerjisini harcamak zorunda kalmadan mağarada onu takip etmesine ve çıkışı aramasına izin vermişti. Josephina gibi o da sadece çıkmak istiyordu.

Kıpkırmızı duvarların yanından tökezleyerek geçmişler, sülfürün pis kokusunu içlerine çekmişlerdi. Homurtular ve inilti kulaklarında yankılanmış, yoksun bırakılmış duyularının hazır olmadığı korkunç bir senfoni yaratmıştı. Sonra tökezlediler

sakatlanmış savaşçı. Josephina, durumuna rağmen onu tanıdı ve durdu.

Huşu onu doldurmuştu. Orada, karşısında Yeraltı Dünyası'nın kötü şöhretli Lordlarından biri duruyordu. Kendisine bile zar zor yardım edebiliyorken ona nasıl yardım edebileceğini bilmiyordu ama denemeye kararlıydı. Ne gerekiyorsa.

Çok şeyin gerekli olduğu kanıtlanmıştı.

Ona baktı. "Sen benim ilk ve tek yeni en büyük arzuma ulaşma fırsatı" diye itiraf etti, "kesinlikle kendi başıma yapamayacağım bir şey. Ve uyanır uyanmaz, verdiğin sözü yerine getirmeni istiyorum."

Ve sonra.

İç çekti, sustu. Parmak uçlarını adamın alnında gezdirdi.

Uykusunda bile irkildi. "Yapma," diye hırladı. "Ben seni parça parça yok edecek. Seni ve tüm aileni."

Böbürlenmiyordu, içi boş bir tehdit savurmuyordu. O ve muhtemelen tüm bu süre boyunca gülümseyecekti.

Muhtemelen mi? Evet! Yapardı. Tipik Lord.

"Kane," dedi ve yine sakinleşti. "Sanırım seni uyandırmanın zamanı geldi. Ailem dışarıda ve beni geri istiyorlar. O çukurun içinde benim için bin yıl geçerken, onlar için sadece bir gün geçti. Séduire'e dönmeyi başaramadığım için muhtemelen Fae askerleri beni arıyorlardır."

Zümrüdüanka kuşu kesinlikle onun peşindeydi, onu köleleştirmeye kararlıydı ve

Josephina'nın kaçışları sırasında ona yaptığı kötülüğün intikamını alacaktı.

"Kane." Nazikçe omzunu sarstı. Adamın teni şok edici derecede yumuşak ve zarif bir şekilde pürüzsüz, ama aynı zamanda ateş gibi sıcak, altındaki kaslar el bombası kadar sıkı ve sert. "Gözlerini a manı istiyorum."

Uzun kirpikler yukarı doğru kıvrıldı, camlaşmış ve donuklaşmış altın ve zümrüt rengi gözbebeklerini ortaya çıkardı. Bir saniye sonra, iri erkeksi eller boynuna dolandı ve onu sırt üstü yere fırlattı. Hafif ağırlığına rağmen şilte zıpladı. Kane  zerine yuvarlanıp onu olduğu yerde sabitleyince kadın hiçbir direnç göstermedi. Kane ağırdı, o kadar sıkı kavramıştı ki onunla özdeşleştirdiği g l kokusunu içine  ekemiyordu.

Bir erkek için tuhaf bir kokuydu ve anlam veremiyordu.

"Kimsin sen?" diye hırladı. "Neredeyiz biz?"

Doğrudan benimle konuşuyor. Benimle!

"Cevap ver."

Cevap vermeye çalıştı ama yapamadı. Adam tutuşunu gevşetti.

İşte. Daha iyi. Derin nefes al. Dışarı. "Başlangıç olarak, ben senin inanılmaz ve harika kurtarıcınım." İltifat almak annesiyle birlikte öldüğünden beri onları her fırsatta kendine verirdi. "Beni serbest bırakın, ayrıntıları konuşalım."

"Kim?" diye sordu, onu daha da sıkarak.

Siyah, görüş alanında göz kırptı. Ciğerleri yanıyor, hava almak için çırpınıyordu ama yine de direnmedi.

"Kadın." Baskı tekrar azaldı. "Cevap ver. şimdi."

"Mağara adamı. Özgür. şimdi," diye karşılık verdi Oksijen.

Ağzından çıkana dikkat eder misin lütfen? Onu korkutup kaçırmak istemezsin.

Yatağın ucuna   melmek için ondan uzaklaştı. Bakışları onun üzerinde kaldı ve yavaşça doğrulmasını dikkatle izledi. Adamın yanaklarında kırmızı bir kızarıklık vardı ve kadın, acaba

Yaptıklarından utanıyordu ya da hâlâ içinden gelen zayıflığı gizlemeye çalışıyordu.

"Beş saniyen var, dişi." "Yoksa ne olur, savaşçı? Canımı mı yakarsın?"

"Evet." Kararlı. Kendinden emin.

Aptal adam. Ondan tişörtünü imzalamasını istese çok mu kaba olurdu? "Bana ne söz verdiğini hatırlamıyor musun?"

"Sana hiçbir söz vermedim," dedi ve ses tonu kendinden emin olsa da yüz hatları şaşkınlıkla karardı.

"Sen yaptın. Cehennemdeki son gününü düşün. Sen, ben ve en azılı düşmanlarından birkaç bini vardı."

Kaşları birbirine yaklaştı ve gözleri hatırlama, anlama... sonra da dehşetle parladı. Kafasını salladı, sanki şimdi bu düşüncelerden kurtulmak için çaresizmiş gibi zihninde dönüp duruyordu. "Ciddi değildin. Ciddi olamazdın."

"Öyleydim."

Çenesini patlattı, sinirli bir saldırganlık hareketiydi bu. "Adın ne senin?"

"Bence bilmemen daha iyi. Bu şekilde duygusal bir bağ oluşmaz ve istediklerimi daha kolay yerine getirebilirsin."

"Aslında bunu yapacağımı hiç söylemedim," diye homurdandı. "Peki neden bana öyle bakıyorsun?"

"Ne gibi?"

"Sanki ben... dev bir kutu çikolataymışım gibi."

"Adınızı duymuştum," dedi ve öylece bıraktı. Gerçek, açıklama yapmadan.

"Pek sayılmaz. Benim hakkımda bir şey duymuş olsaydınız korkudan kaçıyor olurdunuz."

Gerçekten mi? "Savaşığınız birçok savaş sırasında arkadaşlarınızın sizi sık sık geride bıraktığını biliyorum. onlar için bir tür travmaya neden olur. Aynı şeyden korktuğunuz için kendinizi sık sık dünyadan uzak tuttuğunuzu biliyorum."

Ve yine de binlerce kişiyi öldürmeyi başardın. Milyonlarcasını diyebilir miyim?"

Dilini mükemmel beyaz dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Neden buna dedikodu demiyoruz?"

"Dedikodu her zaman doğru değildir," diye mırıldandı. Saniyeler içinde bakışlarını küçük odada gezdirdi ve yeniden ona odaklandı.

Ayrıca, görsel okşamanın onun yıllar içinde geliştirdiği bir alışkanlık olduğunu da biliyordu.

Her şeyi. Girişler, çıkışlar, ona karşı kullanılabilecek silahlar, onun kullanabileceği silahlar.

Bu kez tek görebileceği soyulmuş sarı duvar kâğıdı, yontulmuş lambalı yaralı komodinin olacaktı.

Çırpınan klima ünitesi. Kahverengi tüylü halı. Kanlı paçavralar ve sıyrıklarında kullandığı ilaçların boşaltılmış tüpleriyle dolu çöp kutusu.

"Cehennemdeki o gün," diye başladı. "Bana ne istediğini söyledin ve sonra kabul ettiğimi varsayarak hata yaptın."

Bu bir ret gibi geldi. Ama beni reddedemez. şimdi reddedemez. "Onayladığını söyledin. Sonrasında, ben üzerime düşeni yaptım.

şimdi sen kendi işini yapacaksın."

"Hayır. Senden hiç yardım istemedim." Sesi en keskin kırbaçlar gibi kıza vuruyor, inkar edilemez bir acı bırakıyordu. "Hiç istemedim."

"Sen de istedin! Gözlerin bana yalvardı ve bunu inkar edemezsin.

Gözlerinizi göremiyordunuz, bu yüzden ne yaptıklarına dair hiçbir fikriniz yok."

Uzun bir duraklama. Sonra gayet sakin bir şekilde, "Sanırım bu şimdiye kadar duyduğum en mantıksız argüman," dedi.

"Hayır, bu en akıllıca olanı, ama senin cılız beynin bunu hesaplayamaz."

"Gözlerim yalvarmadı," dedi, "ve bu son sözümdür."

"Onlar da yaptı," diye ısrar etti. "Ve ben seni dışarı çıkarmak için korkunç bir şey yaptım." Ne yazık ki, Phoenix'e

bir özür notu gönderdi

sorunu çözmez.

Josephina cehennemde ne kadar zayıf düşmüş olsa da Kane'in yardımına ihtiyacı vardı. Ancak, Anka Kuşu'nu yakaladığında, hala özgürlüğüne giden yolu keserken, küçük bir sorun vardı. Kız o kadar şiddetle reddetmişti ki -cehennemde çürü, Fae fahişesi- Josephina, onu kurtarmak için hiçbir umut olmadığını biliyordu. fikrini değiştirdi. Böylece, Josephina yeteneğini kullanmıştı. tek başına taşıdı. Doğru koşullarda bir lütuf. Onu fiziksel temasın olmadığı bir dünyada kilitli tutan bir lanet. Sadece bir dokunuşla Anka Kuşu'nun bedeninden gücünü çalmış ve kızı kemiksiz bir yığına dönüştürmüştü.

Evet, Josephina savaşçı kadını tek omzuna almış ve tıpkı Kane için yaptığı gibi onu cehennemden çıkarmış, yol boyunca iblislerle savaşmıştı - bir mucize Hayatında bir gün bile savaşmadığını düşünürsek, sonunda dışarı çıkmanın bir yolunu bulmuştu ama bunun Anka Kuşu için bir önemi yoktu. Bir suç işlenmişti ve bir bedel ödenmeliydi.

"Senden asla korkunç şeyler yapmanı istemedim." Sesi en karanlık uyarıları içeriyordu.

Birine kulak asmadı. "Belki sesli olarak değil ama yine de seni kurtarıırken neredeyse belimi kırıyordum." Dizlerinin üzerine çöktü, şilteyi salladı ve neredeyse zayıflamış Kane'i yere yatırdı. "On bin kilo falan ağırlığındasın. Ama onlar muhteşem kilolar," diye eklemek için acele etti. Hakaret etmeyi bırak Adamım!

Kesik bakışları kadının her santimetrekaresinde gezindi. Bu hareket, oda için kullandığı gizlilikten yoksundu ama yine de neredeyse dokunsaldı, sanki ona da dokunmuş gibiydi. Kadının tenindeki tüylerin diken diken olduğunu görebiliyor muydu?

"Senin gibi bir kız bunu nasıl başardı?"

Onun gibi bir kız. Onun aşağılığını mı hissetmişti? Çenesini kaldırarak, "Bilgi alışverişi pazarlığımızın bir parçası değildi," dedi.

"Son kez söylüyorum, kadın, pazarlık falan yok."

Korku titremeleri onu sarstı, daha önce ona hissettirdiği her şeyi gölgede bıraktı. "Eğer söz verdiğin şeyi yapmazsan, ben... Ben..."

"Ne?"

Hayatımın sonuna kadar acı çekeceğim. "Fikrini değiştirip doğru şeyi yapman için ne gerekiyor?"

Yüz ifadesi tüm düşüncelerini gizleyerek kapandı. "Sen hangi türsün?"

Tamamen konu dışı bir soru, ama tamam, yuvarlanabilirdi. Fae'ler pek sevilen bir ırk olmadıklarından, erkekleri savaştaki onursuzlukları ve hareket eden her şeyle yatmaya olan doymak bilmez ihtiyaçlarıyla, kadınları ise arkadan bıçaklama ve skandal için - ve tamam, iyi, katil bir gardırop dikme yetenekleri - bilgi onu harekete geçirebilir.

"Ben yarı insan, yarı Fae'yim. Gördün mü?" Saçlarının kenarlarını geriye doğru çekerek adamın dikkatini kulaklarına ve uçlarındaki noktalara çekti.

Bakışları bu noktalara kilitlendi ve daraldı. "Fae'ler Titanların soyundan gelir. Titanlar düşmüş meleklerin ve insanların çocuklarıdır. Onlar gökyüzünün en alt seviyesinin şu anki yöneticileridir." Her bir gerçeği sanki bir mermi gibi fırlattı.

Bir yıldız gözlerimi deviremem. "Tarih dersi için teşekkürler."

Kaşlarını çatı. "Bu seni..." Onun gözünde kötü mü? Bir düşman mı?

Başını salladı, düşüncesini bitirmeyi reddetti. Sonra burnu kırıştı, sanki az önce bir koku almış gibiydi... nahoş değildi ama hoş da değildi. Keskin bir nefes aldı, ve kaşları daha da çatıldı. "Beni kurtaran kıza hiç benzemiyorsun... beni kurtaran kızlara... hayır, sadece bir tanesine," dedi başını bir kez daha sallayarak, sanki olanları anlamlandırmaya çalışıyormuş gibi. "Yüzü ve saçları sürekli değişiyordu ve her bir yüz ifadesini hatırlıyorum, yine de şimdi gördüklerimi o zaman görmemiştim. Ama senin kokun..."

Aynıydı, evet. "Görünüşümü değıştirme yeteneğine sahiptim."

Kaşlarından biri kalktı. "Ele geçirilmiş. Geçmiş zaman."

Tehlikeli durumunda bile onun ne demek istediğini anlamıştı. "Doğru. Artık o yeteneğe sahip değilim." Güç-ve Başkalarından ödünç aldığı yetenekler bir saat gibi kısa bir süre için de, birkaç hafta gibi uzun bir süre için de onda kalabiliyordu. Zaman dilimi üzerinde hiçbir kontrolü yoktu. Anka Kuşu'ndan aldığı şey dün solmuştu.

"Yalan söylüyorsun. Kimsenin bir gün yeteneği varken ertesi gün olmaz."

"Asla yalan söylemem-gerçekten yalan söylediğim birkaç zaman dışında, ama asla kasıtlı değildir ve şu anda tamamen doğruyu söylüyorum." Sağ elini kaldırdı. "Söz veriyorum."

Dudaklarını büzdü. "Ne zamandır buradayım?"

"Yedi gündür."

"Yedi gün," diye nefes nefese kaldı.

"Evet. Zamanımızın çoğunu beceriksiz doktor ve nankör hastayı oynayarak geçirdik."

Karanlık bir kaş çatma onun yüz hatlarını çarpıttı ve ah, bu görülmesi gereken korkunç bir şeydi. Kitaplar onun hakkını verememişti. "Yedi gün," diye tekrarladı.

"Yanlış saymadım, sizi temin ederim. Kalbimdeki takvimde saniyelerin üstünü çiziyordum."

Ona ters ters baktı. "Ukala bir ağzın var, değil mi?"

Kadın parladı. "Öyle mi düşünüyorsun? Gerçekten mi?" Bu, annesi öldüğünden beri kendisinden başka birinden aldığı ilk iltifattı ve bunun değerini bilecekti. "Teşekkür ederim. Ağzımın son derece zeki mi yoksa ortalamanın biraz üstünde mi olduğunu söylersiniz?"

Sanki cevap verecekmiş gibi çenesi düştü, ama ondan hiçbir ses çıkmadı. Göz kapakları kapanıyor... açılıyor... tekrar kapanıyor ve iri vücudu bir o yana bir bu yana sallanıyordu. Yere düşmek üzereydi ve eğer yere düşerse, kadın onu asla yatağa kaldıramayacaktı.

Josephina ileri atıldı ve eldivenli elleriyle ona uzandı. Geriye doğru sendelemesine rağmen, aralarında hiçbir temas istemediği için kollarını tokatlayarak uzaklaştırdı. Akıllı adam. (Josephina'nın zeki olduğunu düşündüğü kadar mı?) Yere düştü ve yüksek bir gümbürtüyle haliya çarptı.

Onun yanına koşmak için ayağa fırladığında -ve ne yapacağını bilmiyordu- motelin kapısı patlayarak açıldı, tahta parçaları her yöne yağdı. Uzun boylu, kalın kaslı, siyah saçlı bir savaşçı açılan deliğin ortasında duruyordu, yüz hatları gölgelerle yıkanıyor. Tehdit ondan fışkırıyordu. Belki de elinde iki hançer tuttuğu içindir ve hançerler çoktan kanla boyanmıştı.

Arkasından başka bir savaşçı geldi, bu sarışındı ve... ah, biri beni kurtarsın. Saçlarından bağırsaklar sarkıyordu.

Babasının adamları onu bulmuştu.

Telif Hakkı © 2013 Gena Showalter

ISBN-13: 9781460343401

En Karanlık Dokunuş

Telif Hakkı © 2014 Gena Showalter

Tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretleri ödeyerek, siz bu e-kitabın metnine erişmek ve ekranda okumak için münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, kaynak koda dönüştürülemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya

Yayıncı Harlequin Enterprises Limited, 225 Duncan Mill Road, Don Mills, Ontario, Canada M3B 3K9'un açık yazılı izni olmaksızın, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla herhangi bir bilgi depolama ve geri alma sistemine.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Bu baskı Harlequin Books S.A. ile yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır.

® ve ™ yayıncının ticari markalarıdır. Ticari Markalar ile gösterilen ürünler Amerika Birleşik Devletleri Patent ve Ticari Marka Ofisi, Kanada Fikri Mülkiyet Ofisi ve diğer ülkelerde tescillidir.

www.Harlequin.com

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TIK TIK

